

گولی تهره قی

جیگایه کی تر

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوه نسی نیمتیا ز: شهوکه ت شیخ یه ز دین

سه رتووسه ر: به دران شه همه د هه ییب

***

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی آراس، گهره کی خانزاد، ههولیتیر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

گولۛ تهرهقى

جىگايهكى تر

كۆمهله چىرۆك

وهرگىرانى

دلاوهر قهرهداغى

ناوى كىتىب: جىگايهكى تر- كۆمهله چىرۆك

نووسىنى: گولۛ تهرهقى

وهرگىرانى: دلاوهر قهرهداغى

بلاوكرارهى ئاراس- ژماره: ۲۷۸

دهرهينانى هونهرى: بهدران ئهحمده حهبيب

بهرگ: ئاراس ئهكرهه

ههلهگرى: دلشاد مستهفا و ههندرئين شىرزاد

ههلهگرى سهر كۆمپيوتهر: عهزىز عهبدوخلالىق

سهرپهرشتىبارى كارى چاپخانه: ئاورههمانى حاجى مههمود

چاپى يهكهه، ههولتير- ۲۰۰۴

له كىتبخانهى بهرپوههبرايه تىبى گىشتى رۆشنبىرى و هونهر له ههولتير ژماره (۲۰۶) ى سالى

۲۰۰۴ ى دراوهتى

ئەم كۆمەلە چىپرۇكە سەرجه مى ئەو چىپرۇكانەن كە لە كىتئىبى (جای
دیگر) دا چاپ بوون، جگە لە چىپرۇكى (گەمەيەكى ناتەواو).
ھەرسى چىپرۇكى (پاسەكەى شەمىيران) (مالىك لە ئاسمان) و
(گورگەخان)، كە پىشتەر لەگەل چىپرۇكى (ھاورى چكۆلە) دا بەجىا
چاپ بوون، دواى پىداچوونەو و سەرلەنوئ دارىشتنەو و
زمانەوانىيان، لە دوو توئى ئەم كىتئىبە دا جىگەيان كراو تەو وە. لە
بەرنامەمدايە لە ئايندەيەكى نىزىكدا، ھەمدىس تەرجومەى رۆمانى
زىستانەخەون، چاپ بگەمەو وە. كۆمەلە چىپرۇكى (دوو دونيا) ش كە
نوئىترىن كارى خانى تەرەقىيە، پرۇژەيەكى دىيە و ھىوادارم بتوانم
لە ئايندە دا بەدىدارى ئىوئەى خوئىنەرانى خوشەويستى بگەيەنم.

دلاوەر قەرەداغى

مەرەكەب. لە خەيالی منالانەمدا ئیدی من یەكەمین و جوانترین چیرۆکی خۆم نووسی.

لە تەمەنی شازدە سالییدا بۆ ئەمریکا رۆیشتەم و لەوێ فەلسەفەم خویند. بەلام لە تەواوی ئەو ماوەیدا چیرۆکی كورت كورتەم دەنووسی و چاوەڕێتی دەرفەتێك بووم تا لە گۆڤاریکی ئەدەبییدا بلاویان بكەمەوه.

مەخابن ئەو چیرۆكانەم لای خۆم نە پاراستن، بەلام بیریۆكە ی ئەو چیرۆكانەم لەبیرە. لە هەمان سەرەتای جەحیلیدا مەسەلەیهك كە فیکری منی بەخۆیەوه خەریك كەردبوو، مەسەلە ی نازادی و هەلبژاردن بوو. چما ئایا ئینسان دەتوانێ چاره‌نووسی خۆی بگۆرێت؟ داخو ئینسان نازادی هەلبژاردنی هەیه؟ ئەدی بۆچی خەلكی دەرژمانیە تییان لەگەڵ خۆیاندا هەیه و ناتوانن بپاریکی راست و دروست بدەن، بپاریك كە دەتوانێ رەوتی ژبانیان ئالوگۆر پێ بكات؟ ئایا ئینسان كۆیلە یاساگەلی كۆمەلایەتییه؟ ئایا ئەوه ترسە لە تێپەرینی زەمەن و مردن كە فەرمانرەوایی بەسەر حالەتە دەروونی و بپارە ئەقلانییهكانیدا دەكات؟

لە چیرۆکی (منیش چێ گیشارام)دا، پالەوانی چیرۆكەكە كوتوپر، پە ی بە تێپەرینی زەمەن و كۆتایی جەحیلی خۆی دەبات. چلەمین سالرۆژی لەدايكبونییه تی و بە ترسەوه لەخۆی دەپرسێ ئەری چۆن و بۆچی بەداوی ژبانیکی ئاوا گچكە و سنووردار و بێزەورەوه بووه؟ ئەویك كە خۆی بە (چێ گیشارا) بەراورد دەكرد و دەبویست دویا و میژوو بگۆرێت.

چەندین جار لە چاویكەوتنەكاندا روونم كەردۆتەوه كە بەهەلبژاردنی كەسیتی (چێ گیشارا)، كەلكەلە ی هونافكیشانی سیاسی نەبووه. هەلبژاردنی گیشارا بەو مەبەستە بووه كە ئەو ئینسانە چاره‌نووسی خۆی - راست یان هەلە - هەلبژاردبوو. مەرگی خۆی قەبوول و ترسی لە ئاكامی هەلبژاردنەكە ی نەبوو.

هەمان بابەت لە كتیپی (زستانە خەون)دا وروژاوتەوه. كەسەكان لەم كتیپەدا لە یەك ریتمیکی و بێزاریی لە ژبان، دەنالیین، بەلام ترسیان لە گۆران و گۆرانکاری هەیه. یەكێیان دەلێ: «ئیمە خەلكانیکی گچكەین. چ رینگەیهکی تر بۆ ئیمە نییه. گەر سەد كەرەتی تریش بێینهوه دویا، ئەوا هەمان رینگە هەلدەبێترینەوه». كەسیتییهكان لەم كتیپەدا لە خولیای جینگایهکی تر و ژبانیکی باشتردان. بەلام، وەك مندالگەلیکی ونبوو لە دارستانیکی رەشدا، خۆیان داوتە پال یەكتری و جورئەتی گۆرینی ژبانی خۆیان نییه.

رستیک وشە بۆ خۆینەرانی كورد

لە بارە ی ئەزموونی نووسینمەوه

گۆلی تەرەقی

بەپرای من، خەلك دوو جۆرن: جۆریك كە هەر لە بەرابری جەحیلی یان لە سەرەتای منالییهوه دەزانن دەبنە چی - پزیشك، ئەندازیار، بازرگان، شاعیر، پالەوانی فەتوولین و... هتد - جۆریکی تریش كە نازانن دەبنە چی. ئەو خەلكانە بەرپگای جۆراوجۆردا دەپۆن و بەزۆریش لەوهدا كە ویستووینە بینه چی، بەهەلەدا دەچن.

من دەمویست بێمە نووسەر. ئەقین بۆ نووسین لە خود و رۆحی مندا گینگلی داوه و هەر بەو ئەقینەوه لەدايك بووم.

رەنگبێ ئەز ئامادەگیم بۆ نووسین لە باجەوه بۆ مابیتەوه. بابم كتیپی میژویی و وتارگەلی سیاسی - كۆمەلایهتی دەنووسی و بەرپۆیهری گۆڤاری (تەرەقی) بوو. هەر جاریك كە دەچومە ژوورەكە ی، دەمبینی لەو دیو میژەكە یهوه دانیشتوووه و سەرگەرمی نووسینە. ئەوكات چوار پینج سالان بووم. لە پشت سەرییهوه راده‌وستام و تەماشایم دەكرد. هیند گچكە بووم كە بەزەحمەت سەرم دەگەیشته لیواری میژەكە. دەمبینی قەلەمەكە ی بەسەر كاغەزە سپیهكەدا دەخزی و لە نووكی قەلەمەكە یهوه مەخلوگەلی وردیلە و رەش، وەك هەزاره‌ها میژوولە، دینە دەری و بەسەر كاغەزەكەدا بلاو دەبنەوه. یەكێك لەو رۆژانە كاتێ بابم لەمەلەوه نەبوو، خۆم گەیانده لای میژو نووسینەكە ی، قەلەمەكە ی نەدۆزییهوه، ناچار پەنجەم رۆبەردە ناو شووشە ی مەرەكە یهكە ی و ئەوجا دەستە مەرەكە باوییەكانم هینا بەسەر كاغەزی سپی و جلكەكاندا. دەموچاوم سەرپا بووه پەلە ی

من نووسه ریتکم قسه کانم له ژبانی ناوه ودم هه لده گوزم. هه مه رهنگی و نه زموونه دهروونییه کانم ده بنه بابته چیروکه کانم. که سیتییه کان له رۆمانی زستانه خه وندا - که دلاوه قهره داغی کردویه به کوردی - حهوت پیاون و ههر هه موویان له زوبانی دل و ناوه وهی منه وه دنا خشن. بی توانایی نه وان، بۆ پارایی و بی توانایی دهروونییه من ده گه ریته وه. نه و پیره میتردانه خۆمن. هه لته له کاتی نووسینی رۆمانه که دا، من نه مه سه له یه له لا رۆشن نه بوو.

کاری هونه ری، به زۆری، له قولایییه وه را سه رچاوه ده گرت، له ئوقیانووسیچ تاریکایه وه هورژم دیتی که ئیمه لیتی بی ناگاین، خو به خو دیتته درئی و ده بیتته کاری نه ده بی. نه فراندنی هونه ری، به زۆری چه مکی چاره سازی له خویدا هه لگرتوه، ریتک وه که ده وایه کی شیفابه خش. ئینسانی هونه رمه ند، گرفتارییه دهروونییه کان خۆی له ریتگی په نابردن بۆ داهینانی هونه ری، ده گیتیه وه و نه م گیتیه وه و دان پیاوانه دهروونییه ش دوو تایه ته ندی گه وره یان هه یه، به کیکیان نه وه یه که خودی هونه رمه ند. له گرفتارییه دهروونییه که ی به له د ده بی و نه ویتیشیان نه وه یه که نه م ناگاییه، وه که هه توانیکی نه فسووناوی، برینه دهروونییه کان ساریژ ده کات.

نه ز چهن دین جار له گه ل خو مدا هیتاومه و بردوومه که نه گه ر توورییه و ترس و ئاره زووه دهروونییه کان خۆم له فۆرمی چیروکه نه گیتیه وه، نه و بیکومان دوو چاری جو ریتک نه خو شیی دهروونییه ده بووم.

رۆمانی (زستانه خه ون) ئاوتیه دهروونی خۆم بوو، گرینگ نه بوو که که سیتییه کانیه نه م کتیه به ههر هه موویان پیاوگه لیتی تیک و پیک شکاو بوون. چه ندیک جار لیتیان پرسیم نه دی بۆچی له هه ندی چیروکه مدا له زوبانی پیاوکه وه قسان ده که م، منیش وه لام ده ده مه وه خو ئیمه پیاوانیکی شمان هه ن که دنیای ژنان به رجه سته ده که ن، له هه ردوو باره که دا نووسه ر، چ ژن و چ پیاو، له باره ی خو به وه ده دوت، قسه کانیه دلی ده نیتته سه ر زاری که سیتییه چیروکه کانیه وه.

دوای شوپرش، گۆرانکارییه کی گه وره له ژبانی مندا روویدا. بهر له شوپرش له زانکۆی تاران ده رسم ده گوته وه. که زانکۆ داخرا، بیکار بووم و نه وسا بریارم دا بۆ ماوه یه کی کورت بۆ ده ره وه سه فه ر به کم. به و ئومبده ی که بارودۆخه که ئارام بۆه بگه ریمه وه. مه خابن شه ر هه لایسا و ناچار بووم نه گه ریمه وه. نه و رووداوه، له ژبانی مندا، به راییه نه زمونیکی نوی بوو: نه زمونی غه ربییه.

ته نیایی، دووری له نیشتمان، نه بوونی ناسنامه و جیتگه و ریتگه بوونه ناوه رۆکی دیاری زۆرتربنی چیروکه کانم.

نه ز بۆ نووسین ئیلهام له رووداوه کانیه ده ره وه و گۆرانکارییه کانیه ناوه ودم وه رده گرم. چیروکیکم هه یه به ناوی (مالیک له ئاسمان)، چیروکی دایکیکه که مناله کانیه له ئیران کۆچیان کردوه و ماله که یان فرۆشتوه. نه م ژنه به رده وام له مالی خوشکه که یه وه بۆ مالی براکه ی، له مالی کیژه که یه وه له ئینگلیستان بۆ مالی کوره که ی له پاریس جیتگۆرکی ده کات. هه یچ که س ناتوانی بۆ هه میشه لای خۆی گلی بداته وه. له شاریکه وه بۆ شاریکه تری ده نیرن. تاقه مالی واقیعی وی، کورسییه فرۆکه یه که کربویه تی و بووه ته هه ی خۆی.

من له ده ره وه ی ئیران شاهیدی ده ره ده رییه نه م دایکه سه رگه ردا نه بووم. مالی ده سه رخیزانیم بینیوه که له دوو ژووری چکۆله دا ژباون و له پیناوی خویندن و ئاینده ی مندا له کانیا نه ده رگه ی زه حمه ت و بی پاره ییان گرتوه. گرفتارییه له غه ربییه، نه بوونی کار و پاره و پله و پایه نییه. خه لکانیکم ناسیون که سه روه ت و سامانی پیوستیان هه بووه، به لام ههر نیگه ران و غه رب بوون و جیتگای خو یان له کۆمه لگایه کی بیکانه دا نه دۆزیوه ته وه. ئازاره کانیه نه وانم پچ ئاشنا و نه وسا که و تمه نووسینی رۆمانیک به ناوی (به سه ره اته کانیه جه نابی نه لف له غوره تدا). نه م رۆمانه هیشتا ته وا نه بووه و دوای بیست سال هیشتا نیوه ناچل ماوه ته وه. که سه فه ر بۆ ئیران ده که مه وه فیکری مانه وه له ئیران له سه رمدا بنج داده کوتیت. هاو ریتگه لیک ده بینم که له ژبان له ده ره وه، به سه ختییه شه که ت بوون و بریاری گه رانه وه یان داوه. هه ندیک له وانه دوای ماوه یه ک نیشته جی بوون له ئیران، دوو چاری ناومییدی بوون و هه مدیس سه فه ریان بۆ جیتگایه کی تر کردوه. قسه و نه زمونییه نه و خه لکانه م گه لیک پی سه رنج راکیشه و بیرۆکه ی نووسینی چیروکیکم ده رباره ی گه رانه وه، شیلگی رانه، بۆ لای خۆی کیش کردووم. حالی حازر، سه رقالی نووسینی چیروکیکم ده رباره ی ژنیک که دوای بیست سال ژبان له ده ره وه، بۆ ئیران ده گه ریته وه، که چی له ویش ههر خۆی به غه رب ده زانیت. ئاخ زۆر شت له نه بوونی ویدا گۆراون و چ ئاسه واریک له رابردووه نه ماوه ته وه.

غه ربییه له نیشتماندا، نه زمونیکی تره که خودی منیش ده سته و یه خه یم.

گواستنه وه که داده نئی تا به ژئیر نامیری پشکنینه که دا تیپه ریت. ناماژه بۆ موسافیریکی تر دهکات.

به خۆم ده لیم: "خانم گیان تووړه مه به، وازی لی بیته، ناوهایه. پارده کی بده ری با پروات!"

دیوارتیکی شووشه یی ئه وانه یی ئه م دیوه وه له وانه یی ئه و دیوه وه جیا ده کاته وه. ئه وانه یی که ده میتنه وه و ئه وانه یی که سه فهر ده که ن. هه ردوو تا قم خه مین و دلته نگن و قسه بی دنگ و روانینه پر له قسه کانیا ن له ئه ستورایی ئه و دیواره شووشه ییه وه رت ده بی و وه ک ته پ و توژیکی خۆله میشیی له سه ر روخساره کان ده نیشیت.

به وردی دل و ریخۆله یی جانتا که م ده پشکن، شتیکی گومانای و ترسناک، که نازانم چیبه، له جانتا که مدایه.

په نجه یه کی ترسناک، ناماژه بۆ ناو جانتا که ده کات.

- نامیری کوژهر!

- چ نامیریکی کوژهر؟ له جانتا که ی مندا؟

پشکنره که له گه ل کارمه ندیکی تر دا ده ویت، داده نه ونه وه و ته ماشای ئه و وینه نادیاره ده که ن که له سه ر شووشه یی نامیری پشکنینه که ده رکه و تووه.

ئه وانه یی بۆ خواحافیزیی هاتون، له و دیو دیواره شووشه ییه که وه مله قوو تیتیان پی ده که وی. ئه وانه یی ده ورو به رم ده که ونه چپه چپ. له قولایی چاوانیا نرا پرسیا رتیکی لال شه پۆل ده دات. هه ر یه که سه ر هه ست ده که م شیوه و روخسارم گۆراوه و بوومه ته مه خلوو قیتیکی ترسناک. مه خلوو قیتیکی گونا هبار که سزادانم شتیکه حه قیبی.

- تیرۆریست؟

ده شی. هه موو شت و هه موو کاریک بۆی هه یه.

نامیره کوژهره که ته ورزین* یکی ئالتون نییه که له خرتکه و پرتکه فرۆشیکی گومانای ئه سفه هان بۆ کوړه که مم کرپوه. شتیکی گرانبه ها نییه، که سبشی پی ناکوژریت، به تاییه تیش فرۆکه وان.

* جوړتیک چه که له شیوه یی ته و رد دا به ده سکی ناسنینه وه که له کۆندا به کار دهینرا و له کاتی ئه سپ سواریدا به به ر زینی ئه سپه که وه ده کرا، هه نو که هه ندی له ده رویشان به ده ستییه وه ی ده گرن.

نه نه هه نار و کوړه کانی

فرۆکه خانه ی میه راباد- گه شتی ژماره ۷۲۶ - ئیرفرانس

سه عات دووی نیوه شه و، واته ته وای شه و بی خه ویی. واته ته وای شه و هه راسانیی و شه که تیی و په له په لیبی، واته دلته نگیی و شیرزه ییه کی نادیار بۆ ئه وه ی که ئیدی ده رۆم و له ویی ده میتنه وه و ناگه ریمه وه (له و خایله گه له پوچانه)، یان به پیچه وانه وه، هه ر لیتره، له هه مان ئه م تارانه نازیزه- به هه موو خه راییی و باشییه کانیه وه - ده میتنه وه و له جیگه ی خۆم ناجوولیم (له و خایله گه له پوچ ترانه)، خۆلاسه که گوو به گۆری باوکی ئه م ده ربه ده ربی و ئه م هات و چوونه ئه به دییه (ئه به دیی هینده ی عومری من) و ئه م هه لفرینانه ی نیوه شه و و پراکتشانی جانتا و تیپه رین به گومرگ - پردی سیرات - دا و پشکنینی سوو کایه تیی نامیزی له ش و پیتلاو و گیرفان و کونه گوئی و کونه که پوو.

خواحافیزیی. به بی قسه، به بی له یه کتر روانین، سارد و سپ و خیرا، به رقیکی شاراوه و تووړه ییه کی بی پاساوه وه که نابی پیشان بدری و هه سستیکی تال که ده بی قووت بدریته وه و ئه وسا ئیدی تی قووچینری.

شوینی هاتنه ژووره وه ی خوشکان. قلاسه تم وه ک پیویست نییه. له چکه که م بۆ دواوه خزاوه و دوا قۆیچه ی سه دریه که م کراوه ته وه. زۆر باشه. راست ده که ن. له چکه که م جوان به سه رمدا ده ده مه وه. ئه و حه ماله ی که جانتای سه فهر و جانتا ده ستییه که ی بۆ هه لگرتوم، په له یه تی. کرکیکی ده ویت. به دوا ی موسافیریکی تر دا ده گه ریت.

پتی ده لیم: "ده با تا گومرگ له ته کما دایت!"

مامله مان کردبوو، قسه قسه ی خۆیه تی، ده یه ویت پروات. جانتا که م له سه ر به که ری

جانناکه م دههیننه ئەملاوه. دەبێ کەلویە لە کانی ناوی بەوردیی بپشکنریت. موسافیرەکان بە گومان و سەر سوڕمانەوه، دەشی بە ترسیشەوه، تەماشام دەکەن و چاوەکان لە خۆم و جانناکه م راماون.

دەلێم: "باوکم، ئەوه تەورزینیکی کۆنە. هینی دەرویشەکانە. حەزم لێی کرد و کریم. لە جانناکه مدایە. خۆ من ناتوانم چ کارێک بەوه بکەم. کاری چیی؟"

قسەکانم ناخۆن. تەورزین - نامیرە کوژەرەکه - بە پارێزەوه لە جانناکه م دەردێن. خەڵکەکه تەماشام دەکەن. پیاوێکی گومرگ دەلێ ئەوه کۆنە، هی ژێر عەرە، گرانە بە هایە، شتیکی کە لە پووریە.

ناقل!

پسوولە ی کرینە کەم پێیە. بیکوژی و بیسیری پێنج هەزار تومەن ناھێنێ. رووێ کە یان بەوشە ی عارەبیی، پەنگبێ بە ئایە تێک لە قورئان، رازاندۆتەوه.

- "دەبێ کاک توتوی بیت و بێرخینی."

موکە بەرەبە ک کاک توتی بانگ دەکات. یەک دوو کەس پێدەکەن و کەسیک لە ژێر لێوێوه وەک توتوی وشە یەک دوو بارە دەکاتەوه. دەستی بکەم دەگریت.

- "خانم گیان..."

پیریژنیکی شتیکی دەلێت. شتیکی گەرەکه، تیبی ناگەم، پەلمە. ئاخر دەبێ مەسە لە ی نامیرە کوژەرەکه یە کلائی بەکەمەوه.

دەلێم: "من ئەو تەورزینەم ناویت. بو ئەنگۆ. وازم لێ بێن."

چارەنووسم وا بە دەستی کاک توتیبیەوه. دەبێ چاوەری بکەم. کویراییم دایت.

پیریژنەکه لەدواوه دەکیشیت بە شامدا، هەمدیس دەلێ: "خاتون گیان، خودایە دەک قەزات لێم کەوی، درەنگ کەوتوم، دەترسم جێ بمێن."

پیریژنیکی لادیببە، گێژ و وێژ و دەستەوستانە. دەپارێتەوه کە پرسنامە ی گومرگە کە ی بو پرکەمەوه.

دەلێ: "خانم گیان. چاوم نابینیت. خۆینە واریبەکی ئەوتۆم نییە. کورەکانم گوتیان: نەنە، سواریە و وەرە. نەمدەزانی ئەم حەمکە بێنە و بەرەبە ی دەوێت. دووجار لە دایره ی بەساپۆرت بووراومەتەوه. شەکەت بووم."

دەلێم: "تارام بگرە، ئیشم هەیه، داوای یارمەتیی لە کەسیکی تر بکە." دەلێ: "لە کێ؟ کەس کاتی نییە."

گەنجیکی پاک و تەمیز - جوان پۆش و کەشخە - ی پیشان دەدەم.

دەلێ: "لێم پرسێ. لە هەندەران گەرە بوو. نازانیت بنوسیت. دەترسم کورەکانی منیش هەر نەخویندەوار بن. دەترسم فارسییان بێر چوویتەوه. خودا روحم پێ بکات."

موکە بەرەکه هەمدیس کاک توتی بانگ دەکاتەوه. پیریژنەکه واز ناھێنیت. بە دەوری خۆیدا دەسوورپتەوه. نازانی بو کوی بروات و چ بکات.

دەپرسیت: "خانم گیان. فرۆکە ی سوێد لە کوێوێه؟"

پاسپۆرتە کە ی هەڵدەدەمەوه. قەدی نەشکاوه. یە کەمین سەفەریت. ناوی هەنار چناریببە. خیرا پرسنامە کە ی بو پر دەکەمەوه. لەدایک بووی سالی هەزار و دوو سەد و نەو دە و شەشە. تەمەنی هەشتا و سێ سالی. لە گەل منبشدا سەفەر دەکات. هەمان تەیارە. دەچیت بو پاریس و لەوێوێه بو سوێد.

دەلێت: "دە سالی کورەکانم نەبینیون. دلم وەکو سیر و سرکە قولپ دەدات. پێم گوتن: خودایە قەزاتان لێم کەویت، بوچی دەپەرنە ئەوپەری دونیا؟ (یەزد) هەکی خۆمان چ عەیبیکی هەیه؟ پێیان داگرت کە ئیلان و بیلان دەبێ برۆن. شووہ رەحمەتیبە کە م گوتی: "دیوانە ی گەنجیبە و لە کەلە ی داون!"

کاک توتی بەدواما دەگەریت. کورته بنە و لاواز، هیندە ی منالیک ی دە سالانە. بەلام کە پوویەکی زل و پیری هەیه و شووشە ی چاویلکە کە ی هیندە ی بنی ژێر پیالە یەک ئەستورە. لە تەورزینەکه ورد دەبیتەوه، قسان ناکات. لە ژێر رووناک ی گلۆپە کە دا رایدەگریت.

دەلێ: "ئەم تەورزینە کۆنە."

سەر دەلەقینم. نەنە هەنار سەرێک دەکیشیت. دەست بە تەورزینە کە دا دینیت.

دەلێ: "خانم گیان، مەگەر دیاریی برابوو؟ ئەمە هی دەرویشەکانە."

دەلێم: "کۆن واتە کە ی؟"

کاک توتی پێ چەقینیبە کە می پێخۆش نییە. کاتی نییە. دەلێت: "سەرە کە ی کۆنە، بەلام کلکە کە ی نوێیە."

به هر حال، له بهر ئه وهی ده توانیت به و نامیره سه ری فرۆکه وان و هه موو خزمه تچیبه کان و کارمه ندانی ناساییشی فرۆکه خانه ببردیت و موسافیره کانی به بارمه پی بگیری و فرۆکه کهش بۆ ئه فەریقا ببردیت، نامیرتکی خه ترناکه .

ده لیت: "ئه و ته ورزینه هه خامه نشیبه بۆ خوتان!"

قایل نابن. ده بی بگه رینرتیه وه. پیرتیه که له پالمدا جووله ناکات. جه نابی تووتی په له یه تی. خه وی دیت. باویشک ده دات.

ته ورزینه که به دهسته وه ده گرم. دیمه چه په ری فرۆکه خانه که تا ته ورزینه که به ده مه هاورپییه که که بۆ خواحافیزی لی کردنم هاتبوو. له وی نه ماوه. خه لکی له و دیو دیواره شووشه که وه پی ده که نن و دهستم بۆ راده وه شینن. له تاو شهرم گرمۆله ده بم.

تاقمیتکی چل په نجا که سیی، پیر و گه نج و جزه ها منالی قه د و نیو قه د، به چه پکه گوئی ژاکاوه وه، چاوه پی گه یشتنی موسافیرگه لیکن که له هیندوستانه وه دین. هات و بات و قه ره بالخبیه که نه بیته وه. منالیک قاچ به پامدا ده نیت. راده کا و به خو شحالیبه وه چه پکه گوئه ژاکاوه که ی راده وه شینیت.

ته ورزینه که ده ده مه حه مالتیک بۆ خوی که له پال ده رگا که دا راده ستا وه. به هه ناسه برکتی و تووره یبه وه ده گه ریمه وه و ده بینم خاتوونی پیر، گیت و ویت و شپزه، له جیگه که ی خویدا راده ستا وه و له ده وره به ری خوی ده نۆری. رتگه که به له د نیبه. که چاوی به من ده که ویت، شاگه شکه ده بیت. ده ستیم بۆ راده وه شینیت. خۆیم ده گه یه نیت.

ده لیت: "خانم گیان، ئه وه له کوئی بویت؟ له دلئی خۆدا گوتم رویشتووه و بۆ خۆم جیماوم!"

به دوامدا دیت. جاننا ده ستیبه که ی قورسه و هه ناسه برکتی پی که وتوو. نارقه به سه ر و روخساریدا دیته خواره وه. ده سه سرتکی زل له گیرفانی سه دریه که ی ده ردینتی و روخساری پی پاک ده کاته وه. ده سه سرتکی هینده ی نیو روو میتز.

ده لیت: "سوه یلا خانم له گونده که ی ئیمه ماموستایه. ناوی هه موو شاره کانی دونیا به له ده. پیتی گوتم: نه نه هه ناری، سوید هاوینه که شی سه هوئ به ندانه. سه د و په نجا ده ره جه ژیر سفره. گا و مه ر هه ر به پتیه ده یان به ستیت. ده ی منیش له ترسا، هه رچی جلکی خورییم هه بوو، کردمنه به رم، وایستا خه ریکم له تاو گه رما له هو ش خۆم ده چم."

فرۆکه که سه عاتیک دواده که ویت. ره نگیشه دوو سه عات. مه علوم نیبه. خواحافیزبکه ران، به تاقه ت و حه وسه له یه کی خه مینه وه، له و دیو دیواره شووشه یبه که وه وه ستاون. ئه وانیه ئه مدیو ته ماشای ئه وانیه ئه و دیو ده که ن. ده نگیان ناگاته گوئی به کتر.

واده و ساتی فرین پیش وه خت دیاری کراوه. به لام به و جزه نابرت به رتیه. ئه وه به هه زار ره نگه و گومان و دلله راوکیوه رایه له. خایله گه لی ره ش ره ش له نیتو سه رمدا ده خوولیتنه وه. بلئی سه فه رم لی قه دهغه نه کراییت؟ ره نگه ئیتر ئه وانه نه بینمه وه که خۆشم ده وین. ره نگه لیره نه بم و تا دیمه وه فلان و فلان و فیسار مردبن. کوتایی ئه و (ره نگه) یه به وشه ی (هه رگیز) وه لکاوه و (هه رگیز) یش وشه یه کی تال و تاریکه که تازه کیی وه ک ئی سدراکی لالی مه رگ، دزه ی کردۆته زه ینمه وه و له و دیو وه له چاوه روانییه وه دیارکه وتنا خوی له بو سه ناوه.

هه نار خاتوونی چناری، بیده نگ و کر، وه ک سیبه ر به دوامه وه یه. لیکدا لیکدا قسان ده کات. دلله راوکی له روانی شپزه و دهسته له رزۆکه کانیه وه ده رتیت.

ده لیت: "خۆش به حالی ئه و که سانه ی منالی گوئی رایه لیان هه یه. کوره کانی من هه ر له منالیبه وه بزیه بوون. ناآرام و بی ئوقره. رقیان له خه لکی گوند بوو. ده یانویست برۆن بۆ شار. ده یانویست بۆ تاران برۆن. بۆ جیگایه کی تر برۆن. بۆ کوئی؟ خو شیان نه یانده زانی. ئیمه که گه نج بووین له یه ک جیگا زیاترمان نه ده ناسی. یه زده به لامانه وه ئه ووه ل و ئاخیری دونیا بوو."

ئه ووه ل و ئاخیری دونیا.

ده لیت: "نه نه خانم، خۆش به حالت که جیگای خۆت دۆزیوه ته وه."

خه یالی لای مناله کانیت. بیری چۆته وه له کوئیبه و چ رتگه یه کی دریتی له پیتشه. چاوانی پرن له خه ون. خه ونی یه زدیک که له و دیو خۆیه وه جیی هیشتووه و خه ونی شاریک که له چاوه روانیایه.

ده لیت: "نامه م بۆ کوره کانم نووسی. هه لبه ت من خۆم خۆینه واریم نیبه. من ده مگوت و سوه یلا خانم بۆی ده نووسیم. لیم پرسین: ئیوه که له وین، له و په ری دونیان، ئه ری له وی باش و سلامه تن؟ وه لامیان دامه وه، نه نه، ئیمه لیره بی که س و کاربن. ئیسکه کامان له حه مته ت سه رما بوته سه هوئ. هه ندی شه و هوئ هوئ ده گرین. ئه لعان ده مانه وی بچین بۆ ئه مه ریکا. سوه یلا خانم گوئی ئه مه ریکا شه بیتانه. میترده که م مرد و زیندوو بۆوه. گوئی

تهواو... کوربه کانه دهر به دهر بوون. پیتیان له عهر د هه لکه ندره. بۆ هه رکوی برۆن غه ربین. " ده لیت: "په له که. ده بی جاننا دهستییه که تیان پیشان بدهیت."

نه نه هه ناری چناری دوو دانه جاننای دهستییه پییه. په که میان ده کاته وه پره له خرتکه و پرتکه: چهند پاکه ت شیرینی، دوو سچ پارچه قوماشی چناروی به زدی، چهند قاپیتی باغه و دوو جووت پیلای پیاوانه، دیاری بۆ کوره کان. جاننا دهستییه که ی تریش پره له هه نار و باینجان.

ده لیت: "ئه وه هه ناری باخه که ی خۆمانه."

کاره کافان جی به جی ده بیته. لیره هه تیده په پین. جاننا کافان هه لده گرین و دهرۆین. هه نار خانم له دوامه وه دیت. بلیته که ی ئه و بلیته که ی خۆم پیشان ددهم. جیگا کافان دیاری ده کرتیت. ده چینه نهۆمی سه ره وه. پاسپۆرته که م ئاماده و به ده ستمه وه ده یگره م. دل م به بی چ پاساویک، ره نگه بو بیته خو، له سه ره خۆی نییه، چاره پتی رو داویکی ناخۆشم. دل م ته په ته پی پیکه وتوه. ده ترسم له شتیکم که م بی، ده ترسم له شتیکم زیاد بی، ده ترسم مۆرتیک له په ساپۆرته که م نه درابیت، ده ترسم نیشانه یه کی تاییه تی بیته هۆی ئه وه ی ریگه م نه درۆ برۆم. چۆن؟ نازانم. هه موو شتیکم بۆی هه یه. ئه وه پرسیار و دل راو کتییه کی گشتییه.

به خیر تی ده په ریت.

پشکنینی له ش وهک ئه وسا نییه. هاسانتر بووه. نه نه هه ناری چناری هه قه یه. هه رکه ده ست به ره له شی ده که ویت، قاقا پیده که نی و وه خته له پیکه نینا ببوریته وه. دوو تاک بازنگی ئالتوونی له ده ستدان، جگه له ئه نگوستیله به کی یاقیقی. به ترسه وه له ملاولای خۆی، له دوور، له من ده نۆرۆ. جووتیک گواره ی یاقووتی، که به هایه کی ئه وتۆی نییه، له گیرفانه کانیدا شار دۆته وه. ده ترسم پیته بی و به تۆمه تی قاچاخ جیتی زی و زیو ده سگیر کری. ده سگیر ده کری. هه لده له رزیت.

ده لیت: "ئه م گوارانه بۆ بوو که که م ده به م. سو هه یلا خانم پی پی داوم. کویر به ئه گه درۆ بکه م. بوو که که م فه ره نگییه. بۆته موسولمان، نویت ده کات! "وا ده لای و ده پاریته وه.

کاریان به سه ربییه وه نییه، ده توانیت پروات. گواره کانی ده ده نه وه.

ده لیت: "کوره گه وره که م ژنی فه ره نگی هیناوه، له گوندیکی سوید هیناویتی. پی م

گوت: نه نه، بگه ریته وه و هه وه شه ره که ی خۆت، کچانی به زدی هه ده لیتی هه تاون. خۆ ئیمه زوبانی سویدی به له د نین. ئه دی چۆن به زوبانه که ی تۆ بدوین؟"

ده گه یه هۆلی چاره وروانی. نه نه هه ناری چناری له پال مند له سه ره کورسییه که داده نیشیت. وه نه وز ده بیاته وه. شت گه لیک له ژیر لیته وه ده لیت. سه ری که وتوه به سه ره سینگیدا و قاچه کانی لی بلاو کردونه ته وه. وهک بلتی خه ون به کوره کانییه وه ببینی، خه ون به کوره بزیه کانییه وه که له سه ره زه مینه سه هۆل به ندانه کانداه دوای ژیانیتی باشترا ده گه رین. داده نه ویته وه و له سه ره کورسییه که ی به ده مدا ده که ویته خواره وه. له جیگه که م راده په رم. موسافیره که ی لایه وه، ئه ویش بۆ یارمه تیدانی وه خۆ ده که وی. به رزی ده که یه وه. گیت و ویتزه. نازانی له کوئییه. منالیک به ده نگی به رز پیده که نی و ژنیکیش به قه هره وه سه ری راده وه شین.

- "خانم گیان!" ده نگی خه مینه. له چکه که ی ریک ده که مه وه. خۆی گرد و کو ده کاته وه. ملی هه لده برۆ، هه ول ددها پی بکه نی یان لانی که م زه ره خه نه بیگریته. ده یه ویت قلاقه تی ریک پیشان بدات، به لام چاوانی پرین له خه ون و شه که تیی و جه سه ته پی ره که ی به لیته یاری به ریونه وه وه یه.

موسافیره کان بانگ ده کرتین. ده بی ئیدی سه ره که ون. ریزتیکی خواری و خییج و دریت چوونه دهره وه ی زه حمه ت کردوه. نه نه هه ناری په له ی چوونه دهره وه یه تی و خۆی ده کات به ناو موسافیره کانا. له بهر پتیلیکانه ی فرۆکه که دا، چه په ساو و هه راسان، راده وه ستی و زوق زوق له باله گه وره کانی ته یاره که ده نۆریت. جاننا دهستییه که ی قورسه. بۆی هه لئاگیریت. دوو پتیلیکانه سه رده که وی و راده وه ستیت. ریگه که ی گرتوه. کارمندانان عه ردیی ته یاره که بۆ یارمه تیدانی دین. ده چنه ژیر بالی و پتیلیکانه به پتیلیکانه سه ری ده خه ن.

جیگه که ی له لای منه وه یه. خه نی ده بیته. داده نیشی و به زور و به زه حمه ت جیگه ی جاننا دهستییه که ی له ژیر پایدا ده کاته وه.

ده لیت: "ئوه کورینه، نامان له ده ستی ئیوه. خۆزیا خۆشه ویستیتان له دل مدا نه ده ما و ئه ئاوا سه ره گه ردان نه ده بووم."

پیلاره کانی داده که نیت. ئاخ و ئۆفی پیده که ویت. گوره ی ره شی ئه ستوری له پادایه. گه رمایه تی. روخساری شه لاله له ئاره قه.

ده لیت: "سو پاس بۆ خودا که جیگا که م لای ئیوه وه یه. سو هه یلا خانم پی پی گوتم: نه نه

هه‌ناری، ئەگەر بەخت هه‌بیت، ئەوا له‌پال که‌سی‌کدا داده‌نیشیت که هه‌ر وه‌ک که‌نیشکی خۆت وا ده‌بیت. حه‌یفیک من که‌نیشکم نه‌بوو. ئاخ‌ر که‌نیشک بۆ دایک وه‌ک پا وایه. مه‌حال بوو لی‌گه‌رابایه بۆ سوێد هاتبام. ئەی ئیوه چۆن؟ من‌لتان هه‌یه؟"

وه‌رده‌چه‌رخیم و پشتی تی ده‌که‌م و چاو‌م رۆ ده‌به‌مه‌ نیو بال‌شته‌که‌وه. ده‌مه‌وی بنووم. بازۆله‌ نه‌رم و گوشتنه‌کانی نه‌نه هه‌ناری گوشاریکی خۆش ده‌خه‌نه‌ سه‌ر شانم. جه‌سته گه‌رم و شه‌که‌ته‌که‌ی له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ بلاو ده‌بیته‌وه و نیوه‌ی جی‌گه‌که‌ی منیش ده‌گریت. قوولایی هه‌ناسه‌ی بۆنی برسیتی لێ دیت، به‌لام بۆنی جه‌سته‌ی خۆشه. چمکی به‌تانیه‌که ده‌ده‌م به‌سه‌ر چاو‌مدا و ئیدی له‌و خه‌ونه ده‌نۆرم که له‌ودیو پیتلوه‌کانه‌وه خۆی ناوه‌ته‌وه.

ده‌پرسیت: "خانم گیان، ئەری تۆیش بۆ سوێد ده‌چیت؟"

سه‌ر ده‌له‌قیتم.

ده‌لێت: "ده‌ترسم جی بمیتم."

وه‌لام ناده‌مه‌وه.

- "خانم گیان، هه‌ر کاتێ گه‌یشتینه سوێد خه‌به‌رم که‌ره‌وه."

ده‌لێم: "بنو، نه‌نه هه‌ناری بنو."

خاتوونی میوانداری فرۆکه‌که‌ قایشی موسافیره‌کان به‌سه‌ر ده‌کاته‌وه. قایشه‌که‌ی من به‌ستراوه. نه‌نه هه‌ناری شاره‌زای رێپوره‌سمی سه‌فه‌رکردن به‌ته‌یاره‌ نییه. گێژ بووه. خۆی راده‌پسکیتی. ئانیشکی به‌توندی به‌ر لاکه‌له‌که‌م ده‌که‌ویت.

ده‌لێت: "خانم گیان، ئاخ‌ر من زوبانی بی‌گانه‌ به‌له‌د نیم."

خاتوونی میواندار ده‌یه‌ویت قایشه‌که‌ی بۆ به‌ستیت. سه‌ری قایشه‌که‌ له‌ژێر نه‌نه هه‌ناری دایه و ده‌رنایه‌ت. ده‌ستم به‌زۆر و به‌زه‌حمه‌ت، رۆ ده‌به‌مه‌ ژێر جه‌سته‌ گه‌رم و شه‌که‌ته‌که‌یه‌وه. ختوکه‌ی دیت و خه‌ریکه‌ له‌تاو پیکه‌نێن به‌پشتا بکه‌ویت.

ده‌لێم: "به‌یارمه‌تی، خۆت به‌رزکه‌وه." ئەوسا سه‌ری قایشه‌که‌ له‌نیو په‌نجه‌کامدا ده‌گرم، رایده‌کیشم، ده‌رنایه‌ت. توندتر رایده‌کیشم، سوودی نییه. ئەستوو و قورسه. نه‌نه هه‌ناری به‌سه‌ر قایشه‌که‌ و له‌سه‌ر ده‌ستی من دانیشتوووه و له‌خه‌یالی ئەوه‌دا نییه بچوولیت. میوانداری فرۆکه‌که‌ بۆ یارمه‌تی دێ و ده‌ستی له‌لایه‌کی تره‌وه بۆ ژێر نه‌نه هه‌ناری رۆ ده‌بات. نه‌نه هه‌ناری هه‌ر زۆر حه‌قه‌یه. له‌به‌ر پیکه‌نێن هه‌له‌ده‌به‌زیته‌وه. خۆی

راده‌پسکیتی. لایه‌کی ده‌که‌ویته‌ سه‌ر من و ئیدی سه‌ری قایشه‌که‌ی له‌ژێردا ده‌ردیت. ده‌لێت: "وا‌ی خانم مردم. گوشتی جه‌سته‌م بووه‌ ئاو. چهند پیکه‌نیم. خۆزگه‌ کوره‌کانم ده‌یانینیم." وا‌ ده‌لێت و هه‌مدیس له‌تاو پیکه‌نێن خه‌ریکه‌ بی‌ووریته‌وه. ده‌ستم ده‌گری و له‌نیو ده‌سته‌ زیر و گه‌رمه‌کانیدا ده‌یگوشیت.

نه‌نه هه‌ناری میه‌ره‌بان و نوورانییه و و چاوانی گرد و ره‌شی ده‌ده‌ره‌وشینه‌وه. هه‌مدیس ده‌لێت: "خانم گیان، هه‌ر کاتێ گه‌یشتینه سوێد خه‌به‌رم که‌ره‌وه. ده‌ترسم جی بمیتم."

بۆی روون ده‌که‌مه‌وه که ته‌یاره‌ وه‌ک پاس نییه. له‌ ده‌ جی‌گا راناوه‌ستیت. له‌ فرۆکه‌خانه‌ی تاران هه‌له‌ده‌سێ و له‌ فرۆکه‌خانه‌ی شارل دی‌گۆل ده‌نیشیته‌وه. ده‌بی بونیاده‌م دابه‌زی و فرۆکه‌که‌ی بگۆریت.

گێژتر ده‌بیت. به‌حه‌به‌ساوی ته‌ماشام ده‌کات و سه‌ر له‌قسه‌کانم ده‌رناکات. سوێد ته‌نها جی‌گایه‌که‌ که‌ بیستویه‌تی و فیری ناوه‌که‌ی بووه.

ده‌لێت: "خانم گیان، سێ رۆژه‌ به‌رپیکه‌وه‌م. له‌ یه‌زده‌وه‌ به‌پاس هاتم بۆ تاران، پاسه‌که‌مان له‌ ریکه‌ خه‌راپ بوو، تایه‌که‌ی ته‌قی. له‌ رێ لایدا و خۆی دا له‌ پیره‌مێردیکی چیاوار. پیره‌مێردی داماو عومری به‌خشی به‌ئه‌نگۆ. خۆلاسه، سه‌رت نه‌یه‌شینم، شه‌و له‌ رێ نووستین. تا به‌یانی کیچ و می‌شووله‌ خواردمیان. به‌هیلاک چووم. وا هات به‌خه‌یال‌مدا له‌ریک ده‌مرم. ئاخ‌ر من هه‌زار ده‌رد و نه‌خۆشیم هه‌ن. عومرم هه‌شتا به‌ره‌و ژووره. به‌لام مه‌حه‌به‌تی بی‌ینی ئەو دوو توله‌م هێزم ده‌دات. ئەم جانتایه‌ی که‌ ده‌بیینی پر له‌ باینجان و هه‌نار. چهند شووشه‌یه‌ک رۆبه‌ هه‌ناریشم هیناوه. وا‌ی چ رۆبه‌ هه‌ناریکه‌. هی گونده‌که‌ی خۆمانه. ئاخ‌ر هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌یه‌ پیم ده‌لێن نه‌نه هه‌ناری." وا‌ ده‌لێت و قاقا پێده‌که‌نی. ده‌ست ده‌کیشی و دوو دانه‌ هه‌ناری سوور و گه‌وره‌ له‌ جانتا ده‌ستییه‌که‌یدا ده‌ردیت.

- "فه‌رموو... بی‌خۆ."

سه‌ر ده‌له‌قیتم. هه‌ناره‌که‌ ده‌گوشیت. چاو‌م راما و له‌ توپکلی ناسکی هه‌ناره‌که‌یه‌ که‌ وه‌ک میزه‌لانیکی ته‌نکی لی‌ها‌توووه و ئیتر له‌وه‌دایه‌ به‌ته‌قی.

ده‌لێم: "نا، نا، نامه‌ویت. مه‌یگوشه!" وا‌ ده‌لێم و خۆم ده‌کشینمه‌وه. سه‌درییه‌که‌م سپییه.

ده‌لێت: "خانم گیان مه‌ترسه. ئەم هه‌ناره‌ له‌و هه‌ناره‌ ئاساییانه‌ی تر نییه. هه‌ناری

مه‌حه‌به‌ته. " وا ده‌لئی و به‌په‌نجه به‌هیزه‌کانی هه‌ناره‌که ده‌گوشی.

ده‌لئیت: "من له‌ژئیر داره‌ناردا گه‌وره بووم. باوک و دایکم نه‌بوون. له‌بری شیریی دایک، ئاوی هه‌ناریان داوه پیتیم. په‌لکی دره‌خته‌که‌م راده‌کیشایه خواره‌وه، ئاوی هه‌نارم ده‌مژی. وام زه‌ند ده‌کرد هه‌ناره‌که مه‌مکی دایه‌مه. خه‌لکی گوتیان: هۆو هه‌نارۆک، ئەم دره‌خته دایکی تۆبه. دره‌ختی مه‌حه‌به‌ته. له‌پال ئەو داره‌ناره‌دا، دارچناریکیش هه‌بوو. گوتیان: ئەمه‌ش باوه‌ته. ئیتر بۆ خۆم بوومه‌ خاوه‌نی باوه و دایه. چووین ناسنامه ده‌رینین. یارۆ گوتی: ناوت چییسه. گوتم هه‌نارۆک. گوتی: ئەدی ناوی بابت چییه؟ گوتم: چنارۆک. گوتی: برۆ له‌به‌ر چاوما مه‌میننه، مه‌گه‌ر تۆ له‌ دره‌خت به‌ربوویته‌ته‌وه؟ گوتم: به‌لئی."

نه‌نه هه‌ناریی ده‌نگیکی به‌سۆزی هه‌یه و چاوانی پیده‌که‌نن. خه‌رتۆله و کورته‌بنه و چکۆله‌یه و پیتی ناگاته عه‌ردی ته‌یاره‌که. روخساریشی به‌گویه سوور و لیوه ئاوداره‌کانیییه‌وه هه‌ر ده‌لئیی هه‌ناره سووره‌یه. پیرێژنیکی به‌که‌یف و نازه‌نینه. هه‌میشه خۆی راده‌پسکینیی و پێ و پله چکۆله و قه‌له‌وه‌کانی ته‌کان ده‌دات. خه‌وم لئ زراوه.

سه‌عاتیک به‌سه‌ر هه‌ستانی ته‌یاره‌که‌دا تی ده‌په‌ریت. به‌رچاییمان بۆ دین. نه‌نه هه‌ناریی برسبیه‌تی و هه‌ر له‌رپوه نان و مه‌راباکه هه‌ل ده‌لووشیت.

ده‌پرسیت: "خانم گیان، ئەری ئەوه برسیت نییه؟ بۆچی ناخۆیت؟"

وا ده‌لئی و ئەوسا به‌ئیحازه‌ی من، به‌رماوه‌ی به‌رچاییه‌که‌ی منیش ده‌خاته به‌رده‌می خۆی و ئەویش ده‌خوات.

ده‌پرسیت: "تۆیش منالته هه‌ن؟"

سه‌رم به‌نیشان‌ه‌ی ئەری راده‌وه‌شینم.

ده‌پرسیت: "مناله‌کان لای خۆتان؟"

- "به‌لئی."

- "خۆش به‌حالتان. چ ئیقبالتان به‌رزه. منال واته شیریه‌ی عومری ئینسان. من دوانزه ساله کورپه‌کانی خۆم نه‌بینیون. ئاخه‌ر که‌نگی به‌ئه‌قله‌ نو‌قوس‌تانه‌که‌مدا ده‌چوو که مناله‌کانی من، مناله‌کانی نه‌نه هه‌ناریی، سه‌ر له‌ فه‌ره‌نگستان بینه‌ ده‌ری؟ کورپه‌گه‌وره‌نامه‌ی هه‌نارد. نووسی: نه‌نه من نوێژ ده‌که‌م و له‌ رینگه‌ی وه‌ته‌ندا ده‌ج‌ه‌نگم. پرسیم: نه‌نه، له‌گه‌ل

کیدا ده‌ج‌ه‌نگیت؟ نووسی: له‌گه‌ل دوژمنانی دین و وه‌ته‌ن. کورپه‌چکۆل ئەه‌لی ئەو قسانه نییه. سالی جاریک نامه ده‌نیرئ و قسه‌ی خۆش ده‌نووسیت. ده‌نووسی: نه‌نه، وه‌ره پیکه‌وه ده‌چین بۆ کافه و ده‌ره‌قسین. سه‌گبا به‌ درۆ ده‌کا. به‌لام هه‌ر به‌و درۆیانیه‌ که خۆی له‌ دلئ ئینسانا ده‌کاته شه‌کر. ئەو‌یتریان هه‌موو خه‌یالی لای جه‌نگه. هه‌ر ده‌به‌وه‌ی سه‌ری عه‌لام به‌ریت. گوتم: "هه‌تیوه‌مه‌گه‌ر تۆ قه‌سابیت، پیاو کورژیت؟" گوتی: "رۆژیک ئاخه‌به‌که‌ی سه‌ره‌نگ زه‌مانیی ده‌کوژم." شووه نه‌گه‌به‌ته‌که‌م به‌سه‌ریدا کیشا، گوتی: هه‌ی ولاح، سه‌ره‌نگ زه‌مانی موسولمانه. ژن و منالی هه‌ن، گوناها ده‌گات. پیتی داگرت، گوتی: فلانی‌ش ده‌کوژم. درۆ ده‌کا. درۆی شاخدار. دوو جار ژنی فه‌ره‌نگیی هیناوه. ژنی به‌که‌میانی ده‌تگوت پشیل‌یه. یه‌ک پارچه ئیسقان بوو. شووه‌که‌م که ره‌سمه‌که‌ی بینی تفتیکی لئ کرد، ره‌سمه‌که‌ی دراند و خستییبه ئاوده‌سخانه‌که‌وه. ئەوجا ره‌سمی کورپه‌چکۆله هات، قژی مێش کردبوو، که‌نیشکیک بوو بۆ خۆی. نووسی‌بووی: نه‌نه، من سازی فه‌ره‌نگیی ده‌ژهنم و له‌ زه‌ماوه‌نده‌کانا گۆزانی ده‌بیتم. شووه‌که‌م گوتی: ئەره‌وه‌لا حه‌یامان چوو. برۆی کردوو، سپی‌اوی کردوو، ئەمه ئیتر کورپه‌ی من نییه. ته‌عزیه‌ی دانا. گوتی: ئیتر کورپه‌کانم مردن. هیند نالاندی تا هه‌ر به‌راستی مرد. منیش گوتم ئیتر به‌ی می‌رد و منال ژبان دۆزه‌خه. چووم له‌ژئیر داره‌ناره‌که‌دا لئ راکشام. ئارامم گرت تا ئیزراییل بیت و گیانم بکیشیت. کوتوپر گوتیم لئ بوو وا خه‌لکی گوند بانگم ده‌که‌ن. پۆسته چییه‌که‌ بوو. هینشتا زه‌نگی پاسکیله‌که‌بیم له‌گوتدایه. منالینی گوند له‌سه‌ر حه‌ساریک دانیشتبوون و چه‌پله‌یان لئ ده‌دا. کوێخاش هاتبوو. کابرای پۆسته چیی گوتی: هۆو نه‌نه هه‌ناریی، ئەوه چییه دانیشتوویت؟ وه‌ره له‌ فه‌ره‌نگستانه‌وه نامه‌ت بۆ هاتوو. کوێخا نامه‌که‌ی وه‌رگرت. زه‌رف و پووله‌که‌ی بۆ خۆی برد. گوتی ئەمه مه‌دره‌که و ده‌بێ ئه‌رشیف بکرت. نامه‌که‌ له‌ کورپه‌چکۆله‌وه بوو. نووسی‌بووی: دایه، هه‌سته و وه‌ره. وا خه‌ریکه سویم بۆت ده‌بیته‌وه. ده‌ترسم تۆیش بمریت. گه‌ر بتبینمه‌وه، ئەوا سه‌د سال گه‌نج ده‌بمه‌وه. منیش له‌ج‌یگه‌که‌م هه‌ستم. گوتم، نه‌نه، خوايه قه‌زات له‌ گیانم که‌ویت، گه‌رچی شتیه‌ی ژنیشت لئ نیشته‌وه، هه‌ر چییه‌ک بیت جه‌رگمیت. پرسیم: ئەری سوید که‌وتۆته کوێوه؟ له‌ گونده‌که‌ی خۆماندا که‌س نه‌یده‌زانی سوید کوێوه که‌وتوو. کوێخا گوتی مه‌رۆ. له‌ رینگه‌ ده‌مریت. گوتم ده‌رۆم. به‌پیتی پیاده‌ش بیت خۆم ده‌گه‌یه‌مه‌ سوید. خه‌لکیی گوتیان ده‌بی حه‌وت زه‌ریا به‌ریت. گوتم ده‌بیرم. خودام له‌گه‌له. مناله‌کانم چاوه‌ریمن. کورپه‌گه‌وره‌ تووره و ترۆیه. به‌یانی تا ئیسواره ده‌لئ ده‌بێ تۆله بسه‌نریته‌وه. سه‌ری بۆنی قاورمه سه‌بزی لئ دیت.

له زهمانی شادا، دوو جار خرايه زبندان و بهردرا، كه چي هه ناقل نه بوو. هه مديس گوتي: دهبي هه موويان له دار بدرين. دهبي توله بسه نرپته وه. گوتم نه نه، ناخر هه موو بهنده ي خودان. گوتي: نه خپر. هم قسانه كفرن. ته نها ئيمه بهنده ي خوداين، نهواني تر هه مووي دوزمني دين و وه ته نن. روتيكيان، چهند پاسداريك هاتن بو گوند، بهدواي كوره كه ما دهگه ران، كورهش چوو له ژيرزه مينه كه ي مالي سه ره ننگ زه مانبي خوي شارده وه. چل روتو له وي مایه وه. سه ره ننگ زه مانبي نان و ناوي پي ده دا. تا ناخر بيه كه ي، دا يه شاخ و بو خوي ناواره بوو. سي سال لبي بي خه بهر بووين. وامان زاني مردو وه. سي سال تازيبه باري بووين. به هه موو كه سپكمان گوت شه هيد بووه. خه لكی ده هاتن و پيروزبايي و سه ره خوشيان لي ده كردين. فه رشي ژير خوشمان فرؤشت و دامانه مزگوت تا زه ماوه ندي بو بگپرن. روتيكيان، شوکور بو خودا، خه بهر هات كه له سوپده. يه كه م جار وامانزاني سوپد شوتنيكه له ئيران، له گونده كاني باكور. پاشان تيگه بشتين له وپه ري دونيايه. نه وسا كوره گچكه ش كپچ كه وته كه ولي. كه وتم به سه ر ده ست و پييدا و گوتم، فه زاكه ت ليم كه ويت، تو مه رؤ. سوودي نه بوو. گوتي منيش ده مه وي بو جيگايه كي تر بچم، بو شاريكي تر. ناخر گه نج بونيا ده ميكي كه ره و ده بي قسه هه ر قسه ي خوي بيت. كه وته ري و رويشت. چهند سال له توركي ده ره بهر بوو تا خاله گه وه ئيشي بو كرد. سه رم ئيشان دن. نه مه يشت بنوون. ويستم بيبن كه منال چ به سه ر بونيا ده مدا ديني. نه وه ده ساله له خه وو بيداريدا له گه ل نه و كورانه مدا قسان ده كه م. ده تر سام بخله فيم و نه وانم بير بچنه وه. شووه كه م ده يگوت: بير چونه وه به ره كه ته، ره حمه ته، خوزيا عيشقي نه و كورانه له سه رمان ده چوه دهر. خوزيا سه رمان ده نا يه سه ر عه رد و ده مردين. من سوپدم خوارد تا مناله كانم نه بينم سه ر نه ئيمه سه ر عه رد. كه نوپژم ده كرد به رز به رز ناوي كوره كانم ده هپنايه سه ر زوبان. نه وه نده م ناو هپنان تا ئيدي ده نگم به گوت چكه يان گه يشت. بليتيان بو ناردم. له يه زده وه هاتم بو تاران، چومه مالي كاك موهه نديسي براي سوه يلا خانم. كاك موهه نديس يارمه تي دام و تا فرؤكه خانه ي هپنام. گوتيان له سوپد باينجان نيبه. منيش چهند كيلويه كم له گه ل خومدا هپنا. خوزگه توپش ده هاتيت بو سوپد. هه ر نه مشه و ده مه وي چيشتيكي باينجان لينيم. دواي نه وه ش چيشتي فيسينجان. هه ر شه وي چيشتيكي ئيراني بو نه و كوره ناميه ره بانانم لي دنيم تا هه وي يه زد بداته وه له كه لله يان. نه دي سوپد كام جه هه نه مي خودا يه ؟ سوه يلا خانم گوتي له وي ناو له ده مدا ده يبه ستيت. فرمي تسك له چاودا وه ك ورده شووشه ي لي ديت. بونيا ده م له جيگاي خويدا كوتير ده بيت.

گوتم خودا يه، نه كا كوره كاني منيش كوتير بوويين؟ خودا ده زاني نه و ماوه يه چيان خوار دووه. شووه كه م ده يگوت نه وانه گؤشتي به راز ده خون، هه ر بو به شيوه ي ژنيان وه رگرتووه. كوره گه وه كه م مل قه وييه، برؤي نه كردو وه، به لام موني كردو وه و ده يه وي توله له م و له و بكا ته وه، چاواني ليكتر نيزيك بوونه ته وه. هه ر كه گه يشتم كوره گچكه له باوه ش ده گرم، به سپنگمه وه ده يگوشم، شه و له لا يه وه له سه ر دؤشه كله كه ي ده نووم و سه رم ده خه مه سه ر پتي. كه منال بوو به پای په تي پي ده كرد. قاچ و قولي بوني گز و گياي لي ده هات. هه ميشه ته واوي جهسته ي درك بوو. نه لعانيش ده ست و پای به سا بووني فه ره نكي ده شوات و بوني خه لكاني غه ري به ي لي ديت. كوره گه وه كه م كه له دا يك بوو، بوني ئينساني بالقي لي ده هات. بوني ئاره قه ي جهسته ي خه لكاني بوگه ن. شووه كه م گوتي هم مناله شه ره، به بونه كه يدا دپاره. گوتم پيا وه كه، نه وه حيكه تي خودا يه. خو نابي هه موو منالتيك بوني خوش بيت. هه ر كه سپك بونتيكي تايبه تي خوي هه به. سه گ و پشيله بونيان ناخوشه، به لام دلان پا كه. مريشك بوني ناخوشه، به لام بي زوبان و پاقره. شووه كه م گوتي هم كوره مان ميشكي بوگه ني كردو وه. هم بونه له كه لله ي سه ري به وه ديت، بوني پای نيبه. چ بليم. بونه كه ي له كه بووي منا له بوني گولا و ده چوو. باشه، ناخر من عاشقم. به ده ست خوم نيبه. به مه جنونيان ده گوت: مه جنون، له يلا له چه قل ده چيت، كه چي نه و ده يگوت: خودا يه فه زام له شتوه چه قه له يبه كه ي كه ويت. عاشق ناو هاييه. كوره گچكه به زه وقه. سازي فه ره نگيم بو ده ژنه ي و منيش بو ده ره قسم. نووسيو به تي نه نه، ده ست و چيشتي تو به له زه ته. وه ره لي ره يه ك مه ته مه ي ئيراني ده كه ينه وه. بو خومان ده وله مه ند ده بين، مه ته مه كه ناو ده نين مه ته مي (نه نه هه نار و كوره كاني.)"

هه وا خه راپه و ته ياره كه خوار و ژوور بيه تي. نه نه هه نار خوار و ژوور كردني ته ياره كه ي پي خوشه. ده ست ده دا به يه كدا و پي كوله كاني ته كان ده دات.

نه ري هم ژنه نازانيت كه ئيمه له نيوان عه رد و ئاسماندا ين؟ نازاني نه گه ر ته ياره كه بكه ويته خواره وه ده بينه هه زار پارچه وه؟ نه دي نازاني ژيانمان به تاله موويه كه وه به نده ؟

ده پرسيت: "خانم گيان، بو ده فعي حاجه ت، بونيا ده م ده بي بچي بو كوي؟"

وهلامي ناده مه وه. جهسته م شل بووه و دله كوتيم پي كه وتووه. زه من بوته له حزه يه كي دريژ و پا و پلم، به شپه رزه يبه كي به سوپوه، به دواي عه ردا ده گه رپت، عه رديكي سفت و توكمه.

نهنه هه ناربی تهن گاو. قایشه که ی ده کاته وه و نیوه هه ستانیک هه لده ستیت. میوانداره
فهره نساییه که ناماژهی بۆ ده کات دانیشیت. نهنه هه ناربی رانه قه له وه کانی له یه کتر
ده خشیتیت.

ده لیتیم: "دانیسه، ئارام بگره، ده که ویت!"

گوئی ناگریت. په له یه تی. ده که ویته ری و پیلاره کانی له ژیر کورسییه که دایه. له تر
ده دات.

موسافیریک له دواوه ده گاته فریای. کورپیکی جحیل و به حه وسه له یه. ژیر باسکی
ده گری و رانومایی ده کات. فرۆکه که ده که ویته چالیکی هه واییه وه و ژنیک ده زریکیتیت.
نهنه هه ناربی به ده ستیک خوی هه لواسیوه به موسافیری جحیلدا و به ده سته که ی تریشی
سه ر و ملی موسافیریک دانیشتوو ده گریت. پیده که نیت. میوانداره فهره نساییه که
به ده ست موسافیره ئیرانییه کانه وه بۆژو بووه. به نائومییدی سه ر با دده و ده ست له
ناره زایی ده برین هه ل ده گریت.

پیلاره کانی ده که ونه سه ر یه کتر. کوره کانی نهنه هه ناربی له قوولایی چاواندا پینچ
ده خۆن. سه رما یانه. هه لده له رزن.

ده پرسم: "کورپینه، ئیره هه مان ئه و شوینه یه که له دووی ده گه ران؟" وه لام ناده ننه وه. به فر
له سه ر قژه ره شه کانیان نیشتوو. ده یانه ویت سه فه ر بۆ شاریکی تر بکه ن، شاریک له ودیو
کیو و زه ریا کانه وه. شاریکی گه رم و ئاشنا. ده لیتیم: "منیش دیم، ئارام بگرن وا دیم."
قیتاره که ده تووتیتیت. موسافیره کان خویان به ده رگا و په نجه ره کانییدا هه لواسیوه. نهنه
هه ناریشیان له ناودایه. ده پرسیت: "ئه ری ئه نگۆ بۆ کوئی ده رۆن؟" که س نازانیت.

داچوونی نا کاوی فرۆکه که خه به رم ده کاته وه. ده نگي نهنه هه ناربی له دووره وه ده گاته
گویم. به مست به ده رگای ئاوده سته که دا ده کویتیت.

- "خانم گیان، فریام که وه!"

میوانداره که شه که ت و تووره یه. له جیگه ی خوی ناچوولیت. یه کیک له موسافیره کان
هه لده ستی و ده رگا که بۆ نهنه هه ناربی ده کاته وه. ده ست و دم و چاوی شتوو و ئا و له
داوینی سه رپوشه که یه وه ده چۆریت.

ده لیتیم: "وه ی چ جیگه یه کی ته سک و تروسک بو، خودا نه سیبی که سی نه کات، زۆر

ببووره له م چا و قایییه م، به لام به خودا ئاوده ست هه ر ئاوده ستی لای خۆمانه."
ورده ورده هه لبه ز و دابه زه کانی ته یاره که که م ده بیته وه. هه ناسه م وه به ر دیتته وه. به لام
جه سته م سست بووه و هیز له ده سته کاغدا نه ماوه. په تۆکه به سه ر روخسارما ده ده مه وه و تا
نیشتنه وه ی ته یاره که پیلاره کانی ناکه مه وه.

تایه ی فرۆکه که توند ده که ویته سه ر عه رد و نهنه هه ناربی له جیگه که ی راده په ری ت.
ده بییت و ا موسافیره کان سه رقالی کۆکردنه وه ی که لویه له کانیان و ئه ویش به په له
قایشه که ی ده کاته وه.

ده پرسیت: "خانم گیان گه یشتین؟"

- "به لئ."

- "گه یشتینه سوید؟"

- "پاریس."

موسافیره کان په له یانه. له راره وه که دا ریزیان به ستوو و قه ره بالخییانه.

- "سوید ویستگه ی دواتره."

بۆ جاری چه نده م بۆی رۆن ده که مه وه که ده بی دابه زیت، فرۆکه که ی بگۆرئ و ئه وسا بۆ
لای کوره کانی بچیت.

ده لیتیم: "وا ی خواجه. ئاخو من خۆینه واریم نییه. به لده نیم. له زوبانی ئه مانه تیناگه م."

ده لیتیم: "بلیته که تیان پیشان بده. ئه وان خویان رانوما ییت ده که ن."

- "پیشانی کیی بده م؟"

- "مه ئمووره کانی ئیر فرانس."

ده لیتیم: "من دانا به زم. له جیگه ی خۆم ناچوولیم. ده ترسم چی بمیتم. ده ترسم گوم بم."

ده لیتیم: "وه ره من پیشانت ده دم."

ده پاریتته وه: "خانم گیان، خودایه قه زات لیم که ویت. تا سوید له ته کمد و ره."

فرمی سک ده زیتته چاوانی. سه ری داده خا و له گه ل خۆیدا ده ویت.

ده لیتیم: "نهنه هه ناربی، هه سته. مه ترسه. گوم ناییت. ده تده مه ده ست نه فه ری ک له خۆم
باشتر." دوو دلّه. چ ریگه چاره یه کی تری نییه. قایل ده بییت.

دهلئیت: "ئەدی کئی نالی کورەکانم لیرە نین!"
- "رەنگە."

پای ئاوساوه و بەپیتلاوه کانیدا ناچن. پیتلاوهکانی لە بن هەنگل دەنی و دەکەوێتە رێ.
نالە نالیتی. ئەزۆکانی هیشک بوون.

دهلئیت: "گەر لەبەر خاتری منالەکانم نەبا، لە جیتی خۆم نەدەجولام. یەزدەکە خۆمان
هەر دەلئیی بەهەشتە. حەیف نییە. شۆرش هی شاربیەکانە. چ پەییوەندی بەئیمەوه نییە.
کورەکە خالە ئەکەبەر بوو تە پاسدار. کورپکی خەرپ نییە. چوو بە شار. گوتم: نەنە،
گەر ئیوەیش نەزۆبشتان، ئەوا کاتی پیری دەبوونە دارەسای دەستم. گوئیان رانەدێرا."
میواندارەکان لەبەر دەرگای تەیارەکەدا ریزیان بەستوو. نەنە هەناری خواحافیزی
لەمیواندارە فەرەنسییەکە دەکات. دەیەوێت رووخساری ماچ کات، بەلام بالای کورتە و
دەمی ناگاتە گۆنای. میواندارەکە پێ دەکەنێ و دەستی وی دەگوشیت.
راپەوێکی درێژ لە پێشە.

دەپرسیت: "ئیرە تا سوید ماوهکە زۆرە؟"

جاننا دەستیەکە لێ دەگرم. بێ ئەندازە قورسە. دیدەمەوه بەخۆی.

دهلئیم: "بنۆرە. تۆ دەبێ لەم لایەوه برۆیت و منیش لەولایەوه. رینگەکەمان بەکێک نییە.
بلیتەکەت پێشانی ئەو دوو خانمە بە (خانمەکانی کۆمپانیای فرۆکەوانیی پێشان دەدەم) و
ئیدی ئەوان یارمەتیت دەدەن."

بە حەپەساوی تەماشام دەکات. چاوەروانی ئەم جیابوونەوه کوتوپرە نییە. بەداوێنی
چاکەتەکەمەوه دەنووسیت.

دهلئیم: "نەنە هەناری. سەفەرێکی خۆش. یەک کەوچک لەچێشتی باینجانەکەم بۆ
دانی!"

دهلئیت: "تاخر چۆن تییان بگەیهنم؟ من زوبانیان بەلەد نیم!"

- "بلیتەکەتییان پێشان بەدە."

- "چ بلیتیم؟"

- "بلی سوید."

لەبەر خۆبەوه دووبارە دەکاتەوه (سوید) و لە بلیتەکە دەنۆریت.
هاوار دەکات: "هۆو خانم گیان..."

دەرۆم. ئاوار لە دواوه نادەمەوه. سەفەرێکی درێژ و پرزە لێ بر بوو. خۆشحالم کە پێم
ناوەتەوه سەر عەرد و چ خەبەرێک لەو هەلبەز و دابەزە نیتوان عەرد و ئاسمان نییە.
موسافیرە ئێرانییەکان بەپەله پال دەنێن، رادەکەن. لەنێو سەرما هیشتا هەر دلم لای نەنە
هەنارییە. بلیتی رۆبشتی... نەزۆبشتی؟"

زۆرەهی موسافیرەکان بەر لە من گەیشستون و ریزتیکی درێژ لەبەردەم پشکینی
پاسپۆرتەکاندا یە. دەستە چەپ هی ئەوروپاییەکانە، دەستە راستیش هی بیتگانەکان،
عارەب، ئێرانی، رەش، زەرد، ئەفغانی و هی تر. کەسیک بەشانمدا دەکیشیت. پیاویکی
نەناسیاوه.

دهلئیت: "ببۆرە، ئەو پیرێزەهی کە لەپال ئیوەدا دانیشتبوو، جوولەهی بۆ ناکریت. ئەوه
بەدوای ئیوەدا دەگەریت."

دهلئیم: "ئەدی کەس نییە یارمەتی بدات؟ تاخر من پەلەمە."

ئەهی هاوار. دەگەریمەوه و لەوسەری راپەرەوهکە دەنۆرم. چاوم بە نەنە هەناری دەکەوێت
کە بەتاقی تەنیا، لە ناوەراستی راپەرەوهکەدا، لەهەمان ئەو شوێنەهی کە لەبەکتر جیا
بووینەوه، لەسەر عەردەکە دانیشتوو و جاننا دەستیەکەهی ناوەتە کۆشی. موسافیرەکان
بەپەله بەلایدا تی دەپەرن. لەدوورەوه چاوی بەمن دەکەوێت و لە خۆشحالییدا دەقیژتیت.
رەنگی دەگەشیتەوه. دەخزیتە پێشتر و بەگاگۆلکی بۆ پێشوازی دیت.

دهلئیت: "خانم گیان، ببۆرە، دەی خواپە قەزات لێم کەوێت. هەر دوو قاچم وشک
بوون. ناتوانم یەک هەنگاو هەلبێنم. هەر کەسیک لیرەوه تێپەری گوتم سوید، سوید-
چەند جار وام گوت، بەلام هەر بەسەگیشیان نەزانیم."

ژنیکی بەکورسی پێچکەدارەوه لەوێتە تێدەپەریت. نەنە هەناری بەحەسرەتەوه تەماشای
دەکات.

دهلئیت: "لەو کورسیانە خانم گیان، مشورێکی ئەو کورسییانەم بۆ بخۆ!"

دهلئیم: "زۆر باشە. هەر لیرەدا دانیشە. لەجێگەکەت مەجوولتی تا دەگەریمەوه."

لەگەڵ مەئموورانی ئێفرانس دا دەکەومە چەنە چەن، تکا دەکەم و دەپاریمەوه، سوودی

نیبه. پیتستر کورسیی پیچکه داربان راسپاردووہ. دہبی داواکاری پر کریتہوہ و چندہ رۆژ چاوه ری بکریت.

بۆیان پروون دہکەمەوہ: "ناخر ئەم ژنە لە گوندیکی ئیرانەوہ ہاتووہ (پروونکردنەوہیہکی بی مانا) پای وشک بووہ، ناتوانی پروات!"

بەزەبیان پیتیدا دیتەوہ، بەلام دہبی پەیرەوی پرپارەکان بکریت، ہەموو شتیک یاسا و ریتسای خۆی ہەیہ، دہبوو پیتستر داوامان کردبا. خۆ شاری ہیرت* نیبہ.

چ بکہم؟ جیی بہیلتم و پروم؟ دلتم نایەت. چاوم بە عارەبانەییہکی ئاسایی - تاییەت بەہلگرتنی کہلوپەل - دہکەویت. لەو جۆرہ عارەبانانەییہ کہ میلیان لەم لاو لاوہ نیبہ. بونیادەم دہتوانیت تیایدا دانیشیت. زۆر چاکہ. پەلە دہکەم. نەنە ہەناری، پیللاوہکانی بەدەستەوہ و قاچی لی بلاوکردۆتەوہ و لەناوہ راستی پارہوہکەدا، لەسەر عەرەدەکہ دانیشتووہ. خەلکیی بەبی گوی پیدان بەلایدا تی دہپەرن. جانتا دەستیہکەکی دہخەمە ناو عارەبانەکەوہ و لەخەییالی ئەوہدام ئەدی چ لەخۆی بکہم؟ ناخر عارەبانەکە ہی کہلوپەلە و ئەم لا و لاکەکی کراوہیہ.

دەلیم: "نەنە ہەناری، ہەستە، لەم عارەبانەییہدا دانیشە."

دەلیم: "وای خانم گیان!" وادەلی و بەواق ورمایی تەماشام دہکات. باوہر ناکات. پیتدەکەنیت.

- "وای خانم گیانی ناویت. یاللا ہەستە!"

- "یا ئەبولفەزل!"

- "خیراکہ."

ناچار قایل دہبی. شەرم دہکات. سەیری خەلکیی دہکات.

دەپرسیت: "تا لەم عارەبانەییہدا؟"

دەلیم: "بەلی. دہی ہەستە. منیش ئیشم ہەیہ. درەنگمہ."

لە شەرما سوور ہەل دہگەریت. گریانی دیت.

دەلیم: "خانم گیان، حەیا چوونہ. ناخر خەلکی پیم پیتدەکەنن."

دەلیم "نەنە ہەناری، کەس تو ناسیت. لە فەرہنگستان ہیچ شتیک عەیب نیبہ. نەنە دہی بجوولی."

پیتی دیشیت. یارمەتی دەدەم. دہنالییت. ہەول دەدات، دہکەویت، نیوہ ہەستانیک ہەلدەستیت و دەست بەئەژنۆ و پشت لە عارەبانەکە رادەوہستیت.

دەلیم: "دانیشە!" وا دەلیم و شانی دہگوشم.

وای خانمگیانیکی نزم لەژیر لیوہوہ دہلی و لەناو عارەبانەکەدا دادەنیشیت. قورسە. عارەبانەکە دہجوولی و خوار خوار بەلایەکی تردا دہپروا و بەتوندی خۆی لە دیوارەکہ دەدات. موسافیەرەکان تەماشای دہکەن. پیتدەکەنن، نەنە ہەناری لەچکہکہ بەسەر دہموچاویدا دەداتەوہ.

پراکیشانی عارەبانەکە بەو ہەموو قورسایییہوہ، ہاسان نیبہ. بەدەوری خۆمدا دہسوورپتمەوہ و بەچەپ و راستا دہپۆین. نەنە ہەناری کۆمەک دہکا و بەپاژنەیی پیتی گوشار دہخاتە سەر عەرەدەکہ و عارەبانەکە بۆ پیتشەوہ دہبات. ریتیوارتیک دہگاتە فریام. ئەوسا ہەردوو کمان دہسکی عارەبانەکە دہگرین و نەنە ہەناری بۆ پیتشەوہ دہبەین.

دەلی: "ناخ، کورینە لە کورین تەماشای دایکتان کەن؟"

بلیتەکەکی لی وەر دہگرم. تەماشای دہکەم. گۆتینبۆرگ. زانیاری جوگرافیاییم کەمە. دیارە گۆتینبۆرگ شاریکی سویتدە. بەلام کوئی سویتد، نازانم. کورەکان لەوئی چاوہرپی دایکیانن. لە مەئموورەکانی فرۆکەوانیی دہپرسم. دہبی بۆ تەرمینالی (ب) پروات. واتە بۆ لایەکی تری فرۆکەخانەکە. تا ئەویش دہ دہقیقہ ریتگہیہ. ئەویش بەپاس.

نەنە ہەناری سەر ہەلدەبری و گوی رادەدیتری. چاوانی لە من راماون. تا ویستگەکی پاسەکە، ریتگہیہکی درێژمان لەپیتشە.

بلیتەکەکی نەنە ہەناری بەدەستی منوہیہ. بەوردی لیبی دہنۆرم. گەشتی پاریس - گۆتینبۆرگ سەعاتیکی ماوہ. کاتیکی زۆر نیبہ. بەہەر گیان کیشانیک بووہ، نەنە ہەناری، کە وەک سەر نویتیکی تۆپەل، لە عارەبانەکەدا کروشکەکی کردووہ، تا ئەوسەری پارہوہکە دہبەم. لەسەری پیتچەکەدا چاوم بەپیتیلیکانەییہکی کارەبایی دہکەوئی و بەحەپەساییی رادەوہستم. ئەدی ئەلعان چ بکہم.

نەنە ہەناری بەبینینی ئەو پیتیلیکانە جووللاوہ، لەجیتگەکە رادەپەری و چاوانی

* شاریکی وەہمی و ئەفسانەیی کہ لەوئی چ یاسا و ریتسایەک نیبہ، شاری بن حاکم.

بچووک دهبهوه.

دهلئیت: "وای خانم گیان، ئهوه خو ئهه پیتیلیکانانه بهریتگه دا دهرۆن. من له جیتگه کهم ناجوولتیم. با له ریتگه یه کی ترهوه برۆین. له ولایه وه. ئه ولای پیتیلیکانه کان ته و او و حیسابییه. وهک پیتیلیکانه کانی لای خو مان وایه. من نایهه. دهکهوم. دهمرم."

دهلئیم: "مهیکه ره ههرا، ئاخو تو له سویدت چی بوو؟ بوچی ئهه بهزمهت به خو ت کرد؟ مال ویران ده بیت. دیق ده کهیت!"

تووهرهه و نازانم یه خه ی کت بگرم.

دهچه ژیر بالی. بهرزی دهکه مه وه. ده نالئیتیت. ئه ژوکانی راست دهبه وه. له عاره بانه که دادهبه زئی و پال به دیواره که وه دهاته وه. جانتا که ی دهگرم و له پیتیلیکانه کان دیمه خواره وه. نه نه هه ناربی له سه ره وه ته ماشام دهکات. دهستی گرتوه به دیواره که وه و به ترسه وه سهیری من و پیتیلیکانه جو لاه وه که دهکات. یهک دوو جار گوژم دهاته خو ی و یهک دوو پین دیتته پیتیشی، قاچیکی هه لده برۆ و پاشان، سهری ده له قینتی و به ترسه وه بو دوا وه پاشه کشی دهکات. دلنایم له یه که مین پیتیلیکانه دا گیر ده خوات.

دهلئیم: "نه نه هه ناربی، له سه ره پیتیلیکانه ی یه کهم دانیشسه و به دانیشتنه وه وه ره خواره وه!"

دهلئیت: "وای خانم گیان، وای خوایه، قوری کو ی به سه ری خو مداکه م. ناتوانم. کوره کان گو تیان سوید له و دیو ده رگا که وه یه. له رۆیشتن بو مه شه هه هاسانتره. گو تیان سوار ده بیت و ده که یت."

له خه یالی ریتگه چاره یه کد ام، ده بینم و دوو پیاوی بالا بهرزی سویدی ده یانه وی به پیتیلیکانه کانا بینه خواره وه و نه نه هه ناربی ریتگه ی لی گرتوون. شتیکی پین ده لئین که تی ناگا و شتیکی به سویدی به من ده لئین که تی ناگه م. به میهره بانبی نه نه هه ناربی له ریتگه ی خو بان لاده دن، به لاه هیشتا هه ر ریتگه که یان داخرا وه. له گه ل یه که تریدا ده دوین، ئاماره بو من ده که ن و بهرله وه ی دهرفه تی راقه کردنم هه بیت، ده بینم و دوو به دوو چوونه ته ژیر بالی نه نه هه ناربی و بهرزیان کردۆته وه. نه نه هه ناربی دهرزیکینتی، ختو که ی دیت، پین ده که نتی. وای وای ده کات. ده خنیتته وه و پیتلاه ره شه کانی لی ده که ون. قاچ و قووله قه له و و کو له کانی له هه وادا ته کان ده دا و به چوار پهل خو ی به ده ست و یه خه ی پیاوه بیانییه کاند هه لده واسیت. کیشی قورسه و هه لگرتنی هه روا سانا نییه. به خو م ده لئیم هه ر ئه لعان

هه رسیکیان به سه را ده که ونه خواره وه و ئه وسا له ترسا چوانم لیک ده نیم. به لاه به سلامه تی ده گن و نه نه هه ناربی نیوه گیان، به پیکه نینه وه له سه ره عه رده که داده نین. ماوه یه کی ده ویت تا هه ناسه ی وه به ریته وه. ئاره قه به سه ره و روخساریدا چو راوگه ی به ستوه. له چکه که ی به لادا دامالراوه و چه پکیک قزی نیوه سپی و نیوه خه نه یی لیوه هاتۆته ده ری.

دهلئیت: "کو یخا گو تی نه نه هه ناربی، ده بی له حه وت چیا و له حه وت زه ریا به دیت. به لاه نه یده زانی که ده بی له عاره بانه دا دانیشم و سواری کو لی خه لکانی غه ربیه بیه."

عاره بانه که له سه ره پیتیلیکانه کان ماوه ته وه. شه له شه ل تا دهرگای دهره وه دهرۆین. حه مالتیکی بی کار ته ماشامان ده کات. بانگی ده که م. مامله ده که ین له سه ره ئه وه ی که نه نه هه ناربی تا لای پاسه که به ریت. بو ی روون ده که مه وه: ها... ته رمینالی (ب). ده زانیت.

دهلئیم: "نه نه هه ناربی، ئیتر ده بی له یه کتری جیا بینه وه. ئه م پیاوه تو تا لای پاسه که ده بات و به شو فیره که ده لی له کو ی داته زینتی. مه ترسه. ئه مانه خه لکانی دلۆفان."

دهلئیت: "ئهی تو چۆن؟"

- "من بهرپی خو ما دهرۆم."

- "خانم گیان..."

- "برۆ به سلامهت."

فرمیسیک له چاوانییه وه دهرژیتته خو ار. دهستم ده گری و به توندی سین چوار جار ماچم ده کات. جانتا دهستییه که ی ده کاته وه. هه ناریکی تیدا دهر دینتی و پیم ده دا. هه نار ی مه حه به ت.

دهلئیت: "خو زیا تویش ده هاتیت بو سوید و پیکه وه ده بوین و چیتشتیکی دهستی منت ده خوارد. کوره کانم هه ر ده لئی گولن. خودا ده یزانی چه ندیک دلۆفان و میهره بانن. به و قیبله یه به راستمه." و ده لی و نازانی بو قیبله ده ست بو کو یه راکیشی.

دهلئیم: "گه بیشت. جار یکی تر."

ده لی: "جار یکی تر نییه. رۆژی خو زیای من هه مان ئه مرۆ و سه بینیه."

حه ماله که چاوه رپیه تی. ره ش پیستیکی ده م به پیکه نینه. نه نه هه ناربی زه ق زه ق

تەماشای دەکات. جانتا دەستییه کە دەدات. دەستی لە باسکییه و دەتالێنی و هیتور هیتور و بەهەنگاوی ورد، وەک مێروولە، دوور دەکەوتیتەوه. ئاورد دەداتەوه و بەمیهربانترین چاوی دونیا تەماشام دەکات.

دەبی منیش جانتاکانم بدۆزمەوه. سەعاتیک تێپەریوه. هاوسەفەرەکانم روژشتون. جانتاکانمیان خستۆتە ئەمبارەوه و دەرگای ئەمبارەکەش داخراوه. خەو، شەکەتیی و برسیتی کلافەیان کردووم.

مەئموورە کە ئیفرانس تەلەفۆن بۆ کەسیک دەکات. دەلێت دەبی چەند ساتیک ئارام بگرم. چەند ساتیک دەبیتە نیو سەعات. دەبیتە سەعاتیک. دەبیتە ئەبەدییه تیک. دادەنیشم و چاوەرێم.

بیر لە نەنە هەناری دەکەمەوه. بەخۆم دەلێم ئیستا گەشتوو و خەریکی چیشت لێنانە. کورەکانی جلکی نوێی بۆ دەکرن و لە جیبی ئەو سەرپۆشە زل و شر و پرە، ئاوربشمیتیکی ناسک بەسەریدا دەدن. دەبێن بۆ گەران، دەبێن بۆ بینینی گۆرەپانە گەورە کە شار، دەبێن بۆ سینەما، دەبێن بۆ کەناری زەریا و باخچە ئاژەلان. ئەمشەو دواى دە سال دووری، سەری دەخاتە سەر پێ و پلە بۆگەنە کە کورە گەورە و دەنوێ و وای چ خەونی خوش خوش دەبینیت. خوشتر لە هەمیشە.

***

چوار شەمە، پاش نیوەرۆ. سێ رۆژ بەسەر گەرانە وەمدا تی دەپەرت. جانتاکەم بەتال دەکەم. سەدرییه ئیسلامییه کەم دەنیمە ئەملاوه تا بیدەمە جلک شۆر. گێرفانەکانی دەگەرێم. دوو پارە سەد تومانی، پاکەتیک بنیشت، پارچە کاغەزیکی چوارقەد کراو. پسوولەى جلک شۆری سالی رابردوو، سەنەدی بانک و بلیتی فرۆکە.

- بلیتی فرۆکە؟

دەخوینمەوه: تاران- پاریس- گۆتینبۆرگ. یەک شەمە، بیست و نۆی سیتیتیمبەر. یەک شەمە بیست و نۆی سیتیتیمبەر.

پاریس - گۆتینبۆرگ.

هەنار چناری

گۆتینبۆرگ

یەک شەمە، بیست و نۆی سیتیتامبەر.

مات دەمباتەوه و خەیاڵم دەتالۆزکیت. مەحاله. نەنە هەناری روژشت. سواری تەیارە کە بوو. خۆم بینیم. بلیتە کە دەخەمە سەر مێزە کە. بەدویدا. نامەوی بیینیم. نامەوی بیر بکەمەوه. تامیکی تال دەرژیتە زارمەوه. شپرزەبییه کە بەسوێ لە ریحۆلەمدا پێچ دەخوات. روانینم لەسەر ئەو بلیتە نەفرەتیبە چەقی بەستوو.

گوتی: "هەى نەنەى جرین، جوان سەیرکە، هیچت لێ جێ نەمايیت؟"

گەرا، جانتا دەستییه کە قایم بەسینگییەوه نووساندبوو، پاسپۆرتە کە بە دەستییهوه بوو.

ئەدی بلیتە کە؟ بلیتە کە بەمن بوو. خستەم نێو گێرفانی سەدرییه کەمەوه و بیرم چوو. منی گیل، منی حەپ و حۆل. دەبی بیدۆزمەوه. بەلام لە کوێ؟ چۆن؟ بیرم ئالۆزکاوه و میتشکم وەستاو.

خۆزیا یارمەتیم نەدایا. خۆزیا لەسەر رینگەمدا قووت نەبایەتەوه و خۆزیا رینگەوتی کەسیکی تری کردبا. چوزانم. خەتای من بوو. خەتای کورەکانی بوو. خەتای ئەو پۆستەچییه نەفرەتیبە بوو کە نامەى کورە کەى بۆ هینابوو. دەچم بۆ سوێد. دەچم بۆ گۆتینبۆرگ. دەرۆم بۆ یەزد. دەبیدۆزمەوه.

گوتی: "دەمەوێت ئەم کورانەم ببینمەوه. لەباوەشمیان بگرم. سەد ماچیان بکەم و ئەوسا، بەدلی ئیسراحت، سەر بنیمە سەر عەرد و بمرم."

تەلەفۆن بۆ کۆمپانیای ئیفرانس دەکەم. تەلەفۆنە کە بان قەرەبالخە. دووبارە، سێ بارە تەلەفۆن دەکەمەوه، هەمان شتە. توت توت توت توت توت، ئەلو. ئەلو. ئەلو. وەری گرت بەلام کەس وەلام ناداتەوه. مۆسیقای لەسەرە. دەنگیک دەلێت: ئارام بگرە، هەر ئیستا وەلامتان دەدەنەوه. هەر ئیستا واتە یەک عومر، واتە یەک ئەبەدییهت. دلم خەریکە لەگەر و مەوه دیتە دەرەوه. تەلەفۆنە کە دادەخەمەوه، فرۆکەخانە وەر دەگرم. ئەمجارەیان وەلام دەدەنەوه. لیستی موسافیرەکانی پاریس - گۆتینبۆرگ دەوێت. سەعات یەکی پاش نیوەرۆ، بیست و نۆی سیتیتیمبەر. بیدەنگیی. درێژترین بیدەنگیی دونیا. دە دەقیقە، پەنگە هیلە کە پچرابی؟ ئەلو، هاوار دەکەم ئەلووووووووو. وەلام دەدەنەوه، لیستە کەیان لا نییه، گەر لاشیان بی نایدن. تکایان لێ دەکەم و لێیان دەپارتمەوه. دەلێم خانمیکى ئیرانی، بەناوی هەنار چناری ون بوو. چوو بۆ سوێد، بۆ گۆتینبۆرگ، بلیتە کەشى بەمن بوو. لە تارانەوه هاتوو. ئەلو. دەنگە کە دەپچرێ و دیتەوه. کەسیکی تر قسان دەکات.

لهسهروه قسه كانم دووباره دهكهمهوه. بۆي روون دهكهمهوه. كهسيك بهو ناوه له ليستي موسافيرهكانا نيبه. تلهفون بۆ باليوژخانهي كۆماری ئيسلامی له پاریس دهكهم، بهلئینی هاوکاری دهدهن. دهكهنه شوپن مهسهلهكه، بهلام باليوژخانه سي رۆژ پشووiane. تلهفون بۆ باليوژخانهي كۆماری ئيسلامی له سوید دهكهم. دهلئین چ خانیك بهو ناوه سهري لی نه داوان. تلهفون بۆ هاوریبهكم دهكهم له ستوكهولم. لیبی دهپارتمهوه و تكای لی دهكهم كه پیرسی و بزانی كورگهلیك بهناوی بنهماله ی چناری ههناری له گوتینبۆرگ ههن؟ كورگهلی خهلكی یهزد، یهكیكان بهقزی دریزی رهنگ كردهوه، گۆرانیبیژ، ئهویتریشیان چاو و برۆ رهش، مۆن و تووره.

چاوپریم. دهلئیم بهلكو بیت بهئقلی نه نه چنارییدا و داوی تلهفونی من له پرسگهی پاریس بكات. ئهدی بهچ زوبانیك داوی كات؟

ههبنی، شهمه، یهك شهمه، دوو شهمه، سی شهمه.

ههفتهی دواتر.

مانگی دواتر.

و پاشتر.

ههنارهكیم لهسهر میزی پال تهخته نوینهكهمداناوه، ههناری مهحهبهت دهبیژم. ههزار جار لهخۆم پرسیهو بلئی له كوئی بی و چ بكات؟ دهكری ههزار جور خایله بكریت. خایلهگهلی خهراپ و خایلهگهلی باش. ئهمرۆ له رۆژه سووكهله رووناكهكانه، لهو رۆژه نایابانهیه كه تهیرگهلی نهبینرا و لهودیو پهئجههروه ههراههرايانه و هاوسیی مۆن، پیچهوانه ههمیشه، بهفیکه كیشانهوه تیدهپهري و خانی خاوهن مال له كهلی شهیتان هاتوته خوارهوه و چاك و چۆنی لهگهله پۆستهچی پیردا دهكات. بهههرا ههراي بهختهوهرانهی تهیرهكان و رووناکی ناکاوی ئهودیو پهئجههروه، دلخۆش و گهشبین دهیم و بهخۆم دهلئیم كه ههر ئهلعان نه نه ههناری له تویی دلی كورهكانیدا دانیشتوه، چیشتی باینجانهكهی لیناوه و هیلاكی سهفهری له جهسته درچوه.

بهخۆم دهلئیم رۆژیک دهگهپتمهوه - رۆژیک خۆش و بهختهوه - خانویهك، باخچهیهك رووه و چیا و ههتاو دهكرم. ههنارهكهی نه نه ههناری دهروپنم و بهرهكهی بۆ خهلكی دهروبهری خۆم دهنیرم. ئهوانه تامی ههناری مهحهبهتیان كردهوه دهزانن كه لهگهله كهتریدا خوشك و بران و ههر جاریك روانینیان دهكهویته سهر یهكتر، ههستیکی

خۆش رۆدهرژیته دلیان و رۆحی شپرزهیان بۆ ساتیک هیور دهبیتهوه، ههموو ئهوهش بههۆی بی و قهدهمی نه نه ههناریکی تهمن سهد سالهوهیه كه لهژیر دارههناكهیدا نوستوه و خهوهكهی هیند شیرینه كه هیچ كهسیك دلی نایهت خهبهری كاتهوه. كوره چكۆل سترانیکی خۆشی بۆ دایکی داناوه كه ههناره عاشقهكان دهیچرن. كوره گهوره بووته خاوهنی دوو كچی چاو رهشی خری و خهپان، ریتك له نه نه ههناریان دهچن و باوكیشیان خایلهی تۆلهسهندنهوه بهری داوه.

بووكه فهرهنگیهكه بهختهوه. شهوانه بهر لهنوسن وشهی ئاش، وهك دوعای موجیزه، له دلی خۆیدا دووباره دهكاتوه و ئهوسا بهئیسراحت دهنویت.

من دهزانم، دلنیام نه نه ههناری له ههر كوئیبهك بیت، خهوتوو یان بیدار، بییر له سهفهره دور و دریزهكهی دهكاتوه، بییر لهجانتاكهی دهكاتوه، بییر له بهستنی قایشهكه و ختووكه دانهكانی، بییر له دانیشتی ناو عارهبانكه و چوونه كوئی خهلكانی غهریبهوه، بییر له ونبوونی بلیتهكهی و بییر له من.

ههندی جار خهوی پتوه دهبینم و دهنگی له قولایی گوتمدا دهرنگیتتهوه:

"خانم گیان، نامه ی كورهكانم بۆ هاتوه، له ئهمهريكاش ههر بی كهس و كار و غهریب. ههمدیس خۆیان تاماده كردهوه بۆ جیگایهکی تر بۆن. ئههجاره یان بۆ كوئی؟"

دهلئیم: "نه نه ههناری، خهفهت مهخۆ، زۆر كهس ئاوهایی. ههمیشه و له ههموو شونیک غهریب. ناارامن و جیگه بهخۆیان ناگرن. رۆژیک دیت دهبینی كورهكانت گهراونهتهوه. خۆشحالن، لهژیر دارههناكهكانا رادهكشین و وهنوز دهیانباتهوه. پاشان، ههمدیس فیلهكه یان كهلكهلهی سهفهری هیندوستان له كهلهی دهاتهوه. ههمدیس دهدهنهوه شاخ و دهروژن. ئهدی، ئاخیر رۆشتن و گهراوههش جۆریك له ژیان."

دهلئیت: "یهزدهكهی خۆمان چ عهیبیکی ههیه؟"

دهلئیم: "نه نه ههناری، بنوو، بهیله با منبش بنووم!"

بیهدنگ دهبیته. لهگهله خۆیدا دهویت. لهگهله كورهكانیدا دهئاخیت. دهنگی دهگاته گویم و وینه كال و تهپ و تۆز لینیشتوهكهی، وهك نهخشیک دیرینه، لهودیو رارهوه پیچاوپیچهکانی خهونهوه، هیور و بهكاوهخۆ دیار نامینتی.

***

مههين خانم له ته و اوای نه و ماوه په دا ههر سه يری کړدېو، بچ نه و دی شتیک بېرسې یا پرته و بوله يهک بکا یا خود گوزارشت له خوئی بکات، به چاوی خوئی بینیبووی چوڼ دار و نه داری خراو ته سهر فرۆشتن، به لام نه م فرهی لیتو نه هاتبوو. به چاوی خوئی بینیبووی چوڼ خه لکانی غه ریبه به ماله که دا نه م ژوورا و ژوور ده کهن، به لام نه م لیبوی هه لنه هیتا بووه وه، به درتیا یی نه و ماوه په له قوژنیتکدا، له پال دیواره که دا هه لترو شکابوو، له سهر فهرشه گه وره ته ورتیزیبه که ی یادگاری باپیران، به حه سره تیککی شاراوه وه دهستی به سهر گوله مه خمه لیبه کانی فهرشه که و وینه رهنگا ورهنگه ئالتوونیبه کانی رۆژانی رابردوودا هیتا بوو، دوا بهر که وتنی سهر په نجه کانی به و بارسته ئاشنا دیرینه یه دا، له دهسه پتان ده چوو به ده دهنیتکی نیوه گهرم له دوایین ساته کانی ژیاندا. چنگی کړدېو به ریشالی قوماشی سهر میزه که دا تا بو ساتیک خوئی پتو ه بیان راگرئ، چاوی گتیرا بوو بو قاپه گولداره کان که نه م دست و نه و دهستیان ده کړد، چاوی گتیرا بوو بو چرا بن به رزه رووسیبه کان که فرۆشرا بوون. ویستبووی بلئ: "نا، بوخچه قه یفه ییبه که و ئاوتینه ی ماره ییبه که م نادم!" ویستبووی شتی هه لگرئ و وهیشاری، به لام ورته ی لیتو نه هاتبوو، شه لال له برینی ناخ... بو خوئی له کونجیتکدا هه لترو شکابوو.

شایه تی تالانفرۆشکردنی کاتژمیری دیوار و میز و کورسیی و ده فری چینی و چوارچیتو ته ئالتوونیبه کان بوو، ته و اویتک وهک سه فهری خه مگینی مناله کانی دایکیتکی پیر بو شاره کانی فهره ننگستان. ده یزانی رۆژگار پکی سه ختی له پیتشه و که چی قه بوولیشی بوو، چ گله ییبه کیشی له کوره که ی نه بوو، ئاخر نه م خوئی سالانیتک له وه و بهر خانووه که ی خستبووه سهر کوره که ی، پرپاریان و ابوو تا نه م له ژیاندا مابچ خانووه که نه فرۆشن، نه مه پرپاریتکی دیرین بوو، پرپاری نه وسای پیتش شوړش و جهنگ، پرپاری نه وسای پیتش ترس و له رز و سه رگه ردان بوونی مناله کان. مههین خانم جگه له سلامه تی و به خته وه ریبی کوره که ی چ شتیککی تری نه ده ویست، بو کچه که یشی هه مان شت که شوی کړدېو به کابراهه کی ئینگلیز و له تاران نه ما بوو، فهرشی ژیر خویشی پیدابوون، ته نانه ت ناماده ش بوو رۆحی خوئی دریبنتی و به وانی ببه خشی، مناله کانیشی به هه مان شیوه نه میان خو شده ویست.

مه سعود (د) قه تاوقه ت له بیری نه وه دا نه بوو که دایکه پیره که ی جیتیلئ و پاکات، یان به تاقی ته نه ها به نه مانی خودای بسپیرئ و به لای راپه راندنی کاروباری خو یه وه بچیت، که چیبی دوا جار له و شپه رزی و نه گبه تیبه دا، له و جهنگ و بوړدومان و نه گه ری مردنه دا،

مالیک له ئاسمان

هاوینیتکی ناخو ش بوو، هاوینیتکی گهرم، بچ ئاو و بچ کاره با، هاوینیتک که ههر هه مووی جهنگ و ترس و تاریکی بوو. مه سعود (د) ده تگوت هه ل دیراوه ته بنی خه و نیتکی ناخو شه وه، گیتز و ویتز و په شوکا و، خیرا په لی ژن و مناله کانی گرت و خوئی گه یانده هه ندران، نه بیری کړده وه و نه ده شیزانی چ ناینده په ک چاوه رپتی ده کات. نه یده ویست که سیک فامیده و وردبین و دوور نه ندیش بچ، نه یده ویست مشوره ت به که س بکات، مشوره ت به و که سانه ی که له م به نه زمونتر و له ههر جوړه جیتگورکی و گورائیک ده ترسان، یا خود مشوره ت به و که سانه ی که باوه ریان به خاک و سوننه ت و ره گوریش هه بوو، مانه و هیان لیره له سهر بناغه ی پرپاریتکی نه خلاقیبی بوو.

مه سعود (د) له جهنگ بیتزار و زنده قی له مهرگ چو بوو، دله راوکیتی شه وان توانا و حه وسه له ی پچ نه هیتشتبوو، شپه رزی به سوتی سپیدانیش نازاری ده دا. ده بوو پروات، ده بوو راکا و له جیتگه یه کی نه میندا داسه کنئ، جیتگه یه ک دوور له هه را و زه نا و بو موب و بوړدومان، جیتگه یه ک دوور له چه نگالی مهرگ.

کاروباره کانی وهک (با) به نه پیتی جیته جیکرد، که لویه لی ماله که ی تالانفرۆش کرد و خانووه که شی به موفت و خوړایی به نه ووه لاین مشته ری فرۆشت، فیزای وه رگرت، بلیتی ته یاره ی کړی، بار و بنه ی پتچا یه وه و ریک له کاتی خوا حافیزیدا، وهک خه لکانیتکی تا لیتا توو چاوی به دایکه پیره که ی که وت و نه ژنوی شکا.

له خوئی پرسیبی: "ته دی باشه نه م پیرتزه چوڼ؟"

دل و ریخو له ی له ژان و برکا هیتد تاوی سه ند که بو له حزه په ک جهنگ و مهرگی بیرچووه و پرپاری مانه وه ی دا.

هۆش و گۆشى به خۆى نهمابوو، بهرپرسيارى كار و خولياكانى نه بوو. مههين خانم ئه مهى دهزانى و بيه دهنگى و ته سلیم بوون و قاييل بوونه كه شى له و په بيه رنه دا يكانه يه وه سه چاره وى گرتبوو. هه ليه ت دهگريا، بهرده وام دهگريا، بهلام به نه پى و دوور له چاوانى نه وانيتر دهگريا، شه وانه له تاريخى ژير چهرچف و بهر ژوش له همامى ده رگا داخراو و له وديو داركاجه به رزه كانى باخچه كه وه دهگريا. شال و فهرش و نه شيا ديره نه كان، ياده وهرى باوك و ميتر و رژه خوشه كانى جحيلى خوى بوون و خوشيده ويستن، له گه لينا عومريكى بر دبوونه سهر و ئولفه تى پيوه گرتبوون، ياده وهر يه كانى وهك هه زاره ها وينه ي پهرته وازه له فه زادا، له ژووره كانى خانووه كه دا ده هاتن و ده چوون و جينگه پى و شوين په نجى سهر ده مى منال يى به سهر به ر دچنى حه وشه و گه چى ديواره كانه وه مابوونه وه. مههين خانم جگه له م ماله به هيچ شو نى كى تر ئاشنا نه بوو، ده بيه نى كه ئيدى خاوه نى ئه م جينگه يه نيه، خاوه نى هيچ شو نى كى نيه، ژير پاى بوشاييه و به هه لپه سيتر اوى له فه زادا ماوه ته وه، حه زيده كرد وهك پشيله كه كاتى نه خوشى و مهرگ سهر داده خا و تى ده قوچينى، ئه ميه ش هه ر وهك پشيله ديار نه مابا، بهلام ده بيه نى هه يشتا ماوه و زيندووه و ئاماده ي مردن نيه، ئاخه خه لكانى تر پير يان به سه ردا سه پان دبوو، روانى بى روحم و قه زاوه تى بي ژدانانه ي ئه وان ته مه نيان بى ديار بكر دبوو، تى په رينى سالان يان ده دا يه وه به روويدا.

بهلام ئه م وينه يه كى جحيلا نه ي بى خوى هه بوو، وينه يه كى پى چه وانه بوو له ئا وينه ديره نه كاندا، له ياده وهر يه خوشه كانى رژه انى پيشوودا. دل و وه تپه ده كه وت و چاوى به دواى شته كاندا را يده كرد، چاوه روانى ئاينه بوو، چاوه روانى هاتنى به هار و هاو ين... هه زار ئوميد و ناره زوى بى خوى و بى مناله كانى، بى كوره زا و كچه زاكانى، بى نه بيه ركان بى له سه ردا بوو... حه فتا و چوار سال يان حه فتا و شه ش يا خود زياتر! خه لكانى تر ئه م حيسابه يان بى ده كرد و رژه شو كردن و له دا يكبونى و بيان مه زنده ده كرد، ئه گينا مههين خانم له چل سالى شى تينه په راندبوو، ئه مه ته نها خوى ده زانى و هه ستى پى ده كرد و باوه رى پى بوو، وا هه نوو كه ش... بى جينگه و بى رينگه، نه يده زانى كه وتوته كام ساته وه ختى زه مه نه وه، نه يده زانى كى به و له كو تيه و چاره ي چيه! ببوه شتى كى زياده له ده روه ي سيستيمى كه ونى مه نزومه كان، وهك ئه ستيره يه ك كه وت بيه خواره وه و بى

* نه بيه ر: مناله كانى كوره زا و كچه زا.

قوژبنى كى تاريخى ئاسمان دوور خرابيته وه... حه زى ده كرد مر دبا، بهلام مهرگ لى دوور بوو، پاى عه ردى ده ويست، به ده نى گه رديله ي روونا كى و گه رمايان قوت ده دا و هوش و بيه رى به هه زار تاله ده زوى نه بيه راره وه به گۆشه و كه نارى شيرينى ژيانه وه دوور ابوو.

په ريار درا مههين خانم بى چه ند هه فته يه ك يان زياتر (په رنكه بى دووسى مانگ) بيه نه لاي خوشكه كى تا مه سعو د (د) له پاريس جينگه ر ده بى، خانو ده گرى، ئيشى ك په يدا ده كا، ژيانى باش ده بى و ئه وسا فرسه ت دينى و به خه يالى كى ئاسو ده و دلتي كى خوشه وه دا يكى را ده كيشى. كچه كه شى هه ر خه يالى لاي بوو، سه ره راي كه ميه داهات و گرانيى ژيان به رده وام له له نده نه وه ته له فونى ده كرد و داوه تى دا يكى ده كرد، زاوا ئينگليزه كه شى پيا وى كى دلوفان بوو، ئاماده بوو پيشوا زى له خه سووى بكا. به كور تى ده بوو ئارام بگرن، دوا جار هه موو شتى ك ده چووه وه شو نى خوى، ده شى با شتر يش له يه كه م رژه، مههين خانم شى رتى كى به حه وسه له و ئاقل بوو، مناله كانى قه رزار يارى ئه وه هه سته دا يكانه يه ي بوون.

يه كه م ين دوو هه فته كه م قورس تى په رى، ئاخه جينگه ر كى هاسان نه بوو، مههين خانم فبه نه بوو شه وانه له مالى ئه م و ئه و بنوى، به ژوور و چه رپا و بال شتى خوى راهات بوو، راهات بوو به ده نكه ده نكى كو لان و هاموشوى هاوسى ديره نه كانى، ته نانه ت به بو ساردى مو به ق و شى ئاشنا ي پى لى كانه كه ي سه رى راهات بوو، راهات بوو به بو نى گوله كان و به ئاماده يى هه ميه شى چوار دار چناره به ژن زرافه كه ي هاو ته مه نى باوكى.

خوشكه كه ي مههين خانم ژنى كى ميه ره بان و ميوان دۆست بوو، دختور (يونس خان) ي ميتر ديشى كارى به كارى كه سه وه نه بوو، پيا وى كى خه مگين و ته نيا و خه فه تى بى دوور يى مناله كانى ده خوارد. دواى شو رشى ئيران هه ر حه وت كو ر و كچه كه ي له ئيران ده رچوو بوون، كوره گه و ره كه ي ني شته جى ئو ستراليا و ده ستى پيا رانه ده گه يشت، دوو كچه كه ي (دو وانه خوشه ويسته كه) له ئه مه ريكا بوون، كوره ناوه نجى له نيوان سه نكا پوره و تا يلان د و ژاپوندا ده هات و ده چوو، ئه و يتر يش به رده وام شو نى ني شته جى بوونى خوى ده گورى، يه كى له كه ني شكه كان يش (به مه زنده ي دختور يونس خان - ئاخه دلنيا نه بوو - زه نى له كار كه وت بوو) په گه زنامه ي كه نه دا يى يا هيندو ستانى ي يا خود ولا تى كى نه ناسراوى ئه فر يقا ي وه رگرتبوو.

هه رت ك خوشك لى كتر نى زى ك بوون و مه سعو د گيان له و باره يه وه چ خه مي كى نه بوو،

دواجار بۆردومانی شهوانه و هېرشى مووشه که نه حله تیبیه کان رۆحییه تی هیمنی دختور یونس خانیان زۆر گۆری، شتی سهیر سهیری به خه یالدا دهات و له خۆوه گومانی له هه موو که سیک ده کرد، له ودیو ده رگاوه گوتی له قسان راده دتیرا، له جزدان یاخود له جانتای مه هین خاندا به دوای تشته خرتکه و پرتکه کانی خۆیدا ده گه را که ده بشاردنه وه و بیری ده چوو له کوپی دانان، لای خۆی دلنیا بوو که مه هین خانم چاویلکه و چه رخه که ی هه لگرتوو، ئەمەى بەژنه که ی ده گوت، ئەوسا ژنه که شى ده که وته سکالا و ده بووه ده مه قالیپیان، مه هین خانمیش هه لگورما و له ودیو ده رگاوه، له تاو شهرم گرمۆله ده بوو، رۆژه کانی ده ژماردن تا هه رچی زووتره به ره وه فه ره نگستان بکه ویتته ری و لای مناله کانی ئاهیتی که به به ردا بیتته وه، دلشیشی به دختور یونس خان دسووتا و دلنیا بوو که ئەم ره وتارانە ی به مه به ست و له نارپه سه نیبه وه نین. ته نانه ت ئەو رۆژه ی که په نجه ی بوو به ده رگا که وه و نینۆکی له بیخه وه ده رها ت، یان ئەو شه وه ی که مېردی خوشکه که ی به دوای ئەنگوستیله یا قیقییه که یدا نوینه که ی ئەمی ژیره و ژوور کرد و گیرفانه کانی گه را، نه کرووزایه وه و نه ورته یه کیشی له ده م هاته ده ر. به خۆی گوت هه موو ئەم ساتانه تیده پهن و سوپاسی خودای کرد که مناله کانی ساخ و سلامه تن و خۆیشی سه ره رای هه موو ئەم شتانه، هیشتا هۆشیار و زیندوو.

دواجار رۆژی سه فه ر هات و به دیداری مه سعود (د) و مناله کانی شادبووه، مه هین خانم و ایده زانی خه ونه و له خۆشیدا هۆن هۆن فرمیسک له چاوانییه وه رژا. ئاخه ئەویک که به سانایی له به رده م خه لکیدا نه ده گریا، هه نووکه گریانه که ی به ده ستی خۆی نه بوو، په یتا په یتا سه ر و رووی کوره زاکانی ماچ ده کرد و ناگای له خه و و ئیسراحت نه ما بوو، گه رچی به درتژیایی شه و به پتیه ببوو: فرۆکه خانه، گومرگ، گه ران به دوای جانتا کانیدا، ونبوونی جزدانه که ی، له بېرچوونی چاویلکه زه ربه بینه که ی و پاکه تی ده رمانه کانی، قاچ ئیشه و ژانه سه ری کوتوپر و دل تیکه لاتنه نه فره تیبیه که ی ناو فرۆکه... به لام گه ر لیگه رابان حه زی ده کرد ته واوی ئەو رۆژه بئاخقی و مناله کان و کوپ و بووکه که ی ماچکا و به و شوقه هینده ی کونه مشکه دا بیت و بچی و په رۆش و دهسته پاچه هه زاران پرسپاری بی سه روبه ره له باره ی ئەم و ئەوه وه بکات.

به زۆری زۆرداره کیی مه هین خانمیان دوو شه و له ژووری مناله کاندای خه واند، دۆشه کیان له ژووری میوانا بو مناله کان راخست و به ئەسه پاییش به گوتیاندا چرپاندن: داپیره تازه کیی

که یشتوو و فه قیره ماندوو، پاشان جیگه که ی ده گۆرن و ژووره که یان ده ده نه وه.

مه هین خانم خیش کردن و بیده نگیی مناله کانی بینی و دلای دا هیترا، ویستی تشتییک بلتی به لام رووی نه هات، حه وسه له ی گوتنیشی نه بوو، ته واوی جهسته ی له شه که تیدا ده له رزی... هه رکه سه ری نایه سه ر سه رین خه وی لیکه وت، ناگای له خۆی نه ما، به لام ده مه و سپیده خه به ری بووه، وا مه زنده ی کرد که قورسیتی ئاسنیان نابیتته سه ر فه فه زه ی سینگی و هه ستیتی تازارده ر و نه ناسراو، جوړیک له شهرم و هه ستکردن به چکۆله بوونه وه و گونا، وه ک تازاریک له جهسته یدا پیچی ده دا. نیگای عاجزانه ی مناله کانی هاته وه بېر و نارپه حه ت بوو له وه ی که ژووره که یانی زه وتکردوو، وه ک بلتی له شیشی بدن و ناو دۆشه که له و ژیر بالشته که ی پر بن له سوژن. پیی باشتروو له راره وه که و له ودیو ده رگا که وه، یاخود خۆی گرمۆله کا و له سوچیکی که نتۆره که ی کونجی دیواره که دا بنوی و جیتی که س نه گری. رۆژی سیتییه م جیگه که یان بو گۆری و ئەوسا مه هین خانم هه ناسه یه کی ئیسراحتی هه لکیتشا. دۆشه کیتی ئیسفه نجی سوکه له یان دایه که شه وانه له ژووری میوان رایده خست و به رۆژیش له ژیر قه نه فه که دا ده یشارده وه. جانتا کانی له ژووری موبه ق دانابوو، جانتا ده ستییه که شى بو هه ر شونیتییک له ماله که دا چووبا له گه ل خۆیدا ده یبرد. ده رگای که نتۆره که له به ر زۆری جلیک دانه ده خرا و ژیر چه رپا کانیش پر بوون له که لوپه ل، جیگه بو قاچ راکیشانیش نه بوو. ئاخه مه هین خانم عومریتیکی له خانووی گه وره و ژووری رووه و خۆر و دیه نی ئاسمان و هه تاو و باخ و باخچه به سه ر بردبوو، ژووره که ی گه نجینه ی خۆی هه بووه و ئەمباره که ی سه ری جیتی سه دان جانتا و ژیر زه مینه که ش جیتی بارى لۆرییه ک که لوپه لی تیا بېووه، باشه... ئەم قسانه هی رابردوون، ژبان سه ری و ژیری هیه و نوستن له قورنیکی ژووری میوانیش خالی له لوتف نییه، هه لبه ت ده نگه ده نگ له کۆلان زۆر و وه ی ترامیتیکی ژیر زه مینی که له و نیزیکانه وه تیده په ری شووشه ی په نجه ره کانی ده هینایه له ره، به لام مه هین خانم له هه مان ده قیقیه ی یه که مه وه به خۆی گوت که ژبان له فه ره نگستان ئاوه اییه، وه ختی ناز و نووز نییه و سوپاس بو خودا که لای مناله کانیته ی و ژبانى دامه زراوه ته وه.

کوره زاکانی له ژبانیان قاییل بوون، قوتا بخانه که یان خۆشه و بیست و دهسته یه ک هاوړی و هاوړلی پورتوگالییان په یدا کردبوو، جارنا جار میواندارییان ده کردن و مه هین خانم ناچار ده بوو له جیگه که ی هه ستی و بچیت له شونیتیکی تر دانیشین، دۆشه که له که ی هه لده گرت

و به‌دوای کونجیکی نارامدا ده‌گه‌را.. له کوئ؟ دوو ژوور ژووری نوستن و موبه‌قیکی درپژکۆله و هه‌مامیکی چکۆله و ناوده‌ستیک له گۆشه‌یه‌کید، خو نه‌ده‌کرا بچئ له ژووری کور و بووکه‌که‌ی بنوئ، گه‌رچی کوره‌که‌ی داوای لیده‌کرد له‌وئ بنوئ و بووکه دلۆفانه‌که‌شی هیچی نه‌ده‌گوت، له‌ژووری مناله‌کانیش جئ نه‌بوو، دوو چه‌رپای به‌یه‌که‌وه لکاوو کتیب و پیتلاوو ره‌کته‌ی تینس و تۆپی فیتبۆلین له‌عه‌رده‌که‌دا، ده‌مینیتته‌وه موبه‌ق... قسه‌ی ناوئ، تاخر مه‌گه‌ر مه‌هین خانم چه‌ند بست جینگه‌ی ده‌گرت؟ گچکه هینده‌ی منالیک بوو، لاوازو چکۆله و تورت له‌ناو باوئ و له‌ژیر چه‌ریاکه‌شدا جیتی ده‌بۆوه، شه‌ویکیان له‌ناو بانوئۆی هه‌مامه‌که‌دا نوست و هه‌ویشی لیکه‌وت، به‌لام کوره‌که‌ی به‌توندی ناره‌زای ده‌رپیی و له‌وئ هه‌لیساند و هینای به‌زۆر له‌سه‌ر سیسه‌مه‌که، لای ژنه‌که‌یه‌وه خه‌واندی. ئەو شه‌وه ناخۆشترین شه‌وی ژبانی مه‌هین خانم بوو، شه‌رمی له‌بووکه‌که‌ی ده‌کرد، له‌سه‌ر لیواری سیسه‌مه‌که راکشا، هیند دوور که ئەگه‌ر به‌ک تۆزقال جوولابا ده‌که‌وته خواره‌وه، ئەو شه‌وه پیتلوی لیک نه‌نا، چه‌رچه‌فه‌که‌ی به‌رده‌که‌وت و جه‌سته‌ی وه‌خووروو ده‌که‌وت، هیند خۆی گه‌رمۆله‌ کردبوو که به‌تۆپیکێ چکۆله ده‌چوو، گه‌ر به‌ئه‌سپایی پالیکت پیتوه‌نابا به‌کسه‌ر ده‌که‌وته خواره‌وه.

بووکه‌که‌ی سئ چوار شه‌ویک دانی به‌خۆیدا گرت و پاشان به‌قسه‌ی خۆش شووه‌که‌ی تینگه‌یاندا که به‌رده‌وام بوونی ئەو وه‌زعه‌ شتیکی راست نییه، مه‌سعود (د) یش گه‌رچی پیاویکی هینم و ناقل بوو، که‌چی نه‌زانرا بۆچی به‌و قسه‌یه ته‌قییه‌وه و ئەوسا ژن و می‌رد ده‌میان له‌یه‌ک گیر بوو، شتی وایان به‌یه‌کتر گوت ئەوسه‌ری دیار نه‌بوو، مه‌هین خانم مردو زیندوو بۆوه، نه‌فره‌تی له‌خۆی کرد که خه‌تای و بیبه هاتوووه بۆ ئیره و ژبانی خیزانیکی شتواندوو، هه‌مان رۆژ برپاری رۆیشتنی دا.

جانتاکه‌ی پیتچایه‌وه، پیتلاوه‌کانی له‌پا کردو چاکه‌ته‌که‌ی له‌به‌ر کرد، له‌سه‌ر کورسی پاره‌وه‌که دانیشت و چاوه‌رپیی کرد، چاوه‌رپیی ئەوه‌ی که لیدانی دلی هیتور بیتته‌وه، چاوه‌رپیی ئەوه‌ی که بیری ساف و هاوسه‌نگ بیتته‌وه و بزانی بۆ کوئ بچئ! چما بگه‌ریتته‌وه بۆ تاران؟ ئەمه‌یان باشترین شته... به‌لام ئەدی له‌وئ بچئ بۆ کوئ؟ بچئ بۆ مالمی خوشکه‌که‌ی؟ واته دووباره‌ دختۆر یونس خان و گه‌وجه گه‌وجیه‌کانی! نا... ناکرئ... ئەدی بچئ بۆ مالمی کچه‌ پوره‌که‌ی؟ بیری چوو بۆوه که دوو مانگ له‌وه‌به‌ر ئەو کچه‌ پوره‌ی مردوو، خه‌می نوئ بۆوه و ده‌ستی کرده‌وه به‌گریان... ئەدی بچئ بۆ مالمی کوره‌ مامه‌کانی؟

مالمی برازاکانی؟ (تاخر برازاکانی چوو بوون بۆ ئەمه‌ریکا) ئەدی بچئ بۆ قه‌برسان؟ قیروسیا، سوآل ده‌کا، کاره‌که‌ریتی مالمین ده‌کا، به‌س نییه له‌مه‌مله‌که‌تی خۆبدايه، سه‌ر ده‌نیتته سه‌ر ئەرزو ده‌مرئ، که‌واته لیره نامینئ، مه‌حاله لیره نامینئ.

خۆشبه‌ختانه مونیژه‌ی کچی مه‌هین خانم (که له‌فه‌ره‌نگستان به‌مه‌گی بانگیان ده‌کرد) له‌هنده‌نه‌وه ته‌له‌فۆنی کردو پاراپه‌وه و تکاو ره‌جای کرد که هه‌مان رۆژ، هه‌مان ده‌قیقه‌ دایکی سواری ته‌یاره‌ که‌ن و ره‌وانه‌ی لای ئەمی بکه‌ن. هه‌مان ده‌قیقه‌ که نه‌ده‌کرا ئەوه بکرئ، به‌لام هه‌فته‌ی دواتر مه‌هین خانمیان بۆ فرۆکه‌خانه برد، مه‌هین خانم وه‌ک مه‌لیک که له‌قه‌فه‌ز ئازاد کرابئ، گیانیکی تازه‌ی تی هاته‌وه، ته‌یاره‌که له‌مال ده‌چوو، گه‌رم و ئەمین و ئومان، تاخر له‌ویدا مه‌هین خانم کورسی خۆی هه‌بوو، هیی خۆی، جینگه‌که‌ی دیاری کراوو که‌س بۆی نه‌بوو لیبی داگیرکا، خو گه‌ر له‌سه‌ر عه‌ردیش به‌ک کورسییان بدایه، به‌ک بست جینگه‌یان بدایه که بیزانیا هی خۆبه‌تی، هیچی تری نه‌ده‌ویست. به‌ئیشتیاوه که‌وته خواردن و نه‌نه‌ خانمی بیرکه‌وته‌وه که به‌سینی، شتی بۆ ده‌هینا. تاخر ئەوکات ئەم که‌سی بوو حیسیتی بۆ ده‌کراو سه‌ری له‌نیو سه‌رانا بوو، چه‌ند دلی بۆ سووتاو چه‌ند گه‌ریا کاتیکی هه‌والی شه‌هید بوونی کوره‌زاکه‌ی نه‌نه‌ خانم و شیتبوونی کوره‌که‌ی بیست، گه‌ر ئەوه رووینه‌دانا ئەوا ئیستا هه‌موو شته‌کان جوړتیکی تر بوون. مه‌سعود (د) ده‌یویست جینگه‌یه‌کی چکۆله بۆ دایکی بگرئ و به‌نه‌نه‌ خانمی بسپیرئ، ئەوه باشتترین رینگه‌چاره‌ بوو بۆ هه‌مووان، بۆ خۆی و بۆ دایکیشی، به‌لام کن خه‌به‌ری له‌سبه‌ینیی خۆی هه‌یه؟ خومپاره‌ که‌له‌ی کوره‌زاکه‌ی نه‌نه‌ خانمی پیتکاو ده‌سبه‌جئ کوشتی، چه‌ند که‌سی له‌سه‌بزه‌وار* هه‌هاتن و بووه قیامه‌ت، له‌کو‌میتته‌وه هاتن، له‌ده‌زگای شه‌هیدانه‌وه هاتن، پیرۆزبایی و سه‌ره‌خۆشیی، نه‌نه‌ خانمیان برده‌وه بۆ گونده‌که‌ی خۆی، ژووریکیان دایه، شه‌هیدانه‌یه‌کیان بۆ بریبه‌وه و بریاردا له‌هه‌مان جینگه‌ بمینیتته‌وه. هه‌موو ئەو شتانه‌ به‌ر له‌رۆیشتنی مه‌هین خانم بۆ مالمی خوشکه‌که‌ی روویاندا بوو.

مه‌گی (مونیژه‌ی جارن) دایکی له‌ئامیز گرت و هیند به‌ئه‌قین و دلته‌نگیه‌وه به‌خۆیه‌وه گوشیی که خه‌ریکبوو له‌تازارو خۆش‌حالی‌دا هه‌ناسه‌ی له‌به‌ر بپیرئ. زاواکه‌شی ماچی کرد و توند توند ده‌ستی گوشیی. دایشید ئۆکلی پیاویکی باش بوو، خوینی یه‌هودیی له‌ده‌ماره‌کانیا ده‌گه‌راو خوتین گه‌رمیه‌که‌شی هه‌ر له‌وه‌وه بوو، مه‌هین خانم کاتی خۆی نارازی

* سه‌بزه‌وار: شاریکه له ئیران.

بوو به شووکردنی کیژده که ی به یه هودیه کی ئینگلیز، حمزی ده کرد زاواکه ی ئیرانی و موسولمان با، به لّام ورته ی له دم نه هاتبووه دهر، ئاخو نه و دهستی وهر نه ده دایه کاروباری مناله کانیه وه، به لّام دلّی گوشرابوو، تا نه و رۆژهی که روخسار و قیافه تی ته ندروست و چوانی کراوه و میهره بانانه ی دایقید ئۆکلی بینی و ئیدی باریکی قورس له سهر قه فه سه ی سینگی هه لگیرا. دهستی خسته نیو باسکی پیاوانه ی زاواکه یه وه و پیکه نی، له و له حزه یه دا سهرنجی لاوازی و چکۆله یی دهسته کانی خۆیدا، بالای نه ده گه بشته ناوقه دی زاواکه ی، ریک هینده ی جووجه له یه ک بوو، کیشی له چل کیلۆ زیاتر نه بوو، له چل کیلۆش که متر، ئیسقانه کانی کلۆرو قاجیشی باریک بوو وه ک قه لّام.

باران دهباری و ههوا سارد، دایقید ئۆکلی قه مه ره ی هه بوو، جانتاکانی له سندوو قه که ی دواوه ناو به خو شحالییه وه توند به شانی چکۆله ی مه هین خانمیدا کیشا. مه گی له پال دایکیدانیش و سه ری نایه سهر شانه دهرده داره که ی، به گویتیدا چرپاند که ئیدی ناهیتلی بو پاریس یان بو تاران بگه ریتته وه، دلّی مه هین خانم له حاست نه و حه مکه میهره بانیه دا که وته ته په ته پ، چوانی لیکناو خه وی لیکه وت، به لّام چ خه ونیتی که نه دیت.

شوقه که ی مه گی و دایقید له نه زمی چواره م بوو، نه و ئاپارمانه ئاسانسوری نه بوو، مه هین خانمیش شه که ت و خه والوو له تری ددا. دایقید ئۆکلی خه سووی که وه ک کا سووکه له بوو به رزکرده وه و مه هین خانم زیرکاندی، وه ک قه لّام خۆی ره پ کرد، مه گی پیکه نی، دایقید ئۆکلیش خو شحال و خه سووی وه ک بوو که دارینه له باوه ش گرت و به پیتلیکانه کاند سهر که وت. مه هین خانم چوانی نه ده تروو کاند، باوه ری نه ده کرد، نه یه زانی پیتیکه نی یا بزریکینی یا خود بگری، به هه موو ژبانی شتی وای نه بیینیوو، بویه چ کاردانه وه یه کی ئاماده ی بو قه بوو لکردن یان ره تکرده وه ی نه و هه لوتیسته نه بوو، ههستی کرد نه مه خۆی نییه، به لکو بوته شتیک، بوته گسک یان کورسییه ک که له بازار کپیوانه. (بوون به گسک) نه زمونیتی که نوئ بوو له و دنیا تایبه تییه ی خۆیدا.

شوقه که ی مه گی له وی براهه ی چکۆله تر بوو، له ژووری نوستنیک زیاتری تیدا نه بوو، له بری نه وه ی منالیان نه بوو، سه گیان هه بوو، سه گیتی که ووره و کولکن، سه گیک هینده ی مه هین خانم.

دایقید ئۆکلی پیاویکی ماقوول و مه نتیقی بوو، هه موو کاره کانی به حیساب بوو،

نه ده چوه ژیر باری سوژو به زه بییه وه، تیده فکری، له روو دانه ده ما. بریار درا مه هین خانم له سهر قه نه فه که ی ژووری میوان بوئ، که میوانیش هات بچیتته ژووری کچ و زاواکه ی و له وی له سهر سیسه مه که ی نه وان راکشی - نوستوو بیدار - چاوه ری بکات. هه لّبه ت نه مه ریکه چاره یه کی ماقوول نه بوو، به لّام نه دی چاره چی بوو؟ مه هین خانم قسه ی نه بوو، هه رگیز قسه ی نه بوو، خو گه ر قسه یه کیشی هه با نه و ده بزانی که وه ختی گوتنی نییه، هه ر نه مه ش ژبانی بو هه مووان سانا کردبوو.

دایقید ئۆکلی ماموستا بوو، وانه ی ئابووری ده گوته وه و ته وای خه رجیه کانی مالی لای خۆی ده نووسی. مه هین خانم خو شبه ختانه هینده ی فروجیک بوو، هه ولّی ددا له مریشکیک که متر بخوات. مه گی ده چوو بو زانکو، له وی دهرسی ژمیتر باری ده خوتند، ژن و میرد هه ر له به یانییه وه ده چونه دهری و شه وی ده گه رانه وه، شه که ت و تاقه تی قسه کردنیان نه بوو، خو گه ر قسه شیان کردبا نه و له باره ی گرایی و خه رجی ژبانه وه ددوان. مه هین خانم پاره ی پینه بوو، هه ر یه که م رۆژ مووچه وانه ئالتوون و گواره یاقوتیه کانی به زوری زۆرداری و به تکاو ره جا دایه کچه که ی تا بیانفرۆشی. مه گی گوتبووی: "نا، مه حاله!" شووه که شی گوتبووی: "قه یچیکات!" مه گی گریابوو، گوتبووی: "نا!" به لّام پاشان قایل ببوو، هه لّبه ت به نابه دلّی و به رانوما یی شووه که ی.

مه هین خانم فیتریبوو که له گه لّ خۆیدا بئاخفت، ئاخو زوبانی زاواکه ی نه ده زانی و (مه گی) یش ناچاروو به ئینگلیزی له گه لّ شووه که بیدا بدوی یان هه ر هیه چ نه لی. به ییده نگیی شیویان ده کرد، مه گی دهرس و ده وری سه بیینی ئاماده ده کردو دایقیدیش ده که وته رۆژنامه خوتنده وه، ته وای لاپه ره کانی نه م دیو و نه و دیو ده خوتنده وه، پاشان سی قۆلی ده که وتنه ته ماشا کردنی ته له فیزۆن، به رنامه ی زانستی یان کلتوری، باس و توویژ و مه هین خانمیش واقورماوو راموو، نه هیه چی ده بینی و نه له هیه چی شحالی ده بوو، له نیو یاده وه رییه کانی خۆیدا نوقوم ده بوو، له کات و شرتیتی تر. به رۆژیش هه ر به ته نیا بوو، ماله که ی گسک ددا، به دوو ئینجانیه ی سهر قه راغی په نجه ره که وه خۆی خه ریک ده کرد، به سه عات له بارانی به رده وام و ئاسمانی تاریکی شاری ده نوژی، له سه گه که ی دایقید ئۆکلیش ده ترساو زۆریه ی کات تا کچه که ی ده گه رایه وه له ژووری نوستن ده مایه وه، هه ندی جار ده چوه دهری، گه ر باران وچانی دابا نه و له باخچه که ی به رامبه ر داده نیش و له سه رمادا هه لّده له رزی. زستانیتی توش بوو، سه رما کاری له مه هین خانم

کرد، یه که مجار قورگی ههوی کردو پاشان سینگی، وای چ قایم دهکۆکیی! وهک بلتی دل و ریخۆلهی بیانهوی بیینه دهرهوه، له هه مووشی ناخۆشتر دهنگی کۆکینه که ی بوو که خهوی هاوسیتکهی نهودیوانی زراندهبوو، هاوسیتکهیان بهمشت بهدیواره که ییدا دهمالی و مههین خانمیش سهری لهژیر سهربنه که دهنه و چمکی چه رچه فه که ی دهنه ترنجانه ده می و هه ناسه ی لهخۆ دهبری.

که به هار هات هه موو شتی گۆرا، چند تاله رووناکیی و هه تاو له ویدیو هه و ره وه دیار که وتن و دلکهان کرانه وه. دایشید ئۆکلی سی رۆژ مۆله تی وه رگرت و ژن و خه سووه که ی بۆ پیاسه و گه ران برد. نه و ماوه یه خۆش رایانوار، مهگی چه پ و شروبی مهقه ویی بۆ دایکی کری و مههین خانم دوو کیلۆبهک گوشتی گرت و له توی دلا شوکری خودای کرد، به لام هیشتا سوپاسه که ی ته و او نه کردبوو که هه مدیس نه خۆشکه و ته وه.

هیشتا نه و وه لی هاوین بوو، دایشید ئۆکلی دوو مانگی هاوین دهچوو بۆ لای پووری، نه ده کرا مههین خانم بردبا بۆ نه وی، ده شبوو نه و دوو مانگه شوکه که یان بداته کری تا یاره که ی شتی که له خه رجی یان بۆ پرکاته وه، به تاییه تی خه رچی خه سووشی هاتبووه سهرو لانی که م به و پاره یه نه و خه رجی یه قه ره بوو ده بۆوه. ریک که وتن له سه ره نه وه ی که مههین خانم بۆ پاریس بۆ لای کوره که ی بنیره نه وه، خیرا نه م بریاره باندا، به بی راورێژ کردن به مه سعود (د). مههین خانمیان سواری ته یاره کردو ته له فۆنیان بۆ مه سعود (د) یش کرد که وا دایکت به رتیه وه. چ وه ختیکی ناجۆر بوو! مه سعود (د) گه رچی به هاتنه وه و بینینی دایکی خۆش حال بوو، به لام به تاییه تی له و کاته دا نه بده توانی لای خۆی گلی بداته وه، هه ر کاتیکیتر با پیتاوی له سه ره چاوان بوو، به لام له و وه خته دا نه ده کرا، ناخر هاوینه و هه مووان ده چن بۆ باشووری فه ره نسه، پاره ی ئوتیل و کری خانووی سه ره زه ریایان نییه، ره شمال هه لده دن، له قه راغ زه ریا و له بیابان... نا... له دارستان یا خود له دهشت... جیا وازی چییه؟ له به ره نه وه برنی مههین خانم مه حال بوو، نه وسا خوشک و برا بووه ده مه قالییان، دایشید ئۆکلی چه ند رتیه که چاره یه کی شک ده برد، هه مووان نه قلیان خسته سه ریه ک و بریاردا که مههین خانم هه مدیس بۆ له ندهن بگه رینه وه و شتیکی بۆ بکه ن تا هه ره له وی مینینه وه.

گه رچی هه ولیان ده دا قسه و باسه کانیان نزم و هتواش بی و دایکیان گوتی لی نه بی، به لام مههین خانم ده بیستن و نوکی پیی له عه رده که گیر ده کرد تا به لکو کون بی و

رۆبچیتته ناوی، خۆی ده بیینی بۆته شتیکی زیاده و نه مده ست و نه و دهستی پیده کری. مههین خانم سه ره گپژه ی پیکه و تبوو.

فه یروزه خانم ها ورته یه کی نیزیکی مهگی بوو، دوکانیکی چکۆله ی جلک شتنی هه بوو که خۆی پی ده ژیان، داوی یارمه تی یان له و کرد. فه یروزه خانم ژنیکی روو خۆش و قسه خۆش بوو، پی گوتن خۆشی له ژووریک چکۆله دا ده ژی و ناتوانی که س لای خۆی گل بداته وه، به لام نه مباریک له پشت دوکانی جلک شو ریه که ییدا شک ده با، گه رچی په نه ره ی نییه به لام گه رم و نه مینه، دایشید ئۆکلی قایل بوو، مهگی ناره حه ت بوو، به لام چاره ی تری نه بوو، هیچی نه گوت، مههین خانمیش قایل بوو، ده بوست هه رچی زووتره کۆتایی به و کیشه یه بیت.

ژووره که ی پشت دوکانی جلک شو ریه که شیدارو نیوه تاریک بوو، به که مین شه و مههین خانم تا به یانی گریاو له خودا پارایه وه بیمرینی. له خۆی پرسی نه ری نه وه چ شتی که که ئاوا نه می به ژیا نه وه گرتدا وه و نه و هتیه ی له کوئ بوو؟ بۆی ده رکه وت نه وه نه قینی مناله کانیته نه می ئاوا به ژیا نه وه گرتدا وه. نه زری کرد نه و نه قینه له دلایا نه مین و ئیتر بۆ خۆی ئیسراحه تکا.

فه یروزه خانم ژنیکی نازه نین بوو، ده یوانی ناو بریوانی ده پیاو بکا، می رده که ی له تاران ده ژیا، می ردیکی ماتم زده ی تریاکی، سالی جاریک به پاره ی ژنه که ی دهچوو بۆ فه ره نگستان، می ردیکی دم به پرته و بۆله، دم به شکایه ت له نه رز و له ئاسمان، می ردیکی ئاوساوی ده ست و پی سپیی، پی شتر که سیک بووه یان خۆی پیی و ابووه که سیکه خۆینده وارو نه هلی کتیب و ته رجومه، به یه که مین گورزی زه مانه نه ژنۆی شکا بوو، په ریشان و ناو مید ببوو، فه یروزه خانمیش شیره ژن بوو، هه وسه له ی منگه منگ و پرته و بۆله ی نه بوو، مناله کانی ره وانه ی ئینگلیستان کردبوو، دواتر خۆشی هاتبوو بۆ نه وی و قۆلی ئیشکردنی لی هه ل مالیبوو. فه یروزه خانم ژنیکی نازا و به ماریفه ت و به رامبه ر خه لکانی ده وروبه ری می به ربان بوو، یارمه تی نه و که سانه ی ده دا که شایانی یارمه تی بوون. هه ر که چاوی به مههین خانم که وت - شیرین روخسار، چاوانیکی هه نگوینی خه مگین - شه یدا ی بوو. بازاری بۆ ده کرد، به هانا یه وه دهچوو، له دوکانی جلک شو ریه که ییدا دایده نیشان، کتیب و رۆژنامه ی فارسیی بۆ ده هینا و سه ره گه رمی ده کرد.

که ریم خانی برای مههین خانم له که نه دا ده ژیا، خاوه نی پاره و خانوو، ته نانه ت

باخچه یه کیشی به چهند دانه یه ک بالنده و که رویش که وه هه بوو. له ریگه ی خه لک و خواهه هه والی وه زعی خه راپی خوشکه که ی پیگه یشت و کردییه هه را، نه وه هه واله هیند کاری تیکرد که نامه یه کی پر له گله یی و جیتیوی بۆ خوشکه زاکانی نووسی (دهشی زیاده ریوی له و نامه یه دا کردی، به لام ئیدی به دهست خوی نه بوو) له نامه که دا نه مری پیکردن که پیدایستییه کانی سه فهر بۆ خوشکه که ی جیه جیکه ن، نه م خویشی ناسیاویکی له بالیوزخانه ی که نه دا هه بوو، به هوی نه وه وه قیزی بۆ مهین خانم وه رگرت. بلیتی ته یاره ی بۆ ره وانه کرد، که مه سعود (د) یان مه گیش ویستیان شتیک بلین، یه کسه ر ته له فونی بۆ کردن و کاریکی باشی پیکردن، ناخر له وه وه که سه رگه وره ی خیزانه که بوو که سیان نه یانده توانی له قسه ی دهرچن.

سه ره تای زستان بوو که مهین خانم به ره وه که نه دا که وه ری، خوشحال بوو به وه ی وا نه مجاره ییش، به ریگه یه کی وا دریتدا که وتوته وه نیوان عه ردو ناسمان، وای... مهین خانم چ که یفیکتی هه بوو! لای په نجه ره که وه دانیششت و چاوانی برییه رووناکیی ته نکی دهری، جیکه که ی گهرم و نه مییش نه وه ی دوویست که کونجیکتی پاریزراوی له ده سدریژی خه لکان هه بی. مهین خانم تای هه بوو، هه تاو خوی له ودیو شووشه ی په نجه ره که هه لده سوو، بۆ له حزه یه ک خوی لیکه وت، سه ری که وه ته سه ر سینگ، به ناگا بووه، پیلوه کانی نیوه کراوه و نیگای تا کوتایی ناسۆ دهریشت، تا کوتایی نه و ویسه ته مه زنه که تا نه وه پیری راخرا بوو، ژیریشیییه وه دهشتنیک بوو له هه وری سپی، رووناک، سووکه له، پاقر... وه ک خه ونیکی مه له کوتیی، خه ونیکی بی خایله ی فریشته خۆشه ویسته کان.

که سییک به گویتیدا چریاند، نه فهره که ی لایه وه بوو، گوتی لی نه بوو، سینی خواردنه که ی نه ویست و رووی وه رچه رخاندا، روخساری به شووشه ی په نجه ره که وه نووساندو روشنایی خۆز رژییه چاوه سیحراوییه کانییه وه، ههستی کرد هه زاران نه ستیره ی چکۆله له توتی بیرو خه یالاته کانییا دهره وشینه وه و چرایه کیان له ناخیدا پیکردوه.

ناسمان سه راپا شین، به بی په لیه که هه ور، به بی له که یه کی ناقۆلا یان شه پۆلیکی ناهاوسه نگ، رۆچوو بووه دوایین سنوره کانی نه ندیشه وه تا سه ره تای شته کان، تا نه وسه ری فیگۆره رۆژانه یی و پیوانه باوه کان. مهین خانم خوی بینی ته مه نی دوانزه سالانه و له باخه که ی ده ماوه دندا سه رگه رمی یارییه، به فر دهباری و سه ره په نجه کانی به به رکه وتنی تویتالی ته نک و قرچۆکی سه هۆل ده ته زین، له بارینی سه رنجراکیشی به فر

دهنۆری، له ناسه واری ره نگ خۆله میثیی ناسۆ دهنۆری و هه سته ده کا پیتی له عه رد بۆته وه و به ره و ناسمان دهنۆری، مهین خانم شیت و شه یدای نه م گه مه یه بوو، که پیرییش بوو نه م گه مه یه ی هه ر بیرو نه چۆوه، له پال په نجه ره که دا داده نیشت و نه نه خان چا و نه واتی بۆ دهینا، ئیدی هه ردووکیان وه ک نه وه ی جنۆکه دهستی لپوه شان دبن، له سپیتی ره های دهره و یان دهنۆری و هیتور هیتور خه و ده یسردنه وه، نیوه شه و خه به ری ده بۆوه، دهیزانی که به فر هه ر دهباری و گوتی راده دتیرا، هه موو شار نوستبوو، هه موو شار به سته بووی، شار له مالتیک ده چوو چۆل و هۆل که نه شیاکانی له ژیر چهرچه فیکتی پاک و ته میزدا شاردرابیته وه، جگه له بیده نگیی نه فسوناوی فها، بیده نگییه کی لپوا لپو له هیچ، تژی له ئاماده یی خامۆشی خودا، چ ده نگیکتی تر نه ده بیسترا.

مهین خانم به درتیایی ریگه تای هه بوو، شه لال بوو له ئاره قه، ئاره قه یه کی خوش، دانیشستوو له پال په نجه ره که دا هیند دیه نی دهره وه نه فسوون و خوماری کردبوو، بیرو نه ده که وه ته وه کتیه و له کوتیه، وه نه وزی ددا، خه ونی ده بینی، وه ناگا ده بۆوه، ده پروانی، یاده وه برییه کانی وه بیرو خۆ ده هینانه وه و هه مدیس ده که وه ته وه ری، سه مای ده کرد، له نیو به فردا بوو، له ناوه راستی ناسماندا خلیسک خلیسکینه ی ده کرد، جۆلانه ی ده کرد، له هه موو شوتیتیکدا بوو، له زه مه نی جیاواز جیاوازا، له یه ک له حزه دا هه زاره ها وینه ی خوی ده بینی، یان په رته وازه له فه زادا، یاخود به ریز مهین خانمی جۆراو جۆری له دوا ی یه که وه ده بینی، مهین خانمی پیرو مندال و جحیل له م ژبانده داو له رۆژه کانی تردا. ژنیک به توانایه کی بی کوتایییه وه، گرتدراو له گه رانه وه یه کی نه به دیدا، به که م جار بوو که مهین خانم بیرو لای مناله کانی و لای خه لکانی سه ر عه رد نه بی، بیرو لای فه رشه ته ورزییه گه وره که و بیرو لای شاله کانی نه بی، بیرو لای ماله که ی نه بی له شه قامی په هله ویی و بیرو لای یاده وه برییه کانی سه ر عه ردی نه بی.

به ژور هه وره وه بوو، ویسه ته تی مه زن هیتور هیتور ده چوه جه سته یه وه و له وسه ری رۆحیدا رۆده نیشت، شیدارو داهیتراو وه ک گه رمای دل فینی پاییز خوی تی ده تالان و ته ونی به ده وریدا دهره و چه تری له سه ر هه لده دا، وه ک بلتی له زگی دونیادا بی، پاریزراوو له نه ماند، له ودیوی زه مه نه وه بی.

که ریم خان، ناارام چاوه روانی گه یشتنی خوشکه که ی بوو، بریاری دابوو لای خوی گلی بداته وه و له بیتاکیی خوشکه زاکانی شه رمه زار بوو. هه ر که چاوی به مهین خانم که وت دایه خوره ی گریان، ناخر نه م خویشی هه ر دلته نگ و دوور له که سوکار بوو، رۆژی هه زار

جار هه‌وای نیشتییمان له که‌لله‌ی دده‌او خۆی ژێوان ده‌کرده‌وه، ئیدی بینینی خوشکیش به‌و پیری و تیشکاوایی و سه‌رگه‌ردانییه‌وه خه‌می نوێ کرده‌وه. له‌ دلێ خۆیدا گوتی: "تف له‌ غه‌ریبی!" بۆ چرکه‌یه‌ک به‌سه‌ریدا هات بگه‌رپه‌ته‌وه، له‌وێ باخ و مولکی هه‌یه و بۆ خۆی ده‌چیته‌وه سه‌ر ماڵ و ژبانی خۆی و له‌گه‌ڵ مه‌هین خاندا ده‌ژی، ئاخ‌ر ته‌وو مه‌هین خانم نێزیککی یه‌کتر بوون، پێکه‌وه گه‌وره‌ ببوون و جیا‌وازییه‌کی ته‌وتۆیان له‌عومردا نه‌بوو، که مه‌هین خانمی بینی ترسا، وای .. چه‌ند لا‌وازو پیرو واقورماو بوو! ده‌روانی به‌لام نابینی، هۆش و گۆشی به‌خۆی نییه، کاتی که ده‌ستی گرت راچله‌کیی، ئیسکیکی گه‌رم و هیچی تر، قسانی له‌گه‌ڵ کرد، قسه‌کانی نه‌ده‌ژنه‌فت، وه‌لامی سه‌یرو پچر پچری ده‌دایه‌وه، ته‌وسا که‌ریم خان په‌شوکاوو بزراکو، خوشکه‌که‌ی له‌ئامیزگرت و ماچی کرد، هه‌ستی به‌پیری خۆی کردو دلێ تاریک داها.

گه‌یشتنه‌ ماڵ، که‌ریم خان مه‌هین خانمی له‌سه‌ر سیسه‌میکی گه‌وره‌ خه‌واندو دختۆری هینایه‌ سه‌ر، ته‌له‌فۆنیشی بۆ خوشکه‌زاکانی کرد، له‌ باره‌ی وه‌زعی دایکیانه‌وه قسانی بۆ کردن و دلنیای کردنه‌وه که هۆی ته‌وه ماندوویی پێکه و بێ خه‌وی و گوشاری خۆینه، هیچ جینی مه‌ترسی و نیگه‌رانیی نییه و ته‌وسا که‌وته دلنه‌وایی کردنی خوشکه‌که‌ی، په‌رۆش و شپزه و هیند قسانی هه‌بوون که نه‌یده‌زانی له‌ کوێه ده‌ست پێبکا. چما له‌ باره‌ی رۆژانی زوه‌وه قسانی کردبا؟ له‌ باره‌ی رۆژانی منالییه‌وه؟ له‌ باره‌ی دوینی و پیرتیه‌وه؟ له‌ باره‌ی خۆی و بریاری نا‌کاوێ گه‌رانه‌وه‌یه‌وه بۆ نیشتییمان؟ پێده‌که‌نیی، خوشحال بوو، باوه‌ری نه‌ده‌کرد بریاری گه‌رانه‌وه‌ی دابی، ته‌م خوشحالییه‌ کوتوپه‌ری له‌چاوی خوشکه‌که‌ی ده‌ناسی، خۆی نه‌یده‌زانی چۆناوچۆنی ته‌م خه‌یاله‌ داویتی له‌ که‌لله‌ی، ده‌شی بینینی قلا‌فه‌تی مات و ئاماده‌یی سه‌رگه‌ردانی خوشکه‌که‌ی ته‌می راچله‌کاندب، له‌ چاوانی رامای مه‌هین خانمی رووانی و ترسا، چاوانیک که وه‌ک بلتی چۆل بن له‌ یاده‌وه‌ری ئاشناو بیرو خه‌یالاتی ماقوول، غه‌ریه‌تی له‌و چاوانه‌دا بینی و له‌ قولایی دلّه‌وه له‌رز دایگرت، تازه‌کیی په‌ی به‌وه برد که چه‌ندیک بێ که‌سوکارو ته‌نبايه، تازه‌کیی په‌ی برد به‌وه‌ی که ژیر پای چۆله و وه‌ک موسافیریکی غه‌وواره له‌و‌یستگه‌یه‌کی ساردو خه‌مگیندا، ئاماده‌بوونیکی کاتیی و زوو تپه‌ه‌ری هه‌یه. ده‌ستی مه‌هین خانمی گرت و ماچیکرد. پیتیگوت: "ده‌ره‌ده‌ری و بێ ماڵ و حالی ته‌واو!" پیتی گوت: هه‌ر که ته‌ندروستی هاته‌وه سه‌ر خۆی به‌یه‌کجاری ده‌گه‌رپه‌ته‌وه. مه‌هین خانم پیلووی لیکنا، بینی له‌پال په‌نجه‌ره‌ی ته‌یاره‌دا دانیشتوه و ویسه‌تی شین بانگی ده‌کات، خه‌وی لێ که‌وت و هه‌مدیس ئاسمانی له‌ خه‌وندا بینی که وه‌ک زه‌ریابه‌کی به‌خوڕ به‌ره‌و پانتاییه‌کانی رووناکی بوون پتی ده‌کرد،

خۆی نه‌یده‌زانی چه‌ندیکه‌ نوستوه، تینووی بوو، هه‌ستایه سه‌ر پێ، ته‌ژنۆکانی ده‌له‌رزین، که‌ریم خان له‌مال نه‌بوو، له‌م لا‌ولای خۆی رووانی، نه‌یده‌زانی له‌ کویتییه، رۆشناییه‌کی دل‌فین له‌ودیو په‌رده‌ توپیه‌که‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه ده‌رژایه ژووری، زیاتر چوه پیتی، ده‌ستی به‌لیواری کورسیه‌که‌وه گرت، راوه‌ستا تا هه‌ناسه‌یه‌ک وه‌گرێ، دوو هه‌نگاوی هه‌لێناو مه‌زنده‌ی کرد کێه‌که هه‌لکه‌ندراوه، ئاره‌قه به‌خوڕ به‌پوخساریدا ده‌هاته‌ خوار، به‌ده‌ستی له‌رزۆکه‌وه په‌رده‌که‌ی لا‌دا، له‌ده‌ره‌وه به‌فر ده‌باریی، گوتی را‌دی‌را، هه‌مان سکوتی بانگ‌یشتکارانه‌ی دیرین. نه‌نه خانم چا و نه‌واتی بۆ هینابوو، له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌دا راوه‌ستا، ده‌گه‌ریا، ئاخ‌ر کوپه‌زاکه‌ی شه‌هید ببوو، ده‌چوو بۆ سه‌بزه‌وار، مه‌هین خانم پتی گوت: "نه‌نه گیان، راوه‌سته پاره‌ت بده‌می بۆ پێکه!" ده‌ستی خسته سه‌ر ده‌سکی ده‌رگا‌که، شه‌که‌ت ببوو، ده‌یویست دانیشی، به‌دوای جیگه‌که‌یدا ده‌گه‌را، میوانداری ته‌یاره‌که ته‌ماشای بلسته‌که‌ی کرد، که‌زه‌یه‌کی سارد له‌ پوخساریدا، له‌رز لیتها، به‌فر ده‌باری، به‌فریکی چر هه‌ر کلوه‌ی هینده‌ی ژیریاله‌یه‌ک، چوه پیتتر، پتی هه‌ل‌خلیسکا، ته‌یاره‌یه‌کی سارد بوو، جیگه‌یه‌کی په‌یدا کرد لیتی دانیشی، زیاتر چوه پیتی، شه‌قامیکی سپیی له‌به‌رده‌میدا راخراوو، پرۆشه‌ی به‌فر ده‌چوه چاوانییه‌وه، کیتی ده‌ماوه‌ند، به‌رز و تۆکه‌مو شکۆدار، له‌دوره‌وه ته‌ماشای کرد، شکۆمه‌ندییه‌که‌ی له‌ شکۆمه‌ندیی باوکی ده‌چوو ته‌و ده‌مه‌ی له‌سه‌ر به‌رمال بۆ نوێژکردن را‌ده‌وه‌ستا و (با) خۆی ده‌کرد به‌ژیر عه‌باکه‌یدا. له‌و ساتانه‌دا پینده‌چوو باوکی سه‌ری له‌ ئاسمانا بێ و پای ره‌گی به‌عه‌ردا رۆ بردب. چه‌ند خوش بوو ته‌و کاتانه‌ی که له‌پال ته‌و کیتوه بلنده ته‌فسوناوییه‌دا ده‌ژیا، ته‌و کیتوه بلنده ته‌فسوناوییه‌ی که سه‌ری دا‌بووی له‌ئاسمان. ته‌م پیاوه له‌نیوان دوو عامودی مه‌رمه‌پیدا راوه‌ستاوو بۆ نوێژی نیوه‌رۆ، له‌گه‌ڵ سیتبه‌ره‌که‌یدا ده‌چوو بۆ ته‌وه‌په‌ری دونه‌یا، چ که‌یفیتی هه‌بوو ته‌و کاتانه‌ی که ده‌چوه ژیر عه‌باکه‌یه‌وه و سواری کۆلی ده‌بوو، به‌سه‌ر بلنده‌ترین ترۆپکی دونه‌یاوه بوو، له‌سه‌روو عه‌ردو له‌سه‌روو خانووی چکۆله‌ی قورو به‌ژوور مرۆفی چکۆله و کورته‌بنه‌وه که هه‌ر هینده‌ی میرووله‌یه‌ک بوون.

له‌په‌نجه‌ره‌ی ته‌یاره‌که‌وه ته‌ماشای کرد، هه‌مان دمه‌نی بینی و پتی وابوو هه‌مدیس باوکی کردووه‌تییه‌ قه‌لانده‌شکانی و ده‌ستی که‌سی ناگاتی، نه‌ ده‌ستی دایکی که سزای بداو سه‌رزه‌نشستی بکا، نه‌ ده‌ستی خانمی مامۆستای مامتا‌تیک که له‌ باره‌ی زه‌رب و به‌شه نا‌کو‌تاکانه‌وه بۆی بدوێ، نه‌ ده‌ستی حه‌سه‌سه‌که‌ی کۆلان که گوێچه‌کی را‌کیتش، نه‌ ده‌ستی می‌رده‌که‌ی که بیچه‌وسیتیته‌وه و قه‌هری بدا، نه‌ ده‌ستی مناله‌کانی که هۆگری بن و به‌له‌زه‌تییکی ئاژله‌نه‌وه گوشتی بجوون و خۆینی بخۆنه‌وه، نه‌ ده‌ستی خه‌لکانی تر که

پیتوهری ئەخلاقى و فەلسەفەى مېژوویى بۆ دانین و سەرى بەکیشى قورسى وشەکان بناخن و بەراستەو پرگالى ئەندازە پەک کەوتووە ماتماتیکییەکان مەرزى روانین و سنوورى شعورى مەزەندەکەن.

کەسى بانگى کرد، دەشى دەنگە کە لەودىو کیتوى دەماوندەوہ بووی، رایکرد، سوڤایەوہ، بەشەقامیکى دەستەچەپدا داگەرا، شەقامیکى پر لە بەفر، خەریکبوو لەتاو گەرما دەسووتا، پالتۆکەى داگەند، قۆچەکانى کراسەکەى کردنەوہ، سەرى ڤووہو ئاسمان هەلپى، گەمەکانى منالیى بىرکەوتنەوہو پیتکەنى، بەفر دەڤژایە دەمى، بەفریکى بەتام بوو، سەبرى کرد.... سەبرى کرد، دىقەتى دا، بچ ئەوہى پیتلوو بتروکیتى، پای لە عەرد بوو، پەرى بەفر بەفەزادا داگوترا بوو، ئەمیش بەرەو سەرى دەچوو، ئىدى لە ئاسمان بوو، بەژوور هەروہو، کیتوى دەماوندى بىنى، کیتوى دەماوند لەژیربەوہ بوو، کورسییەکى گەرەى لەدارگوتىز دروستکراویان لەسەر ترۆپکەکەى بۆ دانا، شالیکى مەخمەلى سووربشيان - لە هەمان ئەو شالەى کە لە ژووورەکەى باوکیدا بوو - دابوو بەسەر کورسییەکەدا، میواندارى تەیارەکە جیگەکەى پیتشان دا، جیگە تاییەتیەکەى خۆى، دانیشت، هیندەى منالیک دەبوو، لەنێو کورسییەکەیدا ڤۆچوو، عەباکەى باوکى لەخۆوہ پیتچاو ڤوخسارى بەپەنجەرەکەوہ نووساند، ئاسمان یەک پارچە شین بوو، زولال وەک سەرچاوہیەک لە ڤووناکى، ویسەتى مەزنىش کراوہ و سەخى و شکۆمەند. گوتى ڤادیرا، جگە لە دەنگى بارىنى بەفرو خاموشى شىرىنى مەرگ چ دەنگیکى تر نەدەبىسترا.

***

مەسعود (د) گوناھەکەى خستە ئەستۆى خوشکەکەى و ئەوى بەکەمتەرخەم زانى، خوشکەکەشى گلەبى لە خالە کەرمى کرد. دايفيد ئۆکلى گوتى: "ئەم جۆرە شتانە زۆر ڤوودەدەن!" لەوہشەوہ کە لەزانکۆ دەرسى دەگوتەوہ، لە بارەى یاسای عىللەت و مەعلولەوہ قسانى کردو ئاماژەى بەئەحکامە مېژوویى و ئابووریەکاندا. فەڤرۆزە خانم دلئى بۆى سووتاو پاشان بىرى چۆوہ، خەلکانبتریش زۆریان لەخۆیان کرد تا چىڤۆکەکەى مەهین خانمیان بىر نەچیتەوہ، بەلام دواچار بىریان چۆوہ.

ئەدى چما لەو هەموو گرفتارى و بەدبەختى و ڤاکەڤاکە و شەکەتیەدا، چما لە زەمەنى جەنگ و غەربیدا، دەکرا بونیادەم هیچى بىر مینى؟

مەهین خانم باش لەمە گەبشتبوو... سوپاس بۆ خودا کە وى ژنیکى بەشعوربوو.

***

سەفەرە گەرەکەى ئامینە

ڤاگرتنى کارەکەرى بیانىى (بەر لە شۆرش) - فیلیپینى، هیندى، ئەفغانى و جار بەجاریکیش فەرەنگى، شتیکی نوئى بوو، بەدەر بوو لە دابونەرتى کۆن، وەک هاتنە ناوہوى وشەیهکى غەوارە بۆ نێو زوبانىکی باو. وەک پیتیکى ناچارو زیادە کە بەچ شتیکیوہ نالکى و چ جیگەیهکى لە ئىعرابدا نییە.

ئامینەى بەنگلادیشى، بەپرچى ڤەش و ددانە سپیەکانیەوہ، بەروانىنى بزرو پیتلوو قورسەکانى لەچیتى خەونیکى شاراوہدا، لە باشورى بەنگلادیشەوہ هات و هەر لە ئەکتەرتیکى چاو بەخومارى نێو فیلمە هیندیەکان دەچوو. خاوەن پیتکەنیکى ساخ و غەربى، جەستە خەوالتوو و تەمبەلەکەى تژیى بوو لە کەشم و نەشمى شەرمى ژنانە. دەیزانى کە چاوہکان لە دووى ڤادەکەن و ڤوانینەکان لە زارى شىرىن و جەستە گەرم و ساخەکەى ڤاماون، چ جاي بەو جلکە ڤەنگاڤرەنگەیهوہ، ئاوریشمى شەرابى و سەوز بەداوینى برىقەدارو گولئى وردى ئالتوونىیەوہ. دوو سال بەسەر هاتنیدا تیدەپەرى و بەفارسىیەکى ڤەوان قسانى دەکرد. بەختەوہرو ئاسوودەخەيال، چ بەلایەوہ کیشە نەبوو کە لە کوپتە. لەسەر کارکردن لە شارگەلى بیانیدا ڤاهاتبوو. ئەوہ ئیمە بووین کە بەسەر سوڤمان و دوو دلایەوہ تەماشای ویمان دەکردو لەقوولایى دلە پر لە گومان و بەڤارتەکانمانا لە ئامادەبى توخمیکى نااشنا (لەگەل ئەوہشدا کە بەسەر زارەکى گوتیمان لى دەخەواند) ناپەخت و ناقایل بووین. ڤووداوتیکى دەرهکى دزەى کردبوو ژيانمانەوہ - ژيانى ئیمە و زۆر کەسى تر - و ئىدى ئەو گۆڤرانە چکۆلەیه، ئەو ڤووداوە هاكەزاییە، نوقلانەى بۆ هاتنى بچ سرتەى ڤووداڤگەلى ترسناک لیدەدا. وەک بلئى دەستیکى نەبىنراو دەرگای شارى کردبیتەوہ و شالوى واقیعیەتیکى دەرهکى، یاسای ماقوولئى خیلئى

خستبیتته بهر هه‌ره‌شه‌وه.

نامینه له دنیای بیده‌نگی خۆیدا و خایله‌گه‌ل و حه‌زه‌کانی، له سنووری دَل و یاده‌وه‌ریگه‌لیکی هینده‌ی په‌نجه‌ژمیرتیک تیبه‌ری نه‌ده‌کرد. میردیکه‌ی هه‌بوو به‌ناوی (راجا) که ژن و مندالی هه‌بوون - ژنی یه‌که‌می و کوره‌گه‌وره‌کانی - و راجا سی ساَل له‌خۆی گه‌وره‌تر بوو. ماله‌که‌ی، به‌قسه‌ی نامینه، هه‌شت ژووری تیداو فهرش له هه‌موو ژووره‌کانا راجاوه‌وه‌ره‌سه‌که‌کان هی ژنی یه‌که‌می بوون. قاپ و قساق و په‌رده و بالشته مه‌خمه‌له‌کانیش هه‌ر هی ئه‌و بوون، خودان راجای ربه‌وه‌له و په‌شتاله‌ش، به‌قژه‌چه‌ورو لیوه شین هه‌لگه‌راوه‌وه‌کانیه‌وه، هه‌ر هی ویی بوو.

وینه‌ی که‌که‌ی پيشاندام - شه‌ش حه‌وت سا‌له، په‌ش داگه‌راو، له‌رو لاواز، به‌ملی باریک و قژه‌لووه‌که‌یه‌وه، به‌ددانی گه‌وره و چاوانی ئه‌بله‌ق بووه‌وه. به‌چاوانی خه‌مینی خه‌لکانی گه‌وره‌وه. ناوی شه‌لیمه‌بوو، له ته‌واوی مناله‌سوالکه‌ره هیندیبه‌کان ده‌چوو، پا په‌تی و برسیی.

نامینه شیت و شه‌یدای خه‌و بوو، خه‌وی قوولیی ده‌سه‌عاتیی، وه‌ک رۆچوون له بی هۆشیدا. به‌یانیان مه‌ندو حه‌په‌ساو، وه‌ک که‌سیکی گه‌راوه له دنیایه‌کی تر، خه‌مین و ناچار، هه‌لده‌ساو جه‌سته گیترو ون بووه‌که‌ی، لۆژ لۆژ، له‌م ژووره‌وه بۆ ئه‌و ژوور به‌دوای خۆیدا کیش ده‌کرد. رۆحی بزرو چه‌ند سه‌عاتیکه‌ی ده‌خایاند تا حه‌واسه په‌رته‌که‌ی جلّه و ده‌کرده‌وه. ده‌بوو ده‌ستیمان به‌کاریکی واقیعیی وه‌ک هه‌لخستنی جلک به‌ته‌نافدا، یان گسکدانی فهرشی تۆزو خۆلاییی گری دابا، تا گه‌راپه‌ته‌وه بۆ زه‌مه‌ن و شوینی واقیعیی خۆی و ئیدی بزانتیت کتیه و له‌کوئییه. چه‌ند گۆقاریکی سینه‌مایه‌ی هه‌بوون، پر بوون له وینه‌ی ئه‌کته‌ر و ستران بیژه هیندیبه‌کان. له‌ژیر سببه‌ری دره‌ختیکدا له‌باخه‌که داده‌نیشته و به‌شه‌یدایی بوونه‌وه‌ریکی ئه‌فسوون بووه‌وه، له‌و وینه‌یه‌وه راده‌ما. گه‌ر بانگیان کردبا، گوئی لی نه‌بوو، هامشۆی خه‌لکیی نه‌ده‌بینی. له‌جیگایه‌کی تر بوو، جیگایه‌ک له‌ودیو واقیعییه‌ته خه‌مگینه رۆژانه‌یه‌که‌نه‌وه، له‌ده‌ره‌وه‌ی ده‌ستی خودان راجاوه‌وه‌شه‌لیمه‌ی سوالکه‌رو له‌ده‌ره‌وه‌ی ده‌ستی ئیمه.

نامینه‌ی خه‌یال بلاو، دانیشتوو له‌چیمه‌ن و له‌ژیر سببه‌ری دار بیدا، پا په‌تی، شل و شوپ، نیوه‌بیدار، خه‌زیمیکه‌ی سه‌وز، وه‌ک خه‌یالیکه‌ی ته‌نک، له‌گۆشه‌ی که‌پویدا ده‌دره‌وشیتته‌وه مه‌چه‌که جحیله‌کانی پر له‌موچه‌وانه‌ی رهنگا‌وپه‌نگ - موچه‌وانه‌ی

شووشه‌یی، هینی مندالان. قاپه‌کانی نیوه‌رۆی شتوووه جلکه‌کانی له‌ته‌نافه‌که‌ کردوونه‌ته‌وه. تاقه‌تی ئیش کردنی نییه، خه‌یالی لای وینه‌کانی ناو گۆقاره‌که‌یه، دلی لای فیلمی خه‌یالیی و عاشقانه‌یه، فیلمی پر له‌ده‌یه‌نی گریانوی و رووداوی عبیره‌ت نامیتز. خۆی ده‌بینی پاوانه له‌پا له‌کاتی راکردنایه به‌سه‌ر گه‌ردۆلکه‌کانداو خه‌ریکی چرینی گۆرانیه‌کی خه‌مینه.

که‌سیک بانگی ده‌کات. گوئی لی نییه. خه‌یالی له‌جیگایه‌کی تره. بیری چۆته‌وه که ده‌بی قاپه‌کان بشوات، بیری چۆته‌وه که ده‌بی ژووره‌کان گسک بدات و مناله‌کان بخه‌وینیت. بیری چۆته‌وه که ئه‌و کاره‌که‌ریکی بیانییه‌وه ده‌بی هه‌موو سه‌ری مانگیک موچه‌که‌ی بۆ شووه‌که‌ی، بۆ خودان راجا بنیترته‌وه. ته‌نانه‌ت بۆ ساتیکیش شه‌لیمه‌ی له‌رو لاوازی له‌بیر کردوووه و حه‌وسه‌له‌ی رابردووی نییه. نامینه، له‌دنیای خه‌یالدا، ئه‌کته‌ره. وینه‌که‌ی له‌گۆقاره‌کاندایه. له‌پشت راجاوه‌وه‌شه‌لیمه‌ی په‌شتاله‌وه‌باوکه‌ سوالکه‌ره‌که‌یه‌وه راره‌ستا وه‌و له‌ساته‌وه‌ختگه‌لی به‌خته‌وه‌ری کاتییدا رۆچوووه.

نامینه‌ی خه‌یال بلاو، به‌گۆرانیه‌که‌لی سرک و حه‌زی مه‌حاله‌وه، ده‌توانی چیی بۆ بکرتیت؟ گه‌ر میردی نه‌با (میردیکه‌که‌ کلای ناوه‌ته سه‌ری و قازانجی لی ده‌کات)، ئه‌گه‌ر کیتریکه‌ی په‌ش داگه‌راوو له‌رو لاوازی نه‌با (شه‌لیمه‌ی بیده‌نگ و تارام که‌ قسه‌ی چکۆله‌وه‌خه‌فه‌ته‌گه‌وره‌کانی ده‌رنابری)، ئه‌گه‌ر باوکی سوالکه‌ر نه‌با (سوالکه‌ری فه‌رمیی به‌کارتی شایسته‌ی سوالکه‌ریبه‌وه) و سه‌ده‌ته‌گه‌ری تریش، ئه‌وا رهنگیی له‌جیی کاره‌که‌ری له‌شارگه‌لی غه‌واره‌دا، بکه‌وتایه‌ته شوین حه‌زه‌کانی دلی و سه‌ری له‌سینه‌ما ده‌ره‌ینابا. رهنگیی.

هه‌ر جاری که‌ ئاوها له‌سه‌ر ربه‌وه‌ ده‌رگای ژووره‌که‌ی ده‌که‌مه‌وه، ده‌بینم له‌به‌ر ئاوینه‌که‌دا راره‌ستا وه‌و قسان له‌گه‌ل خۆیدا ده‌کات. عیشوه‌ ناز ده‌نوینتی و پیده‌که‌نیت. یاخود له‌سه‌ر عه‌رده‌که دانیشتوووه زه‌یتی گوئی هیندی له‌قژی ده‌ساوی و نینۆکه‌کانی ده‌ست و پای بۆیه‌ده‌کات. کاره‌که‌ری ماله‌ دراوسی ئه‌فغانیه‌وه ژنیکه‌ی هیندی ناسیوه. ئه‌و رۆژانه‌ی نامینه مه‌ره‌خه‌سیی هه‌یه، هه‌ردووکیان دین بۆ مالی ئیمه‌وه له‌ژووره‌چکۆله‌که‌ی نامینه کۆده‌بنه‌وه. ده‌ژهنن و ده‌چرن و نامینه‌ش سه‌مایان بۆ ده‌کات. به‌لام ئاماده‌ی نه‌بیراوی خودان راجا، به‌بالای کورت و سببه‌ره‌که‌ته‌که‌یه‌وه، به‌سه‌ر سه‌ریبه‌وه ده‌سوورپه‌ته‌وه‌وه ده‌بیتته شتیکه‌ی واقیعیی که‌ ناتوانیت چ نکولیی له‌بوونی بکرتیت.

گوتی: "تهرئ نامینه، بۆچی مانگانه کهت بۆ خۆت گل ناده بتهوه؟"

(بۆچی) له وشه بێ مانا و نه ناسراوانه بوو که له دونیای خامۆش و دهسته مۆی نامینه دا جیگای نه بوو. خودان راجا بۆچییه کانی دهست نیشان دهکردن و ههر خۆبشی وهلامه کانی ددهانهوه.

گوتی: "خانم گیان، شووه کهم کلاوی له سههر نام (جۆریک وای گوت که وهک بلتی نهوه کاریکی ناسایی بیت که میرد کلاو بنیته سههر ژنی خۆی. نه توو په بیهک له دهنگیدا هه بوو نه سههر سوپمان و نه ئه فسووسینک). ناسنامه کهی گۆری بوو، ژن و منالی هه بوون، دوو کوری گه وره. من ئاگام له وه نه بوو، پرسیاریشم نه کردو گوتی من موسولمانم. پیاوی موسولمان دل و زوبانی پاکن. درۆ ناکات. گهر درۆیش بکات له میه ره بانایی خۆبه وه دهیکات. من هیندۆ بووم. گوتی ده بێ بیسته موسولمان. قایل بووم. کاتی بۆم ده رکهوت ژنی هه یه، ئیدی کار له کار ترازابوو. دارکاری کردم. گوتی ژن نابێ هه موو شتیکی بزانیته یان بیلیت. ژنی باش چاوو گوتی خۆی داده خات. ژنی یه که می قه له وو ته مه ل بوو. له ژوو ره کانی سه ره وه ده ژیا. من له ژوو ره کهی هه وشه بووم. ژنی یه که می هه مه کاره بوو. خانمی واقعییی بوو. فه رمانی دده او قژی راده کیشام. شووه کهم گوتی ده بێ ئیش بکه یته و مانگانه که تم بده یته. گوتی من خودانم. من هه موو شتیکم. منی هه نارد بۆ جه دده. دوو سال له وئ ئیشم کرد. خاوه نه عاره به کهم مانگانه که می بۆ شووه کهم دهنارد. نه و کات شه لیمه دوو مانگان بوو. خاوه نه عاره به کهم ده یوست به یته. به شووه که می گوت ته لاقم بدات، به لام نه و قه بوئی نه کرد. گوتی نامینه ده بێ ئیش بکا و مانگانه که می بۆ بنیتریت. خودانه عاره به کهم به رقا کهوت. شه ش مانگ موو چه ی پێ نه دام. خۆی چوار دانه ژنی هه بوون و ژنه کانی پیرو چاویان به منداهه لته ده هات. بریاریان دابوو ده رمان خواردم کهن. به رده وام ژه هریان ده کرده خواردنه که مه وه. یاخود جال جالۆکه و دوو پشکیان ده خسته نوینه که مه وه. خودانه عاره به کهم که ده چوو بۆ سه فه ر، منیان له ژیر زه مینه که چه پس ده کردو ته نه نانی وشکیان پێ دده ام. کاتی به وه ی زانی روحمی تلیسا و ترسا ژنه به خیله کانی بکوژن. ئیدی بۆ به نگلادیشی هه نارد مه وه. بازنگیکی ئالتوون و چه ند ده ستیک جلکی پیدام. ژنی یه که می خودان راجا به زۆر هه مووی لێ سه ند. ژنی یه کهم پاره داره. عه رزه و خانووی هه یه. به لام پیسه که یه و یهک روپییه به راجا نادا. ده خواو دهنوی و خه فه ت بۆ دووری دایکی ده خوا. له هه یوانه که داده نیشت و وهک منالی ون بوو، هۆن هۆن ده گری.

راجای خۆش ناوی. کوره کانیشتی قومار باز و تلیاک خۆرن. له دایکیان دده دن و زێرو زبوه کانی دده زن. ژنی یه کهم، بیست و چوار سه عاته، ههر له به یانییه وه که چاوانی ده کاته وه تا شه و که دهنوی، شت ده خوات: قاپ قاپ برنج و شله و گوشتی به رخ به نانه وه. هیند ده خوات تا زگی با ده کا و ئیدی له تاو ئازار ناله نالی پێ ده که وئ. رۆژ به رۆژ قه له وتر ده بێ، له بهر ئاوینه دا داده نیشت و سورمه له چاوانی دده دا، برۆی ره ش ده کات، خال ده کوتی، قژی لوول ده کات. که ده بیستی قه له وو پیر بووه، ده زریکینی. له خۆی دده دا. چنگ له روخساری ده گری. ئاوینه که ده کیشی به دیواره که داو ده یشکینی. که ده بیستی من باریکه له و جحیل، وه زعی خه راپ ده بێ. ده ترسی زووتر له من و راجا بمری و نه وسا له چه ژمه تا ده کروزیتته وه و ده نالینی. باوکی، مانگی جاریک بۆ سه ردانی دیت. سههر ده نیته سههر ژنۆی باوکی و ده گری. وهک منال. وهکی شه لیمه ده گری."

نامینه ده زانی که خودان راجا کلاوی ناوه ته سههری و فریوی داوه. ده زانی که ئیستیفاده ی لێ ده کا و پاره کانی به زۆر لێ ده سه نیته، ده زانیته که شووه که می پیاویکی خه راپه و له شه لیمه دده ات. به لام نه و زانیته چه کار دانه وه یه کی له لا دروست ناکات. راجا خودانیکی ره هایه و واقعییه تی بوونی - به هه موو خه راپییه کانییه وه - لای نامینه شتیکی سروشتییه، وهک وه رزه باران و وهک لافاویتیک که هه ستاو دایک و براکانی بردو وهک ژیانیک که هه روا دیتزه ی هه یه.

گوتی: "خانم گیان، میرده کهم بیستبووی ئیرانییه کان پاره دارن. ژنیکی هیندی بۆ به نگلادیش هات. کاره کهری کۆ ده کردنه وه و ده بیردن بۆ ئیران. خودان راجا گورج ئیشه کانی منی راپه راندو به و ژنه ی سپاردم. شه لیمه مان برده لای باوکم. باوکم خۆش حال بوو. گوتی بونیاده می سوال که به مناله وه پاره ی زیاتر ده ست ده که ویت. ژنی یه که می خودان راجا، به و ژیا نه خۆشگوزه رانه یه وه، به خیلی به من ده برد. ده یگوت تۆ ئازادیت. من دیلم. چه زی ده کرد له ژوو ره کانی سه ره وه راکات، که بۆنی راجا ده گه ییه که پووی یه عی ده کرد. به زیم پیتیدا ده هاته وه. شووه کهم گوتی: "نامینه، پیاوی ئیرانی به ره لان، نوێژ ناکه ن. بیستمه وه خه راپ سه یرت ده کهن، ده تکوژم. زه ره ی پیکر دبووم. درۆ ده کات. من لیتره ئاسووده م. چه ز ده کهم شه لیمه ش بۆ ئیره بیت."

شه لیمه ی ره شتاله و برسیی، جار جار، نامه ی دوو دیری بۆ دایکی ده نووسی. ناوی خۆی و باپیره ی.

نامینه گوتی: "خانم گیان، باوکم له سوالکهره هاکه زایی و بی نابرووه کان نییه. ناخر ئەو کارتیی سوالکهریی ههیه، کاتیی که دهمریت، کارتته کهیی بۆ من یان بۆ شه لیمه جی دەمیتنی. باوکم سچ جادهو گۆره پانیتکی بۆ سوالکردن ههن. ههر وهک نووسینگه کهیی کاک موهه نديس. سهري ئەسپیتی ههیه. گهر ئەسپیتکان بمرن، ئەوا شه لیمه ئەسپیتی له سهري سوالکهره کانی تر قهرده دهکا و له سهري باوکمدا رۆی دهکات. ناخر گهر سوالکهریک ئەسپیتی له سهريدا نه بیتت وهکی پادشای بی تاج وایه. من کاره کهرم. کاره کهر له سوالکهر خهراپتره. له مائی ئەم و ئەودا ده ژیم."

پرسیم: "چما باوکت مائی ههیه؟"

گوتی: "به لئی. مالتیکی مقه بایی. مالتیک له مقه باو تهنه که، مائی هه ژاران ناو هاییه. به لآم باشه، ههر چیبه ک بی خۆ مالتیکی شه خسییه."

مائی منالیی نامینه له خشت و گلّه، به هه یوان و پیتلیکانه و ژوورگه لی واقیعییه وه، به پانکهیی کۆنه وه، هه لئو اسراو به ساپیتتهی ژووردا، به فهرشی چنراو و راخراو له ژتیر پادا، به بۆنی داوو دهرمانی تیژو بخوورو عه تری چره وه، به دهنگی ته نبوو رو و تیردی کازتیوانه وه، به دراوسیگه لی قه له وو میهره بان و به حه وشه گه لی پر له مناله وه. له گوند دهژی، بیستانی خه یارو کوله که یان ههیه، گایه ک و چهند بزنیکیشیان ههن. دایکی نان دهکا و براکانی حه مالیی دهکن. شه وانه له دهووری یه کتر کۆده بنه وه و زگیان تیرو به زگی تیرو پل و په نجهی چه وره وه له لای یه کدییه وه دهنون. دایکی میهره بانه و بهر له نوستن نامینهی چکۆله ماچ دهکا و دوعای بۆ ده خوتنیت. براکانی هه موو به یانییه ک نامینه سواری و لاخ دهکن و بۆ قوتابخانهی دهبن. نامینه نه شمیلانه یه و دایکی قردیلهی په نگاورهنگ و گولی سوور له پرچی ده دات. باوکی ده لئی: کاتیی نامینه گه وره بوو، ده بیتته ژنی مه هاراجه یه ک و ئیدی نامینه خه ون به کۆشکه گه وره کانه وه ده بینن و ترس دایده گریت. پاشان وه رزی باران دیت و باران ههر خۆش ناکاته وه. رتیه که کان ده گیرین. براکانی له ماله وه ده میتنه وه. ناو بیستانه که یان راده مالییت. دایکی نیگه رانه و باوکی بهرز بهرز دوعا ده خوتنیت. باران ههر شه ست دهکات، شه و تا به یانیی و هه موو رۆژتیک، هه موو رۆژتیک، هه موو رۆژتیک. نیوهی گوند به ژتیر ناوه وه ده بیتت. نازوو خه ی برنج ته وا و ده بی و چ شتتیک بۆ خواردن نامیتنی. باوکیان کاله کینکی نه گه ییوی دسه ده که وئ، ئەوه تهنه شتتیکه که په یدا ی کردوو و به سه ر هه موو خیزانه که دا دابه شی دهکات. هه مووان برسین. براکانی بهرماوهی سه وزه و گه لای

دره ختان دهخۆن. دایکی به شه کاله که کهیی خۆی ده داته نامینه. به شه برنج و به شه میوهی نه گه ییوو بهرماوهی نانه کهیی خۆی ده داته نامینه. شه و لافاو هه لده سیت. ناو دایکی و براکانی ده بات. نامینه چوار برای ههن و ناو ههر چوار یان ده بات. باوکی، نامینه دهکاته باوه شی و خۆی به قه دی دره ختتیکه وه ده گریت. سه ری نامینه له ژتیر ناو دایه، هه ناسه ی گیراوه و ده می پر بووه له قه وزه و قوراو. ماسییه کی چکۆله ده وره بهری لیتوو پیتلوه کانی ده لیتسیتته وه، ماسییه کی چکۆله که له ئوقیانوسه دووره کانه وه هاتوو، له بنی تاریکی دونه یاو هاتوو. نامینه، ناو له ریخۆله و ده ست و پیتیدا یه تی، له چاوانیا یه تی، له سه ریا یه تی. نامینه ده زانی مردوو هه ناشترسیت. ناخر مردن جوړیکه له نوستن و نامینه ش عاشقی خه وه. جهسته ی سپر بووه و ئیدی میتشکی بیر ناکاته وه. ماسییه چکۆله له زگی ویدا یه.

له وسه ری رووباره که، نامینه و باوکی له ناو دا دره دینن. خانوه گلّه که یان، به ژوووری واقیعیی و بۆنگه له خۆشه کانییه وه، له گه ل گاو بزنه کانیانا، له به یین چوون. دایکی و براکانی، هه موویان خنکا ون.

نامینه هیشتا له ژتیر ناو دایه و حه ز له ژتیر ناو دهکات. دوور که و تنه وهی بیده نگ و هیتوری دایکی له بیره. ده بینن دایکی به بی هات و بات، به بی بهرگریی یان ترس، له گه ل شه پۆله کانا دوور ده که ویتته وه. نه رۆده چیت، نه بهر بهر دوو گاشه بهر ده که ویت، نه له ژتیر شه پۆله کانا تل ده دا و نه لنگه فرتیی دهکات. چاوانی له ناوه وه هاتوونه ته ده ری. ته ماشای وی دهکات، روانینی هیتوری که سیک که بۆ سه فه ریکی خۆش ده روات، بۆ جیگایه کی ناشنا.

نامینه، له ژتیر ناوی ساردا، بیر له دوا یین روانینی دایکی دهکاته وه و ئەوسا جهسته به شه خته بووه کهیی به دهسته ی یاسای زه ریا ده سپیتیت. لنگه فرتیی ناکات. ده نووی و خامۆشیی مه رگی بی غه واره نییه.

پیت گوت: "نامینه، مانگانه کهت بۆ خۆت گل بده وه. بۆ که که تی هه لگره."

به چاوه خامۆشه کانی دایکی ته ماشام دهکات، چاوانیکی خۆ به دهسته وه در. تی ناگات. ناچی به ئەقلیدا. مه حاله. شان ده له قینن و له پا په تیبه کانی ده نوژن.

گوتی: "خانم گیان، خودان راجا پاره کانم ده خاته بانکه وه. ئالتونوم بۆ ده کړیت."

نامینه هیشتا له ژتیر ناو دایه و خه ون ده بینن - خه ونی ناوی. تهنن رتیه کی

دهربازبونی، رامانه له وینهی نهکتهرگهلی سینهمایي نیو گوڅارهکان و سه ما کردن له بهر
تاوینه وړل بینین له فیلمه خه یالیبه کانیدا.

ناکری و تووپیژی له گه لدا بکریت. ناخر ماسیسی مه رگ له زگی ویدایه و تاو له سه ری تی
په ریوه. شووه که ی خودانه، باوکی سوالکهره، تاو دایکی بردووه و شلهیمه ش بی که سه.
ئیتر نه ویه که هه یه. مه حکوومه به کارکردن له مالی نه م و نه ودا، مه حکووم به شوشتنی
نه رزو جلک و قاپ و قاچاخ. ده بی تا ماوه له شاریکه وه بو شاریکی تر بچیت و
پاره کانی بو شووه که ی په وانه کات. چ ریگه یه کی تری له بهر ده مدا نییه. گهر سه د جاری
تریش بیته وه دونیا، هه مان تاس و هه مان هه مامه. به لام ده شی شتیک بو شلهیمه
بکریت. ده شی.

گوتی: "خانم گیان، یارمه تیم ده تا شلهیمه به ینمه لای خو م. مه زاحیمی نیوه نابیت.
ده یخه مه قوتایخانه. خه رجی جلک و خواردنی له سه ر خو م. له ژوو ره که ی خو م ده نیو نیم.
له خانویه کدا به م گه وره یبه مه زاحیمی که س نابیت."

ده بوو کاک راجامان قاییل کردبا. نامینه نامه ی بو نووسی و میترده که ی وه لایمی
دایه وه: شلهیمه له هه مان شویندا ده میتیته وه.

هه مدیس نامه ی دوورود ریترمان نووسی. گوتمان مانگانه که ی نامینه زیاد ده که یین و
خودانیش پاره ی زیاتری ده سه ده که ویت، زیاتر له و پاره یه ی که شلهیمه ی منال به سوال
دهستی ده که ویت. قسه ی چه ورو نه رمی تریش، تا دوا جار کابرای هیندی هاته ژیر بار.

هه لبت به گوتی نیمه ی گه یاند که نه و هه ر خو ی خاوه نی بریاری په هایه و له هه ر
چرکه یه کدا بو ی هه یه را بگوړی و بریاریکی تر بدات.

نامینه پروای نه ده کرد، گریا. به په له گوڅاره سینه مایه کانی له ژیر دوشه که که ی نا. به و
پاره که مه ی کو ی کرد بو وه پیتلاو و جلکی بو شلهیمه کړی. جانتا که ی پیچایه وه و داماوو
سه رگه ردان به ری که وت.

سه ره تای شوړش بوو.

سی مانگ تیپه ری. شار قه ره بالخ بوو. بگره و به رده بوو. حکومه تی سه ربازی شا
ریشته. نیمام هات. گو ترا ده بی بیانیه کان ولات چولکه ن. کاره که ره فیلیپینی و
نه فغانی و هیندیبه کان به په له ریشته. کاره که ره خو مایه کانیش ریشته. به نرین قات

بوو. گرانی گوت و لهو حال و وه زعه دا، لهو سوورانه وه ی میژوو وه لهو لیلی رووداوه
رژانه بیانه دا، نامینه و شلهیمه له تو ماری زه نیماندا ره وینه وه.

ده بی چ به لایه ک به سه ر نامینه دا هات بی؟ نه دی نه ی شلهیمه ی سوالکهر؟ نه نامه یه ک،
نه ته له فونیک. هیچ شتیک. بی خه بهر بووین لیان و به گرفتاریه کانی خو مانه وه سه رقال
بووین. نامینه کاره که ریکی بیانی بوو. ره نگبی له ولاتیکی ناسایش تر، کاریکی
باشرو مالیکی تری به دلی خودان راجا دوز بیته وه.

سی سال تیپه ری و لهو سی ساله دا زوریکی مردن. زوریکی ریشته، زوریکی داماوو
سه رگه ردان بوون و هه ر به داماووی و سه رگه ردانیش مانه وه. زوریکی چه پله یان کوتا.
زوریکی هه لپه رین و گو تریان به کلکیان شکاندو منیش سه رم له پاریس هینایه ده ری.
به تاقی ته نی، به دوو منالی هاره وه که به دارو دیواردا هه لده گزان و به خه یالی چکوله و
پاکریان به دوا ی مه مه یه کدا ده گه ران که شه وه یه ک بو خو ی رفاند بوو.

هینانی کاره که ری فهره نسی کی شه بوو. له توانادا نه بوو. هه رکه سی کم ده هینا نازو
مه کری ده کردو منی نیانی جیهانی سی قه بول نه بوو. کاره که ره پورتو گالیبه که مژن و له
مناله کانی ده دا. سییه میان پوله ندایی بوو، خو ی سه ر خو ش ده کردو له نه بوونی مندا
پیوانی غه ربه ی بو ماله وه ده هینانه وه. به خو م گوت: "کاره که رم ناویت. که سم پیویست
نییه. هیچ که س." له یادی هه موو که سی کدا بووم نامینه نه بیت. به لام کاک راجا نیمه ی
بیر بوو، نه دره سی منی ده ست که و تبوو، نامه یه کی گهرم و گوړو چه وری، پر له بو نی کاری
و بونگه لی هیندی و چاک و چونی ته رو نیزهاری مه حه به تگه لی خه یالی و عه رزی
دلسوزی درو بینه بو ناردم. نامه یه کی سی لاپه ره یی، نه م دیو و نه و دیو، به نینگلیزیه کی
شکاو. به کورتی نه وه ی که نامینه گیان بی کاره، دلی بو نیوه و مناله نازیزه کانتان
سه خله ته و هه زده کات بیت بو پاریس. ده ستستان ماچ ده که یین، دهستی خانمی دایکتان،
دهستی باوکی مه رحوم و مامه و پوورو مناله کانتان، دهستی دراوسیکانی دهسته چه پ و
دهسته راست و دهستی جه نابی میتیران و نه وانی ترو نه وانی تر ماچ ده که یین.

- نامینه له پاریس؟ به و بالا و که شم و نه شمه و جلکه ناسکه هیندیبه یه وه؟ هه رگیز.

وه لام دایه وه: نا.

نامه ی دووم هات. هه مدیس هه مان قسه و تکاو په جای نه وه ی که پاره ی بلیتی هاتن و
گه رانه وه ی نامینه، من، شووه فیدا کاره که ی وی دهیده م. به گیان و دل دهیده م. بی چه ندو

چوون. شتیتک نییه که خودان راجا بۆ خانمی تارانیی - خه لکی تاران - نه یکات. له وه ساناترو باشتر؟ خو ئه گهر گریمان قایل نه بوویت، که بیگومان ده بییت، ئهوا ئامینه سواری ته یاره ده که ییت و بۆ بهنگلادیشی ده نیتریته وه. دوو لاپه ره له باره ی ئه وه وه که ئامینه بۆ خو ی بیانییه، نیوه فه رهنگییه و فارسیی به له ده، ده تاناسیت، ده سپاکه، میهره بان و سه لاره، هه زارو یه ک باشیی هه یه وه تا دوایی...

وه لامیم نه دایه وه. به لام هیتاو بردم، تاووتویم ده کرد. له گه ل خو مدا لیکم ده دایه وه. نیوه قایل بووم.

نامه ی سیتیهم له خودی ئامینه وه بوو، به ئینگلیزی، ئینگلیزییه کی راست و ره وان. رایسپاردبوو بۆیان نووسیوو. به لام قسه کان هبی خو ی بوون. شیرین و ساکارو خو مانه بوون. نیگا خه و الوو ده نگه مه خمه لیه که ی - کاتی له ژتیر دره خته کانا گۆرانیی ده چریی - و بۆنی گوئیزی هیندی پرچی، له درزی نیوان رسته کانه وه ده هاتنه ده ری. جه سته گهرمه که ی هاته وه بهر چاو م ئیدی تاسه ی هه تاوی تاران هه لیگرتم و چومه ژتیر بار.

ده مزانی خودان راجا له خه یالی بهرزه وه ندیی خو بدایه و ئامینه بۆ وی هۆکاری پاره په یدا کردنه. پیتشینازی مانگانه یه کی که مم کرد. راجا که وته چهنه. سئ لاپه ره ی له باره ی باشییه کانی ئامینه وه نووسی: چیتشت لیتانه که ی، درو و مانه که ی، مالدارییه که ی، فه رش چینی که ی و ئه وه ی که له هه ر په نجه یه کی ئامینه وه هونه ری جو رواجو ر ده رتین و هه زار قسانی تر. پیا هه لدان له دوای پیا هه لدان. ئامینه م ده ناسیی و ده مزانی که ته مبه ل و هه یچ کاره یه. ته نها باشییه کی وی له دل پاکیی و میهره بانیی که یدا بوو، له جوانیی و پیکه نینه شیرینه که یدا بوو. ده مزانی که ئاقله و مناله کان ئازار نادات. دوا جار ده بوو مه سه له که م سه بارت به سه ره تای کاره که له گه ل راجادا یه کلایی کردبایه وه. ئاخه ئه و کابرایه ئه هلی فیل و ته له که بوو. به خو م گوت حیسابییکی بانکیی بۆ ده که مه وه و مؤلته ناده م فرانکییک یان دۆلاریک له پاره کانی بۆ خودان راجا بنیتریته وه.

راجا داوای چوار سه د دۆلاری ده کردو هه موو ئه و پاره یه شی بۆ خو ی ده ویست.

نووسیم: "دوو سه د دۆلار."

به سئ سه دو په نجا دۆلار قایل بوو.

نووسیم: "دوو سه د دۆلار." قسه ته واو.

وازی نه ده هیتا. "سئ سه د دۆلار." تکای کردو پارایه وه.
"دوو سه د دۆلار" ته واو. ئه وه یه که گوتم.

کرووزایه وه، نالاندی. نووسی ئاخه ئامینه زپرو زیوه. هه زار دۆلار زیاتر ده هیتیت. ناینیترم. هه ر لیره ده میتیت. خوا حافیزتان بیت. نه یارد. به دۆزه خ. هه مدیس نامه. بینه و به رده. تا دوا جار قایل بوو. به لیتنامه مان نووسی و له سه ر هاتنی ئامینه قایل بووم. به بی ئه وه ی بیه ره له سه ر ئیشه کانی بکه مه وه و بزانه م چ شتیک له چاوه رواندا یه.

مانگ و رۆژو سه عاتی هاتنی ئامینه بۆ پاریس دیاری کرا: حه قده ی دیتسامبه ر. سه عات دووی پاش نیوه رۆ. به کۆمپانیای هیتلی ئاسمانیی ئیر فرانس.

مناله کان خو شحال بوون. ئاخه جگه له من که سیکی تریش ده هاته ماله که مانه وه، که سیک که له گه لیا نا ده ژباو له سه ر ته خته نوینه که یان ده نوست.

ئاخه رۆژی ده جار ده یان پرسیی: "ئه گه ر تو بمری ئه دی کنی ئیمه گه وره ده کات؟"

هه نوو که ده متوانی به مناله کان بلیم که ئامینه، خانمی شوخ و شه نگ، به چاوه ره شه کانییه وه و به خه رواریک پرچی درترو جلکی ره نگا وره نگه وه، ژنه ئه کته ری سینه ما، دایکی شه لیمه ی ره شتاله، له نه بوونی مندا (نه بوونی ئه به دیی مندا) ده تانبات بۆ به نگلادیش و له وی کارتی سوال کردنتان بۆ ده ردیتیت.

حه قده ی دیتسامبه ر رۆژتیک سارد بوو. باران به باوه ده باری. موسافیره کان هه موو چاکه ت و پالتویان له به رداو ملپیتچیان له مله وه پیتچاوو چه تریان پیتبوو، هه موو جگه له ئامینه. ئامینه ی رووت و قووت، به پیتلاوی هاوینه و پای بئ گۆره وی و جلکی ته سک و قۆلی کورته وه. له ژتیر سینگه وه تا زگی رووت و سارییه کی ره نگ لیموی کۆنی له خو وه پیتچاو. جانته ده ستییه چکۆله که ی نووساندبوو به سینگییه وه و له رزه ک و ویتل، به چاوانتیک ساردو چۆل به دوای مندا ده گه را. ئامینه که ی جارن نه بوو. تیشکاوو چروسکاو ده هاته پیتش چاوو ته رو بریی جحیتلییه که ی جارانی له ده ست دا بوو. پا دردۆنگ و بئ گیانه کانی له عه رد ده خشانو به شه رمیککی ئاویتته به ترس، له خه لکان و له ده رو به ری خو ی ده نۆری. غه واره بوو. دلیم گیراو هه ستیککی کپ و غه ریزی ئاگاداری کردمه وه که به بی بوار له ئاوم داوه. هه ولیم دا بیه ره نه که مه وه. ده ستم بۆ راوه شانده. نه یینیم. خه یالی له جیتگییه کی تر بوو، وه ک هه می شه، گیترو نیوه هۆشیار، رایه ل به جیتگا و زه مه نی دییه وه. بی هیتو بی ئامانج، له دوای خه لکه که وه ده رپویشته. روانیی

لیتوریتز له خه ویتکی قوول بوو، له ده وروبه وری خوی ناناگادار. وهک بلتی قورمیش کرابی و ئیدی وا ئه و قورمیش کردنه کاتیبه ش پروو له ته و او بوون بیت.

بینیم نامینه له پاریس، که سیتی تره. خوشحالیی و شکوکه ی جارانی نییه. دنیای سیتی. نه کتهریتیکی دهستی سیتی له فیلمیتیکی بچ به هادا. نمونه ی وهک وی زورن و داو اکاریان که مه. نامینه له تاران نه مسهرو نه وسه ری هه بوو. دیکه تی ده دا، بوونه وهریتیکی په ننگا وره ننگ بوو. بیانیی بوونه که ی به مه زییه ت له قه له م ده دراو له به های وییان زیاد ده کرد.

کاره که ری به ننگلادیشی، به پای نیوه په تیبی و پرچه ره شه که یه وه که بونی گوژی هیندیی لی ده هات و بونی یاده وهریبی گه لی ناو تیه به بونی کافوروو داری عود، ده زانی پاریس جینگای وی نییه. به سه رسورمان و خه مه وه له ژنانی بالا به رز و قژ زهردو پیاوانی باریک و کهم خوتن ده نوری. دیاره که ته و او ی شه و به خه بهر بووه و خه فه تی بۆ دووری شه لیمه خواردوه. قلا فه تی هاوار ده کات.

گوتم: "نامینه گیان، ئیره هیندستان یان عاره بستان نییه. ئیره سه هولستانه." وامگوت و چاکه ته که مدا به شانیدا. جانتای نه بوو، ته نی جان تایه کی کونه ی دهستی له گه ل خویدا هینابوو، که پری بوو له بیبه ری سوورو داو و ده رمانی تیژی سه رگیتزه که.

له سوو چیتیکی ته کس بیبه که دا کروشکه ی کردو بینیم چاوانی پرن له فرمیتسک و په ره کانی که پوی ده لرن. ده ستیم گرت، ده سته شه که ت و سه رگه ردا نه که ی.

پیمگوت: "تارام بگره تا ده گه ی نه وه ماله وه. مناله کان چاوه ریتن. بیر بکه وه، تو ئیدی هاتوویت بۆ پاریس. کهم کهس هه یه به ختی وا پرووی تی بکات."

وه لای نه دایه وه. له نه حوالی شه لیمه م پرسی. سه ری هه لبری. شه لیمه له قوولایی روانینیدا نوستبوو.

گو تی: "ده مویست شه لیمه ش له گه ل خومدا بیتم. خودان راجا روخسه تی نه دام. کوریتی دوو ساله شم هه یه. ناوی موخشینه." پیکه نی. رهنگی کرایه وه. چاوانی پرشنگیان دا. شتیه ی بۆه به هی جارن.

گو تی: "موخشین به لایه که بۆ خوی. نه وسنه، مه شکنه." وایگوت و گو په کانی پر کردن له هه وا، سه ری له قاندا. قاقا پیکه نی.

گو تی: "تازه کیی زوبانی پژاوه." وایگوت و لاسایی قسان کردنی وی کرده وه. بی ری چو بو بۆه له کو تیه. ته ماشای نه م لا ولای خوی کرد. هه لمی سه ر شو شه که ی دو اوه ی به ده سته س ری. بارن ده باری. بیتد ه ننگ بوو.

نامینه مناله کانی ده ویستن. دلای موخشین و شه لیمه بوو. رۆژتیک خوی پی رانه گیرا. که چاوی به مناله کانی من کهوت فرمیتسک به خور له چاوانی به وه رژایه خوار. نه ی هاوار.

له مویه قه که دا دانیش ت و کولی گریانی به ریوو. سه ری نایه سه ر نه ژنوکانی و خور خور گریا.

وای.

گو تی: "دلیم بۆ موخشین بوته ناو. نه دی چ بکه م؟"

چ هه له یه کهم کرد. فریوی قسه چه ورو نه رمه کانی کابرای هیندیم خوارد. منی گه مژهی خدیال پلاو. له تاو هه ریه که که و تمه ناو مه نجه له که وه.

مناله کان، واق و پراوو خه مین، ته ماشای وییان ده کرد.

باوه شی کرد به کچه که ما. سه رو روخساری ماچ کرد. سه رو روخساری شه لیمه ی ماچ ده کرد.

گو تی: "شه لیمه به ژن زراف تره، به لام له ر و لاوازه وهک مردوو. موخشین زور خورو خرتوله. هه ردوو کیان لای باو کمن. له ته کیدا سوال ده کن."

گه ر لیبی گه رابایت تا به یانیی له باره ی مناله کان ییه وه قسانی ده کرد. یه ک ریز: شه لیمه، موخشین. موخشین، شه لیمه.

ده مزانی بچ بوار له ناوم داوه. هه له م کرد. پاریس شو تینی نامینه نییه و بۆ خوی لیره دیق ده کات.

به خوم گوت: "سو پاس بۆ خودا بلیتی گه رانه وه ی پتیبه. ده بی ده م و ده ست مه عزه ره تی بۆ بیتمه وه. نه و سه ر ئیشه یه ناهینیت. هه ر سه به ینی سواری ته یاره ی ده که م و ده یگه ر پتمه وه."

نامینه له خه یالی گه رانه وه دا نه بوو. به رنامه گه لی تری له بن سه ردا بوون.

گوتی: "خانم گیان. یارمه تیم بده. تو خوت منالت ههن. تیده گهیت، موحشین دوو سالانه. ده بینی باوه شم خالییه. ناخر ئه و شهوانه له باوه شی خوئدا دنوست. هیشتا شیر منی ده خوارد. شتییک بکه تا موحشین و شه لیمه بو ئیره، بو لای خوئم بین."

موحشین و شه لیمه - شوئیای شیل* - له پاریس؟ ههر ئه مه م کهم بوو.

گوتی: "ژنی یه که می خودان راجا دوژمنی مناله کانه. کاتی تیگه یشت راجا ده یه ویت من به ره و پاریس بنیتریت، شیت بوو. زیرکاندی. خوئی دا به عهرددا. له نیو خوئه که دا خوئی گه وزاند. گوتی تو کاره که ریت به لام نازادیت. به لام من لیره له قهفه سداهم. زیندانییم. لینی دام. له شه لیمه ی دا. ده ریشت و هاواری باوکی ده کرد. ژووره کانی سه ره وه هی ئه ون. فه رشه کانیس هی ئه ون که چی ههر ده گری. له تاریکییدا داده نیشت یان ده نویت و چه رچه فه که به سه ر ده موچا ویدا ده دات. نایه ویت هیچ که سیک چرچ و لژییه کانی روخساری ببینیت. ته مای بوو رونی قرچاو به دهم و چاوما پریتیت. زور ده ترسم به لایه ک به سه ر مناله کانا بینیت."

گوتم: "تامینه، ژیانی من گوژاوه. ئیره تاران نییه. منم و دوو منال و خانویه کی چکوئه. جیگا بو تویش نییه. ده بی له ژووری میوان بنوویت. ده ته ویت مناله کانیشت بینیت!"

ژنیکی ناقل بوو. بیری لی کرد بووه، وه لاهه که ی پیسوو.

گوتی: "ژوور ده گرم. موحشین ده خه مه باخچه ی ساوایان. شه لیمه ده سالانه. ده چیت بو قوتابخانه. منیش رۆژانه ئیشه کانی ئیوه ده که م." هه روا به هاسانیی.

- "کام ژوور؟ له کوئی؟ پیتوایه ئیره به نگلادیشه؟ رهنکه به ته ویت له کونجی شه قامدا خانویه ک له موقه با رۆبینیت؟"

گوتی: "کارده که م. کریکه ی ده دهم."

گوتم: "یه که م جار ده بی کارتی مانه وه ده ربینیت. ده بی خه لک بناسیت. ده بی کری دوو مانگ بدهیت. خو شاری بی حاکم نییه."

له سه ر قسه ی خوئی سوور بوو: "شه لیمه - موحشین، موحشین - شه لیمه."

* شوئیای شیل ناماژیه بو شتیکی تیکه ل و پیکه ل و بی سه ربه ر. چیشتی مجبور.

گوتم: "نا" و هاوارم کرد. بلیته که م سه ر کرد. به خوئم گوت ئه م ژنه به یه که م فرۆکه ده گه رتیمه وه. جیگه ی وی له فه رهنگستان نییه. کاک راجا ده بی بییریکی تر له ژنه کانی بکاته وه.

ناخ.

بلیته که ی تامینه یه ک سه ره بوو. به نگلادیش - پاریس. گه رانه وه ی تیا نه بوو. ههر به راستی کلاو نرابووه سه رم.

بلیته که م له به رچاوی تامینه دا راگرت. له حه ژمهت حیرس و تووپییه هه لده له رزیم.

گوتم: "ئه دی شووه که ت نه یگوت بلیتی دوو سه ره ی بو بریویت؟"

- "به لئی گوتی."

- "ئه دی کوا؟"

سه ری راوه شانند. له عه رده که ی نوژی.

- "شووه که ت به لینی دابوو. نوو سیبووی. ئه دی چ بوو؟"

به شی دووه می سیناریوکه ی ئه زبه ر بوو به لام متمانه ی به خوئی نه بوو. رۆله که ی خه راپ ده بینی. به شی یه که می حه قیقه تی هه بوو. واقیعی بوو. مناله کانی ده ویستن و درۆی نه ده کرد.

به لام به شی دووه م ده سچن بوو. بی سه رو به رو تیکه ل و پیکه ل. قسه ی خودان راجا بوو: گوایه دوو رۆژ پیش هاتنی تامینه، ناگریکی گه وره ده که ویته وه. نیوه ی شار له ناگردا ده سووتیت. (کام شار؟ دیار نییه) ماله که ی راجاش له گه ل خانوه کانی ترده ده سووتی و دار و نه داری ده فه وتیت. له و رۆژه وه به دوا ژنی یه که م و کوره گه وره کانی سه رگه ردان ده بن. ئیدی خودان راجای به خته وه ر، له و شه وه وه به دوا نابوت ده بی (به دۆزه خ). خانمی تارانیه، خانمی تازیز، به و هژییه که فریشته یه کی ده ست و دل کراویه (سوپاس) یارمه تییا ن ده دات. خودان راجای نابوت بوو، به قه ردو به دبه ختییه، له حالیکدا که ماله که ی سووتاووه دار و نه داری به با چووه، توانویه تی ته نها بلیتیکی یه ک سه ره بو تامینه بپریت تا لای خانمی ئیرانی بی به لاین ده رنه چیت. خودان راجای میه ره بان، له هه موو هه لومه رچیکدا، له خه و و بیدار بیدا، خه یالی لای خانمی تارانیه و مناله کانیته. له گه ل هه موو ئه و به لایه شدا که به سه ری هاتووه، به لینه که ی خوئی نه شکاندووه. خانمی

خه لکی تاران، خانمی دهست و دل کراوه، پاره‌ی بلیستی نامینه دده‌او ئیدی هه‌مووان به‌خوشی و شادومانی سهد سال ژیان ده‌گوزهریتن. هه‌روا به‌سانایی.

نامینه ده‌یزانی که ده‌نگی چۆله له هه‌ست و متمانه. رسته‌کانی نه‌زهر کردبوون و دووباره‌ی ده‌کردنه‌وه. نه‌کته‌ریکی خه‌راپ بوو. زۆری له‌خۆی ده‌کرد تا فرمیسکی بزینیتته چاوانی و نه‌یده‌توانی. خه‌یالی لای مناله‌کانی بوو. به‌لام به‌لیننی به‌راجا دابوو خانمی تارانینی قایل کاو ناچار، حه‌کایه‌ته درۆکه‌ی له‌ئوه‌وه‌له‌وه تا ناخیر، پچر پچر دووباره کرده‌وه: ئاگر که‌وته‌وه، هه‌موو شار سووتا. راجاو ژنی یه‌که‌می سووتان (پیم و ابوو لای خۆیه‌وه ئه‌م برکه‌یه‌ی بۆ زیاد کردبوو، چونکه ته‌نها رسته‌یه‌ک بوو که له‌قوولایی دل‌ییه‌وه ده‌یگوت). خانمی تارانینی مه‌لایکه‌ته. ده‌ستی یارمه‌تی رایه‌ل ده‌کات.

خانمی تارانینی مه‌لایکه‌ت نییه. گورگه. پیشانتان دده‌ات.

هه‌مدیس گوتی: "خانمی تارانینی تیده‌گات."

خه‌راپ گیرۆده‌ بووم.

نامینه داوای پاره‌ی بلیته‌که‌ی ده‌کرده‌وه، به‌لام تۆنی ده‌نگی ساردو هاکه‌زایی بوو. حه‌جینی نه‌بوو. ده‌سته خه‌مگینه‌کانی به‌داوای موخشیندا ده‌گه‌ران و خۆیان نه‌ده‌نواند. ته‌مسیلی نه‌ده‌کرد. داوا کردنی بۆ مناله‌کانی ته‌مسیل و که‌له‌ک نه‌بوون.

گوت: "ئییستا بنوو تا سبه‌ینن خودا گه‌وره‌یه." وام گوت و ئیدی ده‌رفه‌تی بپرکردنه‌وه‌م به‌خۆمدا. سه‌بارت به‌وه‌ی که نامینه ده‌بج بگه‌ریتته‌وه و هه‌رچی زوو‌تریش بگه‌ریتته‌وه، جیگه‌ی دوو دل‌یی نه‌بوو. به‌لام کئ پاره‌ی بلیته‌که‌ی ده‌دایه‌وه؟ هه‌زار دۆلار، نه‌ئوه هه‌یبوو نه‌من و نه‌خودان راجای مال و ویران.

له‌گه‌ل کازپه‌ده‌دا، نامینه‌م گیترو ویترو خه‌والوو، که ته‌واو نه‌یده‌زانی له‌کوئیه، له‌سه‌ر کورسیه‌که دانیشان. خۆیشم له‌به‌رامبه‌ری دانیشتم و ریک و په‌وان پیم گوت که هینانی مناله‌کانی بۆ پاریس له‌شته مه‌حاله‌کانه. له‌ماله‌که‌ی مندا جئ نییه، نه‌گه‌ر ده‌شبه‌وی لای من پروات، نه‌وه‌یان شتیکی تره‌و خوا حافیزی بیت. خۆی ده‌زانی و خودان راجا. هه‌نوکه‌ش بجینه‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی بلیته‌که. بئ ئه‌م لا و لا پیم گوت که باوه‌رم به‌یه‌ک وشه له‌قسه‌کانی نه‌کردوه و حه‌کایه‌تی ئاگر که‌وته‌وه‌که ساخته‌یه. پتکه‌نیناوییه. سه‌راپا درۆیه.

نامینه سووربووه و پاشان دایه قاقای پتکه‌نین.

گوت: "ده‌ته‌ویت بگه‌ریتته‌وه بگه‌رپوه. به‌لام من پاره‌ی کرینی بلیتم نییه. راسپیره راجا بۆت بنیتریت."

قسه‌کانم بئ ئه‌م لا و لا بوون و نامینه بیده‌نگ بوو. ئیدی رۆله‌که‌ی خۆی بینیبوو. هه‌ر به‌کسه‌ر پتی له‌وه‌نا که راجا، زرپ و زیندوو لای ژنی یه‌که‌مییه‌تی و هه‌موو ئه‌م قسه‌و حه‌کایه‌ته ساختانه به‌فرمانی وی بوون.

پرسیم: "ئه‌دی هه‌نوکه ده‌ته‌ویت ج بکه‌یت؟"

بیری کرده‌وه. گوتی: "ده‌مینه‌وه."

گوت: "بئ مناله‌کان!"

وه‌لامی نه‌دایه‌وه.

نامینه مایه‌وه. مانگانه‌که‌ی سئ سه‌د دۆلار بوو، پیم گوت سه‌د دۆلاری بۆ لئ ده‌نیمه‌لاوه. مافی ئه‌وه‌ی نییه هه‌موو پاره‌که‌ی دهم و ده‌ست بۆ شووه‌که‌ی بنیتریتته‌وه.

گوتی: "وا، خانم گیان. گه‌ر تیبگات ده‌مکوژیت، شه‌لیمه ده‌کوژیت."

گوت: "گوو ده‌خوات. بۆ بنووسه خانمی تارانینی دوو سه‌د دۆلار زیاترم ناداتی. ناویریت بیت بۆ ئیره و له‌گه‌لما بیکاته هه‌را."

نامینه ده‌ترسیت. ناخر خودان راجا خه‌ته‌رناک بوو. ده‌هات بۆ پاریس و هه‌ردوو کمانی ده‌کوشت. پیستی مناله‌کانی ده‌گروو. کاتی سواله‌که‌رییه‌که‌ی باوکی شه‌لیمه‌ی ده‌سووتاند. شاری به‌یه‌کدا ده‌دا. خودان راجا زۆری به‌دونیا‌دا ده‌گه‌بشت. نامینه ده‌یویست له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام بیت که به‌ریم گرت. کئ؟ له‌کوئ؟ وس. شتی وا نییه. سه‌هه‌وه.

ده‌بوو رۆم به‌ردایه به‌که‌له‌ی نامینه‌دا که خودان راجا قادیری په‌ها نییه‌و رۆبردی ئه‌و بیروکه‌یه‌ش له‌سه‌ری به‌شه‌خته‌بووی نامینه‌دا کاریکی دژوار بوو.

گوت: "نامینه گیان، جوان گوتیت بکه‌وه. تو کار ده‌که‌یت و پاره‌که‌ت هی خۆته. وانهی یه‌که‌م."

"هی خۆت" قسه‌یه‌کی نوئ بوو که له‌گوئی نامینه‌دا زرنگانه‌وه‌یه‌کی نااشنای هه‌بوو. ته‌ماشای کردم و روانینه‌که‌ی حه‌په‌ساوانه‌و پر له‌بئ متمانه‌یی بوو. له‌قوولایی ئه‌و

نیگایه‌دا ترسیکی کپ و به‌رای شه‌پۆلی ده‌دا. " تو " کئی بوو؟
هه‌مدیس دووباره‌ی کرده‌وه : "ده‌مکوژیت".

گوتم: "سه‌هوه. ده‌ستت لی به‌رزکاته‌وه یه‌کسه‌ر ته‌له‌فۆن بۆ پۆلیس بکه. شکایه‌تی لی بکه. ئەوسا حسییی بۆ ده‌که‌ن و ده‌ستوورد ده‌یکه‌نه‌ ده‌ره‌وه."

شکایه‌تی لی بکات؟ ئاقل. ئامینه‌ شکایه‌ت له‌ راجا بکات! ئامینه‌ی کاره‌که‌ر شکایه‌ت له‌ خودانی گه‌وره‌ بکات! خانمی تارانیه‌ی گیل بووه. قسه‌ی هیچ ده‌کات. وانیه‌ی یه‌که‌م قورس و ئالۆز ئامینه‌ش قوتابیییه‌کی ته‌مه‌ل بوو. وانه‌کان فیر نه‌ده‌بوو. به‌وه‌شه‌وه، گویتگرتن له‌ قسه‌کانی منی پێ ناخۆش نه‌بوو. چاوانی پرشنگیکی منالانه‌ی دا، ترسیکی شیرینیان تیدا دره‌وشایه‌وه له‌ منی روانی. ته‌ماشای دیواری به‌رامبه‌ری کرد (خودا ده‌یزانی له‌نیو سه‌ریدا چ ده‌گوزه‌را) و به‌خۆشییه‌کی دردۆنگ و ترسنۆکانه‌وه، له‌ژێر لیوه‌وه پیتکه‌نی. ئەوه‌ ترس بوو که ئەوی هینابوه‌ پیتکه‌نین.

هیشتا پیتکه‌نینه‌که‌ی ته‌واو نه‌ببوو که فیله‌که‌ی هه‌مدیس که‌لکه‌له‌ی هیندوستان له‌ که‌له‌ی دایه‌وه‌ دلی بۆ مناله‌کانی ته‌نگ بۆوه. جوژه‌ دلته‌نگییه‌کی خامۆشی هه‌میشه‌یی، بێ قسه، بێ گله‌یی و شکایه‌ت، به‌لام هه‌ست پیتکراو بۆژۆکه‌ر، وه‌ک ئاماده‌یی نه‌بینراوی زه‌مه‌ن، په‌رته‌وازه‌ له‌ته‌واوی ساته‌ه‌خته‌کانی رۆژدا.

هاوړی له‌گه‌ل نیگا خه‌مینه‌که‌ی ئامینه‌دا، شه‌لیمه‌ و موخشین، بێ ده‌نگ هاتنه‌ نیو ژبانیه‌ی ئیمه‌ و به‌هه‌ژمونی بێ چهند و چوونی بارسته‌گه‌له‌ واقیعییه‌کان، له‌نیو خه‌لک و شته‌کانی ده‌وره‌به‌ردا، جیگایه‌کی جیگیرو به‌رده‌وامیان بۆ خۆیان چێ کرد. وه‌ک بلایی له‌گه‌ل ئیمه‌دا بن و له‌ ته‌کماندا بژین. هه‌رجاریک که ئامینه‌ ته‌ماشای منالیه‌کی ده‌کرد، هه‌رجاریک که مات ده‌بیرده‌وه یاخود چاوانی پر له‌ فرمیسک ده‌بوون، هه‌رجاریک که به‌ژنه‌فتنی ده‌نگی منالیه‌کی له‌کۆلان له‌جیگه‌که‌ی راده‌چله‌کی، هه‌رجاریک که نامه‌یه‌کی له‌باوکییه‌وه بۆ ده‌هات، هه‌رجاریک که کروشکه‌ی ده‌کرد یان رووه‌ دیوار ده‌نوست یاخود له‌ژێر لیوه‌وه له‌گه‌ل خۆیدا ده‌دوا، هه‌رجاریک که له‌به‌رده‌م ئاوینه‌دا داده‌نیشت و گۆرانیه‌یه‌کی خه‌مینه‌ی به‌چرپه‌ ده‌چرپی، شه‌لیمه‌ و موخشین ئاماده‌ ده‌بوون و له‌پالمانا به‌رامبه‌ر ته‌له‌فیزۆن، یان له‌سه‌ر فه‌رشه‌ی پای ته‌خته‌نوینه‌که‌، یاخود له‌سه‌ر سه‌کۆی پارک داده‌نیشتن و ده‌بوونه‌ هاوبه‌شی کارو باره‌کامان.

به‌زۆری ئه‌وانمان له‌ بیده‌نگی نیوان قسه‌کامان ده‌دۆزیه‌وه، له‌ لابه‌لای خه‌وه‌کامانمان، له‌

ته‌ماشاکردنی مناله‌ مه‌زلومه‌ سواله‌که‌ره‌کانی سوچی شه‌قامدا، له‌ هه‌واله‌کانی جه‌نگ و لافاوو بوومه‌له‌رزده‌دا، له‌ بۆنی ئه‌و خواردنه‌ توونه‌دا که ئامینه‌ لی ده‌نا و له‌ گوێ رادێران بۆ نه‌وای که یفاوه‌ری سیتاری هیندیدا. هه‌ندێ جاریش، کاتی خۆشخال و به‌خته‌وه‌ر بووین، چاوانی خه‌مینه‌ی شه‌لیمه‌ و موخشین له‌قوولایی تاریکییه‌وه وه‌دیار ده‌که‌وتن و ئاماده‌یی خۆیان، له‌ هه‌ستی گوناهیکی کاتی و زوو گوزه‌ردا، به‌سه‌رمانا ده‌سه‌پاند. ده‌مینه‌ی شه‌لیمه‌ی له‌رو لاوازو ره‌ش داگه‌راو، به‌چاوانی وردو حه‌په‌ساوو پای په‌تییه‌وه - ته‌واوی رۆژ له‌کۆلانه‌کانا سوأل ده‌کا و له‌دووی دۆزینه‌وه‌ی چهند ئه‌سپیه‌کی گه‌وره‌یه‌ بۆ نیو قژی باوه‌ گه‌وره‌ی.

شتنی عه‌ردو گسکدانی مال و چاودێری کردنی برا چکۆله‌که‌ی له‌ ئه‌ستۆی ویدایه‌وه هه‌واله‌ هه‌بوو که چه‌ندیک دلی بۆ دایکی ته‌نگه‌و تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک ته‌نها و شه‌که‌ته‌. ده‌مزانی موخشین شه‌وانه‌ ده‌زریکینیت، مه‌شکن و نه‌وسنه‌و مۆزه‌کانی ژنی یه‌که‌می راجا ده‌دزیت. چه‌ندین جار سزا دراوه، قامچی خواردووه، حه‌پس کراوه، بیبه‌ر به‌سه‌ر زوبان و پیتلوی چاوانیدا کراوه. به‌لام ئاقل نه‌بووه. له‌ شپه‌زه‌یی کپ و نیگه‌رانیه‌ی خامۆشه‌که‌ی ئامینه‌دا، موخشینم ده‌بینی نه‌خۆش که‌وتوه، سه‌رمای بووه، تالی لی هاتوه‌وه ده‌کوکیته‌. له‌ که‌شم و نه‌شمی ئاسووده‌وه هیتوری ئامینه‌دا، مه‌زه‌نده‌ی باشیی و خه‌راپیی ته‌ندروستی کوره‌که‌یم ده‌کرد. کاتییک که له‌ ئاوینه‌دا ته‌ماشای خۆی ده‌کردو له‌کاتی داهینانی قژیدا گۆرانیه‌ی ده‌چرپی، ئیدی ده‌مزانی که مه‌ترسییه‌که‌ ره‌ویوه‌ته‌وه‌وه موخشینیه‌ی چکۆله‌ چاکبۆته‌وه.

ئامینه‌ له‌مال نه‌ده‌چوو ده‌ره‌وه. ده‌ترساو سه‌رمای بوو. یان خه‌وی ده‌هات. گه‌ر لی گه‌راپاین ئه‌وا هه‌موو رۆژه‌که‌ ده‌نوست. کاتی بیدارییش هه‌ر وه‌ئاگا نه‌بوو. جوړیک سستی و هیتوریه‌کی خودیی له‌ سروشتیدا بوو که هی دوتینی و پیرتی نه‌بوو. رایه‌ل نه‌بوو به‌مردنی دایکی و تاریکایی ژیر ئاوه‌وه. به‌لکه‌ ره‌گی له‌میراتیکی دیریندا هه‌بوو، له‌ هه‌وش خۆچوونیه‌کی عیرفانیدا، له‌جوړیک خۆ به‌ده‌سته‌وه‌دان و سه‌بوری باپیراندا. ده‌بوو پالمان پیوه‌ نابا، سیخورمه‌مان تیوه‌ ژه‌ندبا، بیخی قژیمان راکیشابا تا بیته‌وه سه‌رخۆی و بجوولیت. تا ئاوینه‌ چکۆله‌که‌ی و گوشاره‌ سینه‌ماییه‌که‌ی بنیته‌وه ژیر بالشته‌که‌ی و هه‌ستیت، تا خه‌ونی شیرینی مناله‌کانی، بۆ ماوه‌یه‌کی کورت، له‌دیو پیتلوه‌کانیه‌وه یان له‌نیو سه‌ریدا حه‌شار بدیی و بێ تین و تاو به‌لای کاروباری ماله‌که‌وه بچیت.

دوچار، به زۆرو به هه ره شه، له مال هه نامانه دهره وه. رېگه ی قوتابخانه ی مناله کافم پيشان دا و به يانیان، له گه ل نه واندا، ره وانه ی کولانم ده کرد. رۆژی یه که م نه رۆیشت و گه راپه وه. رۆژی دووهم خۆی کرده نه خۆش و له جېگه که ی هه لته ستا. رۆژی سیه م گوتی نارۆم و پاراپه وه و تکای کردو گریا. رۆژی پینجه م بووه شه رمان و که وتینه ده مه قره. رۆژی شه شه م، ناچار قایل بوو، رۆیشت. رۆژانی دواتریش رۆیشت و رېگه ی دهره وه به له ده بوو. شتی زۆرو به زوویی فیر بوو. سه ره تا هه مان نه وه دهره وه ده گه را. تا کۆتایی جاده که ده رۆیشت و له ترسی وون بوون، ده گه راپه وه. هپور هپور، دوو جاده نه ولتر به له دوو پاشان گۆره پانی پشت پارکه که و سینه مای گه ره کی دۆزیه وه. هه ره ها دوکانه هه رزان فرۆشیه کان. تی گه بیشت که پاسی هه شتاو حه وت تا بهر بورجی ئیفیل ده رواو ده گه رپته وه و ئیدی کاری مه یسه ر بوو. هه روا کاری ئیمه بش.

"تامینه"

"تامینه گیان"

"تامینه خان"

ئیدی زوو دیار نه ده ما. تا سه رم وه ده گپرا، تامینه دهره تی قۆستبۆوه و بی هات و بات، به بی پرس یان به بی چ بیانویه ک، له مال چوو بووه دهره وه. ترسی ره و بیبۆوه وه ک پشیله یه ک که رېگه ی دهره وه فیر بوو بیت، گل دانه وه ی له مال وه زه حه مت بوو. سواری پاس ده بوو، خودا ده یزانی سه ر له کوئی دینیتته ده ری. چه ند ژنه کاره که ریکی تونس ی و مه راکیشی ناسیبوون. ژنانی هاوته مه نی خۆی، به لام به ناگا له رووداوه کانی دونیا، به زه یینکی نیوه خۆره لاتیبی و نیوه خۆرئاواییه وه، گوئی راپه ل به لام هوشیارو نارازی، ژنی مال و ژنی کار، ناگا له سنوورو مافی خۆ.

یه ک شه موان رۆژی پشوو تامینه بوو. له سه ره تا دا له مال وه ده مایه وه به لام کاری نه ده کرد. ده نوست. گۆقاری ده خوتنده وه. نامه ی ده نووسی و خه ونی به مناله کانیه وه ده یینی. یاخود له تاو زه بری ته نیایی و له رووی ناچاریه وه، بۆ کلتیسای گه ره ک ده چوو. له و هات و چوونانه یدا جه میلیا ده رگاوانی تونسی ناسیبوو. به چه ند وشه ی فه ره نسبی و مستیک رسته گه لی عاره بیی که ده یزانی، قسه کانی خۆی ده کردن. هه ر رۆژیک که تیده په ری، تامینه یه کی بیدارتر و شیلگیرتر - شیلگیرتر بۆ بینین و ناسین - به به ره ده مانا تیده په ری و روانینی پینستر له خۆی راپه ده کرد.

جه میلا مامۆستای وی و به دوای خۆیدا بۆ یه که به یه که ی کۆلانه کانی نه وه دهره وه ره ی دهره و رپۆ ره سمی ژبانی له فه ره نگستان پيشان ده دا. هپور هپور، نیگه رانی بووین. ده بوو جله و ی بگرین. خودان راجاش وه ک بلتی خانه گومان بووی، ده یوست بزانیته نامینه له کوپیه و چ ده کا و بۆچی مانگانه که ی که مه. وه ک بلتی بۆنی کردی که نامینه فیل بکا و بریک له دۆلاره کانی بۆ خۆی بنیتته لاوه. نامه یه کی به ئینگلیزیه کی شکاوو تیکه ل پیکه ل بۆ نووسیم و ده رباره ی نامینه پرساری لی کردم. هه ره شه شی کرد که نه گه ر دلنیا بیت نامینه کلاو ده نیتته سه ری، نه وا پیستی ده گروئی. وه لامیم نه دایه وه. تا رۆژیکیان نامینه سه راسیمه و هه راسان، به لام - خۆش حال - هه والی هینا که میترده نازیه که ی بیری ده کا و ده به وی بۆ پاریس بیت. نه وه یه که مین جار بوو خودان راجا، نه فینی خۆی بۆ وی ده رده پری و نامینه ش، نامینه ی حه په ساوی ژیر ئاو، به ماسیه چکۆله که ی خه ونه وه له نیو زگداو نه وه هه موو قورو قه وزه یه ی نیو زاریه وه، تینووی نه فین بوو. ده ستورید وای لیکدایه وه که راجا وازی له ژنی یه که می - ژنه قه له وه ناله باره که ی - هینا وه په ی به جحیلتی و جوانی نه م بردوه. دپت و شه لیمه و موحشینیش له گه ل خۆیدا دین. ژووریکی چکۆله به کری ده گرن، ژووریکی واقعی. هه مووان له ده وری یه کدی کۆدبه نه وه. چوزانیت، ره نگبی باوکه سوالکه ره که شی پینانه وه راپه ل بی و بتوانیت ناسنامه یه کی فه رمیی سوالکردن له حکومه تی فه ره نسه وه رگری و هه زار ره نگبی و ناره زووی تریش، هه مووی په یه ند به رۆژانی خۆشی ناینده و ژبانیکی باشته وه. هه رچه ند من ده مگوت و هه رچی جه میلا ده یگوت بی هووده بوو. تامینه هیشتا وه ناگا نه بیبۆوه و سیحری خودان راجا لای وی له لیکدانه وه لۆژیکیه کانی ئیمه به تین تر بوو. فیل و فری کابرای هیندی هه ر له سه ره تاوه دیار بوو، به کورتی، تامینه نه بده یینی یان نه یده ویست بیینیت. خودان راجا، ده م و ده ست (به بی چ پاساوکی تایبه تی) ناشقی ژنه جحیلته که ی بووه و له دووری وی عه زاب ده کیشی! بۆچی و چۆن، خودا ده یزانی. نه م جوړه شتانه روو ده دن. ناخر نه شق بی سرته دیت، ده گات و به یه خه ی بونیاده مه وه ده لکیت. تامینه پر وای هه بوو به موجیزه و درپینی مه حه به تگه لی خودانیش به رانیه ری، سه لمینه ری نه م موجیزه یه بوو. نامه له دوای نامه. درۆ له دوای درۆ. خولاسه به وه ی که میتدی - ده م و ده ست ناشق بوو، کوتوپر شیت بوو - پیوستی به بانگیشتنامه ی فه رمیی هه بوو، بۆیه به دونیا یه ک شه رم و زوبانی بی زوبانییه وه، داوای له نامینه کرد بانگیشتنامه ی بۆ بنیتر و پاره ی بلیسته که شی بۆ بدات. نه ویش، بۆ قه ره بوو کردنه وه ی نه وه حه مکه مه حه به ته، بازنگی

ئالتون و گوارهی یاقوت بۆژنه جوان و میهره بانه کەوی دینیت. لەگەڵ یەک زەمیلە ئەقین و سندووقیەک ئەوازشت و یەک دونیا نییەت پاکیی.

گوتم: "ئامینە کەر مەبه!" وام گوت و بەسەریدا قیژاندم.

گوتی: "خانم گیان، مێرد سەرورە. خودانە. بەلێنی پێ داوم. درۆ ناکات."

مەزەندەم کرد بەهەڵە لە قسە کەوی گەیشتم. پرسیم: "درۆ ناکات؟"

سەری دانەواند. نەیدەویست لەچاوانم بنۆریت. گوتی: "موحشین دینیت. بازنگە ئالتونە کەم ناویت. بەلێنی داوە موحشین بێنیت."

- "بە دۆزەخ. چ دەبێت با بێت."

ئەو پارەبەم بۆ گەراندەووە کە بۆم خستبوو لاه. پارەوی خۆی بوو. هەزارو بیست و پینج دۆلار. وەک با بلیتی کرای و بۆ خودانی هەنارد. بانگیشتمامە کەشی لە جەمیلا وەرگرت.

دوو مانگ دوواتر راجا هات، بە دەستی بەتال، بەبێ بازنگی ئالتون و زەمیلە ئەقینە کە و هەلبەت بەبێ منالەکانیش. بەبێ موحشین. بەبێ شەلیمە.

یەکەمین جار بوو خودان راجام دەبینی. لەو داماوترو چەورو چلیک تر بوو کە مەزەندەم کردبوو. رەنگ زەردو کورتە بالاو گچکە. بەلێوی تەرپو ددانی رزبوو جووریک روانینی بێ شەرمانەو. ئینگلیزی قسانی دەکردو سەری دەلەقاندو لیکدا لیکدا زمانی بەلێو شین هەلگەر او کەیدا دەهینا. هەر لەرێو، هەولێ دەدا بەچینی کۆمەلابەتی و پلەو پایە خۆیدا هەلبدا، نەبا من و ابیر بکەمەو کە شوو کەوی ئامینە وەک خودی وی سوالکەرە. کەوتە فووتیکردنی خۆی.

گوتی: "خانمی تارانایی. من پارەم هەیه. خانووی گەورەم هەیه. هەشت دانە ژورم بەکری داوون."

ویستم قسەبەکی رەقی پێبۆم بەلام زمانی خۆم گرت. ئامینە سینی چاکەوی بۆ راگرت. قلافەتی شپرزە بوو. دەیزانی کلاو نراو تە سەری بەلام ددانی بەجەرگی خۆیدا نا.

گوتم: "ئەگەر دەولە مەندیت ئەدی بۆچی ژنە کەت کارە کەرتینی دەکات؟ بۆچی خۆت پارە بلیتە کەت نەدا؟"

پێکەنی. خۆی بەناحالی پێشاند. قاچی نابوو سەر قاچ. جگەرەوی دەکیشاو ئەنگوستیلە ئالتونە کەوی لە پەنجەیدا با دەدا. پاشان، دەمودەست، بییری کەوتەو کە

مالە کەوی سووتاوو دارو نەداری بەبا چوو ئەوسا یە کسەر، قلافەتیکی خەمین و مەزلوومی بەخۆو گرت. ویستی بکەوینتە نالە و کروزانەو کە جەلەویم گرت. ئامینە دەستە پاچەو شپرزە بوو. دلێ تیکەل دەهات.

پرسی: "تەری ئامینە مانگانە کەوی چەندە؟"

گوتم: "دوو سەد دۆلار." درۆم کرد. ئاخر پارەکانی ئامینەم پێ نەدەدا.

چاوانی چکۆلە بوونەو. لە ئامینەوی روانی و ئامینەش رووی خۆی وەرگێرا. ئاخر بینیبووی کە بازنگی ئالتون و تەلاقانی ژنی یە کەم و دەرپینی ئەقینی بۆی - هەر وەک جارن - درۆ بوو ئەوسا وروژانیکی کپ لە ناو دەوێرا هەلایسابوو. کلافە و بەچاوانیکی شەرمەزارووە لە عەرەدە کەوی دەنۆری.

چاوی کوێر بیت. لە کەرتیبە کەوی توورە بووم و پێم خەراپ نەبوو ئاواهی بەسەر بیت. بەلام چم لە دەست نەدەهات. ئاخر گۆرانی ئامینە کاتی گەرەک بوو. رەنگی کاتیکی درێژ تر لە عومری خۆم و وی.

هاتنی خودان راجا بەرنامەکانی ژبانی ئامینە و منی بەیە کەدا دا. مێردی خاوەن بریار، دەمودەست لە گەرەکیکی عارەب نشینی پاریس ژووری بەکری گرت و بریاردا ئامینە شەوانە لای شوو کەوی بێنیتەو، بەرۆژ ئیش بکا و پارەکانی بەمۆلیی بخاتە دەستی و بیەو. بۆ من گرینگ بوو شەوانە کە سێک لای منالەکان بیت. رۆیشتنی ئامینە، پێچەوانە بەلێن و قەولیک بوو کە لە بەلێننامە کەماندا دیاری کرابوو. بەلێننامە پووچە کەوی شوو کەیم پێشاندو پێم گوت کە رۆیشتنی وی پێچەوانە بەلێننامە کەیه. سەری نایە ژێر بێدەنگ بوو. هیچی لە دەستدا نەبوو. بریاری ژبانی لە مستی خاوەنە کەیدا بوو. ئەو بوو کە بریار و یاساکانی دەرە کردن.

بیرم کردووە خودان بۆ گەشتیکی کاتی هاتوووە بەزووی دەگەریتەو و پاشان حالی بیوم کە نا، بۆ مانەووە عیاشیی و دارکاری کردنی ئامینە هاتوووە تەمای گەراندەوی نییە.

ئامینە خەیاڵی پارەو بازنگی ئالتونوی لە سەری خۆیدا کردبوو دەروە. خووی بە لە دەسدانی پارەکانیشییەو گرتبوو. بەلام شتیک کە نەیدەتوانی بیڕ خۆی بەرتەو، چیگەوی چۆلی منالەکانی بوو. دلنیا بوو (دلنیا یەکی گیلانە) کە خودان راجا لەگەڵ شەلیمە و موحشیندا دیت. پارەکانی لە ئەقینی بینینی منالەکانیدا لە دەست داوو،

نهمجاره یان فیله که ی خودان راجا پاروویه کی وا زل بوو که پیتی قووت نه ده چوو.

گوتی: "خانم گیان، خوم دهرؤم و مناله کانم دینم."

دهنگی یه کلاکه ره وه بوو. ته ماشایم کرد. راجله کیم. باوه ریم نه ده کرد. ژنیکی غه واره له گه لمداد ده و، ژنیکی تووره، تژی به غه ریزه گه لی به رای، وهک پشیله یه کی کتویی ناماده بو بهرگریی کردن له بیچووه کانی.

گوتی: "ناهیتم شه لیمه بیته سوالکهر. ناهیتلم موحشین له کولانه کانا بنویت. دهرؤم و مناله کانم دینم."

- "چون؟ به کام پاره؟"

گوتی: "بهو جوهری که خوم هاتم. ریگه یه که ههر ده دوزمه وه. ژنه ی یه که م پاره کامی دزبوه. لپی ده سه نمه وه. قهر دارمه. شکاتی لی ده که م. ماله که ی تاگر تی بهر ده ده م. فهرشه کانی ده دزم."

"به بی مؤله تی راجا؟"

گیتر بوو. خویشی نه یده زانی چ ده بیژیت. شته کان له سه ریدا جیگه گورکییان پی کرابوو. فیری نه وه ببوو بنوریت.

نیگهرانی نامینه بووم و له کاردانه وهی کابرای هیندی ده ترسام. مه زنده که م راست دهرچوو. کاتی راجا ده بیست نامینه ده به وهی پروات و مناله کان بینیت، نه ویش به بی مؤله تی وی، شین و مور ده بیته وه. نامینه برسبی و تینوو له ژوره که دا چه پس ده کات، ههره شه ی لی ده کات که ده ی کوژی. نامینه، به نازابه تیبه کی بی پیشینه وه. ههمدیس ده لی: "دهرؤم." وا ده لی و پی داده گری و نه وسا به شیوه یه کی جیسایی بیراز ده کرت.

رؤژتیک که نامینه م به روخساری شین هه لگه راره وه بینی، هاوارم لی هه ستا. لیوی ناوساوو دهستی ده یه شا.

گوتی: "خانم گیان، شووه که م گوتی، نه نکت میتیران بووه، بابت میتیران بووه تا بو من بیته مادام نامینه؟"

چاوانی پری فرمیسک بوون و به لام قاقا وهک منالانی گیل پیکه نی.

گوتی: "شووه که م ده لی: ده بی هه موو رؤژتیک پاره که تم له سه ر میتزه که بو دانیتیت. ده بی داوی پاره ی زیاتر له خانمی تارانی بکه یه. گهر نه یدا نه وا ده چیتته جیگایه کی تر. لای

خانمی فهره نسبی نیش ده که یه."

پرسیم: "نامینه، نه دی تو چیت ده وی؟"

پچر پچر ته ماشای کردم. هه مان ته ماشا کردنی لیل و گیژ و ویشی هه میشه یی. (تو) نه ویکی بزر بوو، که سیتی خه یالی بوو، له فیلمدا، له خه وندا. گرینگ نه وه بوو که خودان راجا چ ده لی. چبی ده وی. برپاره کان نه و - نه وان - ده یاندا.

گوتی: "خانم گیان، ئیدی میرده. ناکری پیتی بگوتری نا."

به لام، له کوتایی نه و دوایین رسته یه دا، له کوتایی نه و (ناکری پیتی بگوتری نا) یه دا، وروژانیتی کپ شه پولی ده دا. گومانی هه بوو، نیوه یه که له رچی راده پهری، شته کانی لیکده دایه وه نه و نیوه ناقابیله ژیانیتی باشتری بو مناله کانی گهره ک بوو.

گوتی: "دهرؤم و مناله کانم دینم. تاخر له وی میتنه وه ده بنه سوالکهر. ههر دوو کیان ده بنه سوالکهر. من ده مه وی شه لیمه بخونیت. ههر وهک مناله کانی نیوه."

نامینه، بهو ئومیدو بهو خایله یه وه، لای من رویشت. سی مانگ لپی بی خه بهر بووم تا ههمدیس سه ر و که لله ی په یدا بووه، نه خوش و له ر و لاواز و پهرت. رهنگ په ریوو ژیر چاوانی ره ش داگه راو. نه یده ویست قسان بکات. دانیش و بیته نگیه که ی له مهراقه که ی قورستر بوو. وا هات به خه یالمد شتیک به سه ر شه لیمه دا هاتوو. سه ری راره شانند. نازاری هه بوو. گینگلی ده دا. دواچار زمانی کرایه وه. گپراهه وه که چ به لایه کی به سه ر هاتوو. له و ماوه یه دا له پاریس بووه کاری کردوو. روی نه هاتوو بیت بو لای من. پاشان، دوو گیان بووه خودان راجا مناله که ی نه ویستوو و له قه ی له زگی داوه. ههنوو که سی روزه خوینی هه یه و ژان نیسقانه کانی کلور کردون.

گوتی: "خانم گیان، دلنیام مناله که له زگما مردوو."

گوتم: "ده بی بچیته لای دختور. هه سته بچین بو خه سته خانه."

کهوت به سه ر ده ست و پیمدا. ده ترسا. خودان راجا مؤله تی نه ده دا. گوتبوی بو لای دختور بچیت، ده تکورم.

ده زمانی فیزاکی خودان راجا ته واو بووه و گهر پیتی بزانی درده کری.

گوتم: "ده بی خه بهری پولیس به دیت."

سه ری راره شانند.

گوتی: "تامینه، یاسا پشتگیریت دهکات. حهق به تۆبه."

تامینه له حهق و یاسا بئ خه بهر بوو. کام حهق؟ دونیا ئاوها خولقا بوو. یاسای سروشت ههر ئاوهایی بوو.

تامینه به زۆر برد بۆ خهسته خانو و دوو رۆژ دواتر مناله که ی له بار چوو. مهسه له کهم بۆ خانمی دختۆر باس کرد. هه ناسهی هه لکیشا. ههر یه کسه ر ته له فۆنی کرد بۆ شاره وانی و له سکرتهیری کۆمه لایه تی واده ی بۆ گرت. تامینه م لای خۆم گل دایه وه.

خودان راجا، شپرزو به شات و شووته وه، هاته بهر ده رگای ماله کهم. ده یویست تامینه به رپه تته وه. رپه گه یه نه دا. ده رگای ژوو ره که ی تامینه م کلیل دا. هه رپه شه ی کرد، ته له فۆنم بۆ پۆلیس کرد. ئیدی وهک با تیتی قووچاندو دیار نه ما.

ته وای هه فته من و جه میلا و سکرتهیری کۆمه لایه تی له گه ل تامینه دا قسانمان کرد. له رواله تدا رام ببوو به لام نه ده بوو متمانه ی پئ بکریت. له نیوان بریار و دوو دلیدا ده هات و ده چوو. هه ولتی ده دا. په له قازتیی ده کردو له راجا پر بوو.

ئیدی توو رپه بیه که ی، خۆی خستبووه روو.

ئیدی سه ری له ئاو هینابوو ده ری.

ئیدی ده ی نو ری.

خودان راجا وازی نه ده هینا. ده یزانی ته گه ر ده ست پۆلیس که ویت ته و وه زعی خه راپ ده بیت. به دوای رپه گه چاره دا ده گه را. خانمی تارانیی خه ته رناک بوو. تامینه ی له رپه گه لادابوو. کۆتایی هه فته، هه مدیس بۆ سه ردانی تامینه هاته وه، مه زلوم و ژتیوان. به جووتیک پیتلای چهرم و پارچه قوماشیکه وه، به زه رده خه نه به رینه که ی و چاوه پر له فرمیتسک و ددانه پرتوکاوه کانیه وه.

گوتی: "ده یه وی بۆ به نگلادیش بگه رپه تته وه. هه لبه ت له گه ل تامینه دا. دلئ نایه ت تامینه کار بکات. له مه وودوا خه رجیی ته وو باوکه سوالکه ره که ی ده کیشیت. جیگه ی ژن پال میرده." وایگوت و ته ماشای تامینه ی کرد. تامینه خۆشیی به درۆ ده هات. درۆگه لی شیرین، درۆگه لی هاسان و تژی له ئه قین.

خودان خالی لاوازی تامینه به له د بوو. به لئینیدا یه کیتک له ژوو ره کانی سه ره وه ی بداتی. ته و بکاته خانمی یه کهم و شه لیمه ش بنیته قوتابخانه. روخساری تامینه گه شایه وه. گیل

کردنی وی هاسان بوو. که قسه له باره ی مناله کانیه وه ده کرا، شل ده بوو. ته وسا ته و تۆزقاله نه قل و مه نتیقه ی بیر ده چۆه که کردبوو مانه سه ریه وه.

گوتی: "خانم گیان دلّم بۆ مناله کانم توواوه ته وه. ده بی بگه رپه تته وه. شه لیمه ته نه ها ماوه ته وه. موخشین ده گری. به رگه ی دوو رییا ن ناگرم."

هه مان تاس و هه مان هه مام.

ته و رۆژه ی که ده رۆیشته باران ده باری. رپک نۆ مانگ به سه ر هاتنیدا تپه ده په ری. مافی مانه وه ی یه ک سالی م بۆ وه رگرتبوو.

گوتی: "تامینه تا سئ مانگی تر فیزای گه رانه وه ت هه یه. ده توانیت بگه رپه تته وه. من و ژنه فه ره نساییه که (تامینه له مالی ژنیکی فه ره نساییدا کاری ده کرد) و سکرتهیری کۆمه لایه تی، هه موومان یارمه تیت ده ده یین."

گوتی: "گه ر بریار بیت رۆژتیک بگه رپه تته وه، ته و مناله کانیشم له گه ل خۆمدا دینم. له مه وودوا له مناله کانم جیا نا مه وه."

تامینه رۆیشته و من به ته نه ها مامه وه. به خۆم گوت ئیدی که س ناهینم و خۆش حال بووم که له شه ری بینینی قلاقه تی خودان راجا رزگارم بوو.

جه میلا، پچر پچر، هه والی تامینه ی هه بوو، له و باره یه وه خه به ری ده دامی. ژنی یه که م کردبوویه ده ره وه. ژوو ره که ی هه وشه یان به کری دابوو. له مالی باوکه سوالکه ره که ی ده ژیان، له گه ل شه لیمه و موخشیندا، له مالیکی مقه باییدا، له ژتیر بارانه ته وانه بووه کانا. له ژتیر ئاودا.

دوای ته وه ئیدی ونم کردو ون کردنی تامینه ش شتیکی زه حمه ت نه بوو. ئاخه ته و به هاسانی دیار نه ده ما و پاشان، به بی پاساو دوو ره له چاوه روانیی، هه مدیس سه رو که لله ی په ida ده بووه.

تامینه له ژتیر ئاوه تاریکه کاندایارنه ماوه، وهک کاتی که منال بوو، کاتی که لافاو هه ستاو براکانی، هه ر چوار براکه ی بردن. سئ فه رسه خ دوو رتر لاشه ی ئاوساوی و بیان له ئاوه ره هینابوو. که س گومانی نه ده کرد ته و کیژۆله به شه خته بووه شین هه لگه راره رۆحی تپیدا مابیت. به لام زیندوو بوو. هه ناسه ی ده دا، هه ناسه ی هپور. قوماشیکی سپییان پیدادا. به لام ده موچاوی به ده ره وه بوو. که سیک به سه ر سه ریه وه دو عای ده خوتند. تامینه

دهیپینی. نامینه هممو شتیکی لهبیره، تهواوی ساتهکانی لهبیره، له یهکهمین رۆژوه که باران دایکردو ئەو شهوهی که لافاو ههستاو درهختهکهی نیتو باخی له رهگهوه هه لکیتشا و گا و بزنهکانیانی لهگه ل خۆیدا برد، نامینه هممو شتیکی لهبیره. دایکی له هه یوان نووستیوو. باوکی له ژووهره کهی پشتتهوه دوعای دهخوتند. سینی شیتو له بهر ده رگا که بوو. دوایین شیتو. قاپتیک برنجی کولاو بۆ هه موو خیزانه که، نامینه بهوردی هه موو شتیکی لهبیره، ته نانه ت ئەو ساته وهخته شی لهبیره که له ژیر تاودا بوو، ئەو ساته وهخته شی که مردبوو، له سه ره تاوه تا کۆتایی، دهقیقه به دهقیقه.

دوو سال تیه پری. جیژنی کریتکاران بوو. مناله کانم بۆ پارک ده برد که له زهنگی ده رگا درا. چاوه روانی کهس نه بووم. ده رگام کردهوه و چاوم به نامینه کهوت، له گه ل کچیکی منالی رهش تاله و کورپکی خپۆله دا. نامینه بوو له گه ل شه لیمه و موحشیندا. باوهرم نه کرد. قاقا پیکه نی. چاوانی ده ره و شانوه. قه له و ببوو. حه یف. به لام قه له و بیه کی میهره بانانه و خاوه ن جوانیی دایکانیکی به خته وهر.

شه لیمه سه ر به ژیر و شه رمن بوو. به هه مان ئەو شیتوه یه کی که له زه نندا به رجه سته م کردبوو. موحشین مه شکن و زۆرخۆر بوو. ته ماشای ئەه ملاولای خۆی ده کردو چاوه ره شه کانی ده ره و شانوه. هه ر به رتیه مۆزیک هه لگرت و قه پالکی لیگرت. ده سته نوچه کانی به داوینی دایکی سړی و به ده مکی پر له مۆزه وه پیکه نی و مۆزیک تری هه لگرت. شه لیمه سه ری له قاندو هیه چی نه ویست.

چاوانی نامینه له به خته وه ریدا پرشنگیان ده دا. ده یویست قسان بکات، به هه مان ئەو فارسییه ره وان و شیرینه ی که به له دو به باشیی بیری مابوو. نه یده زانی له کوپه ده سته پیبکات.

له ئەوه له وه ده سته ی پیکرد: شووه که ی، هه ر له گه ل گه رانه وه دا، به لینی خۆی شکاندوووه که وتوته گیانی. ژنه ی یه که م نه خۆش بووه، خۆی خوراندوووه، سه ری به کومباری ژیریا و چه و و زیخی حه وشه دا ساویوه وه سه ری به ده رو دیواردا کیتشاهه. شه وان ه ده ست و پیتیان به ستوته وه له ژوو ریکی تاریکدا حه پسیان کردوووه. خودان راجا که وتوته مه شروب خۆری و ژنانی بی تا پرووی بۆ ماله وه هیتاونه ته وه. کوره گه وره کان ئیشیان نه کردوووه. به رده وام داوای پارهیان له باوکیان کردوووه و که له یه لی ماله که یان فرۆشتوووه. خودان راجا، هه مدیس، ئەمی خسته وتته وه بهر ئیش. ئەه جارهیان له ئەردن، لای

دیپلوماتیکی ئینگلیز. کابرای دیپلومات، دوا ی ته واوبوونی به لیتنامه که ی، قیزیای بۆ وه رگرتوووه له گه ل خۆیدا بۆ له نده نی بر دووه، پاشان، یارمه تی داوه و مناله کانیشی بۆ هیتاوه. - شه لیمه - موحشین - شۆربای شیلیم.

ریز ریز قسانی ده کردو ته ماشای مناله کانی ده کرد. قه فه سه ی سینه ی به رز و نزم ده بووه و سینگه گه وره که ی له سینگی ژنیکی دوو گیان ده چوو. دوو گیان له له زه تی غه ریزه گه لی دایکانه دا.

گوتی: "خانم گیان، ده تو بزانه، دوا جار مناله کانم هیتا."

دوا جار.

گوتی: "خانمی ئینگلیزی ژنیکی دلۆقان بوو، به لام حه وسه له ی منالی نه بوو. خانم گیان، حه قی خۆیان بوو. ئاخو خۆیان منالیان نه بوو. ژیانیان ده تگوت چه پکه گوله. شه لیمه هار و هاجیی نه ده کرد به لام موحشین هه میسه هه ر خه ریکی یه خچال کرده وه بوو. ئاقل نه ده بوو. خانمی ئینگلیز رۆژی سی دانه مۆزی ده دای، به لام به وه شه وه چاوی ئەم مناله نه وسنه له سه ر قوتووی شیرینی بوو. له هه رشوتنیک قوتوه که یان ده شارده وه، ده یدۆزییه وه. هه موو چکلپته کانی ده خواردن. ئەوسا خانمی ئینگلیز بۆ ژ بوو."

ته ماشای کوره که ی کرد. پیکه نی. پیکه نینیک له قوولایی دلپیه وه، له قوولایی به خته وه ترین چالی دلپیه وه هاته ده ری.

گوتی: "شووه که م نامه ی هه نارد له خودانی ئینگلیز داوا بکه م که قیزیای بۆ شه ویش وه رگریت تا بۆ لای ئیمه بیت. هه مدیس ده یویست فیلمان لی بکاته وه. نامه ی بۆ بالیۆزخانه ی به نگلادیش نووسی که ژنه که ی مناله کانی دزیون. هه زار قسه ی درۆی تریش."

- "که واته خودان راجا درۆشی ده کرد!"

نامینه سوور هه لگه را.

ده سته به گۆنای شه لیمه دا هیتا. له سه ر عه رده که دانیشته و مناله کانی له پال خۆیدا دانیشاند.

گوتی: "خانمی ئینگلیز ده ست و دل کراوه بوو، موچه ی سی مانگی دامی. پرسی: ده ته وی بۆ پاریس، بۆ لای خانمی تارانیی برۆیت؟"

ئەم ئامىنە يە ئەو ئامىنە دەست و پىچ سېپىيە دەستە مۆبەى تر نىبە. چارە نووسى منالە كان بە دەستى خۆبە وەبەو لە پىناوى ئەواندايە كە دەجەنگىت. دەزانى گەورە كەردنى منالە كانى لە فەرەنگستان زەحمەتە بەلام بىرارى خۆى داو. چاوانى كراوون و گوپكانى دەژنەفن. بىرۆكە كان لە سەربدا شىو دەگرن، بىرۆكە كانى خۆى. هەستە كانى واقىعەين و لە تارىكايى كونجە داخراوە كانى زەينىبەو دەپنە دەرى. هېشتا هەر خەون دەبىنى و هېشتا هەر لە فىلمە خەيالسىيە كاندا دەور دەبىنى، بەلام خۆى حەكايەتى فىلمە كە دەنووسى و هەر خۆبىشى دەرهپنە رەكەيە. هەفته يەك مىوانى من بوو پاشان ژوورى بە كرى گرت. رۆژانە كارى دەكرد، هېتور هېتور، بەبى مۆلە تنامەى فەرمىي، كارو داھاتى بەقەدەر خەرجىيە كانى بوو. ناوى شەلىمەى لە قوتابخانەى سەرھاتىي و ناوى موحشىن ىشى لە باخچەى ساوايانى گەرەك نووسى. مادموازىل شەلىمەو مېسىۆ موحشىن. شەو لە نىوان منالە كانيدا دەنووست و دەيزانى كە ئىدى وەرزى بارانە مەرگ هېنە كان بەبى بوو.

يەك شەموان پشوو دەداو ئىواران لە گەل منالە كانيدا بۆ سەردانى من دەھات. شەلىمەى لەرو لاوازو رۆح پىنەماو نەختىك گيانى بە بەردا ھاتبۆو. تەماشای خەلكان و دەوروبەرى خۆى دەكرد وەلامى سلاو يان پرسىيارە ساكارە كانى دەدايەو. لەتەواوى ئەو ماوہيەدا، خودان راجا، وەك تارمايى، سووسەى جىگە پىتى ئامىنەى دەكرد دەستى لى ھەلنە دەگرتن. ناخر ئامىنە، چاوكەى داھاتى ئەو ژنى يەكەمى پارەى نە دەدايى.

گوتم: "ئامىنە، ئاگات لەخۆت بىت. دەترسم خودان وەك جارى پىشوو، ئەشقت لە كەللەى بداتەو.

گوتم: "خانم گيان، مەھالە بەھىلم جارىكى تر شەلىمە بىتەو بەسوالكەر. دەمەوى وەك منالە كانى ئىو دەرس بخوتىت. بىتە دختۆر. دەمەوى موحشىن ئىش بكات. بچىتە زانكو. دەچمە بالىۆزخانە داواى يارمەتى دەكەم. ھەرچ شتىكەم لە دەست بىت دەيكەم."

تەواوى قسە گەلىك كە دەيكرد قسەى بونىادەمىكى تا لىھاتوو بوو، بونىادەمىكى وروژاو و ياخىي. سەرى لەژىر ئاو ھىنابوو دەرى و لە ھەواى ئازاددا ھەناسەى دەدا. ھىچ كاتىك ئامىنەم ئاوا تۆكەمەو شىلگىر نەبىنىبوو، ھىند بىدارو ئاگادار. دەمىنى پىتكانى بى تاو نىن و جەستەى نوچ نابات. دەمىنى چاوكە كانى پر لە پرسىيارو بەرخۆدانن و گوپكانى لە دووى دەنگە كان پادەكەن.

خودان راجا لە رىگەى منەو، بەدواى ئامىنەدا دەگەر او منىش نامە كانى، بەبى ئەوہى بىانخوتىنمەو، دەمخستەنە تەنەكەى زىلەكەو نەمدەزانى بارو بنەى پىچاوتەو بەو زووانە سەرو كەللەى پەيدا دەبىتەو. ئامىنەش ئەوہى نەدەزانى. سەرقالى كارو ژيانى نوتى بوو. شەلىمە، بەو جەستە لاوازو روانىنە شەرمەيەو، پەلەقازىتى دەكرد لە گەل زەحمەتسىيە كانى ژياندا لە غەربىيى زۆرانى دەگرت. ساردىي و گەرمىي ژيانى چەشپوو دەيزانى چۆناوچۆنىيى خۆى پى بگەيە نىت. برا گچكەكەى بۆ باخچەى ساوايان دەبرد، دەبىپنەيەو، كە داىكىشى لە مائەو نەدەبوو، ئىشە كانى وى دەكرد.

ژيان بە تارمايى دەگوزەرا. دلە پراوكىكان ھىنى پابردوو بوون.

لە مائەو دەنىشتسبوم و لە دەرگا درا. - تەق تەق تەق - و پاشان زەنگىكى درىژ. دەرگا كەم كەردەو ھەناسەم وەرگرت. چاوەرپى مىوانىكى ھىندى نەبووم، ئەویش بەو بىچم و قلاقەتەو. بۆنى تىژى عەترى چر بە پارەو كەدا بلاو بۆو ھەناسە پچر پچرە كانى خودان راجا لە قولايى مەنجەلى داو دەرمانەو ھاتە دەرى. بەخۆنە وىستىيەكى درۆينەو سلاوى كەردو بىنىم كە ددانە كانى زەردتر بوون و زمانىشى تەر بە ماددەيەكى سوور. بۆمىخى بەستوو، چاكە تىكى رەشى لە بەردا پىلاوى تىنس لە پا دا- پىلاوى تازە كپراو، ھەلەت، لە پىلاو فرۆشەكەى سەرى كۆلان، ھەمان رۆژ.

دەسپىكردنى ژانە سەر.

نەفرەتسى.

سلاو و ئەحوالپرسىيى كەردو لە ھەوالى ئامىنەى پرسى. خۆم نەكرد بەخواھنى. گوتم نازانم و ئىزنم دا. لىنە دەگەر. ھەمدىس لە دەرگای داہو - تەق تەق تەق - و زەنگ لەدواى زەنگ. لەدووى دەرگاوە پىمگوت كە بۆتە ئەرك و ھەر ئەلعان لای پۆلىس شكاتى لى دەكەم. راجا ترسىكى تايبەتى لە پۆلىس ھەبوو، ھەر كە دەنگى (پ) و دەنگى (سین) ى دەژنەقت، ئىدى لە پى دەكەوت. ئەمجارەش بەپەلە كلكى ناہو سەر شان و تىي قوچاند. تومەز لەسەرى كۆلان وەستاو چاودىرىي دەكات. ئەمەش كارى ھەموو رۆژىكىيەتى.

يەك شەمە بوو. چاوەرپى ھاتنى ئامىنە بووم تا ھەوالى ھاتنى مىردەكەى بدەمى. مەغرىب بوو، ئامىنە بى خەبەر لە ھەموو شتىك، بەشەلىمەو موحشىنەو ھات. خۆشحال و بەختەو لە نىوان منالە كانيدا. بەكەشم و نەشمى دىرىنەيەو تەماشای دەوروبەرى خۆى

دهکردو چهزی دهکرد خه لکیش ته ماشای کهن. خوئی خستبووه روو، جهسته قایل و وه ناگاکه ی وهک جهسته یه کی بهشکو، له گه ل خویدا کیش دهکرد. ده مبینی بوته دایک و هیلگه لی میهره بان له سهر روخساری نه خشبووه. غه بغه به یه کی گچکه له ژیر چه ناگه بیدا چی ببوو، چند تالیتی سپیش له نیو پرچه بریقه داره که بیدا خو بان ده نواند. قوولایی بیلبله لی چوانی دهره وشانه وه - دهره وشانه وه ی وروژانیتی ناماقوول و ناره زووبه کی بزر. توورده یی، ههستی کی نوئی بوو که هپزی به وی ده داو کلپه ی به هه ناسه کانی ده سه ند. جهسته ی نا تارام بوو. ده جوولا، پینچی ده خوارد، ناره قه ی ده کرده وه گهرمایه کی ناوه کیی بوژی کردبوو. ساته وه ختیک سهر حال و دلنیا له خو بوو، ساته وه ختی دواتریش دردوژنگ و نیگه ران. رایه ل ده بوو به خایله گه لی ناته واو و ناره زووه گه لی که وه نه خشه ی جو راو جو ری داده رشت. هزار شت هه بوون که ده بوستان و پیتی له سهر بان داده گرت. هزار شت هه بوون که نه یده بوستان و لیبان ده ترسا.

گوتم: "تامینه، چما نازانیت شووه که ت هاتووه."

وشک بوو. دهستی شه لیمه ی گرت و به خه مه وه له کورده کی روانی. ترسیکی ناشنا روچووه به دهنیبه وه.

ترسیکی دیرین.

ترس له ماسی سپیی مهرگی ژیر ناوه سارده کان.

هه ستایه سهر پا. ده بوستان راکات. هه لده لهرزی. روانینی وهک باز نه گه لی رووی ناو، سهر گهردان و دردوژنگ بوون و جهسته ی هه مان دلنیا یی پیشووی نه بوو.

گوئی: "ته لعان ده چه سو راغی خانمی یارمه تیدهر. پاریزه رتیکیش ده ناسم. راجا هاتووه مناله کان به ری. ته دی چ بکه م؟"

شه لیمه بیدنگ بوو. یهک وشه له قسه کانی نیمه حالی نه ده بوو، به لام ده بیینی دایکی شپرزیه و دلنیا بوو که نه و شپرزیه ناکاوه ی دایکی په یوه نده به باو کییه وه. ته نانه ت موخشینیش بوئی مه سه له که ی کردبوو که مه ترسییه کی شاراه هه ره شه له وو دایکی دهکا و دوا یین له ته موز، له گز شه ی گو پیدا به تو په لیبی ما بوو.

له بییری ریگه چاره یه کدا بووین که له زهنگی دهرگا درا. خوئی بوو - خودان راجا. شه لیمه و موخشین خو بان لکاند به دایکیانه وه و تامینه ش له پشت منه وه راوه ستا. ته پ و

کوتی دلیم ده ژنه قت. موخشین موئی کردبوو، شه لیمه له عه رده که ی ده نوئی.

خودان راجای ده م به پیکه نین، به ددانی زهردو پیتلوی سپیی که تانیبه وه، هاته ژووری و فیلته ری جگه ره که ی خسته نیو ئینجانیه لای دهرگا که وه - کوکه له دوا ی کوکه و به لغه مه که ی له ده سه سرپکی چلکن نا. پاکه تیک شیرینی بو من هینا بوو. دوو مه ساسه ی له گیرفانی دهره یینا و به موخشین دا. تامینه خوئی برده پیشه وه و زیت زیت له چوانی میرده که ی روانی.

خودان راجا بازنگیکی ئالتونو نیشی بو ئامینه هینا بوو - هه مان نه و بازنگه ی که ژنی به که می له تامینه ی زهوت کردبوو. تامینه بازنگه که ی ناسیبه وه و دهنگی به رز بووه. یه که م جار هیتوو پاشان به رز و به رز تر. مه گهر خودا ده یزانی چیبی پی ده گوت. زوبانه که ی به له د نه بووم، به لام له ته کاندانی سهر و ده ستیبه وه مانای قسه کانی دیار بوون. موخشین دایه خو ره ی گریان و شه لیمه ش رایکرد. رایکردو خوئی له موبه قه که دا حه شاردا.

نوره ی من بوو بیتمه ناو مه سه له که وه. تامینه م هیتور کرده وه و به راجام گوت ده ست له هه ره شه و نه زبه تدانی تامینه هه لگری.

که وته خانم گیان خانم گیان. توورده ییه که ی هیتور کرده وه. قلاقه تی باوک و شوویه کی فیداکاری به خووه گرت و رووی خوئی به تامینه پیشان دا. خوئی کرده مشکی توپیوو گونای موخشین ماچ کرد. سهری له ژیره وه نا، هه ناسه یه کی به سوئی له قوولایی دلوه هه لکیشا، خودا حافیزی کردو به روواله ت رویش ت. نه من باوهرم کردو نه تامینه ش.

گوتم: "تامینه، نه که ییت فریوی که له که کانی بخویت."

دهستی مناله کانی گرتبوو. گیتو ویتو منی به چی هیش ت.

مانگیک تپه ری. چ هه والیتیکی تامینه نه بوو. دلنیا بووم هه مدیس که و توته وه داوی شووه که ی و نه مده زانی چ به لایه کی به سهر هاتووه. تا نه وه ی که جه میلان له کو لان بیینی. نه و هه والی تامینه ی لا بوو. گوئی تامینه هه ره وهک جار ان نیش دهکا و پاره که ی وهک هه میشه، له سهر تاقه که بو خودان داده نیت. خودان راجا له ریستور انیتی هیندی کار دهکا و ژووری گرتووه، ته له فیزونی کریوه بو خوئی باشه.

پرسیم: "ته دی مه گهر مو له تنامه ی کاری هه یه؟"

نا. مو له تنامه ی کاری نه بوو. سو پاس بو خودا. به خو م گوت نه گهر کاری نایاسایی

بکات، ئەوا وەزعی خەراپەو دەتوانی پشستی ملی بگیری و بە لەقە بکریتە دەروە. بە کورتیی مەسە لەکە لەسەر بریاری نامینە دەوستان. نامینە سەرەرای بوونی خایله گەل، توورەیی و بریار، سەرەرای بوونی منالەکانی، هیشتا لە بەرامبەر قودرەت و فەرمانی شوو کەیدا لاوازو، دلنیا نەبووم کە تین و تاوی سەرپیچی کردنی وی هەبیت.

جەمیلا پیتی وابوو نامینە لە ناو خۆیدا خۆی دەخواتەو و وەک مار کە پکە ی کردوو. ناگر لە ژێر خۆلە میسدا یەو لە یەکی تیک لەو رۆژانەدا کەلپە دەسەنیت. هەر وایش بوو. بورکانی خامۆش، زووتر لە وادە ی خۆی، کەوتە چۆ قوڵتە قوڵت.

نامینە شیرزەو کلافە یە. شەوانە خەوی لی ناکە ویت. نەخۆش کە و توو وە تای هە یە. دلێ بەردەوام تەپ و کوتییە تی و جەستە ی ناگر دەسەنیت. ناقایل و نارازییە. نایەوی پارە کە ی لەسەر تاقە کە بو خودان دانیت. حالی بوو کە ئەو پارە یە هی خۆ یە تی. هینی شە لیمە و موحشینە. دلێ تیکە ل دیت. دە یە ویت هاوار بکا بە لام دەنگی دەرنایەت. خواردنە کە ی سووتاندوو و لیدانی خواردوو. لیوی هە لئە شیاو و برووسکە بە پشتیدا دیت. حەز دەکات بە مەشت بە دەرگا و دیواردا بمالیت. حەز دەکات شت بشکینیت. چاوەرپیە و چاوەروانیی نازاری دەدات. دەزانیت هە لئە ژاردنی رووداو وەکان و ژبانی لە دەستی خودان راجا چۆتە دەروە و ئیدی زەندە قی لەو پەرتە وازە یی و نازادییە چوو.

خودان راجا، نیو شەو، مەست و ویران لە دەروە دیتە وە. ژوو رە کە یان لە سەری سەرەو یە، لە نەومی شە شەم. رینگە کە ی درێژە و ئە مەیش مەست. لە سەر هەر پیتیلیکانە یە ک دادە نیشیت و وە نەوزیک دەدات.

نامینە لە ویدیو دەرگا وە چاوەرپیە تی. دلێ کە و تۆتە تەپ و کوت.

خودان راجا مەست و دلخۆشە. تیری خواردوو و تیری خواردۆتە وەو گوتیز بە دەمی دەشکینیت. گۆزانیی دە لیت. لە خە یالی هە ستاندا نییە. هاوسییە کیان دەرگای ژوو رە کە ی دەکاتە وەو بە سەریدا هاوار دەکات. راجا بیدەنگ دە بیت. دەنگی پیتی بە گوتی نامینە دەگات. پاژنە ی پیتا وە کە ی نالی پیتو یە و تە قە تەق دەکات. پاشان، پیتا وە کانی دادە کە نی و ئە و جا هانکە هانکی هە ناسە ی لە نەومی سیتو دە ژنە فریت. دەرگای ژوو رە کە ی نامینە نیو کراو یە. گلتۆ یی رارە وە کە سووتا وە. خودان راجا نوچکە دە بات. کوپرە کوپرە دیتە ژووری. پای پە تی خودان لە جانتا یە کە ی سەر ری دە گیری و هە لئە نگو ی و بە سەر شە لیمە دا دە کە و ی. شە لیمە دە زریکینی و وا مە زەندە دەکا دز هاتۆتە سەریان، لە جینگە کە ی

رادە پەری. سوراحی ئاوە کە لە ژوو رە سەریدا هە لئە گیری و بە توندی بە سەر راجا ییدا دە کیشیت. نامینە بو یار مە تیدانی کیشە کە ی دیت. ژن و میرد دە کە و نە گیانی یە کتر. راجا قژی نامینە لە بیخو وە دە گیری و هە لئە سوور پینیت. موحشین گاز لە پای باوکی دە گیری. نامینە هاوار دەکا و داوای یار مە تی لە هاوسیکانیان دەکات. دەرگای مال دە کاتە وەو بە پای پە تی بە رارە و و پیتیلیکانە کانا رادە کات. راجا داوای دە کە ویت. هاوسیکانیان دە رژی نە دە ری. نامینە بو بەرگری کردن لە منالەکانی چنگ لە دە موچاوی خودان دە گیری. خودانیش کە فگیری کە لە دەستی شە لیمە هە لئە پچرو قینتی و بە سەر تیزە کە ی دە کیشیت بە سەر و دە موچاوی نامینە دا. نیوچە وانی نامینە دەشکی و سەری دە قلیشی. خوتناوی و نیو گیان لە سەر پیتیلیکانە کان لە هۆش خۆی دە چیت.

هاوسیکان تە لە فۆن بو پۆلیس دە کەن. خودان راجا بەر لە گە یشتنی پۆلیس. دیار نامینیت.

نامینە منالەکانی هە لئە گیری و بو مالی ئیمە دیت.

گوتی: "خانم گیان، دە مە و ی شکاتی لی بکەم. فیترم کە. تە لە فۆن بو کتی و بو کو ی بکەم؟"

گوتم: "بو پۆلیس. نازیم بو پۆلیس." وامگوت و هە ناسە بە کە ی ئاسو و دە بییم هە لکیشا. دە تگوت باریکی قورس لە سەر شانم دا گیرا وە. چە ند هە نگا و تیک چوو بو وینە پیش، هە نگا و گە لی گە و رە و چارە نووساز.

نامینە گوتی: "ئە و پیاو زولمی لە من و منالەکان کردوو. دە مە و ی داوای تە لاقی لی بکەم. ئە دی بو تە لاقیش دە بی بە پۆلیس بگوتیت؟"

نامینە بو یە کە مین جار، تامی یاسا و پۆلیس و شکاتی دە کردو هەستی دە کرد کە لە م دونیایە دا بە تە نی نییە.

گوتم: "تارام بگرە. یە کە م جار دە بی شکاتی لی بکە ی ت. نۆرە ی تە لاقیش دیت." تارامی نە دە گرت. تە لاقی دە ویست. هە مان رۆژ. هە مان دە قیقە.

جەمیلا یار مە تیی کۆ مە لایە تی و یاسا گە لی پە یو نە بە بیانیان بە لئە بوو. نامینە ی بو شارە وانی گە رە کە کە ی بردو پارێزە ریکی بە خۆ رایی بو گرت. من، جەمیلا و ئە و خانمە ی کە نامینە لە ماله کە ییدا کاری دە کرد، بە کۆ مە ل پارە مان خستە سەر حیسابە کە ی نامینە و بە و

هۆبه شهوه كه چه په كان له سهر حوكم بوون و ياسای مانه وه و كوچ هاسان تر ببوو، كارتی مانه وهی ئامینه یان تا پینچ سال درپژ كرده وه.

خودان راجا ماوه یه ك خوی شارده وه. بۆ سهر كاریش نه ده چوو. چاوه ری بوو شته كان بچنه وه شوپنی خویان و ئامینه له كه ری شهیتان بیته خواره وه. دلی به شعوری سنورداری ئامینه و زهینی فه راموشكاری وی خوش بوو. دلنیا بوو ده توانی به مستیك وشه ی فریوده رو به لینگه لی په نگا و په نگ، دلی سافیلكه ی وی به ده دست بیته وه. نامه ی بۆ ئامینه نووسی، نامه ی پر له ئاه و كپوزانه وه له دووری مناله كان و ته نهایی و دلته نگی و خه می غه ربیی.

ئامینه نامه كه ی بۆ من هینا. گوتی به لینه كانی ئه و پیاوه هه مووی درۆن و تا ته لاقی لی وهرنه گریته ناحه و پته وه. له رووی مشووریشه وه ژووره كه ی خوی گۆری و ئادرپسه نوپیه كه ی به كه س نه دابوو.

خودان راجا، بیده نگی ئامینه ی به حسییی قایل بوون لیكدابوو وه به ئومیدی وهرگرتنی پاره كانی ئامینه - دوو مانگ مووچه - بۆ قوتابخانه ی مناله كان ده چیت. شه لیمه له دووره وه ده بیینیت. تیكه لای قوتابیه كانی تر ده بی و خوی له چاوه نیوه مه ست و خوماره كانی باوكی ده شارپته وه. به لام موحشین تیده كه وی و فریوی مشتیک نوقول و چند مۆزیک ده خوا. ده ست له ده ستی خوداندا به ره و ماله وه ده گه پته وه. كابرای هیندی، سه ره له نو، له ماله كه ی ئامینه دا نیشته چی ده بیته وه. ئامینه چاوه ری دهر فته. ته له فون بۆ جه میلا ده كا و جه میلاش هه وال به پارپزه ری شاره وانیی ده گه یه نیته. ئامینه له خودای ده وی راجا لپی بدات. هاوسپكانی له پلانه كه ی ئاگادارن. بهرگری لی ده كه ن. خودان راجا، شه ویتکیان، دلخوش و دم به پیکه نین، به پیلپیکانه كاندا سه رده كه ویت. ئامینه ده رگا كه ی لیده كه توه. سه ر داده خاو نادویت. راجا له سه لاری و گوئی رایه لیبی ژنه كه ی دلخوشه. سه ر ده له قینج و هه ر به ریوه داوای ئاوو خواردن ده كات. ئامینه له جیبی خوی ناجولتی و كابرای هیندی بهرترتر قسه كه ی دووباره ده كه توه. ئامینه هه ر گوئی پی نادات. راجا ده حه په سیته. تی ناگات. خووی به و جوړه ره وتارانه وه نه گرتوه. كونه كه پووی ده كریته وه و داده خری و به مشته به میزه كه دا ده كیشیت. ئامینه، هه روا خوی تی ناگه یه نی و جووی نازنی. راجا له جیگه كه ی راده په ری و پرچی ده گری و رایدیه كیشیت.

مناله كان له راره وه كه هاوار ده كه ن. داوای یارمه تیبی ده كه ن. له ده ره وه به ده رگای ژووره كه ی ئامینه دا ده كوتن.

راجا تی ناگا. ئاو و خواردنی ده وی. برسپیه تی. حه وسه له ی نییه. ده رگا كه ده كه توه. دوو كه س له ویدیو ده رگاوه چاوه ری. خاتوو ئامینه یان ده ویت. دینه ژووره وه. راجا هه ست به خه تر ده كات. هه لده سی و نیازی رویشتنی هه یه، رایدیه گرن. داوای پاسپورت و كارتی مانه وه و مۆله تنامه ی كاری لی ده كه ن. وه زعی خه راپه. خه راپتر له وه ی كه مه زه نده ی كرده وه. پپوه بووه ریگای راکردنی به روودا داخراوه.

یهك هه فته مۆله تی ده ده نی خاکی فه ره نسه جیبیتیت.

ئامینه به ته نی كاره كانی تر راده په ریته. یه كسه ر، له گه ل پارپزه ره كه یدا ده چیت بۆ بالیوژخانه ی به نگلادیش و داوای ته لاق ده كات. هاوسپكان له بهر ژه ونیدی وی شاهه تیبی ده دن. بالیوژخانه لایه نی وی ده گریته.

خودان راجا تیشكاوو ویران، بهر له رویشتن بۆ سهردانی من هات، ببوو مشك و به درۆوه ده گریا. رهنگه گریانه كه شی به راستیی بوو بیت. گوتی ئامینه حه یای بردوو، ئامینه به ره لا بووه دوو گیانه و ئه میس به ناو نیشانی كه سیکی موسولمان مافی ئه وه ی هه یه سه ری بپیت. خوینی حه لاله. به لام، له به ره ئه وه ی ئه و پیاویکی دل و ده روون پاك و به ریزه، ئاماده یه له ئامینه ببووری به و مه رجه ی مل بدات، تویه بكا و له ته كیدا بۆ به نگلادیش بگه ریته وه.

بیده نگ بووم. نازانم بۆچی دم و ده ست به زه بییم پیدایه توه. شه رمه زار بووم و حه زم نه ده كرد ئاوها به زه لیلی بیینم.

گوتی: "ژنی یه كه میان بۆ نه خوشخانه بردوو. ده لپن سه گی هار گازی لی گرتوه. چاره سه ری نییه. شیت بووه. ئامینه ش هه ر شیت بووه. هار بووه. خودا غه زه بی لی گرتووم. هه موو ژنه كانم هار بوون. خانی تارانیی، ئه دی به رای تو من چ بكه م؟"

دانیشتبوو، له خه یالی رویشتن نه بوو. دهسته وه سان و لۆژیکی دیرینی نه یده توانی ریگه چاره بۆ كیشه و گرفته نوپیه كانی بدوژیته وه.

گوتی: "خانم گیان، باوكم سی ژنی هه بوون، له ژنه كانی ده دان. هپچ كامیکیان هار نه بوون. ئه وه نه ریته خیزانه كه بوو. ئه وه یان قه بول بوو كه پیاو خودانه. ئه وه ياسای سه روشته. ژنیك پاسه وان بۆ شووه كه ی وه ئاگا بیته وه ژن نییه. فه ره نگستان قوری كرد به سه ر ئامینه دا. خه تای خۆم بوو ئه وم بۆ ئیره هه نارد. له ئیران چند ژنیکی باش بوو، له عاره بستانیش ژنیکی گوئی رایه ل بوو. هار نه بوو. فه ره نگستان ئه وی گۆری. ئه وی

بەدبەخت كرد.

ژنى يەكەمىيان لە ئۆزى زەمىنەكە حەپس كەردوو و كۆرە گەورەكان پارەو پوولى باوكيان ماشىبەتەو. حەكايەتە درۆيىنەكەى راجا - ئاگر گرتنى شارو مالهەكەى - بوو راست و گەر بىهوى پارەى بلىتى ئامبەش بەدا ئەوا پوول لە گىرفانىدا نىيە. نازانى لە چ گوناھىكى گەورەو گلاو و لەماناى رووداوكان تى ناگات. ژنى يەكەمى لە خىزانىكى خواپىداو و هاتوو. باوكى بازىرگانى قوماشە. دواجار، ژوورەكانى سەرەو هى وىن. دەبى هى ئەو بن. مافى ئەون. ئامبە هىندۆيە. باوكى سولكەرە، دللى موسولمان نىيە. دواجار جىگەى وى، ژوورەكەى خوارەو يە. سروسىيە. هەموو شتىك لەسەر بناغەى ياسا و حىكمەتى كۆن شىوئى گرتوو. دواجار، ئامبە ناژاوى ناوئەو و پىتى لە بەرەكەى خۆى زىاتر راکىشاو. دەبى داركارى بكرىت. دەبى ئاقل بكرىت. دەبى جلهوى بگىرى و دەست و پىتى بىهستىتەو. خودان راجا بەپىتى ياساى قەبىلەكەى رەوتارى نوواندوو، بەپىتى ياساى باوو باپىرانى. پاساويك بۆ بەدبەخت بوونى خۆى نابىنىتەو و شكاتى لە پۆلىسى فەرەنسە هەيە. بەلام هىچى پىناكرىت. خۆزىا ئامبەى بۆ فەرەنگستان نەناردبا. خۆزىا.

ئامبە تەلاقى وەرگرتوو ئەفسوون و واق و رماو، زەق زەق لە خەلكان و لە چوارەورى خۆى دەنۆرى. بەخۆى تازەى ناتاشنايە و ترسى لەو نازادىيە رووتە هەيە كە گەمارۆى داو. بى ئەندازە رىگەكانى بەردەمى و آلان، ئەدى كامىان هەلبىزىت؟ لەمەودا بەرپرسىارى كارەكانىيەتى، بەرپرسىارى منالەكانىيەتى. ئىدى چ خودان راجايەك لەمىانا نىيە تا زۆرى لى بكا و شىوئى ژيانى بۆ ديارى بكات. رادەكات، دەسورپتەو، دەكەوئى و خۆى بەدارو دىوارا دەدات. هەراسانە. تەنىيە. بەو شەو، ژىر پاى پتەو و ئەو عەردەى ژىر پاى چارەنووسى منالەكانىيەتى. ستونگەى مال و شوىنگەكەى لە ناوئەدى ئەو عەردەدا داکوتراو. لىرەو يە كە دەيەوئى دەست پىبكاتەو، لەم خالە تۆكەيەو لەم ساتەوختە تايەتەو.

دەبىت شەلىمە بىتە دختۆر. دەبى موحشەين نىش بكا و پارەى مۆزەكانى دەرىيىنى. ئامبە مالىكى راستەقىنەى دەوئىت، مالىك رۆنراو لە بەردو چىمەنتۆ كە بتوانىت لەبەر زەبرى لافاوو زىباندە خۆى راکرىت.

دەبى بۆ لام. هەناسە پرکىتى پىكەتوو.

دەللى: "خانم گىيان، سەرم قەرەبالخە. دەبى مۆلە تنامەى كار دەرىيىنم. دەبى پارە

پەيداكەم. دەبى منالەكان گەورەكەم. دەبى لەبىرى كارتى مانەو ودا بىم و لە بىرى ئايندە.

ئايندە؟ بەم وشەيە غەرىم. ئاخەر هەمىشە لەگەل ئامبەدا لە بارەى رابردوو و دەو اوو، قسەكانمان لە بارەى تاران و رۆژانەيەكەو بوون كە لەمالى ئىمە بوو. ئەو تاقە دونبايەكى واقىعى بوو كە شارەزاي بوو. كەچى هەنووكە، ئامبە، بەيەك باز پىشى منى داوئەتەو و زەمەنىكى نوئى دۆزبەتەو، زەمەنى سەبىنى. خۆى و منالەكانى، لە پىشى پىشەو، لە رۆژگەلىكى باشتردا بەرجەستە دەكا و بەرەو ئەو رۆژانە رادەكات. دەستى منىشى گرتوو و بەدواى خۆيدا كىشم دەكات.

ئامبە رۆيشت و وەك هەمىشە بزر بوو. بەردەوام بىرىم دەكرد. بەلام نىگەرانى نەبووم. دەمرانى لە جىگايەك لەگەل منالەكانىدا سەرقالى كارو ژيانە.

جەمىلام لە سەر جادە بىنى. دوايىن هەوالىك كە لە بارەى ئامبەو هەبىو، هىنى سالىك لەو و بەر بوو، هىندەى دەزانى ئامبە لە پارىس رۆيشتوو و لە شارىكى ترە. تا، دواجار، خۆى تەلەفۆنى كرد. دوو سالى تىپەرى بوو. لە شارىكى باشورى فەرەنسەو تەلەفۆنى كرد.

خۆمانەو گەرم و گوو بوو. دەم بەپىكەنەن و خۆشحال. وەك بلىتى هەر دوئىنى لەلاى ئىمە رۆيشتەيت. نەيدەزانى دوو سالى تىپەرى (دوو سالى درىژ) و لەم ماوئەدا هەزار شت روويانداو. دوو سالى، لە ژيانى ئىمەيەك كە رۆژەكانمان دەماردن و بەختەو و رىبە چكۆلەكانمان، زەرپە زەرپە دەپىتو و ئەو دوو سالى بەدرىژايى عومرى نوح بوون. ئاخەر ئامبە بەلۆزىكىكى تر كاتر مېرەكەى كۆك دەكردو پەيوئەدى وى بەزەمەنەو لە حىكمەتىكى دىرىنەو سەرچاوەى دەگرت، لە خەونى چەند مىلۆن سالىەى خوداگەلىكى ئەفسانەيەو.

گوتم: "ئامبە، ئەرى ئەو هەموو ماوئەيە لە كوئى بوويت؟"

- "كام ماوئە؟"

- "كچى دوو سالى واتە يەك عومر. من وا پىر بووم!"

پىكەنى و پىكەنىنەكەى رىك هەر لەخۆى دەچوو، خۆى جارانى، خۆى ئەو كاتەى كە لەژىر درەختەكانى باخەكەى ئىمەدا لەتاران رادەكشاو خەونگەلى ئالتونى دەبىنى.

گوئى: "خانم گىيان، مېردم هەيە. مېردەكەم جىلە. باخەوانە. ئىمەيش هەر لەباخەكەيدا دەژىن. دوو ژورمان لەودىو دايرەى باخەوانىيەكەيەو هەيە. هەر دەللى باخى خۆمانە. خۆزىا ئىوئەيش دەهاتن. دەهاتن بۆ لاى ئىمە. خودا گەورەترىن باخى دونباى بەمن

به خشيوه. جيگه بۆ ئيوه و مناله كانيشستان ههيه. خانم گيان، دوو منالتي ترم هه، دووانه. شهليمه بۆ قوتابخانه دهچيت. فهره نسايي قسان دهكات. مادموزتيل شهليمه. راجاي داماو بووه ته سواله كهر. ژني يه كه مي گهراوه ته وه بۆ لاي باوكي. باوكم بهر له وه ي برت، كارتى سواله كه ي خو ي داوه ته راجا. گوڤه پان و شوتني سواله كرده كه ي خو ي شي پيداوه. ئاخه هه رچييه ك بئ زواي بووه. باوكي شهليمه يه. منيش خو م ده مه وئ سه رتيك بده مه وه و بيمه وه. ئاخه نيوه ي دل م له و پنده ره. نيوه ي زياتر."

ته له فۆنه كه پچرا. چاوه ريم كرد. پيم وابوو هه مديس ته له فۆن ده كاته وه، نه يكرده وه. خووم به هات و چۆي ئامينه وه گرتبوو. ده مزاني هه مديس سه رو كه لله ي په يدا ده بيته وه.

***

ده سال به سه ر دوو ايبن ديداري من له گه ل ئامينه دا تيده په ر. له ده رگا ده دن. زهنگ ليداني لاسارانه و نا ئارامانه ي مناله كان نيه. زهنگي كه ستيكي غه واره و به پاريزه. كه ستيك كه مه زنده ده كات به هه له هات بيت يا خود بوو بيته ئه رك.

- "كيتيه؟"

بيده نكي.

له وديو ده رگاوه راده وه ستم. جاران گه ر يه كتيك له ده رگاي دابا، ئه وا به نه ريتي خو مان، به بئ پرس يا خود چ واهيمه يه ك و به بئ ترس له خه لكانى غه ريه، ده رگا كه مان به رو ي ميواني تازيزو گلينه ي چاواندا ده كرده وه. ماوه يه كي ويست تا خو مان به پرسيارو پاريزه وه گرت، تا ئه لقه ريز له ناوه و دانين و له چاوي زه ره بينيه وه له وديو بنورين.

هه مديس ده پرسم: "كيتيه؟"

دهنگيكي نا ئاشنا ده لتي: "منم."

"من"، هه ركي بئ، دهنگيكي ناسك و شه رمني هه يه. پيموايه به هه له هاتوه. ده رگا كه ده كه مه وه. كيژتيكي ره شتاله، به چاواني گه وره ي شه رمين، پرچه دريژه كه ي هونيه ته وه و پيلاوي قه يتانداري له پادا، به رامبه رم راوه ستا وه. جلكي هينديي له به ردايه - سارييه كي رهنگ بادامبي.

به فه ره نساييه كي ره وان سلاو ده كات. فه ره نساييه كي پاراو، ناوي شه ليمه يه. سه ري له ژيره وه ناوه و شه رم ده كات.

له باوه شي ده گرم و بۆني داكي به كه پومدا ده چيت. به لام جوانيه كه ي ئه وي نيه.

ده لتي دوو سالي زانكو به تي، زانكو ي پزيشكي. ده يه وي بيسته پزيشكي منالان. پيده كه ني. ددانه سپيه كاني داكي هه ن.

ده لتي موخشين له ئاماده ييه. وينه كه يم پيشان ده دا. پيلاوي تينسي له پادا و هيشتا كه ميك چيلك و چه ويله. هه ردوو كيان پاسپورتي فه ره نسايان هه يه، جگه له خوشك و برايه كي تري ته مه ن يازده ساله يان. باوه پياره كه يان پياويكي ميه ره بانه. خه رجيان ده كيشيت. خو ي شي بورسي خو يندني هه يه وه فه ته ي سي رۆژ له كتيب فرو شييه كي ئينگليزي زويان كار ده كات.

ده مه وي له باره ي ئامينه وه قسانم بۆ بكات، له باره ي ژيانيه وه، له باره ي باخي گه وره و به رنامه كاني ئاينديه وه.

بيده نگ ده بيت. چاواني له عه رده كه ده بري و خه ميكي ميه ره بان له سه ر روخساري ده نيشيت. خه مي كيژتيكي ئاقل و متمانه به خو. خه مي كيژتيكي به ننگلاديشي.

دل م داده كه ويت. نامه وي بزائم. به خو م ده ليم باشتره، هه رليزه، ده موده ست، ليكتر جو ي بينه وه. ده مه وي ئامينه له باخه سه وزه كه يدا به رجه سته كه م و بۆ هه ميشه ئه و وينه يه يم له ياده وهريدا بيت.

بيده نكيه كه ي شه ليمه ئاويته يه به شه رم و قايل بوون. جانتا كه ي ده كاته وه. زه رفيكي زه ردي لي ده رديت. ده لتي: "دايكم ده يو يست ئه م وينه يه تان بده مي. سوپاسي ده كردن. شه ش مانگ له مه وه بهر مرد. دوو جار چاواني كرده وه و باسي ئيه وي كرد. ناوي ئيه وي هينا. من ئه م سال خو يندنه كه م ته وا ده بيت. بۆ به ننگلاديش ده گه ريمه وه. هه مديس لافاو هه ستاوه ته وه. زۆر كه س مردوون. كه مييان له پزيشكدا هه يه. باوكيشم هه ر نه خو شه. چاواني ناين. ده بئ تاگام لي بي.

هيند ده سته مو و هيو ر له باره ي مردني داكييه وه قسان ده كات كه ئيدي منيش ئه و رووداوه مه حاله به هاكه زايي و ره ده گرم. ته نانه ت پيوستي به راقه ي زياتر نيه. بوچي و چۆن؟ گرينگ نيه. مردن به رده وامي ژيانه. جوژتيك سه فه ره. بروام به ديارنه مانه دريژه كاني ئامينه هه يه و پيموايه رۆژتيك، هه مديس سه رو كه لله ي په يدا ده بيته وه. ئاخه ئه وسا بۆي گي رابوو مه وه كه چۆن داكي، له گه ل شه پۆله قوراوييه كانا، هيو رو به كاوه خو دوور كه و تۆته وه له چاوه خامۆشه كانيدا چ ترسيك يان سه سه رتيك نه بووه. ئه و وينه يه ي ئامينه بۆي نارووم، له زه رفه كه ده رديتم. وينه يه كي ره نگا وره نكه. ئامينه له نيوان مي ردو چوار مناله كه يدا راوه ستا وه، زه رده خه نه ي له سه ر ليوه و به خته وه ره. له قوولا يي روانييدا

خه میکی قوول و قایل شه پۆل دهدات. ده زانیت که نه خوشییه که ی چاره سهر ناکری و بهو زووانه دهریت، به لام نیگه ران نییه. قژی ماش و برنجیی بووه و ژیر چاوانی پرن له چرچ و لۆچییه کی میهره بان. جلکیتی له حهریری سپیی له بهردایه که وهک لاولا و خۆی له جهسته سهیر لاوازه که یه وه تالاندووه. هه موو ئه و گۆرانکارییه له جوانییه که بیان زیاد کردووه. جوانیی تهیرتیک که په ر و بالی به خشیه ته بیچووه کانی و ئیدی به ره و سه رزه مینه دوورتره کان ناماده ی سه فهره. دووانه که له باوکیان ده چن، بۆ به چاوانی شینه وه، به لام نیگای رووناک و زهرده خه نه که بیان چۆته وه سه ر دایکیان. منالی به نگلادیشی - فهره نیسی. مناله کانی مادام نامینه.

ده پرسم: "ئه دی موخشین چیی؟ ده مینیته وه یا خود ئه ویش ده گه ریتنه وه؟"

وه لامه که ی شه لیمه دوو سه ره یه. په نگه. نازانیت. ده لئ: "ئه و کورپه چۆته وه سه ر دایکم. له جیگایه ک به نگ نابیت. ده یه وئ ئیش بکات. تاقه تی دهرس و ده وری نییه. فیکرو زیگری هه ر لای سه فهره. گه ر بشگه ریتنه وه نامیته وه. من چ کاریکم به و نییه. خه میم نییه. ده زانم که رۆحی دایکم ده یپاریتیت."

شه لیمه خانم، پزیشکی منالان دهستم ده گوشتیت، خود احافیزی ده کا و ده ورات. ریتگه رۆیشتنی ریتک هه ر ده لئیی نه شم و که شمه شیرینه که ی دایکیبه تی، دایکی ئه وسای، دایکی ئه وسایه ک که له دونیای خه یالدا، ده وری له فیلمی ئاشقانه و خه میندا ده بینی، دایکی ئه وسایه ک که له ژیر ئاودا گۆزانی ده بیژاو له بهر ئاوتنه دا سه مای ده کرد. دایکی ئه وسایه ک که پرچه درتیه که ی، له دوواوه تا ناوقه دی ده گه بیشت. قژیکی ره شی بریقه دار، ئاوتنه به زه یتی گوژی هیندی. وینه که ی نامینه، وهک دوواین به شی کتیبییکی شیرین، له بهر چاواندایه. روخساری له وینه که دا بزۆزو زیندووه سات به سات، ده گۆریت. وهک بلئیی ته وای ژبانی، ژبانگه لی پیشووی خۆی و باپیرانی، هه موو، وهک سه ده ها وینه ی به سه ر یه کدا که له که بوو، له قوولایی ئه م دوواین وینه به دا شاردرایتنه وه. نامینه ده بینم له ژیر شه پۆله لیتاوییه کاندایه و به له قازئ ده کا و ماسی خه ون خۆی به پیلوه کانییه وه لکاندووه. لافاو مال و بیستانه که یانی بردوون، هه روه ها دایک و براکانیشی، هه ر چوار براکه ی بردوون. نامینه له ئاوه که ده ریتنه وه. هه ناسه دهدات. زیندووه. چاره نووسی کیژه که ی له زگی ویدا پاریزراوه و له قوولایی رۆحه ژنانه که یدا، دایکیکی دیرین، خه می مناله کانی و بیه تی. سه فهره مه زنه که ی ته و او بوونی بۆ نییه و دلئ، له وسه ری ئاسۆگه لی نه ناسراودا، بۆ منالی مناله کانی، بۆ نه بیره کانی لیده دات.

***

خانمه مه زنه که ی رۆحی من

کاشان. گه یشتووم و ماندووم. ده ده مه بیابان. نه شاره زام و ریتگه ون ده که م. هه وا پره له گه ردیله ی ته ری نه بینراو و بۆنی خۆش، پر له په له پیتکه لیدانی به سوژ و نه وازشتی مه زن. با بۆنی سه وازی لئ دیت، بۆنی گژو گیای شیدار و گولی تازه پشکوتوو. وهک بلئیی به ناسمانیکی پر له دارودهرختا تیپه رییی و به هه ناسه یه کی بۆن خۆش نامیتته بوو بیت.

پرسیم: "ئه ری کاک حه یده ری، رۆلی ئیوه له م شوړشه دا چییه؟"

هه لده له رزی و له حه ژمه ت نه هاتی و تالانکاری خه وی نه بوو. ده رگا کانی ماله که ی کلۆمدا و له درزی په نجهره کانه وه له کۆلانی ده نوژی.

ژنه که م گوئی: "من له خاوه ن خانووه که مان خانه گومانم. گومان ده که م په یوه ندیی به دژه شوړشییه کانه وه هه بی."

شار هه لایساو و بیدار. په نجهره کان ده کرتنه وه و داده خرین. ده نگه ته ق و توقی په رته وازه دیت و ده نگه هات و باتیکی کپ. جیگه به ک ده سووتی و خه لکانیکی غه واره له کۆلانه تاریکه کاندایه ده وای یه کتریدا راده که ن. باوکم چ په یوه ندی به پرووداوه کانی ده ورو به ره نییه. ده لئ: "ئه مه ش تی ده په ریت!" وا ده لئ و ده رگا به ده رگا له دووی میتۆی نایاب، بۆ شه رابه که ی ده گه ری.

ئاسمانی کاشان، دوور له قه ره بالخیی خه لکی، وهک کانیه کی سازگار ده دره وشیتته وه و ده شت تا داوینی گردۆلکه کان پۆشراوه به ته لانی ئه سپه نده رو گولاله سووره. چیاکان رووت و قووت و هۆشیار، له جهسته ی ژنیکی ئه فسانه یی ده چن و بیابانیش خاوه ن ناماده ییه کی دایکانه یه.

لهو دوورهوه، له پېچې جادهيه كې خوځدا، ژنيك له سهر عهردهكه دانېشتووهو لپرهش، له نېزېك منهوه، پياوېك له ژير سېپهري دارهه نارېكدا، نوژي دابه ستووه.

له بهر پېمدا چكوله ترين گولي دونه روواوه.

پرسيم: "كاكي شاعير، ئهري وېژداني ميژوويي ئېوه كوا؟"

گوتې: "من هېشتا له واق وړمان به ديار ئه م گوله وه، نه هاتومه ته دهري."

رېگه زانكويان داخستووه. قوتابيهه كانم ده لېن: "بمري فلهسه فه، بمري كونه په رستبي." وا ده لېن و به مسته جحيلكه كانيان به ديواره كانا ده كېشن. ماموستاكان به گوم له بهر چاويي*، دادگايي ده كرين و له پاره وه كاني زانكوذا كه وتوونه ته شوين واتاي نازادبي.

ده پرسن: "ئهري جه ناب، يه كيتي وشه چيه؟ ماده په سه نه يان تايدا؟ ميژوو حه قيقه تي هيه يان خودا؟"

ژنه كه م برواي به جيهادي روئانه وه هيه، موچه وانه زيوه كاني به خشيوه ته مزگه وته كه ي سهرى كولاڼ و له روژي پاك و خاوتيني شادا، كولاڼه خولا وييه كه ي گه رېك، گسك ددا.

ده لې: "توله سندنه وه له ئيسلامدا رهايه." وا ده لې و به سه رسورمان و ترسه وه له وينه ي له سيداره دراواني نيو روژنامه كه ده نوړي. شهوانه، په له پهل، بو كلاسي ئيرشادي خوشكان و زانباري تايني ده چي و برواي به ئه مر به م معروف و نه هي له مونكه ر هيه.

نېنوكه دريژو سووره كاني كرووه و سېبه ره سه وزه كه ي پشتي چاواني سپوه. سهرى له سه ريوشيك پيچاوه و زور به وردى ناگاداره كه هېچ كه س شلكه ي گويكاني نه بينيت. نائارام و بي تاوه دلي به زه بري ئيمان كه وتوته ته پ و كوت. له لامه وه داده نيشي و ته ماشام ده كات. له باره ي كوفرو ئيمان وه قسانم بو ده كات، له باره ي وه سوه سه گه لي شه يتانيي و پيداويستبي سزاوه.

ده پرسيت: "ئهدي تو باوه رت به به هشت و دوزه خ نيه؟"

به ميه ره بانبي ده ستم ده گري و به سوژيكي دايكانه ته ماشام ده كات. شهوانه، زور جارن بيداره و له ژير ليتوهه دوعا ده خوځيتيت. هه ناسه ي فينكه و پيستي بوني گولاوي ليديت. هه ر جاري كه ته ماشام ده كه م، ده بينم زه رده خه نه ي ديتي و رواني راماو له ئاسماني

* به گوم له بهر چاويي: به غيايي.

ئه وديو په نجه ر هيه.

ده لېت: "گوځ راديره. ئه دي نه واي گوراني فرېشته كان نايبيه يت؟"

- "نا، نايبيه م."

سهرم رو ده به مه نيو سهرينه كه و به دواي خه وندا ده گه رېتم.

ده نكي تهق و توقي په رته وازه دي و سه داي ئه لالو ئه كبه ر له وديو سه رباني ماله هاوستيوه.

هاورپيان ده لېن: "ده بي بروين."

هاورپيان ده لېن: "ده بي بمينيه وه و به نه گين."

هاورپيان به په له، له بيري دامه زراندي حيزب و ده ركردني روژنامه دان.

كاك حه يده ري ژيرزه ميني ماله كه ي پر له ئاردو برنج و نهوت كرووه و فره شه ئاوريشميه كاني بو مالي ئيمه هيناوه. پاره كاني له بانك راکيشاوه ته وه و دراوه ئالتونويه كاني له كيسه يه ك ناوه و به مليدا كرووه.

زانكو قه ره بالخه. كه سيك نوتق دداو جه ماعت سه لاوات ده نيرن. له بهر ديواي زانكوذا چه وه نه رو په تاته به ته نوور ده فروشن و وينه كاني ئيمام به دره خته كانه وه كراوه. پيرېژنيك ديتي به رده مم و وينه ي كوره شه هیده كه يم پيشان ده دات. ده گري و به شوين ئايه توللايه كي بزدا ده گه رېت. شوسته كه هه لدراره ته وه له كتيبي مه زه بي و پانتولي كاوبو پيلاوي كه تانيي. له ولاوه تر، فيدايه ك جوړي به كار هيتاني ته رزه تفه نكيك، فيري تاقمي ك ده كا و پياوېكيش له گه ل ژن و مناله كانيدا له ژير دره خته كانا سفره ي راخستووه و به دابه شكردي خواردنه وه سه رقاله.

قوتابيهه ك پيشم ده گري. له ئه حوالم ده پرسيت. نايناسم. روخساري په ش كرووه و په چه يه كي له سه رو ملييه وه پيچاوه. وايزانم جحيلكي عاره به و له فه له ستينه وه هاتوه. تفه نكيكي پييه و چه ند فيشه كيك به ئاسماندا ده ته قينيت. ژنان ده زريكتين و له وديو دره خته كانه وه، خويان به عه ردا ده دن.

له ده رگا ده د رېت. نيوه شه وه. ژنه كه م شپزه له جېگه كه ي راده په رېت. باوكم به په له قاپه عاره قه كاني ده شارپته وه. كاك حه يده رييه. شيري وشك و مره باو رو ن ماسي هيندي بو هيناوين. هه ناسه بركيبي بي كه وتوه.

دهلئى: "به نيزين چۆر پر بووه. ئارد نيبه، دهر دو په تا بلا بوته وه. بهو زوانه هه مووان به كترى دهخۆن."

ژنه كه م پيگه نيينى بهو قسانه دئ و باوه پرى وايه كه خه لكانى ئيماندار خوار دمان بو ديتن. كورپه كه م به تورپه بيه وه سه يري گونيبه ئارده كان دهكا و دهلئى: شوڤشى راسته قينه بهرپه بيه. كورپه كه م پر وای به سه ركه وتنى خه لكانى زۆر ليكراو هه يه. رۆژانه ده چيت بو كارگه كان و نازانى چۆناو چۆن بى له گه ل كرپكاره كانا بيته هاوړئ. كورپه كه م جلكى دراو له بهر دهكا و خۆى به پيلاوه خۆلا و بيه كانيبه وه باه دات. ئاخى كورپه كه م عاشقى هه ژارى و گرتى هه ژارى هه يه.

هاوړئ نىگار كيشه كه م خه لكى كاشان بوو. بانگيشتى كردم. له خوام دهويست. هه ستام و رۆيشتم. ژنه كه م خه ريكى نوڤ بوو. تازه فترى نوڤ ده بوو، نوڤ به له ده نه بوو. كاغه زيكى كردبوو به ديواره كه وه له سه رى ده بخوڤنده وه.

خاوه ن مال له حه وشه بوو. كه منى بينى له جيتگه كه ي راچله كى. له رز داى گرت. چاوه رپى كه سيك بوو. ته ماشاى جانتا كه ي ده ستى كرد.

پرسى: "ده ته وئ را كه يت؟"

گوتم: "نا."

پرسى: "ناوى ئيه و بيش له ليسته كه دا يه؟"

سه رم راوه شاندا.

گوتم: "من ده گرن. نه مرۆ يان سه بينئ. توڤش ده گرن. هه مووان ده گرن."

باوكم به خه بهر بوو. له بهر په نجه ره كه دا دانيشتمبوو، تاره كه ي كوڤ ده كرد. تا ماوه يه كه له وه بهر باوكم تارى فترى خه لكيى ده كرد، به لام ئيدى قوتابيه كانى نه ده هاتن. ئاخى قوتابيه كانى سه رووى شوڤشگيرانه يان ده چرى. ميسيو ئارداواز هاوړپى دپرينى باجه و جار جار بو سهردانى ديت. پيگه وه سه رى قسان له باره ي را بردووه و ده دمه زرين. ميسيو ئارداواز دوكانى مه شروب فروشيبه كه ي داخستوه. به كيك له ژوره كانى كر دۆته دوكان، نانى سوخارى* و مره باى گول ده فروشيت. ميسيو ئارداواز له ئيمپرياليزم ده ترسى و پراى به كومارى ئيسلامى داوه.

* وشه كه پروسيه. جوڤيك نان شيرينى وشك و سووكه.

بيست قامچيبان له خاوه ن مال دا.

كورپه كه م له گه ل سيستمى سه رمايه داريدا ناكۆكه و دهلئى: ده بى خاوه ن مال له سيدياره بدرئ.

دهشت چند دووره له م قسانه و چه نده قايل و سه بووره دهشت. له و دووره وه، له دامپنى چيادا، ئاوايه كى خاموش له ئامپزى دره ختانى سه وزدا نوستوه و مه ليك له دووره وه ده خوڤنئ، هه ست به له ش سووكى ده كه م، هه ست به گوله گه زيه يه كه له فه زادا ده شپيته وه. له بهر خۆمه وه ده چرم:

له گولستانه وه چ بوئى گژ و گيايه ك دئ

من له م ئاوايه دا، له دووى شتيك ده كه رام

له دووى خه ونىك... ره نگين

له دووى نوورتيك، لميک، زه رده خه نه يه ك.

به رانبه ر، له سه ر به راييه ك، نه ستيركيك هه به و له لايه وه ژووړيكي گل، بى ده رگا و بى بيچم. زۆنگاويك، پر له قه وزه، پيره ميږديك به ولا خه كه به كه وه تيده په رپت. سلا و دهكات. تووره كه كه ي بوئى نانى تازه ي ليدئ و جهسته شى بوئى دارى سووتاو.

هه زار هه زار كه س بو نوڤتى جه ماعت راوه ستا ون. هه زار هه زار كه س سوچه ده به ن. ژنان به په چه ي ره شه وه كو لانه كانيان پر كردوه. جحي ليك پالى به ديواره كه وه داوه ته وه، له پال مندا هه لده له رزيت. چاوانى ليكناوه و فرميسك له چاوانيبه وه ده رږئ.

هاوړئ شاعيره كه م له جيتگه دا كه وتوه. ده لين شيت بووه و خۆى به دارو ديواردا ده كيشيت. بو سهردانى ده چم، دل م قورس و ته نگه. هاوړئ شاعيره كه م نوستوه، نيوه بى هو شه.

ژنه كه ي تى ناگات. ژنه كه ي گيژ و ويژ و واق ورماره. كه ده ميبينيت، ده داته قولپى گريان. دهلئى: "تارام بگره تا هوڤشى ديتته وه. ره نگه شتيك به ئيه بلئ. قسان له گه ل خه لكانى خه ياليدا دهكات. رۆژى بيست ركات نوڤ دهكا و ليكدا ليكدا تويه دهكات. له كاتى خوڤئاو بوندا ده چيته سه ريان و له دهنكى نه لالا و نه كه به رى وى، ده رودراسى ده رږينه ده رږئ. شه وانه ده گرى و له حه ژمهت ترسى ئاماده بى خودا، خه وى نه ماوه."

باوه ر ناكه م. مرۆقيكى ئارام و شه رمين بوو. قسه كانى خۆى نه ده گوتن، قسه كانى دلئى.

شيعری دهگوت. شيعری ساکارو جوان. شهوانی شوږش دههات بؤ مالی ئيمه. داده نيشته. هيچي نه دهگوت. ههردوو کمان گويمان راده پيرا بؤ بانگي نه لالا و نه کبر، بؤ هات و باته سه يره کانی شار. بؤ دهنگي تهق و توقی په رته وازه له کولانه دووره کانه وه. وا پيښه چوو شوږنيک ناگري گرتي. په نجه رکان ده کرانه وه. ژنان، منالان و پيره ميږدان ده پږانه دهره وه. دهنگي ناژيري ترومبيلي ناگر کوژينه وه و نه مبولانسه کان ده هات. هاوړي شاعيره که ي من، له ته و او ي نه و ماو ه يه دا بيده نگ بوو، هيچي نه دهگوت.

دهستم، ههروا بؤني خوښي تازه ليدت، خوښيکي تازه له کول، خوښي هه زره کارتيک که ته مهنی کوره کمي هه بوو. وروژاو و شپږزه. هه ناسه پرکيتي بوو. مسته چکوله که ي له هه وادا باده داو هه پشه ي له عه سکه رکان ده کرد. له پيچي جاده که دا بزم کرد. جيتگايه ک ده سووتا. شه قام تږي له دوکله و ته پ و توژنيکي خنکينه ر. ژنان رايان ده کرد و پياوان به په له دوکانه کانيان داده خست. تهقه دامه زرابوو. هاوړي شاعيره کم له لاهه وه بوو، هه لده لهرزي. قسانی له گه ل خوږدا ده کرد. مردن روخسارتيکي ناشنایانه هه بوو، وهک ژنيکي وه سوسه وروژين و هه لفرپوتنه ر به شاردا ده گه را. چاوم به هه رزه کارتيکي غه ريبه کهوت. دانه ويږوه. دهستی له قه دی دره ختيک ئالاند بوو. به رزم کرده وه. قورس بوو. هه ناسه ي نه ددها. گولله ناوه راستی سينگي پيکابوو. رتيوارتيک بانگ کرد. چوومه به رده می پياويک. له ده رگای ماليکم دا. جحيله غه واره که ي من هه ر بيده نگ بوو. هاوړي شاعيره کم هيچي نه دهگوت. له لاهه وه راوه ستا وو به چاوانتيکي نه فسوون بووه وه له مهرگی ده نوړي.

دوني رووه و تاريخييه. نه دی له کويم؟ که سيک له ده وروبه رمه وه نييه. ون بووم. به رده مم بيابانتيکي بيده نگ و به ره و سه رزه مينه تاريخ و نه ناسراوه کان ده کشيت. دلّم که و توته ته پ و کوت. با ته نها شتيکه که له گه ليدا ده ناختم. بي مه به ست و بي مه قسه د ده چمه پيش. به زووي شه و داديت. ترسيکي شاره له جهسته مدا پيچ ده خواو دهسته سارده که ي به پستی سه رمداد هه نيت. بي هه لده گرم. پيلاوه کانم پام ده گرن. له دووي دره ختيک، نيشانه يهک، گونديک و ئينسانتيک ده گه ريم. ده سوورپيمه وه و بؤ لای چه پ داده گه ريم. بيابان ته ماشام دهکا و هات و باتيکي کپ و په رته وازه له فه زاده يه. چاوم به کوپره رپيه کی باريک ده که وپت که وهک نيشانه يه کی نه فسوناوي من به ره و شوږنيکي نااشنا رپنوږنيکي دهکات. شه که تم، تينووم. ماندوو و مردوو، خوم به ره و پيشه وه کيش

ده کم. جار جار کوپره رپيه که داده خري و ده کريته وه و پاشان له مه و دايه کی دوور تره وه دريژه ي ده بيت. ديت به خه يالمداد که هه رگيز ناگه م. جگه له روښان چ رپگه چاره به کی ترم نييه. تاقه ئوميدي من هم باريکه ري سه خته يه.

په ننگه خه ون بييم؟

راده وه ستم. باوهر ناکه م. به رامبه رم، له ناوه راستی بياباندا، له و به ره هوته خاموشه دا، باختيکي سهوز، وهک خه ونتيکي به هه شتي، بيده نگ پالي داوه به ديوارتيکي سپييه وه و دانيشتوه. ده رگايه کی نيوه کراوه به ره و لای خوږي بانگي شتم دهکات. سه رتيک ده کيشمه ژوورې، که س نييه. باختيکي چول و ته نيا، به دوو ريز سپيداری به ژن زراف له قه راخي ديواره کانا و چوار دار سه رووي ديږين له دلي چوار باخي پو شراو به گولاله سووره ي کيوي و گولي خوږسکی نااشنا، روواو. له ناوه راستی باخه که دا، نه ستيرکيکي گه وره هه يه به ناوي بلوورينه وه، ليږوږي له شينايي ناسمان. به رده جني ده وروبه ر پو شراوه به غويارتيکي ته نک. نه جتگه پييه ک، نه جي ده ستتيک، نه نيشانه يه ک له ساته وه ختيکي شپږزه و نه ياده و ريبه ک له نه قشيتيکي رووشاو. لای باکورييه وه، به سه ر پيپليکانه به ردينه کانه وه، هه يوانتيکي فراوان هه يه و له ژووروشيه وه خانويه کی سپي و مه له کوتي پشت له ناسمان کرده و. هيند ته نک و سووکه ليه که له وينه يه ک له خه وندا ده چيت يان له وينه يه کی خه يالي، له فه زادا کيشراو. وهک بلتي وه ديواره که وتني ئاماده گي پيروز بيت يان وهکو ثابه تيکي نووراني له ناسمانه وه هاتبيته خوار.

هيور، به هه نگاوي نه رم و دوو دل ده چمه پيش. ده ترسم گه ر پوانيني له سه ر هه لبرم، پره وپته وه. يان گه ر به رزه ناسه بده م، دارميته.

له ليواري نه ستيرکه که دا داده نيشم و دم و چاوم ده شو م. که يفم هه يه. وای چ چيژنيکه! وينه ي ماله که له قولا يي ئاودا ده دره وشيسته وه و دره خته سه وزه کان له حاسته مه رپيه که يدا ديار. ده نوږم. که س له و ده وروبه ره نييه. نه و ماله سپييه، له هات و باتي ميژوو و قه ره بالخي رو وداوه کانا، له بير کراو.

بؤني فينکايي ئاو، وه سوسه وروژينه. جلکه کانم داده که نم. هه لده نگويم، رو ده چمه ژير ئاوه که. چاوه کانم ده که مه وه. شينايي ناسمان له قولا يي نه ستيرکه که دا پراخاو. پيښه چي له نيو شيره رتيکاندا مه له بکه م. هه ناسه ي ئاو، ته پ و توژي هه زار ساله له روحم راده مالي و روحم له خو شحاليده هه لده لهرزي. وهک بلتي ده ستتيکي نه بينراو،

له سه رچاوه ی ناوی ژباندا، غوسلم بدا. له ناوه که دا راده کشیم. هه تاو به نیتوقه دی دیواره که دا هاتوته خواره وه دار سه رووه کان، له تاریکایی پرووناکی مه غریبدا، دریتژ بوونه ته وه. چاوم هه مدیس به ماله که ده که وئ و دللم ده که ویتته وه ته پ و کوت. چهند ساکارو رۆح سووکه، چهند میهره بان و به شکۆبه، هیند پاقرۆ بیگه رده که وهک بلایی له شوشتنیکی پیرۆز هاتیبته وه. که سیکي ناشنام وه یاد دینیتته وه، که سیکي نیزیک به لام له یاد چوو، که سیکي دانیشتنوو له به راییی خه ونیتیکی خو شدا، دانیشتنوو له به راییی یاد وه دریهه دیرینه کانا. ده مخاتوه یاد ی ژنیتیکی ئه سیریی، ژنیتیک به جهسته یه کی تاسمانیه وه و چاوانتیک له جینسی ناو. ریک وهک وینه ی بوو کیتی دایکم، به و نیگا کچانه شهرمنه ی و به و گولّه چوار په رهی نیو په نجه کانی، ژنیتیکی دوورتر له و، ژنیتیکی هه میشه یی، ژنیتیکی له زه مه ندا ره وان.

دیمه درئ. هه لده له رزم. مه غریبانی بیابان فینک و سازگاره. جلکه کانم له بهر ده که مه وه. پیلاره کانم به دهسته وه ده گرم. به پای په تی ده رۆم. دوازه دانه پیلپیکانه ده ژمیرم. که سیک له هه یوانه که نویتژی کردوه و به رده نویتزه که ی لی جیماوه. لبایه کی سپیی، به گولئی چکۆله ی شینه وه، له هه یوانه که راخراو. ده چمه ژوورئ. هه وشه که پرووناک، به دیواری ساکارو بی نه خش و نیگارو بی سه کۆ بۆ دانیشتن، بی سه کۆ بۆ ته ماشا کردن. سوچی دیواره کان، به تاقه کانه وه لکاو، به گولئی گه چیی پازاونه ته وه و ناوینه کاری دهوری په نجهره کان پاکیزه و خونه ویستانه یه. له هه ردوولای هه وشه که وه، دوو ده رگای کراوه هه ن که ده چنه وه سه ر ژووره کانی دی و به سه ر خه لوه تگه یه کی شاراوه دا ده نۆرن. راره وه بی کوتایی و پیلپیکانه پیتچاوپیتچ و نیوه تاریکه کان به ره و لای خو بان بانگیشتم ده که ن.

که ده گه مه سه ره وه، هه ناسه م ته نگ ده بیت. له وپوه چوارگوشه ی دونیا دیار. تاسمان پیتیه ک دووره و بیابان به کوتایی تاسووه لکاو. داده نیشم. ماوه یه کی دریتژ داده نیشم. ئه ری ئه مه چ کاتیتیکی زه مه نه؟ چما له کویم؟ خه وم دیت، خه ویتیکی شیرین له ویدیو پیلووه کانه وه پیتچ ده خوات، به لام ناگاته میتشکم. ئه ستیره کان، یه که یه که وه دیار ده که ون. روانیم له فه زادا مه له ده کا و بیرو هوشم، وهک بازنه گه لی سرک له سه ر رووی ناو، به بی شپوه یه کی جیگیرو چه سپاو.

هه ست به ده ست و پام ناکه م. له شم قورساییه جهسته یه که ی بزر کردوه و هیله کانی

به ده نم تیک و پیک شکاون. وهک بلایی دریتزه ی هه یوان و ده رخته کان و بیابان بم و چوانم به ئه ستیره کانه وه شوژ بوو بیتنه وه. چهند دوورم له هه موو که سیک و له هه موو شتیک، چهند دوورم له رایه لبه ندیی ئه ندازه یی بارسته و هاوگونجانی ماقوولی شته کان، چهند دوورم له ژماردنی دووباره ی ده قیقه و لیکدانی ره های ژماره کان، چهند دوورم له په یوه ندیگه لی نارایشترکراو و فیکرگه لی تو مارکراو، چهند دوورم له تابلوی مه زنی یاسا و کتیبی ئه ستووری ره وشت، چهند دوورم له رپوره سمی راستیی ژبان کردن و یاسای بوون. چهند دوورم له حاکمیه ته ماده و ره سه نایه تیبی میترو و حه قانییه تی چه سپیوی تایدیاکان، چهند دوورم له ئه حکامی بی نویتژی و خوینی دوای منال بوون و ته جه لای ئه قلی یه که م و دونیای میسال. چهند دوورم له کتبه رکی خوره لات له گه ل خوژناو او زۆردار له گه ل زۆر لیکراو له تایینی ته هاره ت و چهند دوورم له رپوره سمی کفن و دفن و چهند دوورم له وه ی که ده یگوت خوداوه ند مردووه و له وه ی که ترسی هه بوو له مه رگ و له وه ی که چاوه رپی وه دیارکه و تنی موحیزه یه ک بوو.

که وه ناگا ده مه وه کازتیه ی داوه. گیتژم و واق و رماو ته ماشای ده رووبه ر ده که م. هه لده سم. برسیمه و دللم خو شه. جه ستم سووکه له و شه که تیبی له گیانم ده رچووه. شنه یه کی فینک هه لیکردوه. که له شپیریک له دووره وه ده قووقیتیت. ناواییه کی چکۆله، له و دووره وه، له داوینی چیا یه کدا، بیدار. پیلاره کانم له پا ده که م. ده نگی ته په ی پی دیت. ده چمه خوارئ. پیره میتردیک له سه ر لیواری ئه ستیرکه که دانیشتنوو وه ده ست نویتژ ده گریت. ریشه په رکه ی سپییه. سللوی لی ده که م. سه ر ده له قیتینی. دوعا ده خو تیتیت.

جیگه پیکانم به سه ر ته پوتۆزی پیلپیکانه کانه وه جی ماوه. که ده گه مه لای ده رگا که وه راده وه ستم، ناو ر ده ده مه وه له دواوه ده نۆرم. ماله که، له تاریکایی پرووناکی کازتیه دا، هیند ره سه ن و ته واوه که دللم ده هینیتته له رزه. شتیکم پی ده لیت، شتیکي خو ش و ساخ، شتیکي له گوتن نه هاتوو که تیبی ده گه م و ئیدی هه ستیکي هیورو دلنیا، بو ژیر پیستم دزه ده کات.

رپی گه رانه وه به لده نیم. بیابان نارام و بیده نگ و چۆل له وه سه سه گه لی ترس و روژین. که ده گه مه ده ست و سنووری سه وزایی، ریکه که قه دپر ده که م و به کیتلگه کانا تی ده په رم. نیزیک له جاده که، لۆریبه ک راده وه ستی و هه لم ده گریت. کورپکی جحیلّه، ریشی ره ش و پیستی سووتاوه به هه تاو.

وینەى دەیان ئایەتوللای بەجامی ترومبیلەکه یەوێ کردووێ. نیزیکی شار، لەلای چاخانە یەکهوێ دادەبەزم و تازەکیی تێدەگەم که چەندیکم برسێیە. بەیانێی بۆتەو، بەیانێی رووناک و گەرمی هاوین.

بۆ ژووێرە کهم لە میوانخانەى شار دەگەرێمەوێ. چەند تەلەفۆنیکیک لە تارانەوێ کراوێ و هاوڕێیەکی که شەوێ پیشوو وادەمان پێکەوێ دانابوو، هاتووێ و رویشتووێ، یاداشتێکی بۆ جێهێشتووێ: کارێکی گرینگی بۆ دروست بوو. دەبێ بەپەلە بگەرێمەوێ. قوتابییەکانم مانیان گرتووێ و مامۆستانان لە خەيالێ خۆشاردنەوێدان. خرتکەو پرتکەکانم کۆدەکه مەوێ. جاننا دەستیە کهم هەلەدەگرم و دەکهومە رێ. گۆرەپانەکهی ناوێراستی شار قەرەبالخە. لۆرییەکان پرن لە خەلک. لە گوندیکەوێ دەچن بۆ گوندیکێ تر. هوتاف دەکیشن. سەلەوات دەنێرن. مەرێکیان سەر برێوێ. خۆتەکهی بەپشتی لۆرییەکاندا دەساوێ. جحیلان کراسی رەشیان لەبەراییەو مستیان لە هەوادا بادەدەن.

دوکانەکان داخراوێ. شار نێوێ تاتیە. پیرمێردیکێ نەخۆش، کۆکە کۆک، لە جامی ترومبیلە کهم دەدات. کاغەزێکی بەدەستەوێهێو نازانێ بیخۆتێتەوێ. چاوانی نابینت. بۆی دەخۆتێمەوێ که ئەوێ ئادریسی مالتیکە لە گوندیکێ زۆر دوور، مالتیک لە کۆتایی نشیوتێکدا، مالتیک لەو دیو دارچنارەکانەوێ.

جاده قەرەبالخ و شپرزە، پر لە لۆریی و پیکاب و عارەبانەو و لاخ. که دەگەمە (قوم) رێگە گیراوە. مردوو دەبەن. ئارام دەگرم. خەلکەکه سەلەوات دەنێرن. ژنانی رەش پۆش، لەپال یەکدا دەپۆن. منالیکێ سۆلکەر خۆی بەسوپەری ترومبیلە کهمدا هەلەدەواسیت. هەوا لیوورێژە لە تۆزۆ خۆل و دوکەل و شار بۆنی بەنزین و نەوتی لێ دیت. گەرمامە. ئارەقەم کردۆتەوێ. هەناسەم دەرنایەت. دەچمە لاو، ئارام دەگرم تا رێگاگە بکریتەوێ.

هەمدیس بەردەم لێ دەگیرێتەوێ. ناسنامەى ترومبیلە کهیان دەوێت. سندووقەکهی دواوێ دەگەرێن. رۆژنامە یەکی لەسەر کورسیی دواوێ ترومبیلە که یە. هەلێدەدەنەوێ. دەبیەن، سەرم گێژ دەخوات. فیلتەری جگەرە کهم دەجووم. تف دەکهم. هۆرن لێ دەدەم. هاوار دەکهم. ژنیکی بەمست لە جامی پیشەوێ ترومبیلە که دەداو جینیو دەدات. منالە کهی دەگری.

که دەگەمە جادهی سەرەکیی، خپرا دەکهم. لۆرییەکان، زۆر سەیر بەرەو پرووم دین. روحم بێ و لەدلێانا نییە. موجیزە یە گەر بەزیندووێی بگەمەوێ تاران. ناو گەر ووێ دەبرژێتەوێ.

دەم وشک. جامە که دەکه مەوێ. بۆ هەوا دەگەرێم. بۆ یەکی قەترە باران. تا چاوی پرکا هەر بیابان و خۆل و چیاى بەردینەو کورەگەلی خشت سازیی.

بەیانێی زوو کۆبوونەوێم هە یە. ئەو گوتارەى که بەلێنم داوو بینووێسم، هێشتا تەواو نەبووێ دەبێ هەر لەرێوێ بۆ مەراییی چلەى مامی هاوڕێیەکم بچم.

ترومبیلێکیک لە دوامەوێ هۆرن لێدەدات. گەرەکییە تی رێگە ی بکهم. نازانێ بەردەمی منیش گیراوەو ناتوانم. هەمدیس هۆرن لێ دەداتەوێ. هۆرنی یەکی لەدواى یەکی، پچر پچر، بەرز، هاواهەنگ بەهەرەشەو جینیو. حەز دەکهم دا بەزم و بکیشم بەناو گوتیدا. حەز دەکهم یەخەى که سێک بگرم و رایوێشینم. هەوا پرە لە بۆنی گازۆبیل و دوکەل. ئاسمان داخراوێ ئاسۆ قیراویی. هەورە قورسە چیمەنتۆبیلەکان بەسەر سەرمەوێ. هەوا ئەستووێ زەرەو خۆی بەروانینمدا دەکیشت. دلێم گیراوەو لەبیری رۆژە شپرزەکانی ئایندەدام که لەناکاوێکرا، لە قولایی خۆلەمیشی ئاسۆو، لە دلێ کلاو رۆژنە یەکی خوداییەو، وینەى مال، وەکی دیارییەکی بەهەشتیی، شۆراو و بۆن خۆش وەدیاردەکهوێ و هیتور هیتور، دیتە پیش. دەبینم که لەویدایەو هەناسە بەهەشتییە کهی لەو دیو شتەکانەوێ شاراوێهێو دەزانم که لەو دیوێهێو، جارجار، بێ سرتە دێ بۆ لام. دەزانم که لە مەغریبە ئاوساو خەمینهکانا، لە رۆژە پر هات و بات و دەقیقە لیخنەکانی مێژوو، لە شەوێ تاریکە ئاومیدەکان و لە زەمەنی مەرگدا، لەگەلدا دەبێ و دلێم هیتور دەکاتەوێ. ئەوێ که هەمیشە لەویدایە، ئەو کاملە، ئەم خانمە مەزنەى رۆحی من.

***

رهبهق دوور له نه زبه رکردنی شیعریکی دریترو قوړ، یهک ههفته ی رهبهق دوور له مه شقی خوشنوسیی به قامیش و مه ره که بی چینیی، رها له چهنگالی دهرس و قوتابخانه... جهوت پوژنی رهبهق نازادی و یاری.

چهند خوش بوو نهو کاتانه ی که میوانمان ده بوو، به فر ریگه کانی ده گرت، نهوسا هه موو نهو میوانانه ی که له مالی نیتمه بوون دوو سځ شه و گلده درانه وه. میوانه هه میشه بیه کانی مالی نیتمه بریتیی بوون له: داپیره ی باریک و بنیس و میهره بانم، که شه وو پوژ دوغای ده خویند و به ختیاریی و ساخ و سلامه تی و عومریکی دریترو بو نیتمه له خودا داوا ده کرد.

نه نه گیان، پووری دایکم که گوئی که پر و هه سته کانی له کار که وتیوون، به هه له منی له گه له براکه م و براکه می له گه له یه کئی له کورپه خاله کانم و نهو کورپه خاله شمی له گه له یه کئی له هاسپیکان و نهو هاسپیبه شی له گه له مندا لی تیک ده چوو.

پووره نازدری نازنینم به خوئی و منداله هارو هاجه کانیه وه، مناله کانی له پارپه و هکانا یه که و گوته که یان ده کردو خهراپتر له مه میوونی کیتی به زیقه زیق، یان به دیوارو دهرگا و درخته کانا هه لده زنین، یاخود له سهر په یزه کان هه لده خلیسکان و ده که وتنه خواره وه.

خاله نه حمده خان، میهره بانترین ددان سازی دنیا، نهو ددان سازی که دلئی نه ده هات ددانی که س بکیشی. ههر که به کیکمان ده گریا، نیدی فرمیسک له چوانی نه وودا قه تیسی ده ما.

خاله گه وره، نه فسه ری توپخانه ی سوپا که له نه سپ دهرساو زنده قی له توپ و تفهنگ چووبو، ههر نهو پوژهی کرایه نه فسه ر، جلکه کانی داکه ندو به رکوشیکی ژنانه ی له نیو قه دیبه وه گریداو نیدی پتی له مال نه نایه دهر، بو خوئی که وته دروستکردنی مره پای به تام و چینیی بلوسی رهنگا وره نگی خوری.

دوا که س، توپا خاتوونی قه له وو له ش داهیتراو، چیروکی سه یرو سه مه ره ی به له دو ناشنایه تی له گه له جنوکه و نه وواحدا هه بوو، جادوو گه ری ده زانی و جارچاره سیحری بو ده کردین.

تا به فر ده که وته تووانه وه، هه موو نهو خه لکانه له مالی نیتمه ده مانه وه، منیش شه یدا به ژووری قهره بالخ و لیفه ی راخراوو میزی پر له خوړاکی جوړاو جوړ: ههر له گوزه ی شه ربه ت و کاسه ی پر له دنکه هه نارو دهری لیواولیو له شوژیای زهرده وه تا ده گاته بسته و شیرینی و گزی نه سفه هان و نهو پاقلاره به تامه ی که دایکم دروستی ده کرد.

پاسه که ی شه میران

به رله وه ی به پاسی ژماره هه فتادا راگه ین، پاسه که به ری ده که وی و جیماندیلی، کچه چکوله که م چهند هه نگاویک به دوایدا راده کا و به رله وه ی بگاته پیچی جاده که، نائومید ده بی له وه ی پاسه که راوهستی، نیدی چاوه ری ده که ین تا پاسی دواپی هه لمانگری.

به فریکی ناکاو ده باری و هه لمیکی تنک له هه وادا خوول ده خوا، بیته ده نگیسه کی سازگار جیگه ی به غه لبه غه لبی پوژانه ی شار لیژکردوه و هه موو شوینیک سپیی و نارام. له ماوه ی نه م هه شت ساله دا که له پاریس ده ژین، نه مه نه وه لپن جاره که به فر به ناوها چریبه ک بیاریت. دهنگی نه نکم له گویتدا دهرنگیته وه: "نه وه مه لایکه ته کانن که سه رگه رمی مال پاکردنه وهن، توژو خوئی سهر هه وره کان گسک ده دن و فه رشه کانی ناسمان ده ته کین!"

زستانه هه تاویبه کانی تارانم بیر ده که ونه وه، چیا گه ردن که شه که ی نه لپورز له ژیر ناسمانیکی رووناکدا، واته واتی به فرماله کان له سه ربانی مالان، دارچناره کانی نه وسه ری باخ که وهک پیژنی بالا به رز سپیی ده چوونه وه.

له منالییدا که به فر ده باری نیدی پی نه ده چوو خوش کاته وه، شه مه، یهک شه مه، دوو شه مه... پوژنه کانم ده ژماردن، ده سه نتمه تر، بیست سه نتمه تر، نیو مه تر به فر له سهر عه رد ده نیشت و بو ماوه ی ههفته یه که دهرگای قوتابخانه داده خرا.

چهند خوش بوو! خوشیبه که مه گه ر خودا بو خوئی بزانی، یهک ههفته ی رهبهق نووستنی به یانبان، یهک ههفته ی رهبهق شه ره توپه لی نیو کولانه کان له گه له هه زارو یهک کورپه خال و کچه پور، یهک ههفته ی رهبهق دوور له چاوی توپه ی خانمی موذیر یان ماموستای نارپه سنی ماتماتیک، نه کردنه وه ی کتیبی فیقه و نه نووسینه وه ی وه زیفه... یهک ههفته ی

چەند خۆش بوو کاتى ھەزاران بۆنى تاسىنەر لە ھەرچوار لای مالىھەو بەرز دەبۆو لە دالانەکاندا بلاو دەبۆو. بۆنى تووتنى سەبیلەكەى داپىرە و ھەلمى بۆن خۆشى گزوغيا کولتيراوھەکانى نەنە گيان و عەترى زەغفەرانى سەر برنجى کولوا بەدارچىنى و زىرە و گولوا و پىيازى برژا و کەبابى نىوھ برژا و لەسەر پشکۆى ھەلايساو. چەند حەزم دەکرد بەورته ورتى گەورەکان و پىکەننە کەپەکانيان کە لە ژوورەکانى ئەم لا و لاوھەتە گۆتيم، خەو لەچوانم بکەوئیت، گۆتيم رادەدپرا بۆ دەنگى بەسۆزى تارەكەى خالە گچکەو لاواندەوھى ژيەر لىئوى پوورە ئازەرو شەپەشەپى سۆلەکانى داىکەم لەسەر پىپىلەکانەکان، گۆتيم رادەدپراو خەو دەبىردمەو، نىوھشەو خەبەرم دەبۆو، دەمبىنى ھىشتا گەورەکان نەنوستوون و گۆتيم کانىش ھەر داگىرساون، ھىشتا موبەق پىر لە ھاتوچۆى خەلک و لە تەقەتەقى قابىلەمەکان بوو، ھەمدىس خەوم لىدەكەوتەو، خەوھەم سووكتەر بوو لە فرىنى کۆلارەبەكەى سەرك.

ئەمشەوئيش وەك سەردەمى منالىى بەتەماشاکردنى بەفر خەنى و خۆشحالتم، كچەكەيشم لەوپەرى جۆش و خرۆشدايە، بەچوار دەورى خۆيدا دەخولیتەو سەما دەكا، بەدەستە چكۆلەكانى بەفر تۆپەل دەكا و بەم لا و لای خۆيدا ھەلیدەدا، بەردەوام رادەكاتە ناوھراستى جادەكەو نىگەرانى ھاتنى پاسى ژمارە ھەفتايە. ئەم نىگەرانىيەى ئەو، خورپەى دلە چكۆلەكەى منالىى خۆم دەخاتەو یاد، ئەو وەختەى ھەموو ئىوارەبەك دواى بەربوونمان لە مەكتەب، بەنىگەرانىى چاوم لەوپەرى جادە دەبىرى و لە چاوەروانىى بىنىنى كاك عەزىزى ھاوړىمدا دەقیقەم دەژمارد.

سەر ھەلدەبىرم، دەم دەكەمەو تا پرۆشەى بەفر لەسەر زوبانم بنىشى، واى... پرۆشەى بەفر چ تامىكى خۆش و چ بۆنىكى سازگارى ھەبە! وەك ئەوھى ھەزاران پەرى گولە ياسەمىن لە ئاسمانەوھە بيارنە خوار. ھەست دەكەم پىتم لە عەرد بۆتەوھو لە فەزادا مەلە دەكەم، وەك بلىتى لەنىو بلورىكى چرادا بم و ھەناسەبەكەى شاراو، من لە زەمەندا بگەپىنیتەو بۆ دوا.

سەرنج دەدەم، تەمەنم (دە) سالانە، لە چوار راکەى نىزىك قوتابخانە چاوەروانى ھاتنى پاسەكەى شەمىرانم.

خانووھە تازەكەمان لەوپەرى دونىايە، لەودىو گردۆلكەكان و لەسەر زەمىنە قاقەرەكانا لەو خانووھەدا ژيان بەسەر دەبەين، چ خانوویەكەى تر لە دەوروبەرمانەوھە نىبە، ھەندى شەوان

لوورەى چەقەل دى و داىكەم ترس دايدەگرى، لالۆ حەسەنى ئاشپەزىش ھەر دەترسى، دەترسى و لە حەژمەتا قەرەوئیلەكەى بۆ رارەوھەكە دەگۆزىتەوھو لەودىو دەرگای ژوورەكەى باوكمەوھە دايدەنتى.

من مالىھەى ناوھراستى بىبانم خۆشەوئى و ناترسم لە ئاوى تانكىيە گەورەكەو ناترسم لە ئەستىركى پىر لە بۆق و لەسىبەرى ئەو درەختانەش ناترسم كە رىك لە خەلکانىكى چەقاوھەسوو دەچن. ناترسم و لەوپەرى باخەكەدا، لەودىو دارشمشادەكانەوھە بەچەرچەفى كۆن ژوورىكى چكۆلە بۆ خۆم رۆدەنم، كەس منى بۆ نادۆزىتەوھە، خواردەكانم لەبەن خشتەكان دەنم و لەترسى داىكەم ئەو وەرەقەى ئىمتىحانانە دەخەمە چالەوھە كە سفرم تىدا وەرگرتوون، دار چنارەكان ھاوگەمەى خۆم، ھەر يەك لەو درەختانە ناوىكى خۆيان ھەبە، درىژتەرەكانيان كورن، كە لە قوتابخانە دىمەوھە، جانتاكەم دادەنم و بەپەلە خۆم دەگەبەنمە لايان، ھەموو ئەو شتانەيان بۆ دەگىرەمەوھە كە كر دوومن، بەدەنگى بەرز كىبى فارسىيان بۆ دەخۆنمەوھە، ھەندىكىان دەكەونە باوئىشكدان، ھەندىكى ترىان حەسوودو نارەسەنن و گۆتيم لى ناگرن، ئەوانە ماچدەكەم كە لەگەلم باشن، بنىشتە جووراوھەكانم بەگەللىكانىانەوھە دەنوستم، ئەوانەش داركارى دەكەم كە لە پاشەملە زەم دەكەن، داركارىيان دەكەم و چلەكانيان بەگوريس دەبەستمەوھە.

تا قوتابخانەى (فەبروز كوهى) بەپاس زياتر لە سەعاتە رىبەكە، براكەم لە من گەورەتەرەو بۆى ھەبە بەتاقى تەنبا بىت و بچىت، بەلام من دەبى لالۆ حەسەن دەستم بگرى و بۆم نىبە بى مۆلەتى ئەو يەك ھەنگاو بەتەنھا برۆم، ئەمە ئەمرى داىكەم، بەلام من خۆم چىم پىخۆش بى ئەو دەكەم. خۆگەر لالۆ حەسەن يەك وشە بۆ داىكەم بگىریتەوھە پىستى دەگرووم، لەبەر ئەوھى دەزانم كاتى كلىلى ئەمبارەكەى سەرى بزر بوو، لەنىو بەرى چاكەتەكەى ئەودا بوو، دەزانم كاتى داىكەم لەمالىھەوھە نابى، بەمشت نىسك و برنج و لۆيا لە گونىكان دەدزى و لە توورەكەيان دەنتى، لەوسەرى باخەكەو لەپشت ئاودەستەكەوھە دەبشارتەوھە تا كاتى رۆژى مەرەخەسى ھات لەگەل خۆى بەرى، لەبەر ئەوھە كە لالۆ حەسەن ناوئىرى و بۆى نىبە ھىچ بۆ داىكەم بگىریتەوھە. ھەر بۆبە كە نە لەو قسەو نە لەمن قسەو ئىدى پاك لە پاكين.

سەعات چوار لە مەكتەب بەردەبين، لالۆ حەسەن دەگاتە سەرم و لە چوارراكە بۆ پاسەكەى شەمىران رادەوھستين. ئەمرو بەفر دەبارى، كلووھ بەفرى ھىندەى ژيەر پىلالەبەك،

هموو شوپنیک سپیی سپیی دهچیتتهوه لالۆ حهسه نیش وهک تارماییه کی سراره له پال دیواره کهدا ههلتروشکاوه، روخساری به په له هه ورپکی تنک دهچن، له وه هوره دهچن که من شهوانه له ناسمانا دهیبینم و پیم وایه خه لکانیکی هزار سال له مهبه رن، هه ندیکیان تاجیان له سهر و ریشیان درپژوه به سواری نه سپی تیژرۆوه غار ددهن. گهر بونیادهم به وردی دیقته له ناو مانگ بدات، دهیبینی که منالکی چکۆله ی تیدا دانیشتوه، ههردوو قاجی هیناوه تهوه یهک و دهگری، من هه رکاتی نه و دیمه نه پینشانی برا که وده نه کهم ددهم، نایبینی. دایکم له وه شهوه ده ترسی که مانگ تیایدا چواردهیه و پپی ناخۆشه له نه ستیران بنۆرم.

گا له شینایی ناسمانه وه هه ژدیهایه کی زه به لاح دهرده په پری و له (شیره پری) وه داده به زنی، کاتی که نه وه به لالۆ حهسه ن ده لیم له حه ژمه تا ده قیژینی، چمکی لیفه که له سهر خۆی لاده باو به دهنگی بهرز دوعا ده خوینتی.

پاسه که ی شه مپران دیار نییه، منیش خه نیم و له ناوه راستی جاده کهدا خلیسک خلیسکینه ده کهم، به لقه به قه دی دره خته کاندایه مالیم تا تۆبه لیک له به فره که ی سهریانم بهرکه وی. لالۆ حهسه ن جانتاوه سه فه رتاسی خوارده نه که می له بن هه نگل ناوه له تا و سهرما هه لده له زنی، هه لیک کی بی گیان له ده مپیه وه دپته دهری. لالۆ حهسه ن پیتاوه کۆنه کانی باوکی له پیتاوه که چهند ره قه مپیک به پپی گه وره یه، پیتاوه کانی لای پاژنه ی پیتیه وه هیند به تاله که ریک به فر دزه ده کاته ناوییه وه، دهستی لالۆ حهسه ن چکۆله به وه ده ستکیشه کانی دایکی له ده ست کردوون، جووتیک ده سکیشی تاکه و تاک، تاکیکیان چه رمیک کی په مهبی و نه ویتیشیان موشه به کیک کی رهش. باوکی هموو شه وانیک کی جه ژن جواب ده نیری چاکه ت و کراس و پیتاوه گۆره وی و فانیله و ژیرکراسی تازه مان بۆ بکردری. لالۆ حهسه ن جلکه تازه کانی ناپۆشی، به لکو له جانتا که یان دهنی تا که هاوین بۆ گونده که ی گه راپه وه، له گه ل خۆی به ری، یاخود ده یانفرۆشی و پاره که ی له لوله ی بوخاری ژووره که یدا قایمه دکات. من ته نها که سیکم که ده زانم پاره کانی له وی حه شار ددا، به لام دهستی بۆ نابه م، سویند ده خۆم دهستی بۆ نابه م.

دهنگی مه کینه ی پاسیک له دووره وه دپت، لالۆ حهسه ن له جیکه که ی راده په پری و منیش خۆش حال و دردۆنگم به هانتی نه و ژووره سپیه چکۆله یه کی که وهک حاجی له قله ق نیزیک ده بیتته وه. دیقته ددهم، له دللی خۆدا ده لیم: گهر لایتی لیدا سوار ده م، گهر لیینه دا

چاوه ری ده کهم تا پاسه که ی دواپی... سوار نابم ته نانه ت نه گهر لالۆ حهسه ن له سه رمادا ره قه له بی و دایکم له چاوه روانیدا شیت بی و خۆیشم له برسیتی و شه که تیدا گیانم ده رچن! نه مه نه پیتییه که چ که سی لپی ناگادار نییه، هیچ کهس، نه مه نه پیتی نیوان خۆم و کاک عه زیزه، ته نانه ت لالۆ حهسه نیش له وه نه پیتییه بی ناگایه و تی ناگا بۆچی هه ندی رۆژ سواری پاسه که ی شه مپران نابم (ئاخر نه و پاسه ی لایت لی نه دا پاسه که ی شه مپران نییه!) راده کهم و ده که ومه هاوار هاوارو چ حیساییک بۆ بۆله بۆله که ی لالۆ حهسه ن ناکه م، چه ندین جار هه ره شه ی لیکردووم که به دایکم ده لتی، منیش ئیشاره تم بۆ کلیلی نه مباره که ی سه ری کردووه که له نپو به ری چاکه ته که بدا یه، هه ربۆه حه قی به سه رمه وه نییه و دهستی لی هه لگرتووم.

نه و پاسه ی که سی جار له دووره وه لایت لیدات نه وه پاسه که ی کاک عه زیزه. من هموو شه وانیک وه ختی خه و، له بری نه و دوعایه ی دایکم فیری کردووم، سی جار له بهر خۆوه ده لیم: "جگه له پاسه که ی کاک عه زیز سواری هیچ پاسیتی تر نابم!" نه مه په ایمانیکه که تا رۆژی حه شر به یه کترمان داوه، هه لبه ته په ایمانیک کی بیده نگ و به بی وشه، له بهر نه وه ی من له گه ل نه و هاویری زه به لاحه مدا که له باوکی که له گه ت تره و حه ره سه کانیش له بیچم و قیافه تی ترسناکی ده تۆقن قسان ناکه م، ناویرم قسانی له گه لا بکه م!

لایتی نه و پاسه ی که له دووره وه دپت، داده گیرسیت و ده کۆژیتته وه، دلیم وهک فرپۆکه به ده وری خۆیدا ده خولیتته وه، پاسه که راده وهستی و سوار ده م، لالۆ حهسه ن پیتش من سه رده که وی، کاک عه زیز سه بر ده کا و به چاوه ناوساوه سووته مه رۆکانی وه لامی سلاوه که م ده داده وه. قشری کاک عه زیز چه ورو لوله، لالۆ حهسه ن ده لتی: نه م کابرایه ده لپی قشری نیگرۆی شه ش مانگیی کردووه!

برۆی کاک عه زیز ره ش و سمیلکی زل که هموو ده می داپۆشیوه، له کورسییه که ی پشت کاک عه زیزه وه داده نیشم، لالۆ حهسه ن خۆی بۆ دواوه ی پاسه که ده کوتی، له بهر نه وه ی نه وی گه رمتره، هیتشتا دانه نیشتوه خه وی لیده که وی. موسافیره کان له چه ند نه فه ریک زیاتر نین و هه ر هه مووش خه وه نوچکیتیا نه. ریتی قوتابخانه تا ماله وه سه فه ریکه بۆ خۆی، به تاییه تیش که زستانان به فر ده بارئ و ترومپیله بی زنجیره کان له چه قی جاده دا ده خزین و ریکه ده گیرئ. هه ندی رۆژ کاک عه زیز شه که ته و باویشکی زل ددها و بۆنی ده می له وه درمانه تیژتره که دایکم له برینه کانی سه ره نه ژنۆمی ددا، سه رم گیتژ ده خواو

ریخوڼم دهکه ویتنه قوږه قوږ، کاک عزیز له ناوینه کهوه ته ماشام دهکا و ده مخاته پیکه نین، گوپی پر دهکا له ههوا، لووتی وهرده چهر خیتنی، چاوی قیچ دهکا.... منیش دستم به ده موه ده گرم تا نه فهره کان دهنگی پیکه نینه کهم نه ژنه فن، له توتی دلا خه ریکم له پیکه نینا بته قم. هاورپیکه له دیو دهچی و منالانی چکوله لیبی دترسن، هه موو دست و سر سینگی به خال کویوه، له نژیک گوییه وه تا نه وسه ری ملی هیلتیکی شینی نه ستور کیشراوه، وهک نه وهی کاتی خوژی که سینک ویستبیتی سه ری بیری.

دایکم قه تا وقته سوار ی پاس نابی، دایکم شو فیرو ترومیلی خوژی هه یه، به لام ده زانی که دونیا دیوی وهک کاک عزیز تی دایه، بویه دایه و دره م دلی لامه، حه ز ناکا به پاس بچم بو قوتا بخانه، به لام نه وه نه مری باجه و کهس بو نیی لیتی لادا.

لالو حه سهن له دوا ی پاسه کهدا به چیچکانه وه خه وی لی که وتوه، کزه یه کی سارد له شووشه ی شکاوی جامه کهوه دیته ژووری و نه فهره کان خه ریکن ره ق بینه وه، کاک عزیز چاکه ته کهی داده کنی و دهیدا به سه ر کوشمدا، چاکه ته کهی بو نیکی ناخوشی لیدی، حه ز ده کهم نه فهره کان ته ماشام کهن و منیش به شانازییه وه دست به یه خه ی چهوری چاکه ته کهیدا بیتم، په نجه کانم بو نیکی سه بر ده گرن، بو نیکی که له مالی نیمه دا نیی، له مالی خال و پوره کانیشما نیی، بونی سه گ و پشیلوه گاو مه ریش نیی، بو نیکی که له کونه کانی دونیا یه کی نه ناسراوه ده دیت، بونی هه موو نه کاره خه راپانه یه که نابی بکرتین و بونی هه ر هه موو نه و شتانه یه که ناکری نه لعان بزانتین.

بونی دایکم له چ بو نیکی تر ناچی، بو نیکی هه عه ترو پوډره ی فهره نسبی، بو نیکی له ژنه نه کته ره کانی سینمه ماو گوڤاره کانی موډو شه قامی لاله زارو هو لی سه مای کافیتریای (شه هرداری) یه وه دیت، دایکم بونی روژانی ناینده ی لیدیت، بونی سه به ینی و بونی هه موو نه و شته باشانه ی که له چاوه رتی مندان.

به و چاکه ته وهی که دراوه به سه ر کوشما بو موه ته مه خلوقیکی تر، مه خلوقیکی که چ ناچار نیی پاک و ته میزو به نه ده ب و دهرس خوین و یه که می پول بیت، چ ناچار نیی قردیلای فوودراو له قژی بداو سلاو له هه مووان بکا و هه مووان به خیری نیی، چ ناچار نیی له هه موو بونه یه کی میواندارییدا، نه و شیعه ره له به رده می غه ریبه دا بخو نیته وه که له مه کته ب فیری بووه هیشتا کیش به باشی نه زه ری نیی، چ ناچار نیی یه که مین وانه ی فیروونی پیانو ی، که جگه له دو باره کردنه وهی دو ری می فا سو ل لا سی، چ شتیکی تر

نیی، بو خزم و خویشی چه نه بازو بی حه وسه له بژنه ی، چ ناچار نیی به شداری له پیشبرکی هی لپژاردنی جوانترین منالدا بکا و بیبته وه.

به و چاکه ته ی کاک عزیز وه له سه ر کوشم، بو موه ته مه خلوقیکی کوتومت وه کو خوژی، هه ست ده کهم ته وای جه سته م به خال کوتراوه و نیوهی ددانه کانیشم ئالتونن، خو م ده بینم به تاقی ته نی به کولانه کانداه سوورپیمه وه وهک که چه تیوه کانی فاته ی جلک شو ر که وتوموه ته حیلکه حیلک، له پاشکوی قوژترین کوری گه رده کدا، له سه ر ماتوره که ی داده نیشم و له گه لیدا درو م فیلمی ته رده زان بیتم.

ده گه یه ویستگه ی (تابشار). له ویدا کاک عزیز پاسه که ی راده گری، زوره ی نه فهره کان داده بزن تا له چاخانه که ی سه ر ریگه چایه ک بخونه وه. من و لالو حه سهن له جیگه ی خو مان نابزوین، کاک عزیز به رله وهی دابه زیت، پاکه تیکی چکوله له داشبرد ی پاسه که ی دهرده هیتی و له سه ر رانم دایده نی، له ناوینه که وه ته ماشام دهکا و چاو داده گری، روخساری لیواولتیه له میهره بانیی، وهک داهو له په رژیینه یه ک پره له هیلی نهرم، هاورپیکه م میهره بانترین دیوی دونیا یه و له دست و پییه وه، له بو نی سه بری ده مییه وه، له چاوه سووته مه روکانییه وه، له چاکه ته چه ورو شه که یه وه... شتیکی وهک هه لمیکی ته نک دیته دهری و گه مارو م ده دات، منیش له وه هه لمه سیحراوییه دا وهک کلوه به فریک ده تویمه وه و هیند به خته وه ده بم که ئیدی ده خوارم هه زاران هه زار سال وهک په یکه ریکی به ردین له هه مان شوین و به هه مان شیوه میتمه وه، نه گه وره بم و نه بشگورتیم.

نه مرو کاک عزیز وشکه ئالبالووی بو کریم، لالو حه سهن له دواوه ی پاسه که وه قاوم ده داو ده پرسنی نه ری نه وه چ ده که ی! من خو می تینا گه یه نم و خیرا خیرا ئالبالووه کانم ده ژمیرم. نه فهره کان راوه ستا ون و چا ده خونه وه. کاک عزیز قومیک له بوتله عاره قه که ی هه لقسوراند، پاشان چوو تا له و دیو دره خته کانه وه هه ل میزیت، من سه بری ناکه م، سه ر داده خه م و جوان جوان ئالبالووه کان ده جووم، به لام له سه رمدا ده بینم و گوچیچکه م سوور هه لده گه ریت.

ده که وینه وه ری و تا گوږه پانی (ونه ک) پاسه که هیواش هیواش وه کو میرووله ده روا، هه ندی جار به دوا ده خلیسکیین، ترومیله کانی تریش ده خلیسکیین و له ناوه راستی جاده کهدا له به رده م نیمه دا ده چه قن. تاریک داهاتووه هه موو دونیا سپی ده چیته وه، لالو حه سهن ده ترسی و له دوا ی پاسه کهدا لیکندا لیکندا بانگم ده کات، ده زانم که چه ند

دهقیقه یه کی تر نابات دست دهکاته گریان، ناخر ئه وه همیشه گریانه که ی ناماده یه و رژوی دوو سی جار له خووت و خوړایی دهگری، دایکم پتی وایه گریانه که ی لالۆ حهسه ن وهک گاره گاری مریشک وایه وچ پاساوکی تایه تیی نییه، باوکم دهلتی: لالۆ حهسه ن و لاخیکه لهو گۆره ی! لالۆ حهسه ن پینده که نی و دیاره و لاخ بوونی پیخووشه، هه ره بویه شادومان و خه نیی دهفره کان کۆده کاته وه وه سهری بابم دهکا که به چپزه وه پلیک گۆشت دهجوی و له لپنانی چپشته که ی قایله.

شووشه ی په نجه ره که ی لای منه وه شکاوه و کزه یه کی سارد ریک روخسارم دهسمی، ملم وشک هه لگه راوه و پشتم له سه رمادا بوته شهخته. کاک عه زیز له ناوینه ی پاسه که وه، به نیگه رانییه وه دیقه تم ده دات، پاسه که راده گری، له ته رژونامه یه ک و چهند پارچه په رژویه ک ده په ستینیتته درزی په نجه ره که وه وه همدیس له پشت سوکانه وه داده نیشتیه وه. من له زوبانه بیده نگه که ی دهگم، ده زانم دلی لامه وای پی باشتره شوینه که م بگۆرم، وهک بلتی به چاوانی پیمبلی: "ههسته کچه چکۆله زیته له که! ههسته با سه رمات نه بچ، برۆره دووه، ئه وئ گهرمتره، ناخر ده ترسم نه خووش که ویت!" منیش به ئه سپایی وه لامی ده ده مه وه: "نا، له شوینه که ی خوّم هه لئاسم، ئه م کورسییه هینی خوّمه وه له سه ری هه لئاسم!" نیگه رانییه که ی کاک عه زیزم خووشده وئ، میه ره بانیه دایکانه که ی، قوولیی هاوړتیه تیه که ییم بو ده سه لمینی، ئه وسا پیلوه که نام لیکده نیم و سه فه ریکی خه یالی به چاخه دووره کان و به سه رده می پادشا گه وره کانا دهگم، سه فه ریکی خه یالی به زه مه نیکدا دهگم که قاره مانانی به وفا له پینا و سه لماندن راسگویی و قوربانیدانیا ندا بو شه ره یار، به پتی په تیی به سه ر پشکو ی هه لایسا و ده رۆن و له گه ل ئه ژدیهای هه وت سه ردا دهجه نگین.

چیتر پاسه که جووله ی بو ناکریت، رینگه گیراوه، سه رما جیگه ی به هه موو شتیکی لیژ کردوه، لای راستی به دهنم سه ربووه، سه ره نجه کانم میرووله دهکن، پیم بی هه ست و سه رم وهک کیتو قورس، وهک بلتی فووی تیکرابی، ده ناوسی و ده نیشتیه وه، بوومه ته تهخته و له تیله ی پیلوه نیوه داخراوه کانه وه چه ندین تارمایی له ده ره وه ده بینم که له ناو به فره که دا سوور دهخون، ئا و به که بوومدا دپته خواری و چاوانم ده برژینه وه. ناکا و گهرم گهرم دادیم، داخ ده بم، پاشان له رزم لیدی و ددانه کانم له سه رمادا چۆقه چۆقیان بیده که وئ، فرمیسک به خوړ له چاوانه وه ده رژوی، به ده ست خوّم نییه، کاک عه زیز به په نجه زبه رکانی

سه ر روومه ته کانم وشک ده کاته وه وه به ده می داخراوه وه پیده که نی، ئه و قوتابیانه ی کاک عه زیز ده ناسن ده لپن: "هه موو ددانه کانی نالتوونن!" باوه ر ناکه م، له دایکم ده پرسم، ئه ویش نازانی و کاک عه زیز هه ر نانس، به لام پرسیاره که می پیخووش نییه وه هه ره شه م لی دهکا که ئه گهر سه یری شو فیری پاسه کان بکه م یاخود قسه یان له گه لدا بکه م ئه و داخ دهکا، دایکم پیمبویه ته نها خه لکانی خه راپ و لات ددانی نالتوونیا ن هه یه وه هه مووشیا ن دز و پیاوکوژن و هه زار به لا به سه ر کچانی چکۆله دا ده هینن.

من باوه ر به دایکم ناکه م، خه فه ت ده خوّم که هه ندی جار دایکم ده بینم نارپه سه ن و درۆزن دپته به رچا و، به پووره نازهر ده لپن: قه له وی پیس! خه فه ت ده خوّم به وه ی که دایکم زۆر شت نازانی، بو نمونه ناوی پایته ختی زۆر له ولاتان به له د نییه و فریشی به یاسا ساکاره کانی حیسابه وه نییه، له گه ل ئه وه شدا به لای منه وه دایکم میه ره بانترین و جوانترین دایکه له دونیادا، شه وان به ر له نوسان خوّم ده که مه نه خووش تا له پال نوینه که مدا دانیشی، ده خوازم ئیعتیرافی لا بکه م که چ بیرو خه یالاتیکی خه راپ له باره ی ئه وه وه له که لله مدایه، به لام دایکم هه میشه هه ر خه ریکی ئیشه، په له یه تی و گوئ له قسه کانی من راناگری، گهر بزانی به ئه سپایی له ودیو ده رگاوه گوئ له قسه کانی ئه وو باوکم راده دیرم، ئه و سزایه کی خه راپم ده دا.

کاک عه زیز له حه ژمه ت به فرو رتیه ندان گرمۆله بووه، ته و او یک هه ول ده دا پاسه که چه ند هه نگاویک پیشتتر به ری، به لام ناتوانی، وهک بلتی له بیابانیکی سپیدا رینگه مان ون کردی. دهنگی لالۆ حه سه نم له دووره وه دپته گوئ، ده نالپینی و نزگه ره ی زل زل لیده دا، منیش سه یرم لی به سه ر هاتوه، هه ستده که م خه ریکم نه خووش ده که وم، گه ده م پر بووه له ئالبالوو، ده خوازم برشپیمه وه، به هه ردوو ده ست چاکه ته که ی کاک عه زیز به خوّمه وه ده نووسینم و سه رم گیتز ده خوات، ده مه وئ هه ستم، به لام هیز له قاچمدا نه ماوه، ده مم ده که مه وه، به لام ده نگم ده رنایه ت، هه موو شوینیک پر له به فر، هه موو پاسه که، هه موو شار، هه موو دونیا پر له به فر، منیش له ژیر ئه و تاقه سپیبه دا بوومه ته سه هۆل، سالانیکه به و جه سته به شه خته بوومه وه ماومه ته وه، ته نها چاوه کافن که وه کو دوو ته نور ده سووتین و خیرا خیرا فرمیسیکیان لپوه ده رژپته خواری، ده مم وشک و تال و له دووی ئا و ده گه ری: ئا و... ئا و... ئا و.

ده ستیکی نه رم و بوّن خووش، بوّنی پۆد ره و کریم، نیوچه وانم نه وازش ده کات. یه کتی دوعا

به گویمدا ده خوینتی و فوو به روخسارمدا دهکا. روخساری ناشنا به چواردهوری تهخته نوینته که مدا راوه ستا ون و چاوانی گوره و شیرینی پوره نازهر له ژیر روشنایی گلژبه که دا دهرده وشینته وه، بونی کولا تووه که ی نه نکم دیت، نه رمیی به تانی و چه رچه فه پاک و ته میزه کانی خوم ده ناسمه وه و ده زانم که له نیو نوینی خومدام و دایکی ششم له لاویه، ههستیکی لیواولیو له نارامیی دهرژیتته دلّم، خوم لی ده که وی و خهون ده بینم که به کۆلی کاک عه زیزه وه و نه ویش وه کوفه رشی بالدار له ژووور هه وره کانه وه ده فری و من بو ته ماشای شاره دوورو نه ناسراوه کان ده بات، وای چهند حهز ده که مدهمی بکاته وه و من ددانه ئالتوونه کانی بینم، به لام حه یفیک لیوه کانی وه ک سندوو قیکی چکۆله ی پر له زیرو زیو کۆم دراون.

ته و اوپیک نه خوشم، دختور که وسه ری هه موو پینج شه ممه یه ک سهر دانم دهکا، سینگم قرخه قرخی دی و شه وانه تاکه م به رز ده بیته وه، دختور که وسه ری هه رجاریک که دیت دهرمانه کانم بو ده گوری، نه خوشییه که شم خهراپتر ده بی، له رولاواز بووم و رهنگی مردووم لی نیشستوه و قرم دهروو تیتته وه، دختور یکی ترم دیتنه سهر که له من زیاتر ده کۆکن، دهرمانه کانی ئه م دختوره له هیچ نه جزاخانه یه کدا ده ست ناکه وی. رۆژ و ههفته کان وه ک با تیده پهرن، دهرس و مه کته بم بیرچونه ته وه، به رۆژ دهنووم و له خه ویشدا ههر ده کۆکم، داپیره له خوار تهخته نوینته که مه وه داده نیشی و له ژیر لیوه وه دوعا ده خوینتی، گهر به خه بهر بم، نه واکه یه تم بو ده گیتیته وه و خوار دهنه که م به که وچک به ده مه وه ده کات، هه موو رۆژتیک له په نجه ره ی ژووور که مه وه له و دار خورمالووه دهنۆرم که لق و په لکه کانی رووت بوونه ته وه له گه لا، تا به هار دیت رۆژه کان دهنۆرم، هه موو رۆژتیک سه عات چواری پاش نیوه رۆ پاسه که ی شه میران ده بینم که له چوارراکه ی به رده م قوتابخانه وه ره ت ده بی و کاک عه زیزیش خه مبارو ته نها له جیگه چۆله که ی من دهنۆری و تیده پهری، ده شی منی بیرچوو بیته وه و نه و نه ستلانه بداته کچیکی تر که له ناو داشبردی ترومبیله که یدا بو منی دانان، دلّم له ئیره پیدا ده سووتی و کۆکینه که م توندتر ده بی، دایکم به حه له لایی دهنیری به دوی دختور که وسه رییدا دهنگی باوکم ده بیبه م که نه مر دهکا ئاماده م کهن تا هه رجیی زووتره ره وانه ی فهره نسا کریم.

ئه مسال له پۆله که ی خومدا ده میهنه وه، ده گریم و پوره نازهر ده لی: هیچ شتیک له ساخ و سلامه تیی گرینکتر نییه. خوزیا هاوین ده هات و دارگیلاسه کان به گه لا و به بهر

ده رازانه وه، هاوینان ماله که ی ئیمه قهره بالخرت ده بی، خانه واده که ی ئیمه قه بیله یه کی گوره یه و من ده بیان پووو خال و یه ک دهرزه ن کوره خال و کچه پوورم هه ن. باوکم سه رۆکی ئه م قه بیله یه یه و هه مووان حیسایی بو ده که ن، ئه م قه بیله یه رۆژانی هه یینی نانی نیوه رۆ له مالی ئیمه ده خون و شه وانه یش دایکم زیاتر له نیوه یان له مالی خومان گل ده داته وه. هه موومان پینکه وه له به ره یوانی باخه که دهنوین، منالان له پال یه کدیدا گه وره کانیش دوورتر له ژیر دارچناره کانا، له سه ر ته ختی دارین و له نیو په رده کولله دا، باوکی ششم به تاقی ته نها له ژیر که په ره که دا دهنوی، دوو جوگه له م لا و لای که په ره که وه دینه خواری و تا به یانی دهنگی خوره ی ئو دیتته گوئی. داپیره له گه ل ئیمه ی منالاندا دهنوی و چاودیریمان دهکا، له ژووور سه ری هه ریبه کیکماندا په رداختیک سه هولاوو له ژیر سه رینی هه ریبه کیکماندا چنگی گوئه یاسه مین داده نی، مناله کان دهنۆمیری و هه ریبه که بیان به ناوی خویه وه بانگ ده کات تا دلنیایی که هه موومان له جیگه ی خومانین.

من حهزم له بیتدنگیی شه وانه، له شه ودا لیدانی دلّی میوه ی گه ییوو هه ناسه ی سووکه له ی بیچوه نه وره سه کان ده بیبه م، به رله وه ی خوم لیبه که وی، نه ستیره کان دهنۆمیرم و له و هه وراوه دهنۆرم که له ئاده میزاد ده چن.

یه کیک له و هه وراوه ههر ده لیتی کاک عه زیزه، له وسه ری سه ره وه بانگم دهکا و به دهم و چاوی ده مخاته پینکه نین. خالۆزاکانم ورته ورتیان وه داپیره له هه مان نه و شوتینه وه که لیتی ده خه وی، به شولکه دریشه که ی پیتیاندا ده مالی، خاله گچکه پرخه پرخ دهکا و سه گی که لاوه کان دینیتته وهرین، نه نه به دهم خه وه قسان دهکا و توبا خاتونیش تا رۆژ ده بیته وه خۆی ده خوینتی، یه کی له مناله کانیش لیکدا لیکدا دهنگیکی لی به رده بیته وه داپیره له جیگه که ی راده پهری تا بزانی نه وه کامانین! منالان هه موو خویان ده که نه نوستوو، هه ناسه له خویان ده برن.

به دهم ویزه ویزی نه ستیره و زریوه زریوی نه ستیرانه وه چاوه کان پر دهن له خه ون، هه ندی شه واران داده کا و داپیره نایلو نیککی قه به و دریشان پیدا ده دا که هه میشه له پال خویدا دایده نی، من و خالۆزایه کم له ژیر نه و روپوشه نه ستوره دا دهنوین و وه ک میرووله ی ژیر خاک گوئی بو دهنگی باران راده دیرین.

له وکاته وه ی نه خوش که وتووم ناچارم له ژووور که مدا زبندانیی بم، هه موو شتیک دهنترسیتنی، ترس وه ک تارمایی له هه موو شوتینیکدایه، گا دهرگا که ده کاته وه و پاش

نیوه پروانیش کاتی گه وره کان ده که ونه خه ونوچکی دیتته لام، گا له ویدیو شووشه ی په نجه ره که وه یه یا خود خوی له ژیر کوشی دایکما قایم ده کات. ئه مرۆ به یانیی له ناوینه که دا بوو، وهک بلتی گالته م پی بکا. ئه وه ترسه که ده مخاته کۆکه، ئیدی دایکم پروای به دختور که وسه ربی نه ماوه و ده زمانه کانی توورداوه، خاله گیان، دختوری شه وان له مالی ئیمه دهنوی، له گه ل دایکمد و ا ریک که وتوون که شه ویک ئه و شرینقه م لی بدا و شه ویکیش دایکم، باو کم ده لی دختوره کانی فهره نسا بلیمه تن و به یه که مین ره چه ته قورسترین نه خوشی شه فا دهن، پوره ئازه به چاوانیکی خه مین ته ماشام دهکا و به جۆریک ماچم دهکا که پیده چی ئیتر نه مبینیتته وه، لالۆ حه سه ن پۆست کارتییکی کونی پییه که ره سمی ژنیکی قه له وی قژ زه ردی تیدایه و جلکیکی موشه به کی مه خمه لیبی پۆشیوه، لالۆ حه سه ن ده لی: ئه م ژنه شازنی پاریسه و ژنیکی به دخوه و ئیمانی به قورئان نییه! لالۆ حه سه ن خه می من و دایکمییه تی و داوا له نه نه دهکا که شه وو رۆژ له پینا و رزگارکردنی ئیمه له چنگی ئه و شازنه کافره دوعا بکا، دایکم به خوشحالییه وه جانناکانی سه فهر ئاماده ده کات. من ده زانم که ترس له پاریسیش هه یه و بۆ ههر شویتیک برۆین ترس ههر به دوامانه وه یه، نه نه په یتا په یتا دوعا ده خوینی و فوو به روخسارمدا دهکا، توپا خاتون هه موو مه غریبیک به ک په رداخ ئاوی جگه ری کولاووم ده رخوا رد ده دا، هه زار جۆر موفه رکیان به گه ردن و پامه وه کردوه و ژیر سه رینه که شم پره له کاغه زی چکۆله ی چوارقه د کراو.

هیشتا هه موو پاش نیوه رۆیه ک کاتی ده بیتته سه عات چوار، دلّم لای به ربوونی قوتابخانه یه، دلّم لای ئه و پاسه یه که له دووره دئ و وهک خه ونیکی نیوه فه رامۆشکراو، به رله وه ی بگاته لای من، له ته متوو مانیکی سپیدا رۆده چی.

هیشتا ههر بهر له نوستن سی جار له دلی خۆدا ده لیتم: من له پاسه که ی کاک عه زیز زیاتر سواری هیچ پاسیکی تر نابم! ئه مه په یمانیکه به یه کمان داوه و تا رۆژی حه شر ئه و په یمانه ناشکیتم، سویتد ده خۆم، له کاتی سویتد خواردندا پیلووم لیکده نیتم، هه ناسه له خۆم ده برم و دلّم وهک ته پل لیده دا، دلّیام که کاک عه زیز لیدانی دلّم ده ژنه فی و وه لامم ده داته وه.

سی رۆژی تر سه فهر ده که یین، نه نه لای په نجه ره که وه دانیشته وه، گو له یاسه مین ده کات به ده زوو وه و ملوانکه و بازنگم له و گولانه بۆ ده هۆنیتته وه، هه مووان خه مبارن، ته نانه ت توپا خاتونیش که هه همیشه قونی باه داو چه قه نه ی لیده دا، ئیستا ئیدی ئه ویش وهک جار ان

نییه، چاوانی پر له فرمیسک و ئاوی که پووی به سه ر قۆله که ی ده سړی.

له ده رگا درا، به خۆم ده لیتم: ره نگه دختوریکی تازه یا خود یه کتی له پوره کانم بیت، ئاخ هه زاران جۆر له خه لکیی دیده نیمان ده که ن و رۆژی سه د جار له ده رگای مالی ئیمه ده دری.

لالۆ حه سه ن دیتته ژووری و له پال ده رگا که دا راده وه ستن، گیژ و ویز و حه په ساو ته ماشای دایکم ده کات، ده په وی شتیکی بلتی به لام جورته ت ناکات، وهک هه همیشه له ترسا که وتوته نزگه ره، ئامازه بۆ که سی یان شتیکی له ده ره وه دهکا، به لام ده نگی ده رنایه ت.

دایکم تووره و بی هه دادان هه لده سی و به دوا ی لالۆ حه سه ندا به ره و دالانه که ده چی، ده نگی ده بییه م: کتی؟ وه لامه که ی لالۆ حه سه ن نابیستم، ته نها ده نگی دایکم دیتته گوئی که بهرز و بهرتر ده بیتته وه وهک ده نگی ئاژیر هه مووان نیگه ران دهکا، داپیره هه لده سی و په نجه ره که داده خا، به تانییه که تا ژیر چه ناگه م راده کیشتی.

دووباره ده نگی دایکم دیتته گوئی: "چی؟ سایه ق پاس؟"

راده چله کم، ده که ومه سه ر ئه ژنۆو له سه ر جینگه که م داده نیشم.

وه لامه که ی لالۆ حه سه ن له باعه باعی مه ریک ده چی که بیانه وی سه ری بپرن.

هاواری دایکم له نیو سه رمدا لول ده خوا: "کتی؟ چی؟ کام پاس؟"

لالۆ حه سه نی فه قیر نیوه گیان و زمانی لالّ ده بی، شیتته شیتی دایکم ده بییه م که ده یه وی تیبگا چۆن شو فیتریکی هیچ و پوچ جورته تی کردوه بۆ هه و الپرسینی کیژه که ی بیت! لالۆ حه سه ن ده نیتری تا پیی بلتی گه ر جاریکی تر به م ناوه دا بیتته وه ئه و ئه مر دهکا قه له می ئه ژنۆی بشکیئن!

به تانییه که لاده دم، له جینگه که م ده رده په ریم و پیخاوس و به جلکی ته نکی نوستنه وه به ره و دالانه که راده که م، توپا خانم هه ولّ ده دا پیتشم بگری، پالیتیکی پیته ده نیتم و گازتیک له ده ستنی ده گرم، دایکم له م ره وتاره سه یرو سه مه ره یه م حه په ساوه، ئه مر م پیده کا هه رچی زووتره بۆ نیو نوینه که م بگه رپمه وه، به لام گوئی به و هه موو هه ره شه و گو ره شه یه ناده م و خۆم ده گه یه م ژووری خویندنه وه ی باو کم که له وه په ری راره وه که دایه، ده چه م ژووری و له م دیه وه ده رگا که به کلیل داده خه م، په نجه ره ی ژووره که به سه ر کۆلاندا ده نۆزی، په رده که لاده دم، ده چه م سه ر کورسییه که و ده بینم کاک عه زیز وهک منالیتیکی شه رمن و مه زلۆوم

له ناوه راستی کۆلانه کدا راوهستا وه، زهرفیتی چکۆلهی به دهسته وه به، قژه لووله که ی شانە کردوو و قۆبچهی کراسه که ی تا بنی بنه وه داخستوو، ناخر نایه وئ سینگه به خال کوتر اوه که ی دهر که وئ. په نجه ره که ده که مه وه، بانگیده که م، سهیری ئەم لا و لای خۆی ده کا و ده به وئ بروت، به رزتر بانگی ده که م و دهستی بۆ راده وه شیتیم، ناوړ ده داته وه، سه ر هه لده برئ و چاوی به من ده که وئیت، هه مدیس هه مان میهره بانیی دیرین روخساری ده پۆشیته وه، هۆن هۆن فرمیسک له چوانم ده پۆش و خۆشیم نازانم ده لیم چیی! کاک عه زیز هه ر له هه مان ئەو شوئینه ی که لینی راوهستا وه، به سه ر سلاوم لیده کات، مه گه ر خودا بۆ خۆی بزانی چه نده خۆش حال ده بی، به ره و لای من دیته پیتش، پیتده که نئ و به و پیکه نینه شتیکی سهیر روو ده دات، ده می ده دکاته وه، ده می وه که ئەشکه و تیک تاریک، یه ک ددانی ئالتوون له قوولایی ده میدا، وه ک چرا که ی عه لادین پرشنگ ده دات، دلنیام هه رچیم بوئیت به هۆی ئەو چرا ئەفسانه بییه وه بۆم جیبه جئ ده بیت، پیتلوه کانم لیکده نئیم و داوا ده که م:" ئەمجاره چاک بیمه وه، ئەمجاره کۆکینه که م نه مینئ و ترس به رۆکم به رдат!"

که گه یشتینه پاریس له ئوتیلی و اگرام دابه زین، سئ رۆژ دواتر دختۆرتکی فه ره نسایی فه حسی کردم و ره چه ته یه کی دوو رو درتیزی بۆ نووسیم، ته ندروستیم له جارن باشتر و که متریش ده کۆکیم.

چ که سئ له نه ئینی من و سبیری چرا ئالتوون بییه که به ناگا نه بوو، دایکم پیتی وابوو چاکبوونه وه ی خیرام به هۆی زیره کیی دختوره فه ره نسایی به وه به، به لām خۆم ده مزانی چاکبوونه وه له بن سه ری کئ و چیدا به. هه موو شه ویک له تاریکیی ژوو ره که و ژیر چه ره فه که دا ده ستم بۆ چرا خه یال بییه که ی عه لادین راده کیشاو دوعا هه می شه بییه که م دوو باره ده کرده وه.

شه ش مانگ زباتر له فه ره نسا ماینه وه، که گه راینه وه تاران قوتابخانه که یان بۆ گۆریم، ئەو قوتابخانه نوئییم چه ند هه نگاو تیک له مائی خۆمانه وه دوو بوو، به پئ دهر پۆشتم و ده گه رامه وه، به لām کاتئ له شه قامه که وه تیده په ریم دلّم ته نگ و چاوم بۆ پاسه که ی شه میران ده گپرا.

سالان به خیرایی ردت بوون و من ئیستا بوومه ته کیژۆله خانمیک بۆ خۆم، پاسه کۆنه کانیا ن کۆکر دوو نه ته وه و ترومبیلی تاکسی به شو فیری جحیله وه جیتی ئەو پاسانه یان گرتۆته وه، به لām من هیتستا به رامبه ر ئەو هاوړئ گه وره و دیرینه م وه فادارم، هه رکاتئ دلّم

ته نگ ده بی یان خه فه تی رووم تیده کا و کۆسپیک ده که ویته به رده م کاروباره کانه وه، کۆتویر ده می موجیزه ئاسای هاوړتیکه م له و دیو یاده وه ریبه کانی منالیمه وه دهر ده که وئ و پرشنگی ددانه ئالتوون بییه که ی وه ک ئەستیره ی زوهره له تاریکیی شه واندا دهره وشیته وه.

پاسی هیلئ ژماره هه فتا له سه ری پیتچه که دا وه دیارده که وئ و به کا وه خۆ دیته پیتش، ده نگیکئ منالانه له گوئیمدا ده لئ:" جگه له پاسه که ی کاک عه زیز سواری هیچ پاسیکی تر نابم!"

کچه که م پیتشم ده که وئیت، ده ست بۆ شو فیری پاسه که راده وه شینئ و چوانی پر ده بن له راز و خولیای منالانه. ده شی کچه که شم نه ئینی به کی له لا هه بی و پیم نه لئیت، ته واو تیک وه ک ئەوه ی که منیش نه ئینی خۆم به که س نه ده گوت، نه به دایکم، نه به لالۆ حه سه ن، ته نانه ت ئەو نه ئینی به م لای دارچناره کانی ئەوسه ری باخه که یش نه ده درکاندا!

***

نه فره تيبه ته واو كه م. ده بې. واده ليم و زور له خوم ده كه م تا چوار پسته پهرته وازه كه ي هم
 (ده بې) شار او ديه له پال يه كدا ريز كه م و مانا راسته قينه كه ي بو ميشكم بگويزمه وه. ده بې
 بکه ومه نووسين. ته واو و روښت. ئيدى چ به هانه و بيانويه كم نيبه. له م باخه دووره
 ده سته دا، نه كه سيك هه يه كاتم به چه نه بازي و باس و وتوويزه وه به هه دهر بدات، نه
 ها توچوونيك، نه به زموره زم و شايي لوغانيتك، نه ژن و مناليتك، هه موو شتيتك جگه
 له كاتي زور و هه تاوى دره وشاوه و سكوت و نارامبي و ده شتگه لي سهوز و تاسمانى شين
 (ته واوى پيداويستى به سوود بو خه يال و بپر كرده وه و داهينان و ئه فراندن)، هه موو
 شتيتك جگه له م باخه وانه موزا حيمه كه ده بې هه ئه لعان حيسابى خومى له گه لدا يه كلايى
 بکه موه و تيبه گه يه نم كه خودانى به ريز (خودانى پيشوو) بو ئه نجامدانى كارتيكى گرینگ
 و ژيانيتك به م ويرانيبه هاتووه و نووسينى كار هه نه مره كه ي بو خوئى و خانه واده و
 سه رزه مينه كه ي - و ته نانه ت بو دونياش - گرنگيى و به هاى هه يه .

- "قوربان گيان، قسه يه كم له باره ي هم دار هه رميتيه وه هه يه ."

له وديو ميتزه كه وه داده نيشم.

- "قورب... ب.... ان گيان."

بينده نگ. ميژيكي شهق و شر و لهق. گرینگ نيبه. نووسين نامانجى سه ره كيپه و
 ئه فراندنى كارى هونه رييش ده توانري له سه ر عه رد، له سه ر دره خت، قونه و تلور، له سه ر
 پشت، به پيوه له سه ر قاچيک، كه لله هه لواسراو به حه واوه، له هه ر جيگايه ك و له هه ر هه ل
 و مه رجيتكا بيت به ئه نجام بگه يه نريت. مه به ستم له كاره راسته قينه كه يه، ئه و كاره ي كه له
 قولايى دل و ريخوله وه هه لده قولتي. له ناو جه رگه ي روچه وه ديتته ده ري.

كاغه زى سپيى - دوو به سته ي ئه ستوربي پينج سه د وده ره قه يى - و كه ره سته ي
 پيوست بو نووسين له لاي ناميري تايپه كه وه داده نيم. پاندان، قه له م، لاستيك، قه له م
 دايان، ته پله كي جگه ره، چه رخ و بتلى او (نابج هيجم له بير بچيت. تاخر هه ستان و
 هينانى هم شت و ئه و شت زه ره له ئيشه كه م دده او زنجيره ي بير كرده وه م ده پچرتني).
 هه مووى له سه ر ميتزه كه داده نيم. تاماده م. هه ركه ده ستم به نووسين كرد ئيدى ناوه ستمه وه.
 به يه ك گوژم په نجا لاپه ره ده نووسم. رسته ي دريژ دريژ، به يه كه وه گريدارو، هاوسه نگ،
 وه ك قه لبه زه يه كي به خور ره وان، توكمه، هه ژينه ر، به شكو. له باره ي چيبه وه؟ پرسيارتيكى
 به جيبه. حالى حازر وه لام نيبه. له باره ي هيجه وه. چ بلتم؟

دار هه رمى

هه ر كارتيك له ژير هه تاودا زه مه نيكه

زه مه نيكه بو له داىك بوون

زه مه نيكي شه بو مردن

زه مه نيكه بو روانين

زه مه نيكي شه بو پشكووتن

زه مه نيكه بو په يقين

زه مه نيكي شه بو سكوت

كتيبي كومه لگه - ده روازى سيبه م

گشت دره خته كانى باخى ده ماوه ند به ريان داوه دار هه رمى نه بى - داره رميى مه كرياو و
 خو نوين. باخه وانى دزيوى پير، هه موو به يانيبه ك، له كاتي ئاودانى دره خته كانى باخدا،
 به خه م و تووره بيه وه، هم حه قيقه ته حه يابه ريه م به گويدا دده ا. كه چاوانم ده كه موه ده يبينم
 چاوه روان له وديو په نجه ره ي ژووره كه موه راوه ستا وه و تيناگات كه چاره نووسى خه مينى
 گژوگياى گه مژه و خه فه تباريى يان دل خو شيبى سه وزايى و چيمه ن و ئه له ف په يوه نديى
 به منه وه نيبه (به منى نووسه رو فه يله سوف) هوه و ناگاي له وه نيبه كه خه يالى من
 له جيگايه كي تره، جيگايه ك له وديو رووداوه عه رديبه گچكه كان و رووداوه روژانه بيه
 گچكه كان.

- "قوربان گيان!"

خومى تيناگه يه نم. به خوم ده ليم ده بې هم سال دوا جار، هم كتيبه جادو وليكراوه

باخهوانی پیر، بهسلاویکی دوو دلانه و پیکه نینیتیکی به پارتهزهوه، له شووشه ی په نجه ره که ده دات. سه ری به ژیره وه ناوه، شهرم ده کات، دهستی به یه کدا ده مالتیت. نیگایه کی په یجوریانه ده گرتته ژوره وه. ده بینه و خودان، بی باک، به بی تۆزقالتیک په رۆشیی و وروژان، به روانینیتیکی چۆل له ههر جوړه نه ندیشه و خه یالتیک - ته نانه ت به بی شعوریش - پرووه دیوار دانیشتهوه و چاوی له خالتیکی نادیار له فهزادا برپوه. ده لیت: "بیورن. وه زعتان باشه؟ زور بیورن. گهر ده کړئ ته ماشایه کی ئەم داره رمییه بکه ن."

له گه ل خۆمدا حسیتی ده که م که نه گهر ههر سه عاته و لاپه ریه ک بنوسم و رۆژی ده سه عات کار بکه م، ئەوا ده کاته رۆژی ده لاپه ریه. ده کاته ههفته ی هفتا لاپه ریه. مانگیکی هاوین و سئ مانگی پاییز - گهر وه کو ئینسان کار بکه م - ئەوا تا سه ره تای زستان، نیزیکی هه زار لاپه ریه نووسیوه و دوو بهرگی مقه یایی زیرینم بۆ چاپ ناماده یه. ههر بهرگی نیو کیلو. خو ئە گهر تا سالی داهاتوو کار بکه م ئەوا هه زار لاپه ریه تریش ده نووسم.

ده بی قسه یه کی تر بۆ گوتن په یداکه م. قسه یه ک که پروام پیی هه بی. وه ک جارن، وه ک سه رده مانیک که ده مویست دونیا بگۆرم. شاره که م، کۆلانه که م و خۆم بگۆرم.

- "قوو... و... ریان... گ... ی" له ژیر لیتوه وه، پچر پچر، به ترس و شهرمه وه.

نه خیر. تا وهلامی ئەم باخه وانه نه ده مه وه، ناکرئ بحه ویمه وه. چۆن ده بی به ناماده بوونی یه کیکی تر، موزاحمه تی فیکرگه لی مه زن بکرت؟ هه رله و شوینه دا که دانیشتهوم، به دهنگی بهرز ده لیم: "باوکه گیان. به لئ. جه نابی خاله حه سه ن."

ده کۆکی. ده لئ: "خاله حوسه یین. بچووکتان."

"جه نابی خاله حوسه یین (خاله عه لی. خاله غولام. ههر کتیه کیت)، گوو به گۆری باوکی دار هه رمی و هه رچی پروه ک و گیا هه یه (هه رچی باخه وانی پیری بۆژکه ریش هه ن) و ده لیم و به رق و سه رزه نشته وه ئەودای جگه ره که م ده کۆژنمه وه. توورپه م و توورپه ییش کاره که م دواده خات. ئەدی کام کار؟ نووسین. وه ک هه ناسه دان. وه ک بوون. به و ساناییه. رووداویکی پیوست، سروشتیی، هه موار. کاریک که له ناوه مه را تاوده دا یان تاوی سه ندوه. جوړیک پیداویستی ژبانیی. جوړیک بیتوو، جوړیک نه خووشیی. جوړیک خوو.

- "قوربان گیان."

کاریک که بۆم هاسان بوو، وا ئەلعان، یه که نه دردوو، به بی چ پاساویکی ئاشکرا، به بی چ پاساویکی قابیلی قه بوول و ماقوول، بووه ته گیان کیشانیکی به سوئ، بووه ته په له قارئی کردنیکی بی ئاکام، بووه ته شلپ و هۆرپکی ناشیانه له ئەستیرکیکی قوولدا، بووه ته راکردن له خه وندا، جیگیر له سه ر خالتیکی چه سپاو. ناتوانم بنوسم. دانپیانانیتیکی تال. ئیتر ههر ئەوه یه و ناتوانم بنوسم. دانپیانانیتیکی تالتر. خو گهر ههر بشمه وئ بنوسم - ئە گهر - ئەوا نازانم له باره ی چیه وه بنوسم. قسه کانم ته واو بوون و ئیدی که فگی ره که م بهر بنی مه نجه له که که وتوه. رۆژه کان وه ک با و بروسکه تیده په رن. به و زوانه ده گه مه شه ست سالیی. سه ره تای غلور بوونه وه. هیشتا نه گه یشتوومه ته هیچ کوئ. هیشتا چ شتیکم نه سه لماندوه. ده بی خۆم به فیکرکی وه سه سه وروژین، به ئومیدیکی مه زن و به له نیتیکی درۆینه وه هه لئواسم.

قوتابیه کانم ده پرسن: "مامۆستای به رتیز، ده بی چ بکری؟"

ده لیم ئارام بگرن. ئارام بگرن تا کتیه تازه که م ته واو ده بیت. دوایین قسه ی من - قسه ی سیاسی - فه لسه فیی - عیرفانیی من له و کتیه دا نووسراوه. حه سه له تان هه بی.

قوتابیه کانم کات و حه سه له بان نییه. قسه ی دوو باره یان ناوی و هه ست ده که ن کلاویکی گه ره و نه بینراویان له سه ر نراوه. قسه ی نوپیان ده وی، قسه یه کی ته واو، چۆل له زاراه ی ره نگین و ئەحکامی ره ها. ئەدی من چۆن و له کوئ ئەوها قسه یه کی مه حال په یداکه م؟ ئاوها فیکرکی پاقری رۆنه ر؟

چاو به را بردوومدا ده گتیرم. ده بینم ده یان کتیب و سه دان وتاری سیاسی و کۆمه لایه تی و فه لسه فیم نووسیون. عومریک قسانم کردوه. به حیرس و ساکارییه وه - ساکار تا سنووری گه مژیی، بهرگرم له بیروباوه رم، به راست یان به درۆ - کردوه. نوتق دوا ی نوتق، ره نگه زۆر زۆریش. له سه ر شانۆ، له ناوجه رگه ی گۆرپان، له لاپه ریه ی نه ده بیی رۆژنامه کان، له رادیوکان و له سیمیناره کان ناماده ییم هه بووه و نووسین و قسه کردن به شتیکی بنه رته یی له ژبانیی فیکریم بوون و هه نووکه ییش؟ ئەدی چۆن ئەم خاموشیی و فه رامۆشییه گوزارشت لی بکه م و راقه ی بکه م؟ ئەم بیزاریه ئارام و سستییه هه میشه ییه، ئەم ته مه له ییه قورس و بی باک و خه وه یته. ئەدی ئەم حه زه بۆ بیتده نگیی و

گۆشه گيرىي له كوتيه هاتوه و چوناوچۆنى له رۆحمدا رۆنیشتوه. هاواری جهسته يى و تهپ و كوتى عاشقانه، ئاره زووگه لى مه زنى ئينسان دۆستىي، ئامانجگه لى سياسىي، پابه ندىي، بيروباوه ر، قودرهت و يستىي كۆمه لايه تىي و زانستىي و كلتورىي، وه همگه لى دلرفين له باره ي خۆم و ئه وانى تره وه ئاره زوو بۆ خۆ دهرخستن و خۆ سه لماندن له گيان و رۆحمدا خامۆش بوون و پيدا اويستىي ئاماده بوونم له سه رى سه ره وه ي رووداوه كانا بىرچۆته وه. رۆحىيكي ساردو خامۆش دزه ي كردۆته منه وه روانىم مه وداى له رووداوه رۆژانه بيه كان گرتوه. رهنگىي مه سه له پىرى بى و پيدا اويستىي بى بۆ هه ناسه دان و وچان. رهنگىي ماندووىي بى و بى نه مان. خۆ رهنگىي ئاومىديش بيت.

دهنگى قسه كردن دى. دهنگى ته په ي بى به سه ر ورده به رده كاندا. ده نۆرم. باخ، له وديو ئه م په نجه ره چكۆله نيوه كراوه يه وه، پر له دهنگه دهنگ و جووله و خرۆشانه. پر له هات و بات و تهپ و كوته، پر له خۆنوواندىي رووه كىيه. دار گىلاسه هه رامزاده كه، سوورو سه وزو ئال و والا، به كه شم و نه شم هه ميه شه بيه كه يه وه، لى پورپۆله خۆيستىيه كى جىئىي (به تايبه تىي جىئىي) به په لك و لقى والاى له خۆبايه وه، به رامبه رم راوه ستا وه و به پاساوييكي ئاماقوول، تامى تامىيم ده دات. دره ختى گىلوكه ي له خۆبايى لاسارىيم به رامبه ر ده نوئىي. ئىره يى؟ رهنگىي. چ گالته جار بيه كه! ده زانم. هه رچىيه ك بى شتىيكي به سووى له عىشه وه گه رىيه موزىيانه و جوانىيه دلرفينه كه يدا هه يه كه شىرزه م ده كات.

- "قوربان گيان! بۆ سه ده مين جار.

باخه وانى پىر ئه مجاره كوتىخاى رىش سىيى گوندىشى له گه له. له بهر په نجه ره كه دا راوه ستا ون و چه چه يان.

خۆمىيان لى ناكه مه خاوه ن. كاغه زىك گرمۆله ده كه م و بۆ عه رده كه توورى ده ده م. كاغه زىكى تر دهر دىنم. ده كه ومه نووسىن. وا خۆم ده نوئىم ده خوئىنمه وه. غه رق له بىر كرده وه دا. قه له م به ده ست. ده ست نيوه هه لپه سىر دراو به وه اووه. ده سه كه ي ترىش بى ئىش. قامكىك له گۆشه ي ده مدا. له سه ر گۆنا، له سه ر نىوچه وان. ده نووسم. رسته گه لى بى واتا. خه تى به سه را دىنم.

خه يالم لاي پىره مىر ده كانى ئه وديو په نجه ره يه. باشه چىيان لىم ده وى؟ خه وم دى. باوئىشك ده ده م. برسىمه.

ئهرى كى من ناچارى نووسىن ده كات؟

ناچار به پابه ندىبون؟

ناچار به گوتن و فره وئىي، به دهنگى بهرز، بهرتر له خه لكانى تر؟

كوتىخا ده خاله ت ده كات. كۆكه. منگه منگ. رهنگىي جىئو له زىر لىئوه وه. دىته پىشى. تاكى كراوه ي په نجه ره كه زىاتر ده كاته وه. به تىله ي چاو، چاودىرى ده كه م. سه رىك ده كى شىته ژوورى و به چاويك - چاويكى چكۆله و په بچۆر - دىقه تم ده دات، دىقه ت له من ده دات كه سه خت خه رىكى نووسىن و كوژانه وه م. له شووشه ي په نجه ره كه ده دات. شتىك به گوتى باخه واندا ده چرىئى (واته ناشى خودان كه ر بىت) و به هاوار سلاوه كه يم به گوئى ده گه يه نىت. نه خىر. خه راپ تووش بووم. ده سه ردارم ناين. سه رىك ده له قىتم و قه له مه كه م به رقى و ئه هىكى به رزه وه، كه سووتووى جگه ره كه م به و ناوه دا به لاف ده كاته وه، له سه ر مىزه كه داده نىم.

خۆزىا ده كرا له م نه خۆشىيه قورسه (له كه سىك بوون) چاك بامه وه و بۆ زه مه نىكى كورت نه هاوما بهرچاوان. يان پىئوىستى به م وه دىار كه وتنه نه كرده ا، پىئوىست به پىچه وانه بوونه وه - به زۆر بوون - به پهرش بوون - به پهرشبوونى خود نه كرده ا.

له بهر په نجه ره كه دا راده وه ستم. ئاسمان، له سه رى ئه م ژووره وه، له پشت ئه م دىوارگه له ئه ستوره گه چىبه وه، له وديو كه لله ي سنووردار و فىكره هه ناسه كورته كانى منه وه، فراوان و رووناكه و رهنگىي خۆنه وىستانه ي هه يه، به بى په له يه كى ناچۆر يان هىئىكى ناهه موار، بى كىش، بى نىياز، خامۆش. وه ك بلىي له وديو هىئى ناسكى ئاسۆه، ژىيانىكى تر راخرا بى و گه ردىله گه لى نه ناسراو له دۆخى كراوه وه دروستبووندا بن. لانى كه م به گومانى من، منى ئابلووقه دراو له نىئو ئه م چوار دىواره دا، بى توانا له نووسىن، بى توانا له بىنىنه وه ي قسه يه ك بۆ گوتن، بى توانا له خۆ هه لواسىن به ئىمانىكى تۆكه مه دا، به ئىمانىكى ره هادا، يان لانى كه م، به خۆ هه لواسىن به عه شقىكدا، به عه شقۆكه يه كدا، بى توانا له خۆ هه لواسىن به خه وئىكدا.

پىره مىر ده كان چاوه رىن. قسه و ئىشيان راشكاوانه و واقىعىيانه يه. داره رمىكه به رى نه داوه و ئه م رووداوه ش په بوه ندىي به خاك و عه رده وه هه يه و چ رايه لىكى به شىعرو فه لسه فه و دونىاي غه بيه وه نىيه.

- "چ ئىشىكتان هه يه؟"

- "خه جاله ت خۆمان. بووىنه ئه رك. مه به ست عه رزى سلام بوو. خۆ شوكور ئىنشاللا"

باشن؟

- "وه زعی خانمی دایکتان؟"

- "به لئی."

- "مه بهست له موزاحیم بوونه ئه مه بوو، ده زانن که....."

قسه کانیان کورت ده که مه وه: دره ختی ناجوامیری هه رمی، به بی چ ناگادار کردنه وه یه کی پیشینه، به بی چ پاساو یک، نه مسال بهری نه داوه و جه نابی خاله حوسه ینیش، نه م کاره ناماقوول و نه م بیده نگیه حه یابه ره یه داره رمیتی به سوو کایه تیبه کی له به خشین نه هاتوو بو ریشی سپیی خۆی و حورمه تی سه وزی باخ له قه له م داوه. نه دی چیی روویداوه و کوئی کاره که خه راپه؟ تی ناگا و نه م (تی نه گه یشتن) هه ش نازاری ده دات. ناخر نه و لۆژیکی راشکاوانه و رووناکی گیاکان ده ناسی و به قه هرو گله یی و نازو ره وتاریان ناشنایه. چ شتی که نه ماوه نه و بو نه م دره خته ی نه کردی. ناوی داوه - سویند ده خواو فرمی سکیک له قوولایی چاویبه وه ده رژی - په لکه زیاده کانی قه له م کردوه، خۆل و خاشاک و چیلکه و ئالف و هه رزه ی گله که ی بژار کردوه، په ینی کردوه - بالترین په ینی ئینسانیی - قسانی له گه ل کردوه، نامۆژگاری کردوه، به قوربان و به سه ده قه ی بووه: پتی گوتوو: نوکه رتم، خزمه تکارتم، بچوو کتم، هه رچی به نه قلدا هاتوو پتی گوتوو. نازو نه و ازشتی کردوه. ته نانه ت خۆشی لی کردوه به ئاشداو له هه وانته پیکه نیوه. به جیی نه هیشتوو، لپی گه راوه تا نه مه خواجه نه قل بینیتوه به رخۆی و که چی هه ر نه یه یناوه ته وه. نه وسا باخه وانی پیر که لله یی بووه، هاواری به سه را کردوه، جنیوی به نه ژدادو تابای داوه و پیله قه ی له قه دی جه سته ی بی نمودی داوه، تفی له رووی بی حه یای کردوه و دۆش داماو به دیاریبه وه بیری کردۆته وه که چ مه رگیه تی و ده بی چ بکری. نه مه له خۆی ده پرسی و له کویتخای به نه زمونی گوندو له من که نه ته نه ها خاوه نی باخه که م، به لکو پییاویکی داناو بیاریام و ده با له هه موو چۆن و بوچیبه کانی دونیاو زانست ناگادار بام.

ده لیم: "باوکه گیان، برۆو سه ینی وه ره وه."

ده لئی: "چاره نووسی باخ له ده سته ی ئیوه دایه. ده بی ئیوه حوکمه که ده رکه ن."

- "حوکم؟"

کویتخا قسه که ی رافه ده کات: "مه به سته ی له وه یه رپوره سمیک هه یه که ده بی ئیوه

به شداری تیدا بکه ن."

ده لیم: "بامیتنی بو کاتیکی تر. بو هه فته ی داها توو."

بیده نگ ده بن. ناقایلن. تیناگه ن بوچی خاوه نی به ریزی باخ ناوها بی باک و خوین سارده. ناوها حه پ و خۆل و بی غیره ته.

باخه وان ده لئی: "دره خته کانی ترشت فیتر ده بن. رووه که گه ل لاسایی یه کدی ده که نه وه." و پاشان، بو وه ده ست هینانی دلی من - دلله به رده که ی من - به نه غمه یه کی خۆمانه و پیکه نینیتی باوکه نه له سه ر قسه کانی به رده وام ده بی: "بیرتان دی چه ندیک به م داره رمیبه وه په یوه ندو هوگر بوون. (بیرم نایه ت) و چه ندین جار وه بیرتان هیناومه ته وه که باخی ده ماوه ند به بی نه م دره خته لوتف و سه فای نیبه و (من قسه ی وا قۆرم گوتوو؟) و باوکی خوالیخوشبووتان - روچیان شاد - جاره های جار پاداشت و به خشیشیان کردووم و (درۆی رووت) و خودی ئیوه کاتئ منال بوون، نه و هاوینه تان له بیره که له ژئیر هه مان نه م داره رمیبه دا بوو پیتان فرمووم....."

کویتخا پیده که نی. یه ک ریز ددانی سپیی، له ده میدا ده جوولئی.

ده لئی: "هه میشه له خه یالی دره خته کانا بویت. باشم له بیره. روژیکی ولاخ ئیوه ی هه لگرت و تا که ناله که ی سه ره وه ی بردن."

باخی منالیی. ده ماوه ندیی منالیی، مه حف و په نگ په ریو، وه ک وینه یه کی خه یالیی، هیور هیور، له کو تایی زه ینی کال و توژ لی نیشتوو مه وه، وه دیارده که ویت. له و دیو دره خته سه وه زه کانه وه کویتکی منالکار راوه ستا وه له نیزیکیه وه، له سه ر به تانیبه کی چوارگۆشه دار، کچیک جحیل دانیشتوووه کتیب ده خوینیتوه.

- "ئیمه پیمان وایه ده بی گوتی نه م دار هه رمیبه راکیشریت."

کویره منالکاره که دیقه ت له کچه جحیله که ده دات. دهنگی ته پ و کوتی دلله ئاشقه که ی له قوولایی گویمدا ده زرنگیته وه. له و دیو پیلووه کاغه وه سیبه رو روخساره کان، وه ک وینه گه لی به سه ر یه کتریدا که له که بوو، پیکه وه ده لکین. رووخساری روشاو، نیوه ئاشنا، به به ر چاواندا تیده په رن.

باخه وان، نیگای خه والو و بیده نگی منی به ئامازه ی قایل بوون وه رگرتوووه. چه ند هه نگاو یک دیته پیش. ده سته کانی به یه کدا ده مالیت. داده نه ویتته وه دوو سی کاغه ز که

له سهر عهرده که که وتون، هه لده گریته وه ده یانخاته سهر میزی قه د دیواره که. ناخر نووسینه کانی خودان گرینگن. زور گرینگن.

دووا هاوین؟

ئه و دوای قسه کانی نابیهه. دهستیکی نه ببنراو په له پیتکه له گوشه و سووچی خاموشی دلم ده دات. یاده وه ریگه لی مه حف و تم و مژاویی له نیو سهرمدا ده خولینه وه. هه زار هه زار فهرسه خ له دووایه مین هاوینه وه دوورم. یه ک نه به دییه ت دوورم. که سپیک له و دیو پیتلووه کانه وه ده بزویت. که سپیک سترانیک له قولایی گویمدا ده چری. پاشماوهی خه ونیکی دیرین - هه پروون، په ته وازه - له لیواری پیتلووه کانه ده نیشیت. دووایین هاوین!

ئه و (دووایین) ه، رایه له به ژبانیکی پیشینه و نامازه بۆ زهمه نیک تر ده کات. زهمه نیک له یاد چوو. بزر. رابردو، وهک شکانی قاپوقاچاخی ژیر عهرد، هه پروون هه پروون، له پال یه کدا ریز ده بن و روخسارگه لی رووشاو، رهنگاو رهنگ، رهش و سپیی و توز و خولایی به بهر چاواندا تیده پهرن.

خه لکانیک ده بنم له هه یوان، به ده وری سفره ی خواردندا، له سهر عهرده که دانیشتون. رووخساره کان توزو خولایی و نادیارن. ده مگه لیک که بیده نگ ده کرتنه وه و داده خرتن. سه ریک نه ویوه ته وه، ده ستیک له تیک نانی رو بردۆته ناو قاپیک ماسته وه. ته متمانیکی نه ستور له سهر باخ و جهسته کان نیشته وه. ته متمانای فه راموشیی. ته نها روخساریک که زیندوه، روخساریکی تاشکراو هه ست پیکراوه و خزیم پیشان ده دات. ته ماشام ده کات. له کوتایی تاریکییه وه، له قولایی ئه وه لدهیره دووره وه، هیتور هیتور دپته پیش و دوو پی دور له من راده وه ستی. دلم له جه ژمهت دلته نگیه کی سهیر ده که ویتنه ئیش. ده نگیکی خوش له گویمدا ده زنگیتنه وه.

کوئخا روو له من قسان ده کات. ته ماشای ده که م و روانیم بی باکانه له داوینی روخساری وییه وه تیده پهری، له سهر دهسته کانی راده وه ستی و هه مدیس بۆ روخساری ده که پیتنه وه. یه ک له حزه، نادلنیوا دوو دل، له سهر چاوانی ده خلیسکی و پاشان واق ورموا - ته نانه ت به که یف - دپقه تی ده دات.

- بیرتان دی ئه و ساله....."

- "نا. کام سال؟"

- "دوویین سال. چوو بویته سهر دارگوته که. له وی خوت قایم کردبوو. هه رچه ند هاوارمان لی ده کردیت وه لامت نه ده داینه وه. ماشه لالا چ منالیکی شهیتان بویت."

- "ئا... چونم بیر نایهت. وای بابم چ شه پازلله یه کی توندی لیدام."

- "ئه وه ندهی نه مابوو من له سهر دره خسته که عاسیی که یهت. هه ر به ره و ژوورتر هه لده گزایت. په لکه که ی ژیر پیی من شکا..."

من ئه م کوئخا ریش سپیه ده نامس. بیرم دپته وه. ئه و زهمانه کوئخا نه بوو. ئه م شپوه یه ی ئیستاشی نه بوو. تپه رینی سالان که سیک تری لی خولقاندوه (له منیش؟) چروسکا، ژاکا و چ ناسه واریک له هه یبه تی دپهاتی و جهسته دارستانیه که ی نه ماوه ته وه. که منال بووم به خلیم پیی ده برد. چاوان و برۆو ریش و کراسه که ی رهش بوون و دهنگه گرو ترسناکه که ی سه گه کانی بیابانی ده هیتایه وه رین. باخه وانای باخه که ی ده ماوه ندو ده سه لاتداری ره های ته وای دره خسته کانی گوند بوو. تپه رینی زهمه ن مه خلوقیتیکی سپیی لی دروست کردوه، مه خلوقیتیکی لۆکه یی، هه لاسا و، به ریشیتیکی برۆنزی و قژی ته نک و روتا وه وه، ریک وه کو ته پۆلکه یه ک به فر. چاوه بی رهنگ و پر له ناوه که ی، وهک تیلهی شووشه یی ژیر رووناکییه کی زهرد که نیوه ی رووخساری پۆشیوه، پر له نه خش و نیگارگه لی کوژاوه و سیبه ری دیرینه و له قولاییه که ییدا ناسه واری رهنگاو رهنگی یاده وه ریگه لی دیرینه شه پۆل ده دن. پیتلووه ته ره کانی به گوشاریکی خه الووانه ده کاته وه و من له میانه ی ئه و درزه باریکه وه، له و دووره وه، هه مدیس رۆژگه لی ناشنا و هاوینگه لی روونکی منالیم، پچر پچر، وهک خه ونیکی ناته و اوو دووباره، ده بینمه وه. روانینی درتۆ پر له قسانی کوئخای ریش سپیی، وهک هه ناسه یه کی توند، توزو خولایی سهر رۆحم راده مالتی و دهنگه کانی باخی ده ماوه ند، په له وه رگه لی شه و، چپه چپی کپی دپهاتیانه، خسه خشی گژوگیای بهرز و زیکری یه کتای مورغی چیشکه له سهر داربی، هاوری به خورهی دلرفینی ناوی که ناله که له نیو نه ستیرکی باخ و پیکه نینی شیرینی ئه و ته نی روخساره - ئه و دم و چاوه خوشه ویسته، له گوئی و سهرمدا جمه ی دپت. ده ماوه ندی منالیی، به کیوی سپیی و گه می نالتوونیه وه، هه لفریوتنه رتر له نوینی گه رم و ته مبه لانه ی منالیی، من له نیو خویدا رۆده با و ده قیقه گه لی نه فسووناوی و یاده وه ریگه لی په ریشانی ئه قین - یه که مین ئه قین - وهک تارماییگه لی راست بووه وه له خه ویتی هه زار ساله، هوشیارو ناماده، تیم ده رتین و له نیو جهسته ی به رتۆر به شکۆ ماقولئی مندا -

جسته‌ی شه‌کەت و پیرمدا - دەکەوێه سەما .

تەمەنم دوانزە سالانەو دوانزە هەزار جار بە توانی سەد - پتر لە حەوسەڵەو فراوانی دڵ و پۆچی گچکەم - عاشقم. گێژم. خەوتووم. گێلم. دەست و پێ سپیی و بێ هۆش و واق و پرمایم. خۆم نیم (چ باشتر)، خۆمی هەمیشە بییم. لەخۆوە پێدەکەنم - پێکەنینیکی سست و بێ بناغەو سارد کە دلی خەلکانی گەورە بەیەکدا دەدا، بەبێ پاساو و گۆرۆو بێ تاقت و خەمینم. ناشیرین و درێژ و لەق لەقیی بووم. دەم و چاوم پڕ لەزێپکەو قێژم، خەراپتر لە گۆرگیای کیتی هەرزه لە سەرمەو هاتۆتە دەری. دەنگیشم گۆراو و گرو شەرم و روژین بوو. لەگەڵ هەموو ئەوانەشدا، لەگەڵ لاوازیی و بێ خەویی و بێ خۆراکیدا، لەگەڵ بوونی ترس و هەلەرزینی شاراوو خەفەتی نەناسراو، لەگەڵ ئەو هەدا کە پام بەشیوەیەکی ترسناک و لەناکاو پیکرا درێژ بوو (قامگەلی درێژ) و بەدەنم کە بۆنی تیزی ئارەقە‌ی لێ دیت (بۆنی باڵق بوون)، لەگەڵ بوونی لەرادەبەدەر شیرازە تیکچووونیتی هەستی و فیکری و لەرادەبەدەر دڵراوکی شاراوو لەرادەبەدەر دەردو و ژەهری ماری تر، تا بلیتی بەختەوهرم. دوو بریاری گەورەم داوون: یەکیان دەمەوئ بێمە نووسەر. رەنگبێ بەشاعیریش. ئەووتیران ئەوێه کە سویندم بە (میم) خواردوو، سویندم بە ئەقینی گەورەو ئەبەدیی خواردوو و هەفادار بێنمەو. تا ئەو کاتە‌ی کە زیندووم، تا دواپین پۆژ، تا دواپین دەقیقە، تەنانەت تا دواي مردن، لەو دنیا، لە بەهەشت، لە دۆزەخ، لەهەر کۆتییەک بم.

خۆزیا زووتر گەورە دەبووم. خۆزیا زەمەن هێند درێژ دەبوو. هێند خاوو خلیچک و سست نەدەبوو - چەند گێل بووم - و زووتر دەبوومە بیست سالان یان سببی، یان چل، دەگە‌بیشتمە تەمەنی خەلکانی گرینگ و ناسراو ئەوسا (میم)، بەپێزو ستایشەو تەماشای دەکردم، شیعەرەکانی دەخویندەو و قسەکانی دلمی بەجیدی وەر دەگرت.

کوێخا دەرگای ژوورەکە دەکاتەو، من، وەک خەلکانی خەوالوو، بەدوایدا دەکەومە پێ. پیرەمێردەکان خێرا خێرا قسان دەکەن. درەختی میوه‌کانم پێشان دەدەن.

- "باوکی خوا لێخۆشبووتان پەيوەندییەکی تاییه‌تی بەدار توووه‌هه‌بوو...."

- "خاتوونی دایکتان پرقی له‌ دار خورمالووه‌که‌ بوو. فەرمانی دابوو بەردرێتەو."

- "زستانی پابردوو، سەرمایه‌کی خەراپ بوو، خافل گیریی کردین، دیواره‌کانی حەوزەکە درزیان تییوو. جەناب ئێوه‌ له‌ فەرەنگستان بوون."

گاشە بەردیکی ساف و گەورە، لەژێر دار بییە‌کە‌دایه‌ بۆ دانیشتن. دادە‌نیشم.

پیرەمێردەکان راده‌وستن. چاوه‌پێن. سەر له‌کاره‌کانی ئەم خودان زاده‌ گێژ و وێژە دەرناکەن. کوێخا دەلی: "جاریکیان لەسەر درەختەو کەوتیتە خوارەو. سەرتان بەر ئەم بەردە کەوت و شکا."

پیرەمێردەکان وەک دوو پەیکی زەمەن، لە دنیا‌ی پابردوو و دەین و پەيامیان له‌ (میم) هە پێیه‌ بۆم.

ئەدی ئەو چۆن بوو له‌ بیرم کردبوو؟ چۆناوچۆنی نیو سەده‌ تێپه‌ری و من بیرم چوو بۆوه‌ کە (میم) هێشتا هەر چاوه‌پێی منه‌؟

لەسەر هەمان بەرد دانیشتبووین. وەک بلیتی دوینی بێ. وەک بلیتی هەر سەعاتیک لەمەو بەر بێ.

(میم) پێنج سال لەمن گەورە ترەو کەسیکە بۆ خۆی. لەگەڵ خەلکانی گەورەدا هەلەدەسی و دادە‌نیشی و دایکە گێلە‌کە‌ی هەمیشە قسە له‌ باره‌ی بەشودانی ویی بەپیاوانی خوینەوار دەکا و منیش دەزانم - دلتیام - و سویند دەخۆم کە (میم) نابیتە ژنی هیچ کامیان. مەحاله‌. دەزانم هیچ پیاویکی ئاقل و بەشعور نییە ئەو بکاتە ژنی خۆی. چونکە لاوازی رەش داگە‌راو ناره‌سەن و لەخۆبایی و شیتە. چونکە وەک من بیر دەکاتەو و ئەویش وەک من شاعیرو هونەرماندو خەیاڵ پلاو. چونکە شیوه‌ی کوری هەیه، کورە منالێکی لاسارو شەرانیگێز. قژی کورت و لووله، ملی باریکە، سینگی سافە، پای ئیسکنە، چاوانی رەش و گەورە بێ حەیا، دەمی گەورەو ددانی سپیی، دەستی چکۆلەو قامکی منالانە (عاشقیم). ئەم کیژۆلە خانمە یان کورە منالە شەرانیگێز، بەزۆر دەست و دەم و چاوی دەشواو چ جای خۆی ئارایشت و جوانکات. پانتۆلی درێژ له‌پێ دەکا و کاله له‌ پا دەکا و من له‌ تەماشاکردنی تیر نامم. چاوانم تەنێ وی دەبین و خەونە‌کانم پڕن لەو دەقیقە خەیاڵییانە‌ی کە لەگەڵ ویدام. هەر جارتیک شتیکی بۆ دینم (راکشاو لەسەر بەتانی، لەژێر درەختە‌کانا، کتیب دەخوینیتەو)، دەستم بەژوور سەریدا دەبەم، سەری پەنجە‌کانم دینم بەسەر قژیدا و ئیدی ئەم بەریه‌ک کەوتتە ترسناکە بەچێژە - کە تەنێ یەک چرکە دەخایه‌نیت، دەست و برد پوخسارم سوور هەلە‌گە‌رپێنی (کە میم دەمبێنی)، زگم دەخاتە قۆرە قۆر (کە میم دەمبێستی) و بەزەرە‌خە‌نە‌یه‌کی موزی و روانینیکی بەسوئ - روانینیکی پڕ له‌ لۆمە و گالته‌ پیکردن و سەرزە‌نشت - دیقە‌تم دەدات.

پیرەمێردەکان هەر چاوه‌پێن. چاوانیان له‌ زارم بریوه‌. دەبێ شتیکی بلیتم. دەبێ بوونی

خۆم وه دیارخهم. هه رچییه ک بئی من خودان و خاوه نی ئەم باخهم.

- "به لئی. داره رمی ده بی سزا بدریت. باشه. بیده ن."

کوێخا ده لئی: "ده بی ئیوه یه کهم قسه به گوئی دره خته که دا بچپین."

هه ول ده دم هاوسه نگی و خوین ساردیی خۆم بپارێزم. ده مه وئ به ته نیا بم. ده مه وئ بیر له (میم) و رابردوو ده کان بکه مه وه. به زه ده خه نه یه کی ناچار بی، بو یان روون ده که مه وه که من له تاو قه ره بالخیی شار و چه نه بازی خه لکیی راکردوو ه. بو ئیره ها تووم تا کار بکه م و پیشه ی منیش، ئە گه ر نازانن، نووسه رییبه - نووسین. کتیب. قه له م. تیده گه ن؟

تی ناگه ن، به لام به ریز و خۆنه ویستییه وه، بیده نگه ده بن، بیده نگییه ک که زیاتر له یه ک چرکه درێژه ناکیشی و هه مدیس، هه ردوو کیان به یه که وه دووباره ی ده که نه وه: "نا بی ئەم دره خته به و وه زعه وه جی به ئیلری."

ده لئیم: "باو که گیان. ئە ی پیاوی چاک، ئە مر به فرموون ئە م دره خته نار ه سه نه له ره گه وه ریشه کیش کرئ و کوتایی به م کیشه یه به ئیری."

- "ئە م دره خته دلئ ئیشاوه. قه هری کردوو ه. ناقایله."

له تو بی دلما ده لئیم: "گوی خواردوو ه." وا ده لئیم و روانییکی خیرا له کاتژمیره که ی ده ستم ده دم (که به قه زا و قه ده ره له سه ره ده و سی و پینج ده قیقه نوستوو ه). کاتژمیره که م قورمیش و کوک ده که م. ده یینیم به گویمه وه و به ته واوی ئە و کارانه گه ره که مه له و دوو که سه و زیاتریش له خۆمی بگه یه نم که کات ده گوزه ریت، که زه مه ن ده رفه ت نادات، که ژبان به لامدا تیده په ری، که من له رووداوه کان، له فیکر و ده رفه ته کان دوا که و تووم و وه ک کیسه لئیکی پیر، له په راویزی میژوودا دیم و ده چم.

بانگی نیوه رۆ ده گاته گویم. به و جو ره یه کات تیده په ری. به و جو ره یه که دوا ی پینج سال (له راستیدا - شه ش سال و دوو مانگ) هیشتا فه سلئیکی کتیبه که م ته واو نه کردوو ه. ئە و چل لاپه ره یه ی نووسیویشمه له سه ر تیری و دووباره کردنه وه ی قسه کانی پیشووم بوون - دزیی له کاره کانی خۆم و دزیی له کاری خه لکانی تر.

کار. کار. کار. کات ئالتوو نه و مردن له و دیوه وه خۆی له بو سه ناوه. هه ره ناسه یه ک که ده یده م به رامبه ر به قه له م بازیکه له زه مه ندا، به رامبه ر به لاپه ره یه کی کتیبه که مه. تووره م و ده زانم که به لایه ک به سه ره ئە م ئامیره بی شعوره ئاسنینه، که چ کو مه کیک به نووسی نی

من ناکات، ده هینم. هه ر کاغه زئیکی تی ده که م، سپیی و به تال دیته ده ری. هه ر دیریک ده نووسم بی هوده یه، بی مانایه. ریک له رووی خۆنوواندن و بی باوه ری ته واوه وه یه. بریار ده دم به پاندا ن بنووسم. ره نگه به رکه و تنی په نجه کانم له گه ل کاغه زدا، په له پیتکه یه ک له دلئ سه هۆلین و که لله ی به شه خته بووم بدات. ئە دی چۆنه گه ر ماوه یه ک بیده نگ بم؟ بو ماوه یه ک نه نووسم؟ ئە گه ر ده سه برداریم و پشت له زه مین و زه مه ن راوه ستم و چ شتیک نه که م؟ کئی ناچارم ده کات؟ قه رداری کیم؟ یه که م که س قه رداری خۆم - قه رداری ئە م خۆ زۆر و به لاف بووه ی خۆم که ناتوانیت چاو له وینیه رهنگا وره نگ و پر له به باق و بریق هه لبرئ، خۆیه ک که خوی به ئاماده یی و پشکوتن و گو تنه وه گرتوو ه و پیوسیستی به خۆنوواندن و نومایشه. قه رداری خه لکانیک که ده ستم لی هه لئاگرن و نا ئارام چاوه رپی دووایین کاری ئە ده بیمن.

ده پرسن: "کهنگی ته واو ده بی؟"

- "به م زوانه."

- "ناو نیشانه که ی چیه؟"

- "نازانم."

- "له باره ی چیه وه یه؟"

بیده نگ ده بم و ئە م بیده نگ بوونه فه یله سو فانه یه ش له گرینگیی کاره که م زیاد ده کات.

- "ئە دی بوچی ئە م هه موو ساله درێژه ی کیشاوه؟"

ده مه وئ راستییه که ی بیژم، به لام ناویرم. ئاخ چۆن دان به وه دا بنیم که دوا ی ئە م هه موو ساله، دوا ی ئە م هه موو قسه و به لئین و په یمانه - دوا ی ئە م که ش و فش و به شان و بالئ خۆدا هه لدا نه، به رئه نجامی ئە م زۆر له خۆ کردنه ئە ده بیی - فه لسه فی - کو مه لایه تییا نه م هه یج بوون، هه یج. که ئیتر نه قسه یه کم بو گوتن هه یه و نه ئاره زوو یه ک بو ژنه فتن. هه ست به ئە فسوس یان ژئوانیی نا که م. گه ر بو خۆم بیژم، باشم. به لام خه لکانی تر قایل نابن و ده ستم لی هه لئاگرن. چاوه رپی داهینان و جووله و ئیلتیزامن لیم و به راسته ی قه زا وه تیان به بنی پیتما ده کیشن - جار جاریش به که لله ی سه رمدا. ده بی هه مان ئە وه ی که بووم هه روا مینمه وه: خاوه ن بیر و باوه ر و پا به ند، به ئیراده و به شعور و به هیتز، له پیناوی رۆنایی دویا یه کی باشتر و بالاتری ئینسانیدا تیکۆشم، له پینا و وه دیهیتانی شاری پۆتویایی و

پیکهتینی ئه حکامی میژوو و ته حکیمی رهوش و به هاگه لی بالا و چه سپاندنی حق و کشف و هه لگزان و له کوتاییشدا هه لدیوان.

ده لیم: "هاورپییانی نازیز، وازم لی بیئن. من - مه خلوقیکی ناچیزه ی سه راپا گونا ه - هه ر کتیبه ک بووم (هه ر ناوینشانیک که ده تانه وی لیم بنین : ئه دیب- فه یله سوف- جهنگاوهر- عاریف)، قسه کانی خۆم کردوون. ده یان کتیبیم نووسیون و سه دان وتار. زیاتر له توانا و شعورم کارم کردووه. نیوه ی زیاتری ژبانم به گه ران و هاموشۆ (جار جار یکیش عاشقانه) و ئاماده یی له کۆر و کۆبوونه وی ناوه وه و دهروه به سه ر بردووه، به به شداری له گردبوونه وه کانا، له رووداوگه له ناوخی و جیهانییه کانا، له رادیوکانا، له ته له فیزۆنه کانا، له رۆژنامه کانا، له کۆنفرانسه کانا، له میوانییه کانا - و ئه مرۆیش که تاله مووه کانی سه رم سپیی بوون و ورگم ده ره په یوه و ناوم به سه ر زارانه وه یه و ده بوو به خالی ترۆپیک گه بیبام، که چی به پیچه وانوه، چ هه ستیکم نییه و ئه و کلاوه دیرینه، سه ره له نوی، به سه ر سه رمه وه قورساییی ده کات. ههروه ها باوه رپم به و شتانه نه ماوه که گوتوومن و باوه ره کانم، هه مووی وه ک رستی پووچ و بی ره گ، شیی بوونه ته وه. رهنگه له دهروونه وه نه خویش بم، رهنگه نه خویشیه ک له دهروه ی من بلاو بوویته وه. رهنگه کوتایی هه زاره و به راییی سه ده ی تاریکیی بیته. رهنگه. ئه دی چون ئه م شتانه به قوتابییه کانم بلیم؟ به و رۆحه ساکار و جحیلانه ی که به عیشق و راستگویییه وه له دووی قسه ی راستیی و ره هان و به په رۆشیییه کی دل سافانه سه ر به سه ر کتیبه ئه ستوو ره کانا شو ر ده که نه وه.

ده پرسن: "مامۆستای به رپیز، خۆرتاوا زه ده گیی خه راپتره یان خۆره لاته زه ده گیی؟ ئه قل زه ده گیی خه راپتره یان جه هل زه ده گیی؟ شا زه ده گیی خه راپتره یان مانگ زه ده گیی."

ده لین: "ئیوه له کتیبه یه که متانا له باره ی عیشقه وه قسانتان کردووه - عیشقی ئه به دیی - و له باره ی ره سه نایه تییه هه ست و خه یال و هونه ره وه. له کتیبه کانی دواترانا - سه له های سال - به رگریتان له ژپرخانی تابووری و چه قانییه تی میژوو و نازادیی ئینسان و مافی کریکاران و زه حمه تکیشان کردووه. پاشان، خامۆش بوویت. گوتیان دوو چاری نه خویشی ئه عساب بوویت. ته نانه ت وا بلاو بووه که ده سگریان کردوویت و قسانی تریش. هه رچییه ک بوو، ئه وه بووه هوی ئه وه که با به دیته وه. هه مدیس سه ر و که له تان په یدا بووه و تیگه یشته ی که ئیوه رووتان له عیرفان و ئیشراق کردووه و جو ریک له ئالۆزیی له قسه کانتانا دروست بووه (جو ریک له پیچ به زگدا هاتن).

ده لین: "جه ناب (توو ره و زویرن)، یان تو نازانیت چیت ده وی و هه لویستتان له گه ل خۆتان و دونیادا رۆشن نییه، یاخود دهستی ئیمه ت برپوه."

منیش، خه فه تبار و سه ر به ژپیر، به لام به روکاریکی فه یله سوفانه، ئاماژه بو کتیبه ییک ده که م که هه نووکه خه ریکی نووسینیم (کتیبیک که ده زانم هه رگیز ناووسریت) و سه ر و بنی مه سه له که، به بیده نگییه کی شاراووه به مانا، هاواهه نگ ده که م.

ده گه ریمه وه ژوو ره که م. ده رگا و په نجهره داده خه م. ده چمه ده ست شو رپییه که و ئاویک به سه ر و روخسارمدا ده که م. ریشم هاتووه و ژپیر چاوم ئاوساوه. له ئاوینه که دا وینه ی رهنگ په ربوی پیاویکی پیر ده بینم که لیک چوونیکیی دووری له گه ل مندا هه یه و له و دیو زهینه شپه زه که مه وه، له و دیو کتیبه گه لی ته واو کراو و ته واو نه کراو و ئاپوره ی خه لکان و قسان و له لابه لای رووداو و یاده وه ریگه له په رته وازه کاندان، کو ره منالیکی چواره سالانه ده بینم که له سه ر چله پزیی دره ختیکی به رز دانیشتوووه و چاوی برپوه ته گه ردیله ی رووناک که له هه وادا به لاقبوونه ته وه.

په ناگه ی من - راکردن له ده ست په ند و ئامۆزگاریی گه و ره تران و راکردن له دهستی (میم) - سه ر به ژن زراقتترین دره ختی باخه. له وی دهستی که سم ناگاتی. له ویوه، به و به رزاییه وه، له خه لکانی به رپیز و به ته مهنی خیزانه که م ده نو رپم و دلیم به یه که دا دیت. من و ئه و کچه ی که هه لم بژاردوووه له قوماشیکی ترین. پاره؟ یه ع. هه رگیز. ئاخه ر ئیمه هونه رمه ندین. - من و (میم) به رنامه گه لی ترمان بو ژبان و ئاینده مان هه یه. (میم) هه ر رۆزه ی کتیبه ییک ده خوینیته وه. جگه ره ده کیشتی (به منیشی ده دا) و منیش نووسینه کانم بو ته یه ره کان، بو مه خلوقاتی ئاسمانیی و خه لکانی خه یالیی ده خوینمه وه و له گه ل خۆمدا قسان ده که م. ناوی ته واوی (میم) م له سه ر له پی هه رتک ده ستم نووسیوه. ده ست به روخسار و لیو و جه سته مدا دینم و دلیم له حه ژمه ت ترس و له زه ت، له جۆره هه ستیکی چیژ به خشدا - وه ک هه لکه ندنی قه تماغه ی برینیکی کۆن یان گوشاردانی ددانیکی کلۆر و له ق - ئۆخونی پیدا دی. پاشان، له حه ژمه ت ترس و ریسوایی، ناوه که ی به زوبانم پاک ده که مه وه و تامیکی ترش و تال، له گه روومه وه ده چیته خواره وه و سه رم له گیزه وه ده بات. دایکم (میم) ی خویش ناوی و به ده نگیکی فه رمانده رانه ی پر له قه زاوه ت و سه رزه نشت، پیتم ده لی: "کارت به کاری ئه و کیژه وه نه بیته!" و ده لی و به رپوانینیکی که باش و خه راپ لیکتر جوئی ده کاته وه و لیو رپیزه له ئه حکامی رهوشتی، به تیله ی چاوه ته ماشای (میم)

دهکات. دهزانه که خه لکانی ماقوول و خو پاریز، خیزانه که ی (میم) ی نازیزی میان خوش ناوی چونکه نهوان پیمان ناوه له عاده تگه لی هه می شه یی و دابونه ریتی باو و کار و قسانیان جیاوازی له گه ل کار و قسانی هه موواندا هه یه. (میم) ده یه وی بچیت بو فه رهنگستان و بیته نه کته ری شانو. ده یه وی نازاد بی و به من ده لی که هه رگیز هه رگیز هه رگیز شوو ناکات. ده زانی من ده مه وی بیه شاعیر یان نووسه ر و بونی کردوه که عاشقیم، کتیبه کانیم به قه رد ده داتی. به میهره بانیمی گویم راده کیشی (که له هزار جنیوم پی خه راپتیه) و هه ندی جار - کاتی که دوو هزاره فرمانی به سه را داوم و هه ر هه موویم وهک کوپله یه کی گوئی رایهل جیبه جی کردوون، قزم ده گری و رایده کیشی (که له خوشیدا نیوه گیان ده ب) ، یاخود په لیه بیتکه یه کی توند و به سوئی له سه ری که پووم ده دات و پاشان، کاتی زور دلی پیم ده سووتی، قویچه ی کراسه که م داده خا و به به ری دهستی، گو نام نهواشت دهکات.

پاش نیوه پروان من نه بی، هه مووان ده نوون. ته نانه ت (میم) یش ده نوی. خه لکیی گوند هه موو ده نوون و بیته نگیی که وه سه وه سه وروژین و تاییه تیی له سه ر باخ ده نیشیت. دره خته کان بیدارن و من دهنگی هه ناسه دانه شاراوه کانیان ده نه قم. خشوکه نه بینه رانه کانیش هه ر بیدارن و به گزوغیاکانه وه ده نالین. هاوینیکی گه رمه و هه تاوی پاش نیوه پروان تا نیو مۆخی نیسقان روده چی. (میم) له ژووری میوان - دیوه خان - له سه ر چه رچه فیکی گول گولیی، قونه و تلور، پوه و دیوار نوستوهه. سه رینه که ی ژیر سه ری خزاه، مه له لیکیی سپیی داوه به خویدا که له ژیر جهسته یدا تویه ل و لوول بووه. پیی رووته (ته واوی رۆژ پیللاو به ده دست به جوگه ی پر له ناوی باخدا رۆیشتوهه) و گه لایه کی ته ر به قه له می نه ژنویه وه لکاوه. جار جار به دهسته خه الوو و تووره که ی، میشتیکی هار و هاج له دم و چاوی دوور ده خاته وه یان به رقیکی منالانه جی گازی میشتوه له یه کی بیزه وه ر له سه ر ملی ده خوریتنی. له نیوان نه و یه کیک له پیریتنانی خه و خوشی خیزانه که دا، که له وسه ری ژووره که دا نوستوهه، مه ودا یه کی چه ند مه تری هه یه. هیچ که س له خه وتنی من له و پوه به ره چوله دا نارازی نییه. گه وره تره کان، له ژووره کانی نه م دیو و نه و دیو، نیتزیک یه کتر، له پال یه کدیدا نوستوون. ده رگای ژووره که کراوه ته وه. له سه ر نووکی پی، بی قسه ده چمه ژووری. راده وه ستم. هه ناسه کانی (میم) قورس و هاوتان. ده چمه پیشتر. له سه ر زگ راده کشیم، دوورتر له (میم)، له سه ر فه رش، به بی چه رچه ف و سه رین و مه له ل. جووله له خوم ده بوم. که سیک به هه یوانه که دا ده روا ت. سه ریک ده کیشیته ژووری. خوم

ده که مه نوستوو. (میم) که لکه ده گوری. نه مجار روو له من ده نوی. گوشه ی سه رینه که ده گری و ده یکیشیته ژیر سه ری. میشتیک به نیوچه وانیه وه ده نیشیته وه. میشتیک له سه ر پاژنه ی پیی گیزه ی دیت. گه رمایه تی. سه ر لیوی ناره قه ی کردوته وه. لیوی نیوه کراوه به و سه ر ددانه سه ر سپیه کانی دیاره. برژانگی دریت و بروی باریک، دوو هیلالی رهنگ قاوه یی به دریتزایی چاوه لیکنراوه کانی ده وار یان هه لداوه. پیریتنی خه و خوش له گه ل خویدا ده دیت. داده نیشی و مات ده بیاته وه.

سه ری وهرده چه رختنی و ته ماشای من و (میم) دهکات. پیللوه کانی کراوه ن، به لام روانینی چول. هه مدیس سه ری ده نیته وه سه ر سه رینه که ی و پرخه پرخی لی به رز ده بیته وه. ده ستم به کاوه خو، به ترس و دوو دلاییه وه، به ره و لای (میم) رایهل ده که م، ده سستیکی په ریشان و له رزوک که هه رگیز پیی ناکات، یه ک مه تر مه ودا ی لیی هه یه - مه ودا یه کی نه به دیی - و هه رله ویدا ده مینیته وه، بی توانا له جووله، بی توانا له گیشتن به و ناره زووه ره هایه، بی توانا له گیشتن به و داواکراوه هه میشه دوور له ده ست ره سه و بی توانا له گیشتن به و به لینه مه حاله.

میم تل ده دات و پشت له من ده نوی. گه ر خه به ری بیته وه و ببینی له پال نه ودا، ته نانه ت چه ند مه تر دوور تریش له و نوستوو م، مۆن دهکات و تووره ده بی. هه ر جار یک که وهک گه نه پیوه ی ده لکیم و ده که ومه دوا ی، له خویم ده تارینتی و به سه رمدا ده قیژینتی. هه لده سم. دیمه هه یوان. له سه ر پیلیکانه کان داده نیشم. له هه یوانه که کاک خاکسار، له سه ر ته ختیکیی دارینه و له ژیر پانکه یه کی شق و شردا نوستوهه و له پرخه پرخی خویدا یه. پیللاوه کاله کانی (میم) له سه ر پیلیکانه کهن، کاله ی سپی قه ی تاندار، خو لایی. به چا و قایمیه کی له زه ت وروژینی کوره منالیکیی بالقه وه، به هیتو اشیی ده ستم ده که مه تاکی پیللاوه که یه وه - گه رم و ته ره و بونی تاییه تیی جهسته ی وی لی دیت. هه سستیکی سه ر و ختو که یه کی ته مه لانه ده رژیته له پی ده ستمه وه و هیتور هیتور، دزه ده کاته سه راپای جهسته مه وه. وهک بلایی له ناویکی شله تین و وه ستاودا مه له بکه م و پیللوه کانم قورس به و نه وزیکیی تیپه ر، به سه ر یه کدا ده که ون.

کو تایی هاوینه که (میم) به نارسه نییه تاییه تیه که ی خو ی و به بی خوا حافیزیی ده روا و ده فته ری شیعه ر ناوی و یاده وه ریبه نه تینییه کانی منیش له گه ل خویدا ده بات و ئیتر هه رگیز نامداته وه. له گه ل رۆیشتنی نه ودا ده ما وه ند یه که نده ردو و ده بیته جیگایه کی چول و

سارد و منیش وهک منالانی نهخۆش، تاقهت و ههوسه لهی گهه کردنم له گهه کوره هاوته مه نه کانی خۆمدا نامینتی. لهوسه ری باخدا، ته نههای ته نهها دیم و دهچم و ناوی (میم) لهسه ره قه دی دره خسته کان هه لده کوۆلم. خۆم ده بینم لهسه ره چله پۆیهی دره خستیکی بهرز دانیش تووم و هه رجیبی بانگم ده کهن وه لام ناده مه وه. نیگه رانیی گه وه تره کانم خۆش ده وی. شوکرو لالی باخه وان، هه مان ئەم پیره میرده ریش سپییهی که ئەمڕۆ بووه ته کویتخای به ریزی گوندو له و دیو په نجه ره وه راوه ستا وه و ديقه تی من ددها، تاقه که سیتکه که له هه شارگه کهی من ناگاداره. به قسهی خۆش داوام لی ده کات بیتمه خواره وه. به قسهی ناکه م. به سه رمدا هاوار ده کا و هه ره شه م لی ده کات. بی سووده. به وهی که له ترسا زوبانم له کلپله وه چوه - ترس له شه ر و له وهی که باوکم گویم راده کیشیت - خۆم زیاتر له نیو په لکه کانداه شارمه وه. شوکرو لالی باخه وان به لئیم پی ده دات که ئەگه ر بیتمه خواره وه، ئەوا چه موشترین ولاخی گوندم بۆ دینتی و منی که ریش باوه ری پی ده که م. که پیتم ده گاته سه ر عه رد ئەوسا تیده گه م چ کلاویکی گه وه نراوه ته سه رم و ئەم کلاوه، وهک سبیه ری خه مگینی چاره نووس، له وسه ره وه، جیگه پیکانم تاقیب ده کات.

ته واوی شه و خه ون به (میم) وه ده بینم - خه ونیکی تیکه ل پیکه ل و پچه ر پچه ر - کلافه م. وامده زانی له بیرم کردوه، چ ناگام له وه نه بوو که چه ند نیزیک له من، له قولایی چاواندا، له ریخۆله مدا، له و دیو پیلووه هیشتا عاشقه کانه وه، نوستووه. ده ماوه ند تژییه له ئاماده یی نه بینراوی وی، له ته په ی گه مه و له جه سته ی نا ئارامیی، لیوپیژ له بۆنی پیللاوه کانی و له بۆنی ده سته مه ره که باوییه کانی.

له پال که ناله که ده راوه ستا و به چاوانیکی بی متمانه و په یجۆره وه، ته ماشای جالجالۆکه یه کی گچکه ی ده کرد که خیه تیکی ته نکلی له داوگه لی له رزان ته نیبوو. ویستم پی به و خیه ته ده بنیم، به سه رمدا قیژانندی. پالی پیوه نام. له چاوی منه وه ئەوه جالجالۆکه یه کی ناشیرینی ره ش بوو، به داوگه لی دزیوه وه.

گوتی: "هه ی منالی که ر. چما کویریت. نابینیت."

گوتم: "من شاعیرم!" وامگوت و فووم کرده خۆ. فوویه کی منالانه.

مه سه ره ی کردم. که پووی گرتم و بایدا. توند بایدا. چ ناره سه ن بوو. کاتی تووره ده بوو، روح بی و له دلیدا نه ده ما.

گوتی: "ئەم جالجالۆکه یه له تو شاعیرتره. بنۆره چ توژیکی چنیوه، بیده نگ و به بی

هات و بات. شاعیری بزر ناو، وینه ی له رۆژنامه کانا نییه. تیده گه یه ت؟"

نا، تی نه ده گه یشتیم. دلیم ده یویست شیعه ره کانم چاپ بکرتین و وینه م له رۆژنامه کانداییت. ده مویست ناسراو و به نیویانگ بیم و خه لکی بلین ئەمه فلانه و ستایشم بکه ن.

نیزیکی کارتیوه یه. له پال په نجه ره که ده راده وه ستم. سالانیکه له هه لانتن و ئاوابوونی خۆر بی ناگام. ئاسمان سامال و به بی گه ردیله یه ک هه وه ره. هه وا بۆنی رۆژانی منالیی لی دیت، بۆی هه ناسه گه لی سووکه له ی بی ئەزموون.

- "قوربان گیان..."

- "وا..."

- "سه لام و عه له یکوم."

- "به لی."

- "بفه رموون وه رنه ده ره وه. ته شریف بۆ باخ بیین."

بۆ پرینه وهی داره ره میکه هاتوون. جگه له به شداریی کردن له و رپۆره سمه بی مانایه دا، چ رتیگه چاره یه کی ترم نییه. ئیدی لانی که م ده ستم لی هه لده گرن و مه زاحیمم نابن. دیمه ده ری. کویتخاش هاتووه. سی چوار که سی تریش هاتوون. به ده وری داره ره می بی به ره که ده بازنه یه ک دروست ده که یه ن. دره ختی دزیو و بیزه وه ره. خۆش حالم که ده یپر نه وه و له شه ری رزگارم ده بییت. باخه وان، ته ور به ده ست، ئاماده راوه ستا وه. قسان له گه ل دره خسته که ده ده کات. ته حقییر و سووکایه تیی پی ده کات. به له قه ده کیشی به قه ده بی نموده که پدا. ته وه که ی پیشان ده دات. ئەوانی تریش هه روا به نه فره تی ده که ن. به کۆمه ل، روو به دره خت، شتگه لییک له ژیر لیوه وه ده لئین که باش گویم لی نییه، به لام مه زه نده ده که م قسه کان له ئەفسووس و سه رسوویرمانه وه بیته به رامبه ر گه مره یی و پی هه لچه قینیی دره خسته که.

باخه وان داوای رای من ده کات.

رای چیی؟ ده لئیم: "بیپر نه وه و رزگاری که ن." منیش رزگار که ن و ده ستم لی هه لگرن. سی رۆژ له کاتی ده گمه ن و گرانبه هام به هه ده ر چوه و کاره که م بۆ پیشه وه نه بر دووه. یه ک دیرم نه نووسیوه.

کویتخا، واق ویرماو و بی متمانه، ته ماشام ده کات. خودان نه ک ته نی که ر، به لکو کویر و بی شعوریشه!

باخهوان لیواری تهوره که به قه دی دره خته که دا دینتی. دریژهی ددهاتی. گیانی من و گیانی دره خته که به لیواری هه لدره وهیه. ریپوره سمی برینه وهی دره خته که نه شکه نجه دهره. باخهوان تهوره که بهرز دهکاته وه.

دهلی: "تهی درهخت، تو پپچه وانهی یاسای باخ رهوتارت نوواندوه و شایستهی مردنیت." وا دهلی و تهوره که به سهر سه ریبه وه ده سوور پینته وه. نیتر له وه دایه له قه دی دره خته که بدات، له و کاته دا کوپخا مه چه کی باخهوان له هه وادا دهگری. نهوانی تر، تاماده بووان سه له وات دهنیرن.

کوپخا موداخه له دهکات. قسان له گه ل دره خته که دا دهکات. لیتی ده پارپته وه. گره له سهر ریشی دهکات. له زوبانی دره خته که وه، به لیتن به باخ و باخهوان و من ددهات که تم دره خته له کهری شهیتان دیتته خواره وه و بو قهره بوو کردنه وهی بهد رهوتاریبه کانی، سالی ناینده ههرمیتی گهره تر ده به خشیتته نیتمه و کومه لگه ی رووه کان و نهوسا ههمدیس سه لاوات دهنیرن و تاماده بووانیش هه روا شه فاعهت دهکن و دره خته که یان گه لیک شهرمه زار و ژیتوان و رهزیل کردوه و نهوجا به ههرا و هوریا و پیکه نین و شادومانیی دوور دهکه ونه وه.

من دهمینمه وه و دره ختی سهر به ژیری ههرمی - ههردوو کمان چه په ساو و قورس له فیکره وه چووین.

لیتی ده پرسم تهی جه نابی درهخت، نیستا هه ر خو مانین، مه به ستت له م لاساری و بیده نگیبه چیبه؟

نه خوشیت؟ گهر ساخیت ته دی بو بهر نادهیت؟ گهر ته و او بوویت و پیریت، ته دی بوچ گه لات سهوز و قهدت زیندوه؟ ده ته وی که له ک له کتی بدیت، له خوت یان له م باخهوانه پیره به دبه خته؟

دهگه ریتمه وه ژووره که م. زهنگی ته له فون لی ددهات. وه لام ناده مه وه. ههر که سیک بی، دهیه وی بزانیته چهند لاپه رهم نووسیوه و چهند کارم کردوه و تا چهند هاوسه نگیی فیکرگه لی مهزن و نایدیگه لی نوی بو میتشکی موباره کم گهراونه ته وه.

کاغه زیک دهنیمه نامیتری چاپه که وه. دهنوسم: ته قلگه رایی یان ته قل ستیزی. خوراوا زهدهگیی یان خوره لات زهدهگیی. کاغه زه که دهر دینم. گرمولهی ده که م. توری ددهمه سهر

عهرده که. هه مان قسهی دووباره. هه وسه له م نیبه. دلتم دهیه ویت نامه یهک بو (میم) بنوسم، له هه مان نهو نامانهی که بریار بوو بینوسم. زستانه که (میم) له گه ل دایکیدا بو مالی نیتمه دیت. به فریکی چر باریوه و (میم) پوتی چه رمیی له پادایه. سهری که پوی له تاو سهرما سووره لگه راوه و ددانه سهر سپیبه کانی هه مان بریقه دانه وهی هه همیشه بیان ههیه. یاده وه ریبه کانی منی خویندو ته وه، دان پبانانه ناشقانه کانم. نه خوشم. خهوتووم و شهرم و خه فته و تا له جهسته لاوازه که مدا پیچ دهخون. گهره تره کان نیتمه به ته نی جیدیلتن. (میم) ته ماشام دهکا و پیده که نی. چوانم لیکه دهنیم.

ناگام له وه نیبه که نیدی ته مه دواین جار ده بی دهنیم. له پی دهسته کانم ده سووتینه وه و دیت به خه یالما که ناوی نهویان له سهر هه موو جهستم کوتیوه. پیم دهلی دهرات بو فهرهنگ. که واته نیدی چ هاوینیک له میانا نامیتیت. نابج بگریم. ههرگیز. ددانه کانم له سهر یهک گوشار ددهم. قورگم پر له گریانه. دهنگ له گویمه وه دیت. شه لاله ی ناره قه م. گریان له نیسو زارمدایه، له که پومدایه، له وودیو پیلوه کانه وهیه، به لیواری برزانگه کانه وهیه. چه رچه فه که ددهم به سهر دم و چاومدا، تام ههیه و پیم وایه خه ونم به هه موو شتیکی - به باخی ده ماوه ند و میم - وهه بینیه. ورپینه یه کی گهره له وودیو پیلوه کانه وه سوور دهخواو له یهک کاتدا، له ته واری روزه کانی هاوینی رابردودا تاماده میم ههیه. هه ناسه یه کی گهرم و بون خوش له روخسارم ددهات. روخساری (میم) نیتزیک له روخساری من، له وسهری چه رچه فه که دایه. زویان له سهری که پووم ددا و پاشان، وهک هه همیشه، به نهریتی جوریک هاو رتیه تیی و ناماژهی عه شق (عه شقیکی که من له بهر چاواندا به رجه ستهم کردوه)، سهری زمانم له نیوان دوو قامکیدا دهگری و هیتور هیتور دهیگوشیت، بهر له ریشتن، بهر له بو هه همیشه دیار نه مان، چوانم ماچ دهکات - چوانی ته ر و داخ و گریاناوییم - و من دهرانم که ماچ کردنی چاو واته دوور که وتنه وه و نیدی دلتم سهخت تهنگ ده بی. دهنگی داخستنی دهرگا دیت، دهنگی ههنگاونانیکتی په له وهک جوریک له راکردن. ورپنه و خه و تا، وهک شه پو لیکتی مه زن، به سهرمدا هورژم دین و زه ریایه کی رهش، به شه پو ل و دله راوکی وروژین، له بهر چاواندا وه دیار ده که ویت. په له قازتی ده که م. له ژیر ناودام، ناوی تاریک، ناوی گهرم و پیر. رهنگه مردیم. رهنگه له ژیر عه ردد و له وسهری باخی ده ماوه ند و خور و تاسماندا بم. هه ست ده که م جه سته م کوت کوت بووه و نه ندانه کانی به دهنم له یهک جودا مه له دهکن. ته نهها سهری که پوومه که هه روا واقعیبه تی جه سته بی خوی پاراستوه و گوشاری قامکه کانی (میم) ی له

نامهکانی لهوسه‌ری سنوره‌کانهوه دین. وازی له ئه‌کته‌ری هیناوه. میژوو و ئه‌ده‌بیات ده‌خوینی. ته‌مه‌فان له یه‌ک نیتزیک بوته‌وه. من بیست و دوو ساله‌م. ده‌کری قسانی زۆر بکریت. یا بی‌ری لی بکریته‌وه. بریاربوو بکه‌ومه سو‌راخی و نه‌مکرد. بریاربوو ئه‌و بی‌ت و بچین بو ده‌ماوه‌ند و نه‌هات. گرینگ نه‌بوو. ده‌کرا ئارام بگیری و من له‌و پوه‌وه له‌ خۆم دلنیا بووم. دلنیا‌بوونیکی غه‌ریزی.

کاغه‌زگه‌لی هه‌روا سپی. ئه‌دی له‌ باره‌ی چیه‌وه بنوسم؟ له‌ باره‌ی عه‌شقیکه‌وه که ته‌واو بووه، له‌ باره‌ی ئامانج گه‌لی سیاسیی خه‌لک فریوده‌وه، له‌ باره‌ی هاو‌پێان‌ه‌وه، له‌ باره‌ی حیزبی هه‌له‌شاه‌ه‌وه، له‌ باره‌ی ته‌زویرو کلاویکه‌وه که نه‌رايه سه‌رم؟ یه‌که‌مین کتیبیک که نووسیومه هه‌لده‌گرم و به‌حه‌په‌سان و حه‌سه‌ره‌ته‌وه ده‌که‌ومه هه‌لده‌وه‌ی. کۆمه‌له‌ شیعریکی عاشقانه‌یه - پێشکه‌ش به‌ (میم) کراوه. خۆم ده‌بینم: لا‌وازه‌ به‌لام جوان، سه‌ر قژن (ئه‌دی رووتانه‌وه‌ی سه‌ر له‌ که‌یه‌وه ده‌ستی پێکرد؟) سینگ کۆتری - به‌رده‌وام وهرزش ده‌که‌م - زگی به‌قوولاچوو (ئه‌دی که‌نگی و‌رگ په‌یدا بوو؟ و‌ا بزانه‌م دوا‌ی له‌دایک بوونی کورده‌کان یان دوا‌ی ئه‌و قووناغه‌ی زۆر خۆری و‌ا باده‌ نوشیی؟). کتیبه‌که‌م له‌ جامخانه‌ی کتیب فرۆشیه‌کاندا‌یه. هه‌موو رۆژتیک سه‌ردانی هه‌موو کتیب فرۆشیه‌کان ده‌که‌م و خوتینده‌وه‌ی ناوه‌که‌م - گه‌وره، به‌پیتی سه‌وز - دل‌م ده‌خاته ته‌پ و کۆت و پیل‌وه‌کانم له‌ هه‌ستیک له‌ خۆیایی بووندا لیک ده‌نرین. هه‌شتا عاشقم و ئه‌م عیشقه، ئه‌م تینوتاوه، رینگه‌یه‌کی نوێ ده‌گریته‌به‌ر و له‌ ده‌وری مه‌عشوقیکه‌ی جیهانی تر ده‌گه‌ری. (میم) ی ئه‌به‌دی، (میم) ی بز بوو، له‌ قالیکی گه‌وره‌تردا وه‌دیارده‌که‌وینته‌وه و ده‌بیته هاو‌پێه‌کی سمیل ره‌ش و زه‌حه‌مت کیش. له‌ دووی هاو‌پێ تازه‌کانم - هاو‌پێ سیاسیه‌کان - یاده‌که‌م، پێ به‌پیتی ئه‌وان، له‌ قوولایی دل‌ه‌وه، به‌هاو‌پێکی پته‌وه‌وه هوتاف ده‌کیشم، سه‌رووی حیزبی ده‌چرم، وینه‌ی مارکس و لینین به‌دیواری ژوره‌که‌مدا هه‌لده‌واسم و دل‌یشم هه‌روا به‌هه‌مان زه‌بر و تینتاو لی ده‌دات. نامه‌کانی (میم) به‌پێ وه‌لام ده‌میننه‌وه. گرینگ نییه. (میم) بوته‌ به‌شیک له‌ حیزب، بووته‌ به‌شیک له‌ هاو‌پێ ستالین و هاو‌پێکانی تر. حیزب دل‌پینتر له‌ پیل‌وه‌کانی (میم)، منی به‌لای خۆیدا پاک‌یشاوه. هه‌ست ده‌که‌م له‌ مال و له‌ نیشتمانی راسته‌قینه‌ی خۆمدا. هه‌ر چیه‌که‌م به‌ر گوی ده‌که‌وی باوه‌ر ده‌که‌م. هه‌ر ئه‌مریک بفره‌موون جیه‌جیه‌ی ده‌که‌م. بو‌هه‌رکویه‌ک بلین ده‌رۆم. سه‌فه‌ر

ده‌که‌م. له‌ باکو‌روه بو‌باشوور، له‌ خۆره‌له‌ته‌وه بو‌خۆرتاوا. رۆژنامه‌ دابه‌ش ده‌که‌م. قسان بو‌کریکار و جوتیاران ده‌که‌م. نوتق له‌ دوا‌ی نوتق. وه‌زعیکی باشم نییه. بی‌ پارهم. برسیم. نه‌خۆشم. ده‌زانم که به‌دوامه‌وه‌ن. به‌دوا‌ی هه‌موانه‌وه‌ن، هه‌وا‌م پێ ده‌گه‌یه‌نن که شۆین پیمیان هه‌لگرتوه. به‌خه‌یا‌لما نایه‌ت. ناخ‌ر عاشقم. سی‌حر لی‌کراو و داگیرکراوم. باشت‌ترین ساله‌کانی ژیا‌مه. ئه‌م‌رۆ به‌که‌رتیبی خۆم پێده‌که‌نم به‌لام ئه‌و زه‌مانه‌ دل و رۆحم له‌ ده‌ستی باوه‌ری سیاسیمدا و ژیا‌ن به‌ته‌واوی زه‌بر و هه‌زییه‌وه له‌ ده‌ماره‌کانما ده‌گه‌را و نووسین کاریکی هاسان بوو. کتیب له‌ دوا‌ی کتیب. گوتار له‌ دوا‌ی گوتار. قسه، قسه، قسه، وشه، په‌یفین، قسه. له‌ نیه‌و‌راستی گۆره‌پانی نه‌به‌ردا بووم، له‌سه‌ر ترۆپکی رزگاری و شانازی، له‌ نیه‌و‌خه‌لک و چاره‌نووسیک که له‌ نیه‌و‌له‌پی ده‌ستما بوو.

ئه‌دی پاشان؟

پاشانی نییه. (پاشان) هه‌مان ئه‌و کلاوه‌ دیرینه‌ بوو که له‌ سه‌رم نرابوو. نه‌مه‌دزانی په‌نا بو‌کی و بو‌جی به‌رم. له‌ نیه‌وان عه‌رد و ئاسماندا بووم و ژیر پام چۆل بوو. گه‌ر وه‌لامی نامه‌کانی (میم)م دا‌بایه‌وه، ئه‌وا هه‌موو شتیک ده‌گۆرا، لانی که‌م چاره‌نووسی من. ده‌مویست هه‌موو کاره‌کانم جیه‌جیه‌که‌م و له‌ ده‌رفه‌تی گونجاودا به‌دوا‌ی ویدا پرۆم. ده‌مویست یه‌که‌م جار دونیا بگۆرم. کتیبه‌کانم بنوسم. دا‌بونه‌ریت بده‌م به‌یه‌کدا، بیه‌مه‌وه و پاشان، به‌ده‌ستی په‌روه، دووی (میم) که‌وم. نه‌مه‌دزانی که عیشق له‌ چاوه‌روانی خه‌لکدا دانانیشی و هیل به‌سه‌ر ئه‌وانه‌دا ده‌هینتی که خۆپاریز و ترسنۆک و ده‌سه‌لات و یستن.

له‌ زیندانا بووم که هه‌والی رووداوی ترومبیل و مردنی (میم)م به‌رگویی که‌وت. دووه‌مین سالی شۆرش بوو.

قوتابیه‌کانم ده‌پرسن: "ئه‌دی تو‌باوه‌رت به‌م شۆرشه‌ هه‌بوو؟"

- "به‌لی."

- "راسته‌ ده‌ستت له‌ کار کیشایه‌وه؟ خۆت شارده‌وه؟ و تارت نووسی؟ هوتافت کیشا؟"

- "به‌لی."

- "کتیبی دوا‌یتان له‌ باره‌ی چیه‌وه‌یه؟"

ئیمه‌ چوار که‌س بووین له‌ ژووریکه‌ی گچکه‌ی بی‌ په‌نجه‌ره‌ی زیندانا، ترانجا‌بووینه‌ ناو

بەكتەر. دەيانگوت ھەرچوارمان لە سیداره دەدرێن. گوندنشینەکانی گوندی ژووروو (باوەر دەکەن یان نا، من گومانم لەم خالە حوسەین و خالە شوکروولای نازیزە ھەبە)، شکاتیان لێ کردبووم. دۆسیبەبەکە ئێستووریان بۆ ھۆنیبوومەو. ئەو سیانەکە تر لە سیداره دران، بەکتیکیان (مبیم) ی دەناسی. خزمی بەکتر بوون. ھەوایی مردنی (مبیم) لەو ھەو ژیانە، لەوێکەو ھەو ئەویش دەمرد.

پەنجەرەکە دادەخەم. خرتکە و پرتکەکانم کۆدەکەمەو. سەبەینی بەیانیی دەگەرێمەو. کاغەزەکانم دەنیتمە لاو. ئامیتری چاپەکە دادەپۆشم. شتییک دەخۆم. رادەکشیم تا دەمەو خۆرئاو بوون. چ ھەواییک لە باخەوان و کوێخا نییە. دیمە باخەکە.

سەرەتای شەو. شەوئیکی رووناک و تەنک. ھەیف لە ژوور سەری باخەو پڕشنگ دەدات. تری، تری تازە پیگەبیشتوو، لەژێر تریفە ھەیفدا درەوشانەو بەھەکی سەرنج راکیشی ھەبە. گیلەسە سوورە ئاودارەکان چاوداگرن. دار سێوہەکە لە ھەموو کات سەرحالترە و پەلکەکانی لەژێر کیشی بەر و قورساییی میوہی سەنگیندا چەمیونەتەو ھەو دەدان بشکێنەو. بۆ ھەرکوێبەک دەنۆرم، درەختیکی ئال و والا دەبینم کە ھەک شازادە خانمیک، ئاویئە بەدەست، مەحف لە تەماشای خۆیدا راوہستا و ھەو پرسیارە بەرەتیبە ئەبەدیبە دووبارە دەکاتەو: "ئە ئاویئە، بیژە، شوخ و شەنگترین ژنی دویا کتیبە. شوخ و شەنگترین، باشتترین، مەزنتترین، ھونەرەندترین، پارەدارترین، زۆردارترین؟" باخ تزیبە لە تەپ و کوت و نەجوا و چەپ، لێو رێژە لە ھات و باتی ژیانزایی لەخۆبایی. درەختان سەرفەراز و بەختەو، پەلکە پرەکانی خۆیان بەرەو لای من و بەرەو لای دویا رایەل دەکەن - ھەموویان جگە لە دارەرمی کە بەجەستەبەکی خامۆش و دەستانیکی بەتالەو، لەنیو ئەو ھەمکە دەنگەدەنگ و گەیین و رووانەدا راوہستا و ھەو گوتی لەسەر زەنشتی ئەم و ئەو نییە. تەماشای دەکەم - ئەم جارەیان بەچاوانیکی پشکنەر و پەبجۆرییانە. لە پیرییک دەجیت لەنیو خەلوەتدا دانیشتوو، خۆ نەویست و ئارام. لەنیو ئەو ھەموو وتی وتیبە ھەلفریوتنەرەدا، لەنیو ئەو ھەموو شکۆ و خۆنوواندەدا، لەنیو ئەو بازارێ کالا و نومایش و تەماشایەدا، بەخامۆشیی راوہستا و ھەو ئامادەیی ساکاری بێ نیازی بونیادەمیکی بزر ناوی ھەبە. شوکروولای باخەوان، ھەموو ھاوینییک بەرچنەبەکی پڕ لە ھەرمی ھەلبژاردە بۆ دەناردین و بەلەزەت و لەخۆبایی بوونەو لە ملچە ملچی دەمە ھەللووشەرەکانی ئیمە دەنۆری و ھەنووکەش، تاقانە باخ و تاوسە پەر ئالتوو نییەبەکی،

بال و پەر و کلکی بەستراو، سەری بردۆتەو نیو قاوغەکە و بێ باک لە جنیو و سوکایەتیی خەلکی، بێ دەنگە. دەستم بەمیہرەبانیی بەجەستە تەر و زیندوویدا دینم، دەست دینم بەھیلگەلی کۆن و قەوزەبەکی نەرمدا کە لەسەر توپکەلەکی نیشتوو. ئەم درەختە ھۆشیارە و ئەو تەو و ئەلامی بەریەک کەوتنی پەنجە شەکت و لەرزۆکەکانم دەداتەو، و ئەلامی پەنجە مەرەکەباویبەکانم، زەرد بەدووکەلی جگەرە و رەق و زبەر بەگوشاری قەلەمی جۆراو جۆر. ئەم درەختە قەسەبەکی شاراوہی ھەبەو لەگەل خۆیدا لە چپەدایە و من تەپەیی ژیانێ ناوہوی دەژنەم. ھەک بەلێی بەم درەختەو بووبیت کە دایکم تەنافی جلیکی بەستیی و (مبیم) لەژێر سێبەری فینکی گەلاکانیدا، بەتانیبە چوارگۆشەکە راکستیی و کتیبی خۆیندیبیتەو. ھەک بەلێی لەسەر قەدی شکۆمەندی ئەم درەختە بووبیت کە خوشکەکەم وینەیی دلێ بەتیر پیکراوی خۆی، بەچەقۆی تیژی گیرفانی وینەکیشابیی و منیش ناوی (مبیم) لەسەر ھەلکەندیب و براکەم دیریکی بۆ یادگار نووسیب، و ابزانم بەپەلکی ھەمان درەختەو بوو کە پورە گیان ھەموو شەوئیک چمکی پەردەکولەکە گری دەدا و باوکم لە پالیدا نوێژی دەکرد و منالانی گچکە بەتیرە دارینەکانی خۆیان نیشانەیان لە قەدەکی دەگرتەو و من، پتی پەتیبی، بەکاوہخۆ، بەسەر پەلکەکانیدا ھەلدەگزام و لەو سەرەو، لەو بەرزایی مەزەو، تەماشای دویا و تەماشای (مبیم) دەکرد. ئەم درەختە بەمن ئاشنایە و تەواوی رۆژەکانی منالیی منی لەبیرە. دەستەکانم بەتازایەتیبەکی زیاترەو لە دەوری قەدەکی دەتالینم. بۆنی خۆی لێ دیت، بۆنی جەستەبەکی نامیتە لە ئەزمونی دەوڵەمەند و دەقیقەگەلی بۆن خۆش و عەشقیگەل و دەردگەلی دیریئە. بۆنی بارانی بەریەبانیان و بای موھاجیر و مەلی بزێو، بۆنی تەواوی خەلکانیک کە رۆژتیک لەژێر پەلکەکانیدا نوستوون، جگە لەبۆنیکی تریش، بۆنیکی جیاواز لە ھەموو بۆنەکانی دویا، بۆنیکی ئەفسوناوی و ھەسووسە و روژین، بۆنی پیللەوکانی (مبیم). دادەنیشم. پال بەم ھاویری سەوزەو دەدەمەو، بەم پیرە ھەکیمەو. قاچم درێژ دەکەم. پیللەوکانم دادەکەم. تازەکیی تیدەگەم کە چەندتیک شەکتەم و چ رینگەبەکی دوور و درێژم، ماندوو مردوو، بەچنگ و ددان، بەھناسە بڕکی، بەپەلە، پیتشتر لە خەلکانی تر بریو. (مبیم) لە پالیدا دەبزوێ و دەنگی پیکەنێنە خۆشەکی لەو دیو جۆگەلەکانەو دیت. خەلکەکان، ھەمدیس، مەحف و بەبێ چ ھیلگەلی دیاری کراوی روخسار، لەم لا و لاو ھەدیار دەکەون. پیکدا دەچرژین. دەبنە یەک. مەودا لەیەک دەگرن و ھەک تەپ و تۆزیک لە ھوادا پەرش دەبن، لە فەزای نیو تاریکی باخدا خول دەخۆن. (مبیم) تەماشام دەکات. لە

بېستنانين. باران دهبارئ. رادهكه ين. كراسه كه ي (ميم) شه لالتي بارانه، كراسه كه ي به جه سته يه وه نووساوه و واپزانم به په لكې هه مان دره خته وه بوو كه (ميم) جلگه ته په كاني هه لئاسي. رهنگي. چل سال به سهر نهو ميژووه دا تپده په ريت - به سهر نهو يه كه مين ته پ و كوتي عه شقه دا - چل سالي دريژ، پر له پروودا، پر له هه وراز و نشيو، چل سال كار - كار - كار - چل سال قسه - قسه - قسه، وتوويز، دروشم، شيعر، تيوره دوای تيوره، حوكم له دوای حوكم. چل سال توميد و دره وشانه وه و له دايك بوون و هه ميشه تاماده له نه به ردا، له ميژوودا، له كور و كو بوونه وه كانا، له پرووداوه روزهانه ييه كانا، له زرمه ي ده هوز و شه پيووره كه ي ئيسرافيلدا، له چاوه پروانيدا، چل سال پيچه وانه بوو، چل سال به لاقبوو.

دار هه رمج له وديو منه وه پاره ستا وه و باوكانه په لكه ئارامه كاني، وهك چه تر به سهر سه رمدا هه لداوه. باخه واني پير ده بيژي ئه م دره خته هه مديس به رده دا. رهنكه له دهرفه تيكي گونجاودا. له زه مه نيكي دروستا. هه ر به راست ئه م دره خته ليتي خوي كلوم داوه. وهك بلتي بو ته ماشا كردني دونيا دانيشتبي و دهرفه تي بينيني دونيا ي به خوي دابج.

له سهر عه رده كه راده كشي م. چ كه يفيك هه يه. بار يكي قورس له سهر شانم داگير اوه. هه ناسه هه لده مژم. دهنورم. ئاسمان پر له ئه ستيره يه. روانيم تا دوور ترين هه يثي نوورانيي ده روا و ميشكي سنوور دارم هه ول ددات تا ماناي ناكوتا راقه كات - ناكوتاي شيره ري، ناكوتاي فهزا، ناكوتاي بوون و ناكوتاي زه مه نيك كه سه رها تا و ئاكامي هه يه.

"ماموستاي نازيز، پيرو زبايي و خوشحاليي. دوا كتيبتان شاكار يكه بو خوي. ئه ري راسته بو خه لاتي نوبل پاليوراويت؟ وينه تان له گوڅاره فه رهنگييه كاندا چاپ كراوه. نيشتيمان شانازيتان پتوه ده كات. له كاتي خويدا پاره كانتان راكيشاوه ته وه. ئه ري راسته كوره كه تان شه هيد بووه و كچه كه تان له نه خوشخانه ي نه خوشييه ده روونيه كان كه وتووه. ئامانجي ئتوه چيبه. چون بوو ده ستان له كار كردن له گه ل حيزي توده دا كيشا يه وه؟ ناي هيشتا باوه رتان به عيرفان هه يه، ئه ري نه يني سه ركه وتني ئتوه چيبه؟"

دهنگي خسه خشي گژوگيا به رزه كان ديت. (ميم) له نيو ئه ستيره كانا به فه زاوه يه. مه ليك له دووره ده خو نييت. خه وتووم و بيدارم. گوشاريكي دي رين كه شه و روزه چوكي له سهر دل م دادابوو، هيتور هيتور وهك ته مي به ربه يانييه ك، له سهر سينگم هه لده گيري و دهره ويته وه. هه ست يكي ساكار و ساخ له گياندا دهنيشي و ئارام يي و خاموشي

دارهه رمي كه بو منيش ده گويزر يته وه. شه ويك به سه، سه عاتي ك بي ئيشيي، دهرفه تيكي كاتي بو بوون و بو روانين، چول له تين و تاو و ترس و دل راوكي، چول له حيساب و كيتاب و ته رازوو و پتوانه و ئه ندازم به سه.

(ميم) له ناوه وه مرا لوول ده خوات. چنگم لي ددات. نهوازشتم دهكا و دهروات. ئاسمان هيند سازگار و ته واوه، هيند يهك ده ست و سووكه له يه، كه شه كه تيب ي زه ره زه ره له بني پاو سه ري په نجه كانه وه دپته ده ري، شه كه تيبه كي باو و باپيرانه، شه كه تيبه كي بو ماوه يي. خوشحالم. باشم. دلخوش و شادومانم. ئه دي له كويم. له هيچ كوي. نيوه شه وه يان نيزيكي كازتوه؟ نازانم. وهك بلتي له وچانيكي چولي نيوان دوو ده قيقه ي پر له هات و باتدا دانيشتيم، له نيوان ناكوتاي رابردوو سبه يني دا. روانيم له جه سته و شت، له دارو دره خت و باخ و باخه وان، له ئاده مي زاد و هاش و هوشيي، له باق و بريق و له خو بايي بووني، له قسه و موكه به ره و له خوم - خومي بيري ار و روشنيير و هونه رمه ند - مه وداي گرتووه و ديقه تي داوه ته كوره منالتيكي گچكه كه له سهر به ژن زراقترين دره ختي دونيا دانيشتووه و چاواني پريوه ته جالجالو كه يه كي به حه وسه له، كه هيتور و بي هات و بات، سه رقالي چيني ناسكه تور يكي ته نكه.

***

وهك خه لكانى نيوه نوستوو، به ده ورى يه كديدا ده سورتينه وه و تيناگه ين چما ده كرى به بى به يه كدا هه لساخان و به بى نه زيه تدانى يه كتر، ژيان بگوزه ريترى! مناله كانم بوونه ته بوونه وه رى هار و هاج، يه كه ميان ته مهنى پيئنج سالانه و نه و تيريشيان چوار سالان. خرؤشاوو هه راسان، ترسى خويان به زريكه و بوكس و له قه دان به ده رگا و ديواردا ده رده برن. كوره كه م له كچه كه م ددها و منيش له كوره كه م ددهم و ژنه كه ي نهؤمى خواره وهش به ديواره كه يدا ده مالى. هه ندى جار به گسك يان دارى كى دريژ ده كيشى به مپيچى ژووره كه يدا يا خود له په نجه ره كه وه ده قيرينى: "بى دنگ بن!" يا خود له ته له فونه كه دا هيند بلند ده وى كه ده نگيم نه ك هه ر له سه ماعه كه دا، به لكو له و په رى راره كه وه ديتته گوى. ده نگانده وه به كى تووره و به رده وامى وا كه وهك بلتى له هه ر چوار لاي دونيا وه به رز بيتته وه و وهك شه يپوره كه ي ئيسرافيل دلّم ده هينيتته له رزه و لؤژيكي ساكار و دواكه و تووانم به يه كدا ده دات.

ده رگا كه ده كه موه، روانينى شهرمانم ده برمه عه رده كه وه دنگى له رزؤكم وشه كان ده ست و پى شكاو نوتق ده كا و ده ستم خونه ويستانه له فه زادا ده جوولتى و قاچم ناماده ي پاشه كشه و تيقوو چاندنه و به دنم به زيوو و بى به رگري له شويتى خوى بزمار كوت بووه. هه موو نه وانه نيشانه ي پيشمانى و دان نان به (گونا ه) دان. به لئين ده ده مه ژنه كه ي نهؤمى خواره وه كه ئيدى نه و دنگه دنگه نائينسانيانه دوو باره نه بنه وه و مناله كان گه ر شيويشيان نه كردبى (جا چش كه شيويان نه كردوه) به له قه و شه پازلله بخه و ينم و خو يشم بى نه وه ي قاچم له نه رز بدات، وهك ميتشووله يه كى سوو كه له تا نه وسه رى راره وه كه بفرم و تا سى شه و سى رؤژ له ژيتر ليفه، يان گه ر پيويست كات له ژيتر ته خسته نوينه كه دا، له بيدنه گي مەرگدا به سه ر به م و ته ووى هه ولّم بو نه وه بيت كه گو تراهه لى ياسا و رپوره سمى خه لكى نه م ولا ته بم.

ژنه كه ي نهؤمى خواره وه قسه كانى به نه قلدا ناچن. جار يكي تر شالا و دينى و هه مديس دنگى به رز و چاوانى زهق ده كات وه و كه پوى ده له رينى و له ميانه ي رسته دوور و دريژه كانيدا، برىك ناخ و ئوف و ئاه و ئوه ده كا و به هه موو نه و دنگانه وه كه له هه وره بروسكه و هه وره گرمه ده چن، تيم ده گه يه ني كه وه زعه كه له جار ان خه راپتره و جه نكه كه توند و تيژتر دريژه ي هه يه.

شوقه ته نك و تروسك و چكوله كه ي ئيمه، كه ته نانه ت حه مالىكي گه ره كى

گورگه خان

هه مومان... خؤم و مناله كانم و نه و هاو رپيانم كه جار جار سه رانم ده كن، وهك سه گ له ژنه كه ي نهؤمى خواره وه ده ترسين. ژيان له غه ربى، له پارس، دلّه راو كيتى له گه له، جو رىك له هه ست كردن به گونا هى ل گه له، هه ستر كردن به گونا هى نه وه ي كه غه ربى به ك له و په رى سنوره كانه وه ها تووه و جيگه ي به خه لكى نه م ولا ته ليژر كردوه، جو رىك له ليبور دن و پاشه كشه ي ناچارى و تووره يبه كى خاموش كه جو رنه تى نه وه نييه گوزار شتى لى بكرى، هه ستر كردن به رقى كى ناخ كه چزوو به كار دينى و چاو وه پتى قه ره بوو كردنه وه يه، شانازى به ك كه ره گيتى دوو هه زار و پيئنج سه د ساله ي هه يه، نيگايه ك كه له و سه ره وه، به گومان و گالته پيكر دنه وه له پيشه اته كانى شارستانيتى و تازه گه رى ده نو رى. باوه رپوونىك به وه ي كه ئيمه، نه وه كانى كو رش و دارىوش، ته نانه ت له شكست و فه لاكه ت و تووانه وه شدا، له هه موو كه سيك باشترين (نه دى چؤن؟ خودا ده يزانيت!) خو گه ر كه وتبينه نه م رؤژه و له و حه مكه عه نعه نات و خو به زلزانى به چ شتىكمان بو نه ما بيتته وه، نه و نه وه گونا هى ئيوه يه، ئيوه نه ي خو رئا و ايبه سه رمايه داره پاره په رسته روواله ت بينه كان!

گه ر هيچ كام له م تومه تانه راست نه بن، نه و شتىك واقيعى به تى هه يه، نه و يش نه وه يه كه به دبه ختى ئيستاي من، وا له بن سه رى خانه كه ي نهؤمى خواره وه دا كه وهك تار ماييه كى شووم ناماده ي نه بينراو و هه ميشه يى له ژيانى قه ره بالخ و شپزه ي ئيمه دا هه يه. ئاخه جو رنه تى رى رؤيشان، پيكه نين و قسان كردمان نييه. به و هؤبه شى كه تازه گه يشتووين و نازانين ژيان له هه نده ران چؤناو چؤنييه، له خانوى گه وره ي به حه وشه و دارو دره خت و بنه ماله و هاو رى و ناسيا وانه وه بو نه م به رى دونيا توور هه لدر اوين، نه وسا

(مهحمودبیه) ش نامادهی به کړی گرتنی نیبه، بهو هوبهوه که له ناوجهرگه ی پاریس دایه و پارهوی هیه و کانتوری تیدایه، زور گرانه و له نهومی پینجهمی ئاپارتمانیکدایه که بهرامبهر کلتیسیایه. سوپاس بۆ خودا که له حهوشه ی کلتیساکه دا، چند درختیکیان روواندوه و سی چوار چوله که و حهوت هشت کۆتری قهلهو قهلهو له ژیر میچه که پدا خۆبان ده خورپتن. هه موو ئه وانه، تاران و شه میران و باخه کانی دهر به ند ده خاته وه یادى من و مناله کان و خو شحالم ان ده کن. جگه له وه، تاییه تمه ندیبه باشه کانی تری ئه م کونه گورگه له وه دایه که له به رده می په نجه ره ی ژووری میوانه که پدا، بانیزه یه کی دوو مه تری هیه و بوته جیگه ی پینشوازی و حه وانه وه و با ی بال له یه کدانی ئیمه. ئه م باخه دلگیره، تا جیتی بیته وه، ئینجانیه گوله شه مه دانی و ئه تله سیمان تیا پدا له سه ریبه ک دانا وه و له کاتی خو رئا و ابو ندا، گهر باران مو لته بدات، ئه و له و بسته جیگه سه وزه و له نیوان گوله بی بو نه کانا، داده نیشین تا خه یار و هه لو ژه ی بی تامی فره نگیی، به خه یالکی ئاسو دوه وه بخو ین و خو گهر ها و پرتیه کیش بۆ سه ردانمان هات، ئه و بۆ ئه م جیگه ته نگ و تروسکه داو ته کی به ی و بی که ی نه شه ری که به شی ئه م به خته وه ریبه مان و خه می نیشتیمانی له سه ر ده رکه ی ن.

ژنه که ی نهومی خواره وه، وه ک مناله کان ده لپن (گورگه خان)، له هه ستان و دانیشتنی ئیمه نارازاییه و دهقیقه به دهقیقه ش ئه و نارازی بوونه ی ئاشکرا دهکات. دهرزبکیتنی: "بی دنگ!" ئه م ئه مرکردنه ی هیند راشکاوانه و بی چند و چوونه، که دنگ له گه روو ماندا ده خنکیتنی و زه رده خه نه له سه ر لیومان ده مه یه نی. ئیدی ناچار له بانیزه که هه لده ستین و من به په له په نجه ره که داده خه م و به خو م ده لپم: ده بی به نارام و به حه وسه له بین و به خو نه و بیستییه کی به سوئی، له شانازی به خو کردنی با و با پیرانمان تیپه رپین. به تاییه تیی منی ئیرایی، که پیش وهخت، به ئه نجامدانی تاوانیکی نادیار خه تابا کرکراوم و مافی هیچ جو ره به ریبه رچدانه وه به کم نیبه. ئاخه له م شاره دا، خه لکی له بانیزه ی مناله کانیان دانایشن و حیلکه حیلک ناکه ن و وهختی گرانبه هایان به قسه ی هه له ق و مه له ق نا کو ژن. خو گهر بیشیانه و پیت ها و پرتیه ک بیین، که بی گومان له پینا و دامه زرانندی سه ری قسانه له گه لپدا له باره ی سیاسهت و فهلسه فه و ئه ده بیاتی دونیاه، ئه و بۆ کافیتریایه ک داو ته ده کن و به په له و به دم فیکردنی قاوه ی خه سته وه، سه ر و بنی با به ته که ی له گه لدا یه کلایی ده که نه وه.

قسه کانم بۆ خو م قه ناعهت پی هینهن، به لام مناله کانم هه ری له بری ناکه نه وه. ئاخه ئه وان له ئامیزی نه نک و پوور و مام و له میانی ئه مباریک ئه فین و مه حبهت و ناز و نه واز شه وه بۆ جیگه یه کی خه مین و بی سو ز دوور خراونه ته وه و له مانای ئه م ناعه داله تیبه گه وره یه ناگه ن. ئه وان شیت و شه یدای ته قه ی ده رگا یان زهنگی ته له فو ن و ته نانهت ها تنی گورگه خان له و بی دهنگیی و گو شه گی ریبه به با شتر ده زانن که بالی به سه ر ماله نو تیبه که ماندا کپشا وه.

فهره نساییه کان هه روا به هاسانی ده رگای ماله کانیان ناکه نه وه. بهر له هه ر شتییک، به باشیی له و چاوه زه ره بی نه وه سه یر ده کن که به ده رگا کانیا نه وه یه، تا بز انن ئه و که سه کتیبه که له ده رگا کانیا ن ده دات. پاشان ده پرسن: ئیشت به کتیبه و چیت گه ره که، دوا ی ئه وه ی که به چاکیی دلنیا ده بن، ئه وسه ئه لقه ریزه که له نا وه وه ده که نه وه و پاشان قوفلی یه که م و دواتر قوفلی دوو هم ده که نه وه و له و ده رفه ته شدا هه مدیس ته ماشا ده که نه وه و هه مدیس ده پرسنه وه و ئه وسه به پار تیزه وه ده رگا که که لا ده کن و گهر ته نی بۆ سه ردان چوو بیت ئه و هه ر له هه مان جیگه دا مه زه رتهت بۆ دیننه وه و خو گهر ئیشتی کی گرینگیشته ه بیت، ئه و هه ر له بهر ده رگا که دا ئیشته کهت له گه لدا ده برتننه وه و کو تایی به مه سه له که دپن. ده رگای ماله که ی ئیمه ئه لقه ریز و چاوی زه ره بی نی نیبه، بی پرسیار و خه نی به ها تنی میوانی نا وهخت، وه ک (با) ده رگا که ده کی نه وه و منالان فره مو له هه موو که سییک، ته نانهت له گورگه خانیش ده کن. منیش خیرا قو ری ده نیته سه ر ناگر و به زه رده خه نه وه بۆ پینشوازی ئه و که سه ده چم که له بهر ده رگا را وه ستا وه و حه ز ناکه م له پاره وه که دا قسان بکه م. پیم خو شه جار ی دانیشین و پشوویه ک بده ین و چایه ک بخو ینه وه، ئه وسه ئه گهر گله بی و شکایه تیکی شمان هه بیت، لپی بدو یین. خانمه که ی نهومی خواره وه، کاتی ئه م جو ره شتانه ی نیبه. دپته سه ره وه، له ده رگا ددا، هاوار ده کات و ده روا ت. خانمی بهر پرسیار ی ئاپارتمان که ش وه ک ئه و دپت، له ده رگا ده دات، پو سته که مان ده داتی و ده روا ت. کارمه ندی ئیداره و کاره باش وه ک ئه وان دپت، له ده رگا ده دات، ده نو سیت و ده روا ت. سلا و کردن و ئه حوال پرسیی نه بو ته باو. هاو سیکه ی پالمان ژنیکی ته مه ن مام نا وه ندیبه، ژنیکی شه ره نگیز نیبه، گله بی لیمان نیبه و به ده رگای ماله که ماندا نامالیت، به لام وه ک ئه وه ی بوونی نه بیت، وه ک ئه وه ی که نه ئیمه بوونمان هه بیت و نه ئه و، جار جار یک له پاره وه که ده بیسنم، یاخود پیکه وه ده چی نه ئه سانسوره که وه، نه ئه و ورته ی لیوه دئی و نه من، گهر سلاوی لی بکه م، وه لامم ده داته وه، گهر سلاوی لی نه که م چ نالیت. به یانیا ن شه به قیی

دهروات و شهوانه ماندوو و مردوو دهگه پیتته وه. ته نیایی ئه و ژنه عه زابم ددها و مه زندهی ئه وهی که که سیک له شاری خویدا هیند گۆشه گیر و ته نیا و بی که س و کار بیت، ده مترسیتیت. خانمه کهی نهومی خواره وه، زیندوو، شپته و شه رمان له ته کیدا ههیه، ئه مه بۆ خۆی جوړیکه له په یوه ندیی، ساته وه ختیکی نییه که له بوونی یه کتر بی ناگا بین و شتیکی نییه که سه ره خۆ له و ناگاییه، راقه و گوزار شتمان لی کرد بیت.

ناوی مناله کانم له باخچهی ساوایانی گه رهک تو مار کردوو و خو شحالم که به درتیایی پوژ، له سه عات هه شتی به یانییه وه تا سه عات پیتنجی ئیواره، ناگایان لییان ده بی. نیوهی زیاتری خو شحالییه که شم له بهر خاتری گورگه خانه. هه زم ده کرد یه که شه موانیش ده وام هه با و پوژانی تربیش تا شه و پکی درهنگ، منالان له باخچهی ساوایان و قوتابخانه مه ره خهس نه کرابان. گه یاندنی مناله کانم بۆ باخچهی ساوایان شتیکی هاسان نییه. به زوری زورداره کیی ده پوژ و له ماموستا کانیان ده ترسن و له زوبانیان تی ناگن. به یانیان دونیا تاریکه و به زوریش بارانه. ئیمه ییش که ترومبیلیمان نییه، ده بی شه قامیک و سی کولان به پا بربین. مناله کان هه ردوو کیان ده گرین، که ده گه یینه کولانی دووهم، ئیدی ورکی به یانیانی کوره کم ده ست پیتته کات، ده که ویتته نووکه نووک و به قاچه مه وه ده نووسی و ده یه وئ بۆ ماله وه بگه پیتته وه، به زه ییم پیتیدا دیتته وه، به لام کاتی بیر له ماله وه ده که مه وه، روخساری هاوسی که م دیتته وه بهر چا و ئه وه به سه ر سوژی دایکانه مدا زال ده بیت. کچه که ییشم گپژ و خه و الووه و تا به رده م ده رگای باخچهی ساوایان باویشک ده دات، خۆ گه ر لیتی گه ریم ئه و له هه مان شو پیتندا خه وی لی ده که ویتته وه. گه یاندنی بۆ باخچه به هۆی شیرینییه وه یه. که داده نیشیت، کاغه زی رهنگا ورهنگی شیرینییه کانی پیتشان ده دم و تامی تامی ده که م. ئه وسا له جیگا کهی ده رده په ری و له عه زه ت شیرینییه که، دوو سی مه تریک راده کات. هه ر که ده یخوات، هه مدیس داده نیشیتته وه و ده که ویتته وه باویشک دان. ئیدی ملوانه کهی ده گرم و تا به رده م باخچهی ساوایان ده بیه م. بارانیش له ولاره بووه ستی. نازانم چه تره که به سه ر سه ری کامیانه وه هه لده م، ده زانم شه ویش پژمین و له رز و تا و کوکه دیتته وه و پزه بیان و ئه وسا ته وای ئه و دهنگانه له درزی په نجهره کانه وه ده چنه ده ری و ده گه نه گوئی هه ستیاری خانمه کهی نهومی خواره وه. گه ر جهنگ نه با، ئه و ده گه ر امه وه ولاتی خۆم، ترسم له بۆمب و جهنگ نه بایه، یه ک پوژ ماتل نه ده بووم، به لام له راستیدا مه یدانی جهنگ لیره یه و دوژمنی واقیعی له نهومی خواره وه خۆی له بۆسه ناوه. گه ر له ولات بمایانه ته وه، ئه و به نه گه ریکی زور، فیشه ک که لله مانی نه ده پیتکا، ئه مه له

کاتی کدا که لیره له هه موو چرکه یه کدا له هه له اتن و روو به روو بوونه و ده این و دۆشکه یه کی نه بینراو نیشانه ی لی گرتووینه ته وه. سه دام حوسه یین له و په ری دونیایه و گورگه خانیش پیتیه ک لیمانه وه دووره. ئیمه وه ک دیلی جهنگ، ده ستمان له پشتی سه رمان ناوه و له و په ری نا هوم پیتیدا خۆمان داوه ته ده ست ته سلیم بوونیکتی ناچاری. ئه وه ییشی ئیشمانی خه راپ و جورمانی ئاشکرا کرده وه، نه زانیی زوبان و له قسه نه گه یشتنه. ئاخه هه یچ رمیک له وشه برنده تر نییه، ده می ئیمه ییش کلۆم دراوو سه رکه وتنی دوژمنیش به هۆی قسانه وه یه.

خاتوونه کهی نهومی خواره وه بیری له پیلانیکتی نوئ کردۆته وه، نامه یه کی فه رمی و دوورودریتی له شپوهی ناگادارینامه یه کی به رپوه به رایه تی شاره وانیدا بۆ ناردووین و هه وت هه شت یاسای گرینگی تیا دا دیاری کراوه. یه که مین یاسا ئه وه یه که ده بی کومباری ئه ستوو له عه ردی ته خته یی ژوو ره کانا راخه یین تا له کاتی ری رۆیشتنا که متر دهنگ دروست که یین، ده بی خۆمان بپاریزین له له پاکردنی پیتلاو (به تاییه تی پیتلاوی پاژنه به رز و سوئی ته خته یی)، ده بی له بانیه که دانه نیشین، ده بی له هه مام و مو به قدا قسان نه که یین له بهر ئه وه ی بۆری هه وایان تیتدایه و دهنگ بلاو ده کاته وه، ده بی به یانیان، یاخود شه وان دوا ی سه عات نۆ هه مام نه که یین یاخود سیفونی ئاوده ست رانه کی شین، ده بی ده رگای که نتۆره کان توند دانه خه یین و هه یچ دهنگیکتی به رزمان لیوه نه یه ت، وه ک پیکه نین، کوکه و تر، دوا یاسا که هیلکی سووری به ژیردا هینراوه، دووپاتی ده کاته وه که که متر بکه وینه ماله وه و ده بی هه وئ به دین تا ده کری زۆرتین کاتی خۆمان له ده ره وه به سه ر به رین.

جگه له باشه به سه ر چاو، چ چاره یه کی ترمان نییه. خیرا کومباری ئه ستوو رو ئیسفه نجیی له ژوو ره کانا راده خه یین، به پیتی په تیی به ژوو ره کانا دین و ده چین، به چیه ده په یشین، ئه و هاو رپیتانه ی که بۆ سه ر دافان دین، له بهر ده رگا پیتلاوه کانیان داده که نن. ترسی ئیمه بۆ ئه وانیش گو تیرا وه ته وه. قه بو لمانه به پاریز و بی دهنگ بین و نکولی له ئاره زوو ه کافان بکه یین، که م که م بییرمان ده چیتته وه ئیمه ییش ئینسانین و هه ر که سیک له نیو چوار دیواری ماله کهی خویدا ئازاده و زور زو ویش، بی ئه م لا و لا گوئی رایه لی فه رمانه کان ده یین و زور هاسان و به ته رزیکی سه روشتی سهر بۆ دیکتا تۆریه تی گورگه خان نه وی ده که یین. ئاخه ئیمه فییر نه بووین دا کوکی له مافی خۆمان بکه یین و ناشرانین مافه کافان له م ولاته دا چین. له رابردوو شدا هه ر نه مانزانیوه و ئه وه ی هه مان بووه، پیتمان وابوو سه رو

زیادمانه و نه‌و‌ش میراتی باو و باپیرانه.

گورگه خان له‌وه به‌ئاگایه که له ئیمه باشتره، رۆژ دواى رۆژ ددانه‌کانى تیژتر ده‌کاته‌وه، له‌ته‌واوى ئه‌و یاسایانه‌ی دهری کردوون، دوا یاسایان له هه‌موویان زه‌حمه‌ت تره (کاتى خۆتان زیاتر له دهره‌وه به‌سه‌ر به‌رن!) ئاخ‌ر بۆ‌کوئى برۆین؟ هاوړپیکانى من زۆریه‌یان هونه‌رمه‌ندو نووسه‌رو نیگارکیتش و ژن و منالیان نین، پاره‌و پوول و خانووی گه‌وره‌و توانای پیشوازی کردنى خه‌لکیان نییه، هه‌ریه‌که‌یان له هۆده‌یه‌کی چکۆله‌ی پر له کتیب و کاغز یاخود بۆیه‌و سى پاو فلچه‌دا ده‌ژین و ماله‌کانیان جیی منالی تیدا نابیته‌وه، خۆ ئه‌وانه‌شیان که ژن و منالیان هه‌ن، به‌ده‌ست مناله‌کانى خۆیانه‌وه بۆژۆن و حه‌وسه‌له‌ی منالی تریان نییه. که‌واته تاقه‌ پښه‌ی هه‌لاتن په‌نا بردنه بۆ پارک. به‌رامبه‌ر ماله‌که‌ی ئیمه پارکیتى هاکه‌زایی هه‌یه که بۆته جى ژوانی پسرپژنه‌کانى گه‌ره‌ک و کاره‌که‌ره عاره‌به‌کان، له ئیواره‌یه‌کی دره‌نگیشا سوانکه‌ره سه‌رخۆشه‌کانى لى کۆده‌بهنه‌وه پارهى سواره‌کانیانى تیدا دابه‌ش ده‌کهن. من له‌م پارکه‌ بېزارم و کاتى ده‌چم خه‌مى دونیام لى دهنیشیت. تاقه‌ گه‌مى ماله‌کان له‌م پارکه‌دا یان خۆله‌ په‌تانیه‌ یاخود خۆ هه‌لژینه به‌خلیسک خلیسکیتنه‌یه‌کی شه‌ق و شردا. باخى لۆکزامبۆرگ جوانه، به‌لام ئه‌وى دووره‌و رۆیشتن بۆ جیگه‌ی دووریش له هه‌واى حول حولی پاریس دا خه‌ته‌ره. هیشتا له‌نیوه‌ی ریداین، باران داده‌کا و ئیمه‌یش که پالتۆمان له‌به‌رداو چه‌ترمان هه‌لداوه، له‌ژیر تاقى دوکانیکدا خۆمان په‌نا ده‌ده‌ین و ته‌ر ته‌ر چۆن هاوویین، هه‌ر ئاوه‌اش ده‌گه‌رینه‌وه. بۆ نه‌گه‌تیی یه‌ک شه‌موانیش هه‌میشه‌ بارانه و مه‌حکومین به‌وه‌ی له ماله‌وه بمینینه‌وه. تاویک که ده‌چینه بانیه‌که، نارهبایى ژنه‌که‌ی نه‌مى خواره‌وه له‌و دوا په‌ناگایه‌شمان هه‌لده‌که‌نى.

خۆشترین ساتى ژبان ئه‌و کاتانه‌یه که مناله‌کانم نوستوون و گلۆپه‌کانى نه‌مى خواره‌وه کورژاونه‌ته‌وه و سى چوار نامه له‌ملاولای دونیاوه له هاوړپى و خزم و خویشانى دهره‌ده‌ره‌وه به‌ده‌ستم گه‌یشتون. یه‌کسه‌ر نامه‌کان ناخوینمه‌وه، به‌لکو هه‌لیان ده‌گرم بۆ شه‌و، تا له‌سه‌ر سیسه‌مه‌که‌م له‌گه‌ل فنجانیک قاوه‌ی له‌کول و جگه‌ریه‌کی حه‌یاتدا بیانخوینمه‌وه.

نامه‌ی یه‌که‌م له له‌یلاوه هاووه که له تاران ده‌ژى و به‌خته‌وه‌ره له ژبانى قاییله. مناله‌کانى ده‌چن بۆ قوتابخانه‌و دوو هه‌زار ره‌فقیان هه‌ن و له‌ناو باخ و له‌کۆلان و گۆره‌پانى گه‌ره‌ک پاسکیل ده‌ئاژوون و ترسیان له جه‌نگ و بۆردومان نییه. له‌یلا خۆبشى

کار ده‌کا و له په‌چه‌ی ئیسلامى ناترسى و هه‌موو شه‌ویک یان ده‌چیت بۆ میوانی یاخود ده‌یه‌ها میوانی هه‌ن. نامه‌ی دووهم له داریوش (نا) وه‌یه، وی هیند خه‌مین و بېزاره که نامه‌که‌ی گریاندمى. بى کارو کاسپیه، کوره‌که‌ی له سه‌ربازى هه‌لا‌تووه، هاوړپیکانى خۆیان شارده‌ته‌وه، وینه‌یه‌کی هیند ره‌شى بۆ ناینده هه‌یه که زنده‌قى بردم. نامه‌ی سیه‌م له جه‌نابى (کاف) وه‌یه. نامه‌که‌ی وی راپۆرتیکى چرو پره له‌هه‌والى ناخۆش، برازاکه‌یان گولله باران کردوه و دایکى دوو جار هه‌ولى خۆکوشتنى داوه، گرانبى پشتى بونیاده‌مى شکانده‌وه به‌م زوانه هه‌مووان له برسا ده‌مرن، عه‌مه‌له ئه‌فغانیه‌کان هه‌موو شه‌ویک هه‌ل ده‌کوته‌سه‌ر مالا‌ن و گۆشاو گۆش سه‌رى ژن و منال و پېرو گه‌نج ده‌برن، رووس له‌گه‌ل ئه‌مریکایه‌کانا پیک هاوون و پارچه پارچه بوونى ئیران شتیکى حه‌تمیه، کوره‌کانى خاله‌ ئه‌که‌رى باخه‌وان بوونه‌ته مه‌ئموورى کۆمیته‌ی مه‌حموودیه‌وه گه‌ره‌کیانه پاروه مولک و ماله‌که‌ی وی داگیرکه‌ن. دوا نامه‌ی دایکه‌ که چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌که‌وه له سیناریوى فیلمى فارسى ده‌چیت. پره له روداوو به‌زم، پره له شتى پیچه‌وانه. مرۆقه‌کان له‌و نامه‌یه‌دا هه‌م زۆر زۆر به‌خته‌وه‌رن و هه‌م زۆر زۆریش به‌ده‌خت، میواندارى و بیاسه‌و سه‌یران و که‌یف و سه‌فایه‌که نه‌بیته‌وه، هه‌مووان له دهرى یه‌ک کۆبوونه‌ته‌وه، ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه‌و دوعا بۆ کۆماری ئیسلامى ده‌کهن. پاشان له نامه‌که‌دا کتوپر شته‌کان پیچه‌وانه ده‌بهنه‌وه. دیره‌کانى دواوه‌ی نامه‌که، بریتین له‌حه‌کایه‌تى مه‌حروومیه‌ته‌کان: نه کاره‌با هه‌یه، نه ئاوه‌یه، نه گۆشت ده‌ست ده‌کوویت، په‌تا بلاو بوته‌وه، دختۆر دهرمان نین، ئاساییش نییه، پۆلیس و حه‌سحه‌س نین، گرانبى و نه‌هاتیبى پشتى بونیاده‌میان شکانده‌وه، دوو مه‌تر به‌فر باریه‌وه، نه‌وت قاته، سه‌رمایه‌کی کوشنده‌یه‌وه له هه‌موویشى ناخۆشتر به‌رگه‌ گرتنى ته‌نبایى و دووربى مناله‌کانه. له‌کۆتایی نامه‌که‌دا هه‌مدیس جینۆدانه به‌هه‌نده‌ران و پاریس و باسى ئه‌وه‌ی که خۆیان له‌وى هه‌موو شتیکیان هه‌یه‌وه له‌شارى خۆیاندا ئازادن و منه‌تى خه‌لکى هه‌نده‌ران هه‌لناگرن و هه‌موو ئه‌وانه‌ش که ولاتیان جى هیشته‌وه، هه‌له‌ بوون. ئینجا جاریکى تر قسان کردن له باره‌ی میوانی و خوردو خۆراک و سه‌یران و پاشان له‌ناکاو دایکانه راپه‌ده‌یه‌نئى که بریاری داوه دارو نه‌دارى بفرۆشى و بیت کونه گورگى له‌غه‌ریبیدا بۆ خۆی پیکه‌وه بنى و ئه‌و چه‌ند رۆژه‌ی که له‌ژبانیدا ماوه، به‌دلى ئیسراحت بگوزهرینئى.

شه‌و دره‌نگه‌و خه‌وم نایه‌ت، کچه‌که‌م سورپه‌یه‌ی گرتووه‌وه له (تا) دا ده‌سووتیت. نیگه‌رانم و نازانم داواى یارمه‌تیی له کى بکه‌م. ده‌مه‌وى شتیک بنووسم به‌لام می‌شکم ئیش ناکات. کتیبه‌که‌ی ده‌ستم په‌ره په‌ره هه‌لده‌مه‌وه، لاپه‌ره‌یه‌ک ده‌خوینمه‌وه به‌لام یه‌ک وشه

تی ناگه. دوو رۆژه لیکدا لیکدا باران دهباریت. خۆزیا کهسیک بۆ دیدهنیم دههات، ههواى تاران سههرهراى زستان و سههما، ههر ههتاویى بوو. له یلا له بارهى شوستهکانى بهیانى ههینییه نووسیویه تی، ههمووان دهچن بۆ شاخ و لهچایخانهکهى سههر رى بهرچایى دهکهن. داربوش (ئا) پینکه نینی بهو قسانه دئ و نووسیویه تی که تهناهت چیاکانیش جلکى پرسیه یان پۆشیوه و بهفرى رهش له ئاسمانهوه بهسههر خه لکیدا دهباریت.

مناله کانم نوستوون. ههردوکیان (تا) یان ههیه، دلم له مهراقدایه، خۆزیا کهسیک بۆ دیدهنیم دههات. بهخۆم ده لیم: دهگه پیمهوه. لانی کهم له شارى خۆمدا خال و مام و دایکیکم ههت که دهکری هانایان بۆ بیری. نه کهسى له ژیرهوه و نه کهسیکیش له ژورمهوهیه. له هاوهریکانم ناترسم و دهتوانم له مالى خۆمدا هاوارکهم، زرمه زلی بکهم، پینکه نم، بگریم و سهماکهم.

له سههینی زووتر نییه دهگه پیمهوه. داربوش (ئا) تاقه کهسیکه هانم دهدا بپیمهوه. ده لئ: تازیه کهم لیره مافی ئهوهت نییه پینچهوانه یاسا و بنه مای دناوه ههناسه بدهت، قسان بکهت، بیریکه پیمهوه، جلک له بهر کهیت و بخۆیت. تهناهت بۆ پینشاو چوونیش یاسا و ریسای خۆی ههیه. عاشق بوون، شووکردن و مردنیش تازاد نین و تهواوی گهردیله له حزهکانی ژبانته پینش وهخت بریاریان لهسههر دراوه. ئه دی چ بکهم؟ بپیمهوه یاخود بکه پیمهوه؟

له درگا ده دیریت! گوئى راده دیرم، له نیسو نوینه کهم ده رده په پرم، ده بی کى بی؟ زهنگى درگا که شكاوه و به مست لیتی ده دن، دلم راده چله کى، ده شى هه والیکى ناخوش بی. دلنیام دایکم شتیکی لى هاتوه، براکه میان دهسگیر کردوه، پۆلیسه، هاوهریکه دایکم کردوه. کتیبه که له دهستم دهکهوینته خوارهوه، قاچم له وایه رى گلۆپی پال سیسه مه که دهگیریت، به پهله کراسیک بهسههر جلکى خه ودا له بهر ده کهم. مناله کان نوستوون، ده بی کى بی؟ وا هاتم... به فارسی و به فه رهنسیی هاوار ده کهم وا هاتم، به پهله هاتم، درگا که ده که مهوه... چیه؟ ژنه کهى نهۆمی خوارهویه! چاوه رپتی ئه وه نه بووم ئه و بیته! له بهر ئه وه ی له م کاتانه ی شه ودا ئه و نوستوه و چ پاساو یک بۆ هاتنه که ی نییه!

ساکوام و ههست ده کهم په نگم پى نه ماوه. دلم په له په لى ددها و له وه زعی گیت و ویت و لاله په تی قسان کردنی خۆم شپه زه م. گورگه خان که دلته راوکه و زنده قچووی و زمان تیکه لاتم ده بینى، روخساری دهگه شیته وه، دهنگی بهرتر ده کاته وه. ده لئ: چیه...

خه ریکى چین؟

- کى؟

- ئه و قه ره بالخیی و ههرا و زه نایه تان له چیه؟

- کام ههرا و زه نا؟

وا رها تووم هه میسه حه ق بده مه ئه و و پیم وایى که هه ر به راستی مناله کان خه به ریان بۆته وه و خه ریکى زرمه زلین. دوو ههنگاو به ره و لای هۆده که یان ده چم، ده وه ستم، گوئى راده دیرم، بپیمهنگیه که نه بیته وه. که واته گورگه خان درۆ دهکا و چ بیانویه ک بۆ هاتنه که ی نییه. ئه م جار هیان حه ق به منه، مه سه له ی دوو زانید دوو ده کاته چواره، زانینی زوبانی فه رهنسیی و ناسینی کلتوری خۆره هلات و خۆرئاوای ناویت، ئه وه لۆژیکی ساکاری خه لکییه، هه چ دهنگه دهنگیک له ماله که ی ئیمه دا نییه و خانمه که ی نهۆمی خواره وه سه هوه. ئیتر ئه م جار هیان ناچمه ژیر باری زولمه وه، حه ق به منه و ئه م له سه ر حه ق بوونه ش ئیمتیازیکی گه وره یه که هیزو تازایه تیم پى ده به خشیت. سه هر بهرز ده که مه وه، دهنگ هه لده بپرم. ده پرسم: کام ههرا و زه نا؟

گورگه خان چاوه رپتی لى پرسینه وه نییه و دیت و ده چیت، سه هر دینیتته پینشه وه و سه هیریکی ناوه وه ده کات. بهرتر لیتی ده پرسم: کام ههرا و زه نا؟

منگه منگه که ی تازاترم ده کات. تو په ییه کی دیرینه له ریخۆله مدا خۆی حه شارداوه، کتوپر هه لده چی و وه کو (تا) به نیو جه سته مدا بلا و ده بیته وه. گه رم گه رم دادیم، ئاره قه ده که مه وه و هاوار ده که م. ژنه که ی نهۆمی خواره وه، خۆی بۆ ئه م هاواره ئاماده نه کردوه، راده چله کى، تازاتر ده بم، زگم قۆره قۆری پى ده که ویت، پینیه که ده چمه پینستر، ئه مجاره یان ده ویرم ورد له روخساری گورگه خان بنۆرم و بۆیه که م جار به و جۆره ی که هه یه بیینم. من ویتنه یه کی ترم بۆی هه بوو، پیم و ابووه پیریزنه و تهناهت قۆچ و ریش و تووکی لى روو بیته، پیم و ابووه له دراکۆلا بچی و ددانى زلی هه بیته. به لام هه چ کام له وانیه نییه، به لکو ژنیته هاوته منی خۆم، بالای هینده ی بالای خۆم، قزی کورت و خه نه یی و چه ور و چلکن، جلک پۆشینی، پینچه وانیه ژنانی فه رهنسی ریکو پیک نییه، دوو هیللی قول له دوولای لیبیدا هه یه که روخساری گرژ و مۆن وه دیار خستوون. هیلاک و تووره یه، دوو گیانه، له ته وای ژنانیکی خه م بار ده چیت که هه ر له گه ل سپیده دا ده چنه سه رکار و شه وانیه ش ناھومید و ماندوو مردوو و به دیار ته له فیزۆنه وه خه ویان لى ده که ویت.

به فەرهنسییه کی شکاو تیی دهگه یه نم مناله کانم نوستون و خویشم له نیتو نوینه که مدا بووم. ناكاو به نه قلمدا دیت که قسه کانم به زوبانی خۆم بکه م، یاخود به زوبانی ئینگلیزی که بۆ من هاسانتره. ناخر فەرهنسییه کان له زوبانی ئینگلیزی ده ترسن و به شانازییه کی منالانه و به سافیلکه ییه کی دواکه و تووانه وه گوئی له فیربوونی ئەو زوبانه دهخه وین، به لام ئەو گوئی خهواندنه یان روواله تیییه و له قوولایی دلّه وه شیت و شهیدای ئەمه ربیکا و ئەمه ربیکا ییه کانن. ده مم ده کرتیه وه، پنده چی په ر و بالم ده رکردیت، چیدی که س ناتوانی پیتشم بگری، وه ک بولبول ده که مومه خویندن و له ناو ئوقیانوسیتک وشه دا مه له ده که م، خه یالم له گه ل زوباندا ده بنه یه ک، ئیتر ناچار نیم پاساو بینمه وه و رسته کانم ساکار و کورت ده برپم. حه ز ده که م بئاخقم، مه ست له نیتو ده سه لاتتی ده برینی خۆدا، ده توانم به م زوبانه ی که هه مه جنیتو بده م و هه رواش ده که م. نازانم گورگه خان له مانای قسه کانم ده گات یان نا! به لامه وه گرینگ نییه، به زرینگه ی ده نگ و بروسکه ی نیگا و هیرشیک که له جولانه وه مدا هه به، له خانمه که ی نهومی ژیره وه ی ده گه یه نم که ده بی گۆری خۆی ون کا و پروا و ملی بشکینیت، تیی ده گه یه نم گه ر جاریکی تر له م ده وره به ره وه دیار که ویتته وه، ئەوا گوئی له بنا هه لده کیشم، وای چ ژنیکی گوواوی و پیس و به دبه خت و که ر و بی شعوره. ده زریکیتیم، ده ست ته کان ده دم و قاچم به نیشانه ی له قه وه شاندن هه لده برپم، هه رچی زیاتر ده وره ژیم، گورگه خان چکۆله تر ده بیتته وه، له مه ریک ده چیت بیان هه ویت سه ری برن. له به رانه بریشدا من بالام کردوه و ددانه کانم وه ک دراکۆلا ده ره ریون، هه ست ده که م قوچ و ریشم ده رکردون و له هه ژدیها ده چم و خه نیم. گه ر لیگه رین ئەوا گورگه خانی داماو هه ر به ساخیی قووت ده دم، هیرش ده به م، گورگه خان قیژه یه کی نرمی لی هه لده سی و به ره وه درگای ئەسانسۆره که راده کات. وازی لی نا هینم، خودا ده زانی چیی پی ده لیم، عاشقی پیتشان دانی قوده تی خۆم و ده خوازم به ره وه نهومی سه ریشه وه راوی نیم، له ده رگاگان بده م و شکایه ت له هه موویان بکه م، فه رمان ده رکه م له مه ولا که سیان مافی قسه کردن و ری رۆبشتنیان نییه و ده کارم چنگ له دم و چاویان بگرم.

ژنه که ی نهومی خواره وه هه ر به کردنه وه ی درگای ئەسانسۆره که، خۆی تی فری ده داو به هه ناسه برکیته دیار نامیتتی. هه ر به راستیی دیار نامیتتی، رۆژی دواتر و رۆژانی تر و مانگ و مانگه کانی دواتریش دیار نامیتتی. وه ک ئەوه ی بوویته ناو و عه رد هه لیم ژیتتی. دوا ی ماوه یه کی زۆر، به ریکه وت له راره وه که دا، له نیزیکی درگای دره وه ی ئاپارتمان ه که به کتری ده بینن. هه ردو کمان به خیرایی روو له یه کتر وه رده گیرین و ده رۆین، ته نه ا

شتیک که له یه کتر بیننه خیرایه له زه بنمدا ده چه سپی، زگ و چاوه ماندووه کانییه تی، دوا یین رۆژه کانی زگ پرپی ده گوزه راند.

به دیارنه مانای درێژ خایه نی گورگه خان، ژبان هیور هیور شیتوه ی سروشتی خۆی وه رده گرتیه وه، ئیدی به پیتلا وه وه به ژوره کانا ده رۆین و بی ترس قسان ده که یین و ته نانه ت کاتی هه تاو بیت له بانێزه که داده نیشین و ده ویرین پی بکه نین. مناله کانم ئارامتر ده بنه وه و تارمایی دراکۆلایان له سه ر نامیتتی. خۆ گه ر حه زیش که یین، ده چینه ده ری و له دره وه مانه وه مان به زۆر نییه.

هاوینه و ده مه و به یانی، له گربانی یه ک بینه ی ساوا یه ک وه ئاگا ده به وه. که باش گوئی راده دیرم، ده بیستم ده نگه که له نهومی خواره وه یه، پیکه نین ده مگریت، گورگه خان تیه و گلاوه و ئەوجا نۆره ی خیشه خیش و بی خه ویی و بیه.

سالان تیده په رن و ئیمه هیشتا له خه یالی بۆ ولات گه رانه وه یین. مناله کانم گه وره بوون و له چوون بۆ قوتابخانه دا، بیانو ناگرن، خۆبان ده رۆن و بۆ ماله وه ده گه ریتته وه، دلّه راوکیتیان که متر بووه و ترسی خانمه که ی نهومی ژیره وه یان بیر چۆته وه.

سه ره تای پاییزه و له یه ک شه ممه ئاساییه کانه، دونیا سارده و کزه به کی سارد هه لیکردوه، مناله کانم له ماله وه ن و شه و میوانمان هه به. ده چم تا له و عاره به گرانجانه شمه ک بکرم که رۆژانی پشوش دوکانه که ی هه ر کراوه به. به لای پارکی سواله که ره کاندای تی ده په رم، چاوم به گورگه خان ده که وی که له سه ر سه کۆیه ک دانیشتوه و چاوانی بریونه ته خالیکی دوور. سه رمایه تی و یه خه ی چاکه ته که ی به رز کردۆته وه و شانی هینا وه ته وه یه ک، کتیبیکی نیوه کراوه ی له سه ر کۆشی داناوه، جگه ره یه کی نیوه کۆژاوه ییش له نیوان قامکیداو پرچیشی وه ک هه میشه چه ور و بژ. قاچی راستی درێژ کردوه و پای پیتچاوه و پیتلا وه که ی له پی داکه نراوه. مناله که ی له نیتو خۆله که دا سه رگه رمی وازییه، هیند خه مبار و بیتاره که به زه بیم پیتیدا دیتته وه. له خۆم ده پرسم ئەدی بۆچی له م کزی سه رمایه دا، له م پارکه شه ق و شه رده ا دانیشتوه؟ ئاگادارینا مه که ییم بیرکه وته وه. هه لبه ت هاوسیتیه ک شکاتی لی کردوه و ئیدی فه رمانی به سه ردا دراوه که ده بی له دره وه مناله که ی ژیرکات. که واته گورگه خانیکی تر ددانی لی تیژ کردۆته وه. دلّم ته نگ ده بین، له م ئاپارتمان ه خۆشه دا که به رانه ر پارک و کلتیسیایه، (ده) دانه گورگ بۆ یه کتری چونه ته بۆسه وه و به دبه ختییه کانی خۆبان ده خه نه ئەستۆی یه کتر. چ گه له گورگیکی شه که ت و ماندوون!

گهله گورگیتیک به حهزی چکۆله و ئومیدی هیچهوه، له چاوهروانیی شت گهلی باشتردان.
له خۆم دهپرسم: چما نهدهکرا جوریکێ تر با؟ دهکرا؟

دوو سی تهنۆکه باران بهر پوخسارم دهکهویت. پێ ههلهدهگرم. خانمی نهۆمهکهی ژیرهوه
ههروا حهپهساو و وێل دانیشتووه. سوآکه ریکێ سهرخۆش له ژیر درهختیکدا له هۆش
خۆی چووه. پهنگیشه مردبێ. کهس تهماشای ناکات. زیاتر پا ههلهدهگرم. له خه یالی
هاتنی میوانه کاندام. له پهله پروژیکێ کرینی خواردن و خۆراکدا، ئه و پرسیاره م بیرچۆوه که
قهیریک له وه بهر له خۆم کردبوو!

***

جیگایهکی تر

ژیانی هیتورو بێ سهه ئیشهی ئه میر عهلی (با بلێین ئه میر عهلی ئیکس)، له زهرفی
شهویکدا، که ته نانهت دهتوانی بهوردی سالی و رۆژ و سهعاتی ئه و شهوه دیاری بکریت:
ههینی، حهقهی میهرماهی سالی ههزار و سیسهده و حهفتا و ههوت، سهعات یازده و
ده دهقیقه، بههزی هۆکاریکێ نه ناسراوهوه، دهشی بتوانی بگوتری بههزی جوره
نه خۆشییهکی سهیری جهستهیی - باویشک دوای باویشک و رشانهوه- وه،
به وه دیارکهوتنی جوریک له پشپویی دهروونی (گهرچی ئه میر عهلی له رووی ئه قلییهوه
تهواویک ساخ و سهلیم بوو)، ئاوه ژوو بۆوه.

یاداشتهکان، نووسینگهلی په رته وازه و نامهکانی ویم له بهردهستدان. هۆکاری ئه م
متمانه و پشت پێ بهستنه شتیکی ساکاره. ئه ویش ئه وهیه که من و ئه میر عهلی پیکهوه
گهوره بووین و هه میسه پیکه بووین. ئه و که سانهی له دوورهوه ئیمه یان ناسیوه، پێیان
وابوو که ئیمه برا یان خزم و خویشی نیزیکی یه کترین. له یه کدی دهچووین،
لێکچوونیکی خۆکردی. رهوتار، جوری ری رۆیشتن و پیکه نین، به تایبهتی جوری قسان
کردمان وهک یهک بوو. ئه وه من بووم که لاسایی ویم دهکردهوه. بێ ئه وهی به خۆم بزانه هه
له سه رهتای هاوڕیبه تیمانهوه- هاوڕیبه تی دوو مندالی هاو پۆل- خۆ به خۆ ئه میر عهلی له
چاوی منه وه بووه که سیکی گرینگ، که سیکی تایبهت که جیاوازه له هه مووان بوو. ژبان
ئه وی کردبووه که سیکی هیمن و ماقوول، که سیکی شارستانی، شوویهکی گوترایه ل،
یاریده دهری کۆمپانیایهکی ناودار، ئه هلی سه و داگهلی پتیوست و مامله گهلی به رامبه ر.
له گه ل هه موو ئه مانه شدا، من که ئه وم هه ر له تافی منالییه وه دناسی، ده مزانی له و دیو
رووکاری ده ره کیی ماقوول و سروشتیی و بیه وه، ئه میر عهلی یه کی تر خۆی حه شارداوه.

ئەمىر عەلىيەكى زىندانىي لە قوولايى خامۆشى ناخدا، ئەمىر عەلىيەك چاودەرتى ھەلاتن. سالانىكە لە ھەوالى بى ناگام، بەلام دلنىام لە ھەركوتىيەك بى (ئاخر خودا بۆ خۆى دەزانى لە كوتىيە)، لەو سەرى دونيا بى، لە قوتىيى باكور، بەسەر ئوقيانوسىكى ھەلچووه، لە نىو دارستانگەلى بى ناونىشاندا، ياخود لە گوندىكى چكۆلەى ھەمان ئەم دەوربەرى خۆماندا بى، دەور يان نىزىك، رۆژتىك دى كە سلامەت و زىپ و زىندوو، سەر و كەللەى پەيدا دەبىتەو. كاتى دەلتىم سلامەت، مەبەستم لە سلامەتتەكى تايبەتتەى كە پەيوەستە بەتەرزى فيكر و دونياى ئەمىر عەلىيەو. ئاخر ئەو لە جۆرى من و ئىوھ نىيە. من و ئىوھ و ئەوانى تر، خەلكانى خۆپارىز و ترسنۆك، خەلكانى گوئى رايەل دەبىترم. نووسىنەكان، نامەكان، ياداشتنامە پەرتەوازەكەى دەنىمە لاوھ و بەنىو يادەوربەرى كامدا دەگەرپىم - رۆژانى منالىي، ھاوينايتىك كە لەگەل من و خىزانەكەمدا دەھاتن بۆ ھاوینەھەوار، قسەگەل، ئارەزووگەل، خەون و خەياللى سەير و سەمەرەى، ئەفنىيەك كە بۆ رووداوى ئاسمانىي و نەپتىيى گەردوونىي ھەبىوون (ئاخر ئىمە ناومان نابو ئەستىرە ناسى چكۆلە)، شەرى نەپتىيى لەگەل باوك و مامۆستاكانىدا، لەگەل ھەمو ئەوانەدا كە دەيانووست كور يان قوتابىيەكى نمونەبى لى دروست بكەن، يادەوربەرى ئەو رۆژەى كە بۆ درىژەدان بەخوتىندن بەرەو ھەندەران چوو، ئەو رۆژەى كە گەرپاھەو، شەوى ژن ھىنانى، دواھەمىن جار كە ببىم - ھەولەدەم سەرلەنوئى ژيانى رۆ بنىمەو، دەمەوئى ببىنەم، دەمەوئى ئەمىر عەلى واقىيەبى بناسم، بەروانىن لە وى، بەروانىن لە پەيوەندىيەكانى بەخەلگەو، بەشەر و شۆرەكانىيەو، بەتوورپەبىيە شاراوھ و بىدەنگىيە قىرسىچمانەكەبەو، بەدەمامكىك كە لە روخسارى دەنا و بەكلاوتىك كە لەسەرى خۆى و خەلكانى ترى دەنا، بەكردنەوھى گرى كوتىرەى كەسىتتىي و رابردووى، شتىكى تازە دەدۆزمەو - شتىكى تازە دەبارەى ئەو و راست بىترم زياتر دەبارەى خۆم. دەبى لە زۆر شت بگەم. ئاخر بۆچىيەكان زۆرن.

لەو شەوھ تايبەتەوھ دەست پىدەكەم، لەو مىواندارىيە ھاكەزايىيە و ھەدياركەوتنى ئەو مەخلوقە سەيرەو، لەو سىپەرە نەبىراوھە (ئاخر گوتنى سانانىيە)، لەو ئەمىر عەلى دووھەوھ.

چما ھەر دەلتىي دىمەن بەدىمەن تەماشائى فىلمىك دەكەين: ئەمىر عەلى نوستوو، شەوان زوو دەنوئى و پىاووتىكى خەو خۆشە. كەمتر روو دەدا خەون ببىن، بەتايبەتى خەونىكى

ترسناك و ناخۆش. ھەر كە چاوانى لىكدەنى، ئىدى رووپۆشكى تەنك و سىپى بەسەر بىر و خوليا و خايلەكانىدا دەدرى، وەك بەفرتىكى قورس و بىدەنگ كە بەسەر شاردا بنىشى - بەفرى فەرامۆشىي. ئەو لەو پىرە پىاوھ دەگمەنەيە كە لە خەودا ناپرخىتتە، نىوھشەوان تىنووى نابى و ھەر لەگەل شەبەقىشدا بۆ دەستشۆرىي ناچىت. بەيانىان تەمبەلە و دەخوازى بنوى. ياخود نىوھ بىدار، سەر لەژىر چەرچەفدا، بىر لەو شتەنە دەكاتەوھ كە ھەزىان پىدەكات، بىر لە سەفەرە خەيالىيەكانى نىوھ بىابانىكى خالىي، بىر لە دەشتگەلى پۆشراو بەبەفر لە سەرزەمىنە شەختەبەندەكاندا، بىر لە رووداوغەلى گەردوونىي و ئەگەرى ھەبوونى ژيان لە ئەستىرەبەكى تر و ئەگەرى كردنى ژيان بەشىوھەكى تر و لە جىگەبەكى باشتر. لە كوئى؟ خۆشى نازانى لە كوئى. رەنگە ھەر لىرە، ھەر لەم شارەدا، ھەر لەم سەرزەمىنەى مىراتى باو و باپىراندا، لەسەرى ھەسارە چىمەنتۆبەكانەو، جىگەبەك ھاواھەنگ لەگەل ھەز و خايلەكانىدا، ھاوسى لەگەل شتگەلىكدا كە خۆشى دەوتىن، ھاوسى لەگەل ھەلەكشان و داكشانە رۆحىي و راجلەكىنگەلە دەروونىيەكانىدا، نىزىك لە خۆى - خودى واقىيەى خۆى. بەلام ئاوا روخسەتتىك ناداتە خۆى. ئاخر دەزانى كە دەبىت سەعات ھەشتى رىك لەودىو مىزى كارەوھ بىت. دەبى و ئەم (دەبى) يەش بەپىتى سوور لەسەر مىشكى نووسراوھ ياخود خەلكانى تر نووسىووانە. بەر لە بەرچايى، بەھاندان و ئافەرىنى ژنەكەى دەكەوتتە وەرزش كردن، ھەمدىس ھەر بەھاندان و ئافەرىنى ژنەكەى چاودىرى كىش و لەش جوانىي خۆى دەكات. وى پىاووتىكى قۆزە و لانى كەم بىست سال لەتەمنەى واقىيەى خۆى، جىھىلتر دەنوئىن. ژنان بەدەورو خولىدا دىن و ژنەكەى خۆشىيى (مەلەك ئازەر) وردە ئىرەبى لىدەكات، بەلام خەياللى لەو رووھە ئاسوودەيە. ئاخر دەزانى كە ئەم پىاوھ، وەك منالەكانى، وەك ناسنامەكەى، وەك خانوو و دار و نەدار و عەتىقەجاتى دىرەنەى، رايەلە بەمەوھ بەبى ئەم، تواناى بەرجەستە كردنى بوونى خۆى نىيە. ئەمەش كەم و زۆر باوھرى ھەمووانە. جگە لە من.

مەلەك ئازەر ھەر وەكى چەپكە گول - ناسك، جوان و بۆنخۆش - لە پال وىدا نوستوو. ھىور ھەناسە دەدا و لە خەویشدا ھەر زەردەخەنەى دىتتى. رەنگى خەون بەمىرد و منالەكانىيەوھ ببىن و خۆشچالە. جارجار نوستوو و بىدار دەستى رايەل دەكات و سەر پەنجەكانى بەشانى يان لاملە ئەمىرەلىيدا دىتتى. وەك ئەوھى بىھوئى لە بوونى وى لە پال خۆيدا دلنىا بى. بەدرىژايى شەو، چەندىن جار چاوانى دەكاتەوھ و لە شووھەكى

دهنۆرئ. خۆی پیتوه دهلكیتنی و بهدهنگیتکی نهرم و نزم قسانی عاشقانهی بهگوتیدا دهچریتنی. ههندهئ جار خه بهری دهکاتهوه تا دهنگی بژنه قیت، تا دلنیا بیت که وه زعی باشه، تا دلنیا بی که بهخته وه ره، تا دلنیا بی که له ژانییدا له گهل ئه م بهخته وه ره و ئه وی ههروه کو به که مین رۆژانی به به کتر ناشنا بوون به هه مان تینوتا وه وه خۆش دهویت. رهنگه زیاتریش. به لئ یان نا؟ به لئ یان نا؟ ئه میر عه لی بونیاده میکی خه و خۆشه، خه بهری ده بیته وه، تل ده دات، یه ک دوو وشه ی هه لیت و پللیت له ژیر لیتوه وه ده لیت، ده ستیک به شانی رووتی ژنه که یدا دینیت و ئیدی هه مدیس خه وی لی ده که ویته وه. له گهل ئه وه شدا، هه زناکات نیوه شه وان خه بهری به که نه وه وه له گهلیدا بناخفن. ده توانی پیتیلی: "خانم گیان، لیمگه ری، به هیله با بنوم، تا به یانی رۆژ ده بیته وه چاوه پیکه!" به لام نایلی. رهنگه به هۆی ئه وه وه بیت زۆر میهره بانه یاخود له بهر ئه وه بیت تا قه تی نییه. ئاخه ده زانی که به تاییه تیبی قسه یه کی وه ک: (نازیزه که م، مه زاحیم مه به، ده مه وی بنوم!) له و قسه خه ته رناکانه یه که هه زار جوړ گوزارشت و راقه هه لده گری و ئه وه نه یترئ بگوتی. مه له ک نازه ر عاشقی ئه م پیاوه یه وه له مناله کانی خۆشتر دهویت. ئه و خۆی وا ده لئ، ئه مه ئه و قسه یه یه که به هه موو که سیکی ده لئ، به منی ده لیت، ته نانه ت به خه لکانی غه ربه شی ده لیت، له زه ت له م دان پیا نانه ده بات، له زه تیک که هاوا هه نکه له گهل دله راوکی و نیگه رانیدا، قسه یه ک که هاوا هه نکه له گهل وروژانیکه خاموشدا، په نهان له و دیو زه رده خه نه یه کی توخ و هیوری روو که شی ده نگیه وه. حیرسیکی سه یری هه به له منی بگه یه نی و پیتی به لمیتنی که ئه میر عه لیبی زیاتر له هه میشه، زیاتر له یه که مین رۆژ، زیاتر له هه موو دونیا خۆشتر دهویت. چ قسه م نییه، وایه. به لام واز نه یینی. ده بی خه نجه ره نه بیرو که ی تا قولایی دل و ریخۆله م رۆبه ریت و به زه برو زه نگیتکی ژنانه وه، خوی به سه ر زامه دیرینه کانی دلندا رۆکات (حه قی خۆیه تی، ده زانم. ئه وه حه کایه تیکه کۆنه و په یوه ندی به که سه وه نییه، شوینی ئیره و ئه م چیرۆکه نییه). له روخسارم ناروانیت، ئاخه له چکۆله ترین شه پۆلی دوو دلایی له روانیندا زیره دهکات. ده زانیت که من روخساری، ئینج به ئینجی روخساری، تا قولایی ده بینم و سیما جوړاوجۆره کانی، شاروه له و دیو ده سامکی جوړاوجۆره وه، ده ناسمه وه. وه ک میژووی تابلویه کی رهنگا و رهنگ، قوناغ به قوناغ، له یه که مین سکیتچی کاله وه به قه له می رهش تا دوا یین ده سپیاهیتان، به پرواله ت ته و او، به لام هه میشه ناته و او.

ئهمیر عه لی ناوی یه کیتک له خاله کانی مه له ک نازه ره که له جحیلیدا مردوه. چ

که سیکی له باره یه وه قسان ناکات و ناوی به سه ر زاردا نه یینی. وینه کانیان کۆکردونه ته وه وه هه ولیاندا وه یادی وی له بیر خۆ به رنه وه. ئاخه ئه م ناوه یاده وه ربیه کی تال و یادا دینیته وه وه ئه ندامانی خیزانه که خه مین دهکات. ده بی وی به ناویکی دی بانگ که ن. مه له ک نازه ر شیت و شه یادی ئیرانی دیرینه. هه ز دهکات ناویکی ره سه نی وه ک هه خامه نشی یان ئه شکانی له و بنین و هه رچی ئه میر عه لی شه به و ناوه دیرینه ناشنا نییه. ناوه که ی خۆی خۆشه وئ و ئه وه به به شیک له جه سه ته و رۆح و چاره نووسی خۆی ده زانیت، ههروه کی میژووی له دایک بوونی. ههروه کی رهنگی پیست و زراقیی بالای به م ناوه ناشنایه و به بی ئه و ناوه ده بیته که سیکی دی. ته نانه ت هه ز ناکات که (ئهمیر) و (عه لی) ییه که لیکتر جیا که نه وه وی به یه کیتک له و دووه بانگ که ن. له کاتی نووسینی ناوی خۆیدا خه تیکه چکۆله ی تیره له نیتوان ئه و دووه دا داده ئی و ده نووسی: (ئهمیر - عه لی) و ئیدی ئه و خه تی تیره ی په یوه ندیه، ههروه کی ناوکی ژیان، وی به خۆیه وه رایه ل دهکات. مه له ک نازه ر ده بینی که چاوانی مه زلومی شووه که ی ههروه کی چاوانی ئاسکه و ئیدی ناوی ده نی مه له ک ئاهوو. نیوه یه ک له ناوه که ی خۆی ده به خشبته وی، نیوه یه کی گرینگ، به و جوړه ئه و ده کاته به شیکه ره های سه جه ره که ی خۆی. گه ر بوار هه با یاخود رووی هاتبا، ئه و هه موو ناوه که ی خۆی ده به خشبیه وی، ئیدی هه ر دوو کیان له قالی یه ک ناودا شپوه یان ده گرت و ده بوونه یه ک که س، که سیکی له جوړکردنه وه نه هاتوو. چه ندین جار به وی گوتوه که ئه گه ر رۆژتیک جوئ بینه وه، ئه و هه مان رۆژ، هه مان سه عاتی یه که م، وه ک که سیکی که دل و مۆخیان هه نجن هه نجن کردیت، ده مریت. ئه میر عه لی پیکه نیینی به قسه کانی ژنه که ی دی و خۆی به ده ستیه وه ده دات، ژیان و چاره نووسی خۆی به ده ستی وی سپاردوه و چ به ر خۆدانیک ناوینی. خه لکانی تر پیتیا نوايه که خۆ به ده سه ته وه دانی ئه میر عه لی به هۆی به هیتزی په یوه ندی و عه شقییه وه یه تی به ژنه که ی. به لام من که ئه و وه کی له پی ده ستم ده ناسم، ده زانم ئه میر عه لی له کاتی کشانی ئه ستیره یه کی کلکداردا له دایک بووه مه خلوقیکه سرک و بزیه. په یوه ند به چ که سیکی نییه. هیچ که س. خاوه ن دونیا یه کی شارویه که تایه ت به خۆیه تی و ئه وه به هیچ که سیکی پیشان نادات. ئاخه من بویه له دونیای ناوه وی ئه و ئاگادارم، چونکه هه ر له منالییه وه ده یناسم. ده زانم حه وسه له ی به ره ره کانیی له گهل ئاره زووه کانی ژنه که یدا نییه. هه ر زو و سه ری قاییل بوون داده نوینی تا ده ستی لیه لگیریت. بۆ نمونه، مه له ک نازه ر خۆی، کارو پیشه که ی بۆ ئه میر عه لی هه لئژاردوه و دانیشتنیش له و دیو میزی کۆمپانیایه کی بازارگانییه وه، بۆ

که سیکی هستیاریو خه یال پلاوی وهک وی، بیژه و هرو کوشنده یه. به لام ددان به خودا ده گریت چونکه بوو ته که سیکی ته مبهل و بیباک و وای پی باشتره له بری نم بریار بدریت. گهر هه لبرژاردنی پیشه که له دهستی خودا با، نهوا ده بوو ته ستیره ناس و چ باشتریش که نه بوو. ناخر با و هره زانستیبه کانی وی، به خه یالی سهیر ناویتهن و خو گهر که سیکی باش نه یناسی و گوئی لیتی، نهوا له دلی خودا ده لی نم جه نابه به پیره - به پیره بهری کومپانیای به کره و ده زوو، له هه نده ران خویندن ته و او کردوو، له راستیدا که میک حه پ و حوّل - ههروه کو زوریه خه لکی، شهرو شورش له تهرزی بیر کردنه و ویدا بی کار یگه ربی نه بوو. هه رچیبه ک بی، نه میر عه لی خو شیی له گو پینی ناو نایهت و پینی دلته نگ ده بیته، هه ر جار یک که ژنه که ی، به مه له ک نا هوو بانگی ده کات، نهوا ناسکیکی تر ساو و هه ل له رزیو له بهر چاوانیدا و ه دیارده که وی که راویان کردوو و ده یانه وی کوت کوتی که ن.

مه له ک نازر ژنیکی به مشور و ناقله، نه اندازه و پیوانه ی شته کانی به دهسته و یه، به ر له قسان کردن بیر ده کاته و وه ههستی گرد و کو به، به پروالته سارد و خو یار تیره و به له د نییه له دلته و پیبکه نه ی یا خود خه لکانی تر بخاته پیکه نین. جله وی خو ی ده گری و زات ناکات خو ی ته سلیمی خواسته کانی دلی بکات، یا خود خواسته ساکاره جهسته یه کانی - وهک در یژکردنی قاچیکی کاتی خه و بردویه تیسه وه، یان پال دانه وه و به ئیسراحت دانیشان له سه ر کورسی، یا خود داخستنی پیلوو له حه ژمهت خه و شه که تیی. جهسته و بیر و هوشی به دوو هه زار یاساوه رایه له، دوو هه زار تیبینی و حه زه ر و دوو دلی، دوو هه زار و هسه وه و ترس. ته نانهت ناتوانی به شووه که ی بلنی که نه وی تا راده ی شیتیبون خوشده ویت. ناخر "شیتی" له می شکی ویدا و شه یه کی قه ده عه و تر و یه و شانازیبه کی بو ماوه یی ده ست و پی به خو یه وه شه ته ک داوه. نه میر عه لی، پیچه وانه ی پروالته ته خو یار تیرانه و پاکزه که ی، نه هلی حیساب و کیتاب نییه. جیگه یه ک له رو حیدا کتیویه و نه گهر لی یگه رین نهوا سه ر له کیتو و بیابان ده ردینی، سه ر له شارگه لی نه ناسراو و قه بیله گه لی سه ره تایی ده ردینی. به لامه وه سهیر نابنی نه گهر ئیسقانه کانی وی له دارستانه کانی نه فه ربقا یا خود نیزی ک قوتی باکور بدو زریته وه. سه رم ناسورمی گهر بژنه قم به که شتیبه کی فه زایی سه فه ری بو هه یف یان هه ساره یه کی دوور تر کردوو. هه موو کار یک له م پیاه به پروالته هیمن و بیده نگه ده وه شیتیه وه، هه ر جو ره کار یکی شیتانه. ده بی هه میسه سوژنی تیوه بژهنری و جله وی بگیری. مه له ک نازر ده زانی چ بکا و

چونا و چونی جله وی بگری. نه میر نا هوو بوو ته پی او یکی ناقل و گو ی رایه ل و پیده چی له ژبانی قایل بیت. له دووره ته ماشای ده که م. چاوه ریم. وهک هه میسه. به شکم موجیزه یه ک روودات. به شکم ده رگایه ک بگریته وه. نه دی کام ده رگا؟ نازانم. یان نامه وی له باره یه وه بدویم.

ئیسه له کو ی بووین؟ خه ریکبووین ته ماشای ژن و میردی له پال یه کدیدا خه و توومان ده کرد. نه میر عه لی، بو یه که م جار، له سه ر نه و ته خته نوینه یان و پوره تل دده و خو ی گرموله کردوو. تینوویه تی، گه رمایه تی و له پی دهسته کانی ده برژینه وه. پیده چی تایی هه بیته. می شوه له یه کی موزیر به ده وری روخساریا ده سوو پیته وه و دوور ده که ویتنه وه. نه میر عه لی، نیوه خه و توو، چاوه پروانی هاتنه وه و شالاوی بی روحمانه ی می شوه له که یه. که هه ست ده کات چ خه به ریک له و شالاوه نییه، نه وسا هه ناسه یه کی ناسووده هه لده کیشی. چه رچه فه که له سه ر خو ی لاده با و هه ر ریک له و کاته دا، ویزه ویزی تر سناکی می شوه له که له نیو کونی گو تیدا دنگ ده داته وه و به نیوچه وان و ملییه وه ده دات. نه میر عه لی هیتد تووره ده بیته که بو ی هه یه شتی ک هه لگری و بی شکی نیته، شتی ک وهک نه و چل چرا گه وره یه به سا پیته ی ژووره که دا هه لو اسراوه - به و هه موو مه نگوله و زه نگوله و پلپله و ناویزه بلووره یه وه - یان کاسه گرانبه ها که ی سه ر میزه چکو له که ی پال ته خته نوینه که. رقی له و کاسه دیرینه ده بیته وه که بونی پیری و روژانی رابردوی لیدیت. تاکیکی نه و کاسه یه له مالی نه نیکیه تی و مهرگ و کو تیره و هری و هبیر دینیته وه. نه میر عه لی سرو شتیکی هه ستیاری و ساکاری هه یه و عاشقی جو ره کانی گو ل و گیای ناو ماله - عاشقی شتگه لیکه که زیندوون و گه شه ده که ن. نه و عاشقی هه وای نازاد و ناسمان و ناسوگه لی کراویه. حه ز ده کات له سه ر یان یان له باخدا بنوی و له ژووری سا پیته نرم و قه ره بالخ بیزاره. له دلته وه حه زده کات ته واری عه تیقه جات و کاسه و گو زه ی گرانبه ها و تابلوگه لی قاجار و شتی دیرینه ی ژیر عه رد، له سه ر میز و تاقه کان لادا و گو ل و گیا له جیاتییان بروینی، حه ز ده کات په رده کان لادا، ته خته نوینه که ی بو نیزی ک په نجه ره که بگو یز پیته وه و له هه یف و نه ستیران رامینی و نه وسا خه و بیبا ته وه. به لام باشه، مه له ک نازار به گزاره یه. له گه ل قالی ناو ریشمی و په رده گه لی مه خمه لدا گه وره بووه و له شوینی چو ل و ژووری چو لدا، ترسی لی دهنیشیت. نه و وینه تر سناکه ی به دیواری ژووری نوستنه وه هه لئواسیوه (دیواری به رامبه ر)، وینه ی با پیره گه وره یه تی که به در یژایی شه و، به روانینیکی برنده و هه ره شه نامیزه وه لپی ده نو ری. مه له ک نازر له نیو نه م قاپوقا چاخه

کۆنانەدا، که میراتی باو و باپیرانین، هەست بەئاساییش دەکات و بەردهوام ئەم بارستە تەمەن چەندین سالانە، هێژ دەدەنە دلێ. پەيوەندییەکی عاشقانهی بەم تشتانەوه هەیه و بەهی خۆیان دەزانێ. هینی خۆی.

ئەمیر عەلی لەو نیووەشەوهدا، گۆل و گیای لە بیری خۆ بردۆتەوه و بیری تەنها لەلای رووبەر و رووبوونەوهی ئەو میتشولە نەفرەتییەیه. بەتوندی بەنیوچەوان و ملی خۆیدا دەکێشێ. جەستەیهکی لینج و خوتناویی لەژێر پەنجەیدا هەستپێدەکا و زەرەخەنەیهکی بەرینی دیتێ. خۆی درێژ دەکات. باویشکیکی گەورە دەدا و روو خساری بەداوینی فینکی سەربنەکه یەوه دەنووسینێ. خەو لەودیو بیرو گۆشە ی پێلۆوه کانییەوه یەتی. نیووەک لە میتشکی خامۆش بووه بەلام جەستە ی نارهەت و پەشێوه. دەستەکانی بیدارن و جیگە ی سروشتی خۆیان نەدۆزبۆتەوه. چاوانی لیکنراون بەلام چل چراکە ی ژوور سەری دەبینێ و قورسایێ ئەو حەمکە پلپلە و گلۆپ و ئاوێزە بلوورینانە لەسەر سینگی هەست پێدەکات. بێر لە ئاسمانی ئەودیو ساپیته ئەستورە گەچکراوه که دەکاتەوه، بێر لە فەزاگەلی کراوه، بێر لە ژووری کراوه و ئەگەری ژیان بەشێوهیهکی تر و لە جیگایهکی باشتەر.

مەلەک ئازەر تل دەدات، سەر پەنجە تەزبۆهکانی بەپێی شووه که یەوه دەنووسینێ و لەرزێک رۆدەچیتە جەستە یەوه. پشیلەکانی دەر و دراوسێ دەزریکێن. بەسەر یە کدا باز دەدەن و پشیلە مێ بەنالە بهکی بەسوێ تاکە که ی خۆی بانگ دەکات. ئەمیر عەلی دادەنیشیت. دلێ دەکهوێتە تەپە تەپ، هەناسە ی دەرنایه. پێیوایە خوار دنیکی خەراپی خوار دووه و هەوکردنی سەیری جەستە ی بەهۆی زۆر خۆری و شەکه تییەوه یه. ئەو شەوه میوانیان هەبوو، ئەمیر عەلی، هەر لەسەر تە ی خۆر ئاوابوونەوه تا کاتی دانیشتن لەسەر سفەری شیو، لیکدا لیکدا باویشکی دەدا - لە باویشکە زل زله لە کۆتا نەها تووهکان، لە قولایی دل و ریحۆلەوه، هاواهەنگ بەکشان و هااتنەوه یهکی جەستە و ئاو بەچاودا هااتنە خواروه. ئاخەر ئەو جۆرە باویشکدانە (ئەو جۆرە وەک دیو باویشکدانە) لە پیاوێکی بەنەزاکەت و شارستانی ی وەک وی نەدەوه شایهوه. باویشکی یەک لەدوای یەک، دە جار، لە میانی قسە ی ئەم و ئەودا. میوانەکان لەژێر چاوهوه سەریان دەکرد و ئەمیر عەلی، شەرمەزار، دەستی گرتبوو بەدەمیەوه و زۆری لەخۆی دەکرد تا دەمی بەداخراوی بێنیتەوه. گەر لێگەر ابا ن ئەوا سەری دەنایه سەر میتزەکه و دەنووت. هەرچی یهک بێ، خەو بردنەوه ی خانەخۆی لەبەردەم میواندا شتیکی جوان نییه. ئەمیر عەلی نیگای سەرزەنش ئامیزی

ژنەکه ی لە دووروه هەستپێدەکرد و بەخۆیدا شکایهوه. یەک دوو جار، لە هەوانتە پیکهکی - پیکه نینیکی نابهجێ و بێ گیان - و دەر باره ی باسیکی جیدی، رایهکی هەلێت و پلێتی دا. پێلۆوهکانی، لەگەڵ ئەو هەموو هەولەدا که دەیدا تا بەروالەت بەئاگا و بیدار بنوێن، کهچی بەسەر یە کدا دەکهوتن و بەزەحمەت چاوانی بۆ دەکرانەوه. زەق زەق لە دەموچاوی میوانەکانی دەنۆزی (واته من بیدارم و دلەم لاتانە) و سەری بەئامازە ی رەزامەندی دەلهقاند. حالەتیکی تاییه تیی هەبوو. وای هەستە کرد که شتەکانی دەورو یەر، دەرەکانی سەر میتزەکه، پارچە گۆشتی مریشک لەناو قاپه کاشییەکهدا، ئاوێزە بلوورینەکانی چل چراکە لە حالەتی زۆربووندان و درپۆنگییەکی سەیر لە دلێدا پێچی دەخوارد. میوانیکی لایهوه خەریکی خواردن بوو بەلام قاپه که ی هەر تەواو نەدەبوو. هەر جارێک ئەمیر عەلی لە قاپه که ی ئەو نەفرە ی دەنۆزی، دەبینی هەموو خوار دنه که لە جیی خۆیدا یهتی، پەتاتە، رانی مریشک، گەلا کاهوو، برنج و توور. لەو هەش خەراپتر پارووه که ی دەمی بوو که قووتی نەدەدا، دەبجووی، لەم لای گوییەوه دەبیردە ئەولا، دەیسووراندەوه و هەمدیس دەبجووییهوه. ئەمیر عەلی وەزعی که سیتیکی هەبوو که شەرابیکی خەراپی خوار دیتەوه، یاخود دەرمانیکی بەهەلە خوار دیت. چاوانی لیکنا. یەک چرکه، خۆنەویستانە خەوی لیکهوت و سەری بەسەر سینگیدا کهوت. جەستە ی شل بوو. لەو هەدا بوو لەسەر کورسییه که ی بکهوێتە خواروه، کوت و پر لە خەو راجلەکی و گێژ و وێژ لەدەورو یه ی خۆی رووانی. خاتونێک گوتی "وای!" و که سیتک پیکه نیی. چاوانی مۆنی مەلەک ئازەر وەک تیرێکی ژەهراوی، بەلای پەرداخگەلی کریستالی و بەژوور سەری میوانەکانا تێپه ی و بەدلێ ئەمیر عەلیدا چەقی. ئاخەر ئەو یه که مین جار بوو شووه بەنەزاکەت و شارستانییه که ی جوولە ی ناماقوول و دوور لە ئەدەبی موعاشەرەت بنوێنیت. میوانەکان بۆ لەبیر بردنەوه ی مەسەله که، شالایان بۆ جووجه که بابەکه برد و که سیتک چەند نوکتە یهکی کۆن و دوور درێژی گێراییهوه که هەمووان سەدان جار گوێیان لیبسوو، بەوپه ی تینوتاو گێراییهوه. خۆی خەریک بوو لە پیکه نینا ژانی دەکرد و ئەوانیتریش بەزۆر خۆیان هینایه پیکه نین.

ئەمیر عەلی بەخەوالوویی و سستییه کی قورس که وەک مۆتە که بەسەریدا کهوتبوو، خەریک بوو سەر چیغ دەچوو. هەستی دەکرد باویشکی قورستر لە باویشکەکانی پێشوو لە قولایی ریحۆلە یهوه هەل دەستێ و بەرهو قورگ و دەمی بەرز دەبیتەوه. توند لیبوی کلۆمدا، پەرهکانی که پووی کرانەوه و گۆناکانی وەک دوو میزەلانی تەنک، فوویان تیبوو.

له خووه دهستی رایله کرد و دسه سړی سهر سفره دی خاتونه که ی ته نیشتی هه لپچورقاند و ترنجانییه ده مییه وه. بهوده شه وه، دهنگیکی سهر، دهنگیک وهک باعه باعی مهریکی بهسته زمان، له قولایی گه روویه هاته دهره وه و قسه ی به ژنه که ی بری. بیده نگیی بالی کیشا و مه له ک نازهر به دروه پیکه نی. کاشیی زه لاته که ی گپرا و به لاساری و حیره وه، که وچکیک له شله ی فیسینجانی کرده قاپی نم و نه وه. له زهنگی دهرگا درا. خانگیکی گهنج، په شیو و تووره، به هات و بات و قیژه قیژ و ناره زایه تییه وه هاته ژووره وه. سه ریوش و په چه که ی بو گوشه به ک توور هه لدا و ته وای گونا هه کانی دویای خسته ملی شووه بی غیرهت و بی ناموسه که ی. روونبووه که خانم، له بهر دهرگای مالی خویاندا و نه کاته ی که ویستویه تی سوار ی ترومبیله که ی بیت، به تاوانی نه پویشینی په چه، گیراوه - قسه به ک له م و قسه به ک له وان. ئیدی خانم هه رچه ندیک له زهنگی دهرگا که ی مالی خویانی داوه که س دهرگای نه کردو ته وه. ناخر شووه که ی خه ریکی پاک کردنی تری بووه بو نه وه ی بیکاته شه راب و نه بو تیراوه دهرگا که بکاته وه. خانم ناچار ده بی په نا بو دراوسپیکانیان به ریت. دراوسپی دهسته راست، دهرگا که ی که لا کردوه. به چاو و ئیشارهت خانم تی گه یان دووه که میوانی هه یه و میوانه که ش ی خه ریکی تریاک کیشانه و ئیدی به په له دهرگا که ی داخستو ته وه. دراوسپیکه ی لای چه پیشیان (خودا بو خوی ده زانی خه ریکی چ بووه) دهرگا که ی نه کردو ته وه. خو شبه ختانه، ناسبا ویک له و توه رت بووه. له گه ل پاسداره کانا دو اوه. ناسنامه و مؤله تنامه ی شو فی ریه که ی به بارمته داناوه و لی کولینه وه که بو کاتیکی تر هه لگیراوه.

پیاوه کان حقیان دایه شووه ئاقله کار قایمه که ی. هه رکه سیکی تریش له جیی نه و با، هه ر دهرگا که ی نه ده کرده وه. خانمی تووره چاوی په ریه پستی سهری و زیاتر هه لچوو.

گوتی: "من بام دهرگام ده کرده وه ته نانهت گه ر سوور بی شمزانیبا ده گیریم. نم شو رشه دهستی زور که سی خسته روو. به تاییه تی دهستی ئیوه نه ی پیاوه ترسوکو پووجه کان!"

پیاوه پووجه کان پیکه نین و چاویان له یه کتر داگرت و له سهر چیتشت خوار دنه که ی خویان به رده و ام بوون. خانمه کانی تر دهرفه تیان قوسته وه و که و تنه هیرش بردن بو سهر شووه کانیان. سهری تومهت و گله بی دامه زرا.

خانمه کان گوتیان: "نه وه ئیمه یین کار ده که یین. (راستیان ده کرد، یه کیتیکیان جلکی منالانی ده دوری. یه کیتیکی تریان شیرینی دروست ده کرد و کتیبی ته رجومه ده کرد و

ره خنه ی سینه مایی دنووسی، یه کیتیکی تریان بووکی دهر ازانه وه و زوبانی ئینگلیزی ده گوته وه) کاروباری مال به رتوه ده به یین و بهر پرسیاری له نه ستو ده گرین. ئیوه ییش نه ی جه نامه به رتزه کان، هه ر له یه که مین روژه وه خوتان دو راند، هه زار نه خوشیی دهر وونیتان گرت و به دیار مه قه لیه وه لوولتان خوارد."

پیاوه کان له بری بهرگری له خو کردن، زهرده خه نه یان هاتی و سهریان به نیشانه ی یه کگرتووی و هاوده ردیی بو یه کتر، له قاند.

نمیر عه لی نه و دهرفه ته ی قوسته وه. هه ستایه سهری و بو دستشورییه که چوو، سهری خسته ژیر ناوه سارده که وه. قویچه ی یه خه که ی ترازاند. هه ناسه ی قولی دا، هیرتر بووه و ورده ورده باویشکدانه که ی نیشته وه. مه له ک نازهر به نیگه رانییه وه، له دهرگای ده ستشورییه که نیزیک بووه.

پرسی: "نه وه چ ده که ییت؟" وایگوت و ده سکی دهرگا که ی با دا.

نمیر عه لی له بری وه لام، سیفونی ناوده سته که ی راکیشا.

مه له ک نازهر نیگه ران تر بوو. له دهرگا که ی دا، خه ریکبوو ده سکی دهرگا که بشکیتیت. دهنگی ته په ی پییه ک هاته گوتی. ناو ریدایه وه و له داوه ی رووانی. دسه سهریکی له گیرفانی ته نووره که ی دهره یین او له سهر خو هنگیکی کرد. زهرده خه نه ی هاتی و داوی لیبورونی له و میوانه کرد که ده یوبست بو دستشورییه که بچیت. میوانه که په له ی بوو. پرسیی چما ده توانی دستشورییه که ی سهره وه به کاربیتی؟

مه له ک نازهر گوتی: "به لئی، بیگومان!" وایگوت و هه ر له گه ل دوور که و تنه وه ی میوانه که دا، دیسان له دهرگای ده ستشورییه که ی دایه وه.

هه مدیس گوتی: "وه لام بده وه، باشیت؟"

یه که مین جار بوو نمیر عه لی کاری ناوها گیلانه ی لی ده وه شایه وه. دانه وییه وه. له کونی کلبله که وه ته ماشای کرد. له پشتینه به ره و ژوور دهستی نه وی بینی و دهنگی کۆکینه که ی هاته گوتی. نه دی بوچی وه لام ناداته وه؟ میوانه کان بانگیان ده کرد. ناچار بوو بگه ریتنه وه.

نمیر عه لی قه ریریک نارامی گرت و پاشان، به کاوه خو، سهریکی له دهرگا که وه هینایه ده ری. که بینی چ که سیک له و ناوه دا نییه. له سهر خو، بی هات و بات هاته دهره وه. چوو

بۆ حەوشە و لەودبو درەختەکانەوه راوەستا. سستییه قورسەکەى چەند دەقیقە لەوه و پێش، کە وەک دەرمانیکی بێهۆشکەر جەستەى سێ کردبوو، لەسەر میتشکی هەلگیرا و لە جیبی ئەوه نەوايه کى هیتور و شیرین خۆى هەلخست. گەلایەک بەسەر سەربیدا کەوتە خوارەوه، سوورایەوه، بەسەر نووکى کەپوویدا خلیسکا و لەسەر پینلاوەکانى کەوت. شەپەیه کى تەر لە رووخسارى دا و لەرزىکى خۆش بەژێر پێستیدا رەتبوو. هەناسەى تێهاتەوه. شەوێکى رووناک و ئەستێرەى حەوتەوانەى ئەبەدی، درەوشانەوهیە کى سەرنجراکێشى هەبوو. کەسێک لە قوولایى سەربیدا گۆرانىیە کى دێرینى لەژێر لێوهوه دەچرى و کەسێک لەودبو پینلاوەکانىیەوه لە ئاسمانى دوورى دەنۆزى. بۆنىکى خۆش لەوسەرى حەوشەوه دەهات، لەودبو دیوار و باخى مالهە کى دراوسێیانەوه. ئەستێرەکان، ئەستێرەگەلى خوشک. لە شوێنێکدا خۆیندبوویەوه کە ئینسان لە هەسارەى گەردوونىیەوه لە دایک بووه و هەسارەکانى ئاسمان، قەومگەلى یەکەمى ئینسانەکان. کە منال بوو لە سەریان دەنوست و ئەستێرەکانى دەژماردن، دەژماردن، دەژماردن تا ئیتر سەرى لەگێژەوه دەهات و بیری دەچوو لە کویدا بووه. ئەوسا لە سەرەوه دەکەوتەوه ژماردن، ئەمجارەیان لە لایە کى تری ئاسمانەوه دەکەوتەوه ژماردن. ئەمیر عەلى هەیف زەده و ئەستێرە باز بوو. سەر بەدەرەوه بووی ئەو، لە ئەقینییهوه بوو بۆ ئاسمان و روانین لە رووداوگەله گەردوونىیەکان. ویسەتى ئاسمان لەمیتشکیدا جیبى نەدەبووه و دلێ دەپخواست سەر لە نەینىیه مەحالهکان دەریتی. یەکەمى دیارى کە بەبۆنەى چواردهەمىن سال وەگەرى لە دایک بوونىیهوه پێم بەخشى، تەلیسکۆپىکى چکۆلە بوو کە سالەهای سال لە تاقى پەنجەرى ژوورەکیداینا. سێزده چوارده سال زیاتر نەبوو کە نیمچە فەیلەسوفىک بوو بۆ خۆى. لە منالەکانى هاوتەمەنى خۆى، یەک سەر و مل، بەژن زراش تر و هەزار فەرسەخ پێشقەتر بوو. پێشقەتر لە نەزەرى ئەقل و زانستەوه. روانینى خەلکانى گەورەى هەبوو، خەلکانى گەورەى بیریار. هەمیشە سەرى لەنێو کتیباندا بوو، کتیبگەلى مێژوویى - مێژووی ميسرى دیرین و شارستانىیه سەرەتاییهکان - مێژووی خەلیقەت و سەرەتایى ژبانى ئینسانى. یەک سال لەمن چکۆلەتر بوو، بەلام جورىک رەوتارى دەکرد کە وەک بلیى ئیسمه، کورپە نازدارەکانى کۆلان، پالەوانانى تۆپ تۆپى گەرەک، لە قسە گرینگەکانى وى تینەگەین و خاوەن تیگەیشتن و شعورىکى ئەوتۆ نەبین. فیز و بەخودانازى نەبوو. ئاوهایی بوو - بێدەنگ و گۆشەگیر - و ئاوها قەبولمان بوو. میهرەبان و جوان و کارى بەکارى کەسەوه نەبوو. نوقووم لە دونیای خۆدا و لەو دونیایەدا

سەفەرى بەم لا و لای دونیادا دەکرد. خەرىتەى جیهانى بەدیوارى ژوورەکەیدا هەلواسیبوو. ناوى تەواوى شارەکان، بەندەرەکان، تەنانەت ناوى دوورگە چکۆلەکانى نێو ئوقیانوسە دوورە دەستەکانىشى دەزانى. بەقەلەمى سوور بازنەى بەدەورى هەندى شار و بەندەر و دوورگەدا کێشابوو. چاوانمان لێکدەنا. ئەمیر عەلى ریتۆنى سەفەرەکە بوو. ئەو بوو برىارى دەدا بەرەو کام لا بۆین. لە تارانەوه بەترومبیل بەرەو تورکیا. جادهى خۆل، چیاکان، چاپخانهکانى سەر رینگە و منارەکانمان لە زەینماندا بەرجەستە دەکرد. لە گریکستان هەر لای سنوورەوه، ئەمیر عەلى تەواوى ئەو جیگەیانە بەلەد بوو کە شایستەى بین، پەرستگا و ساختمانە مێژوویەکان. دەیگوت بنۆرە، باش بنۆرە، منبش گێژ و وێژ لە دووى دەرژىستم و شتىکى ئەوتۆم نەدەبینى. ماندوو دەبووم و خەو زۆرى بۆ دەهیتام. پێم باشتەر بوو لە هەمان جیگەدا بێنمەوه. هەمان جیگە کە ناوى نیشتمان و خەلکەکەى بەزوبانەکەى من دەدان. ئەمیر عەلى، تەنهای تەنها درێژەى بەسەفەرەکەى دەدا. هەموو ئەوروپا بەقبتار دەگەرا، دادەبەزى، دەستى لە ترومبیل رادەگرت و سواری لۆزى دەبوو، خۆى دەگەیانە کەنارىکى شینى فەرەنسە. لەوى سواری کەشتى دەبوو، بەرەو ئەمەریکا دەکەوتە رى، دواى ئەویش ئەمەریکای باشوور و جارێکیشیان ئەفەریقا. خۆى لەمن نەدەگەیان، ئاخەر دەبزانى کە من هاوسەفەرىکى ترسنۆک و بەمشوورم. وازى لێدەهیتام. بەلام هەمیشە دایکى لەگەلدا بوو، دایکى هاوسەفەرىکى هەمیشەى وى بوو. بۆ هەر کوپىک چووبا، ئەویشی لەگەل خۆیدا دەبرد و ئەوه مەرجى گرینگى سەفەرەکەى بوو، سەفەرگەله خەپالییهکانى.

لەودبو پەنجەرەکانەوه، دەنگى قاقای پیکەنین و زرنگە زرنگى کەوچک و چەنگالى زبۆین دیت، دەنگى دەرگایەک دیت کە بەردەوام دادەخرى و دەکرێتەوه، دەنگى رستەیهک کە تەواو بوونى نییه، رستەیهک کە بۆى هەیه تا بەیانى رۆژى دواى و دواى و دواتر، هەروا درێژەى هەبیت. ئەمیر عەلى لە گەرانەوه بۆ ژوورى میوان و دانیشتنەوه لەگەل ئەو جەمەدا، دەترسا. ئاخەر دلنیا بوو کە هەر لەگەل چوونە ژوورەویدا، هەمدیس باویشک هورۆژمى بۆ دینیتەوه و خەوى لێدەکەوتەوه. بەلام جگە لە گەرانەوه، چ رینگە چارەیه کى تری نەبوو. دەبزانى کە مەلەک نازەر، بەناتارامى چاوه‌پێى ئەوه و رەوتارەکەى قابیلی چا و لى پۆشین نییه. حەجمینى نەبوو، سوورپىکى بەحەوشەدا لێدا، هیشتا هەر دوو دل بوو. لەبەر پەنجەرەکەدا راوەستا و لەودبو پەردە تۆزیه کەوه سەیریکی ژوورەوهى کرد. نا، نەیدەویست بگەرێتەوه. میوانەکان سەرگەرمى قسان بوون و مەلەک نازەرىش بەدوایدا

دهگه را. ئەمیر عەلی خیرا خایله پەرتەواژەکانی گردکردنەوه. گەراپەوه بۆ ژوورەوه و بەزۆر، بەدەمی داخراوەوه، زەرەخەنەیهکی بۆ میوانەکان کرد. وا خۆی نواند ئەو بابەتەمی مەتلەبە که ئەمان وتووێژی لەبارەوه دەکەن و سەری بەنیشانەمی قایل بوون و دژ بوون (یانی من گویم لە هەموو قسەکان بووه و هەر لێرە لەگەڵ نێویدا بووم) لەقاند. میوانەکان هەستیان کرد وەزعی ئەمیر عەلی باش نییە و لەکاتی قسەکردن لەگەڵیدا - قسەکردن لەبارەمی بابەتیک که هەر ئەلعان دەستی پیکردبوو - کورتیان هێنا، ئیدی ناچار سەری قایل بوونیان بۆ قسە ناکۆکهکانی وی لەقاند و حەقیان بەودا.

مەلەک ئازەر لەو ژنە ئارام و ئاقلانە بوو که گوشاری نەدەنواند. لێگهرا تا شوووه منالەکهی، لە دەرفهتی گونجاودا، سەری قسان دامەزرتنی و نارەحەتی و گرفتارییهکهی خۆی بۆ باسکات. ئاخر کۆ باشتر و میهرهباتر بوو لەو. ئەمی مەگەر نیوهی ناوهکهی خۆی بهو نەبەخشیبوو؟ نیوه گرینگهکهشی؟ ئەدی مەگەر مەلەک ئاهوو، کوتیک ژبان لە بوونی وی نەبوو؟ وهک دەست و پیتی؟ وهک دل و میشک و فیکری؟

با بگهڕێینهوه جیگای یهکهمان. مەلەک ئازەر نوستوووه و خەوی شیرین و ئارامی وی، شوووهکهی ئازار دەدا. ئەمیر عەلی گینگل دەدات. وەزعی خهراپه و نازانی چۆناوچۆنی ئەم وەزعه خهراپه رافهکات. جوړیک دل تیکهلاتن و په شیبویهکی بێ وینه له نیو ریخۆلهکانیدا پیچ دهخوات. بێ خهویی ئەزمونیکی نیویه و دهترسینی. به تاییهتی ئەو کاتهی که ژنهکهی نوستوووه و ئاگای له نارەحەتی ئەم نییە. حەز دەکات په ئهجهرهکه بکاتهوه. پیتیستی بهههواي تازهیه و حەز دەکات بهرووناکیی و له نیو رووناکییدا بنوی. بهلام مەلەک ئازەر بهکه مترین دەنگ یان پرشنگی رووناکیی خه بهری دهبیتهوه، گه رچی به مۆمی نەرم گوێچکهی دهئاخنی و به دهسه سرتیکی ره شیش چاوانی ده بهستی. نارەسه نیی ئەمیر عەلی، دهقیقه به دهقیقه زیاتر ده بی. برینیکی چکۆله، له ناوه و پرا هاتۆته سوێ. گه رما و میشووله و زۆرخوویی، بیانوون. له قوولایی دلوه ده زانیت که هۆی وەزعی خهراپ و دل تیکه لاتنه کهی، نامه به که که به یانی ئەو رۆژ، به زۆر و به پیچه وانەمی خواستی ناوه و هوی خۆیهوه، بۆ که سیکی دهسه لاتداری، له دایره به کی حکومیدیا نووسیوه. نامه به کی پر مامه حه مهیی، سه راپا درۆ، به پیشنیازی بهرتیل دان و به لیتی ئەلقه له گویتی. ئاخر وەزعی کۆمپانیاکه باش نییە و نووسینی ئەم جوړه نامانه شتییکی پیتیسته. له وهش سه ختر به شداری درۆزانهی له نوێژی جومعه دا. براکانی مەلەک ئازەر

زۆریان لیکردبوو که ده بی خۆی پیشان بدات. گرینگ نییە سووره تهکان نازانیت، هینده به سه که پت به پیتی ئەوانی تر دانه ویتتهوه و راستیتهوه. هه مان ئەو شتهی که فلان و فیسار ده بیکه ن. ژماره ی ئەو فلانه ساختانه زۆر نەبوون. ئاخر زۆربه، موسولمانی ئیماندار بوون و دو عاکانیان له قوولایی دلوه بوو. براکانی مەلەک ئازەر کراسی ره شیان له بهر ده کرد و ته سیح به ده دست، ده چه مینه وه و راست ده بوونه وه. جووله یان هاوئا هه نگ له گه ل ئەوانی تر دا بوو. دیار بوو که جار هه ای جار په راوه یان له سه ر کردبوو. به مۆنییه وه له ئەمیر عه لییان ده نۆری و به چاو و برۆ و جووله ی تووره، لیتیان ده پرسی: چ مه رگته؟ بۆچی وه ستاویت و تاس بر دوو تییته وه؟ ته ماشای کی ده که ییت؟ حه واست له کوئییه؟ دانه وه، بچه مپوه. دو عا بخوینه و لیتوت بچوولینه. ئەوه چ ده که ییت؟ بۆچی سه رت له سه ر به رده نوێژ که ماوه ته وه؟ هه سته. بۆچی پشتت کردوو؟ وا خه ریکن سه یرت ده که ن. وا پیتیان زانیت. گیله، گه مژه، ولاخ. بچوولتی.

ئەمیر عەلی، سپیی وهک گه چ و شه لال له ئاره قه، گینگلی دەدا و له گه ل جهسته یدا که وتبووه شه ره وه. ره وتاره کهی به ئەنقه ست نه بوو. ئاخر نه یده توانی له کاتی خۆیدا و پت به پیتی ئەوانی تر دانه ویتتهوه و راستیتهوه. نیتوقه دی، پا و سەری، به قسه یان نه ده کرد. وهک بلیی ئەندامه کانی جهسته یان به گوربسیکی نه بینراو، شه تهک دابی و سەری گوربسه کهش به دهستی سیحربازتکی نادیاره وه بیت. ره نگبی ترسابی یاخود شه رمی کردبی؟ ره نگه حه پ و حۆل بووبی؟

دوای ته واو بوونی نوێژ، برا تووره کان به خه بان گرت و به پرسیار دایانگرتته وه: ئەری ئەوه شیت بوویت؟ ئەوه چ بوو کردت؟ ده ته وی بتگرن و له زیندانت بشاخن؟ ده تویت گه مه به گیانی خۆت و حه یای ئیمه بکه ییت؟ ئەمیر عەلی گیت و ویت و شه کهت، تیکه ل و پیکه لیه کی گه وره له سه ریدا خوولی ده خوارد. نه یده زانی چۆن پاکانه بکات. هه ور تکی قورس له سه ر بیری نیشتبوو، رووداوه کانی بیر نه ده که وتنه وه. له و دهقیقه به وهی چوه ناو جه معه که وه تا ساتی هاتنه ده ره وهی، قسه کان، ده نگه کان، جوولانی جهسته کان، دانه وینه وه و راستبوونه وه کان، ده تگوت هه ر هه مووی له خه وندا روویانداوه، له زه مه نیکی وندا که رایه ل به واقیعییه تی به یانی ئەو رۆژوه نه بوون. وەزعی خویشی سه یر و سه مه ره (بیره وه ربیه کانی ئەمیر عەلی تیکه ل و پیکه ل و دیاره ناتوانی مه به سته که روون کاته وه) ته نها یه ک تشتی بیردیتته وه و لیکدا لیکداش دووباره ی ده کاته وه: "به

دهست خۆم نه بوو! " هەر ئه وهش به مه له ک نازهر ده لئ و دلنباشم، که له م رسته به پرواله ت ساکاره وه (به دهستی خۆم نه بوو)، ئه و رسته یه ی که ئه وانیتر به جیدی وه ریان نه گرت و په ییان به گرینگیی و به مانا نازاراوییه که ی نه برد، رووداوه کانی دواتر که وتنه وه.

ئه میر عه لی ده زانیته که نیوه ی زیاتری قسه کانی له ناچارویه وه یه، له پرووی ترس و حیساب و کیتابه وه یه. باوه ری به و کاره نییه که ده یکات به لām قهیدی ناکا، زۆریه ی خه لکی له پرووی ناچارویه وه کار ده که ن و رینگه چاره یه کی تر شک نابهن. مه له ک نازهر ئامۆزگاری ده کا و قسه کانی شی حیسابین: "سیاسه ت، بازرگانیی، ته نانته رفاقه تیش پیتوبستی به درۆی چکۆله چکۆله هه یه، درۆگه لی به رزه وه ندیی ئامیتر. تیده گه یته نازیرم؟ " نازیرم تیناگات به لām به ربه ره کانی نانوینیت. رقی له قسه و باس و به حس و جه ده لی بیزارکه ره. مه له ک نازهر له کاتی ئاخواتندا ریز ریز قسان ده بیترۆ و هۆشی ژنانه ی تیرته. ده توانیت بابه ته که ئالۆزکا و ده شانیت چونا و چوینی خۆی به پینیتته وه. ده توانیت له کاتی خۆیدا دهنگی به رز و نرم بکاته وه، ده شانیت چلۆن له کاتی خۆیدا شالاو به ری و له کاتی خۆیدا پاشه کشه بکات. ئه میر عه لی توانای ده مه ده می یان تاقه تی به ربه رچه دانه وه ی وی نییه و خۆی به ده سه ته وه ده دات. مه له ک نازهر ژنیکی باشه، هه زار باشی هه یه. ده توانی پهنای بۆ ببری و متمانه ی پێ بکریت، ئه میر عه لی پیتوبستی به قودره تی ژنانه و به ده نی تۆکمه و جێ پشتیوانی وی هه یه، وه ک جوړیک له خوو گرتن. خۆ به نووسینی چهنه نامه یه کی مامه حه مه ییانه و چهنه جاریک کرنۆش بردن و خۆ چه ماندنه وه، ئه ویش بۆ خاتری مه له ک نازهر و ناو و ناوبانگی کۆمپانیای بازرگانیه که ی وی، قیاسه ت هه لئاسیت.

خه راپترین شت به رکردنه وه یه له تاریکیدا. ئه میر عه لی هیتور هیتور هه ناسه ده دات، جووله ی بۆ ناکات. دلنیا یه که چهنه ده قیقه یه کی تر خه وه ده بیاته وه. دهستی مه له ک نازهر که وتوته سه ر شانی و ئه م ده سه ته ش، به پیتچه وانه ی هه میشه، سارد و هه راسان که ره. دهنگه دهنگه که ی ئه و شه وه، قسه کان، پیکه نینه کان، زه ی په رداخه کانی له گویدا ماون. وای چهنه رقی له و میواندارییه بیزه وه ره یه. هه مان خه لک، هه مان به حس و جه ده لی سیاسی، هه مان خواردن، هه مان مه زه ی دووباره. وه ک ده رزی گرامافونییکی کۆن، گه یشتوو به کۆتایی شریتیکی رووشاو، له سه ر دوواین هیل گیری کردوه، له سه ر دوواین دهنگی بێ مانا.

مه له ک نازهر، پیتچه وانه ی شووه که ی، عاشقی میواندارییه. به رگه ی ته نهایی و له ماله وه مانه وه ناگریت. قورسای ده لراوکی ئامیزی ده قیقه کان و ناماده یی هه ستیپیکراوی زه مه ن نازاری ده دن. به ر له ناینده ده کاته وه و دلئ ته نگ ده بیت. پیری له مردن زیاتر ده یترسینیت. هه ز ده کات خۆی برا زینیتته وه و روخساری راسته قینه ی خۆی به شاریتته وه. هه ز ده کات خه لکانی تر ته ماشای بکه ن و ستایشی جوانیه نه به دییه که ی که ن و به خۆله میشی جوانیه که یدا هه لبلین. درۆکانیان هیزی پێ ده به خشیت. واقیعییه تی بوونی وی، رایه له به سه رنج و ستایشی ئه وانی تره وه.

ئه میر عه لی هه مدیس و یزه ویزی پێ هه لچه قینانه ی میتشوله که ده ژنه قن و گوژم ده خواته وه. ئه دی کوا؟ دهستی ناماده ی شالاو بردنه. چاوه داخراوه کانی له تاریکیدا به دوا ی ئه و میرووه خۆین مژده ده گه رین. چه رچه فه که له سه ر روخساری لاده بات. خه ریکه خه وه ده بیاته وه که میتشوله که به پارژنه ی پیتیه وه ده دات. ئاخه ر پیتی له ژیر چه رچه فه که وه بر دووه ته ده ری و دوژمنیش شالای بۆ هه مان جیگا بر دووه. تشتیکی گرینگ و گه وره نییه. پیتهدانی میتشوله یه کی ناچیزه یه، به لām ئاخه ر جاروبار رووداوی گه وره به پرووداوی چکۆله ده ست پیده کات. له و تاریکیدا، له و پشویه زهینی و له و بێخه وییه دا، ئه میر عه لی پیتیه یه دوژمنیکی نادیار له دوا وه شالای بۆ دین. خوورووی پیتی له ژیر پیتسه که یدا ده بیته ئیشیکی به سوێ. داده نیشیت، شه لاله له ئاره قه. تیریژیک روونایی سپیی، له درزی په رده مه خمه لییه قورسه کانه وه که وتوته سه ر چه رچه ف و روخساری مه له ک نازهر. ته ماشای ژنه که ی ده کات و دلئ داده که ویت. هه ست ده کا ده می کراوه ی ژنه که ی خۆش ناویت. هه ست ده کات شیه ی ئه و نییه، ئه وی هه موو رۆژه کان، ئه وی کاتی بیداری. شیه یه کی تر - شیه یه کی پیرتر - جێ نشینی روخساری هه میشه یی ژنه که ی بووه و ئه م قلافه ته به مه زهنده ی ئه میر عه لی، هه ی که سیکی غه ربیه یه. ئاخه ر مرۆقتیک له خه و و له تاریکی یان له ژیر تریفه ی سپیی مانگدا روخساری ده گوژیت. ئه وه تشتیکی ساکار و سروشتیه. به لām ته وای رووداوه ها که زاییه کانی دونه ی، له و شه وه وه، به پروای ئه میر عه لی، ناماقوول و سروشتی دینه پیتش چاو. دلئ تیکه ل دئ و به به لگه یه کی نادیار، وه زعی خه راپه. هه ر ئه م توورده یی و پشویه زه بنیه یه که پرووداوی سه ر به دوا ی خۆیدا دین. دهستی راستی، له ناکاویکرا و خۆبه خۆ، وه ک بلتی به فه رمانی که سیکی تر، هیتور هیتور، به رز ده بیتته وه و وه ک په لکیکی هیشک، به ژوور سه ربیه وه ده میتیتته وه. مانای چیی؟ تیناگات. گیتز بووه. هه ول ده دات ده سه ته که بخاته وه شوینی

خۆی، ناتوانیت، وهک بلیتی ئەم دەسته ئەندامیک نه بێت له جهستهی. مستی هاتۆتهوه بهک و دهمارتیکی ده رپه رپو لای مه چه کیه وه خۆی ده نویتیت. جارتیکی تر، به هه موو هیزی خۆی ههول ددهات دهسته که بخاتهوه ته نیشتهی خۆی و ناتوانیت. پاشان له وه پری ترس و سه رسورماندا، ده بینهی که ئەم دهسته گومان لیکراوه، ئەم بارسته ده ره کیه، جووله یه کی سه یری کرد، ژوو تر رۆشیت. خۆی بو دواوه کیشایه وه. وچانیککی دا، سوورایه وه، به ده ره له هه ز و ئیراده ی وی، وهک هه رهس که وت به سه ره سه ری ئازیز و ناسکی ژنه که یدا. مه له ک ئازره به قیژه یه کی به سوته له جیکه که ی راپه ری، قیژانندی، گلۆپی پال ته خته نوینه که ی داگیرساند و شووه که ی بانگ کرد. ئەمیر عه لی، له ژنه که ی زیاتر زهنده قی چوو. سه ری لی شیواوه، نازانی چ روویداوه، واق ورمای له ژنه که ی ده نوړی، زوبانی له کلله وه چوو و جهسته ی ته زیوه. مه له ک ئازره بێ ئەندازه زیه ی کردوو و سه ری له گیزه وه چوو. پیتی وایه ره نگیی له تیک له گه چی ته ره شو عاوی ساپه ته ی ژوو ره که که وت بته خواره وه، یاخود بومه له رزه روویدا بیت، ماله که له ریه ته وه و کتیبیک له کتیبخانه که په رپوه. ره نگیی پشیله یه کی کبوی خۆی هه لدا بیته سه ره سه ری؟ یان ره نگه ده ستی خۆی بوو بیت که له خه ودا داویتی به سه ره ی خۆیدا؟ بیه له هه زار و یه ک هۆکاری ناماقوول ده کاته وه و دلێ وه خورپه ده که ویت. چاوی به ئەمیر عه لی ده که وێ و راده چله کیت. زیاتر ترس دایده گرت. ده بینهی ره نگه ئەمیر ئاهو سپیی هه لگه راوه، ده می داچرپوه، چاوانی ده رپه رپون. په رسیاره ژیان زاکانی مه له ک ئازره بو شووه که ی بوونه ته په رسیاری نیگه رانیی زا. ده ستی ده گرت (هه مان ده سته فلانییه که) و ته کانی ددهات. بانگی ده کات. ده بینهی زوبانی ئاسکه دل سافه که ی له کلله وه چوو و ده سته کانی شی وهک ده ستی مردوو ساردن. هه رچه ند په رسیاری لیده کات، وه لام ناداته وه.

له بهر خۆیه وه ده لیت: "خودایا، سه کته لیتی نه دا بیت!" وا ده لیت و به هیوری سه ری ده نیته سه ره سه رینه که ی. ده ست به هه نیه یدا دینێ، ترپه ی دلێ ده ژمیریت، گوی به دللییه وه ده نیت.

له فیکره وه ده چیت: "سه کته ی ده ماخ لیبداوه، مردوو!" له بهر خۆیه وه وا ده لێ و وهک شه نگه ببی ده له رزی، واق ورمای، خه ریکه ته له فون بو دختو رتیکی ناسیا و بکات که زوبانی ئەمیر عه لی، لال و پات ده کرتیه وه. ته له فونه که ی لێ وهرده گرت، له ژیر لیه وه دوو سن رسته ی پچر پچر ده بیژی، له ژیر لیه وه له بهر خۆیه وه ده ناخفی. راقه ی بێ سه ره

به ره و بێ مانا ددها و به دوا ی درۆیه کی قایل که ردا ده گه ریت، تیکه ل پیکه لیه یه زه نینه یه که ی له چاو په شتوبی ژنه که یدا هه ره هیه نییه. هیند ترساوه که توانای بیه کردنه وه ی نییه. باوه ر ناکات. ده بی مه سه له که روون کاته وه. ده بی ژنه که ی هیورکاته وه و جله وه ی هات و هاواری وی بگرت. ده یه وی هه رچونیک بووه، کیشه که چاره سه رکات. به په له رسته یه ک ده لیت - به منگه منگ - و رسته که به ناته واوی جیدیلێ. ته ماشای ده ستی خۆی ده کات، له خۆی ده ترسیت. ده ترسێ ئەندامه کانی له شی بکه ونه جووله یان روخساری چرچ و لۆج بیت. ده ست به ددانه کانی دینێ، وای به خه یالدا دیت که دوو ددانی سه ره وه ی گه وره بوون و وهک ددانی درا کو لایان لیها توه. ته ماشای گه ردی سپیی ژنه که ی ده کات و روخساری به ده سته کانی داده پۆشیت. ده بی خۆی بینهی. دلنیا بیت. ره نگه ئەوه ی ده بینهی خه ون بیت. تایی هه یه، ورینه ده کات، هه لده سی و به په له به ره و لای ئاوینه ی قه د دیواره که ده چیت. به دوا ی چاویلکه که یدا ده گه ریت. مه له ک ئازره سه ری له کاره کانی وی ده رناچیت. سه ری لی شیواوه. ده قیژنیت. ئەمه ئاکاری دیرینه ی ئەوه. کاتی ده گاته بن به ست، کاتی هه ستده کات که گه ری خواره وه و ده رگا کانی به روودا داخراون، ده قیژنیت. ئەمیر عه لی له ئاوینه که دا له خۆی ورد ده بیته وه. قلافه تی سه روشتیه. چ گو رانیکی تابه تی له روخساریدا رووینه داوه، ددانه کانی له جیی خۆیاندا، به هه مان شپوه و ئەندازه ی ئاسایی. هیور ده بیته وه. قیژه که ی مه له ک ئازره رایده چله کینیت. بو جیکه که ی ده گه ریته وه و ده سته له رزیه کانی ده گری و ماچیان ده کات. به دیرژیایی ئەو ماوه یه میشکی وهک ترومیل کاری کردوو. به دوا ی راقه یه کی به روواله ت قایل که ردا ده گه ریت. ده بی چیرۆکیک دروستکات و سه رپۆش به سه ره رووداوه که دا بدات. هه ره ئەمشه و رۆژبیته وه، بو سه بینهی خودا ده مینێ و مولکی. ئاخ له رووناکیی رۆژدا رووداوه کان ماقوولتر خو دنوین. ده توانی دانیشی و به کاوه خو بیه رکاته وه و بزانی چ شتیکی روویداوه. هه ره به راست، ده بیت ئەم ژنه هیورکاته وه. دوا جار، له وه پری شه رمه زارییدا، ده لێ ویستویه تی میشووله یه ک بکوژیت، میشووله یه ک که به سه راپای جه ستی ئەمییه وه داوه - ده ست و مل و روخسار و پاژنه ی پای خۆی پیشانی مه له ک ئازره ددهات و - ئەمیش، ئەمی گیل، گیل و خه والوو، سه ری جوان و نازنینه ی ئەوی به هه له له گه ل سه ری ده به نگه ی خۆیدا لی تیک چوو، نازانی چوناوچونی مه عزه ره ت بیتیته وه، نازانی چ بلێ و نازانی قوری کوئ به سه ری خۆیدا کات.

مه له ک ئازره نیوه بیدار و نیوه نوستوو، له مانای وشه کانی تیناگات. هیند ترساوه که

توانای بیرکردنه وهی له ده ستداوه. سه ری له گیتزه وه ده چیت. ئەمیر عه لی شه رمه زار و واق ورم او و حه په ساو. وای به خه یالدا دیت راستیه که بلیت، به لام زات ناکات. ناخر ئە وهی روویداوه شتی که ناچیته ئە قله وه، ته نانه ت بۆ خویشی. مه له ک نازه ر لاجانگه و نیوچه وانی ده شیلیت، ژانیکه قورسی تیدیت و چاوی ره شکه و پیشکه ده کات. دوو حه پی هینور که ره وه که هه میسه پاکه ته که ی لاوه یه، قووت ده دات. سه ری به شانی له رزۆکی ئەمیر عه لی یه وه ده لکینتی و ئارام ده گری تا به شکم شله ژانی دلی بنیشیته وه. هه موو شتی که له بهر چاوانیدا سه یر خۆده نوینتی. میوانداریه که ی ئە وه شه وه، باویشکه کانی ئەمیر عه لی و کاره نا ئاساییه کانی، ره وتاری خه لکه کانی تریش وه ک جاران نه بوو، هه مووان له گه ل یه کتربدا نا کوک بوون. هیچ که سیان خو شحال نه ده هاتنه پیش چاو. ته نانه ت خۆرا که هه میسه بیه کان تامیکه تایه تیابان هه بوو، یه ک دوو نه فه ر گوشتی ناو شله که یان نه خواردبوو، مه له ک نازه ر ئە و شتانه ی ده بینی و هه ستی ده که وته گه ر. نیوه ی زیاتری که باب و جووچه که با به کان به ده ست لی نه دراوی، بۆ مو به ق گه راپوونه وه. ئە دی بۆچی؟ ناخر میوانه کان، به زۆری زۆر خۆر و ئیشتیاکراوه بوون و ئە هلی سوعه ت و پیکه نین و به زم و قون بادان بوون. به لام ئە و شه وه تاقه تی هیچبان نه بوو. زووتر له کاتی خۆی، هه ستان و رویشتن. باویشکه کانی ئەمیر عه لی بۆ ئە وانیش گوێزرا بوو. ته ماشای هه ر کامیکیان کردبا، ده تبینی ده می تا نیوه کراوه ته وه و زۆر له خۆی ده کات تا خۆی له ده م داچه قانندن ببوینت. ئە م خویشی هه ر شه که ت و دلی له قوولا بیا تیکه ل هاتبوو. نیگه رانی شتیکی نادیار بوو. نیگه رانی ئەمیر عه لی و پاشانیش نیگه رانی ئە و رووداوه سه یره. راستیت ده وی رووداویکی هیند گه وره نه بوو. ته نها ئە وه بوو که ده ستی شه وه که ی بهر سه ری که وتبوو. ناخر کاتیک دوو کهس له سه ر یه ک ته خته نوین بنوون، له م جووره شتانه روو ده دن. میرد هه یه تا به یانی به زگ و ناو قه دی ژنه که یدا ده مالیت. له ناوه راستی دۆشه که ده دا ده نوئ و هه موو جیگه که بۆ خۆی قۆرخ ده کات.

مه له ک نازه ر ژنیکی به شعوره، بی بوار له ئا و نادا و له خۆرا نایقه ومینیت. چ پاساو یک نییه که باوه ر به قسه و روونکردنه وه کانی شه وه که ی نه کات. به تیه لی چاو ته ماشایه کی ده کا و دلی به ئاهووه ترسا وه که ی خۆی ده سووتیت. ده بینیت ده نالینتی و به روانینیکه تکا کارانه، به نیگای منالیکه گونا هبار، به تیه لی چاو ته ماشای ئە م ده کات. ئیدی ئیش و نازاری خۆی بیر ده چیته وه.

له دلی خۆیدا ده لیت: "خودایا، چه ند ده ست و پی سپیه. ئە دی به بی من چ ده کات؟" واده لی و ئە وسای به میهره بانیه دایکیکی له خۆبردو، ده ست به لامییدا دینیت. به خۆی ده لیت: "سه ری منی به هه له له گه ل سه ری خۆیدا لی تیک چوه!" پی وایه ئە م هه له یه واتا و به لگه یه کی عاشقانه ی هه یه. ناخر ئە م پیاوه هیند پییه وه په یه سه ته، که هه ر ده لینی خودی ئە وه و بوونیکه جودای نییه. قسه که ی دووباره ده کاته وه: "به هه له سه ری منی له گه ل سه ری خۆیدا لی تیک چوه!" واده لی و له ژیر لینه وه پیده که نیت. به رای ئە و، ئە م رسته یه، و اتایه کی گه لیک عاشقانه ی هه یه، ته نانه ت ده توانریت بگوتریت و اتایه کی سو فیانه ی هه یه، واته مه حف بوون له وی تردا. به م مه زنده دل فین و شیرینه یه که مه له ک نازه ر چاوانی لیک ده نی و ده نویته وه، خه وتنیک له و خه وه بیده نگ و ئارامانه ی تایه ت به ژنگه لیکه به خته وهرن.

ئەمیر عه لی خو شحال بوو که رووداوی ترسناکی ئە و شه وه به خیر و خویشی کوتایی پیهات و با به ته که به شیه یه کی کاتی به ده ستی فه راموشی سپیردا. مه له ک نازه ریش به نییه ت پاکیه و زه رده خه نه و - زیاتر زه رده خه نه یه کی به زۆر تا واقیعی - ئە وه ی بۆ خه و الووی سروشتی و گیتزی عاشقانه ی شه وه که ی گه رانده وه و هه ولیدا بیر له رووداوه کانی پیشوو - وه نه وز و باویشکه دانی ئەمیر عه لی له سه ر سفره ی شیو - نه کاته وه. ناخر ئە م جووره شتانه رووده دن. خه لکانیک هه ن له خه ودا تشتی سه یر و سه مه ره ده کن، به سه ر دیواردا ده روون، ته نانه ت تاوانیش ئە نجام ده دن. هه ر له م باره یه وه، سالانیک له وه بهر فیلمیکه له سه ر هه مان با به ت بینوه، له و فیلمه قۆزانه ی ده ستی سی. ناوی فیلم و ئە کته ره کانی بیر نه ماون، به لام یه ک دوو دیه نی ترسناکی فیلمه که، به پی چه قینییه کی به سوپه له نیو سه ریدا ماونه ته وه: ئە کته ری پیاوی فیلمه که (که به ریکه وت له ئەمیر عه لی ده چی) ژنه که ی له خه ودا ده خنکینیت. ژن و میرد، عاشقانه له پال یه کدیدا نوستوون. ژنه خۆی به شه وه که یه وه ده لکینتی و زه رده خه نه ی دیتتی. پیاوه که ییش به میهره بانیه وه ده ست به پرچ و شانی ژنه که یدا دینیت. پاشان په نجه کانی ده نیته سه ر ملی و ده خنکینیت. چاوانی کراوه ن به لام نا هوشیار. ژنه که تا دوو ایین له حزه، واق ورم اوو عاشقانه، به هه مان زه رده خه نه ی به خته وه رانه وه، ته ماشای وی ده کات، وه ک بلی پیاوه ر نه کات. پیاوه که به ره و لای خه سووی ده چیت. سواری ترومبیل ده بیت، ده یناژوی. ئە و نوستوه و فیلمه که ش هه ر درێژه ی هه یه.

سه یه نیی ئە و شه وه (شه وی زله وه شانده که ی ئەمیر عه لی) و به درێژی هه فته ی

دواتر، دیمه نی خنکاندنی ژنی فیلمه که، بهو زرده خنه دلّسافانه یهوه له بهر چاوانی مه له ک نازردا، بهرجه سته ده پوه و وهک تهپ و توژیکی قورس له سهر دلّی دهنیشت. سهری سورما که چون به تپه رینی نهو هممو ساله، هیتستا چند دیمه نیک لهو فیلمه ی له یاد ماوه، فیلمیکیش بهو قوزیبه. شانی له قاند، به خوی گوت:

"همه همیشه هه ناوهایه، یاده وهری ناخوش بیر یونیا دم ناچیتته وه. " وایگوت و هه ولیدا بیر خوی بهریتته وه. ته له فونی بو من کرد، ناخر هه کاتیک تووره و وه زعی خهراپ ده بو، په نای بو من ده هینا. خوشبه ختیبه کانی قه زارباری نه میر عه لی و به دبه ختیبه کانیشی له سهر من دنوسین.

تاقه که سیک که نه دیده توانی رووداوه کانی نهو شه وه بیر خوی بهریتته وه، نه میر عه لی بو. ساتگه له نیگه رانی نامیزه کانی نهو شه وه ی وه یادی خو ده هینانه وه و جه سته ی ده که وته هه لله رزین. مه له ک نازر، متمانه ی هه بو به شووه که ی و له و باره یه وه خه یالی تاسووده بو. هه لبه ته هه زور زوریش تاسووده نه بو. به لکو به چوار چاو چاودیری وی ده کرد، لیته ده گه را بو یه ک ساتیش به ته نها بی و بیرکاته وه، بیرکردنه وه بی سوود و موزیر، بیرکردنه وه به دهر له سنووری ماقوول. ناخر مالیی کردنی نه میر عه لی تشتیکی سانا نه بو. نه میر عه لی ماوه یه کی دریتی ویستبوو تا تیگه یشتبوو که زاوی بنه ماله یه کی بهریتته وه و ده رگرتنی پله و پایه یه کی نهو هاش هه وانته نییه، به لکو یاسا و رتسای خوی هه یه. هه روه کی فیربونی زوبانیکی بیانیی وایه به قیرب و رسته به ندیی تاییه تی خویبه وه. خو ناکرئ وشه کان هه ره مه کیی له پال یه کدا دانرین و رسته گه لی بی مانایان لی پیک به ینری. ده بی له گه ل نهو زوبانه نوپیه دا، بیرگه لی نوئ هه بن، هه سته گه لی نوئ، نیگا و ده نگ و خه ون و خواستگه لی نوئ. به هه مان قلاقه ته وه ناکرئ خو بکرئ به قه له مرؤی نه ناسراودا و له ژووروی دیوه خانه وه پالی لی بدریتته وه. چونه ژووره وه بو نه و دنیایه، رایه له به له بهر چاوگرتنی دابو نه ریتی باو پتویستی به هه زار جوړ سه ودا و مامله هه یه. ره شبینی من لهو رووه وه له خورا نه بو، باوه ریم نه ده کرد نه میر عه لی دهره قه تی نهو هه بیت. خودا بو خوی ده زانیت چه ندیک له گه ل خویدا جه نگیوه و ددانی به جه رگی خویدا ناوه تا قایل بیت پستی جیگری بهریتته بهری کومپانیای به کره و ده زوو وهرگرت. له چاوی خه لکانی تره وه، نهو پیاویکی به شانس بو، ناخر زوریک له خه لکی، لهو هه لومهرج و راکه راکه ی شوړشه دا، گیان و مالیان له ده سته دابو، نه میر عه لی، به شانس ژنه پینانیکی مؤفه قه وه، بیوه خاوه ژیانیکی خوشگوزهران و

به شکو و بهریتته. ده بو سوپاسگوزار بیت، که وا دهاته پیتش چاو سوپاسگوزار بیت و قه دری نیعمه ته به سانایی و ده سته پتراوه که ی بزانتیت که به پروالته واپته ده چوو بیزانتیت. خو که نه بو سوپاسگوزار نه بیت و قه دری نیعمه ته نه زانیت. ناخر گه مه له ک نازهری نه ناسیبا، نهوا هه نوکه خودا ده بزانتیت له ترؤپکی کام شاخ و له کام بیاباندا خه ربکی ژماردنی نه ستره و گه شت و گوزاری نیو دنیای کاکیشان بو.

یه ک دوو مانگیک به تارامیی تپه ری، واپته ده چوو شته کان گه راپیتته وه ره و تی تاسایی خو بان و ژبان چوو بیتته وه باری پیتشوی خوی. به لام نهو مه خلوقه نه بینراوه، نهو تارماییه قورسه، هه مدیس له چاوه روانیی دهره تیکی گونجاودا و بو شالاو بردن، خوی له بو سه نابوو.

نه میر عه لی و خه سووه که ی، هه دوو کیان له یه ک روژ و مانگدا - هه لبه ته به مه و دای بیست سال - له دایک بیوون. مه له ک نازر نهو رووداوه ی ده دایه پال دوور نه ندیشی سروشت و نه وه ی وهک ناماژهی مانه وه و یه کانگیری هه دوو خیزان لیک ده دایه وه. هه موو سالیک لهو روژه پیرزه دا تاهنگی ده گپرا و هه هه موو خیزان و هاو پریانی بانگیشت ده کرد. نه میر عه لی خوشحال نه بو به وه ی که خوی و خه سووه که ی له یه ک مانگ و له یه ک روژ و له یه ک سه عاتدا له دایک بوون. به لام نهو ناخوشحالییه ی پیتشان نه ددها و شان به شانی ژنه که ی خوشیی و شانازی دهره پری. خه سوویشی، چ خوشیی بهو زاوایه ی نه ده هات و له قوولایی دلّه وه متمانه ی پیی نه بو. نه میر عه لی و ده دایر نه ده خست و خوشه ویستبیه کی درؤیینه ی دهره پری. هه دوو کیان ده یانزانی کلاو ده نینه سهری یه کدی و ده یانزانی که جگه له درؤ، چ رتگه چاره یه کی تریان له بهر ده مدا نییه.

جیترنی هفتا و پینج سالیی خه سوو و په نجا و پینج سالیی زاوا، جیاوازی له گه ل سالانی پیتشودا هه بو، خاوه گرینگیه کی زیاتر بو. مه له ک نازر ده یخواست شتیک بکات که پراویری نهو جیترنه بیت. سهره رای نه وه ی که هات و بات و میوانداری تیر و ته سل، ره نکه سهرنجی دهر و دراوسخ و کومیتته ی گه ره ک راکیشی و سهرنیشه بنیتته وه، که چی میواندارییه که ی هه رتیک خست. نه مه نهو وه لین جار بوو کار قاییمی نه ده کرد. ناخر له دایک بوونی نه میر تاهوو، به پروای وی، رووداویکی گرینگ بوو. گرینگ بوو وه ک دوزینه وه ی کیشوهری نه مهربکا، ده شی له وه گرینگ تریش بوو بیت.

نه میر عه لی ویستبووی بیژی: "نا، تکا ده کم، مه حز بو ره زای خودا نهو میواندارییه

ویستبووی بیژی: "ئەم میواندارییە قۆزە دووبارە بەسە!" بەلام زوبانی خۆی گرتبوو. ئاخر مەلەک ئازەر ژنیکی بوو ناسک و زوو دلێ دەبەشا. کاتێک عەجەز دەبوو قەھر و توورەیی خۆی دەرنەدەپری. بەر بەرەکانیشی نەدەنواند، بەلکۆ زەرەخەنە دەهاتی، زەرەخەنە یەکی زۆرە ملی و سارد. دەکشایەوه و دوور دەکەوتەوه، وەکی کێویک لە سەهۆل. تۆلە دەسەندەوه و تۆلە سەندنەوه کەیشی هێوو بەسەنگ بوو، لە ئەشکەنجە دانێکی چینی دەچوو. بێدەنگ دەبوو، برۆ باریکەکانی گرژ دەکردن، بەوپەری ئەدەبەوه و ەلامی هەر هەموو پرسیارەکانی ئەمیر عەلی دەدایەوه و بەوپەری خۆنەویستی سەری قایل بوونی بۆ هەموو قسە و کارەکانی وی دەلەقاند. هەر وشە یەکی ئازیزی که لە سەرەتا یاخود کۆتایی رستەکانیدا بەکاری دەهێنا، لە سەد جێتو خەرپتر و سوتی رۆ دەبرده دلێ ئەمیر عەلییەوه. مەلەک ئازەر بۆ هەر هەلومەرجێک، دەمامکیکی تاییەتی هەبوو، نەدەکرا مەزەندە بکریت که لەژێر ئەو دەمامکانەوه بیر لە چ دەکاتەوه و هەستی واقیعیانە چۆنەوچۆنییە. هەلبەت ناتوانی بگوتری که بەختەوەر یان بەدبەخت بوو. ئەمیر عەلی وای بەلاوه باشتەر بوو که ژنەکە، وەک هەموو ژنیکی سروشتی و ساخ، بکەوتە هات و هاوار، قسەکانی بکا و مەسەلەکە لە هەمان شوێندا کۆتایی پێ بیت. بەلام مەلەک ئازەر، بۆ هەر رووداویک، دۆسیە یەکی دەکردەوه. دۆسیەکانی لەژێر زەمینە تارێک و پێچاوپێچەکانی زەینیدا ئارشیف دەکردن و دواتر، لە دەرفەتی گونجاو و بەپیتی پیتوست، دەری دەهێتان و سەرلەنوێ ناوەرۆکەکانیانی تاووتوی دەکردن. هیچ رووداویک یان تاوانیکی بیرنەدەچۆوه. هەموو شتیکی لە میشتکی ویدا، بەمیژوو و سەرچاوه و ورده کاربەکانییەوه یاداشت دەکران. ئەمیر عەلی فەرماوشکار بوو، تاقەتی بینە و بەردە و سەرئێشە ی نەبوو، لیکدا لیکدا زویر بوونەکانی بیر دەچوونەوه، ئەمەش یەکیک لەو گوناھە گەورانە بوو که مەلەک ئازەر ئەوی لەسەر نەدەبەخشی.

با بگەڕینەوه میوانداریتی یادی سالتۆژی لەدایک بوون. مامەگیان (مامی گەورە ی مەلەک ئازەر) سەر لەشکرێکی خانەنشین و تەنها بوو، زۆرینە ی هاوڕێکانی لە سەرەتای شوێرشدا لە دەست دابوو، حالی حازریش بۆ کات بەسەر بردن و فەرماوش کردنی غەمەکانی، چ کارێکی تری نەبوو جگە لە بۆ مائی ئەم و ئەو رۆشتن. شیت و شەیدای میوانداری و عەروسی و بەرنامەگەلی تەرفیھی و قومار بوو. لە تەواوی بۆنەکانی خەتەنە و لەدایک بوون و خەتەنە سووراندان ئامادە و بەیانانی هەینی لە پیتی پیتشەوه ی

چیا هەلزانێ تر، بەهەناسە برکێتو بەچیدا هەلەدەگژا. زستانان جلکی خلیسکیته ی سەر بەفری دەپۆشی - چاویلکە و کلاو و دەسکیش و پیتلوی تاییەتی - و لە چاخانه یەکی بناری چیا، لەژێر هەتاودا، جگەرە بەلیتو دادەنیشت. لە تاو ترسی هەلخلیسکان لەسەر عەرە خلیسکە که زاتی رێرۆیشتنی نەبوو. دلێ خۆش بوو که لەوییه و لە چ پیتاویستییه کی کەم نییە. ئاخر دەترسا که ئەوانی تر - جحیلترانی بەختەوەر و بی پەرۆ - وەلاوه ی بنین و حەوسەلە ی و بیان نەبیت. هەر بەرەبەیان، تەلەفۆنی بۆ هەر هەموو ئەو کەسانە دەکرد که دەیناسین و بەسلاو و سەلەوات، بوونی خۆی وەبیران دەهێنایەوه. گەر بۆی دەرکەوتبا لە مائی ناسیاویک میوانداری بووه و ئەمیان بانگیشت نەکردوو، ئەوا لە خەفەتا نەخۆش دەکەوت. هەزار جۆر بیر و خەیاالاتی ناچۆری بەمیشکدا دەهات و ئەوه ی بەپیلانیکی گەورە لە قەلەم دەدا. خۆ گەر بانگیشتیان کردبا، ئەوا دەخروشا و ئیدی نەیدەتوانی جەلەوی چەنەبازییه بی ئەندازەکە ی بگریت. هێندە ی دەرست که ئیدی خۆی و خەلکانی تر، دلێان تیکەل دەهات. که رۆژی میوانداریتی دەهات، هەر لە سویای سالتحانەوه سەعاتی دەژمارد. هەر لە ئیوارەوه جلکەکانی بەتامادەکراوی دادەنان، پیتلۆهکانی بۆیاخ دەکردن، سەد جار تەماشای سەعاتە گەورەکە ی قەد دیوارەکە و خۆی لە ئاوینەکەدا دەکرد. قژە رەنگ قورقوشمی و سمیلە بۆیاخ کراوەکە ی شانە دەکردن. شالێکی ئاوریشمی لە ملییهوه دەپیتچا و یەک سەعات زووتر لە میوانەکانی تر لەوی ئامادە دەبوو. گا لەخوت و خۆرای نیگەرەن و قورگی پر لەگریان دەبوو. فلیمگەلی سۆزداریی و شیعەرگەلی خەم وروژین دەیان خرۆشان و بەسەعات لە تەنیا پیدا دەکەوتە فرمیسک رشتن. گا نارەسەن و بوغزن دەبوو، ئیدی کۆنترۆلی بەسەر زوبانی خۆیدا نەدەما، قسە ی رەقی بەم و بەو دەگوت و خەلکەکە ی لە خۆی دەکرده دۆژمن. ئەو شەوه هەر بەراست، زوو تەشریفی هێنا و خاوەن مأل لەو سەعاتەدا چاوەرپتی میوان نەبوو.

مەلەک ئازەر تازەکیی لەژێر دوش هاتبووه دەرەوه و جلکی مألەوه ی لەبەردا بوو. بۆلە یەکی کرد، لە دلێ خۆیدا جینیکی بەم مامە مەزاحیمە بی شعورە دا و بەپەلە کەوتە خۆی. بۆبیاخی شووهکە ی بۆ بەست. رەخنە ی لەو کراسە سادە یە گرت که لەبەری کردبوو. تکای لیکرد بیکۆرێ و ئامۆژگاری کرد که کام پانتۆل لە کامە چاکەت دیت.

مامە گیان ئەم برازیه ی خۆش نەدەویست و سالی لە جوولە ی رووناکییرانە و زەرەخەنە لە خۆباییه کە ی وی، دەکردەوه. بەوهشەوه، سینگی برده پیتشەوه و باسکەکانی کردەوه تا

بۆیباخه‌که‌ی بۆ به‌ستیت.

گوتی: "بووکه‌که‌م، نازداره‌که‌م، به‌قوربانت بم، بیووره‌زوو هاتم. ده‌زانیت....." و ئیدی که‌وته‌پیا‌هه‌ل‌دانه‌درۆ‌بینه‌کانی. مه‌له‌ک‌نازه‌ر‌قسه‌کانی پێ‌بری. روخساری به‌ساردییه‌کی ته‌واو‌برده‌پیتش. ده‌می له‌روخساری چه‌وری مامه‌گیان‌دوو‌ر‌خسته‌وه‌و‌هه‌وا‌ی‌ماچ‌کرد، دل‌ی‌به‌بۆنی‌تیژی‌قۆل‌نیا‌که‌ی‌تیکه‌ل‌هات.

گوتی: "باشت‌کرد. سه‌فه‌تان‌هینا. پیتلاوتان‌سه‌ر‌چاوان."

ئه‌میر‌عه‌لی، شه‌که‌ت‌و‌زویر، له‌دوو‌روه‌ته‌ماشای‌ده‌کرد. له‌دل‌ی‌خۆیدا‌بیری‌کرده‌وه‌که‌ده‌بێ‌لانی‌که‌م، ده‌سه‌عاتی‌تر، به‌رگه‌ی‌ئه‌م‌به‌یه‌که‌دا‌خویندنه‌درۆ‌بینه‌و‌ئه‌م‌میواندارییه‌ده‌به‌نگانه‌یه‌بگرێ. خه‌و‌زۆری‌بۆ‌هینا. باو‌تیشکه‌که‌ی‌قووت‌دا‌یه‌وه‌و‌قورگی‌پاک‌کرده‌وه‌و‌گوتی‌لێسوو‌مه‌له‌ک‌نازه‌ر‌بانگی‌ده‌کات. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی‌بێ‌مانای‌هاتی‌و‌به‌ره‌و‌پیتشوازی‌کردنی‌مامه‌گیان‌چوو.

میوانه‌کانی‌دوایی‌بریتی‌بوون‌له‌شه‌ریکه‌کانی‌کۆمپانیا‌و‌ژنه‌کانیان. مامه‌گیان‌عاشقی‌ژنی‌جوان‌بوو، پیتش‌وه‌خت‌نوکنه‌ی‌خۆش‌و‌قسه‌گه‌لی‌زانستی‌بۆ‌ئاماده‌ده‌کردن. سه‌ر‌له‌شکری‌خانه‌نشین، چه‌زی‌به‌وه‌بوو، خۆی‌وه‌ک‌پیاو‌تیک‌مۆدێرن‌و‌به‌ئاگا‌له‌رووداو‌گه‌لی‌زانستی‌رۆژ‌پیتشان‌بدا‌و‌زانباریه‌کانی‌له‌گۆفاره‌بیانییه‌کان‌و‌رادێۆ‌بیانییه‌کان‌هه‌ل‌ده‌گۆزا. برێک‌شتیشی‌له‌خۆوه‌به‌و‌قسانه‌وه‌ده‌لکاندن‌و‌به‌سه‌ر‌میوانه‌کاندا‌ساخی‌ده‌کرده‌وه‌و‌ئه‌و‌شه‌وه‌پریاری‌دابوو‌له‌باره‌ی‌وه‌دبارکه‌وتنی‌هه‌ی‌فگه‌لی‌ئاسمانیه‌وه‌نوتق‌بدات.

هیچ‌که‌س‌حه‌وسه‌له‌ی‌قسه‌کردنی‌له‌باره‌ی‌هه‌ساره‌و‌ئه‌ستیرانه‌وه‌نه‌بوو. ئاخ‌ربه‌به‌ته‌ی‌رۆژ‌دادگایی‌کردنی‌پاریزگاری‌تاران‌و‌چاره‌نووسی‌کۆمپانیا‌بیناسازییه‌کان‌بوو.

مامه‌گیان‌هه‌ول‌ی‌ده‌دا‌بাবে‌ته‌ی‌وتوو‌یژه‌کان‌به‌لای‌ئاسمان‌و‌هه‌ساره‌کاندا‌پاک‌تیشی، به‌لام‌تا‌زاری‌هه‌ل‌ده‌هینایه‌وه، که‌سێک‌قسه‌که‌ی‌پێ‌ده‌بری‌و‌ئیدی‌پسته‌که‌ی‌بۆ‌ته‌واو‌نه‌ده‌کرا. که‌شێویان‌هینا‌قسه‌کان‌به‌ئارا‌سته‌یه‌کی‌تردا‌بران. ئه‌وانه‌ی‌تاز‌ه‌کی‌له‌فه‌ره‌نگ‌ستانه‌وه‌گه‌را‌بوونه‌وه، دوا‌هه‌وال‌ی‌سینه‌مایان‌به‌وانی‌تر‌گه‌یاندا. به‌پیتزیک‌جینی‌به‌سینه‌مای‌ئه‌مریکایی‌دا‌و‌به‌رگری‌له‌سینه‌مای‌دونیای‌سێ‌کرد. خانمه‌کان‌به‌ره‌ره‌کانیان‌نوواندا. دایکی‌مه‌له‌ک‌نازه‌ر‌خووبه‌کی‌تاییه‌تی‌هه‌بوو. گوتی‌له‌قسان‌نه‌ده‌گرت. به‌لام‌که‌ده‌گه‌یشتنه‌دواییین‌پسته، ده‌بیرسیی: "که‌نگی؟ له‌کوێ؟" ئیدی‌ده‌بوو‌له‌سه‌ره‌وه‌ده‌ست

پێ‌بکه‌نه‌وه‌و‌سه‌ر‌له‌نوێ‌قسه‌گوتراوه‌کان‌بل‌تینه‌وه‌و‌خه‌سووی‌به‌پیتز، هه‌م‌دیس‌به‌باشی‌گوتی‌ده‌گرت‌و‌له‌نه‌فه‌ره‌که‌ی‌لایه‌وه‌ده‌پرسی: "کام‌فیلم؟ سه‌باره‌ت‌به‌چی‌قسه‌یان‌ده‌کرد؟" ئه‌و‌شه‌وه‌لێک‌دا‌لێک‌دا‌پرسیاری‌ده‌کرد‌و‌میوانه‌کانی‌هه‌راسان‌کرد‌بوو.

ئه‌میر‌عه‌لی‌گوتی: "هیچ. خه‌وت‌دیت؟" وایگوت‌و‌مه‌له‌ک‌نازه‌ر‌مۆره‌یه‌کی‌لێ‌کرد. بۆ‌ساتیک‌بێ‌ده‌نگ‌و‌ئیدی‌مامه‌گیان‌ده‌رفه‌تی‌قۆسته‌وه‌و‌پرسیاری‌کرد: "ئه‌ری‌که‌س‌فیلمی‌میترووی‌په‌یدا‌بوونی‌گه‌ردوونی‌بینیوه؟" که‌س‌نه‌ی‌بینیوو.

مامه‌گیان‌گوتی: "که‌واته‌به‌فه‌رموون‌بۆ‌تان‌بگێرمه‌وه!" هیتشتا‌نه‌که‌وتبووه‌گێرانه‌وه‌ی، کاره‌با‌کوژایه‌وه‌و‌ئه‌وه‌باشترین‌کات‌بوو‌بۆ‌هینانی‌کتیکی‌له‌دایک‌بوون. په‌رداخ‌ی‌که‌سێک‌که‌وت‌و‌شکا. ئه‌میر‌عه‌لی‌ئه‌و‌هه‌له‌ی‌قۆسته‌وه‌و‌باو‌تیشکیتی‌زلی‌دا. خانم‌تیک‌پیتش‌نیازی‌کرد‌که‌کتیکی‌له‌دایک‌بوون‌له‌گه‌ل‌سه‌مفۆنیای‌نۆی‌بیته‌و‌فندا‌بخۆن. هه‌مووان‌قایل‌بوون‌و‌پتیکیان‌له‌سلامه‌تی‌خانه‌خوێ‌هه‌ل‌دا. بریار‌بوو‌ئارام‌بگرن‌تا‌کاره‌با‌دیته‌وه‌و‌کاک‌عه‌لی‌چیتشت‌لێنه‌ر‌خه‌به‌ری‌هینا‌ئاویش‌پراوه‌و‌که‌سێک‌گێرانه‌وه‌دزیک‌چۆته‌سه‌ر‌مالی‌دراوسێکه‌یان‌و‌گۆشا‌و‌گۆش‌سه‌ری‌دوو‌ژن‌و‌پیاو‌تیک‌بریه‌وه‌مامه‌گیان‌به‌گوێ‌رادێران‌بۆ‌هه‌وال‌ی‌ناخۆش، ترس‌دا‌یده‌گرت. گوتی: "قسه‌ی‌وا‌مه‌که‌ن!" وایگوت‌و‌خانمه‌کان‌به‌ئاه‌و‌نال‌ه‌ی‌نزمه‌وه‌قسه‌که‌ی‌ویان‌سه‌لماندا.

مه‌له‌ک‌نازه‌ر‌گوتی: "دونیای‌ده‌ره‌وه‌بریتییه‌له‌ئۆقیانووسی‌تیک‌تاریکی. ئیمه‌له‌نیوه‌ندی‌ئه‌و‌زه‌ریا‌تاریکه‌دا‌- سوپاس‌بۆ‌خودا‌- له‌دوو‌رگه‌یه‌کی‌رووناک‌دا‌دانیشتووبن‌و‌په‌یوه‌ندیان‌به‌وه‌وه‌نییه‌که‌چ‌له‌ده‌رووبه‌رمانا‌ده‌گوزه‌ری. ئیمه‌هیتشتا‌هه‌ر‌خۆمانین!"

پیاو‌تیک‌گوتی: "ئیمه‌پیمان‌وايه‌هه‌ر‌خۆمانین، ئیمه‌، به‌نده‌و‌ئیه‌و‌ته‌واوی‌ئه‌م‌هاورێ‌به‌پیتزانه‌له‌ده‌ره‌وه‌ی‌گه‌ردوونین، له‌ده‌ره‌وه‌!" ئه‌م‌وشه‌یه‌ی‌دوایی‌له‌نیو‌دانه‌کانیدا‌گوشی‌و‌وشه‌که‌، وه‌ک‌تفییک‌بۆ‌سه‌ره‌وه‌، له‌نیوان‌لیتوه‌کانیدا‌ده‌ره‌یه‌یه‌ده‌ره‌وه‌.

ئه‌میر‌عه‌لی، که‌پیتی‌چه‌پی‌سێ‌ببوو، جوولاند‌و‌ئاسووده‌تر‌له‌سه‌ر‌کورسییه‌که‌دانیشت. دوو‌ده‌قیقه‌دواتر‌هه‌ستی‌کرد‌بنی‌پیتی‌چه‌پی‌ده‌پیتزته‌وه‌، چه‌زه‌چی‌دێ‌و‌ده‌سووتی. ئه‌م‌پتیه‌ناره‌حه‌ت‌بوو، بای‌کرد‌بوو، گوشاری‌بۆ‌پیتلاوه‌کانی‌ده‌برد. ئه‌میر‌عه‌لی، به‌نیگه‌رانییه‌وه‌، که‌میتیک‌کورسییه‌که‌ی‌هینایه‌دواوه‌و‌له‌قه‌راخی‌میتزی‌نان‌خواردنه‌که‌دوو‌ر‌که‌وته‌وه‌.

مامه‌گیان‌گوتی: "با‌مه‌زه‌نده‌که‌بین‌له‌سه‌ره‌تای‌خه‌لیقه‌تی‌دونیادا‌ین. تاریکی‌په‌ها

بالی به سهر سهرانسهری دونیادا کیشاوه.

پیتی چه پی ئەمیر عەلی لە ئەرزەکه دوور کهوتەوه و بەرز بۆوه و بەلای چهپ و راستدا لار بۆوه. ورده گوژمی بهخۆی دهدا و چ وجوویهکی ئەری و نهرتی خاوهنه زهندهق چووکهکی خۆی نهدهزانی. نووکی ئەو پیتی، له پیتاوه رهشه چهرمه کهیهوه، وهک لوولهی دهمانچهیهکی حهوت تیر، لهژیر میزه کهوه، بهدوای نیچیری دهست برتری خۆیدا دهگهرا. ئەمیر عەلی، به ترسهوه تهماشای دهستی خۆی کرد. بینی دهسته یاخیه کهی نارامه و له جیگهی خۆی جووله ناکات. لهو باره بهوه خه یالی ناسووده بوو، بهلام بهسه خستی نیگه رانی پای بوو. پاژنه ی پیتی دهخوورا و ختوکه ی دهدا. سهری په نجه گهره ی ژانی پیدا دههات و دلی له سه ر خۆ دهچوو. هه رچه ند هه ولتی دهدا پیتی له سه ر عه رده که دابین کات، بهلام هه مدیس ئەو ئەقله موزیبه، ئەو ئەو بتره خۆ حه شارداوه، ئەمری به سه ر پایدا ده کرد و تاشکرا نه بوو چ مه بهست و نامانجیکی هه یه و چ گولمه زیکی له بن سه ردایه. مه له ک نازه ر له وسه ری میزه که دانیشتبوو، قاچی شووه که ی لیوه دوور بوو. چ مه ترسییه کی له سه ر نه بوو. بهلام دوو زه لامی تر - خه سووی به رتیزو مامه گیان - له هه ردوو لایه وه دانیشتبون و قاچیان له ژیر میزه که دا زۆر لیبه وه دوور نه بوو. ئەمیر عەلی گیژ و ویژ و شیرزه، به در دۆنگیه کی کپ و هوشیاریه کی غه ریزیه وه، مه زهنده ی کرد شتی سه ر روو دهدا و بریاری دا هه رچی زوه و تا خه راپ نه قه وماوه، هه ستی و بجیته ده ره وه. دهسته نازاد و گوئی رایه له کانی له سه ر دهسکی کورسییه که دانا، نیوه هه ستانیک هه ستا و نیوه دانیشتنیک دانیشته وه. پایه کی - پای چه پی - جووله ی نه ده کرد و به عه رده که وه نووسا بوو. هه رچه ندیک زۆری له خۆی کرد و هه ولتی دا تا ئەو پایه جیگۆرکی پین بکات، سوودی نه بوو. مه له ک نازه ر له تاریکیدا چاودیری وی ده کرد و ئەمیر عەلی وژه ی روانینی ئەوی له سه ر روخساری هه ست پیده کرد. کاره با هاته وه. کیتی له دایکبونیان هینا و سیمفونیای نۆبی بیتهوقنیان ناماده کرد. پای ئەمیر عەلی، وهک بلیتی بووبیته به رازتکی کتوبی و هه راسان، په نجه کانی به فه رشه که دهخووراند.

مامه گیان گوتی: "دهبی له بۆنه ی له دایک بوونی ئینسان و له دایکبونی گه ردووندا زه ماوه ند سازیدریت." وایگوت و مه له ک نازه ر یه که مین پارچه کیتی له دایکبونی نایه ده فره که ی و بیبه وه.

پیتی چه پی ئەمیر عەلی، خۆبه خۆ، جووله ی سه ر سه ریه ده کرد. خۆی بۆ دوواوه کیشایه وه. بۆ ساته وه ختیک وچانیدا و پاشان، به هه موو هیزی خۆی، خۆی کیشا

به قۆزینگی پای سه رله شکرێ خانه نشیندا. که وچکی پر له خامه له دهستی مامه گیان به ربۆوه و هاواری لی هه ستا. خه سوو له جیگه که یدا راپه ری و مه له ک نازه ر نیوه هه ستانیک هه ستا و میوانه کان هه موو به یه که وه که وتنه قسان. بووه هات و بات. مامه گیان دهستی به قۆزینگی پایه وه گرتبوو، دهینالاند. ئەمیر عەلی ناره قه ی ده ردا بوو. هه نووکه چیی گوتبا؟ چۆناوچۆنی ئەم رووداوه خه مینه ی راقه کردبا؟ چۆناوچۆنی پاکانه ی له خۆی کردبا؟ ته نها یه ک رینگه چاره ی له به رده مدا بوو: راکردن!

مامه گیان دانه و بیبه وه و له ژیر میزه که ی روانی. یه کتیک به قۆزینگی پایدا کیشا بوو. کتی و بۆچی؟ پا و پووژه ناسکه که ی خه سوو، له ژیر میزه که دا سه رنجی وی راکیشا و یاده وریه کی دیرینی ئەقینداری، له زه نیندا ژیا به وه. ده رلنگی پانتۆله که ی به رز کرده وه و قۆزینگی پای شیتلا. ئاخه ر پیتله قه یه کی توندی خواردبوو. ئیسکه کانی لهو عومره دا کلۆر بوون و ئەگه ری شکانی ئیسکی پای زۆر بوو. ئاویان بۆ هینا. مه له ک نازه ر بینی وا شووه که ی به په له له ژووری میوان ده چیته ده ره وه و ئیدی دلی دا که وت. مامه گیان، به چاوانیکی ئەبله ق، ته ماشای دایکی مه له ک نازه ری ده کرد. دیار بوو ئەو لقه لیدانه ی خستبووه ئەستۆی وی. به لگه ی هه بوو، ئەم به لگه یه ش ده گه رایه وه بۆ رابردوویه کی دوور، رایه ل بوو به قه هر و زویر بوونیک عاشقانه وه، هینی سالانیک له وه وه به ر. وا ئەمشه و، له شه ی نا هه نگی حه فتا و پینج ساله یدا، ئەم قه هره، ئەم برینه دیرینه سا رپژ نه بووه (خایله گه لی مامه گیان) هاتبۆوه سوئی و ئەو پیتله قه خۆ کرده، ناماژیه ک بوو بۆ عبشقیکی شاراوه و مانایه کی به سوئی و دلرفین، له ودیبه وه شاردا بووه وه.

سه رله شکرێ بریندار، له میانه ی ناله نال و ده رپرینی نازاردا، به روانینیکي خومار و سوپاسگوزارییه وه له دایکی مه له ک نازه ری ده نۆری و به و روانینه، پیتی ده گوت که ئەم پیتله قه به بۆ وی، له هه ر جوۆره نه وازشیک شیرینتر بووه. ته نانه ت، له ژیر لیته وه، به جوۆرێک که دایکی مه له ک نازه ر گوتی لیبت، به ده نگیکی شاعیرانه گوتی: "گه رچی پیرم، ده تۆ له شه ویکي تاریکدا له نامیزم بگه ره..."

باقی شیعره که ی له بییر نه بوو. هه ناسه ی هه لکیشا، پیکه نی، پیکه نینیکي ئاویته به خه فه ت و ئەفسوس. که سپیک دهستی نایه سه ر شانی و ئیدی ئەو میه ره بانیه چاوه روان نه کراوه، مامه گیانی خسته کولی گریان. روخساری به و دهسته پیاوانه به وه لکاند و کولی گریانی به ر بوو.

ئەم پیکه نینه و ئەو گریانه له میوانه کانی گه یاند که سه رله شکرێ به رپژ، بیگومان،

به هۆی شوپش و جهنگ و له سیداره دانی ژماره یهک له هاوړیکانییهوه، دوو چاری قهیرانی روځیی بووه و ئه و روانینه خومار و وت و ویره شاعیرانه یه، له وه لومه رجه دا، به ناشکرا ئاماژه بو دپوانه یی هه نوکه یی وی دهکات و ده توارئ به سانایی خو بگه یه نریتنه ئه و ئاکامه ی که مه سه له ی پیله قه ی ژیر میزه که، پیداو یستیه کی دهرو نیی بووه بو سه رنج پراکیشان و خو شه و یستی ئه وانی تر. به پرتیک که له رابردوی مامه گیان ئاگادار و هندی نهینی ئه وی ده زانی، زه رده خه نه یه کی ماناداری هاتی و خانگی جحیل، به خه فته و مه خابنه وه، له ژیر لیوه وه گوتی، پیره کان وه ک منالیان لیدی. وایگوت و سه ری راوه شان د.

مامه گیانیان له سه ر میزه که به رز کرده وه. چوونه ژیر بالی. به مه زنده ی میوانه کان مامه گیان به هه وانته، ده شه لی و خو ی دنواند، بو ژووری پیشوازیان برد و له سه ر قه نه فه یه کی پان و پور دایاننا. مامه گیان هه ناسه یه کی قول و ئاسوده ی هه لمرت. ئاوری دایه وه، سه رنجیکی عاشقانه ی دایه دایکی مه له ک نازه ر. ماچیکی چکوله ی به سه ر په نجه کانی بو هه لدا و چاوه فرمیسک تیزاوه کانی لیکنا.

مه له ک نازه ر، خه رامان خه رامان چوو بو لای شووه که ی و هه والی پیدا که مامی گیلو که ی شیرازه ی حه واسی تیک چووه و شتی ناماقول ده کات. پیده که نی. چاوه له دایکی داده گری. ماچی بو هه لده داو له ژیر لیوه وه شیعرگه لی عیشق بازانه ی به سه را ده خو نیتنه وه. دیاره که چ پیله قه یه که له میانا نه بووه و مه به ستی مامه گیان، مامه گیانی کلول، له راستیدا سه رنج پراکیشان و مه حه به تی خه لکانی تر بووه. ته وای شه و ده بو یست قسان بکات، خو ی بنوین، که چی میوانه کان چ گرینگی به گیان نه داوه ته خو ی و قسه کانی. هه ی داماو، به لام شتیک هه یه هیشتا نادیار و جیی گومانه. ئه گه ر چ پیله قه یه که له میانا نه بی، ئه دی بوچی قوزینگی پای سوور بوته وه و په نماوه؟ ئاخه مه له ک نازه ر هیند ژینگی بی هه ست نه بووه. به چاوی خو ی بیی بووی که قوزینگی پای مامه گیان ئاوساو و شین هه لگه راوه.

ئه میر عه لی ئاره قه ی دهر دا. سوور بووه و ئه و سوور بوونه وه یه شی له چاوی په یجو ری ژنه که ی، نادیار نه مایه وه. گوتی: "نازانم. به لی. راست ده که یه. مامه گیانی داماو!" وای گوت و سه ری با دا، ته کانیکی بی مانای دا و به هه وانته پیکه نی. پیکه نیکی بی مانا تر، به ده میکی زور کراوه وه. سه ری وه رگپرا. پشتی له ژنه که ی کرد، پشت سه ری خوراند و بی پیشه کیی ئاماژه ی بو درزه ورده کانی قه د دیواره که کرد و گوتی پینو یسته له

نیزیکترین دهر فته دا ماله که بو باخ بکرتنه وه. ئاخه مه له ک نازه ر له وه زیره کتر بوو کلای له سه ر بنریت. ئه گه ر نه یوستیی مه سه له که گه وه بی و پیی با شتر نه بووی که با به ته که له هه مان شوینی خو دا له چال نریت، به لگه ی هه بووه. ئاخه نه یده ویست میوانه کان سه ر له ورده کارییه کانی ئه و چیرۆکه (که خویشی نه یده زانی چییه) دهر بینن. به لام بریاری دا دواتر، له کاتی خویدا، مه سه له که تاوو توی کات.

ئه میر عه لی، له رزۆک و رهنگ په ربو، بو ژووری میوان گه رایه وه و هۆی بز بوونی خو ی، به چه ند رسته یه کی سوواو راقه کرد. جگه ره یه کی هه لگرت، له نیو په نجه کانیدا هیشتییه وه، نایه لا لیوی، به دوا ی شقارته دا گه را و وازی له کیشانی هینا. جگه ره که ی له سه ر میزه که دانایه وه. چوو بو مویه ق و دهر گای یه خچاله که ی کرده وه. نه یده زانی به دوا ی چیدا ده گه ری و ئه و جا دهر گای فریزه ره که ی کرده وه. کاک عه لی چیشت لینه ر ته ماشای ده کرد. تووریک هه لگرت و به حیره وه که وه داخرمانندی. دهر گای یه خچاله که ی داخست. گه رایه وه. چوو بو ده ستشوری. له ئاوتنه که دا ته ماشای خو ی کرد. نو قورچیکی توندی له سه ر رانی گرت و به مشت به قوزینگی پای خویدا مالی. پای خو ی بوو نازاری دا، جوولانندی، هه لیبری، هینایه وه سه ر عه رد، ئه مر و نه هی به سه ردا کرد، چ عه یب و نو قسانیی نه بووه. پا گو ی رایه له هه میشه یه که ی خو ی بووه.

کیکی له دایکبوونیان که رت کرد و خوار دیان. به شی سه ر له شکری به خته وه ریشیان دا و له به رته وه ی که س گوتی له سه مفونیا ی بیته ژن رانه گرتبو، بریار درا له بیده نگیدا گوتی بو رادیرن و ئیتر پاشان پرۆن.

پا شیته که ی ئه میر عه لی بیده ننگ و ئارام بووه. له بری ئه وه، دلی توند لیبی ده دا، تیکه ل پیکه لیبه کی سه ر له جه سته یدا پیچی ده خوار د. ده یزانی که مه له ک نازه ر لیبی ناگه ری و قیره سیچمانه تر، له بیر تیژی و ناقلییه وه، موو به موو، ده که ویتته دوا ی رووداوه که. ده شی با شتر با راستییه که ی بو گپرا بایه ته وه و یارمه تی لی خوا سته با. دانی پیدا نابا که جه سته ی شیت بووه و مه خلوقیکی نه بینرا و، رو حیکی نه هریمه نانه رو چوته ناو جه سته یه وه. نا، که س با وه ری بی ناکات. ده لین حه پ و حۆل بووه و ئیتر ئا پرووی ده چیت. ده بی ئارام بگری و به شپوه یه کی کاتی به ردیک له سه ر ئه و رووداوه دانریت.

قوزینگی به خته وه ره که ی مامه گیان هه ر به راستیی ده ئیسا، به لام ئیشانیکی شیرین و عاشقانه. ماله که ی له سه ری کۆلان بووه. ئه میر عه لی گوتی ده بگه یه نی و مه له ک نازه ریش سه رنجیکی تاییه تی، تژی به دردۆنگی و خانه گومانیی له شووه که ی دا. ویستی پیی

بالتی نا، بهلام زوبانی خوی گرت. ویستی بالتی منیش دیم و کهچی هیچی نهگوت. ههنوکه له هیچ شتییک دلنیا نهبوو. دهبوو نارام بگری و وهک ههمیشه ئاقل و نارام بیت.

مامه گیان، نیوه مهست، شاد و خوشنوود و بهشهله شهل، خوی ههلواسیبوو بهباسکی ئەمیر عهلیدا و لهژیر لیتوهوه ورته ورتی بوو. ههزی بوو له بارهی ئاوری عیشقی دیرینییهوه، که ههمدیس کلپهی سهندبووهوه، قسانی بۆ بکات. بهلام پووی نهدههات. یهک دوو نامازهی ژیر بهژیری بۆ داستانی لهیلا و مهجنوون و پۆمیو جولیت دا و ههناسیهکی ههلکیشا. یهک دوو جارتیکیش بۆی وهستا و دهستی هیتا بهقۆزینگی پایدا و نالهیهکی ئاویتته بهپیکهینیی بۆ کرد.

ههسهسهکهی شهوان فیکهکی کیشا و مامه گیانی له دونیای خوی دهرهینا. دهستی ئەمیر عهلی گۆشی و قایل و بهختهوهر، خوی بهمالدا کردهوه.

ههسهسهکه سلای کرد. راوهستا و چاوهرپتی بهخشیش بوو. ئەمیر عهلی گوتی جزانکهکی پتی نییه و ئیدی زهردهخهنه فراوانهکهی کابرای ههسهسه رهوییهوه.

گوتی: "تیمه خزمهتکاری ئەنگۆین. بهلام دهنگی ههمان چهوری و نهرمی چرکهیهک لهوهوبهری نهبوو.

گلۆیهکان کوژابوونهوه و بهژوور دهراگی یهک دوو مالهوه پهچهمی تازیه ههلواسرابوو. دهرهوی مال دونیایهکی دی بوو. چ کهسییک له میژووی له دایکبوونی ئەو و ههسووی وهتاگا نهبوو، چ کهسییک بهبۆنهی هاتنه دونیای ئەوهوه ناھهنگی نهدهگیرا. پیاویک له سهربان، سهرقالی داپۆشین و ههشاردانی سینی سهتهلايتهکهی بوو. که ئەوی بینی هاته ئەم لاوه و له تاریکیدا دیار نهما. ترۆمبیلی کۆمیتته لهویته تیهپهری. بهتوندی ئیستوی گرت. پاسدارهکان تهماشای ئەمیان کرد، هیچیان نهگوت. رۆیشتن. پیاویک له بهردهم مالکهیدا پیاسهه دهکرد. لپی پرسی سهعات چهندی ریکه. دوو سهعات له نیوهشهو لایدابوو. پیاوهکه شلهژاو و پهشوکاو. پتوبستی بهوه بوو لهگهڵ کهسیکدا بناختی.

گوتی: "ئهری ئیوه منالتان ههیه؟"

ئەمیر عهلی سهری لهقاند و بیری له کورهکانی کردهوه که له ههندهران بوون. دلای بۆیان تهنگ بوو.

پیاوی شلهژاو گوتی: "خۆش بهحالتان. من کچ و کورپیکم ههن. ههموو شهویک تا درهنگانی له کۆلان دیم و دهچم تا له میوانیی دهگهپینهوه. ئاختر ناتوانم له مالهوه زیندانییان کهم. دهترسم پتوه بن و قامچی بخۆن."

ئەمیر عهلی بهخوی گوت: "من پیاویکی بهختهوهرم و پتوبسته قهدری ژبانی ئاسووده و خۆشگوزهرانی خۆم بزنام." وایگوت و میواندارتییی دوور و درپژی ئەو شهوه، میزگهلی پر له جۆرها خواردنی خۆش، کهوچک و چهنگالی زیو، پهراخی کریستال، کاسه و قاپی دیرین، تهپلهکی گرانبهههه جگهره، کلیم و فهرشه دهگهمن، تابلوگهله و پهرددی مهخمهله هاتنهوه پیتش چاوی و ئیدی دلای گیرا. قورسایه ههر ههموو ئەو شتانهی لهسههستهی ههست پتی دهکرد. بینی بهشیتوهیهکی سهیر ماندووه و نایهوی بگهپتتهوه. لهو کۆلانه تاریکه نیوه گلانه، لهم شاره پر قسه و قهرهبالخ و لهنیو ئەم بورجه خشتییانهدا، لهم دونیای سلای و سهلهوات و جهنگهدا شوتینیکی نییه و له پهراویزی رووداوهکانا ژبان دهگوزهرتییت. رایهله نهبوو بهچ شتییکهوه و چ کهسییک پیروزیایی له بوون و نهبوونی نهدهکرد.

ئەو شهوه و شهوانی تر، ژن و میتر، بهپیدههنگیی و پشت لهیهک نوستن و ههویان لی نهکوت. ههر دووکیان بیریان له یهک روودا و دهکردهوه و ئەو (رووداو) هه، رووداویکی تیکهله پیکهله بوو وهک سیبهریکی سهراو - سرک و ئینسان دهستی نهیدهگهیشتی. نهیاندهرانی له کوتیه دهست پتی بکهن و چ بلین. ههر بهراست پتیان باشت بوو، قسانی لهبارهوه نهکن. بهلام ههریهکهیان، له تهنیاییدا، بهرووداوهکهدا دهچۆوه، له شهویکهوه بۆ شهویکی تر دهرویشتن، لیروه بۆ ئەوی دهرویشتن، لهم قسهوه بۆ ئەو قسه و ئیدی دهگهیییه بن بهست. مهلهک ئازهر سهرنجی دههابه رووداوی دوورتر، لهسهههتای ئاشنابوونیانهوه دهستی پتیدهکرد، دههاته پیتش، وچانیکی لهسهه ناکۆکییه چکۆلهکان، بهدحالیی بوونه هاکهزاییهکان، عاجز بوون و ئاشت بوونهوه لهیاد چوههکان دههه و ئەوسا قههپری دهکردن. ههمدیس دهگهراپهوه، رووداویکی دهکردهوه، راقه و شیتتهلی دهکرد، مهزندهگهلیکی دهکرد، دهگهیشته ئەنجامگهلی ههله و ئیدی بهچ شوتیک نهدهگهیشتن. ئەمیر عهلی، له ترسی لی پیچانهوه و داننان بهگوناها (ئهدی کام گوناها؟)، تا ئەو شوتینهی که دهلوا، بهههزار و یهک بیانو، خوی له ژنهکهی دوور دهخستهوه. دهیزانی که رووداوهکهی ئەو شهوه چ پهیوهندییهکی بهژنهکهیهوه نییه. له چۆنی و بۆچییهکانی ئەوه

نه ده گه یشته و نه دیده ویست بیبری لی بکاته وه، چونکه دلنیا بو هر راقه یهک له و باره به وه بو خۆی، یان بو ژنه که یه بهینیتته وه، راقه یه کی ساکار و بی کۆله گه یه. زه من نهینیی وده رده خه ری روودا و گه له چاوه پروان نه کراوه کانه، روودا و گه لی به پروالته نادیار و له تیگه یشته نه هاتوو، ئەمیر عه لی وای به باشتر ده زانی نارام بگری تا شته کان ره وتی ناسایی خو بان وهرده گرنه وه و هوکاری ئەم به زمه ی بو ناشکرا ده بیت. مه له ک تازه، به پیچه وانه وه، نا تارام و تووره و له مانای خو دووره په ریز گرتنی پی هه لچه قیتانه و کاره سه یر و سه مه ره کانی وی نه ده گه یشته. بیده نگیی دیوارکی نه به ینراوی له نیوانیاندا رو نا بوو، قسه و زه رده خه نه کانیا ن درویننه و ده سکرد بیوون. هه ر دووکیان ترسیان له روودانی کاره ساتیکی دلته زین لی نیشته بوو، نه یاننده ویست په رده له سه ر واقعییه تیکی تالی هه لمانن. هه ر دووکیان، به شه رمیکی شاراوه وه، مه و دایان له یه کتر ده گرت و زاتی ده رپینی خایله گه لی په شتو و در دو نگییه نادیاره کانی خو بان نه بوو. نه یاننده ویست باوه ر به وه بیتن به وه ی که رووداویکی نا ناسایی دزه ی کردو ته نیو ژبانی بی روودا و ماقو لیا نه وه. قسه یان له باره به وه نه ده کرد و ئەم قسه نه کردنه ش، وه ک برینیکی بزوز، له نیو جه سه ته و رو حیا ندا ده سووراپه وه و عه زایی ده دان. هه رکامیان چاوه ری بوو تا ئە ویتریان ده سپیشخه ری بکا و بکه ویتته راقه کردن، ئاخه ئە و ئە ویتره، له هه ژمه ت غروور، یان له رووی تر سنوکییه وه، ده سپیشخه ری نه ده کرد.

مه له ک تازه پیتشبینیی ده کرد شووه که ی، وه ک منالیکی هه ستیار، سه ری قسان دامه زرتینی و گرفتارییه کانی خو ی بو باس کا و وه ک هه میشه، داوای رانومیی و یارمه تی لی بکات. به لام له و په ری سه رسوورماندا، ده بیینی و ئەمیر عه لی به قیرسیچمه یی منالیکی لاسار و بزبو، بابه ته که ده شاریتته وه و قسه ی دلی بو ناهینیتته سه ر زوبان. مه زنده ی ئە وه ی که ئەمیر عه لی قسه یه کی لی بشاریتته وه و نهینیه کی له دلدا هه بیت، ئە وه ی هه راسان ده کرد. ئاخه چون ده بوو؟ ئە دی مه گه ر تا ماوه یه ک له مه و به ر گیانیک نه بوون له دوو جه سه ته دا؟ بیده نگییه که ی ئەمیر عه لی شایانی به خشین نه بوو، شتیک بوو تیگه یشته لپی مه حال بوو. هه سته ده کرد سووکایه تی پی کراوه. پی و ابوو ئەمیر عه لی به سه رپوش دانان له سه ر نازار و گرفتارییه کانی، سووکایه تی پی ده کات. ئاخه ده ره وه و ناوه وه ی ئەم پیاوه هی ئە و بوون، هه قی ئە وه ی نه بوو چ شتیک لی بشاریتته وه. تا ئە و روژه شتی وای لی نه وه شابووه وه. هه رگیز.

بی خه ویی ببوه عه زابیکی نو ی و نا ناشنای ئەمیر عه لی. هه ر که چاوانی لیکده نان، ئیدی میشکی ده که وته کار و وینه گه لی شپه زه له و دیو پیتلووه لیکنراوه کانیه وه وه دیار ده که وتن. لیکدا لیکدا له ده ست و پای خو ی ده نو ری و وریای ناماده گیی جه سه ته ی بوو. ده ستیک که تا ماوه یه ک له وه به ر وه ک دایکیکی میه ره بان، قژی بو شان ه ده کرد، خو اردنی ده نایه ده می، قوچیه ی کراسه که ی بو داده خست، ده بشوشت و قهیتانی پیتلاوه کانی بو گری ده دا، ده ستیک که ده ینوسی، که نه وازشی ده کرد و ناماده له خزمه تیدا راوه ستا بوو، کو تو پر، به به لگه یه کی نادیار، ببوه دوژمنیکی موزیر و له لایه ن که سیکی تره وه، که سیکی نه ناسیا و نه به ینراوه وه، ئە مری پیده کرد و خودا ده یزانی ده یویست چ په نگیکی پی بدات. بو ی هه بوو هه زار جوژ تشت رو ویده ن. ئاخه چ بکات ئە گه ر ئە و ده سه ته بی ئە وه ی ئە م بیه وی یان تیبگات، قورگی ناسکی مه له ک تازه ر بگوشی و بیخنکینی؟ ئە دی چ بکات گه ر ئە و ده سه ته گولدانی کانزایی سه ر میزه که هه لگری و بیکیشی به سه ری مه له ک تازه ردا؟ یان چ بکا گه ر ئە و ده سه ته به چه قوکه ی مو به ق بکه ویتته گیانی و سه ری بپرت؟ عه زاب و خه فه ت و شه رمه زاری له ولاره بوه سه تی، ئە دی چون بو خه لکانی تری راقه بکات؟ ده لیت ده سه ته کانم له ژتیر فه رماندا نه بوون و میشکم فه رمانی له که سیکی تره وه وه رگرتوه؟ هیچ که س باوه ری پی ناکات. گونا هه که ی دیار و سزاکه شی روژن. له سیداره دان یان خه سه ته خانه. به ئە گه ری زو ریش له سیداره دان ه، به سلنگیکی قورسه وه له به رده م مالی خو باندا هه لده واسریت. شه و تا به یانی له گه ل ئە م وه هه مه در دو نگیی و روژتینانه دا ده جه نگی و له ژتیر چه رچه فه که یدا بی خه و، هه راسان و شه که ت که له که ی ده گو ری. گومانی تیدا نه بوو که هیچ کام له و ئە گه رانه روونادات، مه حال بوو. ئاخه ئەمیر عه لی خاوه ن رو حیکی هه ستیار و ناسک و دلکی گه وره و میه ره بان بوو. به لام، له دوا ی رووداوه که ی ئە و شه وه وه، ئیدی چ متمانه یه کی به و رو حه هه ستیار و دل ه میه ره بان ی نه ما بوو. شه وانه، ده سه ته کانی ده خسته نه ژتیر جه سه ته یه وه و به چکۆله ترین جووله له خه و پاده په ری. شه ویک، دوو شه و، دوو هه فته، دوو مانگ - ئاخه ده بوو تا که نگی درتزه به و وه زعه بدات؟ ئاقلیتنه ترین کار ئە وه بوو بو ماوه یه کی کورت له مه له ک تازه ر دوور که ویتته وه و له ژووریکی جیا وازدا بخه ویت. له ژووری کوره کان، یان له ژووری میوان. جیا وازی نییه، له هه ر جیه یه ک. مه له ک تازه ر گوپی بو پیتش نیازی سه یری شووه که ی رادیرا و وا بیبری کرده وه که به باشیی گوپی لی نه بووه یان لپی حالیی نه بووه. پیتکه نی. ده ستیکی میه ره بانانه ی هینا به گونای ویدا و قوچیه ی کراوه ی کراسه که ی داخست.

کراسیتیکی ئوتوو کراو و پاک و تممیز. ئەمیر عەلی رەنگی شینی لی دەهات. ئەم هەر خۆی کراسه‌کانی شووه‌که‌ی هەڵدەپژاردن، هەروەها پیتاوه‌کانیشی. ئەمیر عەلی، شەرمەزار، چاوانی بری بووه‌ عەرده‌که، قسه‌که‌ی دووباره‌ کردووه‌ (به‌ لاله‌ پەتە و کۆکه‌ کۆک و رسته‌گەلی ناتەواو) گوتی، ئەو کاره‌ به‌ پاساوێک که‌ به‌ راستی ناتوانی بگوتریت، له‌ به‌رژوه‌ندی هەردوو لایندایه‌. نه‌یده‌توانی له‌ وەنده‌ زیاتر بیژی، چونکه‌ قسه‌کانی هی گوتن نه‌بوون.

"له‌ به‌رژوه‌ندی هەردوو؟ کام دوو؟ مه‌گەر مه‌سه‌له‌که‌ لێک جوئ بوونه‌وه‌ی من و تۆیه‌؟" ئەمیر عەلی توانای پراڤه‌کردنی نه‌بوو. قسه‌که‌ی دووباره‌ کردووه‌ و ئەو سێ دوا وشه‌یه‌ی (له‌ به‌رژوه‌ندی هەردوو) به‌ جوړیک گوت که‌ ئیدی شتیکی بۆ قسه‌کردن و باس و خواس نه‌هێشته‌وه‌. مه‌له‌ک نازەر مرد و زیندوو بۆوه‌. سه‌ری له‌ گێژه‌وه‌ چوو، هەزار جوړ فیکر و خه‌یالی بۆ هات. هه‌ریه‌کیک له‌ ژووریکی جوودادا؟ یه‌کێ له‌ سه‌ره‌وه‌ و ئەو‌یتەر له‌ خواره‌وه‌؟ ئاخ‌ر بیست ساڵ بوو ئەو دووانه‌ وه‌کی دوو جمکی پیکه‌وه‌ لکاو، له‌ پال یه‌ک‌یدا دهنووستن، پیکه‌وه‌ لکابوون و جوئ کردنه‌وه‌یان سانا نه‌بوو. ئەوه‌ نه‌شته‌رگه‌ری ده‌ویست و ئەو جوئ کردنه‌وه‌یه‌ش تشتیکی به‌سوئ بوو. بۆ هه‌ردووکیان به‌سوئ بوو (بۆ ئەمیر عەلی که‌متر). شتیکی له‌ وجۆره‌ مه‌حال بوو، مه‌گەر یه‌کیک له‌ دووانه‌ مردبان. مه‌حال بوو. ئەوسا هه‌و‌اله‌که‌ به‌گوتی ئەم و ئەو ده‌گه‌ییشت، خه‌لکیی چیمان ده‌گوت؟ ده‌که‌وته‌ سه‌ر زوبانی خه‌لکیی که‌ له‌ یه‌ک‌تر زویر بوون، نینوایان تیک‌چوو، ئەوسا ده‌نکه‌ نيسکیک ده‌کریته‌ شاخیک، هه‌کایه‌تی ژیانبان ده‌که‌وتیه‌ سه‌ر زاری خه‌لکیی و ئابروویان ده‌چیت. نه‌خیر. هه‌رگیز. تشتی و نابیت، قه‌بوئی ناکات.

ئەمیر عەلی له‌ گه‌ل‌ خۆیدا ده‌جەنگی، حەقی به‌ ژنه‌که‌ی د‌دا و خه‌فه‌تیکی ئاویته‌ به‌ شه‌رم له‌ سه‌ر د‌لی که‌له‌که‌ ده‌بوو. مه‌له‌ک نازەر گوتی: ئەم جوژه‌ جوئ بوونه‌وه‌یه‌ - نوستن له‌ ژووری جیا‌وا‌زدا - سه‌ره‌تای دوورکه‌وتنه‌وه‌یه‌کی واقیعییه‌. نمونه‌ی فلان و فلان و فیساری هینایه‌وه‌ - ژن و می‌ردگه‌ لێک که‌ ریک که‌وتبوون له‌ سه‌ر ئەوه‌ی له‌ ژووری جیا‌وا‌زدا بنوون و ئیدی کاریان به‌ ته‌لاق و به‌ ده‌بختی گه‌یشتبوو. سێیه‌مین فلانیی نمونه‌یه‌کی خه‌راپ بوو، چونکه‌ پیا‌وه‌که‌ نه‌ک هه‌ر به‌ ده‌بخت ببوو، به‌ لکو کاله‌کی به‌ ئەژنوی خۆی ده‌شکاند، ئاخ‌ر خانم شوویه‌کی جحیل‌تر له‌ خۆی دۆزبۆوه‌ که‌ نه‌یده‌پرخاند و شه‌وانه‌ له‌ ته‌نگه‌ی د‌لی ویدا دهنوست.

ئەمیر عەلی راستگۆبانە، به‌ خایله‌گه‌لی بی بناغه‌ی ژنه‌که‌ی پیکه‌نی. مه‌له‌ک نازەری له‌ نینوان باسکه‌کانیدا گرت و به‌ سینگی خۆیه‌وه‌ گوسی. خه‌ریک بوو ته‌سلیم بی، خه‌ریک بوو بلتی: "ژۆر باشه، قه‌بولمه‌!" به‌لام کاتێ چاوی به‌ مقه‌ستی خه‌یاتیه‌که‌ی سه‌ر میژه‌که‌ که‌وت، د‌لی داخو‌ریا. هه‌مدیس هه‌مان تاس و هه‌مان حه‌مام، هه‌مان و‌رپنه‌ و هه‌مان ترس. "ئه‌گەر مقه‌سته‌که‌ هه‌لگرم و... "نا. نا. ده‌بی دوور که‌ومه‌وه‌. چ ریکه‌ چاره‌یه‌کی تر نییه‌. ده‌بوو دانیشی. فیکره‌کانی گردکاته‌وه‌ و هۆکاری ئەم نه‌خۆشیه‌، ئەم بی سه‌روبه‌رییه‌، ئەم شیتیتیه‌ کوتوپره‌، ئەم شیتیتیه‌ ناکاوه‌ تییگات. شیتیتیه‌ک که‌ له‌ جه‌سته‌یدا بوو، له‌ ئیسکه‌کانیدا، له‌ پیکه‌ته‌ی کیمیایی خۆینه‌که‌یدا. مه‌له‌ک نازەری له‌ سه‌ر ریکه‌ی خۆی لادا و بی ئەوه‌ی چاوه‌رپێ درێژه‌ پیدانی باس و قسه‌ی تر بیت، بیجامه‌ و سۆله‌کانی هه‌لگرتن و بۆ ئەو ژووره‌ گه‌وره‌ و پان و پۆری که‌ بۆ میوانان ئاماده‌ کرابوو، چوو. ئەوئ ژووریکی رووناک بوو به‌ په‌رده‌ی ناسکی تۆرییه‌وه‌، چۆل له‌ ئەشیاو عه‌تیقه‌جات و تابلۆ و ئاوینه‌ و چل چرا.

یه‌که‌مین شه‌و بۆ هه‌ردووکیان دژوار بوو. ئەمیر عەلی دوا‌ی ته‌پاوتلی یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک و هه‌ست کردن به‌ گونا‌ه و ته‌نیایی، خه‌و بردیه‌وه‌. حه‌زی له‌ هه‌وای فیتکی ژووره‌که‌ و هه‌ستی به‌ ئارامیی ده‌کرد که‌ ده‌روبه‌ری خۆی چۆل ده‌بینی. له‌م ژووره‌دا، ته‌نها له‌م ژووره‌دا، گیایه‌کیان له‌ تا‌قی په‌نجه‌ره‌که‌دا دانا‌بوو که‌ زیندوو بوو. (ئاخ‌ر مه‌له‌ک نازەر به‌بۆنی گیا ئەله‌رژیی هه‌بوو، له‌به‌ر ئەوه‌ هه‌موو گۆله‌کانی نیو ئینجان‌ه‌کان ده‌سکرد بوون). ته‌خته‌نوینی ئەو ژووره‌ش گه‌وره‌ و پان و پۆر و ده‌کرا به‌ ئاسوده‌یی ده‌ست و قاچی له‌ سه‌ر راکیشری و بای بالی خۆی تیدا بدریت، دووه‌مین شه‌و گلۆبی پال ته‌خته‌نوینه‌که‌ی داگیرسان و کتیی خۆینه‌وه‌. په‌رده‌کانی لادا. خوخلۆکه‌ ته‌خته‌یه‌کانی کردنه‌وه‌ و له‌ گه‌ل‌ تریفه‌ی چری مانگدا نوست و پیچه‌وانه‌ی هه‌میشه‌ که‌ پیا‌ویک بوو له‌ گه‌ل‌ شه‌به‌قدا خه‌به‌ری ده‌بۆوه‌، تا دره‌نگانێ له‌ سه‌ر سیه‌مه‌که‌ی مایه‌وه‌.

مه‌له‌ک نازەر گینگلی د‌دا. چه‌رچه‌فه‌که‌ی له‌ سه‌ر خۆی لاده‌برد و سه‌رینه‌که‌ی به‌م لا و لادا ده‌گۆری. گه‌رما و سه‌رمای بوو. پیتی وابوو برسیه‌تی. ده‌چوو به‌ ره‌و لای یه‌خچاله‌که‌ و که‌وچک که‌وچک هه‌نگوین یان مره‌بای توی فه‌ره‌نگیی ده‌خوارد. سو‌راحی ئاوه‌که‌ی هه‌لده‌گرت و له‌ سه‌ر یه‌ک، دوو سێ په‌رداخ ئاوی ده‌خواردوه‌. بای ده‌کرد و د‌له‌ کزه‌ی توش ده‌بوو. ده‌گه‌راپه‌وه‌ بۆ ژووره‌که‌ی و له‌ سه‌ر لیواری ته‌خته‌نوینه‌که‌ی پال ده‌که‌وته‌وه‌.

چهرچه فه که ی به روخساریدا ددها، ههولئی ددها بنویت به لآم خهوی لی نه ده که وت. ئیدی گینگل دان و ته پاو تل هه تا شه به ق.

شه و یکیان ههستا و به پیتی به پیتلیکانه کاندای چوره سه ری. دلئی وه خورپه که وتیبوو، هه ناسه ی له خو پیری و له وودیو ده رگای ژووره که ی ئه میر عه لیبه وه راوهستا. دهستی نایه سه ر دهسکی ده رگاکه و هه روا مایه وه. ههزی ده کرد به یه ک مشت ده رگاکه بخاته سه ر پشت و وه ژوور که ویت، سه ر بنیتته ژیر چهرچه فه که ی ئه میر عه لیبه وه و خو ی پتوه بلکیتئی. هیند جهسته ی به جهسته یه وه بلکیتئی که ناچاری دان پیا نانی کات، بیر پیتی حیسابی بوو. که چی غیره تی نه کرد ده رگاکه بکاته وه، غرووری مؤله تی نه ددها. ئاخر ئه م زویر ببوو، نه یده ویست خو ی چکۆله بکاته وه. چاوه ری بوو ئه میر عه لی، سه ر شوژ و ژیتوان بگه رپیتته وه، نازی بکیشئی، بکه ویت به سه ر دهست و پایدا و داوای لیبووردنی لیبکات. ئه دی کن نالی هه نوکه ئه میر عه لی چاوه رپتی ئه م نیبه و پتوبستی به گرینگیی پیدان و عیشقی وی نیبه؟ ئاخر پیاوان ئاوه یین. به پروو که ش له خو یایین به لآم له راستیدا منالانی دهست و پین سپین و ئاتاجیان به دایکیان هه یه. مه له ک نازهر، به پشت به ستان به م ئه نجام گیریه، له پیتلیکانه کان چوره سه ری. هه ناسه یه کی درژی وه رگرت و به هه موو هیزی خو ی دهسکی ده رگاکه ی بادا. ده رگاکه له ناوه وه داخرا بوو. نا، شتی وانا بئین. هه مدیس و هه مدیسان دهسکی ده رگاکه ی بادایه وه و له شی گه رم داها ت. پینه چوو هه زار برین که وتیبیتته جهسته ی. ئاخر به چ حه قیتک ده رگای له سه ر ئه م داخستوو؟ به مؤله تی کن و بۆچی؟ نه یده زانی چ بکات؟ له ده رگاکه بدات؟ هاوارکات؟ ده رگاکه بشکیتئی؟ گه رایه وه خواره وه، به هات و با ته وه گه رایه وه، به ده نگه ده نگیتکی لاسارانه وه. واته من بیدارم. لیره م. تیده گه ییت؟ رادیو که ی کرده وه. کاتی خو تینده وه ی قورنان بوو. ده نگه که ی به رز کرده وه. تا ئه و پیری به رزی کرده وه، ده رگایه کی کرده وه و دای به یه کدا. جار پیک، دوو جار، سه ج جار. گویت لیه به؟ رابه. ده ی یاللا. ده رگات له سه ر من داخستوو؟ من؟ - مه له ک نازهر - وایگوت و قیژانندی. گلۆپه کانی ماله که ی داگیرساندن. شریتیکی خسته سه ر ریکۆزده ره که. گۆرائیی ستران بپرتیکی ره ش پتست بوو. ده نگه که ی به رز کرده وه. گۆقه ندیک بوو وینه ی نه بوو. ئه میر عه لی هه ر نوستبوو. نوستو و که ر، رهنگی مردبئی یان به لایه کی به سه ردا هاتبئی؟ مه له ک نازهر، شپزه و دهسته وه ستان، به پیتلیکانه کانا چوره سه ری و به مشت و پیتله قه، له ده رگای ژووره که ی دا. ئه میر عه لی، خه والوو، به باویشکدانه وه، ده رگاکه ی کرده وه و به ده نگه نگی رادیو و موسیقا جازه که راپله کیی.

گرژ و مؤن. مه له ک نازهر له سه ر قلا فه تی مؤن و تووره ی وی رانه هاتبوو. بینی زرپ و زیندوو، چ به لایه کی به سه ر نه هاتوو، سوور هه لگه را. زوبانی له کلپه وه چوو، رستی بیر و خایله گه له کانی لی ئالۆزکان. پرووی وه رگپرا، له ژیر لیه وه شتیکی گوت. بۆ ساتیک دوو دل راوهستا و پاشان خیرا به پیتلیکانه کاندای هاته وه خوار. رادیو و گلۆپه کانی کوژانده وه و چوو ژووره که ی و ده رگاکه ی داخست، له سه ر ته خته نوینه که ی راکشا و چوانی له میچی ژووره که ی ری. نه یده زانی چونا و چۆنئی سه بووری خو ی بداته وه. ئاخر بریندار کرابوو، سوکایه تیبی پیکرابوو، نه یده زانی مه سه له چییه. گه ر شه ریان با، شه ری باوی نیوان ژن و میردان له سه ر تشتی هیچ و پوچ، گه ر نا کوکیسه کی جیدی پش هاتبوو، به هه رحال تیده گه یشت و قه بولی بوو، ده کرا قسه ی له باره وه کرابا، سازشی له سه ر کرابا. کیشه که یه کلایی کرابایه وه یا خود درژه به شه ر و شوژه که درابا. هه موو ئه م شتانه ئاسایی بوون گه ر ئه میر عه لی پاساویتی ماقوول و مه نتیقی بۆ کاره کانی خستبایه ته روو، که نه یده خسته روو. هه لده هات، خو ی به گیل پیشان ددها، هه لیت و پللیت قسانی ده کرد، ته مسیلی ده کرد، منگه منگی ده کرد، رۆحی بونیاده می ده کیشا، که چی قسانی نه ده کرد. هه موو شتیکی له تاریکیدا تیده په ری. له شاراوه ییه کی به سویدا، له مه زنده و دردۆنگیدا، له قسه ی دوو لایه نه و په وتاری مودارا ئامیتزا. نه فره تیبی. پتوبست بوو بدویت. ئاخر سه ج چوار وشه ی بی مانای له زار دیتته ده ری و ئیدی سه ری داده خات. (له به رژه وه ندی هه ردوو کمان دایه!) یانی چیی؟ پرونی بکه وه. ئه ری شه وه زوبانتی رفاندوو؟ ئیمه بیست ساله له سه ر یه ک ته خته نوین دهنوین. هه نووکه، کوت و پر له به رژه وه ندیمان دایه له ژووری جودادا بنوین؟ بۆچی؟ دوا بیه هه مان ئه و جووله بیمانایانه. ئه گه ر شیت بوویت، باشه، تیده گه م. ده چییه لای دکتوری میشک و ئه عساب. ده چییه لای دکتوری گوئی و قورگ و چاو. ده چییه لای دکتوری سپیور له بواری هه رس و گه ددها. چوزانم... ده چین بۆ سه فه ر، ده چین بۆ هه نده ران بۆ لای مناله کان. شتیکی هه ر ده که یین. ئاخر چ ده ردیک نیبه هه توان نه کریت.

قسه کانی مه له ک نازهر له گه ل خۆدا ته واو بوونی نه بوو. دووری له ئه میر عه لیبی نازاری ددها. ئاخر خووی به ئاماده گیی ئه م پیاوه وه گرتبوو، خووی گرتبوو به بۆنی جهسته یه وه، به ده نگی خو شی هه ناسه کانیسه وه، به قریوه چکۆله و هپوره که یه وه، به خشه خشی ئه و رۆژنامه یه وه که به ر له نوستن ده یخو تینده وه و به قولته قولتی ئه و ئاوه ی که له کاتی له خه و و ناگا بوونه وه ییدا ده یخوارده وه. ئه میر عه لی به رجهسته ده کرد که به ئاسووده بی نوستوو

(ئەمەش شتتیکى درۆ نەبوو) ئىدى ھەراسانتر دەبوو. سەرى دەنایە ژۆر سەرىنەكەى و دەینالاند. ئارەزووى بوو شتتیک ھەلگىرئ و بېشکىنیت. ھەزى بوو چنگ بگىرئ لہ دەم و چاوى مەلەك ئاھوو، ئازارى بدات، كاریك بکات كە نىگەرەن و ھەسوود و بېچارەى كا و ئىدى تا ماوہ خەوى بىزىنیت. بەخۆى دەگوت باشترین ىم، گرىنگى بېنەدانىيەتى. ھەرەك بلىتى ھېچ ىروى نەدايىت، سلاو ئازىزەكەم، باش نوستىت؟ ژۆر چاكە؟ چ رۆژىكى خۆشە، ھى چ ھەتاويكە. چ بۆنىكە. چ بۆنىكى خۆشى نانى بىژا و دىت. دەكرا لەگەل دەربىنى ھەستى بەختەوھرىدا، فىكە بکىشىرى يان گۆرانىيەك لەژۆر لىئوھو بەگوتىت. دەكرا لەوھەرى قايل بووندا باى بالى خۆ بدرىت، لەسەر كورسىيە پان و پۆرەكە پان بىتەوہ و لە ھەوانتە خۆت بخەيتە پىكەنەن. دەكرا خۆ پىزانىتەوہ، مىكياژىكى تۆخ تۆخ بگىرئ، دەستىك لە دوورەوہ تەكان بدرئ و بچىتە دەرى. دەكرى شەو درەنگ بىتەوہ و نەلىت لە كوى بووت. بلىت شىوم كىرەوہ و نەلىت لەگەل كى و لە كوى. دەكرى وا پىشان بەدەت كە ئاسوودە و خۆش نوستووت، ئاسوودەتر لە ھەمىشە و بەو بىرارە دروستەى شووھەكەت خۆشەووت. خۆ ئەگەر ھەموو ئەم كارانە بېھوودە و كىشە و زەحمەت بوون، ئەگەر ھەموو ئەم گەمانە كارىان لە ئەمىر عەلى نەكرد و غىرەتبان نەھىنايەوہ بەر، ئەگەر كۆپ و كەپ و ئاشكرا نەبوو چ مەرگىيەتى، ئەوا دەكرا كاسە چىنەكەى سەر مېزەكە ھەلگىرئ و بەتوندى بەسەرىدا بکىشىرت.

ئەمىر عەلى، گىژ و خەوآوو، بى خەبەر لە خايلە و بەرنامەگەلى ژنەكەى، لەسەر مېزى بەرچاىى ئامادە بوو. لەژۆر چاوهوہ سەرىكى وى كرد و ھەناسەيەكى ئۆخەى ھەلگىشا. ئاخىر چاوهرىتى مەلەك ئازەرىكى خەمىن و مۆن بوو، كەچى پىچەوانەى ئەوہى چاوهرىتى دەكرد، لەگەل مەلەك ئازەرىكى سەرحال و دەم بەپىكەنىندا رووبەروو بۆو، مەلەك ئازەرىكى خۆ ئارايشتەكردوو، شوخ و نازدار، رووخۆش. شوكرى خوداى كرد كە كىشەكەيان بەزوبىرى و گلەبى نەشكاوہتەوہ و ئىدى وپژدانى ئاسوودە بوو. بەئىشتياوہ بەرچاىيەكەى كرد و نەبىنى لە قولايى چاوه بەرووالەت بەختەوہرەكانى ژنەكەيدا، چ توورەبىيەكى گەورە و چ ھەستىكى تارىك شەپۆلانیتى.

شەوانى دواترىش ھەر بەو شىوہە تىپەرىن. مەلەك ئازەر گىنگلى دەدا و ھەلدەسايە سەر پا و دەرويشت. جگەرى دەكىشا. لەسەر تەختەنوینەكە دادەنىشت و چاوى دەپرىيە سىبەرە خەمگىنەكانى دەوروبەرى. خەوى لى نەدەكەوت و خۆ ئەگەر خەوىشى لى كەوتبا

ئەوہ خەوىكى كاتىبى بوو. جاروبار، لە جىگەكەى رادەپەرى. پىبوابو كەسىك وا لەودىو دەرگاكەوہ و ئىدى دلئ دەكەوتە تەپە تەپ. پىبى وابو ئەوہ ئەمىر عەلىيە و ئىدى خۆى دەكردە نوستوو. ئارامى دەگرت، دوو دەقىقە، سى دەقىقە، جوولەى لە خۆى دەپرى. پىنج دەقىقە. بەتيلەى چاوه دەپنۆرى. چ بوو؟ كۆپوہ چوو؟ لەسەر تەختەنوینەكەى دەپەرىيەوہ دەروہ، ھەموو شۆپىك دەگەرا و چ ئاسەوارىكى ئەمىر عەلى نەبوو. شەوانى دواترىش، ھەمان بەزم دووبارە دەبۆو. ھەمدىس واى بەخەيالداھات ئەوہ ئەمىر ئاھووہ ھاتووہ بۆ لای و ھەمدىس بۆى روون بۆو كە ئەمجارەيش بەھەلدەا چووہ. ئىدى دواجار رۆحى گەبىيە سەر كەپووى، ئاخىر دەبوو تا كەنگى درۆژە بەم گەمەيە بدات؟ بىنى ئىدى لەمەندە زىاتر ناتوانىت زەردەخەنە بىگىرئ و رەوتارى خەلكانى بەختەوہر بنۆنىت. دەبوو چەند رۆژىك دوور كەوتبايەوہ. لەگەل دايكى و مامە گياندا بۆ سەفەرىكى چەند رۆژە رۆيشتبا (واتە ئەى مېردە ئازىزەكەم، ئىدى من پىويستم بەتۆنىيە و من بۆ خۆم بەسم)، كەچى سەفەرەكەى ناخۆش لى تىپەرى، ناخۆشتر لەوہى كە مەزەندەى دەكرد. نەبتوانى، تەنانەت بۆ يەك چركەيش، خۆى لە بىر كەندەوہ لە ئەمىر عەلى بىوتىت. پىاسەى دەكرد، دەنوست، ھەلدەسا، قسانى دەكرد، بۆ ھەر جىگايەك دەرويشت و ھەر كاریكى دەكرد، ئەمىر عەلى دەبىنى و ئەوسا دلئ تارىك دادەھات. ئاخىر خۆ بەختەوہر پىشاندان، لە بەرگە گرتنى بەختەوہرى بەسوئى ترە. بىر بار بوو ھەفتەيەك بىنۆنىتەوہ، بەلام تاقەتى نەگرت و زووتر گەرايەوہ. ئەمىر عەلى لە مالىوہ نەبوو. بەخۆى گوت ھەبى و نەبى چووہ بۆ سەردانى دايكى. تەلەفۆنى كرد، ژۆر ئاسايى و بەخوین ساردىيەوہ، سەرەتا ھەوالئى خەسووى پىسى و پاشان تكاى لە كارەكەرى مالىكە كرد تەلەفۆنەكە بداتە ئەمىر عەلى. نەنە خانم وەلامى دايەوہ كە وەزعى خانمى گەورە باش نبىيە و ئەمىر عەلىيش لەوئى نبىيە.

گرىنگ نەبوو. بىگومان چووہ بۆ مالى يەكىك لە ھاورىكانى. درەنگ يان زوو سەر و كەللەى پەيدا دەبىتەوہ. خۆ نەمردووہ. ھەوت و نبو بوو بەھەشت. ئەو سەعاتەى كە دەبوو پىاوى مال خۆى كىرەبايەوہ بەمالدا، ئەو خۆى نەكردەوہ بەمالدا. سەعات نۆيش ھەر خۆى نەكردەوہ بەمالدا. دىمەنگەلى تىكەل و پىكەل، وەك ورتەيەكى بى سەروبەر، بەبەر چاوانى مەلەك ئازەردا تىپەرىن و جەستەى بەزەبرى شەژان، ھاتە ژان.

"دەبى لە كوى بىت؟"

دەنگى وەستانى ترومبىلىك ھاتە گوئى و لە جىگەكەى راجلەكەى.

به خۆی گوت: "وا هاتهوه!" وایگوت و دلێ كهوته ته په تهپ. ئەوه ترومبیلی هاوسیکه یان بوو. به خۆیدا شکایهوه. نائومید بوو. خۆی خواردهوه، كهوته سه رزه نشت کردنی خۆی. نهیدهویست بیته دیلی ترس و دردۆنگیی، دیلی ئیرهیی، دیلی هه موو شتیک و هیچ كه سیک. شانی له قاندا. گوڤاریکی هه لگرت و كهوته هه لدا نه وهی په رپه کانی. دلێ تیکه ل هات. درۆی له گه ل خۆیدا ده کرد و له نواندنی ئەم گه مه یه شه کهت ببوو.

ته له فۆنی بو من کرد. هه والی پرسیم. له م په لکه وه فریبه سه ر ئەو په لک. چه ند تیرتیکی هاویشته - له و تیره به سوێیه دیرینه - و پیکه نی. تا ئەوهی که دوا جار چووه سه ر ئەسلی بابه ته که و پرساری کرد: "ته ر ئ ئەمیر عه لی له وێیه؟"

ده یزانی له لای من نییه. ئاخو ده یویست شپه رزه یی خۆیم له گه لدا دابه ش کات. توو په یی، خه فه ت، هاوار و نا له ی هی من بوون. چ پێویستی به ده مامک و خو نواندن نه بوو. خودی خۆی بوو. ته له فۆنه که ی داخسته وه.

"له کوێیه؟ له کوێ؟ له کوێ؟" ئەم پرسیارانه، ئەم دلێ راوکییانه، ئەم جه نغه ده روونییانه، رووداوێکی نوێی نیو ژبانی مه له ک نازه ر بوون. له وه وه به نه بوون. ئاخو پێشتر وا بیری کردبووه که هه موو شتیک له شوێنی راسته قینه ی خۆیدا یه تی و سیستیمی ژبانی، جیگه ر و چه سپاوه. پیتی وابوو ئەم جو ره رووداوانه هه ر له خه لکی تر رووددهن و مه رگ هه ر له ده رگای ما لی دراوسیکه یان ده دا. که چی وا هه نووکه، ده سو برد و ناخا فل، ئالو گو ژ به شتیک کرابوو. ئەرزى ژیر پیتی ده له رزی و زاریکی یاخی له به یه ک دووا هاتنی ماقوولی بیانووگه له کان په ریبوو ده ره وه. نه یده زانی کویتی کاره که خه راپ بووه، یاخو ده هه ر خۆی له سه ره تا وه خه راپ بووه.

دهنگی بادانی کلیل له ده رگا که دا هات. مه له ک نازه ر گویتی تیژ کرده وه. ئەوه کاک عه لی چیشته لی نه ر بوو له ده ره وه ده گه راپه وه. هه مدیس سه یری کاتژمیری کرده وه. کات تی نه ده په رپی. میله کان نه ده جوو لان. ده سته نایه سه ر ته له فۆنه که و چاو په رپی کرد.

له ژیر لیوه وه گو تی: "زهنگ لیته. زهنگ لیته. زهنگ لیته. زهنگ لیته!" وایگوت و زهنگ لیته. با وه ری نه ده کرد. زاتی هه لگرتنی ته له فۆنه که ی نه بوو. خۆی ئارام کرده وه. ویستی ساردوسر و بی خرو شان بیت. یه کسه ر و اهات به خه یالیدا وه لام نه دا ته وه، بو ئەوهی ئەمیر ئاهوو ته مبی بکا و تیبی بگه یه نیت که ئەمیش به رنامه گه لی خۆی هه ن و له

ماله وه نامینیته وه. زهنگی شه شه می ژمارد و ئیدی ته له فۆنه که ی هه لگرت. دلێ وه خو رپه که وتیوو.

مامه گیان بوو: "سلاو. ناسک و نازداره که م، بوو که که م... ئەلو..."

مه له ک نازه ر قیژه یه کی کرد و ته له فۆنه که ی داخسته وه. قه سته ی بوو ده ست بنیته بی نی مامه گیان و بیخنکینیت. هه مدیس زهنگی ته له فۆنه که لییدا یه وه. هه مدیسان مامه گیان بوو ده یویست بزانی چ روویدا وه.

مه له ک نازه ر هاواری کرد: "وازم لی بیته!" وایگوت و هیند توند ته له فۆنه که ی داخسته وه که ته له فۆنه که له سه ر میزه که كه وته خواره وه و شکا. خودا ده یزانی گه ر له و کاته دا دهنگی کو که ی ئەمیر عه لی له وه سه ری را په وه که وه نه ژنه قتها، چ رووی ده دا. یه ک دوو چرکه ی خایاند تا مه له ک نازه ر پێدا را گه یشت خۆی کو کاته وه. جه سته ی گه رم بوو به لام ده ست و پیتی هیزیان تیدا نه ما بوو.

به خۆی گوت: "دلنیا بووم ده گه رپته وه. کوئی لی ره گه رمتر و خو شتره!" ویستی هاوار بکا و قسه یه کی ره قی پی بلێ، به لام زوبانی خۆی گرت. بو ساتیک به خه یالیدا هات سه ر و روخساری ماچکا و خو شحالی خۆی له گه رانه وه ی پێشاندات. هه نگاو یکیشی بو پێشه وه نا. چووه پێش و هیشتا نه گه یشتبووه لای، هیشک بوو. روانینی له عه رده که بری و روپوشیکی به سه ر هه سته کانیدا دا. نا، ئەدی بوچی خۆی چکو له کاته وه؟ ئارامی گرت. هیند چاو په ری ده کات تا رۆحی ئەمیر عه لی ده گاته سه ر که پووی. ئاخو یه که ی هه ر شه که ت ده بوو، دوا جار خۆی به سه ر ده ست و پایدا ده خست.

شویبان ده کرد کاتێ بیته نگی ماله که شکا. که سینک په نجه ی نابوو سه ر زهنگی ده رگا که و هه لی نه ده گرت. ئەوه مامه گیان بوو که نیگه ران و هه راسان، خۆی گه یاندبووه ئەوی تا بزانی چ روویدا وه. مه له ک نازه ر له ژیر لیوه وه مه ره یه کی کرد، هه سته، مستی له سه ر میزه که دانا و به په له دوو ره که وه. ئەمیر عه لی له هه موو شتیک بی ناگا بوو. گویتی لی بوو که مه له ک نازه ر وه ک شیت زریکاندوو یه تی و هه ر له گه ل بیستنی دهنگی مامه گیاندا ته له فۆنه که ی داخسته وه ته وه.

مامه گیان گو تی: "فه رموو بنۆره!" وایگوت و ئاماژه ی بو ته له فۆنه شکا وه که ی سه ر عه رده که کرد.

ئەمیر عه لی گو تی: مه له ک نازه ر نا ره حه ت و توو په یه. ماندوو ه. بارو دوخی کو مپانیا

خهراپه و به کورتی، هەر چیی بهئه قلییدا هات - راست و درۆ - کۆی کردوه تا له نیگه رانیی مامه گیان کهم کاتهوه. مامه گیان دوو چاری نه خوشیی خانه گومانیی ببوو. ههمیشه بییری ده کردهوه که که سیک یان که سانیک دژی وی پیلان ده چن و له و دیو ههموو رووداوه کانهوه پیلانیکی نهیینی خۆی مه لاس داوه. بئ چ به لگه یه که ههستی به گونا هه کرد و خۆی به بهر پرسیاری رووداوه خهراپه کان ده زانی. رهوتاره سهیره که می مه لک نازه ره ئه وی له خۆی خستبووه گومانه وه. دلنیا بو که ناسیاویکی ناره سهن و دهم شر، له پاشه مله، قسه ی به ده مییه وه هه ل به ستووه. ئاخه تووره ییه که می مه لک نازه ره بئ پاسا و نییه. مامه گیانی ههمیشه گونا هبار، بۆ سه لماندن بئ گونا هیی خۆی، ماوه یه که قسانی کرد، له مه لکه وه فریبه سه ره ئه و په لک، ددانی به چهنه گونا هیک چکۆله ی سافیلکانه دا نا که ناکرئ ناوی به دگۆبی لیبزئ. خۆی په رانه وه. پاشانیش گریا و سویندی خوارد نییه تی خهراپی نه بووه و ئه وه ی که له پاشه مله ی برازا که ی گوتووه تی گله ییه کی باو کانه بووه. خۆ ئه گه ره له شوینیکدا گوتیبیتی ئه میر عه لی هه لپه رسته، ئه وه مه به ستیکی خهراپی له وه قسه یه نه بووه، ئاخه ئه م خۆشی هه ره هه لپه رسته. ئه دی کئ هه یه هه لپه رسته نه بیت؟ ناکرئ ده می خه لکی بگبیرئ؟ هه مان هاو ریبیانی به روا له ت گیانی به گیانی، فلان و فیسار، له پاشه مله زه می هه موو که سیک ده که ن. به گوتی خۆی گوتی لیبووه که گوتوویانه ئه میر عه لی له به ره خاتری پاره و سامان، مه لکه نازه ره ی خواستووه و هه موو ئیشه کانی ورد و به حبسا به. مامه گیان سویندی خوارد که له و باره یه وه به رگری له م کردووه و ئاماده ی هه ره رووبه روو بوونه وه به کیشه تا راستیی قسه که ی سه له یینئ.

ئه میر عه لی گوتی رانه ده دتیرا. روانینی له سه ره قۆچه ئالتوونییه کانی چاکه ته سورمه ییه که می مامه گیان بوو. باوکیشی هه ره چاکه تی چوار قۆچه یی له به ره ده کرد و هه ره وه کی مامه گیان شالیکتی ئاوریشمیشی له ملییه وه ده پیتجا. ئه ویش هه مان بۆنی لیده هات - بۆنی قۆلۆنیای هه رزان قیمه تی فه رهنگیی. شه وانه، به ره له نوستن، شالیکتی به ژیر چه ناگه یه وه ده به ست تا غه به به شه ره که ی گرد و کۆ کات. به رۆژیش، له ژیر کراسه که یدا، پشتینی ده به ست، ره پ و ریک به ریکه دا ده رۆشیت و به در دۆنگیه کی به سوپوه هه ولئ ددها پاشماوه ی جه سه ته غه مگینه که ی، وه ک جه سه ته به کی مۆمیا کراو، له غه در ی زه مه ن به راریزی. خۆی فریو ده دا و کلاوی له سه ری خه لکیی ده نا. کلاویکی کاتیی. وینه ته م و مژاوییه که ی به به رچاوی ئه میر عه لییدا تپه پری - وینه یه کی مه حف بووی خۆی له ئاینده دا - بینی که ئه میش هه ره له باوکی و مامه گیان ده چن و ئیدی دلئ

به توندیی گیرا. مه رگ له ژیر چاکه ته که می مامه گیاندا خۆی شار دبووه و قژه بو باخ کراوه که ی بۆنی پیریان لیده هات. زه مه ن خیرا تر له ناره زووه کانی وی تپه پریبوو. خیرا تر له وه قیتاره ی که له خه ونه کانی ویدا رووه و شاره نه ناسراوه کان له هه ره که تدا بوو.

هه فته کان به و ته رزه تپه پری تا ئیتر کار گه ییه ئه وه ی هه وه سه له ی مه لکه نازه ره چۆپه بوو. نه ده کرا درێژه به م گالته جار یبه بدریت. نه یده توانی له وه زیاتر خۆی فریو بدا و وه ک که وه سه ری خۆی له ژیر به فره وه بنئ. ئاخه واقعییه ت، هه ره چه ندیک تالیش بن، باشتره له خۆنواندنیکتی درۆینه. ده یویست دهم و ده ست هه موو شتیک بزانی و له زوبانی شووه که یه وه حه قیقه ت بییه ت. ئه دی چما چ له که لله ی ئه م پیاوه دا ده هات و ده چوو؟ ئه دی مه سه له چ بوو؟ به ره له وه ی ئه میر عه لی له مال بچیته ده ره وه، خۆی گه یاندئ. ده رگای ژووره که ی داخست. به زۆر له سه ره کورسییه ک داینیشاند. ده ستی نایه سه ره شانی تا نه توانئ هه ستیت و ئه وسا رووبه رووی دانیشت.

ئه میر عه لی ته ماشای کاتژمیره که ی کرد. گوتی واده ی هه یه. واده یه کی گرینگ. واده یه که په یه رنه د به بارودۆخی کۆمپانیاه. باشتره شه و له کاتی خۆیدا قسان بکه ن. وایگوت و هه ستایه سه ره پین. مه لکه نازه ره سوور بوو له سه ره به رباره که ی خۆی و به گالته ی نه بوو. به دوو ده ست چاکه ته که ی ئه میر عه لی گرت. رایکیشا و داینیشاندوه.

پرسی: "ئه و شه وه، شه وی ئاهه نگی له دایکبوونه که، کاتی که کاره با بر، چ روویدا؟ کئ کیشای به قۆزینگی پای مامه گیاندا؟ ئایا، هه ره به راست، دایکی وی، دایکی به ریزی وی، لقه ی له قۆزینگی پای مامه گیان دا؟ ئه دی باشه بۆچی تو، به ره نگی و روخساری په رپه وه، له ژووره که چوویته ده ره وه؟ بۆچی؟"

ئه میر عه لی، هه ره وه ک ئاسکیک که به داوه وه بوو بیت، لنگه فریتی ده کردو ده نگی ده رنه ده هات.

- "بۆچی؟"

بیده نگیی.

مه لکه نازه ره سه رنجی دا ئه میر عه لی سه یری ئه م لا و لا ده کات و چاوه رپتی ده رفه تی گونجاوه تا مه سه له که به ر خۆی به ریته وه و بچیته ده ره وه. مه لکه نازه ره کورسییه که ی زیاتر برده پیشه وه. ئه ژنۆی نووسان به ئه ژنۆ نه سه ره وته که یه وه. ده ستی خسته ژیر چه نه ی ویی و سه ره شه رمنه که ی به رزر کرده وه و رووی له خۆی کرد. وه ک بلتی بیه وی منالیکتی هار و

هاج نامۆزگاریی کات. دهنگی میهره بان و خالیی له هه ره شه و سه رزه نشت.

پرسی: "نازیه کهم چ بووه؟ گیانی گیانه کهم، بدوی. من ژنی تۆم. خودی تۆم. عه شقی تۆم. ئەدی بیرت چۆتهوه؟"

وا پینده چوو گیانی گیانه کهم بیری چوو بیتتهوه. دهست و برد به دهنگیکی تۆکمه و دلنیا که هینی ئەم نه بوو، گوتی: "هه که سیک نهینیه کی هه به و گوشه به کی ژنیانی هه که سیک، تایهت به خودی خۆیه تی."

قسه به کی خهراپی به زارا هاتبوو. تایهت به خودی خۆی؟ ئەدی کام خودی خۆ و کام گوشه ی ژیان؟ مه گه ره مه له ک ناھوو، (خود) یکی جودا له بوونی ژنه که ی هه بوو؟ بی ئیراده قسه به کی بی مانا له زاری ئەمیر عه لی دهر په ریبوو. خۆبشی نه یده زانی چۆناو چۆنی زوبانی جوولاوه و وشه کان له زاری به وه هاتوونه ته دهره وه.

مه له ک نازه ره چاوه رپی وه لامیکی له و جووره نه بوو. گوتی: "ئەدی من له چاوی تۆوه که سیک غه ربه م؟ متمانهت پیم نیبه. وایه؟"

ئەمیر عه لی متمانه ی به زوبان و دهنگی خۆی نه بوو. ده یینی ده سه لاتی به سه ره قسه کانیدا نیبه و دهرسا وشه کان پیچه وانه ی ویستی خۆی له زاری به وه هوروزم بیننه دهری. سوراحیه ناوه که ی له سه ره میزه که هه لگرت و پیچه وانه ی هه میشه، که پیاویکی به نه زا که ت بوو، نای به سه ریه وه. مه له ک نازه ره زایی دهر پری و ره خنه ی له و کاره بی نه زا که ته ی گرت. ناویکی سازگار بوو، هه مدیس نایه وه به سه ریه وه - قولپ قولپ قولپ - تا دوا یین قه تره هه لیقوراند و هیورتر بووه. مه له ک نازه ره تووره ببوو، به لام دانی به خۆیدا گرت. به خۆی گوت: هه ره به راستیی کاتی سه رزه نشت نیبه. ئەم پیاوه هه ره وه کو منال وایه، لاسار و قیرسیچمه یه. ده بی هه لبه خه له تینری. ئەوجا که وته به شان و بالدا هه لدانی. ناخر پیاوان شیت و شه ی دای به شان و بالدا هه لدان و ستایش کردن. ته نانه ت پیاویکی سه ختی وه ک ئەمیر عه لی، ده توانری به زوبانی نه رم و چه ور ئەقلی وه به ره به یتریتته وه. دهنگی میهره بانتر کرد (ره نگه زۆریش میهره بان) و پیکه نی. تالیبه کی خه مین له قولایی پیکه نینه که یدا و شه پۆلیکی درۆبینه ش له دهنگه زۆر میهره بانه که یدا هه بوو.

دهستی ئەمیر عه لی گرت (هه مان ئەو دهسته دل ره قه ی که خۆی کیشابوو به سه ریدا) و نه وازی کرد. دانه ویه وه و سه ره په نجه کانی ماچ کرد. بینی هه ستیکی ئەوتۆ له و دهسته

خامۆشه دا نیبه و ئەوسا له حه ژمه تا راجله کی. ده ی توانی به رگه ی سوئی هه ره برینیک بگری ته نه ها برینی غرور بریندار کردن نه بیت. به وه شه وه، دانی به خۆیدا گرت و تووره یبه که ی خۆی خوارده وه.

گوتی: "ئەمیر عه لی، من و تو له گه ل یه کدیدا میهره بان بووین. هیچ شتی کمان له یه کتر نه شار دۆته وه. وه کو گیانیک بووین له دوو جهسته دا. بیرت چۆته وه؟ شتیکی نیبه بو م نه کرد بیت. (ویستی بلّ له سایه ی منه وه بوو یته ته خاوه نی مالّ و خاوه نی ژیان، به لام نه یگوت، خیرا قسه که ی گه رانده وه). ده بی بدوی. راست و بی ئەم لا و لا. بوچی ژووره که ت جیا کردۆته وه؟ بوچی لیم دوو ده که ویتته وه؟ بوچی؟"

بی ئەوه ی خۆی بیه وی دهنگی به رز ببۆوه و وشه ی (بوچی) دهنگدانه وه یه کی هه ره شه نامیزی هه بوو. ئەمیر عه لی چاکه ته که ی دا که ند. جگه ره که ی ته واو ببوو. پاکه ته به تاله که ی لوول کرد و له سه ره میزه که داینا. پاکه تی شقارته که ی هه لگرت و له نیوان په نجه کانیدا سوورانیبه وه. ته له شقارته یه کی داگیرساند. کوژاندیبه وه و ئەو به شه ی که نه سووتا بوو، خسته وه ناو پاکه ته که. ته له شقارته یه کی تری داگیرساند. هیند به داگیرساوی هیشتیبه وه تا سه ره په نجه کانی سووتان. مه له ک نازه ره دوژمنی باوه کوشته ی شقارته ی نیوه سووتاوی ناو پاکه ته شقارته بوو. مامه گیانیش هه ره وای ده کردو به و کاره مه له ک نازه ری که لله یی ده کرد. پاکه ته شقارته که ی له ئەمیر عه لی وه رگرت و ته له شقارته نیوه سووتاوه کانی له پاکه ته شقارته که دهره یان. بینی وه زعی ئەمیر عه لی باش نیبه و ده ماریکی شین له روخی هه نیه یدا هه لاساوه. ئەدی بوچی و شپزه ببوو؟ ئەم پیاوه ی نه ده ناسی. ناخر ئەم پیاوه، ئاسکه نازیه که ی خۆی نه بوو. ببوو که سیک غه ربه وه فیتلی لی ده کرد. ئاشکرا بوو نه یده ویست قسان بکات. مه له ک نازه ره له روودا و گه لی نالۆژیکی، له و په یوه ندیبه شاراوانه ی که له دهره وه ی سه لمینراوی و ئەنجامگیریه وه بوون، بیتار بوو. هه موو رووداویک لای وی خاوه ن عیلله تیکی زانستی و ئەقلانی و ژیان لای وی کۆمه لیک هه لژاردن بوو. ئینسانی سه ره که وتوو لای وی که سیک بوو که له سه ره وه ی ده نویری، ته ماشای به ره پتی خۆی نه ده کرد. به رزه وه ندیبه کانی خۆی دیاری ده کردن، هه موو شته کانی له جیگه ی راسته قینه ی خۆیان دادنا و به ره پرسیاریبه تی چاره نووسی خۆی له کۆل ده گرت. ئەمیر عه لی نه یده زانی جیگه ی راسته قینه ی شته کان له کۆتین. فیریش نه ده بوو. بۆ نمونه، بیری ده چوو که ده بی جلکه کان به عه لاگه وه له که نتۆره که دا هه لواسرین (له بری ئەوه ی له سه ره ده سکی کورسی یان له سه ره نوینی نوسان

داترین). زۆر جار بیرى ده چوو که جیگه ی کتیب سهر میزی موبه ق یان ده سشوریه که و
 همهام نییه، یان ناکرئ پیلای له ناوه راستی راره وه که دا له پی داکه نرین، داترین و
 جیبه تیلرین. یان تا شه و له دووی چاویلکه و چه رخ و دفته ری ته له فۆن و فلان نووسین و
 به لگه نامه ی گرینگ بگه ردرئ. مه له ک نازهر، جاروبار، له خوئی ده پرسیی، ئەدی بۆجیی
 ئەم پیاوه ی خوئ ده وئ و ئەوسا یه که مین وه لامیک به میشکیدا گوزهری ده کرد ئەوه بوو
 که ئەم پیاوه رابه له به مه وه و عاشقی ئەمه و ئەم پیاوه به بی وی ده مریت. ده شی
 هه لپژاردنی ئەمیر عه لی ته نی بریاریکی په له ی ژیانى بوو بیت. چما ههر به راستیی
 عاشقی ئەو بوو یان له پا چه قینیی من بوو؟ هه رجیبه ک بی، مه له ک نازهر خوئی نه دده دا
 به دده ست شکسته وه و دانى به هه له دا نه دده نا. مه حال بوو. ئەو رینگه یه هه لپژاردبوو تا
 کو تاییه که ی له گه لیدا ده رۆیشت. عه رد و زه مه نی پیکه له پیوه دده دا تا بیسه لمینى حه ق
 به ویه. بریارى دابوو مه خلوقیکی هاوگونجاو، له گه ل حه ز و ناره زوه کانی خویدا له ئەمیر
 عه لی بسازینى و له وه بشدا سه رکه وتوو بوو. سه رکه وتینى ته مه ن بیست سالیی. گالته
 نه بوو. سه ره رای کیشه و گرفت و شوړش و شه ر، به ئاکامى باش گه یشتبوو. ده ستیان
 به سه ر خانوه که بیدا گرتبوو، دوو جاریش کو مپانیای به کره و ده زوو یان داخستبوو. ماوه ی
 چوار سال، له م کو مپته وه بۆ ئەو کو مپته، له م دادگاوه بۆ ئەو دادگا چوو بوو تا توانیبوو
 خانوه که ی وه ریگرته وه، سه ره له نوئ کو مپانیای نیوه نابوت بژینیتته وه و هه مدیس ئەمیر
 عه لی له ودیو میزی جیگریه وه دانیشینیتته وه. ئەلعانیش که ده بوست قاچ درتژکا و
 به خه یالى خوئی جیژن بۆ سه رکه وتنى خوئی و شووه که ی بگپئ، ئەمیر عه لی نه زمى باوى
 ژیانى به سه ر به کدا دابوو. بی هۆ بیانوى ده گرت و لاساریی ده نواند. ده شی پیری
 تو قان دیتى؟ ره نگه له مه رگ ترسایى؟ بیستبووی که پیاوان ده گه نه ته مه نی شه ست
 سالیی، ئیدی کوتوپر وه زعیان تیک ده چیت، له برى گه شه و کاملی، ده سته وه ستان ده بن
 و ده که ونه پیش خوار دهنه وه. ده بیان که ئەى هاوار، چ کاتیکى ئەوتو له به رده میاندا
 نه ماوه، ده بی مل بدن و ته سلیم بن. له بارودوخیکى ئاهاشدا، وه زعی ئەمیر عه لی
 ساته وه ختیکى کاتیى بوو، تیده په ری. ده بوو دان به خویدا بگرئ و حه وسه له ی هه بیت.
 مه له ک نازهر به نه ویی بوونی گه وره تر له غه م و خه فه ت و نه خوئیی ئاشنا نه بیسوو.
 شکستی قه بول نه دده کرد و ده جهنگی.

دوای ماوه یه که درتژ، ئەمیر عه لی به گیر هیتنا و ده سه ردارى نه دده بوو. ئاخ وه لامى
 ده ویت. وه لامیکى ئاشکرا و راشکاو.

پرسیی: "مانای ئەم کارانه چین؟ وه لام بده وه. شیت بوویت؟ نه خوئیت؟"
 وشه ی نه خوئیی به فریای ئەمیر عه لی که وت. گوئی: "زۆر باشه. تو راست ده که ی ت.
 ده بی بزانی ت. به لئ. نه خوئشم. ئیسراحه ت کرد؟ نه خوئش. نه خوئى ده روونیی.
 نه خوئیی که خه ته رناک. ده توانم زه لام بکوژم. ده توانم هه ر کاریک بکه م. کو تترۆلم به سه ر
 کاره کانی خوئدا نه ماوه. گویت لیوو؟ تینگه یشتیت؟"

گه ر لپی گه رابان ئەوا چه ند سه عاتیک درتژه ی به قسه کانی دده دا. تو وره بیه که بی وینه
 له قولایی رۆحیه وه هه لده قولای. تو وره بیه که په رته وازه و نادیار به رامبه ر خه لکانیکى
 نه بیئراو، به رامبه ر که سپک که نوئنه ری هه مووان و روخساریکی دیاریکراوی نه بوو،
 تو وره بیه که ئاراسته کراو به رامبه ر شته کانی ده رو به ر، به رامبه ر رۆژنامه ی سه ر میزه که و
 هیتلی خوار و ختیجی بارسته کان، به رامبه ر ئەو ده نگه نا قولایه ی که له ده ره وه ده هات،
 به هۆرن و به درۆکان، تو وره بیه که به رامبه ر خوئی و به رامبه ر مه له ک نازهر و به رامبه ر
 ناشیرینییه که بیزه ره که وه کی ته پ و تو زیکى خوئه میشیی له هه وادا خوولی ده خوارد.

مه له ک نازهر ترساو و واق و رماو، ته ماشای کرد. هه رگیز له وه به ر ئەوی ئاوها
 هه لایساو و شپزه نه دیتبوو. به هه ناسه ی توند و سه ر لیوه ئاره قه کردوه کانی رانه هاتبوو.
 پیی وابوو خه ریکه ده یه وئ گه مان بکات، فیل ده کا و ده یه وئ زوبانی ئەم بخاته کليلة.
 وای چ ئە کته ریکى خه راپ بوو. نه خوئیی ده روونیی! خه ته رناک! نه خیر. حه قیقه ت
 شتیکى تر بوو. شتیک بوو که ئەمیر عه لی له وی ده شارده وه و جو رته تی گوزارشت
 لیکردنی نه بوو. چه ند ساتیک له بیده نگیدا تپه ری. هه ردووکیان به رسته یه ک ده ستیان
 پیکرد. رستی قسه کانیان لیک ئالۆزکا و تی نه گه یشتن چما چیان گوت و گوئیان له چ
 بووه و ئەوسا وه ک بونیاده می گیژ و خه وائو له یه کترین رووانی. ئاخ شتیک شکابوو،
 باوه ریان نه دده کرد. قه بول کردنی ئەوه شتیک بوو به سوئ. ئەمیر عه لی رووی خوئی وه رگیرا
 و مه له ک نازهر، بی ئەوه ی خوئی بیه وئ، بۆ یه که مین جار له ژیانیدا، قیژاندی به سه ر
 شووه که بیدا و هاواره که ی له ژووره کانی ماله که دا ده نگى دایه وه. کاک عه لی چیش ت لینه ر
 گوئی له هاواره که بوو، که فگیره که ی له ده ست که وته خواره وه. پشیله یه ک له ودیو
 په نجهره که وه راجله کی و تپی قووچاند.

بارودوخى کو مپانیای به کره و ده زوو باش نه بوو. شه ریکه کان له گه ل یه کتر ناکۆک بوون
 و شاره وانیی پاره کانیان نه دده دا. ئەمیر عه لی به زۆر و به ناچارى، چوو سه ر کار و

کۆبۆنوهی سازاند. براكه‌ی مه‌له‌ک ئازهر به‌رپۆه‌به‌ری کۆمپانیاکه و هه‌موو که‌مه‌تره‌میه‌یه‌کانی خسته ئه‌ستۆی بی توانایی ئه‌میر عه‌لی و دزیی ژمیریاره کۆنه‌که‌وه. ژمیریارای پیر به‌رگری له‌خۆی کرد، وه‌زعی خه‌راپ و دلای گیرا. شه‌ریکه‌کانی تر که‌وته‌نه نوابژی، چوونه ژێر بالی ژمیریارای پیره‌وه و ئه‌و که‌ ته‌نگه‌نه‌فس و به‌خه‌که‌ی به‌رز بپۆه، له ژووره‌وه بردیا‌نه دهره‌وه. ئه‌میر عه‌لی گوتی خۆی ده‌چیت بۆ سه‌ردانی پارێزگار یان جیگره‌که‌ی و کیشه‌کانی کۆمپانیا‌ی له‌گه‌ڵدا به‌کلایی ده‌کاته‌وه.

سه‌بینه‌ی ئه‌و رۆژه بۆ لای من هات و پیکه‌وه چووین بۆ سه‌ردانی مام که له بازار و له ده‌زگا و دايره حکومیه‌یه‌کاندا، سه‌ری ناو سه‌ران بوو. ئه‌و مامه‌م پیاویکی به‌ویژدان و له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که زۆر رقیشی له بابی ئه‌میر عه‌لی (باوکه خودا لیخۆشبووه‌که‌ی) بوو، به‌لام له‌به‌ر خاتری من، به‌لێنی هاوکاری دا و گوتی، خوالیخۆش بوو له گوناھی زۆر گه‌وره‌وه گلاوه. به‌لام نابێ خه‌راپیه‌یه‌کانی وی له‌ئه‌ستۆی مناله‌کانی بنرێ. ئاخ‌ر هه‌رکه‌سه‌یتیک به‌رپرسیاری کاری خۆبه‌تی و له‌م جۆره قسانه، قسه‌کان درێژ بوون و بی‌رم نه‌ماون.

سێ رۆژ دواتر کارمه‌ندێکی بالای شاره‌وانیی پێشوازیی له ئه‌میر عه‌لیی کرد. دوو که‌سی تر له‌و کۆبۆنوه‌وه‌یه‌دا به‌شدار بوون. ئه‌میر عه‌لی، بۆ به‌شداربوون له کۆبۆنوه‌وه ده‌وله‌تیه‌یه‌کاندا، ریشیکی ته‌نکی ده‌هێشته‌وه و چاکه‌ت و پانتۆلیکی کۆنی له‌به‌ر ده‌کرد. چهند رسته‌یه‌کی مه‌زه‌بیه‌ی ئه‌زه‌هر و شتگه‌لبیکی عاره‌بیه‌یش - که له کاتی پێویستدا به‌کاری ده‌هێتانه.

کارمه‌نده بالاکه‌ی شاره‌وانیی که‌وته قسان و ئه‌میر عه‌لی ستایشی هه‌ست و ئینسانیه‌ت و زوهد و ئیمانی وی کرد و ئه‌وسا ئه‌و دووه بۆ ماوه‌ی یه‌ک سه‌عات قسانیان کرد. ئه‌میر عه‌لی به‌سه‌ر له‌قاندن، قسه‌کانی وی ده‌سه‌لماندا. هه‌موو شتیکی به‌باشی ده‌چوو به‌پیش تا کوتوپر زگی ئه‌میر عه‌لی که‌وته قۆره قۆر. پێده‌چوو دو هه‌زار بۆق له ریحۆله‌یدا بقیرین و قیره‌کانیان له بلندگۆبه‌کی نه‌بیراوه‌وه په‌خش بیه‌. زگ و هه‌ناوی خه‌ریک بوو ده‌ته‌قی. کارمه‌نده بالاکه‌ی شاره‌وانیی سه‌ری سوپما و به‌ناچاریی کشایه‌وه. دوو زه‌لامه‌که‌ی تریش به‌ترسه‌وه دیکه‌تی و بیان ددا. کوتوپر بێده‌نگی بالی کیشا. قۆره قۆره‌که نه‌بسته‌وه و کۆبۆنوه‌وه‌که ده‌ستی پێکرده‌وه. به‌لام هێشتا کارمه‌نده بالاکه‌ی شاره‌وانیی رستی قسه‌کانی به‌ده‌سته‌وه نه‌گرتبووه‌وه، که قۆره قۆره‌که‌ی زگی ئه‌میر عه‌لی

بووه نزه‌ره‌ی به‌رز به‌رز. نزه‌ره‌ی ناسایی، نزه‌ره‌ی هیند به‌رز که خۆی و زه‌لامه‌ حه‌په‌ساوه‌کانی راجله‌کاندا. ئه‌میر عه‌لی گینگلی ددا و هه‌ناسه‌پرکیی پیکه‌وتیوو. هه‌ستی ده‌کرد دلی تیکه‌ل دی و ئیدی له‌وه‌دابوو به‌سه‌ر دۆسیه‌یه‌کاندا برشیته‌وه. شتیکی، وه‌ک وه‌حشیتیک، وه‌ک هیولا‌یه‌کی ترسناک، له نیو زگی دا بوو که گۆرمی ده‌دایه‌ خۆی تا جه‌سته‌ی وی هه‌لتیشیتنی و بیه‌ته‌ ده‌ری. قلاقه‌ته‌کان تووره و مۆن بوون. ده‌نگه‌کان له گوتی ئه‌میر عه‌لیدا ده‌نگیان ده‌دایه‌وه و روانینه‌ تووره‌یی نامیزه‌کان به‌نیو جه‌سته‌یدا ر‌ه‌ت ده‌بوون. داوینی کاغه‌زکی ئیمزا کرد و هیشتا قه‌له‌مه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو که ناخافل، به‌دوور له چاوه‌روانیی، ده‌نگیکی زلی لی به‌ریبووه‌وه و هه‌مووانی راجله‌کاندا. کارمه‌ندی بالای شاره‌وانیی به‌تووره‌یی هه‌ستا و ئه‌وانی تریش دۆسیه‌یه‌کانیان له بن هه‌نگل ناو کۆبۆنوه‌وه‌که‌یان جیه‌شت. هیشتا له ده‌رگا که نه‌چوو بوونه دهره‌وه که ئه‌میر عه‌لی، به‌سه‌ر دۆسیه‌یه‌کاندا ر‌شایه‌وه.

که بۆ ماله‌وه گه‌رایه‌وه داخ داخ ببوو. یه‌ک راست چوو بۆ ژووره‌که‌ی. ده‌رگا‌که‌ی له‌ودیوه‌وه کلیلدا و له‌سه‌ر ته‌خته‌نوینه‌که‌ لیبی درێژ بوو. ئیدی زگی قۆره قۆری نه‌ده‌کرد و پێچی نه‌ده‌خوارد. وه‌ک بلایی سه‌عاتیک له‌وه‌وبه‌ر ئه‌م زگه‌ بیه‌ هونه‌ره‌ پێچ خواردوو، به‌لیواری ته‌قینه‌وه‌وه نه‌بووبیت. ئاخ‌ر ئه‌م جه‌سته‌یه‌، جه‌سته‌ خۆشه‌ویست و نازیزه‌که‌ی وی نه‌بوو. ته‌واوی توخمه‌کانی ئه‌و جه‌سته‌یه‌ له‌ گه‌لیدا له شه‌ردا بوون و لیبی یاخیی ببوون. مینشکی خیا‌نه‌تی لی ده‌کرد و ده‌ستی له‌گه‌ل قودره‌تیکی تر - قودره‌تیکی شه‌یتانیدا - تیکه‌لا و کردبوو، ئاشکرا نه‌بوو چ پیلانیک له‌ دژی چنیوه.

مه‌له‌ک ئازهر له مال نه‌بوو، ئه‌میر عه‌لی هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسووده‌ی هه‌لکیشا. ئاخ‌ر ئیدی ناچار نه‌بوو مه‌سه‌له‌که‌ بۆ که‌س راقه‌ بکا و ناچار نه‌بوو خۆی به‌سلامه‌ت و به‌خته‌وه‌ر پێشاندات. هیچ که‌سه‌یک له‌ده‌رده‌که‌ی وی نه‌ده‌گه‌یشت. یه‌ک دوو جار، بریاری دابوو سه‌ردانی دختۆریکی ده‌روونی بکا و ژێوان بپۆه. باوه‌ری به‌ده‌رووناسی نه‌بوو. کات و حه‌وسه‌له‌شی نه‌بوو. رینگه‌چاره‌شی هه‌ر حه‌بی ئه‌عساب و شرووبی خه‌و نه‌بوو. ئاخ‌ر ده‌یزانی ئه‌م نه‌خۆشییه‌ - گه‌ر بکری ناوی نه‌خۆشیی لی بنریت - ره‌گیکی له‌ رابردوی ویدا هه‌یه. فیروسیکی دیرینه‌یه‌ که هیلان‌ه‌ی له رۆح و جه‌سته‌یدا چن کردوو. ئه‌م جه‌سته‌یه‌، له خۆوه‌ شیت نه‌بووه. له‌هه‌وانته‌ سوژنی تیوه‌ نه‌ده‌ژهند. ده‌بوو تی بگات. به‌لام له‌ کۆبه‌ ده‌ستی پێ کردبا؟ له‌ چ میژوویه‌که‌وه؟

ئەمىر عەلى يادەۋەر بېگەلى پەرتەۋازە و شاراۋەى لە بارەى تافى مندالىي خۆبەۋە ھەيە. پۆژەكان، پروداۋەكان، بەشگەلىكى گولەۋەچن كراۋى لە رابردوو، لەزەنىيدا پاراستبو (ئەۋەى كە لەگەل ھەز و ئارەزۋەكانى خۆيدا دەھاتەۋە) و بەشگەلىكى دىربىشى بەدەستى فەرامۆشى سپاردبوو. يادەۋەر بېگەلى پەر لە چالى رەش رەش بوون، پەر لە راۋەستانى زەمەن و بىدەنگىي. دەبوو يارمەتى بدرى تا شتەكانى ۋەبىر بىتەۋە. من ئەو ھەر لە تافى مندالىيەۋە دەناسم. ھاۋرې و ھاۋپۆلى يەكدى بووين. ۋىنەكەى لەبەر چاۋاندايە. بەژن زراف و رېك، گۆشەگىر و كەم قسە. ئەھلى تۆپ تۆپىن و پىشېر كىيى راکردن و وازى كردن لەگەل منالانى گەرەكدا نەبوو. گەرەتەرىن سەرگەرمىي ۋى ھەلدانى كۆلارەى رەنگاۋرەنگ و بۆسىنەما چوون بوو. ماۋەيەكى دىرتى دەۋىست تا خۆى لە ھەكايەت و پروداۋى فىلمەكان بەتېنېتە دەرەۋە. عاشقى پروداۋگەلى زەربايى بوو، شىت و شەيداي داستانى كاپتېنە تەنھا و بەلمەوانە ھەمىشە موسافىرەكان بوو، شەيداي ئەو كاپتېن و بەلمەوانانەى كە ھەموو تەمەنيان ھەر بەرېگاۋە بوون، لەبەندەرگەلى جىاۋاز جىاۋاز لەنگەريان دەگرت و جېگا و شوتېكى دىبارى كراۋيان نەبوو. لەگەل ئەو فىلمانەۋ پروداۋەكانىاندا سەفەرى دەكردو دەكرا لە روانىنە رامادەكەيدا، بونىادەم ھالى بىت لەۋەى كە ئەو لەدونىايەكى ترە. پاشان نۆزەى ھەلدانى كۆلارە دەھات. منىشى خستبوۋە ئەو وازىيەۋە، ئاخىر منىش ھەزم لە راکردن نەدەكرد. ھەردوۋكمان لە شەمىران دەژايىن و گردەكانى ئالھىيە و ئەمانىيە، ئەو سەردەمە، دەست لېنەدراۋو لاکەۋتە بوون. كۆلارەكەى ئەمىر عەلى سى دانە كلكى رەنگاۋرەنگى ھەبوون، تا نىزىك ھەۋرەكان بەرز دەبۆۋە. ھىند دوور كە لەئاسماندا دەبوۋە پەلەبەكى كال و بى رەنگ. كۆلارەكەى من، بەزۆر بەرز دەبۆۋە دۋاى چەند دەقىقەيەك، يان بەتاقە عامودى كارەباكەۋە ياخود لە تاقە درەختەكەى ئەو نىزىكانە دەگىرا. ھەرگىز قاقاي پىكەنىنە پەر لە خروشان و روانىنە پەر لە سەرسامىيەكەم بىرناچىتەۋە. كاتى دەۋىست كۆلارەكەى ھەلدا، بىدەنگىي دايدەگرت، بەخۆيدا پۆدەچو، پىلۋى نەدەتروكاند و ھەناسەى لە خۆ دەپرىي. كارەكانىم بەلاۋە پىكەنىناۋىي بوون، بەلام ھىچم نەدەگوت. ئەمىرۆ كاتى بىر لەۋ دېمەنە دەكەمەۋە، لە شتىك ھالىي دەبم كە ئەو زەمانە ئەقلى منالېم تواناي دەر كىردنى نەبوو. پوخسارى لەزەنىندا بەرجەستە دەكەمەۋە، پوخسارە بەختەۋەر و ئەفسوون بوۋەكەى. دەبىنم ھەستىكى گەرەتر لە قوۋلايى چاۋانيدا شەپۆلى داۋە و دللى لە جىگايەكى تر بوۋە، گەر بانگم كىردبا، نەيدەژنەقتەم. گەر بەپايدا كىششابا، بەخۆى نەدەزانى، روانىنى لاي

كۆلارەكەى بوو، لەۋ ساتەدا چ كەستىك و چ شتىك لە لاي ۋى بوونى نەبوو. ھاۋرې لەگەل كۆلارەكەيدا و بەنىو پانتاييە بەرفراۋانەكانى ئاسمان و دوورگەگەلى گەردوونىدا سەفەرى دەكرد. كۆلارە رەنگىنەكەى ۋى، بەپىچەۋانەى كۆلارە تەپۆ و بى گىيانەكەى منەۋە، ھىند ھەلدەگىزا و ھىند دوور دەكەۋتەۋە كە ئىدى لە چاۋان بىر دەبوو. بىر نىيە ھەرگىز ئەمىر عەلىم لە جىگە و شوتى تىدا، ھىند بەختەۋەر بىنېيى. يەكلى لەۋ رۆژانە، كۆلارەكەى نەھاتە خوارەۋە، خۆى رادەپسكاند، خۆى رەھا دەكرد، لە ساتەۋەختى ھاتنە خوارەۋەيدا بوو، ھەمدىس بالى گرتەۋە. سەرى دەخستە سەر ئەمىر عەلى. ئاخىر كۆلارەش گەمە و سوعبەتى تايبەت بەخۆى ھەيە. ھىتور ھىتور، بەرز و بەرزتر بۆۋە و لەۋدېۋ پەلە ھەۋرىكەۋە خۆى شارەۋە. كوتوپر خۆى پىشاندايەۋە و ئەوسا بەلاسارىي تەپرىكى سەرخۆش، ھىند بالى گرت كە سەرە دەزۋەكەى لەنىۋان پەنجەكانى ئەمىر عەلى دا ھەلچوققاندا. وغان كىرد. دانىشتىن و چاۋەرې بووين. چ ھەۋالى نەبوو. دىبار نەمايوو. لە جىگە و زەمەنىكى تىدا لە گەشت و گوزاردا بوو، جىگەيەك دوور لە چاۋ و دەستى ئىمە. من دلنيا بووم كە ئەمىر عەلى، تا شەۋ لەسەر گىردەكان دادەنىش و چاۋەرېي گەرانەۋەى كۆلارەكەى دەكات. بەلام نا، بەپىچەۋانەۋە، چاۋەرېي كۆلارەكەى نەكرد.

گوتى: "رۆژىك خۆى دەگەرېتەۋە!" واىگوت و ئەوسا لەگىردەكەۋە تا خوارى خوارەۋە رايكرد. باسكەكانى كىردوونەۋە و ھەۋا خۆى بەنىو سەر قۆلەكانىدا دەكرد. لە پەلكى درەختىك گىرا و سەرسى دا.

ھەمدىس گوتى: "خودا دەزانى لە كوتىيە!" واى گوت و پىكەنى. دەستەكانى رەھا كىرد و لەسەر پىشت لەسەر عەردەكە راكشا. چاۋانى لىكنا و نوست. ۋەك بلېي بوورايىتەۋە. جوۋلەى نەدەكرد، خۆى كىردبوۋە مردوو. مردىكى كاتىي و بەچىژ.

ئەمىر عەلى مندالىكى تايبەت بوو. لەگەل ھەموۋاندا جىاۋاز بوو. ئەۋ كاتەى چكۆلەتر بوو، شتى دەشكاند. دەفر، كاشىي، گولدانگەلى چىنېي. بەتايبەتى ئەۋ شتەنى دەشكاندن كە ھىي بايى بوون. ھەرچەندىك لىيان دەپرسى: ھەى منالەى ولاخ، ئەمە چىيە دەيكەيت؟ ۋەلامى نەدەدەيەۋە. بەدەست خۆى نەبوو. نەشەدەكرا ئاقل بىرېت. بايى توندوتىرۇ بەزەبروزەنگ بوو. فەرمانى دا زىندانىي كەن. يەكەم جار لەژوورەكەى سەرى و پاشان لەئىر زەمىنە تارىكەكە. داىكى خەرىك بوو لە خەفەتا دىقى دەكرد. دەيگوت منالەكەم لە ترسا زىرە دەكات و دەمىرت، كورەكەم لەدەست چوو. ئاگاي لەۋە نەبوو كە منالەكەى، بۆخۆى لەۋ تارىكىيەدا كەيفى ھەيە. ساپىتەى ژىر زەمىنەكە كلاًۋرۆژنەيەكى

شوشه‌یی هه‌بوو که له‌وتیه وینه‌ی هه‌یف و ئاسمانی له‌سه‌ر پینچه‌وانه ده‌بووه. ئەمیر
عه‌لی، ده‌ست شوشتوو له‌ دونیا، له‌به‌ر کلاو رۆژنه‌که‌دا داده‌نیشت و ته‌ماشای ئەستیرانی
ده‌کرد. سه‌فه‌رگه‌لی خه‌یالیی ده‌کرد و له‌ هه‌سه‌ره‌یه‌که‌وه بۆ هه‌سه‌ره‌یه‌کی دی ده‌چوو.

که‌ گه‌وره‌تر بوو، ده‌ستی له‌ شکاندنێ شت هه‌لگرت به‌لام به‌شیتویه‌کی تر خه‌لکانی
ده‌وروبه‌ری هه‌راسان و نیگه‌ران ده‌کرد. بۆ نمونه، قسه‌ی له‌گه‌ل باوکیدا نه‌ده‌کرد، له
پوخساری ئەو پیاوه‌ی نه‌ده‌نۆری. باوکی به‌زۆری له‌ مال نه‌بوو. به‌لام ئەو یه‌ک رۆژه‌ی که
له‌ هه‌فته‌دا، یان ئەو دوو رۆژه‌ی که له‌ مانگدا له‌ ماله‌وه‌ ده‌بوو، ده‌یویست خۆی به‌سه‌ر
مناله‌کانیدا بنوێت و بوونی خۆی به‌سه‌لمێت. ئەمیر عه‌لی له‌ حه‌وت کون خۆی ده‌شارده‌وه و
هه‌رچه‌ندێک بانگیان کردبا، وه‌لامی نه‌ده‌دانه‌وه. لێدان و سزادان و چاولیتسورکرده‌وه
سوودیان نه‌بوو. ئەو په‌یوه‌ندییه‌کی دوو لایه‌نه‌ی به‌دایکییه‌وه هه‌بوو. که‌ چکۆله‌تر بوو
خۆی به‌دایکییه‌وه ده‌لکاند، زۆر خۆی پێوه ده‌لکاند. ته‌نانه‌ت شه‌وانه له‌سه‌ر ته‌خته
نوێنه‌که‌ی وی ده‌نوست. له‌ قووناخیکدا له‌ دایکیشی زیز بوو. خۆی کشانده‌وه و ئیدی له
جاران کرێتر بوو.

به‌وردی نووسینه‌کانی ئەمیر عه‌لی ده‌خوێنمه‌وه. له‌ هه‌یج شوێنیکدا ئاماژه‌ بۆ ئەو
زویری و پاشه‌کشه‌یه‌ ناکات. قسه‌کانی وی له‌ باره‌ی دایکییه‌وه، له‌ خسته‌یه‌کی ناته‌واو
ده‌چیت. ده‌بێ پیتگه‌لی پتویست بدۆزمه‌وه و له‌ خانه‌ به‌تاله‌کانی خسته‌که‌دا دایان نێم.
به‌وه‌شه‌وه‌ چ شتیکم ده‌سگیر نابیت. هه‌میشه‌ وشه‌یه‌ک نوکوستان ده‌مپنیته‌وه و ئامرازی
په‌یوه‌ندییه‌که‌ نادۆزمه‌وه. وینه‌ی دایکی، وه‌ک ئەیکۆنێکی پیرۆز، له‌ودیو رووپۆشیک له
وشه‌گه‌لی شاراو و ئاماژه‌گه‌لیکی خۆپارتیزانه‌وه شاردراره‌یه. له‌ هه‌ر شوێنیکدا شتیکی له
باره‌ی دایکییه‌وه نووسییت، ده‌ستخه‌ت و ستیلی خه‌ته‌که‌ی جیاوازی هه‌یه. وه‌ک ئەوه‌ی
ترسا بێت یاخود رووی نه‌هاتبیت. قه‌له‌مه‌که‌ی کیشاوه‌ته‌وه و دوو دل بووه. رسته‌یه‌کی
نوسیه‌وه و هێلی به‌سه‌ردا هێناوه. دیاره له‌گه‌ل خۆیدا جه‌نگیه‌وه. ویستویه‌تی بدویت،
نه‌هتیه‌یه‌ک بدرکیتیت، به‌لام نه‌یتوانیه‌وه. دایکیم له‌ بیر، دایکه‌ جیه‌له‌که‌ی ده‌لیم، باریک
و ناسک و خاوه‌ن جوانیه‌یه‌کی مام ناوه‌نجیی. له‌ بینینی یه‌که‌مدا، مام ناوه‌نجی بوو، نه
جوان و نه‌ ناشیرین. سه‌رنجی پانه‌ده‌کیشا. له‌ بینینی دووم و سێیه‌مدا بوو که‌ ئیدی
ده‌چوو ده‌له‌وه، روانینه‌ ته‌نک و زاوه‌ شیرینه‌که‌ی خۆیان نومایش ده‌کرد. پاش ئەوه، هه‌ر
جاریک که‌ سه‌یریت ده‌کرد، شوخ و شه‌نگ ده‌ینواند.

ئەمیر عه‌لی په‌یوه‌ندییه‌کی زۆری به‌دایکییه‌وه هه‌بوو، عه‌شقیکی ئارام و بێ هات و
بات، به‌لام ده‌ست و پێ شه‌ته‌کده‌ر. له‌ هه‌ر کوێ ده‌بووین، له‌ گه‌رمه‌ی کاردا، یه‌کسه‌ر بۆ
دایکی نیگه‌ران ده‌بوو. ده‌یگوت ده‌بێ بروات. ده‌بێ. پاساوه‌کانی درۆینه‌ بوون. ده‌یگوت
واده‌ی لای پزیشکی ددان هه‌یه‌ یان بابی چاوه‌رپێ ده‌کات. هه‌مسووی درۆ. منالانی تر
مۆنیان ده‌کرد و من تاقه‌ که‌سه‌یک بووم که‌ به‌لگه‌ی رۆیشتنه‌که‌یم ده‌زانی. ئاخ‌ر ده‌ترسا
دایکی به‌ته‌نها بێ و خه‌فته‌ بخوات. متمانه‌ی به‌روواله‌ته‌ ئارام و خۆشحاله‌که‌ی دایکی
نه‌بوو. ده‌یزانی ئەو وا خۆی ده‌رده‌خات و هه‌مسووه‌وتی بۆ ئەوه‌یه‌ ئەمیر عه‌لی په‌ی
به‌عه‌زاب و ره‌نجی وی نه‌بات. وا ده‌هاته‌ پێش چاو له‌ هه‌یجی که‌م نه‌بێ و له‌ ژبانی خۆی
قایل بێت. به‌لام له‌ودیو ئەو روواله‌ته‌ پته‌وه و به‌خۆدا نازه‌وه، ژنیکی نیوه‌ منال،
به‌ساده‌یه‌کی خه‌مینه‌وه، که‌ له‌ سیمای کێژۆله‌گه‌لی دلپاکدا هه‌یه، کێژۆله‌گه‌لیک که‌ له
ژوورگه‌لی به‌شکۆ و دلگه‌یر بێزارن و دوور له‌ چاوی ئەوانی تر، له‌ژێر چه‌رچه‌فدا ده‌گرین.
ئاخ‌ر ئەو ته‌واوی رۆژان و ته‌واوی شه‌وان چاوه‌رپێ هاتنه‌وه‌ی مێرده‌که‌ی و زاتی نه‌ده‌کرد
لێ نێزیک بێته‌وه.

ئەمیر عه‌لی چکۆله - چوار پینج ساڵه - له‌ ژووره‌که‌ی دایکی ده‌نوست و ده‌یزانی
دایکی، به‌و زه‌رده‌خه‌نه‌ میه‌ره‌بان و ده‌سته‌ میه‌ره‌بانانه‌یه‌وه، زۆر خه‌مینه‌ و دوور له‌ چاوانی
خه‌لکانی تر، ده‌گری، گریانیک بێ ده‌نگ، له‌ژێر چه‌رچه‌فدا، به‌پوخساری رۆچویه‌وه له
نیو سه‌رینه‌که‌یدا. ته‌نها کاریک که‌ له‌ ده‌ستی ئەمیر عه‌لی ده‌هات (ده‌سته‌ چکۆله‌کانی)
شکاندنێ قاپ و قاچاخ بوو. گریانکه‌ی دایکی هه‌ی شه‌و بوو، به‌یانیان هه‌مسو شتیکی
ده‌چوووه‌ شوینی خۆی و دایکی پوخساری ده‌گۆزا. گۆناو لێوی سوور ده‌کردن، سووریه‌یه‌کی
کاتیی که‌ ده‌ده‌قیقه‌ دواتر به‌سه‌ر گۆنای ره‌نگ په‌ریوو لێوه‌ شینه‌که‌یه‌وه نه‌ده‌ما و له‌ بری
ئەوه‌ ره‌نگیکه‌ی خۆله‌میشی ده‌نیشت، ره‌نگی قسه‌گه‌لی بێده‌نگ کراو و خه‌فته‌ی هه‌تور.
تاقه‌ سووریه‌یه‌کی درێخایه‌ن و جیگه‌یر له‌سه‌ر ئەو پوخساره‌ شه‌که‌ته‌ بێ گیانه، سووری
چاوان و ده‌وروبه‌ری پێلوه‌کانی بوو. ئەدی بۆجیی دایکی به‌خته‌وه‌ر خۆی ده‌نواند؟
شه‌رمیی ده‌کرد؟ ده‌ترسا؟ ده‌شی خه‌لکانی گه‌وره‌ به‌و جوړه‌ بن و هه‌ر هه‌مسو دوو دانه
پوخساریان هه‌بیت. پوخساری رۆژ و پوخساری شه‌و. ئەمیر عه‌لی خه‌لکانی خاوه‌ن دوو
پوخساری خۆش نه‌ده‌ویست و مێشکه‌ چکۆله‌که‌ی له‌ مانای دووانه‌یی و هاودژی
نه‌ده‌گه‌بیشت. گێژ ده‌بوو، ده‌ترساو هه‌مسو شتیکی له‌به‌رچاوانیدا ناواقیعیی خۆی ده‌نواند
- تارمایی له‌سه‌ر تارمایی. له‌به‌ر ئاوینه‌دا راده‌وه‌ستا و ته‌ماشای خۆی ده‌کرد. ده‌ببینی که‌

همان روخساری دوینج شهو و دویتینی ههیه و ئیدی خه یالی ئاسووده دهبوو. بهلئینی بهخوی دابوو، کاتی گهوره بوو، یهک روخسار زیاتری نه بی. روخساری راسته قینهی خوی. ههمان ئه روخساره کی هه بیوو.

باوکی چوار دانه، شهش دانه، ده دانه روخساری هه بوون. روخسارگه لی مقه بایی. هیچ کام لهو روخسارانه په یوه ند به دایکیه وه نه بوو. که به دایکی دهگه یشت، روخساری نه بوو. به لکو یهک بازنه ی به تال بوو، به دوو دانه گویتی ده په ریو له م لا و لای بازنه که وه - ته و اویتک وهک ئه و زه لامه دارینانه ی که منالان وینه یان ده کیشن. که باوکی به کاره که ری ماله که یان دهگه یشت، چوار دانه گویتی لی دروست ده بوو، به قه پۆزتیکی زلی پر له لیک و لیوی شو ره وه. هه ندی جار، ئه و روخساره باریک و دریز ده بووه، برۆکانی ده هاتنه وه یهک و پریشکی ئاگر له چاوانیسه وه ده ره په ری. ئه وه دزیوترین روخساری بابی بوو، روخساریکی ناره سن، روخساریک به خیل و ترسناک. ههمان ئه و روخساره بوو که ده مانچه ی له کورپه گه وره که ی پراکتیشابوو. براکه ی، له سه ر چوار په ل له سه ر عه رده که ده ریو یشت، نیوه هه ستانیک هه ستا، ده یویست راکات که له دواوه پیله قه یه کی پیدا کیشرا و که وت. لوله ی ده مانچه که به ده وری روخسارو ملیدا ده سوورایه وه. له ترسا زمانی له کلپه وه چوو بوو، دهنگی ده رنه ده هات. باوکی زه لیلی و ترسه که ی وی بینی و له خو شیدا دانه چیره ی پیکه وت. شه ره که له سه ر ژنه که ی دراوسج بوو. دایکی له و دیو په نجه ره وه ته ماشای ده کرد، روخساری خه مین و خه ندانی به یه کدا دابوو، هه ره وک وینه گه لی به مه ره که ب کیشراوی سه ر کاغه زی ته ر. ئه میر عه لی له پال دایکیدا راوه ستا و هه لده له رزی. تینه ده گه یشت بوچ دایکی شتیک ناکات؟ بوچ نا قیرتینی؟ بوچ ده سته کانی ناوه ته سه ر ده می و چاوانی لیکناوه؟ ئه میر عه لی ده یویست هاوار بکا و داوای یارمه تی بکات. ده یویست براکه ی رزگارکات، دراوسیکان یا خود خزمه تکاره کان ئاگادارکاته وه، ده یویست گولدانی سه ر میزه که هه لگرئ و له دواوه بیکیشتی به سه ری بابیدا. به لام، دایکی مۆله تی کاریکی له و جو ره ی پی نه دا. سه ری ئه میر عه لی نابووه نیو کۆشی تا هیچ نه بینیت. ئاخه ر ئه وه ی بینیبووی، زۆر بوو. منالانی هاوته مه نی وی، مافی بینینی دیه نکه لی له و جو ره یان نیسه و په نجه کانی به ئامازه ی بیده نگ به، له سه ر لیوی وی دانا بوو.

ئیاره ی ئه و رۆژه میوانیان هه بوو، باوکی دل خوش و دم به پیکه نین و بۆنی قۆلۆنیا

فه رهنگیه که ی، به ر له خوی بو به خیره تینانی میوانه کان چوو. چ ناسه واریکی رق، بوغز، تووره یی و هه لچوون له روخساریدا نه ده بینرا. دهنگی ئارام و جووله ی هاو رپتیانه بوو. وهک بلئینی له سه ر خه ویککی شیرین وه ئاگا بوو بیته وه و رۆژیکی خو شی به سه ر برد بیت. له شیوه و جلکی میوانه کان، سه رسورمان - به راست یان به درۆ، ده شی زیاتر به درۆ - ی خوی ده رپری. دایکیشی وا ده هاته پیتش چاو به خته وه رترین ژنی دونیا بیت. جوانترین جلکی خوی پۆشیبوو. جلکیکی ره شی به خه کراوه، پیتلوی پاژنه به رزی ئالتوونی، گواره ی قورسی تایبه ت به میوانداریه گرینگه کان و نه نگوستیله یه کی زومرود که له خوشکه گه وره که ی قه رد کرد بوو.

میتری شیو له حه وشه بوو. روو پۆشیککی سپیی و گه وری درابوو به سه ردا که داوینه که ی تا عه رده که ده گه یشت. ئه میر عه لی، به بی ئه وه ی بینری، خزیه ژیر میزه که وه، ئه ژنۆکانی له باوه ش گرتن و خه میگی گه وری و نه ناسراو، له سه ر سینگه چکۆله که ی نیشت. چ که سیک بیری لای وی و هیچ که سیک به دوایدا نه ده گه را. میوانه کان به ده وری میزه که دا دانیشتبوون و قاقای پیکه نینه که ی بابی له ژووره کاندان دهنگی ده دایه وه. خه وی لیکه وت و کاتی وه ئاگا بووه، زۆره ی میوانه کان رۆیشتبوون. پیاویکی به ریز، به چاکه ت و پانتۆلی ره ساسیی له گه ل خانم په روین لده وله، که کلایکی لاری پووشی له سه ردا و خاوه ن جه سته یه کی خرو خه پان، له قه راخ حه وزه که دا راوه ستا بوون و چپه چپیان بوو. ئه میر عه لی له ژیر میزه که هاته ده ره وه و له نیزیک ئه و دووانه وه راوه ستا. گویتی لیوو له باره ی دایکیه وه ده وان. پیاوه ی به ریز ناواری دایه وه و ئه میر عه لی بینی و بیده نگ بوو. خوی خسته کۆکه و خانم په روین لده وله ی تیکه یانده که منالیککی لاسار له دواینه وه یه. ئه میر عه لی به شه قاوی هیور به لای پیاوه که دا رۆیشت. چاوانی کراوه بوون و پیتلوی نه ده تروکاند. وهک بلئینی به خه وه بروت. سوورپیککی به ده وری حه وزه که دا لیدا و بو شوینه که ی جاری یه که می گه راپه وه. روانینی بریبووه قونی پان و گوشتنی خانم په روین لده وله. ئه وه ی که چهند ده قیقه دواتر روویدا، هیتند کوتوپر و خیرا بوو، که هیچ که سیک هۆکاری واقیعی رووداوه که ی بو روون نه بووه. هه ر که سیک بو گریمان به که ده چوو. یه کنی ده یگوت خانم په روین لده وله خلیسکاوه و که وتوه. ئه میر عه لی سویندی خوارد که هیچ شتیککی بیر نایه ته وه، خه وی لیکه وتوه و ده سه لاتی به سه ر کاره که ییدا نه شکاوه. له پرس و راکانی دواتردا، پیاوه به ریزه که گوتبووی، ئه میر عه لی له و کاته دا، چاوانیککی ناتاسایی هه بوون، چاوانیککی نااگا و چۆل له روانین. گه ر چاو له گه واهیدانی ئه م و ئه و بپوشین،

ئەوا راستىيى رووداۋەكە بەو شىۋەبە بوۋە كە پىي خانم پەروين لدهوله، كوتوپر، لە عەرد بوۋتە، جانتاكەي لە دەست كەوتتە خوارە، زىكەيەكى كپى كرووۋە و ئىدى بەسەرا كەوتتە حەوزەكە.

سزادانى ئەمىر عەلى بى ھودە بو. چ شتتىكى نەدەگۆرى. داىكى لە بەتانييەكى پىچا و روخسەتى نەدا كەس نىزىكى بىتەو. ئەو يەكەمىن جار بو لە بەردەم شوۋەكەيدا راۋەستى و بەرگى لە كورەكەي بكات، بەتاييەتى كە گىيانى ئەمىر عەلى لە خەتەردا و دەستەكانى بابى، لە دوۋى ملە بارىكەكەي دەگەران.

چەند مانگىك دوای ئەم رووداۋە بو كە باوكى فەرمانى دا تەختە نوپنەكەي ئەمىر عەلى لە ژوورەكەي داىكى بىننە دەرى و لە ژوورى برا گەورەكەي داينىن. يەكەمىن شەوى بەزەحمەت لى تىپەرى و گرىا. تەواۋى شەۋەكانى دى - يەك ھەفتە تەواۋ - خەوى لى نەكەوت و ئەوسا ناچار، ھىپور ھىپور راھات. ئەوسا ئەو ھەقەبول كە گەورە بوۋە و تىگەبىشت گەورە بوون ھاۋاھەنگە بەتەنبايى. براكەي بەر لە نوستن جگەرى دەكېشا - پىنج شەش دانە جگەرە لەسەر يەك - و بەعەينەكى زەپەبىن لەسەر كەپوۋى و گۆپى داگىرساۋى پال تەختە نوپنەكەي و جلكى رۆژ لەبەردا و دەم و ددانى نەشۋاۋە خەوى لى دەكەوت.

يەككىك لەو شەۋانە، ئەمىر عەلى بىدار و براكەي بەدەم خەۋە قسانى دەكرد. ھەيڧ، ۋەك چاۋىكى بىدار و تەنك، لە نىۋەراستى ئاسماندا دانىشتىبو، ئاگاى لە ھەموو نەيتىيەكانى دۇنيا بو. گۆپەكانى مالەكە كوزاۋبۇنەو. ئەمىر عەلى، چەرچەفەكەي لەسەر خۆى لا برد. وچانىكى دا، نىۋە روانىنىك تەماشايەكى براكەي كەرد. لە تەختە نوپنەكەي ھاتە خوارەو. لەسەر پەنجەي پى، بەكاۋەخۆ بەرەو دەرگاگە چوو. پىي پەتى و قاچى كەوتە سەر شتتىكى تىژ. ئاخىكى نزمى لە دەم ھاتە دەرى و پاشماۋەي نالەكەي قووت داپەو. دەستىشى بەر پەرداخى ئاۋەكە كەوت، پەرداخەكە ھەلگەراپەو و غلور بوۋە و تا نىزىكى لاي تەختە نوپنەكەي براكەي رۆبىشت، لە پاي كورسىيەكە گىرى كەرد و ھەر لەۋىدا ماپەو. كەس ۋەئاگا نەبۆۋە. كەوتەۋە رى - لەسەر نوۋكى پى. دەرگاى ژوورەكە قەرچەبەكى لىۋە ھات و بەجىرەبەكى ناخۆش كراپەو. شەو بەشپوۋەبەكى سەير رووناك بو. پىاۋىكى بەژن زراف، پىشتى لەو، لە ناۋەراستى ھەوشەكەدا، لە لاي حەوزەكەو، لە رۆخى باخچەكەدا راۋەستا بو، پىاۋەكە نەدەجوۋلا. دلى ئەمىر عەلى

ۋەخورپە كەوت و دەمى ھىشك بو. ويستى راكات بەلام پىكانى قورس و سارد و بەعەردەو لىكاپون. ويستى ھاواركات بەلام دەنگى دەرەدەھات. پىاۋەكە مەودايەك لەم دوور و لە تارمايەكى رەش، لە مەخلوقىكى ناۋاقيى دەچوو. تارمايەكە، دەستى لەژىر چاكەتە دىرژەكەي دەرھىنا و كاتزىمىرەكەي باخەلى لەژىر تريفەي مانگدا راگرت. ئەوسا تارمايەكى سىپى، پەچە كروو، لەۋدىو دەرەختەكانەو ۋەدىار كەوت. چەند ھەنگاۋىك ھاتە پىشى، دەستى لەژىر پەچەكە ھىناپە دەرى، كەسىك ئامازەي بو كەرد و راۋەستا. تارمايە رەشەكە ئاۋرى داپەو و نىگاىەكى ورباىانەي برىبە پەنجەرەكان. ئەمىر عەلى لەلاۋە روخسارى بابى ناسىيەو. ئەدى باشە بەو شەۋە لەۋىدا چىي دەكرد؟ ژنەي پەچە سىپى لەۋدىو دەرەختەكانەو داگەرا و باوكى ئەمىش، بى دەنگ و بەكاۋەخۆ، دوای كەوت. يەك چرەكە دواتر، گۆپى ژوورىك لە ھەوشەكەدا داگىرسا. ئەو ژوورى كارەكەرە گەنجەكەيان بو. ھەمان ئەو كارەكەرەي كە دىقەتى براكەي دەدا و بەگۆپى باوكىشىدا دەپچاندا.

ئەمىر عەلى حەپەساۋ و شەرمەزار، بو ژوورەكەي گەراپەو و برىارىدا ھىچ شتتىك بو داىكى نەگىرپتەو. ئىدى خورى بەبىدەنگىيەو گرت و فىر بو ھەر ۋەك داىكى، ھەرۋەك خەلكانى گەورەي خاۋەن دەمامكگەلى مقەبابى، لەژىر چەرچەف و لە تارىكىي شەۋاندا بگرى. ئىتر نەبىدەتوانى ۋەك جارن، قاپ و قاچاخ و كاسەگەلى چىنى بىكىنىت. ئاخ ئەو جوۋرە كارانە ھىنى تافى مندالىي بوون. سەرى داخست و لىۋەكانى لىكنا و بىدەنگىيەكى گەورە لەنىۋەستە چكۆلەكەيدا نىشت، كە بەمرورى زەمەن، بوۋە جوژىك خاۋبۇنەو و ئاسوودەيىەكى خامۆش. خەلكى، بى باكىيە خۆبەدەستەۋەدەرەكەي و بىيان بەحىسىبى ئاقللى لىك دەداپەو. بەگۆپى يەكدا دەيانچاندا و ئەۋيان بەئىنسانىكى زىرەك و حىسابىي ناۋ زەد دەكرد.

مەلەك نازەر، پىكراۋ و پەرىشان، دانىشت و لەگەل خۆيدا بىرى كروو. رووداۋەكانى لەپال يەكدا دانان و بەو ئەنجامە گەبىشت كە ئىدى ئەمىر عەلى ئەۋى خۆش ناۋىت. ئاخ شىۋەك كە لە ژنەكەي راكا و لە ژوورى تر بنوۋىت (دەرگاگەش كلىل بىدا)، شىۋەك كە بكىشى بەسەرى ژنەكەيدا (مەلەك نازەر دلىيا بو كە ئەۋە ئىشى خورى ئەمىر عەلى بوۋە و بەدەستى ئەنقەست و بەپلانىك كە لەۋەوبەر دايرىشتوۋە، ئەۋ كارەي كروو)، شىۋەك كە بەسەر دۆسىيەكانى شارەۋاندا پرشىتەو تا كۆمپانىيەكەي ژنەكەي نابوت

کات، ئەو شووه نەک هەر بەتەنەها ژنەکەى خۆش ناوێت، بەلکو عاشقى ژنیکی تریش بووه.

ئەدى بۆچی تا ئیستا بیری لەو مەسەلەیه نەکردوووەتەوه؟ ئەمیر عەلى و کەسیکی تر؟ دەس و برد وینەى شاراوەى ژنیکی جحیل و شوخ و شەنگ، هاتە بەر چاوانی و پەوییەوه. ئەو یەكەمین جاربوو بیری لە ئەگەریکی لەو جۆرە دەکردهوه. ئەو کەسەى ترە نەبیراوەش، کوتوپر ئامادەبیبەکی بەلگە نەویستانەتری لە تەواوی واقع گەلە هەبووەکە، پەیدا کرد، واقعیی تر لە پەرداخى سەر مێزەکە، واقعیی تر لەو شەنە بایەى کە لە پوخساری ددا، واقعیی تر لەو پیتاوانەى کە لە پیتی دەکردن و واقعیی تر لە خودی خۆی. پەنگبێ خەلکانی تریش ئاگیان لەو کەین و بەینە بوویت بەلام نەیانداوەتەوه بەروویدا. مامە گیان زوبان بەد و دەم شێ بوو، زۆریەى جارن لە پاشەملە زەمی خەلکی دەکرد. مەلەک نازەر بەخۆی گوت کە هەلبەت ئەم مامە دەم شێ، ویستووێتەى شتییک لە بارەى ئەمیر عەلییەوه بدرکینیت. ویستووێتەى لە پرووی ناپەسەنبیبەوه ئامازە بەپەییەندی وی، بەفلانە خانمەوه بکات و ئەمیر عەلییش لەژێر مێزەکەوه کیشاویتی بەقۆزینگی پایدان قەسەکەى پێ برپوه. خۆبەتى، خۆبەتى، خۆبەتى. چ بیانووبەکی تر بو ئەو لەقە پێدا کیشانە نییە. ئەوسا کلاورژنەیهکی تر بەرووی خایەگەلى مەلەک نازەردا کرایهوه و پەردەى رەش لەبەر چاوانیدا هەلگیرا. رێک و رەوان، ئەو شتەى کە لۆژیکی ژنانەى خۆی لەو دەقیقەیدا حوکمی بەسەردا دەکرد، وەک حەقیقەتیکی تەواو لە لای چەسپى. کەواتە ئاوها، ژنیکی تر لە بەزەمەکەوه گلاوه! یەكەمین هەستییک کە تیبیدا وروژا، ترس بوو، ترسی ئینسانیکی بێ پشت و پەنا، ون بوو لە بەرەهوتیکی تاریکدا، ئینسانیک تەنیای تەنیا. هەستی کرد دەستی ناگاتە هیچ کەس و هیچ شوینییک و عەردى ژێر پای دەلەرزى. هەستییک بوو کۆت و مت وەک مردن، وەک تەماشاکردنى کفن و دفن کردنى خۆی. جەستەى سارد هەلگەرا و دلێ تیکەل هات. چنگی کرد بەپرچە درێژکەى خۆیدا و بەتوندی راپیکش. بێخی سەرى برژایهوه و ئیشی تیهات. ئیشی هەستیکی واقعییانە، راپەل بەجەستەیهکی زیندوووه، جەستەیهکی نارازی و هەلایساو، سەرماى گەوره.

مەودای لێ گرت، جەستەى داخ و توورەیبەکی ناچارم لەژێر پێستیدا تاوی سەند. دەریچەکانی دلێ بەهەوکردنیکی بەتاو، دەکرانەوه و دادەخران و ئەقینەکەى سات بەسات دەبووه رق و بوغز. دەیتوانی لەو ساتەوهختە تاییهتەدا، مەلەکە ئاگر تیبەردات، دەیتوانی

خۆی و ئەمیر عەلى نابووت کات. باوەرى بەیهک حەرفى قەسەکانی ئەمیر عەلى و حەکایەتى نەخۆشیی دەروونی نەما. بەخۆی گوت تەواوی ئەو گەمانە فیل و فېر بوون و پاساوی خۆیان هەبووه، پاساوی حیساب بۆ کراو و ورد. ئەمیر عەلییش هەر وەک تەواوی پیاوان - فلان و فلان و فیسار - درۆزن و بێ وەفایە و ئەمیش، مەلەک نازەرى خۆش باوەر، لە تەواوی ئەو ماوەبەدا، فریوی پروالەتە بێتەیهکەى وی خواردوووه. چ هەلەیهک! تەنانت بۆ یەك جاریش هەولێ نەداوه، سەر لە کارەکانی وی دەربیتێ. هەنووکە تێ دەگەبشت کە بۆچی هەندێ شەو درەنگ دەگەرایهوه مەلەوه و بۆچی هەر لەگەل بێنیی ئەمدا تەلەفۆنەکەى دادەخستەوه. هەولێ نەداوه بزانیت بۆ کوێ دەروا و هاموشۆی کێ دەکات؟ هەموو کار و قەسەکانی ئەمیر عەلى گومانایى هاتنە پێش چاوانی. تەنانت قەلەتیشی دزیوو هیولایی دەینواند. بێگومان، دەستی ژنیکی تر لە مەسەلەکەدا بوو، ژنیکی جحیل. وشەى جحیل وەک دەنگدانەوهی نالەیهکی لە گوێدا ناوۆلا - جحیل، جحیل - جحیل - جحیل، لەنیو سەریدا دەنگی دایهوه و لە دوایهوه ئیرەیبەکی کوێر، تیزتر لە سوێی هەزار برینی تەر، لە رۆح و جەستەیدا هیلانەى چی کرد. ئاخەر مەزەندە کردنى کێبەرکێ لەگەل ژنیکی جحیلدا، شتییک بوو دلەراوکی وروژین. وینەى کالی ئەو ژنە، ئەو حەرفە لە شکست نەهاتوو، لەبەر چاوانیدا وەدیار دەکەوت و چنگی دەکرد بەدل و رپخۆلەیدا. دەبویست هەموو شتییک بزانیت: کەنگی یەکتریان ناسیوه و لە کوێ؟ ناوی، تەمەنى، ناوینشانى مەلەکەى، ژمارەى تەلەفۆنەکەى، لە هەموویشى گرینگتر، قەلەتێ؟ ئەدى بەژن زراشە؟ بەژن زراشتر لەم؟ لاواز، گوشتن، سوور و سپیی، گەنم رەنگ؟ دەبویست بزانی و ئەم نەزانینەش شیتی دەکرد. رۆژی سەد جار لە خۆی دەپرسی: "کێبە؟" وایدەگوت و ئیدی دەکەوتە ئیرەیی بردن بەژنگەلیکی خەبالیی. لە سەرەتای ئاشنا بوونییهوه بەئەمیر عەلى، هەستیکی غەریزی، ئاگاداری دەکردهوه کە ئەم رووداوه، درەنگ بیان زوو، هەر روودەدا و هەمیشە لە قوولایی دلیدا درۆنگ بوو. تا ئەو شوینەى کە دەلوا، بە وشەگەلى شیرین و نەوازشگەلى دلنیاکەرەوه، بەو دەیهیتانی ژیانیکی ئاسوودە - چۆل لە تەنگرەى مادى - بەهەزار فیل و فری عاشقانە، ئەمیر عەلى جەلەو کردبوو. بەلام دەیزانی گوێشەیهک لە بوونی ئەو پیاویدا هەیه کۆنترۆل ناکریت، گوێشەیهک لە جەستەى ئەو پیاویدا کێبیبە و ئەمیش لەو گوێشە تاریکە نەناسراوه دەرترسا. خایەکانی لە لۆژیکی رووداوهکان ئەولاوەتر دەچوون. خۆزبای بوو ئەمیر عەلى بگریت. رێک لە جێ ژواندا، ئەو کاتەى کە لەپال دۆلبەرەکەیدا تلیساوهتەوه، دەرگای ژوورەکە بکاتەوه و

(دهرگای کام ژوور؟) و ریتک له قولایی چاوه ئەبلەق بووه کانی بنۆرئ. ئەدی پاشان؟ پاشان له میانا نه بوو. تاخر زه من له زهینی شپرزهی مه لهک نازهردا، لهو دهقیقه یهوه کوژیایی پت دههات و دونیا له جووله دهکوت. نهیده توانی رووداوه که له بهرچاوانی خۆیدا بهرجهسته کات. دهگه رایهوه دوواوه، سه ره له نوێ دهستی پت ده کردهوه. سیناریۆکهی دهسکاریی دهکرد. دیمه نهکان، کات و شوینی خیا نه ته کهی ئال و گۆر پت دهکرد، دهگه بيشته ئەو ساته ی که دهرگای ژووره که دهکاتهوه. ژووری نوستنی خۆیان؟ ژووریتک له ئوتیلێکدا؟ گرینگ نه بوو. کامیتر زهینیه کهی دهرگایه کی پيشان ده دا. دهرگایه کی داخراو، دهسکه کهی با ده دا. دهرگاکه به کاوه خۆ درزێکی تیده بوو، دهکرایهوه. کامیترکه دهچوه پيشتر، به دهوری په نجه ره که دا دهسوورایهوه، به لێواری تهخته نوینه که دا دهچوه سه ری و له سه ر روخساری ئەمیر عه لی و دولبه ره که ی را ده گیرا. که دهگه بيشته ئەو، ئیدی مه له ک نازه ر گوری خه یالی به هانا یه وه نه دههات. فیلمه که له ناو کامیترکه دا نه دهسوورایه وه و له سه ر ئەو دووایین وینه جیگیره ده وه ستا. دوا ی ئەوه تاریکیه کی ره ها بوو. بیده نگیبه کی چر، په رده یه کی ره ش، دوا ی ئەوه کوژیایی بوو.

سیناریۆکان ته واو بوونیان نه بوو، خایله گه لی په رته وازه، خه ونه گه لی تیکه ل پیکه لی وێرانکه ره له زهینی مه له ک نازه ردا جیگیره ی واقیعییه تی ساکاری رۆژانه ی گرتبووه وه. ههستی ده کرد جوگرافیا ی رۆخی تیکچرژاوه به سه ر یه کدا و خۆره لات و خۆرئاوا ی ناخی جت گۆرکییان کردووه. خۆی بۆ نه ده دۆزرایه وه. خۆی نه ده بینی و له کات و شوینیکی دیاری کراوا دانه ده سه کتا. به وه شه وه، ژیان هه ر ده گوزه را و به رنامه گه لی رۆژانه: هه ستان، سلاو کردن، زه رده خه نه کردن، جلک پۆشین، وه رزشی به یانیان، ته له فۆن کردن بۆ ئەم و ئەو، حیسابی داها ت و خه رجیی رۆژانه و بۆ میوانیی چوون، هه ر وه ک جا ران به رتوه ده بران. شته کان شو تین گۆرکییان ده کرد. ده فر و کاسه ی دیرینه، پلپله ی به رزی بلوور، گو لدانی کریستالیی له ژووریکه وه بۆ ژووریتکی دی ده گۆزرا نه وه. په رده کان هه لده درانه وه، رۆژنامه یه کی گرمۆله کراو ده خرایه ته نه که ی خۆله وه، په نجه ره کان ده کرانه وه و داده خران، هه موو ئەو کارانه ش که سیتی غه ربیه ده یکردن، مه له ک نازه ریتکی بز که یاده وه ربیه کی بی رهنگی له رابردو دا هه بوو، یاده وه ربیه کی له و ژنه به هیزو به ده سه لاتا ته دا هه بوو که له ژووره روونا که کانداه لده سوورا و با وه ری به به ره ما وه ی به خته وه ربیه که ی هه بوو. ئەلعانی ش، به بی چ ناگادار کرد نه وه یه کی پيشینه، نا تاماده و خافلگیر، مسته کو له یه کی پیداکیشرا بوو. وه ک بلتی دهستیکی غه ییبی، له دوا وه پالی پتیه نا بی ت.

هه لخلیسکا بوو، تلی دابوو، که وتبووه ئەو دیو که لاوه نه ناسرا وه کانی ژبانه وه، که وتبووه بنی چالی حه زه کاکه ی به کاکه ی و غه ربزه تاریکه به راییه کانه وه. فیکر و زیکری لای ئەوه بوو ئەمیر عه لی له کوژییه و چ ده کات. گو تی له ته له فۆنه کانی را ده دێرا. له و دیو دهرگا وه را ده وه ستا یان گو تی ده نا به جت کلیلی دهرگا وه. ناو چه کمه جه و گیرفانی چاکه ت و شه رپواله که ی ده گه را. نامه کانی ده کرده وه. جزدانه که ی ده دزی و حه واله و قه بز و سه ره قه له مه کانی به ور دیی ده خو تندنه وه. ئەم دیو و ئەو دیو، وشه به وشه. ئەمیر عه لی تاقیب ده کرد، نا وه خت خۆی ده کرد به کو مپانیادا، به بی له دهرگادان، دهرگای ژووره که ی ده کرده وه و ده ییبی له و دیو میتزه که یه وه دانیش تووه و سه رقالی خو تندنه وه ی نامه یه که. نامه ی ئیداریی؟ ره نگبێ تابه تیش؟ خۆی ده گه یان ده پال یان ئەو دیو یه وه و به هه ر بیانو یه ک با، نیوه سه رنجیکی بزێوانه و دزانه ی ده دایه نامه که ی بن دهستی. چاوی له سه ر نامه که بوو که هۆش و گۆشی له دووی زهنگی ته له فۆن را یده کرد. ئەدی کت بوو؟ گو تی قولاخ ده کرد. نه یده توانی گو تی لی بی. تاخر ئەمیر عه لی توند ته له فۆنه که ی ده نووساند به گوژییه وه. ده بوو تیبگات. په یجۆرییه که ی به هیزتر له شعوری بوو، توندوتیژتر له ئارامیی و به هیزییه هه می شه ییه که ی بوو. ده پیرسی ئەوه له گه ل کیدا ده دویتیت و ته له فۆنه که ی له دهستی هه لده پچورقاند. دهنگی پیاویتی نه ناس له گو تیدا دهنگی ده دایه وه. رهنگه، کپیاری به کره یان نوینه ری بیمه یان کارمه ندیکی ئیداره بوویت. شه رمه زار ده بوو. سه ری داده خست و سه رزه نشتی خۆی ده کرد. چه ند رۆژتیک ئارام ده بۆوه. ده که وته وه وه رزش کردن، بۆ سه ردانی ها ورپیانی ده چوو، ته له فۆنی بۆ مناله کانی ده کرد و به خۆی ده گوت: کوره کانم هۆگرمن. جگه له وان، چ شتیکی تر گرینگ نییه. وینه ی کوره کانی ده هی تانه وه زهینی و ئەوسا ئه ییکی تی ده گه رایه وه. به لام ئیره یی، وه ک زه روویه کی برسیی، لکا بوو به په رده ی دلاییه وه و خو تینی هه لده مژت. هه مدیس خایله گه لی ره ش ره ش هور و ژمیان ده هی تانه وه و می شکیان دا گیر ده کرد. به خۆی ده گوت: چ که ریتک بووم! تاخر چۆن ده بی ئەمیر عه لی له ژووری کاری خۆیدا ژوان له گه ل دولبه ره که یدا دانیت؟ خۆ شیت نه بووه؟ ره نگبێ، له جیگیره که دوور له چاوی خه لک، له کو لانیکی نه ناسراو، له گه ره کیکی دوور، یان به پتچه وانه وه، له جیگیره که ی ئەم ده روویه ره ژوان له گه ل دولبه ره که یدا دیاری بکات. به لام تاخر له کو ی؟ ئیدی ئەم له کو ی نه حله تیبیه ده کرا هه ر جیگیره که و هه موو جیگیره که ی بێت. ته نانه ت له مالی خو شیان. ده بوو تی بگات. ترومبیله که ی له و دیو دره ختیکه وه را گرت، چاویلکه ره شه که ی له چا و کرد، روو پۆشه که ی

تا حاست برۆی هینایه خوارهوه. لهودویو سوکانهوه دانیشته، چاو له ریتی هاتنی ئەمیر عەلی، دەستی لهسەر سوپج، نامادەدی داگیرساندنی مەکینه. پای لهسەر بەنزین دەلهرزوی و زگی له حەژمەت شلەژاوی، پیچی پێدا دەهات. بینی وا هات. له بەردەم دەرگای کۆمپانیاکەدا راوهستا (ئەوه بۆ خۆی ناماژەیهکی گوماناوی بوو) ناو گیرفانهکانی گەرا، گیرفانی چاکەتەکی، گیرفانهکانی پانتۆڵەکی. ئەری بەدوای چیدا دەگەڕێ؟ ناو نیشان؟ ژمارە تەلهفۆن؟ هەمدیس بۆ ژوووهوه دەچیتەوه. پینج دەقیقه، دە دەقیقه، چارهکه سەعاتیک تێ دەپەرێ. چ سەهویهکی کردووه؟ رەنگه له دەرگای دواوه رۆشیتێ؟ رەنگه ئەمی بینیت؟ ناخر ئەو راوهستان و هەمدیس گەرانەویه بێ ملامەت نییه. ئەوه بۆ خۆی جوړیک له ناماژەیه. ئەوه پەپام ناردنه بۆ کەسیک له دەرۆبه، بۆ ژنیک لهودویو پەنجەرەوه، یان راوهستا و له سەری چوار پراکەدا، یان دانیشتوو له ترومبیلێکی ئەو دەرۆبهردا. پەپامیک واتە بەرێ کەوهو پرۆ. یان ئارام بگره. یاخود وەرە سەر چوار پراکە. یان له مالهوه بمیتەوه. له حەیس و بەیسی ئەوهدابوو کە بینی و سەر و کەلله ئەمیر عەلی پەیدا بۆه. هەنگاوهکانی ژماردن، هەنگاوی خیرا، خیراتر لەپرادهی ئاسایی، هەنگاوهکی شپرزە. رەنگه کەیفی هەبێ و بێ ئۆقره، هەنگاوهکی کەسیکی عاشق. سواری ترومبیلەکی بوو. جوولاً. مەلەک نازەریش پیتی نا بەبەنزیندا و بەمەودایهکی کەم له دواپهوه ترومبیلەکی ئاژوو. ئەمیر عەلی بۆ لای راست پیچی کردووه. ئەوه رێگەکی مالهوه نەبوو. بۆ لای دەسته چەپ پیچی کردووه، له چوار پراکە تێپەری، چەند خیرا دەپاژوو. پەلهی بوو. له گۆپی سووری دا. ئەری بەرهو کوی چوو؟ دیار نەما. رەنگه تێگەشتی کە تاقیبی دەکەن (خایله گەلی مەلەک نازەر). تێگەشتوو. کەلەکچی. خایین.

خۆزیا یارمەتی له من داوا کردبا، یارمەتی له منیک که له هەموو دونیا لهو نێزیکتر بووم.

گەمە ئیرەیی و خانەگومانیی ماوهیهکی زۆر، تا دواي ئەو رێکەوتە فلانیهی درێژەیی هەبوو. رووداوهکه ئاوهایی بوو: مەلەک نازەر شپرزە و توورە، شەلال له ئارهقی گەرمای چلهی هاوین، سەعات دووی پاش نیوهرۆ، برسی و تینوو، سەرلهنوێ، لهبەر دەرگای کۆمپانیا دا ئیشک دەگرێ و ئەمیر عەلی تاقیب دەکات. پێ دەنێ بەبەنزیندا و بەخیرایی له پاس و لۆریهک، کە کۆڵەگە ئاسنی بارکردووه، تێدەپەریت. ترومبیلێک رووبهرووی

دیت. هەردووکیان ئیستۆپ دەگرن، لا دەدەن و بەمەودایهکی کەم بەلای یەکدا تێ دەپەرن. ترومبیلەکی مەلەک نازەر بەرهو شوستهکه دەچێ و خەریکه رێوارێک بکات بەژێرهوه، بەلام سوکانهکه له کاتی خۆیدا وەردهچەرختی. بەدەوری خۆیدا دەسورپیتەوه و لهگەڵ تەکسییهکی چکۆله و کۆلهواردا که خەخن، له کەناری جادهکهوه تێدەپەرێ، له یهکتەری دەدەن. مەلەک نازەر ترومبیلەکی خۆی گەوره و توکمەیه، هیندهی لۆریههک، ئەزیه تێکی وای نابیت، تەنها لایتهکی دەشکیت. بەلام تەکسییه داماوکه، لیک بەر هەلدهوشیت، تەنها یهک لیدان بەس بووه تا تیکوپییک بشکیت. دەرگاکی له لایهک، تاپهکی له لایهکی تر، شوڤیرهکەشی بێ هۆش.

ئەم جوژه کارانه له ژنیکی بههیتز و ماقوولی وهک وی نەدەوشایهوه. خو گەر بیستبای ژنیکی تر کاری لهو جوژهی کردووه، ئەوا سەری بەنیشانهی سووکایهتی و ئەفوس باهدا و سوپاسی خودای دەکرد که خۆی لهو پیتره ژنه کەلله پووته نییه. سەرزه نشتی خۆی دەکرد، لهگەڵ خۆیدا بهشەر دههات و توانای کۆنترۆل کردنی بارودۆخه نەسرهوتەکی خۆی نەبوو. بێ هەدادان و وهک دوورگهیهکی سەرگەردان بەدەوری خۆیدا دەخولایهوه. دەمامکی ژنیکی بهختهوهر و سەرکهوتوو، له روخساری کەوتبووه خوارهوه و حەزی نەدەکرد کەس تەماشای بکات. هەر جارێک که لهئاوینەدا چاوی بەخۆی دەکەوت، رادهچلەکی و پرووی خۆی وەردهگیرا. خۆزیاي بوو ئەمیر عەلی بمریت. هەروا بەسانایی. تا هەنوکه ئەوی بەهینی خۆی زانیبوو. گەر بریاربا کەسیکی دی لهگەڵ ئەودا با، ئەوا ئیدی باشتەر بوو بمریت.

هەندێ رۆژ، بەپاساویکی نااشکرا، له کەری شەیتان دەهاته خوارهوه. نووریکی له دلیدا پرسنگی دەدا و سەبارەت بەخایلهگەله رەشەکانی، دووچاری دوو دلیی دەبوو. بەخۆی دەگوت رەنگه هەلە بێ و چ دولبەرێک له میانا نەبیت. ناخر نەیتوانیبوو ئەمیر عەلی بگریت. ئەدی چۆن لهوه دلییا بیوو؟ رەنگه شووه بێ گوناوهکی راست بێژی و بەنەخۆشییهکی نەناسراو گیرۆده بوویت؟ دەبوو بەهەر شتیهیهک با، قسهیهکی لهگەڵ کردبا و دلی و دەدەست هینابایهوه. لهبەر ئاوینهکهدا دانیشته و خۆی رازاندهوه. جوانترین جلکهکانی پۆشیی و لهبەر چاوی ماندووی شووهکهیدا کەوتە خو نوواندن. پیتکهنی. بەزوبانیکی خۆش لهگەلیدا کەوتە قسان. روخساری جوان و جەسته نیوه جوانهکی خۆی بۆ نومایش کرد. قسانی خۆشی بۆ کرد. له بارهی بەرنامهگەلی ئایندهوه ناخفت. له بارهی

مانگی هه‌نگوینی دووه‌مه‌وه، له باره‌ی ئەو سه‌فه‌رانه‌وه که ده‌کرا پێکه‌وه بیکه‌ن، له باره‌ی ده‌سپێکردنه‌وه‌ی ژبانیکی نوێوه، له‌گه‌ڵ کورده‌کانا، بچ کورده‌کان، له ناو ولات، له ده‌روه‌وه، له هه‌ر شوێنێک ئەو سه‌ز بکات. له باره‌ی ئاسمانه‌وه دووا و له باره‌ی هه‌سه‌ره‌کانی (ئه‌گه‌رچی شتی زۆری له‌وباره‌یه‌وه نه‌ده‌زانی). له باره‌ی کتێبه‌وه، له باره‌ی سپنه‌ماوه، له باره‌ی شیع‌ر و عی‌رفانه‌وه، له باره‌ی خۆبه‌وه، له باره‌ی کۆمپانیای به‌کره و ده‌زووه‌وه، له باره‌ی شۆرش و سیاسه‌ته‌وه و ئیدی کوت و پرماندوو بوو. بینی ئەمیرعه‌لی یه‌ک وشه‌ی له قسه‌کانی نه‌ژنه‌فتوووه و دل‌ی له جی‌گایه‌کی تره. ئەوسا مه‌له‌ک نازه‌ر دل‌ی وه‌خو‌رپه که‌وت.

ئەمیرعه‌لی گرفتاری خۆی بوو، تین و مه‌راق و حیرسی مه‌له‌ک نازه‌ری نه‌ده‌بینی. خۆ گه‌ر بینیباشی ئەوا نه‌یده‌زانی چ بێژی و چۆن کاره‌کانی ئاراسته‌کات. جاره‌های جار به‌وپه‌ری راستگۆییه‌وه، بره‌باری دابوو له‌گه‌ڵ ویدا بدوویت و هه‌موو شتیکی بۆ بگێرته‌وه. هه‌رچی زیاتر ئەو نه‌تییه‌ی له‌دل‌یدا هه‌شتبایه‌وه، خه‌راپتر ده‌بوو. گوتبووی نه‌خۆشم، به‌لام پرونی نه‌کردبووه‌وه چۆناوچۆنی ده‌ستی، خۆ به‌خۆ به‌رز بۆته‌وه و چۆناوچۆنی پای، سه‌رپێچی له‌ فه‌رمانی وی کردووه. جارێک، قیروسیای کرد و ده‌ستی پێکرد، به‌لام مه‌له‌ک نازه‌ر پێی پێ نه‌دا. ئاماده‌ی شه‌ر و چاوانی پریشکی ناگریان لێده‌بووه. دل‌نیابوو ئەمیرعه‌لی درۆ ده‌کا و هه‌وسه‌له‌ی گه‌مه‌کانی وی نه‌بوو. جاری دووه‌میش، هه‌مدیس به‌تکا و ره‌جای ئەمیرعه‌لی، دانیشتن تا بدوین، به‌لام کاره‌که‌یان به‌شه‌ر گه‌ییشت. مه‌له‌ک نازه‌ر ته‌قییه‌وه، هه‌رشه‌ی برد و ئەوی به‌خایین و خۆبه‌رست و فی‌لباز ناوزه‌د کرد. تۆمه‌تی ئەوه‌ی دایه‌ پالی که‌ ته‌نها له‌ پیناوی سه‌روه‌ت و سامان و ناو و شو‌ره‌تی خه‌زانه‌که‌یدا ئەمی هه‌یناوه و به‌بچ دوو دل‌یش هه‌نوکه‌ که‌سیکی له‌م باشتری دۆزبوه‌ته‌وه، که‌سیک که‌ خانویه‌کی گه‌وره‌تره‌ کۆمپانیایه‌کی به‌شکۆتری هه‌یه. خۆبشی نه‌یده‌زانی ئەم قسه‌نه‌ی چۆن له‌ زار هاتوونه‌ته‌ ده‌ر. ژتیوان بۆوه. به‌لام تازه‌ کار له‌ کار ترازا بوو. ئەمیرعه‌لی، هه‌رگه‌یه‌ مه‌له‌ک نازه‌ری ئاوها شه‌رانگێز و شالاهه‌ین نه‌بینیبوو. قسه‌کانی له‌ دل‌ نه‌گرتن، به‌لام پاشه‌کشه‌ی کرد و نه‌یتوانی له‌ ژنه‌که‌ی نێزیک بپه‌ته‌وه. ئاخ‌ر ئەوه‌ ترس بوو که‌ ئەوی له‌ په‌ل و پۆ خستبوو.

پۆزانیکی خه‌راپ له‌ پێش بوون. برا شه‌ریکه‌ به‌شه‌کانی مه‌له‌ک نازه‌ر بۆ سه‌ردانی هاتن و پێیان گوت بره‌باریان داوه ئەمیرعه‌لی له‌ جی‌گه‌ری کۆمپانیایه‌که‌ لابه‌دن. له‌ راستیدا، هه‌ر

وه‌ده‌ری نین و ناو و ناوبانگی کۆمپانیایه‌که‌ قووتارکه‌ن. گوتیان خوشکی نازیز، ئەو زه‌لامه‌، هه‌رچه‌ندیک باش و میه‌ره‌بان و نازه‌نین بیت، له‌ قوماشی ئی‌مه‌ نییه. زۆر هه‌ول‌ی داوه له‌ ئی‌مه‌ بچیت، به‌لام ناتوانیت. لاسایی قسان کردن، ری‌ رۆیشتن، جلک پۆشین، هه‌ستان و دانیشتنی ئی‌مه‌ ده‌کاته‌وه. به‌لام شوێنێکی مه‌سه‌له‌که‌ خه‌راپه، جی‌گایه‌کی به‌ره‌تیی. ئەو قه‌ت نه‌یتوانیوه‌ وه‌ک ئی‌مه‌ به‌ر بکاته‌وه. ئەو غه‌واره‌ بووه و هه‌ر به‌غه‌واره‌ بیه‌ش ماوه‌ته‌وه. متمانه‌ی پێ ناکریت. که‌سیکی خه‌ته‌رناکه. دار به‌رۆچی هه‌مووماندا ده‌دات، نه‌ک به‌ده‌ستی نه‌تقه‌ست، نه‌ک به‌نه‌خشه‌یه‌کی پێشینه، به‌ل‌کو به‌جه‌هاله‌تی خۆی.

مامه‌گیانیش له‌و دانیشتنه‌دا بوو. سه‌راپا گوی و به‌سه‌ختیی که‌وته ژێر کاریگه‌ری قسه‌ی برازاکانییه‌وه. سه‌ری به‌نیشانه‌ی ره‌زامه‌ندی له‌قاندو گوتی: "دۆزمنی دانا به‌و دۆستی گیل".

مه‌له‌ک نازه‌ر گینگلی ده‌دا، ره‌نگی سوور هه‌ل‌گه‌را و دل‌ی که‌وته ته‌په‌ ته‌پ. رووداوه‌کانی ئەو دوایه‌، کیشمه‌کیشه‌ ده‌روونییه‌کان و بچ خه‌ویی، ئەه‌سابیان دا‌رزان‌دیو، به‌هاسانی که‌له‌یی ده‌بوو. له‌ شه‌ر ده‌گه‌را و له‌ خودای ده‌ویست. به‌تایبه‌تی له‌ مامه‌ گیان پر بوو. برای نوتقه‌ده‌ر سالی‌ک له‌ مه‌له‌ک نازه‌ر گه‌وره‌تر بوو، سالی‌ک به‌ر له‌و پای نابوو گۆره‌پانی ژبانیه‌وه و پێشبرکی هاتنه‌ دونه‌ی له‌و برده‌بووه. به‌تایبه‌تی که‌ کورپش بوو، کورپه‌ گه‌وره، جی‌ نشین و کورپه‌ عه‌زیزی دایک. ته‌واوی ئی‌متیازاته‌ خودایی، فه‌زایی، شه‌ری، ئی‌رسی و هه‌ستییه‌کان هی خۆی بوون. ئەم بره‌یه، وه‌ ئاگا له‌و قودره‌ته‌ی که‌ به‌خو‌راییی پێی برا بوو، خوشکه‌ چکۆله‌که‌ی عه‌زاب ده‌دا. قسه‌ی ره‌قی پێ ده‌گوت، ماجیک و کتێبه‌کانی ده‌برد، تایه‌ی پاسکیله‌که‌ی په‌نچه‌ر ده‌کرد، قژی له‌ بێخه‌وه راده‌کیشا و پاره‌ی ده‌خه‌یله‌که‌ی ده‌دزی. که‌ گه‌وره‌تر بوون، لیکتر دوورکه‌وتنه‌وه، به‌لام کتێبه‌رکی و شه‌ره‌که‌یان، له‌ژێره‌وه هه‌ر به‌حه‌شاردراوی درێژه‌ی هه‌بوو.

مه‌له‌ک نازه‌ر گوتی خۆی ئه‌رکی جی‌گه‌ری کۆمپانیایه‌که‌ له‌ ئەستۆ ده‌گرێ و کاره‌کان رێک ده‌خاته‌وه. برا گه‌وره و شه‌ریکه‌کان، به‌زوبانیکی لووس، مه‌له‌ک نازه‌ریان تیگه‌یاند که‌ ژن عه‌قلی که‌مه و بۆ سه‌لماندنی قسه‌ و مه‌نتیقی پیاوانه‌ی خو‌شیان، په‌نایان بۆ گووته‌زای گه‌وره‌ پیاوانی خه‌یل و ئی‌مانداران برد.

مامه‌گیانیش چه‌ند به‌شیک له‌ کۆمپانیایه‌که‌دا هه‌بوو. به‌لام به‌ده‌ر له‌ سنووره‌ندیته‌ی قودره‌تی خۆی، بوونی خۆی راگه‌یاند و رای خۆی ده‌رپیی، ده‌نگی به‌رز کرده‌وه و قورگی

ساف کرد. زانی بووی شهر دهب، بۆیه نوتقیکی ئەدیبانە و شایستەیی ئەو مەجلیسەیی ئامادە کردبوو. برازاکانی ماوەبەک گوێیان لێ راڤتیا و پاشان حەوسەلەیان نەما. بەکیتک پۆمیی، بەکیتک تەلەفۆنی هەلگرت و ژمارەیی لێدا و دوو شەریکی تریش باوێشکیان دا. مەلەک نازەر نارەزایی دەربیری. گوتی جیگیری کۆمپانیاکە بۆ خۆی دەبێ و قسەکانی بەرپێگەگەلی یاسایی بەگوتی هەمووان گەیاندا. بۆ بەکەمین جار، لەنیوان خوشک و برایاندا، ناکۆکیی روویدا. عاجزییەکان کەوتنە روو. خوشک و براگەلی میهرەبان و بەمشوور، کە تا دوو رۆژ لەووبەر، بەرووالەت، لەگەڵ بەکەیدا کۆک و بەکانگیر بوون، بەکەندەردوو بوونە دوژمنی بەکەدی و نیوانیان تیک چوو. ئەدی ئەمیر عەلی چیی گوت؟ هیچ. چ کەسێک هەر حیسابیی بۆ نەکرد. بتهوئ و نەتهوئ، خەسووی بەرپێش هینرایە ناو کێشەکەو. دەبوو لەنیوان کچ و کورەکانیدا، بپیتە حەکەم. ئەو کارێکی قورس بوو. چەند بەشیکیش بەناوی دایکی مەلەک نازەرەو بوو (مامە گیان ئەو بەشەشی بۆ خۆی پچری بوو، هەر بەراست با نەچینە ناو ئەم بابەتەو!) دایکی بەرپێ قەبیریک بیری کردەو و دواجار رایەکی بەقازانجی کورەکانی گوت، بەقازانجی کورە نازدەرەکانی. مەلەک نازەر هەرەشەیی کرد کە دەرگای کۆمپانیاکە دادەخا و حیسابیییکیش بۆ مامە گیان دەکات.

مامە گیانییش کە هەر و لەبیری نوتقە گرینگەکەیدا بوو، هاواری کرد: "بێ دەنگ. مۆلەت بدەن."

کەس مۆلەتی نەدا. هەمووان لەگەڵ بەکەیدا دەوان. برا میهرەبانەکان، کەوتنە هاوارهاوار. چاوانیان باریک بوونەو و سەری کەپوویان رەش هەلگەرا. ئەوجا مەسەلەیی حیساباتی پارە هینرایە پێش. ژمیریاریان هینا و تۆمەتی بەرژەوئندیی خوازییان دایە پال ئەمیر عەلی. ئەمیر عەلی لە هەموو شتیک بێ ناگا و گێژ و وێژ تەماشای خەلگەکەیی دەکرد. ریسواییەکی سەرنج راگێش لە کۆمپانیاکەدا روویدا بوو. مامە گیان، بەبێ چ مەدرەک و بەلگەبەکی دیاری کراو، ژمیریارە پیر و دیربەکەیی کۆمپانیای، بەکلاوچیتیی تاوانبار کرد، رەنگی ژمیریار سپی هەلگەرا. دایکی مەلەک نازەر پشتی مامە گیانی گرت و گوتی ئەویش ناگای لە زۆر شتە. ژمیریار ویستی بەرگری لە خۆی بکات، بەلام دەنگی دەرنەهات. دەستی نایە سەر دلی و بوورایەو. بوو قەرەبالخیی. مەلەک نازەر ئەو ژمیریارەیی وەک باوکی خۆی خۆش دەویست و تەنێ متمانەیی بەو هەبوو. زریکاندی و

دایکی بەخیانەت کردن تاوانبار کرد. ژمیریاریان لەسەر قەنەفەبەکی چەرم راکشاند و بەخەکەیان کردەو. تەلەفۆنیان بۆ نەخۆشخانە کرد و داوای ئەمبۆلانسیان کرد. ترسی ئەم رووداو کۆتوپرە هەمووانی داگیر کردبوو. کەس دەنگی لێو نەدەهات. چەند ساتیک لە بێدەنگیی و چاوەروانیدا تێپەریی کە کۆتوپر مامە گیان دەستی نایە سەر دەم وچاویی و خۆر خۆر دایە قۆلپی گریان.

مەلەک نازەر لەو ماملەبەدا شکستی هینا. قەبوڵ کردنی شکست، کارەساتیی گەورە بوو. دایکی، براکانی و مامە گیان، لەووبەر کە بەشی زیاتریان لە کۆمپانیاکەدا هەبوو، قسەیی خۆیان سوار کرد و بردیانەو. مەلەک نازەر، شەکەت و نیوہ گیان، بۆ ماوەبەکی دیاری نەکراو، دەرگای ماملەکەیی بەرووی هەموواندا داخست. دیوارێکی نەبێنراوی بەدەوران دەوری خۆیدا رۆنا و هیتور هیتور خامۆش بوو. لەنیو ئەو هۆدە نیوہ تاریکەدا، هەستی بەئاسایی دەکرد. تەواوی رۆژ، لەسەر تەختەنوێتیی درپێکۆلە، روو و دیوار رادەکشا و دەنوست. یان ئەگەر بێداربا، ئەوا بەچاوانییی کراووە لە خالیک رادەما و ورتەیی لێو نەدەهات. هەموو شتەکان مەودایان لێ گرتبوو - بۆن، تام، دزبویی و جوانی شیوہکان، چێژە ساتەوختییەکان و خۆشییە کاتییەکان. تا درەنگانی لەسەر تەختە نوێنەکەیی دەمایەو و پێی لە مال نەدەنایە دەر. حەوسەلەیی بێنینی هاواریکانی نەبوو. گەر بۆ میوانییەک داووت کرابا، نەدەچوو، خۆ گەر بەدوایشیدا هاتبان، ئەوا دەرگای ژوورەکەیی دادەخست. هیتور هیتور، خامۆش و خامۆشتر دەبوو، تا کار گەببە ئەووی دەمی بۆ خواردن نەدەبرد. هەموو جۆرە کارێکی بەلاو زەحمەت بوو. بەزۆر حەمامی دەکرد یان قژی دادەهینا. بەجلکی خەووە لە ژوورەکەیدا رادەکشا. بەسەعات رادەووستا و مات دەبیردەو. حەوسەلەیی دایک و براکانی نەماو لە ئەمیر عەلی دەترسا. بەبێنینی وی رەنگی سپی هەلگەرا و جەستەیی هەلگەرهەرز. دەچوو سوچیکیی تەختەنوێنەکەو و چەرچەفەکەیی دەدا بەسەری خۆیدا. لە من عاجز بوو. نە هاواری بەسەردا دەکردم و نە سەبیری دەکردم. بەبێنینی من خەمیک لەسەر روخسار و لەنیو چاوانیدا بارگەیی دەخست و سەری لەژێرەو دەنا. ئەدی بیری لە چ دەکردهو؟ لە رۆژانی منالیی؟ چما بیری لەو کاتانە دەکردهو کە لەسەر پاسکیلەکەم دادەنیشت و جاننا قورسەکەیی قوتابخانەیی دەدایە دەستم؟ بیری لەو شەوانە دەکردهو کە وەزیفەکانیم بۆ دەنووسیبەو؟ پەناگەبەکی باشتر لە پەناگەکەیی منی شک نەدەبرد. زۆری دەنواند، فەرمانی دەدا و منبیش بۆم جێ بەجێ دەکرد. هەر چیبەکی گوتبا، قەبوڵم بوو. وەک بلیی مانای ژیانم لە گوئی رایەل

بوونی ردهای ویدا بیت. رهنگبی دلی ویستبیتی له گهل ئەمیرعه لیدا بکهومه کتبه رکئی و ئیره بیم پیشان بدهم؟ ئەمیرعه لی ههلبژارد تا شاهیدی هاوارکردن و ناره زایی من بیت و منیش دهنگم لیوه نه دههات. ههرچییهک ئەو گوتبای دهبأ و ابا. ئەوه یاسای گه مه کهمان بوو. رهنگه به لایه وه باشتر بوو بیت، ته نانهت گهر بۆ جارێکیش بیت، گه مه که به یه کدا بدهم، ئاوژووی که مه وه، خۆ ویستیم و سه ریچی بونیتم. شتیکم بۆ خۆم بویت. بۆ دلی خۆم به ویت نهک له پیناوی نه ودا.

ته نها که سیک که مافی نیزیکی بوونه وهی له مه لهک نازه ره هبوو، ئەو دایه نه پیره ی بوو که گه وهی کردبوو. ئەمیرعه لی چوو به دوا ی دایه خاندا و به شه له شهل و به چاوانیکی نیوه کوژاوه و به تکا و ره جا، بۆ ماله وهی هینا. مه لهک نازه نه زهرده خه نه ی هاتئ و نه خوشحالیی خۆی دهر بپی، به لام پرووی خۆی وه رنه گیترا. مۆله تی دا که نه نه خان دهستی بگری و پوخساری ماچ کات. چهند رۆژ دواتر، دوو سئ که وچک خواردنی خوار که ئەو له به رده میدا داینا. تا ئەو رۆژه به پین چه قینییه کی منالانه وه، ههر دهرمانیک که دکتوری ئەعساب بۆی نووسیوو، له مست، یان ژیر زوبانیدا ده هیتشته وه و دواتر، له یه کهمین دهرفته ی گونجاودا، فریتی ددها یاخود تفی ده کرده وه. کهم کهم، به پیتداگرتنی دایه نه که ی، قه بولی کرد چه په کانی به ره له خه وی قووت بدا و بی هات و بات ئەو شروبی مقه و بییه بخواته وه که بۆی نووسرابوو. دایه خانم جلکه کانی بۆ ده گۆری و که وچک که وچک خواردنی به ده مه وه ده کرد. مه لهک نازه وهک منالی لی هاتبوو. ههزی ده کرد نازی بکیشری و له بری وی بریار بدریت، شتی که ههرگیز نه یکردبوو. وهک ئەوهی ههز بکات بۆ دوا وه بگه ریتته وه، له سه ره تاي منالییه وه ده ست پیکاته وه. له سه ره تاي له دایه کبونییه وه. رهنگه ریگه یه کی تری گرتبایه بهر. رهنگبی.

چله ی زستان بوو. دایه خانم بهرگه ی سه رمای نه ده گرت و ده یویست بۆ کرمان بگه ریتته وه. پتیویستی به هه وای گهرم و هه تاو بوو. ئەدی مه لهک نازه ری به دهستی کئی سپاردبا؟ له گهل دایک و براکانیدا قسه ی نه بوو. به بیینیان وه زعی خه راپ ده بوو. ده بوو ئۆقره یان گرتبا تا ئارام تر ده بووه. ئەمیرعه لییش مافی هاتنه ژووره وهی بۆ ژووره که ی نه بوو. ئەوه فه رمانی دختۆر بوو. ئاخ کاتی مه لهک نازه چاوی پیتی ده که وت، ده خرۆشا و ههرچی به ده سه تته وه هاتبا، به هات و بات و هاوار هاواره وه، ده یکی ششا به دار و دیواردا و ده یشکاند. ئەمیرعه لی داوای یارمه تی له من کرد و من به چاودیری کردنی مه لهک نازه

راهاتبووم - راهاتنیکی ناوه کیی، ته نانهت ئەو کاتانه شی که لیتی دوور بووم.

رۆژانه به فر ده باری. مه لهک نازه ره خه مین و بیته ننگ، له پال په نجه ره که دا داده نیشت و دیقه تی له خالیکی دوور ده دا. که سیک رپی نه ده که وته ناو دل و رۆحیه وه. ئەمیرعه لی له نیوان دایکی و مه لهک نازه ردا هه لده سوورا و ببوه دیلی ئەو دوو ژنه - ئەو دوو ژنه خامۆش و خه مینه. رۆژانی هه فته، چیش لیتان له نیوان من و کاک عه لیدا دابه ش کرا. مه لهک نازه ره ههات و چۆی ئیمه، به هات و چۆی ئەو دوو که سه له ماله که دا ناره زایی نه ده نواند. سینی دهرمان و خوارنه که میان له سه ره میتزه که بۆ داده نا. گهر کاریکی هه با، بۆمان جئ به جئ ده کرد و ئیدی ئەومان به دهستی خایله و خه ونه کانی ده سپارد. ئەمیرعه لی ئەو هه له ی ده قۆسته وه و بۆ سه ردانی دایکی ده چوو. له و ماله شدا نه نه خانمیکی تر هه بوو که کۆمه کی دایکی وی ده کرد و ئیشی ماله که ی بۆ راده په راند. هه فته ی دو رۆژیش سیسته ری که ده هات و خانمی خه له فاوی به سه ره ده کرده وه. ئەمیرعه لی، به سه عات له پال ته خته نوینه که ی دایکیدا داده نیشت و لیتی راده ما. ده یزانی که تاله ده زوویه کی باریک، ئەوی به یاده وه ریبه کانی دایکییه وه رایه ل کرده وه و دلنیا بوو له وه ی ئەو مه خلرۆقه بی قسه و روانینه، له قولایی رۆحه ته نگه که یدا، هه روا له گه لیدا له چه چه دایه.

کو تایی زستان بوو که مه لهک نازه ره که وته وه قسان و زاری کرایه وه. سه ره تا، ئامازه ی بۆ چۆله که یه ک کرد که له و دیو په نجه ره که وه بوو، شتیکی له ژیر لیوه وه گوت. نانه ورده یه کی هه لگرت و له سه ره لیواری په نجه ره که داینا. سه به یینی هه مان رۆژیش له گهل چۆله که چکۆله که دا قسانی کرد، له ژیر پیاله یه کدا برنجی بۆ دانا و ژیر پیاله یه کی تریشی له نیزیکی خۆیه وه دانا. ئەمجاره یان سئ چۆله که هاتن. هیرشیان هینا و رۆژیشتن. رۆژی دواتر پۆلیک هاتن و مه لهک نازه ره پیکه نی. ته ماشای منی کرد و چۆله که کانی پیشاندام. گوتی: "برسییانه!" ئەم پرسته یه ی چهند جاریک دووباره کرده وه. خۆشی ههستی به برسیتییه ده کرد و ههزی له شتیکی شیرین بوو. ئەمیرعه لی له و دیو دهرگاوه راوه ستابوو. له خوشحالییدا ده سه تته کانی به یه کدا مالی و به په له خۆی گه یانده یه خچاله که. شیرینی خامه ی له قاپیکی گه وه ناو، بی باک له ئاگادار کردنه وهی مه لهک نازه ره، خۆی کرد به ژووره که یدا. ئاخ تا ئەو رۆژه مافی هاتنی بۆ ئەو ژووره نه بوو.

مه لهک نازه ره پرووی له چاک بوونه وه ده کرد. که وه تیبۆه قسان، که وه تیبۆه ری کردن، که وه تیبۆه په نجه ره کردنه وه و هه ناسه وهرگرتن. هۆش و گۆشی بۆ گه رابوونه وه و ده یزانی که

به زوویی به هار دیت. به بیده نگیی له ئه میر عه لی ده نۆری و قسه شی رووه و خه لکانی نادیار بوو، رووه و چۆله که کانی ئه و دیو په نجه ره که بوو.

پۆژه کان، چۆل له رینگ و بۆن، خاو و یهک تا رته ده بوون. ژبان فۆتۆکۆپی و اقبیعی پابردوو بوو، زاووزی و لاسایی کردنه وهی شتگه لیتیک بوون که شتیهی بنه رتهی خۆیان له دهست دابوو. بهرده و امیی ئه و بارودۆخه شتیک بوو بهرگه نه ده گیرا. ئه میر عه لی پریاری دا نامه یه کی دوورودریژ بۆژنه که ی بنوسیته و همموو شتیکی بۆ روون کاته وه - هه ره له یه که مین شه وه تا دوو این رووداو. بۆ نامه نووسین دانیشته. نامه یه که م زۆر کورت بوو، دراندی. نامه ی دووهم و سیتیهم زۆر دریز بوون. نامه ی سیتیهم و چواره م و پیتنجهم بۆ سهرتا و کۆتایی و تیکه ل و پیکه ل بوون. کاغه زه کانی ته و او بوون. کاک عه لی چیتشت لیتنه ری بانگ کرد و داوای کاغه زی لئ کرد. کاک عه لی، هه ره که سه ری به ژووردا کرد، که پووی خۆی گرت. گوته: "گه وره م، بۆنیکی سه یر له م ژوورده دیت!" وایگوت و مۆله تی وهرگرت تا په نجه ره که بکاته وه. ئه میر عه لی خۆشی هه سته کردبوو که بۆنیکی ناخۆش له ژیر ته خته نوین و کورسییه که وه دیت. وای هات به خه یالدا مشکیک له ویدا مردبی و ئیدی همموو شوینیکی گه را، به لام هیچی نه دۆزییه وه. بۆزیویی له جه سته ی خۆیه وه ده هات. چه مامی کرد و سه راپای له شی شوست. به سابوون، به لفکه، ماوه یه کی دریز له ژیر دوشی ئاوی له کولدا راوه سته تا ئیدی پیستی له شی که وه به ژانه وه. بۆنی خۆی کرد و دلئ تیکه ل هات. ئاخه ر جیتیگه یه که له جه سته ی ویدا له گه نیندا بوو. له بهر ئاوتنه دا راوه سته و به وردی له یه که به یه که ی ددانه کانی رووانی. وای بۆ چو ره نگه برینیکی کیمای له شوینیکی نه ناسراودا، لای په نجه ی پایه وه، یان لای بن بالییه وه، ده می کردبیته وه. سه راپای جه سته ی خۆی پشکنی. ساخ و سه لیم بوو. نه رووشانیکی، نه برینیکی، نه دومه لیتیکی کیمایی. به هه موو ئه وانه شه وه، بۆنیکی ناخۆش له ده ریچه کانی پیستییه وه ده هاته ده ره وه. ئه دی ئه گه ره مه له ک ئازه ر ئاوها بینبایی؟ گه ره ئه م بۆنه گه نیوه، بۆنی گۆشت و پیستی گه نیوی وی، به که پووی کوره کانی گه بیبا؟ ته و او ی ده رگا کانی دونیای له روو داخرا بوون و دونیای له گه لدا که وتیوه جه نگه وه و له گه ل چاره نووسدا جه نگینیش له توانای ویدا نه بوو. دانیشته و گریا، به سه عات له قوولایی دلّه وه گریا.

جگه له راکردن چ پتیگه چاره یه کی تری نه بوو. جانتاکه ی پتیچایه وه. پاره ی چیک و دراوه نه خدییه کانی هه لگرت. نامه یه کی دوو رسته یی بۆ مه له ک ئازه ر نووسی. روونی

کرده وه که نه خۆشه و چه ند رۆژتیک بۆ سه فه ره ده چیت. رۆژتیک، هه موو شتیکی بۆ ده گپرتیه وه. هه ره به راست، جگه له راکردن و دوورکه وتنه وه له نازیانی، چ چاره یه کی تری نه بوو.

ئه میر عه لی، بۆ مه به سته که وه ره یی. ترومبیله که ی گه وره و پان و پۆر بوو، ترومبیل ئاژوو تنیش به جاده کانی ده ره وه ی شاردا چیتیه هه بوو. ده میتیک بوو به ترومبیل سه فه ری نه کردبوو. هه سته به ئازادیی ده کرد و ئازادییش ئه زمونیکی نایاب بوو. بۆنه خه مینه که ی جه سته ی ره وییووه و هه ناسه ی ئاسووده، له نیو سیه کانیه وه ده هاته ده ری. پیتی به به نزیندا ده نا، ده رپیشته و نه یده زانی سه ره له کوئی دیتیته ده ری. له که ره ج تپه ره یی، له هه مه دان یش تپه ره یی. راوه سته و له رپستۆرانیکی چکۆله به رچایی کرد. خه وی ده هات. له ژیر سیتیبه ری دره خته کاندای لئی راکشا. له ئاسمانی نیوه رووناک و تپه ره یی ئارامانه ی هه وره کان راما و وه نه وزی سوکه له سوکه له ی ددها. پیتلوه کانی ده کرانه وه و داده خران و جه سته ی، قایل و به ئۆقره، چۆل له چه زی وه سه وه سه ئامیز بوو. مه لی ده نگ خۆش و بزیتو، له سه ره په لکی دره خته کان ویته ویتیان ده کرد و میترووله قایم کاره ئاقله کان، به په له، له هات و چۆدا بوون. که میتیک له ولاره تر، ژنیک ده فری له ئاوتیکی ره واندا ده شوست و پیوانی ئاسووده، که پالیان به پالاشتی نه رمه وه دابوو وه، به چاوانیکی لیو ریز له وه نه وزی دوا ی به رچایی، سه رقالی خواردنی کاله ک بوون. سه ماوه رتیکی برنجیی له لای ده سته یانه وه قولته قولتی بوو. منالیک به سینییه چاوه له به رده میدا راوه سته. گوته: "به ره رموون." وایگوت و ئه وانه ی که له ولاره بوون، سه ربان له قاند و به روویه کی گه شه وه سوپاسیان کرد. ژنه که ده فره کانی به داوینی په چه نوژه که ی هیشک کردنه وه. هه سته یه سه ره پا. ده سته کانی نایه سه ره زگه دوو گیانه که ی و باویشکی دا. سه رنجیتیکی ئاشنایانه ی له ئه میر عه لی دا و نیگای تژیی بوو له ته مه لئی به چیتیه ژنیکی دوو گیان.

شه وی له ئوتیل به سه ره برد. چه ند جاریک هه سته و له په نجه ره که وه ته ماشای هه یف و ورشه ورشی ئه ستیرانی کرد. به چاوانیکی پر له یاده وه ریگه لی ئه ستیره یی و دره وشانه وه ی گه رددو نییه وه، خه وی لئ که وت. له گه ل شه به قدا که وته وه ری. تا چا و بری ده کرد، خاک و ئه رزگه لی قاقر بوو، پاشان، له نیوه راستی ئه و بیابانه هیشک و چۆله دا، یه ک ریز سپیداری سه وز، وه ک منالانی ئاقلی قوتابخانه، پاک و ته میز، له پال یه کدیدا راوه سته بوون. دوور تریش، له ناوجه رگه ی بیاباندا، میتیرگیکی چکۆله، وه ک رووداوتیکی

دهگهمن، خوئی نمایش دهکرد.

موسافیرتیک دهستی راگرت. بۆ کرماشان دهچوو. کرماشان جیگایهکی خوش و ناوهکهی بهدلی ئەمیر عهلیدا چوو. ئەو ناوه بهلەد نهبوو. بههیچ جیگایهک له تیران بهلەد نهبوو. ئاخر ئەو له تاران گهوره ببوو، هەر له ههمان جیگاش ماپوهوه. سهفهرهکانیشی بۆ دهرهوه له پیتاوی کرپن و فرۆشتندا بوون، بۆ وهگرتنی ئیمتیاز بوون بۆ کۆمپانیای بهکره و دهزوو.

هیشتا نهگهیبوووه کرماشان، موسافیرهکه له پیتی ریگایهکی خۆلدا دابهزی و رۆشت. خهریک بوو خۆرئاوا دهبوو. کۆتایی ناسۆ بهدونیایهکی رهنگینهوه رایهڵ و پروناکییهکی نارنجی له ناسمانهوه دهرژا. شۆفیری لهو جاده خۆلانهدا کارتیک هاسان نهبوو. بهک دوو جار تابهی ترومبیلهکهی رۆچوووه خۆلی نهرم و قورپوه و چهقی. کهوتهوه ری و ههمدیس چهقییهوه. دونیا رووه و تاریکی دهچوو. ترومبیلهکهی کوژاندهوه و دابهزی. چاکهتهکهی دهرهینا، لهسهه رهزهکه رایخست و لپی راکشا. نهرز خامۆش و ههناسه له کتبهکانهوه نهدههات. ویسههتی بیابان، هیتور هیتور، دهچوو بهدنهیبهوه و ئەوی وهک کۆلارهیهکی سوکهله، لهگهڵ خۆیدا دهربرد. هیچ روانیتیک دیقهتی ئەوی نهدهدا و چ کهسێک قهزاوهتی بهسهردا نهدهکرد. دهیتوانی ماهیهت و شپوهی خوئی بگۆریت. دهیتوانی بری و ههلیژاردنی مهگ له دهستی خۆیدا بوو.

بیری له مهلهک نازهر کردهوه. دهنگه زهنگۆله ناساکه له قولایی گوتچکهیدا زرنکه زرنگیکی هیتوری هات و یادهوهری جهسته ههمیشه بۆندارهکهی، وهکی رووشانیتیک خوش، بیخی گهرووی ختووکهدا. چهند کوتیک لهم ژنه، هیشتا له نیو جهستهی ویدا پیتی دهخوارد و نامادهی بزری ئەو، وهک داوگهلی جالجالۆکهیهکی پیر، بهگۆشه و کهناری خایلهکانییهوه شۆر ببونهوه. کاتی له مهلهک نازهر دوور دهبوو، دلی بۆی تهنگ دهبوو، دلی بۆ مهلهک نازهرتیک خهیاالی تهنگ دهبوو که دهنگتیک خهوهینی ههبوو وهکی پهریگهلی زهزیایی و باوهشیک دنیای ههبوو بهپانتایی دهشتتیک تهبهدی. ئەو ژنه خهیاالییهی گهرهک بوو، ئەو ژنه بزهری دهویست و بۆشی نهدهدۆزرایهوه. لهودیوهوه، لهو دوور دوورانهوه، دونیایهکی دی ههبوو، دونیای ئەو. ئاخر ئەو بهدوای جیگایهکی ئەفسانهیی، ناجیگهیهک له دهرهوهی کات و شویندا نهدهگهرا. بهههله تی مهگه. بهلکو ئەمیر عهلی عاشقی نهرز بوو، جیگایهکی لیره دهویست و بهدوای نارامییهکی نهزیدا

دهگهرا، نارامیی باخهوانتیک پیر، دانیشتوو له قهراخ ناوتیکدا، ئاشنا به نهیتیهکانی خاک.

ئهمیر عهلی دوو مانگ سهفهری کرد. بۆنه ناخۆشهکهی جهستهی نیشتهوه و جهسته بزیهکهی، پتجهوانهی جارن، سهرکیشیی نهدهنواند. لهو ماوهیهدا، چهند جارتیک ویستبوی تهلهفۆن بۆ ژنهکهی، یان دایکی یاخود بۆ یهکتیک له رهقیقهکانی بکا و نهیکردبوو. چونکه، جارتیک که تهلهفۆنی بۆ مالهوه کرد، بهرلهوهی دهرههتی قسهکردنی ههیت، مهلهک نازهر بهتوندی تهلهفۆنهکهی بهروویدا داخستبۆوه. جاری دووهمیش که تهلهفۆنی کرد گوتیان خانم لهوی نییه.

به خوئی گوت: "هیشتا زوو. کاتی گهراپانهوه نههاتوه. ژنهکهم هیشتا توورپه. دهبی نارام بگرم، دهبی له خویشم دلنیا بم."

مانگتیک تریش له گهشتوگوزار تپهپیری، لهم گوندهوه بۆ ئەو گوند، لهم شارهوه بۆ ئەو شار، لهم چاخانهوه بۆ ئەو چاخانه، بی نامانج، خهوالوو، نیوه خومار، بی ناگا له زهمه، بی ناگا له جیگهگهلی دیاریکراو و خهلاکگهلی دیاریکراو، بی ناگا له کۆمپانیای بهکره و دهزوو و حسیبگهلی دووباره و رۆژهکان. بهقهرای بیابانه گهورهکانا ترومبیلی دهئاژوو، شهوانه، راماو له ناسمان و له ناسۆگهلی کراوه، دهنوست. ههستی دهکرد چهند کوتیک له سروشته خامۆش و بهخاک بووهکهی و بوونه تاکیهکهی، بهبهرکهوتنی لهگهڵ ئەو ههتاوه بهتینه و ئەو بیابانه بی کۆتاییانه و ئەو ناسمانه ساماله یهک رهنگهدا، زهره زهره شی دهپتیهوه. لهگهڵ ئەوهشدا، رابردوو ههروا، بهئهوهوه رایهڵ و ئەقل حوکمی بهسهردا دهکرد که خهبهری ژن و منالهکانی بزانی و له نیگهراویی و دهسته وهستانی قوتاریان کات. جی هیشتنی کتو و دهشت و نارامیی بیابان بۆی کیشه بوو، بهلام خو دهبوو گهراپایاتهوه. دایکی هیشتا له ژیاندا ماپوو، ژیانیک بهباریکیی تاله دهزویهک، بهبی ئەهمییهتی بلتیک له ههوادا، دهبوو دایکی بیینی و دهبوو تا دوا نهفەس بهرتی کات.

دهرگای مالهکهی قوفل و قوفلهکهیان گۆریبوو. ههر چهند زهنگی لیدا، کهس دهرگای نهکردهوه. بینی بهو وهزعه شپزهیهوه ناتوانی بۆ کۆمپانیای بجیت. مالی مامه گیان له سهری کۆلاندای بوو. چوو بۆ لای و پیرهمیرد بهبیینی وی راجلهکی. گهراپهوه دواوه و دهمی کردهوه. خهسویشی ههر لهوی بوو. له پهنجهرهی ژووری نوستهوه تهماشای کرد و سهری بهخیرایی کشانهوه. ئەمیر عهلی ههوالی ژنهکهی پرسیی و مامه گیان

به چه په ساوییه و لئی راما .

ئه میر عهلی تاقه تی قسه کردنی نه بوو . پرسیاره که ی دوو باره کرده وه .

مامه گیان هه ناسه ی هه لکیتشا . دهستی نایه سه ر شانی و قورگی پاک کرده وه . خۆی بو نوتقیکی دوو رو درپژ ناماده کرد . دهستی راستی رایه ل کرد (دیاروو له و بهر له بهر ئاوینه دا پهراوه ی له سه ر ئه م دپه نه کردبوو) ، له ره به کی تایبه تی به ده نگی دا و ملی هه لپری .

گوته ی : "ژیان مه ته لئیکی گه وره یه . سه ری و ژیری هه یه . گا زین به پشت و گا پشت به زین ."

ئه میر عهلی پیکه نی . خۆشی نه بده زانی به چی پیده که نی و ئیدی مامه گیان سه ری داگرت . خۆی گرد و کو کرده وه و هه مدیس چکۆله و خه مین و پیر بۆوه . به ده نگیکی چۆل له خرۆشان و هه ییه ت ، وه ک ئه کته ریکی خانه نشین گوته ی مه له ک نازه ر چوو ه بو ده ره وه ی ولات . خانوو ه که شی خستۆته سه ر فرۆشتن و کلپه که شی به فلان داوه (فلان واته من) .

ئه میر عهلی ، نه ناره حه ت بوو نه سه ری شی سوو رما . وه ک بلئی چاوه رتی ئه م پشها ته ی کردییت . خوا حافیزییه کی توندی کرد . سه ری له قاند . له وه دا بوو پروات که مامه گیان بانگی کرد . هه والئیکی تری پی بوو . هه والئیکی ناخۆش . ئاخه ئه وه هه لئیکی باش بوو بو تۆله سه ندنه وه .

به ده نگیکی که هه مدیس شاعیرانه ببۆوه ، گوته ی : "به داخه وه م . چۆن بیلیم ؟ گوته ی هاسان نییه !"

دلئی ئه میر عهلی دا که وت . مامه گیان منگه منگیکی کرد . ئاخه ده یوبست رۆحی وی بکیشی . ده سه سپیکی له گیرفانی ده ره یینا و هنگیکی کرد . هنگ کردنیکی هیشکی درۆینه . کوکی . ئه میر عهلی چاوی له سه ر زاری وی هه لئه ده بری . دوا جار هه وسه له ی چۆر بر بوو .

پرسی : "دایکم ؟" وای گوت و په نگی سپیی هه لگه را .

له زه نگی ده رگا درا . هه مدیس سه ری خه سوو له و دیو په رده ی تۆرییه وه وه دیار که وت و به په له کشایه وه داوه .

مامه گیان گوته ی : "بی زه حه مت ، مۆله ت بفرموو ده رگا که بکه مه وه ."

ئه میر عهلی له دووی رۆیشت . خۆزیای بوو هه مدیس هه مان پیله که ی پشوو

بالیته وه به قۆزینگی پای ویدا .

پرسی : "تکا ده که م ، پیم بلئی چ رو ویداوه ؟"

مامه گیان گه یشتیوه به رده رگا . گوته ی : "جه ناب عالی ، سی مانگه بی هه وال بز بوون و له م ماوه یه دا چ هه والئیکی ژن و منال و دایکتان نه پرسیه ... ئیدی چاوه رتی چیت ؟"

من و برا که ی مه له ک نازه ر پیکه وه چوینه ژوو ره وه . ئه میر عهلی به بینینی من ، هه ناسه یه کی ئاسووده یی هه لکیتشا و له مامه گیان دوو ره که وته وه . ئاخه ده یزانی که من له هه موو شتیکی به ئاگام . منیش بی سی و دوو ، کللی خانوو که ییم نایه له پی ده ستیه وه . گوتم ئه مانه ته . ده بی بیده مه وه و ئارام و خوین سارد (ئاخه ئه م ده ناسی و ده مزانی له خرۆشان بیزاره) پیم گوت دایکی له نه خۆشخانه یه ، چ ئومیدیکی نییه و له نان و ساتدایه . ترومبیله که ی من له کۆلان بوو . پیشنیازم کرد بیگه یه نم . قه بولئی کرد و هات . بهر له هاتنم ته له فۆنم بو نه خۆشخانه کردبوو ، ئه و سیسته ره ی وه لأمی دامه وه تیی گیاندم نه خۆشه که له دوو این ساته کانی ژبانیا یه تی . دلنیا بووم ئه میر عهلی له واده ی خۆیدا گه یشتوو . نه خۆشخانه که له ناوه راستی شاردا و ریگه قه ره بالخ بوو . له ریگه ترومبیله کان راده گیران و ژیر کورسی و سندووقی دوواوه ده پشکتران . ئه میر عهلی بی تۆقره و ده سته کانی ده له رزین .

پرسی : "دو این جار که له گه لیدا دووایت ، که نگی بوو ؟"

کو تو پر هه ستم کرد مه به سستی مه له ک نازه ره و دلّم دا که وت . ته ماشایم کرد . نا ، مه به سستی دایکی بوو . هه سستی لای وی بوو . له چوار را که رو داوی ترۆمبیل رو ویدا بوو . که سیک ببوو به ژیر ترومبیله وه . خه لکی هاوار هاواریان بوو . دوو زه لام له یه کتریان ده دا . ده بوو داگه ریین و له ریگه یه کی تره وه برۆین . ئه میر عهلی پرسیاره که ی دوو باره کرده وه .

گوتم : "دو رۆژ له مه وه بر ."

نه مده توانی له یه ک کاتدا ترۆمبیل بئاژووم و قسانیش بکه م . له به رده م قوتا بخانه یه کدا بووین . منالان را که را که یان بوو . ریگا گیرا بوو . ئه میر عهلی حۆل ببوو . شه لالی تاره قه بوو . دابه زی .

گوته ی : "به پی زووتر ده گه یین . " وایگوت و که وته رۆیشتن . که وته را کردن . لئی گه رام . چ شتیکم له ده ست نه ده هات . ده مویست له باره ی مه له ک نازه ره وه قسانی بو بکه م ، له

بارهی په یامه که یه وه بوی بدویم. به لام نه کرا.

پاسیک له ویستگه راوهستا بوو. تا نیتزیکیی نه خوشخانه دهچوو. ئەمیر عه‌لی سوار بوو. لای راست هی پیاوان بوو. دانیشته. پیاویکی قه‌له‌و، نیوه‌ی زیاتری کورسییه‌که‌ی گرتبوو. مریشکیکی زیندوو، له‌ناو کیسه‌یه‌کی سهر کراوه‌دا، له‌سهر ئەژنۆکانی بوو. مریشکه‌که سهری هینایه‌ی ده‌ری. ملی دریتژ کرد و به‌سهرسورمانه‌وه له ئەمیر عه‌لی روانی. کورپکی گهنج، به‌قژیکیی نه‌ختیک دریتژوه، له‌پیش ئەوه‌وه دانیشته‌بوو. موسافیره‌که‌ی لایه‌وه، به‌بوغزه‌وه ته‌ماشای ده‌کرد. دواجار، حه‌وسه‌له‌ی نه‌ما و به‌توندی قژی راکیشا. کورپه‌گه‌نجه‌که له جینگاکه‌ی راپه‌ری و نار‌ه‌زایی ده‌رپیی. پیاوه‌که‌ گوتی: "ئه‌ری شه‌رم ناکه‌یت؟"

کورپه‌که‌ گوتی: "جا تو حه‌قت چیه‌؟"

شۆفیره‌که‌ هاواری کرد: "ئه‌وه‌ی دهنگه‌ دهنگ ده‌کات، فه‌رموو با دابه‌زیتته‌ خواره‌وه!"

مریشکه‌که‌ ترسا. که‌وته‌ باله‌ فره‌. خاوه‌ن چاوانیکیی نیگه‌ران و له ئەمیر عه‌لی راما‌بوو.

به‌خوی گوت: "ده‌بی له‌ کاتی خو‌بدا بگه‌م. ده‌بی چاوانی، به‌ر له‌وه‌ی بکوژینه‌وه، ببینه‌وه. ده‌زانم چاوه‌رپیی منه. به‌بی خودا حافیزی ناروات. مه‌حاله‌!"

پاسه‌که‌ به‌ره‌وه‌ لای چه‌پ چوو. ئەمیر عه‌لی دابه‌زی و که‌وته‌ راکردن. ده‌ستی ته‌کاندا. ده‌ستی له‌ ترومبیلیک راگرت. ترومبیلی یه‌که‌م به‌که‌لکی وی نه‌ده‌هات. دووه‌میان سواری کرد. شۆفیره‌که‌ کورپکی گهنج بوو. به‌چاویلکه‌ و به‌کلاوی ره‌شه‌وه. نه‌ سلاوی کرد و نه‌ روویه‌کی خوشی پیشاندا. ئەمیر عه‌لی ئاراسته‌ی رینگاکه‌ی خوی پیگوت و شۆفیره‌که‌ش به‌ریه‌کانی نه‌نواند. هه‌موو رینگه‌که‌ له‌ بیده‌نگییدا تیپه‌ری. که‌ گه‌یشته‌نه‌ شه‌قامی سیبه‌م، شۆفیره‌که‌ پیچیکیی کرده‌وه و چوو به‌نزین خانه‌یه‌که‌وه. سێ ترومبیلی له‌ پیشه‌وه‌ بوون. جگه‌ له‌ ئارام گرتن چ رینگه‌ چاره‌یه‌کی تر نه‌بوو. منالیکیی گول فرۆش له‌ جامی ترومبیله‌که‌ی دا. ئەمیر عه‌لی جامه‌که‌ی کرده‌وه و چه‌پکیک گولی کری. دل‌ی هه‌روه‌ک سیر و سرکه‌ ده‌کولا. خوزیا دابه‌زیبا. تاکسییه‌که‌ له‌ دواوه‌ بوو. ده‌شی ئەو خیراتر له‌م زه‌لامه‌ رویشته‌با. رینگه‌که‌ی قه‌د بر ده‌کرد، کۆلان به‌کۆلان به‌له‌د بوو. باشته‌ر بوو دابه‌زیت. ئەدی مه‌له‌ک نازهر له‌ کوی بوو؟ هه‌موو شته‌کان له‌ سه‌ریدا خه‌راپ ببوون. هیند دل‌ی لای دایکی بوو که‌ مه‌له‌ک نازهری بیر چوو‌بووه. شیعه‌ر بی ماناکه‌ی مامه‌ گیان له‌ گو‌بیدا

ده‌نگی ده‌دایه‌وه: "گا زین به‌پشت و گا پشت به‌زین!" ئەدی مه‌به‌ستی چ بوو؟ له‌ خوی پرسی بوچی مه‌له‌ک نازهر کلیلی ماله‌که‌ی داوه‌ته‌ فلانی (فلانی واته‌ من) و پاشان بیری کرده‌وه که‌ کاریکی دروست و ناسایی کرده‌وه. ئاخ‌ر ده‌یزانی که‌ من نیتزیکترین هاو‌رپیی مه‌له‌ک نازهرم و به‌که‌مین ئەقینی ژبانی وی بووم. مه‌له‌ک نازهر قسه‌یه‌کی له‌وباره‌به‌وه‌ له‌گه‌ل نه‌کردبوو. قسه‌ی نه‌ده‌ویست. هه‌رچی ببوو هی رابردوو بوو. ئەمیر عه‌لی له‌ مامه‌ گیانی ژنه‌قشبوو، به‌تین و تاوه‌وه‌ گپ‌رابوو‌یه‌وه. مامه‌ گیانی ده‌م شپ.

ترومبیله‌کان جوولان، نۆره‌ی ئەوان بوو. پی به‌به‌نزیندا نرا و که‌وته‌ ری.

پیاوه‌که‌ گوتی: "ببوره‌ .. هینده‌ و ته‌وا و. ئەمه‌ ته‌نھا رسته‌یه‌ک بوو که‌ له‌ زاریبه‌وه‌ هاته‌ ده‌ری. هه‌مدیس بیده‌نگ بووه. پیاوه‌که‌ له‌ به‌رده‌م خه‌سته‌خانه‌دا راوه‌ستا. سه‌یری به‌رامبه‌ری کرد. چاوه‌رپیی بوو ده‌رگا‌که‌ داخ‌ریتته‌وه. ئەوسا پیتی به‌به‌نزیندا نا و رویشته‌.

خه‌سته‌خانه‌یه‌کی قه‌ره‌بالخ بوو. هه‌مووی هه‌ر ریز بوو. ریز له‌ به‌رده‌م ئەسانسۆره‌که‌دا، له‌ به‌رده‌م ئەجزاخانه‌که‌دا، له‌ به‌رده‌م ده‌ششۆرییه‌کاندا، له‌ به‌رده‌م پرسگه‌دا... ریزی تیکه‌ل و پیکه‌ل و نارپیک. ناوی دایکی له‌ لیستی نه‌خۆشه‌کانا نه‌بوو. پیاوی پرسگه‌ گوتی ره‌نگه‌ نه‌خۆشه‌که‌ مه‌ره‌خه‌س کرابیت.

ده‌نگیک له‌ قولایی گوتی ئەمیر عه‌لیدا چرپاندى: دره‌نگ گه‌یشتی، ته‌واو بووه‌!

ره‌نگی به‌ناویکی تر ناو‌نووسیان کردیت. ناوی بنه‌ماله‌یی دایکی گوت.

پیاوه‌که‌ی پرسگه‌ گوتی: "که‌نگی داخ‌ل کراوه‌؟"

ئەمیر عه‌لی نه‌یده‌زانی. سه‌ری با‌دا.

کارمه‌نده‌که‌ گوتی: "ده‌بی به‌وردیی روژی داخ‌ل بوونی نه‌خۆشه‌که‌ بزانیته‌. روژی سه‌د که‌س دین و ده‌رون. زۆرپکیان ده‌مرن. ئینشالاً نه‌خۆشه‌که‌ی ئیوه‌ چاک بوته‌وه‌ و مه‌ره‌خه‌س کراوه‌."

قسان کردن له‌گه‌ل ئەم کارمه‌نده‌دا کات به‌هه‌دردان بوو. چوو به‌رده‌می دکتۆرپیک و ده‌نگ له‌ گه‌روویدا تیشکا بوو. دکتۆرپیک میه‌ره‌بان بوو. گه‌رچی په‌له‌ی بوو به‌لام راوه‌ستا. له‌ نه‌خۆشیه‌که‌ی دایکی پرسیی.

گوتی: "ئەم جو‌ره‌ نه‌خۆشانه‌ له‌ نه‌ومی پینجه‌م ده‌خه‌وینرین. برۆ له‌ پرسگه‌ی سه‌ره‌وه‌ بپرسه‌."

ناسانسۆزه که تا نهۆمی سێیه م دهچوو. هه مەدیس گه رایه وه و له نهۆمی دووهم وهستا. ئەمیر عەلی، بەپەله، له کاتی کدا که دوو پیتلیکانە ی بەیه کێک دەبری، خۆی گه یانده نهۆمی پینج. که سوکاری نه خۆشه کان، له پال یه کدا، بیدەنگ له سەر کورسیی دانیشتبوون. سەرەکان رووه و ژیر و زۆریه ی چاوه کان فرمیسیکیان تیزابوو. وینەیه کی له چوارچیتوه گیراوی سیستهریک به دیواره که دا هه لئاسرابوو. خاوه ن روخساریکی جوان و په نجه ی به نیشانه ی بیدەنگی نابوه سەر لیتو. ده رگای ژووریک کرایه وه و دکتۆرێک له گه ل چەند سیستهریکدا هاتنه دهروه. کور و کیرێک له نیتو که س و کاری نه خۆشه کانا هه ستانه سهری. راوهستان، چاوانی نیگه رانیان له زاری دکتۆره که بری. به دوایدا رۆیشتن. دکتۆره که له نیوه ی رینگا راوهستا. پالی به دیواره که وه دایه وه و به دهسته کانی ده موچاوی داپۆشیی. سیستهریک به سینی ده رمانه وه تپه پری. ئەمیر عەلی چووه به رده می. گوتی به دوای دایکیدا ده گه پێ و ناوه که ی پێ گوت. سیستهریکه به سەر ئاماژه ی بۆ ده رگا که ی به رامبه ر کرد. ژووری پینج سه د و سێ.

که واته هیشتا زیندوو. گرینگ نییه گه ر ده رزییه ک له نیتو ده مار و سۆنده یه ک به که پوویه وه رایه ل کرابێ، گرینگ نییه گه ر له جووجه له یه کی ئاوه رووت کراو بچن، گرینگ نییه گه ر په نگ به روخسارییه وه نه مابیت و هیتلی دلێ له سەر ئامیره که به زه حمه ت به رز و نزم بیته وه. به لکو گرینگ ئەوه یه هیشتا زیندوو. هیشتا ده نۆریت. چاوه پتی ئەمه. ئاخ به بێ خودا حافیزی بێ ئوغر ناکات.

ئەمیر عەلی حه په ساو و له رزۆک، له به ر ده رگا که دا راوهستا. قاچی له دووی نه ده هات. هزی ده کرد ئەو مه خلووقه چکۆله یه، وه ک مه لیککی واق و رماو بخاته زه رفیکه وه و له گه ل خۆیدا بۆ جیگایه کی دووری به ریت.

سیستهریک هاته ژووره وه. ته ماشایه کی نه خۆشه که ی کرد. ترپه ی لیدانی دلێ گرت. چه رچه فه که ی ریکخسته وه و سه ری له قانده. ئەمیر عەلی هه ستی کرد شتیکی له ناخیدا جیگۆرکی ده کات، هه ستی کرد جهسته ی به لیتواری هه لا هه لا بوون و ویران بوونه وه یه و گه ر دیله کانی گیانی، وه ک خۆله میشی جهسته یه کی سووتاو، به هه وادا به لاف بوونه ته وه. خۆی بۆ نه ده دۆزرایه وه و قاچی توانای جووله ی له ده ست دا بوو. ده ستی گرت به دیواره که وه و چووه پيشتر. چما دایکی، ئەمی له یاده؟ ده شی به چاوی رۆح لیتی بنۆریت، به چاوی سێیه م، به زه یینیک له ده ره وه ی جهسته ی؟ ویستی قسان بکا و ناوی خۆی دووباره

بکاته وه. گریانیکی به سوێ گه رووی ده گوشتی و دهنگی ده رنه ده هات. دهسته سپییه کانی دایکی، به ده ماره ناسکه شینه کانییه وه، که وتبوونه سەر چه رچه فه که. سەر په نجه کانی ده جوولان. سەر په نجه کانی ئەوی بینی و ناسییه وه. ئەمیر عەلی له سەر لیتواری قه ره وینله که دانیشت و دهستی نایه ژیر چه نه ی دایکی. رووی به ره و لای خۆی وه رگپرا. ته ماشای کرد و بینی وا دوو بازنه ی ته نک، له قولایی چاوانیدا ده ره وشینه وه، دوو کلاورۆژنه ی کراوه به رووی ژیانیتی تردا، خۆشی بینی، خۆی له سه ره تای خه لیه تدا بینی، وه ک نوتفه یه کی سه رئاوکه وتوو له ناخی کیسه یه کی گه رم و شیداردا، له به رایی له دایکبووندا، له شیوه ی جۆراو جۆردا، له هه زاران وینهدا، په رته وازه له یاده وه ریگه لی خامۆشی دایکیدا، ده رۆیشت رووه کۆتایی و وه ک گه ر دیله گه لی رووناک، هپور هپور، به ره و یاده وه ری مه زن راده کیشرا. هه مان یه ک چرکه به س بوو. وه ک بلتی خانی پیر، دانیشتوو به لیتواری مه رگه وه، چاوه پتی ئەم دوا پیک گه بشته بوو بیت، ئەم دوواین به ریه ک که وتنه ئاشنایانه یه.

ئەمیر عەلی دهسته سارده کانی دایکی نایه وه ژیر چه رچه فه که. چاوه کانی وی لیکنا و ده رگایه کی رووه و رابردوو داخست. به شتیکی گه وره ی ژیانیان کۆتایی هات. هه ستی کرد ئیدی به هیچ که س و هیچ شتیکه وه رایه ل نییه و که نار هه تاوییه کان، ئاسمانگه لی سامال و رووناک، ده شتگه لی سه وز و بیابانگه لی به رفه راوان له چاوه ریتیدان.

ده ره وه گه رم و قه ره بالخ. منالیککی ده س فرۆش هاته به رده می و بێ ئەوه ی زۆریکات، پاکه تی جگه ره و بنیشته کانی بۆ راگرت. ئەمیر عەلی ئەو چه پکه گو له ی هیشتا به ده ستییه وه و بیری چووبو به دایکی بدات، له سه ر سندووقی جگه ره که دانا و رۆیشت.

مه له ک نازه ر زۆریه ی ئەشیا و که لوپه له گرانبه هاکان، فه رش، کاسه و گۆزه گه لی قه دیی، هه موو ئەو شتانه ی که هی خۆی بوون، بردبوو. ته نها په رده کان له جیتی خۆیان ما بوون و ته خته نوینه کان، ته خته نوینی بێ چه رچه ف و بێ دۆشه ک. ده رگای گه نجینه کان کرابوونه وه و به تال. چه کمه جه کان راکیشرا بوون و به هه مان شیوه، نارێک، به راکیشراوی جی هیلرا بوون. سەر ئەزه که پۆشرا بوو له رۆژنامه ی کۆن، کاغه ز و وینه ی دراو - وینه گه لی وی. جلکه کانی: پانتۆلی ئوتوو کراو، کراسی سپی پاک و ته میز، چاکه تی چوار قۆچه، بۆمیخ و شالی فه رهنگی مل، وه ک سوپایه کی تیک شکاو، له پال دیواره که دا، تۆپه ل تۆپه ل، به سه ر یه کدا درابوون. هه ر پانتۆلیکی ره ساسی خه ت خه ت، هه ر ده سکیشیکی

چهرم، هەر دەسمالتيكى ئاوربشمىيى، هەر پىتلاوتيكي بۆياخ كراوى چهرم، ئاماژە بوو بۆ يادەوهرىيەكى دىربىن. ئاماژە بوو بۆ باوكى، ئاماژە بوو بۆ ئەو بەدەنە تۆكمە و روانىنە لىتورپىز لەهەزگەلە جەستەيىيە، ئاماژە بوو بۆ داىكى، بەو بېدەنگىيە مېرزادەيىيەنەى و بەو خەفەتە شارداروانەيەو، ئاماژە بوو بۆ ژنەكەى، بەو جەستە ناسك و دەمامك گەلە مقەبايىيەنەيەو، ئاماژە بوو بۆ مامە گىيان، بەو ترسە خەمىنەيەو لە پىرىي و لە مەرگ. هەموو لە نىو ئەو جلكانەدا، پىچىيان دەخوارد و يادەوهرىيى ژيانتيكى بىزبان پىتكەهيتنا. مەلەك ئازەر ياداشتتيكى لەسەر مېزى موبەق بۆ جى هېشتىبو، ياداشتتيكى سارد و سىر و كورت. نە سلاوتيك، نە (ئازىزم) يىك و نەهېچ. دوو قسەى نووسىبو، گوتىبو لە خەياليدا نىيە بگەرتتەو. نايەوئى هەرگىز بىبىنيتتەو. هەرگىز. دوو خەتيشى هېتانبوو بەژىر ئەو دووايىن وشەيەدا. (نامەيەكى چەند دىربىشى بۆ من نووسىبو. ناوئىشانتيكى كاتىبى و ژمارە تەلەفونتيكى نەيتىيى تىدا نووسىبوو كە نەدەبوو بەكەسى بەدەم.)

ئەمىر عەلى لەسەر تەختەنوئىنە چۆلەكە، لە ژوورى گەورەى نوستندا، راکشا و لە ساپىتەى نزم و چل چرا گەورە دىربىنەكە راماس. دىمەنگەلى پەرتەوازە لە ژيانى، وەك فىلمىتيكى پارچە پارچە، بە بەرچاوانيدا تىدەپەرىن، فىلمىتيك بەبەشداربوونى خەللكانى غەربىيە. دەشتى هەموو شتەكانى لە خەوندا دىتەن. رەنگە خۆيشى مەخلوقىتيكى بى ناوئىشانى ناو خەونى كەسىتيكى غەربىيە بوويت. ويسەتەى بىيابان، هەروا، لەژىر پىستىدا دەبزووا و جوگەيەكى رەوان لە قوولايى گوتچكەيدا خورەى دەهات. دىوارەكان، دەرگاكان، پەنجەرەكان، تەننەت بۆنى ئەو مالىەى پى نائاشنا بوو. مەلەك ئازەر، وەك تارمايىيەكى سىردراو، لە ژوورەكەدا دەسوورايەو و لە كۆتايى دونيايەكى ترەو تەماشاي ئەمى دەکرد. هەستايە سەر پى. بار و بنەى پىچايەو، بىرپىك پارە و دۆلارى، كە لە گەنجىنەكە شارەدبوو (قايم كارىيەكى غەربىيى) هەلگرت. پارەكانى ئاخىيە گىرفانىيەو. گىيا نىو زىندووى ژوورى ميوانەكەشى لەگەل خۆدا برد و بەرىكەوت.

شەويك، لە چاخانى سەر پى، لە ئاوينەدا تەماشاي خۆى كرد و راپلەكى. پىياوتىكى تەمەن شەست سالىە لىي دەنۆرى. تا ئەو كاتە لەگەل پىرىدا جەنگىيى بوو. ئاخىر بىست سالى جىتلتەر لە تەمەنى واقىيەى خۆى دەينواند و ئەو بىست سالىە، بەزۆر و بەفيل، لە روخسارىدا شارەدبوو. زۆر بەوردىيى چاودىرى جوانىيى و بارىكيى جەستەى خۆى كردبوو. دەمى لە چەورى و شىرىنىيەو نەداو و جلكگەلىك كە مەلەك ئازەر، بەوردىيى و

و سەسەو، بۆى هەلئازدبوو، ئەوى وەك پىياوتىكى جىتلت و خۆش سەلىقە نوواند بوو. بەلام ئەلعان، بىووە كەسىتى تر: پىياوتىكى بەجىتماو بەغەبغەبەيەكى چكۆلە و گۆناى هەتاو بردووهو، بەهيتلى قوولى سەر نىوچەوان و رىپۆقى ئاشكرائى ئەم لا و لاي چاوانىيەو، بەتەنكە رىشى ماش و برنجى و تالى سىپى نىو برۆ و قزىيەو. شەروالىتيكى دەلىي كوردىيى لە بازارى سەنە كرى بوو. ئىدى وركى بەخەيالى ئاسوودە دەرەدەپەران و چ واهىمەيەكى لە قەزاوت و روانىنى پەيجۆرىيەنەى خەللكىيى نەبوو. ئەمىر عەلى، بەسەر سۇرمانەو، لە وئىنەى پىچەوانە بووى نىو ئاوتىنەكەى دەنۆرى. بىنى ئەم وئىنە، ئەم نىگا ئاشنا و ئەو زەرەخەنە گالتەئامىتە، دەناسى و ئەوى لە جىگەيەك بىنىو. روخسارى زىاتر بردە پىشەو تا باشتىر بىبىنى. مەزەندەيەكى ترى بۆ خۆى هەبوو، ئاخىر ئەم مەخلوقە پىچەوانە بووى سەر ئاوتىنەكە، كەسىتى تر بوو. ئەو و ئەو ئەوتىرە غەربىيە، بەرامبەر بەكتر راوہستابوون. ئەمىر عەلى خالىيى بوو لەوہى ئەم بونىادەمە نوئىيە، بەو قلاقەتەو، هەمان كەسى دووہمى بوونى ئەو، هەمان ئەو كەسەيە كە فەرمان بەسەر دەست و پىيدا دەكات و دل و رىخۆلەى دەخاتە قۆرە قۆر، هەمان ئەو مەخلوقە نەبىنراوہيە، كە وەك تارمايىيى تاقيبى دەكات و شەرى پى دەفرۆشيت. رەنگىيى هەر ئەم تارمايىيە، ئەم كەسى دووہمە، لەگەل ويدا لە شەردا نەبوويت، رەنگىيى ھاوړتپەك بووى فەرماؤش كراو، راوئراو، لە ئاكامىشدا، قەھر و برىن خواردوو. ئىدى خۆشيت با و ترشيت با، لىكتىر نىزىك بىوونەو و جگە لە ھاوړتپەيى، چ رىگەچارەيەكى تريان نەبوو. ئەمىر عەلى رقى لەم ھاوژادە ئاسوودە قزى بۆ، لەم زلامە روخسار هەتاو بردوو و رىش نەتاشراو، لەم ئەمىر عەلىيە لادىيىيە نەبوو. ئەم كەسەيان زىاتر لەم نىزىكتىر بوو وەك لەوہىترىان، ئاخىر ئەم لەويان واقىيەى تر بوو. گەر مەلەك ئازەر، ئەوى بەم گەل و گىپالەو، بىنىبىبا، ئەوا وەزعى تىك دەچوو. فەرمانى دەدا جەستەى بەگۆگرداو و قزى بەپەرمەنگەنات بشۆن. رايدەسپارد پىي بەمەلحەمى دژە هەوكردن چەوركەن. هەروا فىكر و هەستەكانىشى بۆ چەوركەن. وئىنەى پىچەوانەبووى ناو ئاوتىنەكە، لەمى دەنۆرى. لە رىتەيەكى دوورەو دەهات و پىيى وابو شەكەتە، دەخاوتىت دانىشى و قاچى لى راکىشى. دەكارىت دواى ئەو هەموو سالى ديار نەمانە، دواجار بچىتەو جىگەكەى خۆى و دانىشىت. هەردووكيان لىكتىر نىزىك بىوونەو. لەناو يەكدىدا رۆچوو بوون و جگە لە يادەوهرىيەك، چ لە ئەمىر عەلى پىشوو نەمابوو.

ئەمىر عەلى لە نىو ترومبىلەكەيدا تەى و بەجادە شاخاويەكەدا دەئاوتىت. مەبەستىكى

دیاربکراوی له پش نییبه و خوشیبه له م ئاژووتنه بئ نامانجه، له م رویشتن پرووه و بیابانگه له نه ناسراوانه دیت. خوشحاله که چ کهسیک نه و نانسئ و له قالبیکی دیاری کراوا زیندانیی نییبه. ده توانیت، هرکهسیکی بویت بیته نه و. جهسته ی بیدهنگه و دست و پای له ته بایی و ناشتیدان. جامی په نجه ره که ی لای خوی راکیشاوه و هتاوی پاییز که وتوو به سهر باسک و روخساریدا. ههست دهکات ده توانیت تا نه بهد درپژه به رویشتن بدات.

شو له گوندیکی چکوله ی سهر ری دنوی و له نه ستیره و ناسمان دنوی و هه مدیس نه و یسه ته مه زنه، له نیو جهسته یدا دنیشت و نه و به ره و خوی کیش دهکات. پشیله یه کی له ر له پالیدا کسکه دهکات، دهستی راستی نه میر عه لی بهرز ده بیته وه و سهری پشیله که نه وازش دهکات. دهستی پر له میهره بانیی. شیتیکی سووکی کردوو و سهر حال و خوشنووده. ته ماشای کوتایی ناسمان دهکات، ته ماشای هیلالی پروونکی هه یف، بیر له کاکیشانی په رته وازه و له و ناسمانه شینه دهکاته وه، بیر له جیتگایه ک دهکاته وه له و دیو دورترین هه یفگه لی گهردوونییه وه. بیر له دونیایه ک دهکاته وه هاو ته رب له گه ل دونیایه کی تر، بیر له ر ابردووه لیک که سهر له نوی دووباره ده بنه وه و زمه نیک که به رتویه و بو سهره تای خوی ده گه رتیه وه. کوتوپر، وا مه زنده ی کرد کولاره که ی منالیی به ژوو هه وره کانه وه له هه وای خویدا یه تی. خوی ده بینی له نیو نه و هم که کاکیشانه دا، له و گهردوونه ده له مه نده دا، بووه ته خالیکی چکوله و له فهزادا ده شنیتیه وه. جهسته ی له هژمهت له زهت، دهکشی و دیتیه وه یه ک و چیتیک، که له گوتن نایهت، له یه که به یه که ی نه ندامانی جهسته یدا دنیشت. کوتوپر وا دی به خه یالیدا که نییبه، که مه حف بووه و به شیره رتیه رایه ل بووه. کولاره که له گه ل نه مدا له فریندایه و به کاوه خو کلکه ره نگا و ره نگه که ی، راده ته کینیت. ده شی خه ون بیینیت. هرچی هه یه، نوستبیت یان بیدار، به خته وه ره. له جوری به خته وه ربی ئینسانیکی خوشگوزهران یان سهر که وتوو نا. به لکو له جوری به خته وه ربی خالیکی مه له وان له فهزادا. به خته وه ربیه ک که تیکه یشتن لپی هاسان نییبه و به رووالهت وه ک قسه یه کی پوچ دیتیه پیش چاو. پوچ بئ یان نا، نه وه وه زعی نه میر عه لیبه و ناتوانی به زوبانیکی تر گوزارشتی لی بکرت.

لپی دنویم: قوووه ی که له شیتیک له خه و بیداری دهکاته وه. سوای سالحانه. له هه یوانی چاخانه یه کی سهره رتیدا، له سهر ته ختیکی دارین، له ژیر چهرچه فیکی نه تله سیدا

نوستوو و سهرمایه تی. نه ژنوکانی له باوهش گرتون و شنه یه کی خوش له رووخساری ده دا. بونی نانی گهرم دیت. برسیه تی. گۆشه ی چاوه کانی دهکاته وه و له و کوه خه ونانه راده مینتی که به ژیر پیلوه کانیدا هه لدین. روانینی به سهر گه لای په ژموورده و په لکگه لی شوژه وه بووی شیتیه بییه کی جحیلدا هه لده زنی و سه وزاییه کی ته نک، وه ک ناو ریشمیتی ناسک، به سهر خایله کانیدا ده که ویت. به دهم خویبه وه نه و شیعه ره له بهر خویبه وه ده لیتیه وه: "چ سه حه ریکی پیرۆز بوو، چ شه ویککی موباره ک" و نیدی هه مدیس خه و ده بیاته وه. که وه ناگا دیتیه وه، هه تا و که وتوته سهر روخسار و چه رچه فه که ی. هه وای ده ره وه فینک. هه لده سی و دهست و دم و چاوی له و جوگه یه ده شوات که به ژیر دره خته کانا ری دهکات. چایچییه که نان و په نیر و چای بو دینتی. نه میر عه لی، بو یه که مین جار، دوا ی سالانیکی زور، موله تی خواردنی دوو دانه هیلکه به نانی له واشه وه به خوی ده دات. پاره ی به رچاییه که ی ده دات. سواری ترومبیله که ی ده بیت و پا به به نیندا دنیته. نه دی بو کوی ده روات؟ نازانی و هه ر بیرشی لی ناکاته وه. خوی و جهسته ی و وینه ی نه و پیاوه به ته مه نه ریشه ی که له ناوینه که دا بینی بووی - نه میر عه لی دینتی و نه مریی - پیکه وه له ته باییدان. کاله کیک له سهر رتیه که ده کری. له قه راخ جاده که ترومبیله که راده گرتیت. له ناوجه رگه ی بیاباندا، دوو دانه سپیدار له پال یه کدیدا وه ستاون. له ترومبیله که دیتیه خواره وه و له سندوو قه که ی دواوه حه سیریک ده ر دینتی و له ژیر دره خته کانا راید ه خات. داده نیشیت. کاله که که کاله که سوورده یه. که میک گهرم به لام شیرین. راده کشی و دهسته کانی دنیته بن سهری. بونی هاوینه کانی منالیی دهکاته وه که بووی. بونی کالگی ته ر و دیواره کانی باخ و بونی که تیره ی دار کاجه کان. ده توانیت له گه ل یاده وه ربیه کانیدا بفریت. ده توانیت تل بدات، هاوار بکات. ده توانیت قسه کانی بکات، ده توانیت نه گوتراوه زیندانییه کانی نیو سینه ی بهینیتیه ده ره وه. ده توانیت هه لبرتیریت، ناره زایی بنونیت، بریار بدات. ده توانیت هه چیش نه کات. نه دی کئ گوتویه تی که ده بی قاییل یان دژ، مواهید یا خود جهنگاوه ر بیت؟ بیته بالیوی ئیران له ئینگلیستان یا خود بیته به رتیه بهری کومپانیای به کره و ده زوو؟ ده توانیت له ژیر دره خته کاندرا کاشی و گوئی له ناوازی زیکزیکه کان رادیریت. ده توانیت بگاته حهزه دیرینه که ی و بیته نه ستیره ناس. یان بیستانی خه یاره که ی ناو بدا و نه زری کیتلگه که ی بکیتیت. ده یه ویت له سفره وه دهست پچ بکاته وه، له سهره تای خویبه وه.

مامه گیان له شوینیکدا خویندوو بوویه وه که هه موو رووداوه کانی دونیا پیکه وه

گریدراون. ویستبووی له م بارهیهوه قسان بکات و رای خوئی بلتیت، کهچی بواریان پی نه دابوو. به لام بۆیهک جار له ژیانیدا قسه کهی راست دهرچوو بوو، ئەوانه ی له و کاته دا له سه ر میتزی شیو سه رگه رمی خواردن ببوون، تی نه گه یشتبوون که چ تاله ده زوویه کی باریک به هه ر وشه یهک، به هه ر رووداویکی کوتوپ، به هه ر ماجه رایه کی لاوه کییه وه شۆر بۆته وه و چۆناوچۆنیی ئەو رستانه، وهک ته ونی رهنگا ورهنگی فه رشپکی گه ر دوونی، پیکه وه چنراون. ئاخه ر ئەگه ر ئەو میتشوله نارسه نه، له و شه وه فلانییه دا، به پیتی ئەمیر عه لپیه وه ی نه دابا، ئەوا رهنگه ئەلعان هه موو شته کان وهک ماستی مه یبو بان و ره وتی چاره نووسی ئەمیر عه لی و مه لهک نازه ر و دایکی و مامه گیان و کۆمپانیای به کره و ده زوو، ئاو هژوو نه بایه ته وه.

هه ره ها چاره نووسی منیش.

***

پیرست

- له باره ی نه زمونی نووسینه وه 7
- نه نه هه نار و کوره کانی 11
- مالیک له ئاسمان 37
- سه فوره گه وره که ی ئامینه 54
- خانمه مه زنه که ی رۆحی من 96
- پاسه که ی شه میران 107
- دار هه رمی 123
- گورگه خان 151
- جیگایه کی تر 164

بهره‌مه‌کانی سالی ۲۰۰۴

- (۲۴۴) ناوچه‌ی کهرکوک و هه‌ولێ گۆرینی باری نه‌ته‌وه‌ییی ئەم ناوچه‌یه (به‌زمانی ئینگلیزی). دانانی: دکتۆر نوری تاله‌بانی.
- (۲۴۵) نامه‌کان بهر له مردن ناخوێتینه‌وه - کورته چیرۆک. نووسینی: کاربوه صالح.
- (۲۴۶) کۆمه‌له‌ی ژبانه‌وه‌ی کوردستان. میژوو. نووسینی: حامید گه‌وه‌ری.
- (۲۴۷) هویه کرکوک الثقافية والإدارية. تألیف: محمد علي قرداغي.
- (۲۴۸) رۆمیۆ و جوولیت - شانۆگه‌ری. نووسینی: شه‌کسپیر. وه‌رگێرانی له ئینگلیزییه‌وه: ئازاد حه‌مه شه‌ریف.
- (۲۴۹) خه‌باتی پرگاریخواری کورد و ئازهر له ئێران. نووسینی: د. که‌مال مه‌زه‌هر ئه‌حمه‌د. گۆرینی بۆ کوردی: ئازاد عوبید صالح.
- (۲۵۰) به‌فرنوس و ئه‌وانی تر - دیوانی شیعر. شیعر: دلشاد عه‌بدوڵلا.
- (۲۵۱) خه‌ون و خۆی گێراییه‌وه. دیوانی شیعر. سه‌باح ره‌نجده‌ر.
- (۲۵۲) فیلسۆفه‌کانی مۆدێرنیته له دیکاره‌وه تا هایدگێر. نووسینی: بیتران فیترۆلی. وه‌رگێرانی: محه‌مه‌د ره‌حیم ئه‌حمه‌دی.
- (۲۵۳) نقیسه‌ر. کۆمه‌لیک بابه‌تی تیۆری. به‌رگی به‌که‌م.
- (۲۵۴) گه‌لاله‌ی پارادایمی په‌ره‌سه‌ندنی کولتوری بۆ حکومه‌تی هه‌رێمی کوردستان. نووسینی: به‌ختیار سه‌جادی.
- (۲۵۵) نه‌ته‌وه‌خواری. ئه‌نتۆنی دی سمیس. وه‌رگێرانی له ئینگلیزییه‌وه: هوشیار عه‌بدوهرحمان سیوه‌یلی.
- (۲۵۶) ئۆکتافیۆ پاز: به‌ردی سپی و ره‌ش - سان ژۆن پیترس: ئانا باز. وه‌رگێرانی له فه‌ره‌نسییه‌وه: د. موحسین ئه‌حمه‌د عومه‌ر.
- (۲۵۷) إحياء القلوب - شرح مولانا الشيخ عبدالقادر الرافي الفاروقي الطرابلسي على حكم شيخه محمود الكردي الخلوتي قدس الله روحهما ونور ضريحهما.
- (۲۵۸) ستایش. شیعر: نه‌زهد به‌گیخانی.
- (۲۵۹) ئه‌و په‌یقانه‌ی له دل‌ه‌وه هه‌لده‌قولێن. شیعر: حه‌مه‌سه‌عید حه‌سه‌ن.
- (۲۶۰) عه‌قیده‌ی ئیمان - عه‌قیده‌ی کوردیی. کۆ و کورت کردنه‌وه‌ی: خالید شاره‌زووری نه‌قشه‌ندی (مه‌ولانا خالید). ئاشناکردن و لیکنۆلینه‌وه‌ی: که‌مال ره‌ئووف محه‌مه‌د
- (۲۶۱) ئه‌ده‌بی نامه‌نووسینی کوردی. که‌مال ره‌ئووف محه‌مه‌. جزمی: ۱
- (۲۶۲) ئه‌ده‌بی نامه‌نووسینی کوردی. که‌مال ره‌ئووف محه‌مه‌. جزمی: ۲
- (۲۶۳) ئه‌ده‌بی نامه‌نووسینی کوردی. که‌مال ره‌ئووف محه‌مه‌. جزمی: ۳
- (۲۶۴) نظرات في القومية العربية مدأ وجزراً حتى العام ۱۹۷۰ تاريخاً وتحليلاً. الجزء الأول. جرجيس فتح الله.
- (۲۶۵) نظرات في القومية العربية مدأ وجزراً حتى العام ۱۹۷۰ تاريخاً وتحليلاً. الجزء الثاني. جرجيس فتح الله.
- (۲۶۶) نظرات في القومية العربية مدأ وجزراً حتى العام ۱۹۷۰ تاريخاً وتحليلاً. الجزء الثالث. جرجيس فتح الله.

- (۲۲۲) سياسة التعريب في إقليم كردستان العراق - دراسة وثائقية - إعداد: مجموعة من المؤلفين.
- (۲۲۳) ديوانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی، کۆکردنه‌وه و ساغکردنه‌وه‌ی: شیخ محه‌مه‌دی خال و ئومید ئاشنا.
- (۲۲۴) الأمير الكردي - مير محمد الرواندي. تألیف: جمال بیز. ترجمه: فخري شمس الدين سيلاحشور
- (۲۲۵) گه‌نجه ئازاکه‌ی سه‌ر جو‌لانکه‌هه‌. هه‌لبێژاره‌ده‌یه‌ک له کورته‌چیرۆکی بیانی. وه‌رگێرانی له ئینگلیزییه‌وه: شێرزاد حه‌سه‌ن.
- (۲۲۶) ئیسلام و ناسیۆنالیزم له کوردستاندا. سه‌ره‌تایه‌ک له باری کۆمه‌لناسیی ئایینه‌وه. موصلح ئیروانی.
- (۲۲۷) دیداری سه‌ره‌ک کۆمار. شانۆگه‌ری. نووسینی: ره‌ئووف حه‌سه‌ن.
- (۲۲۸) داستانی حه‌سه‌ن و حوسه‌ین، داستانیکی فۆکلۆری کوردیه‌یه، ساخکردنه‌وه و لیکنۆلینه‌وه‌ی: هه‌رده‌وتیل کاکه‌یی.
- (۲۲۹) ملوانکه‌ی ستیل - کۆمه‌له‌ چیرۆک، محه‌مه‌د فه‌ریق حه‌سه‌ن.
- (۲۳۰) جووتیارێکی زه‌ره‌ک، کۆمه‌له‌ چیرۆک بۆ مندالان، وه‌رگێرانی له عه‌ره‌بییه‌وه: ئه‌میری حاجی داود.
- (۲۳۱) پاپۆری فېو، چیرۆک بۆ مندالان، وه‌رگێرانی له دانیمارکییه‌وه، محه‌مه‌د فه‌ریق حه‌سه‌ن.
- (۲۳۲) دار گیلان، چیرۆک بۆ مندالان، وه‌رگێرانی له دانیمارکییه‌وه: محه‌مه‌د فه‌ریق حه‌سه‌ن.
- (۲۳۳) کچه‌ ئه‌ستیره، چیرۆک بۆ مندالان، وه‌رگێرانی له دانیمارکییه‌وه: محه‌مه‌د فه‌ریق حه‌سه‌ن.
- (۲۳۴) الگرد، دراسة سوسولوجية وتاريخية، ألفه: باسيلي نيكيتين، نقله من الفرنسية وعلق عليه: الدكتور نوري طالباني.
- (۲۳۵) فه‌ره‌نگی قانونی. دانانی: د. نووری تاله‌بانی.
- (۲۳۶) منطقة کرکوک ومحاولات تغيير واقعها القومي، تألیف: د. نوري طالباني.
- (۱۳۷) هه‌ولێر له نیوان رابردوو و ئیستادا ۱۸۲۰-۲۰۰۰، سه‌میر صالح.
- (۲۳۸) ناوچه‌ی کهرکوک و هه‌ولێ گۆرینی باری نه‌ته‌وه‌ییی ئەم ناوچه‌یه، دانانی: دکتۆر نوری تاله‌بانی، وه‌رگێرانی: محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم
- (۲۳۹) چه‌ند ئاسۆیه‌کی تری زمانه‌وانی. دانانی: پرۆفیسۆر وریا عومه‌ر ئه‌مین.
- (۲۴۰) کوردستان له چاپکراوه عوسمانلییه‌کاندا. فه‌یسه‌ل ده‌باغ له تورکیی عوسمانلییه‌وه کردوویه به‌کوردی.
- (۲۴۱) که‌س وه‌ک من تۆی خۆش ناوی - کورته‌چیرۆک. نووسینی: سه‌حه‌ر ره‌سایي.
- (۲۴۲) بارزانیی نه‌مر له ۱۰۰ ساله‌ی بوونیدا - کۆمه‌له‌ و تار. نووسینی: سه‌ریاز هه‌ورامی.
- (۲۴۳) باوک - شانۆنامه‌ی هاوچه‌رخێ سویدی. نووسینی: ئۆگۆست سترنډبیرگ. وه‌رگێرانی له فه‌ره‌نسییه‌وه: د. فه‌ره‌اد پیربال.

- (۲۶۷) نظرات في القومية العربية مدأً وجزراً حتى العام ۱۹۷۰ تاريخاً وتحليلاً. الجزء الرابع. جرجيس فتح الله.
- (۲۶۸) نظرات في القومية العربية مدأً وجزراً حتى العام ۱۹۷۰ تاريخاً وتحليلاً. الجزء الخامس. جرجيس فتح الله.
- (۲۶۹) گولزاري هورامان. ليكۆلينيوه و پشكنين و بهراوردكاري: محمدهد ئهمين هوراماني. بهرگي يه كه م.
- (۲۷۰) گولزاري هورامان. ليكۆلينيوه و پشكنين و بهراوردكاري: محمدهد ئهمين هوراماني. بهرگي دووهم.
- (۲۷۱) كورد تورك عه ره ب. سيسيل جۆن ئيدمۆندس. وهرگي پرائي له فارسبييه وه: حاميد گه وه هري.
- (۲۷۲) رۆژاني گولرنگ و شانۆي سالار. ئه حمدهد سالار.
- (۲۷۳) سڀ قوربانبييه كه. عه بدو لمونعيم غولامي. وهرگي پرائي له عه ره بييه وه: ئيحسان ئيرواني
- (۲۷۴) ريچكه كاني برسيتي - رۆمان. جۆرج ئه مادۆ. وهرگي پرائي له عه ره بييه وه: هي مهت كاكه يي.
- (۲۷۵) سه رجه مي به ره ه مي شاك ر فه تاح. كتيبي دووهم.
- (۲۷۶) سه رجه مي به ره ه مي شاك ر فه تاح. كتيبي ستيه م.
- (۲۷۷) هه لسانه وه. شيعر: سامي شوڤش
- (۲۷۸) جيگايه كي تر- كۆمه له چيروك. گولي ته ره قى. وهرگي پرائي: دلاوهر قه ره داغي.
- (۲۷۹) دار تووه ته نياكه - سڀ نۆڤلييت. چنوور ناميق هه سه ن.